SOCIAL SCIENCE

India and the Contemporary World - II

Textbook in History for Class X

ENGLISH - TAMIL VERSION

T2C7G2

© Government of Andhra Pradesh, Amaravati

First Published 2024
New Impression - 2025, 2026

DISCLAIMER
Any form of copying of the content, information and illustrations from this textbook is a punishable offence.

All rights reserved

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior permission in writing of the publisher, nor be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser. The copyright holder of this book is the Commissioner of School Education, Amaravati, Andhra Pradesh.
This book has been printed on 70 GSM, SS Maplitho. Title Page 220 GSM, White Art Card.

Published by Samagra Shiksha & SCERT - Government of Andhra Pradesh, Amaravati.

AP SCERT

Vande Mataram

Vande Mataram!
Sujalam, suphalam, malayaja shitalam,
Shasyashyamalam, Mataram!
Vande Mataram!
Shubhrajyotsna pulakitayaminim,
Phullakusumita drumadala shobhinim,
Suhasinim sumadhura bhashinim,
Sukhadam varadam, Mataram!
Vande Mataram, Vande Mataram!

- Bankimchandra Chatterji

வந்தே மாதரம்

வந்தே மாதரம்!
சுஜலாம் சுபலாம் மலயஜ சீதலாம்
சஸ்யஷ்யாமலாம், மாதரம்!
வந்தே மாதரம்!
ஷுப்ரஜ்யோத்ஸ்னா புலகிதயாமினீம்,
புல்லகுசுமித த்ருமதல ஷோபினீம்
சுஹாஸினிம் சுமதரபாஷிணீம்
சுகதாம் வரதாம், மாதரம்!
வந்தே மாதரம்! வந்தே மாதரம்!

- பங்கிம் சந்திர சாட்டர்ஜி

AP SCERT

Printed in India
at the A.P. Govt., Textbook Press,
Amaravati, Andhra Pradesh.

Our National Anthem | தேசிய கீதம்

Jana-gana-mana-adhinayaka jaya he
Bharata-bhagya-vidhata
Panjaba-Sindhu-Gujarata-Maratha
Dravida-Utkala-Banga
Vindhya-Himachala-Yamuna-Ganga
uchchala-jaladhi-taranga
Tava Subha name jage,
tava subha asisa mage,
gahe tava jaya-gatha.
Jana-gana-mangala-dayaka jaya he
Bharata-bhagya-vidhata.
Jaya he, Jaya he, Jaya he,
jaya jaya jaya jaya he.

- Rabindranath Tagore

ஜன கண மன அதிநாயக ஜய ஹே
பாரத பாக்ய விதாதா
பஞ்சாப ஸிந்த் குஜராத மராட்டா
திராவிட உத்கல பங்கா
விந்திய ஹிமாசல யமுனா கங்கா
உச்சல ஜலதி தரங்கா
தவ சுப நாமே ஜாகே, தவ சுப ஆசிஸ
மாகே,
காஹே தவ ஜய காதா
ஜன கண மங்கள தாயக ஜய ஹே
பாரத பாக்ய விதாதா
ஜய ஹே ஜய ஹே ஜய ஹே
ஜய ஜய ஜய ஜய ஹே!

- இரபிந்திரநாத்தாகூர்

APSCERT

Pledge | உறுதிமொழி

India is my country. All Indians are my brothers and sisters.
I love my country and I am proud of its rich and varied heritage.
I shall always strive to be worthy of it.
I shall give my parents, teachers and all elders respect,
and treat everyone with courtesy. I shall be kind to animals.
To my country and my people, I pledge my devotion.
In their well-being and prosperity alone lies my happiness.

- Pydimarri Venkata Subba Rao

இந்தியா எனது நாடு. இந்தியர் அனைவரும் எனது உடன் பிறப்புகள்.!என் நாட்டை நான் பெரிதும் நேசிக்கிறேன். இந்நாட்டின் பழம் பெருமைக்காகவும் பன்முக மரபுச் சிறப்பிற்காகவும் நான் பெருமிதம் அடைகிறேன்.

இந்நாட்டின் பெருமைக்குத் தகுந்து விளங்கிட என்றும் பாடுபடுவேன். என்னுடைய பெற்றோர், ஆசிரியர்கள், எனக்கு வயதில் மூத்தோர் அனைவரையும் மதிப்பேன். எல்லோரிடமும் அன்பும் மரியாதையும் காட்டுவேன். விலங்குகளிடத்தில் கருணை காட்டுவேன்.

என் நாட்டிற்கும் என் மக்களுக்கும் உழைத்திட முனைந்து நிற்பேன். அவர்கள் நலமும் வளமும் பெறுவதிலே நான் என்றும் மகிழ்ச்சி காண்பேன்.

- பைடிமர்ரி வெங்கட சுப்பாராவ்

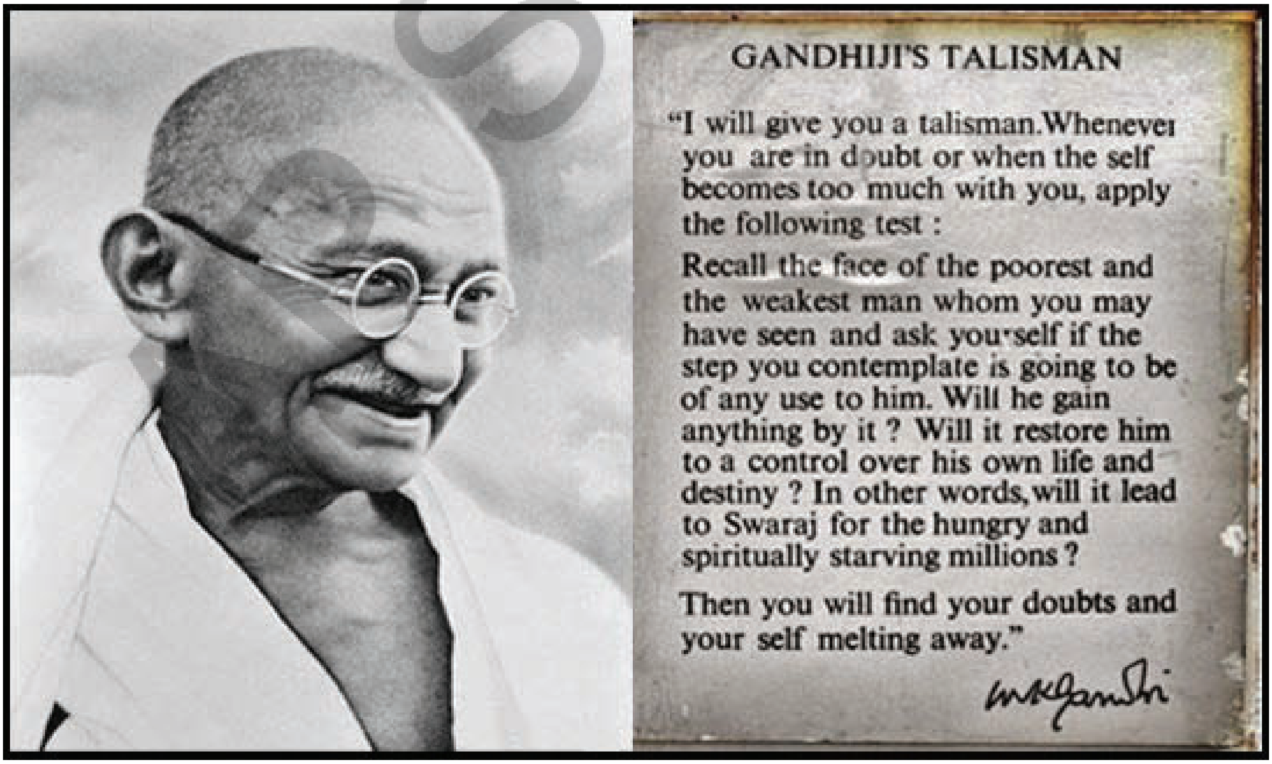

Social Science
India and the Contemporary World - II
Textbook in History for Class X

Contents

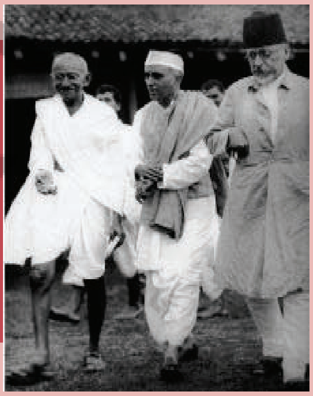

Section I: Events and Processes

I.	The Rise of Nationalism in Europe	June	4
I.	ஐரோப்பாவில் தேசியவாதத்தின் எழுச்சி	ஜுன்	5
II.	Natioalism in India	July	56
II.	இந்தியாவில் தேசியவாதம்	ஜுலை	57

Section II: Livelihoods, Economies and Societies

III.	The Making of a Global World	August	100
III.	ஒருங்கிணைந்த உலகை உருவாக்குதல்	ஆகஸ்ட்	101
IV.	The Age of Industrialisation	September	152
IV.	தொழில்மயமாக்கலின் காலம்	செப்டம்பர்	153

Section III: Everyday Life, Culture and Politics

V.	Print Culture and the Modern World	October	200
V.	அச்சுக் கலையும் நவீன உலகமும்	அக்டோபர்	201

G5C9A9
Teacher Corner

N7H3B1
Student Corner

AP SCERT

LEARNING OUTCOMES

The Students will be able to

1. THE RISE OF NATIONALISM IN EUROPE

1. Define the concepts such as nationalism, colonialism and democracy.
2. Analyse how the French Revolution influenced European countries in the formation of nation-states.
3. Describe how imperialism led to World War - I.
4. Explain how nationalism emerged and led to the formation of nation - states in Europe and other countries.

2. NATIONALISM IN INDIA

1. Explain various important events in the Indian National Movement.
2. Analyse the relationship between the print culture and the growth of nationalism in India.
3. Identify the characteristics of Indian nationalism by learning about the Non-Cooperation and the Civil Disobedience Movements.
4. Appreciate the efforts made to foster a sense of collective belonging.

3. THE MAKING OF A GLOBAL WORLD

1. Recognise the economic, political, cultural and technical transformations that have revolutionized the world.
2. Explain the negative effects of colonialism on the livelihoods of colonized people.
3. Explain the concept of globalization as a historical process and its evolution over time.
4. Discusse how globalization is experienced differently by different social groups.
5. Assess the impact of Indian indentured labour and their contribution to global economic activities.
6. Understand the impact of the Great Depression.

4. THE AGE OF INDUSTRIALISATION

1. Evaluate the economic, political and social characteristics of pre and post Industrialisation.
2. Analyse how industrialisation impacted colonies by taking the example of India.
3. Familiarize with the Proto-Industrial phase and Early – Factory system.
4. Analyze both the positive outcomes and negative impacts of Industrialisation.
5. Assess how colonial policies affected traditional industries and artisans in India.

5. PRINT CULTURE AND THE MODERN WORLD:

1. Describe the evolution of print from its origin in India.
2. Interprets the revolution occurred in society with the invention of print machine.
3. Compare the ancient tradition of manuscripts with print technology.
4. Explain how print culture became a key tool in spreading ideas of liberty, democracy, and nationalism.

AP SCERT

கற்றல் விளைவுகள்

மாணவர்கள்....

1. ஐரோப்பாவில் தேசியவாதத்தின் எழுச்சி

1. தேசியவாதம் காலனித்துவம் மற்றும் ஜனநாயகம் போன்ற கருத்துகளை வரையறுப்பர்.
2. பிரெஞ்சுப் புரட்சி ஐரோப்பிய நாடுகளில் தேசிய உருவாக்கத்தில் எவ்வாறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்பதை பகுப்பாய்வு செய்வர்.
3. ஏகாதிபத்தியம் எவ்வாறு உலகப்போருக்கு இட்டுச் சென்றது என்பதை விவரிப்பர்.
4. தேசியவாதம் எவ்வாறு தோன்றியது மற்றும் ஐரோப்பா மற்றும் பிற நாடுகளில் தேசிய அரசுகள் உருவாக வழிவகுத்தது என்பதை விளக்குவர்.

2. இந்தியவில் தேசியவாதம்

1. இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் பல்வேறு முக்கிய நிகழ்வுகளை விளக்குவர்.
2. அச்சு கலாச்சாரத்திற்கும் இந்தியாவில் தேசியவாதத்தின் வளர்ச்சிக்கும் உள்ள உறவை பகுப்பாய்வு செய்வர்.
3. ஒத்துழையாமை இயக்கம் மற்றும் சட்ட மறுப்பு இயக்கம் பற்றி அறிந்துகொள்வதன் மூலம் இந்திய தேசியவாதத்தின் பண்புகளை அடையாளம் காண்பர்.
4. கூட்டுச் சேர்ந்த உணர்வை வளர்ப்பதற்கு எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளைப் பாராட்டுவர்.

3. ஒருங்கிணைந்த உலகை உருவாக்குதல்

1. உலகில் புரட்சியை ஏற்படுத்திய பொருளாதார அரசியல் கலாச்சார மற்றும் தொழில்நுட்ப மாற்றங்களை அங்கீகரிப்பர்.
2. காலனித்துவ மக்களின் வாழ்வாதாரத்தில் காலனித்துவத்தின் எதிர்மறையான விளைவுகளை விளக்குவர்.
3. உலகமயமாக்கல் ஒரு வரலாற்று செயல்முறை மற்றும் காலப்போக்கில் அதன் பரிணாம வளர்ச்சியின் கருத்தை விளக்குவர்.
4. உலகமயமாக்கல் வெவ்வேறு சமூகக் குழுக்களால் எவ்வாறு வித்தியாசமாக அனுபவிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பற்றி விவாதிப்பர்.
5. இந்திய ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களின் தாக்கம் மற்றும் உலகளாவிய பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் அவர்களின் பங்களிப்பை மதிப்பிடுவர்.
6. பெரும் மந்தநிலையின் தாக்கத்தைப் புரிந்து கொள்வர்.

4. தொழில்மயமாக்கலின் காலம்

1. தொழில்மயமாக்கலுக்கு முந்தைய மற்றும் பிந்தைய பொருளாதார அரசியல் மற்றும் சமுக பண்புகளை மதிப்பீடு செய்வர்.
2. தொழில்மயமாக்கல் காலனிகலைள எவ்வாறு பாதித்தது என்பதை இந்தியாவின் உதாரணத்தை எடுத்துக் கொண்டு பகுப்பாய்வு செய்வர்.
3. தொழில்துறைக்கு முந்தைய நிலை மற்றும் ஆரம்பகால தொழிற்சாலை அமைப்பு ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்வர்.
4. தொழில்மயமாக்கலின் நேர்மறை விளைவுகள் மற்றும் எதிர்மறை தாக்கங்கள் இரண்டையும் பகுப்பாய்வு செய்வர்.
5. காலனித்துவக் கொள்கைகள் இந்தியாவில் உள்ள பாரம்பரிய தொழில்கள் மற்றும் கைவினைஞர்களை எவ்வாறு பாதித்தன என்பதை மதிப்பிடுவர்.

5. அச்சு கலையும் நவீன உலகமும்

1. இந்தியாவில் அதன் தோற்றத்திலிருந்து அச்சு பரிணாம வளர்ச்சியை விவரிப்பர்.
2. அச்சு இயந்திரத்தின் கண்டுபிடிப்புடன் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட புரட்சியை விளக்குவர்.
3. கையெழுத்துப் பிரதிகளின் பண்டைய பாரம்பரியத்தை அச்சு தொழில்நுட்பத்துடன் ஒப்பிடுவர்.
4. சுதந்திரம் ஜனநாயகம் மற்றும் தேசியம் பற்றிய கருத்துக்களை பரப்புவதில் அச்சு கலாச்சாரம் எப்படி ஒரு முக்கிய கருவியாக மாறியது என்பதை விளக்குவர்.

AP SCERT

The Rise of Nationalism in Europe

A8N9A5

Fig. 1 — The Dream of Worldwide Democratic and Social Republics – The Pact Between Nations, a print prepared by Frédéric Sorrieu, 1848.

In 1848, Frédéric Sorrieu, a French artist, prepared a series of four prints visualising his dream of a world made up of 'democratic and social Republics', as he called them. The first print (Fig. 1) of the series, shows the peoples of Europe and America – men and women of all ages and social classes – marching in a long train, and offering homage to the statue of Liberty as they pass by it. As you would recall, artists of the time of the French Revolution personified Liberty as a female figure – here you can recognise the torch of Enlightenment she bears in one hand and the Charter of the Rights of Man in the other. On the earth in the foreground of the image lie the shattered remains of the symbols of **absolutist** institutions. In Sorrieu's **utopian** vision, the peoples of the world are grouped as distinct nations, identified through their flags and national costume. Leading the procession, way past the statue of Liberty, are the United States and Switzerland, which by this time were already nation-states. France,

New words

Absolutist – Literally, a government or system of rule that has no restraints on the power exercised. In history, the term refers to a form of monarchical government that was centralised, militarised and repressive

Utopian – A vision of a society that is so ideal that it is unlikely to actually exist

Activity

In what way do you think this print (Fig. 1) depicts a utopian vision?

F4T9T4

ஐரோப்பாவில் தேசியவாதத்தின் எழுச்சி

படம் 1. உலகளாவிய மக்களாட்சி மற்றும் சமூகக் குடியரசுகளுக்கான கனவு தேசங்களுக்கிடையிலான ஒப்பந்தம் – 1848ல் பிரிடெரிக் சொரியுவால் தயாரிக்கப்பட்ட ஓர் அச்சு

1848ல் பிரிடெரிக் சொரியு என்னும் பிரெஞ்சுக்கலைஞர் தான் கனவு கண்டவாறு மக்களாட்சி பொதுவுடைமைக் குடியரசுகளுடன் கூடிய உலகிற்கு காட்சி வடிவம் தந்து நான்கு படப்பதிவுகளை தயாரித்தார். அவற்றில் முதல்படம் (படம் 1ல்) அமெரிக்கா, ஐரோப்பா நாடுகளைச் சேர்ந்த ஆண்கள், பெண்கள் அனைத்து வயதுடைய சமூகப்பிரிவைச் சேர்ந்த மக்கள் ஒரு பெரிய வரிசையில் நடந்து சுதந்திரதேவி சிலைக்கு (Statue of Liberty) அஞ்சலி செலுத்துவதைப் போன்று வரைந்திருக்கிறார் என்னும் கருத்தை தெரியப்படுத்துகிறது. பிரெஞ்சுப் புரட்சி காலத்தில் ஓவியர்கள் சுதந்திரத்தை பெண்வடிவில் வரைந்தனர் என்னும் கருத்தை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். சுதந்திர தேவி சிலையின் ஒரு கையில் ஞான தீபத்தையும் மற்றொரு கையில் மனித உரிமை அறிவிப்பு தாளையும் கொண்டிருப்பதை நீங்கள் காணலாம். நிலத்தின் மீது உருவத்தின் முன் உள்ள இடத்தில் சர்வாதிகார அமைப்புகளின் சின்னங்கள் எச்சங்கள் சிதறிக் கிடக்கின்றன. சொரியு கண்ட உடோப்பிய உலகக் காட்சியில் உலக மக்கள் அனைவரும் வெவ்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த குழுக்களாக ஏற்பட்டு அவரவருடைய நாட்டின் கொடிகளோடு நாட்டின் உடைகளோடும் அடையாளப் படுத்தப்பட்டுள்ளனர். சுதந்திர தேவி சிலை வழியாக நடத்தப்படும் இந்த ஊர்வலத்திற்கு அப்போதைய சுதந்திர நாடுகளாக அமெரிக்காவில் நடத்தப்படும் இந்த ஊர்வலத்திற்கு அப்போதைய சுதந்திர நாடுகளான அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளும் சுவிட்சர்லாந்தும் தலைமை வகித்தன.

புதிய சொற்கள்

சர்வாதிகாரி: எல்லையற்ற அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்தும் ஓர் அரசாங்கம் அல்லது அமைப்பு. வரலாற்றுப்படி இச்சொல் ஒருமைப்படுத்தப்பட்ட இராணுவத்துடன் கூடிய அடக்குமுறை நோக்கம் கொண்ட முடியாட்சி. அரசாங்கத்தைக் குறிக்கும் உடோப்பிய உலகம் உண்மையில் சாத்தியமற்ற இலட்சியங்களைக் கொண்ட ஒரு சமுதாயத்தின் காட்சி.

செயல்

இந்த ஓவியம் ஓர் இலட்சிய உலகத்தின் காட்சியை வெளிப்படுத்துகிறது என்று எவ்வாறு கூறுவாய்?

identifiable by the revolutionary tricolour, has just reached the statue. She is followed by the peoples of Germany, bearing the black, red and gold flag. Interestingly, at the time when Sorrieu created this image, the German peoples did not yet exist as a united nation – the flag they carry is an expression of liberal hopes in 1848 to unify the numerous German-speaking principalities into a nation-state under a democratic constitution. Following the German peoples are the peoples of Austria, the Kingdom of the Two Sicilies, Lombardy, Poland, England, Ireland, Hungary and Russia. From the heavens above, Christ, saints and angels gaze upon the scene. They have been used by the artist to symbolise fraternity among the nations of the world.

This chapter will deal with many of the issues visualised by Sorrieu in Fig. 1. During the nineteenth century, nationalism emerged as a force which brought about sweeping changes in the political and mental world of Europe. The end result of these changes was the emergence of the *nation-state* in place of the multi-national dynastic empires of Europe. The concept and practices of a *modern* state, in which a centralised power exercised sovereign control over a clearly defined territory, had been developing over a long period of time in Europe. But a *nation-state* was one in which the majority of its citizens, and not only its rulers, came to develop a sense of common identity and shared history or descent. This commonness did not exist from time immemorial; it was forged through struggles, through the actions of leaders and the common people. This chapter will look at the diverse processes through which nation-states and nationalism came into being in nineteenth-century Europe.

Source A

Ernst Renan, 'What is a Nation?'

In a lecture delivered at the University of Sorbonne in 1882, the French philosopher Ernst Renan (1823-92) outlined his understanding of what makes a nation. The lecture was subsequently published as a famous essay entitled 'Qu'est-ce qu'une nation?' ('What is a Nation?'). In this essay Renan criticises the notion suggested by others that a nation is formed by a common language, race, religion, or territory:

'A nation is the culmination of a long past of endeavours, sacrifice and devotion. A heroic past, great men, glory, that is the social capital upon which one bases a national idea. To have common glories in the past, to have a common will in the present, to have performed great deeds together, to wish to perform still more, these are the essential conditions of being a people. A nation is therefore a large-scale solidarity … Its existence is a daily **plebiscite** … A province is its inhabitants; if anyone has the right to be consulted, it is the inhabitant. A nation never has any real interest in annexing or holding on to a country against its will. The existence of nations is a good thing, a necessity even. Their existence is a guarantee of liberty, which would be lost if the world had only one law and only one master.'

Source

New words

Plebiscite – A direct vote by which all the people of a region are asked to accept or reject a proposal

Discuss

Summarise the attributes of a nation, as Renan understands them. Why, in his view, are nations important?

APSCERT

புரட்சிகரமான மூவண்ணக்கொடி வாயிலாக அறியப்பட்ட பிரான்ஸ் மக்கள் சிலையருகில் அப்போதுதான் சேர்ந்தனர். ஜெர்மனி மக்கள் கருப்பு, சிவப்பு, பொன்னிற கொடிகளை ஏந்தி அவளைப் பின் தொடர்ந்தனர். ஆர்வமான தகவல் என்னவெனில், சொரியு இந்த ஓவியத்தை வரைந்தபோது ஜெர்மனி மக்கள் ஒரு ஒருங்கிணைந்த நாடாக ஏற்படவில்லை. அவர்களின் கரங்களில் இருந்த கொடி பல்வேறு ஜெர்மானிய மொழிகளைப் பேசும் பிரிவினர் ஒரே மக்களாட்சி அரசியலமைப்பின் கீழ் ஒன்றுபட வேண்டும் என்னும் 1848ஆம் ஆண்டு கால சுதந்திர நம்பிக்கைகளின் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. ஜெர்மனி மக்களைப் பின்தொடர்ந்தவர்களில் ஆஸ்திரியா இரு சிசிலி அரசுகள் லொம்பார்டி, போலந்து, இங்கிலாந்து, அயர்லாந்து, ஹங்கேரி, மற்றும் ரஷ்ய நாடுகளின் மக்கள் இருந்தனர். இக்காட்சி அனைத்தையும் மேலே உள்ள சொர்க்கத்திலிருந்து இயேசு கிறிஸ்து, புனிதர்கள், தேவதைகள் பார்க்கின்றனர். பல்வேறு உலக நாடுகளுக்கிடையே சகோதரத்துவத்தின் சின்னமாக ஓவியர் பயன்படுத்தினார்.

இந்த அத்தியாயத்தில் சொரியு மனக்கண்ணால் கண்ட பல்வேறு பிரச்சினைகளைக் குறித்து விவாதிக்கப்படும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் போது ஐரோப்பாவின் அரசியல் மற்றும் மன உலகில் பேரளவு மாற்றத்தைக் கொண்டு வரும் சக்தியாக தேசியவாதம் எழுச்சியடைந்தது. இம்மாற்றங்களின் இறுதி விளைவாக ஐரோப்பாவின் பல நாட்டு அரசு வம்ச மரபு அரசுகளுக்கு பதிலாக தேசிய அரசுகள் ஏற்படத் தொடங்கின. ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட முழு அதிகாரங்களைக் கொண்டு கட்டுப்பாட்டினைக் கொண்ட அமைப்பு என்னும் நவீன அரசுக் கருத்துகள், முறைகள் காலம் காலமாக ஐரோப்பாவில் முன்னேற்றமடைந்து வருகின்றன. ஆனால் தேசிய அரசு என்பது அதன் ஆட்சியாளர்கள் மட்டுமின்றி பெரும்பான்மையான குடிமக்கள் தங்களுக்குள் பொது அடையாள உணர்வை வளர்த்துக் கொண்டு வரலாறு அல்லது வாரிசுரிமைக் கொண்டவர்கள் என்னும் எண்ணத்தை வளர்த்துக்கொள்வதாகும். இப்பொதுவுணர்வு ஆதிகாலம் முதல் இருந்ததில்லை, அது போராட்டங்கள் தலைவர்களின் செயல்கள் மற்றும் மக்களின் முயற்சிகளால் ஏற்பட்டது. இந்த அத்தியாயத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பாவில் தேசிய அரசுகள் மற்றும் தேசியவாதம் வடிவமைத்துக்கொண்ட பல்வேறு செயல்முறைகளைப் பற்றி காணலாம்.

ஆதாரம் அ

எர்னஸ்ட் ரேனன் தேசம் என்றால் என்ன?

பிரெஞ்சு தத்துவஞானியான எர்னஸ்ட் ரேனன் (1823-92) 1882ல் சோர்போர்ன் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆற்றிய உரையில் தான் புரிதலை விளக்கினார். தன்முன் ஒரு தேசம் எவ்வாறு ஏற்பட்டது என்னும் கருத்தின் மீது (க்வெஸ்ட் சேக்யூன் நேஷன்) தேசம் என்றால் என்ன? என்னும் தலைப்பின் மீது புகழ்மிக்க கட்டுரையை வெளியிட்டார். இக்கட்டுரையில் ஒரே பொதுவான மொழி, இனம், மதம் அல்லது நிலப்பகுதி அடிப்படையில் ஒரு தேசம் ஏற்படுகிறது என்னும் மற்றவர்களின் கருத்தை விமர்சித்தார்.

ஒரு தேசம் என்பது நீண்ட காலமாக தொடரப்பட்ட முயற்சிகள் தியாகம் மற்றும் அர்ப்பணிப்பின் விளைவாகும். ஒரு தேசிய எண்ணம் என்பது ஒரு வீரமிக்க கடந்த காலம், சிறந்த மனிதர்கள், புகழ் என்னும் சமூக மூலதனத்தின் அடிப்படையில் அமைக்கப்படுகிறது. கடந்த கால பொதுவான மாண்புகளைக் கொண்டிருத்தல், தற்காலத்தில் பொதுவான மனஉறுதியைக் கொண்டிருத்தல், ஒன்றுபட்டு சிறப்பு பணியாற்றுதல், இன்னும் அதிகமாக பணியாற்ற விரும்புதல் இவையாவும் ஒரு நாட்டு மக்களுக்கு கட்டாயமாக இருக்க வேண்டிய பண்புகளாகும். எனவே ஒரு தேசம் என்பது பேரளவிலான தனித்தன்மை அதை மக்கள் தினந்தோறும் வாக்கெடுப்பு செய்வர். ஒரு மாகாணம் என்பது அதன் மக்களையே குறிக்கும். அதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்வது அதன் மக்களே ஆவர் ஒரு நாடு மற்றொரு நாட்டை அதன் விருப்பமின்றி இணைத்துக்கொள்ளவோ அல்லது ஆதிக்கம் செலுத்தவோ ஆர்வம் காட்டாது. நாட்டின் நிலைப்பாடு நல்லது, அவசியமானதுமாகும். அவற்றின் நிலைப்பாடு சுதந்திரத்தை உறுதியளிக்கிறது. உலகம் அமைக்கும் ஒரே சட்டம் ஒரு ஆட்சியாளர் இருப்பின அதை நாம் இழந்துவிடுவோம்

புதிய சொற்கள்

பொது வாக்கெடுப்பு: ஒரு பகுதியின் மக்கள் ஒரு முன்மொழிதலை ஏற்று அல்லது மறுத்து நேரடியாக வாக்களித்தல்.

கலந்துரையாடவும்.

தேசத்தின் பண்புகளாக எர்னஸ்ட் ரேனன் புரிந்துகொண்ட கருத்துகளை தொகுத்து வழங்கவும். அவர் கருத்துப்படி தேசங்கள் ஏன் முக்கியமானவை?

1 The French Revolution and the Idea of the Nation

The first clear expression of nationalism came with the French Revolution in 1789. France, as you would remember, was a full-fledged territorial state in 1789 under the rule of an absolute monarch. The political and constitutional changes that came in the wake of the French Revolution led to the transfer of sovereignty from the monarchy to a body of French citizens. The revolution proclaimed that it was the people who would henceforth constitute the nation and shape its destiny.

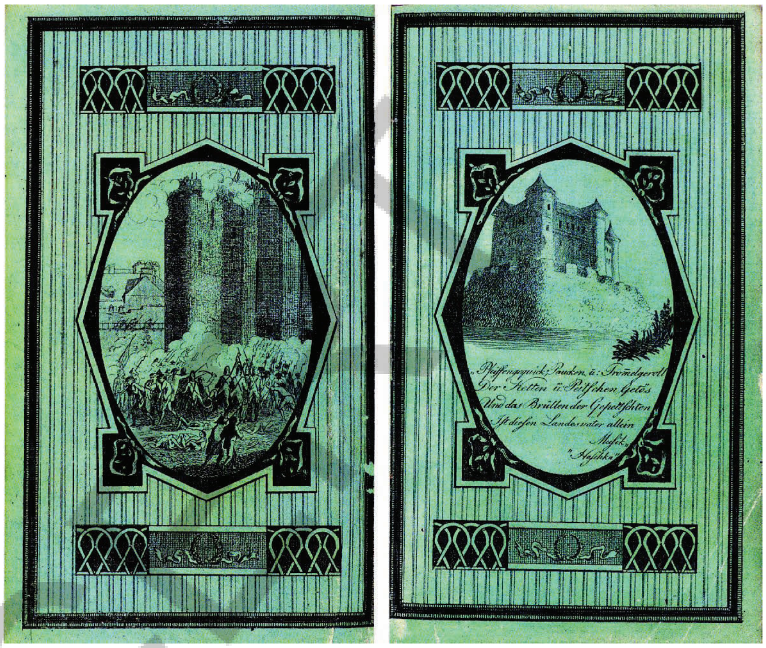

Fig. 2 — The cover of a German almanac designed by the journalist Andreas Rebmann in 1798.
The image of the French Bastille being stormed by the revolutionary crowd has been placed next to a similar fortress meant to represent the bastion of despotic rule in the German province of Kassel. Accompanying the illustration is the slogan: 'The people must seize their own freedom!' Rebmann lived in the city of Mainz and was a member of a German Jacobin group.

From the very beginning, the French revolutionaries introduced various measures and practices that could create a sense of collective identity amongst the French people. The ideas of *la patrie* (the fatherland) and *le citoyen* (the citizen) emphasised the notion of a united community enjoying equal rights under a constitution. A new French flag, the tricolour, was chosen to replace the former royal standard. The Estates General was elected by the body of active citizens and renamed the National Assembly. New hymns were composed, oaths taken and martyrs commemorated, all in the name of the nation. A centralised administrative system was put in place and it formulated uniform laws for all citizens within its territory. Internal customs duties and dues were abolished and a uniform system of weights and measures was adopted. Regional dialects were discouraged and French, as it was spoken and written in Paris, became the common language of the nation.

The revolutionaries further declared that it was the mission and the destiny of the French nation to liberate the peoples of Europe from despotism, in other words to help other peoples of Europe to become nations.

When the news of the events in France reached the different cities of Europe, students and other members of educated middle classes began setting up Jacobin clubs. Their activities and campaigns prepared the way for the French armies which moved into Holland, Belgium, Switzerland and much of Italy in the 1790s. With the outbreak of the revolutionary wars, the French armies began to carry the idea of nationalism abroad.

1 பிரெஞ்சு புரட்சி மற்றும் தேசம் என்னும் கருத்து

1789ஆம் ஆண்டின் பிரெஞ்சுப் புரட்சி வாயிலாக முதன் முறையாக தெளிவான தேசியக்கருத்து ஏற்பட்டது. 1789ல் பிரான்ஸ் ஒரு முழுமையான அதிகாரம் கொண்ட மன்னராட்சியின் கீழ் முழுவடிவமிக்க மாகாண அரசாக இருந்தது என்பது நினைவிருக்கிறது அல்லவா? பிரெஞ்சுப் புரட்சி வாயிலாக ஏற்பட்ட அரசியல், அரசியலமைப்பு மாற்றங்கள் மன்னரிடமிருந்து பிரெஞ்சுக் குடிமக்கள் அமைப்பிற்கு இறையாண்மை மாற்றமடைவதற்கு வழி வகுத்தன. தேசம் என்பது மக்களே என்றும் அவர்களே அத்தேசத்தின் எதிர்காலத்தை வடிவமைப்பர் என்றும் புரட்சியின் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டது.

பிரெஞ்சு மக்களுக்கிடையே சமூக அடையாள எண்ணத்தை கொண்டிருப்பதற்காக பிரெஞ்சுப் புரட்சியாளர்கள் தொடக்கத்திலிருந்தே பல முறைகளைப் பின்பற்றினர்.

'லா பாட்ரி' (தந்தை பூமி) மற்றும் 'லே சிடோயென்' (குடிமக்கள்) என்னும் கருத்துக்கள் ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மூலமாகப் பெற்ற சமமான உரிமைகளை அனுபவிக்கும் ஒன்றுபட்ட சமுதாயம் என்னும் கருத்தினை உறுதிப்படுத்தின. முந்தைய மன்னராட்சிக் கொடிக்குப் பதிலாக புதிய மூவண்ணக் கொடியை தேர்ந்தெடுத்தனர். சுறுசுறுப்பான குடிமக்களின் சபையால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 'எஸ்டேட்ஸ் ஜெனரலின்' பெயரை 'தேசிய சபை' என பெயர் மாற்றம் செய்தனர். புதிய தேசிய கீதங்கள் எழுதுதல், உறுதிமொழி எடுத்தல், தியாகிகளை நினைவு கூர்தல் போன்ற செயல்கள் யாவும் தேசத்தின் பெயரிலேயே நடந்தன. ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாக அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஒரு அரசின் மாகாணத்திலுள்ள அனைத்து குடிமக்களுக்கும் ஒரே விதமான சட்டங்களை வடிவமைத்தனர். உள்நாட்டு சுங்கத் தீர்வைகள் மற்றும் நிலுவைகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன. ஒரே சீரான எடைகள் மற்றும் அளவை முறையை நடைமுறைப்படுத்தினர். வட்டார வழக்கு மொழியை முறைப்படுத்தினர். வட்டார வழக்கு மொழியை ஊக்கப்படுத்தாமல் பாரிசில் உள்ள மக்கள் பேசுவதற்கும் எழுதுவதற்கும் பிரெஞ்சு மொழியையே ஊக்கப்படுத்தியதால் அது அந்நாட்டின் பொதுவான மொழியாக மாறியது.

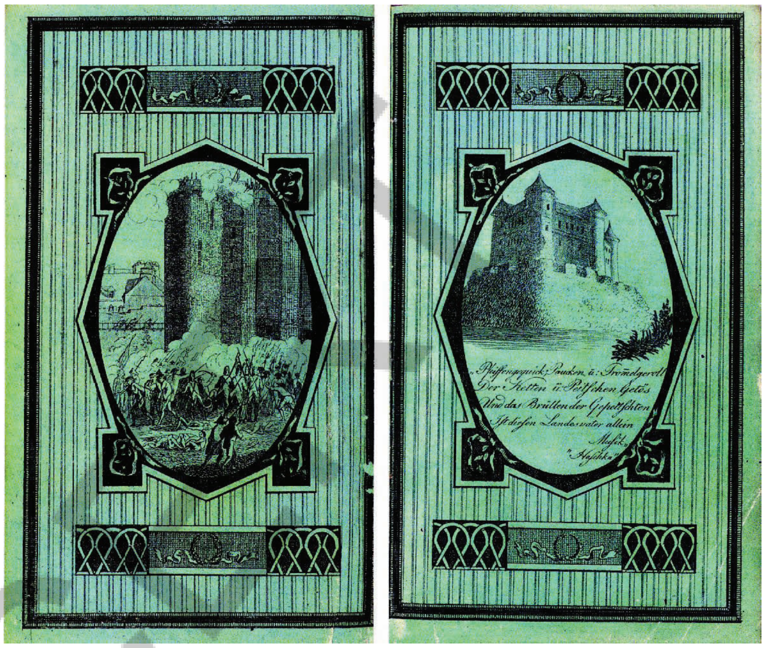

படம் -2 1798ல் ஆண்ட்ரூஸ் ரெப்மான் என்னும் பத்திரிகை நிருபர் வடிவமைத்த ஜெர்மனி நாட்காட்டியின் அட்டைப்படம்.

பிரெஞ்சுக் கோட்டையின் மீது புரட்சியாளர்கள் கூட்டாக தாக்கிய ஓவியம். இதைப் போன்றதே மற்றொரு படமான, ஜெர்மனி மாகாணமான காஜலின் சர்வாதிகார ஆட்சியுடன் கூடிய கோட்டையின் அடித்தளத்தின் படம் அருகில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. மக்கள் தங்களுடைய சுதந்திரத்தை தாங்களே பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் முழக்கம் அதன் மீது பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. ரெப்மான் மைஞ்சு நகரத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் ஜெர்மன் ஜேக்கோபியன் குழுவின் உறுப்பினராவார்.

பிரெஞ்சு தேசத்தின் நோக்கம் மற்றும் அதன் முன் உள்ள செயல் யாதெனில் சர்வாதிகாரக் கோட்பாட்டிலிருந்து பிரெஞ்சு மக்களை விடுவிப்பதே ஆகும். அதாவது பிற ஐரோப்பிய மக்கள் தேசங்களாக ஏற்படுவதற்கு உதவி புரிதலாகும் என்று புரட்சியாளர்கள் அறிவித்தனர்.

பிரான்சில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளுக்குத் தொடர்பான செய்திகள் ஐரோப்பாவின் பல்வேறு நகரங்களை அடைந்ததால் அங்குள்ள மாணவர்கள் மற்றும் கல்வியாளர்களான நடுத்தர வகுப்பினர் ஜேக்கோபியன் குழுக்களை ஏற்படுத்திக்கொள்ள தொடங்கினர். அவர்கள் மேற்கொண்ட செயற்பாடுகள் மற்றும் பிரச்சார முகாம்கள் 1970களில் பிரெஞ்சு இராணுவம் ஹாலந்து பெல்ஜியம், சுவிட்சர்லாந்து மற்றும் இத்தாலியின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் செல்வதற்கு வழி ஏற்படுத்தித் தந்தன. புரட்சிப்போர்கள் தொடங்கியதால் பிரெஞ்சு இராணுவங்கள் தேசிய எண்ணங்களையும் பிற நாடுகளுக்கு எடுத்துச்சென்றன.

Fig. 3 — Europe after the Congress of Vienna, 1815.

Within the wide swathe of territory that came under his control, Napoleon set about introducing many of the reforms that he had already introduced in France. Through a return to monarchy Napoleon had, no doubt, destroyed democracy in France, but in the administrative field he had incorporated revolutionary principles in order to make the whole system more rational and efficient. The Civil Code of 1804 – usually known as the Napoleonic Code – did away with all privileges based on birth, established equality before the law and secured the right to property. This Code was exported to the regions under French control. In the Dutch Republic, in Switzerland, in Italy and Germany, Napoleon simplified administrative divisions, abolished the feudal system and freed peasants from serfdom and manorial dues. In the towns too, guild restrictions were removed. Transport and communication systems were improved. Peasants, artisans, workers and new businessmen

படம்3 1815ஆம் ஆண்டின் வியன்னா காங்கிரஸ் ஏற்பட்ட பின் ஐரோப்பா

நெப்போலியன் ஏற்கனவே பிரான்சில் அறிமுகப்படுத்திய பல சீர்திருத்தங்களை தன் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த நிலப்பகுதிகளில் நடைமுறைப்படுத்தத் தொடங்கினார். தான் மீண்டும் முடியாட்சிக்கு திரும்பிய தன் வாயிலாக நெப்போலியன் பிரான்சில் மக்களாட்சியை ஐயத்திற்கிடமின்றி அழித்தார். முழு அமைப்பினையும் அனைவருக்கும் புரியும்படியாகவும் திறமை வாய்ந்ததாகவும் உருவாக்குவதற்காக புரட்சிக் கோட்பாடுகளை நிர்வாகத் துறையில் நடைமுறைப்படுத்தினார். 1804 Civil Code என அழைக்கப்படும் நெப்போலியன் Code வாயிலாக தனி நபருக்கு பிறப்பின் அடிப்படையில் சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமமாகக் கருதப்பட்டனர். சொத்துரிமைக்கு உறுதியளிக்கப்பட்டது. இச்சட்டத்தை பிரெஞ்சுக் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள பிற பகுதிகளுக்கும் உரித்தாக்கினர். நெப்போலியன் டச்சுக்குடியரசு, சுவிட்சர்லாந்து, இத்தாலி மற்றும் ஜெர்மனி நாடுகளில் நிர்வாகப் பிரிவுகளை எளிதாக்கினார். நிலப்பிரபுத்துவ முறையை ஒழித்தார். அடிமைத்தளையி லிருந்தும், விவசாயிகளை நிலப்பிரபுத்துவ நிலுவைகளி லிருந்தும் விடுவித்தார். நகரங்களிலும் சங்கங்களின் மீதிருந்த கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டன. போக்குவரத்து தகவல் அமைப்புகள் மேம்படுத்தப்பட்டன. விவசாயிகள், கலைஞர்கள் உழைப்பாளர்கள், புதிய வியாபாரிகள்

AP SCERT

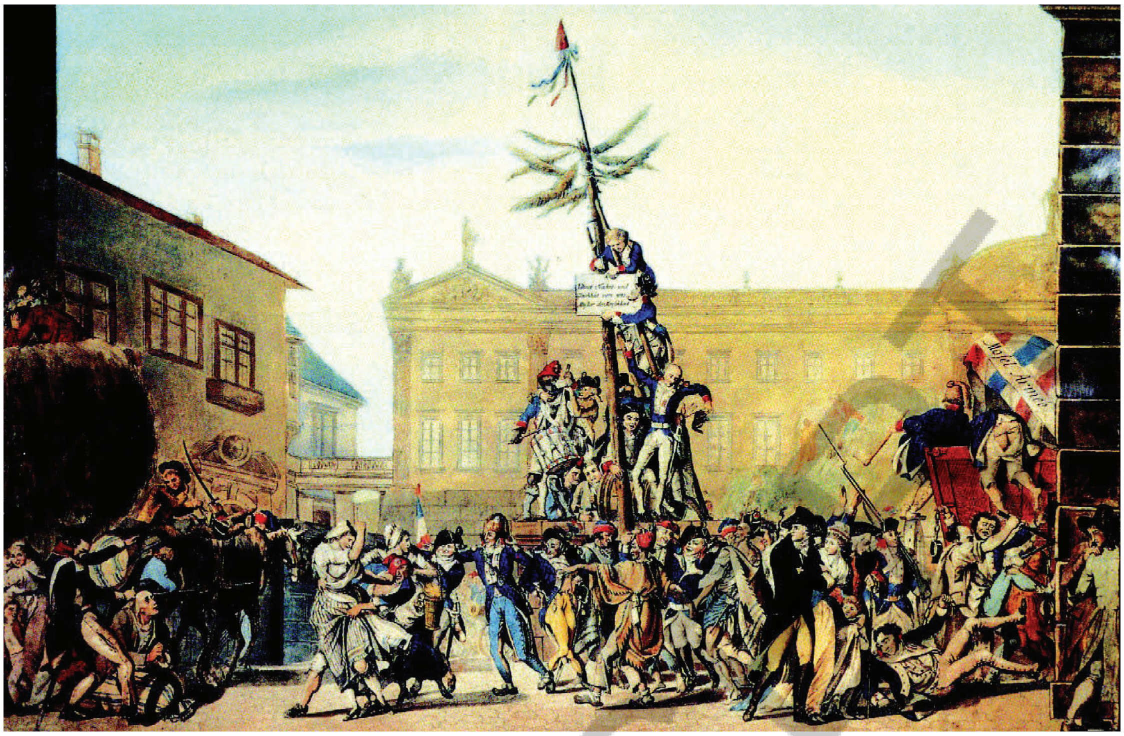

Fig. 4 — The Planting of Tree of Liberty in Zweibrücken, Germany.
The subject of this colour print by the German painter Karl Kaspar Fritz is the occupation of the town of Zweibrücken by the French armies. French soldiers, recognisable by their blue, white and red uniforms, have been portrayed as oppressors as they seize a peasant's cart (left), harass some young women (centre foreground) and force a peasant down to his knees. The plaque being affixed to the Tree of Liberty carries a German inscription which in translation reads: 'Take freedom and equality from us, the model of humanity.' This is a sarcastic reference to the claim of the French as being liberators who opposed monarchy in the territories they entered.

enjoyed a new-found freedom. Businessmen and small-scale producers of goods, in particular, began to realise that uniform laws, standardised weights and measures, and a common national currency would facilitate the movement and exchange of goods and capital from one region to another.

However, in the areas conquered, the reactions of the local populations to French rule were mixed. Initially, in many places such as Holland and Switzerland, as well as in certain cities like Brussels, Mainz, Milan and Warsaw, the French armies were welcomed as harbingers of liberty. But the initial enthusiasm soon turned to hostility, as it became clear that the new administrative arrangements did not go hand in hand with political freedom. Increased taxation, censorship, forced conscription into the French armies required to conquer the rest of Europe, all seemed to outweigh the advantages of the administrative changes.

Fig. 5 — The courier of Rhineland loses all that he has on his way home from Leipzig.
Napoleon here is represented as a postman on his way back to France after he lost the battle of Leipzig in 1813. Each letter dropping out of his bag bears the names of the territories he lost.

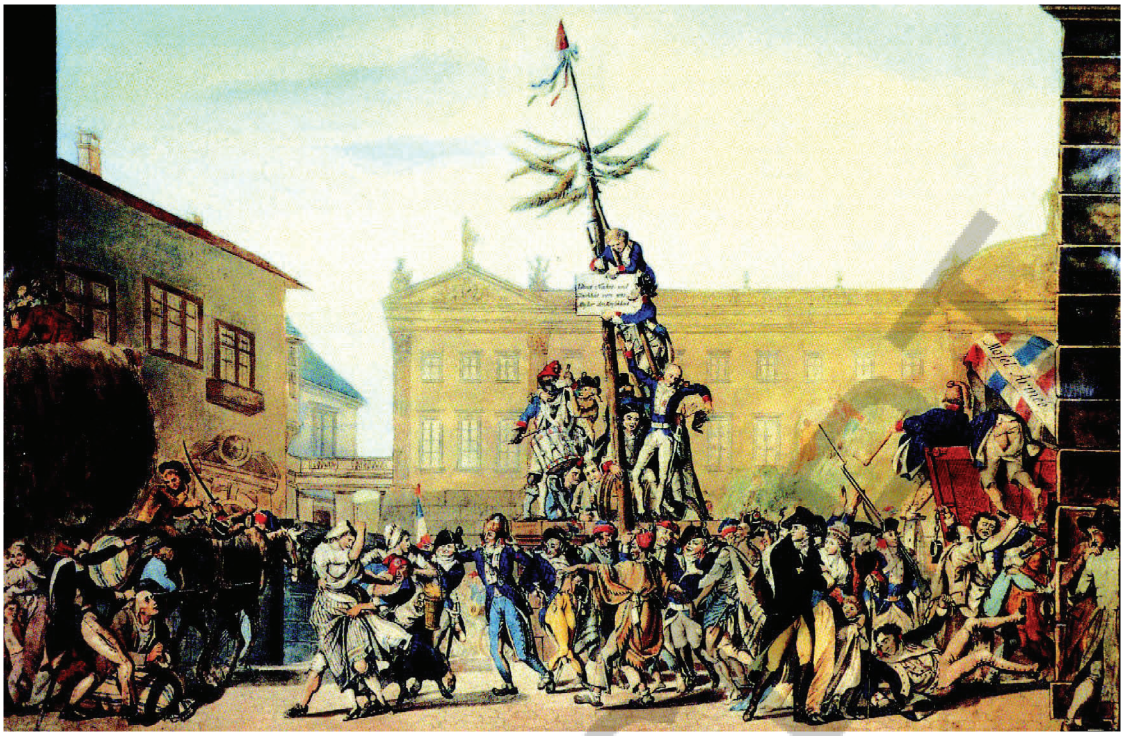

படம் 4 – ஜெர்மனியின் வைபுரூகளில் சுதந்திர மரத்தை நடும் காட்சி ஜெர்மானிய ஓவியர் கார்ல் காஸ்பர் பிரிட்ஜ் வரைந்த இவ்வண்ண ஓவியம் பிரெஞ்சு இராணுவத்தினர் வைபுரூகன் நகரத்தைக் கைப்பறுவதைக் காட்டுகிறது. இவ்வோவியத்தில் நீலம், வெண்மை, சிவப்பு வண்ணச் சீருடைய அணிந்த பிரெஞ்சு இராணுவத்தினர் அடக்கு முறையாளர்களாக காட்டப்பட்டனர். அவர்கள் ஒரு விவசாயியிடமிருந்து வண்டியை பறித்துக்கொண்டனர். (வலப்புறமாக) சிலர் கன்னிப்பெண்களை துன்புறுத்தினர். (முன்புற மையத்தில்) மற்றொரு விவசாயியை முட்டிப்போடச் செய்தனர். சுதந்திர மரத்துடன் பிணைத்துள்ள பலகையில் உள்ள ஜெர்மன் கல்வெட்டிலுள்ள கருத்தை மொழியாக்கம் செய்தால், "எங்களிடமிருந்து சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவங்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், நீங்கள் மனிதஇனத்திற்கு மாதிரி" என எழுதி உள்ளது. பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தாங்கள் அறிமுகப்படுத்திய பகுதிகளில் முடியாட்சியை எதிர்க்கும் சுதந்திரவாதிகள் என கூறிக்கொள்வதற்கு இது ஒரு கேலியுடன் கூடிய குறிப்பாகும்.

தங்களுக்கு புதியதாக கிடைத்த சுதந்திரத்தை அனுபவித்தனர். சமச்சீரான சட்டங்கள், திட்டமிடப்பட்ட எடைகள் மற்றும் அளவுகள், தேசிய பொது நாணயம், பொருட்கள், மூலதனங்கள் ஆகியவற்றை ஒரு பகுதியிலிருந்து மற்றொரு பகுதிக்கு அனுப்புவதற்கும் பரிமாற்றம் செய்வதற்கும் ஏற்ற வசதியளிப்பதற்கு வணிகர்கள் மற்றும் சிற்றளவு உற்பத்தியாளர்கள் தெரிந்து கொள்ளத் தொடங்கினர்.

இருப்பினும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தாங்கள் கைப்பற்றிய பகுதிகளில் மக்களிடமிருந்து கலப்படமான எதிர்வினைகள் வந்தன. ஹாலந்து, சுவிட்சர்லாந்து, பிரஸ்ஸல்ஸ், மைஞ்சு, மிலன் மற்றும் வார்ஸா போன்ற நகரங்களில் முதலில் பிரெஞ்சு இராணுவங்களை சுதந்திரத்தின் தூதுவர்களாக வரவேற்றனர். புதிய நிர்வாக ஏற்பாடுகள் அரசியல் சுதந்திரத்திற்கு ஏற்றதாக இல்லை என்பது தெளிவாக தெரிந்ததால் இந்த முதலில் இருந்த உற்சாகம் படிப்படியாக குறைந்து பகைமையாக மாறியது. நிர்வாக அளவிலான மாற்றங்கள், அரசியல் சுதந்திரத்திற்கேற்ப தொடரவில்லை. அதிகரித்த வரிகள், தணிக்கை முறை எஞ்சிய ஐரோப்பாவை வெல்வதற்கு பிரெஞ்சு இராணுவத்தின் கட்டாய ஆட்சேர்ப்பு போன்றவை நிர்வாக மாற்றங்களுக்கு முன் காணாமல் போயிற்று.

படம் 5 ரைன்லாந்தினைச் சேர்ந்த ஒரு விரைவு அஞ்சல்காரர் லிப் ஜிக்கிலிருந்து தன் வீட்டிற்கு செல்லும் வழியில் அனைத்தையும் இழந்துவிட்டார்.

1813ல் நடந்த லிப்ஜிக்போரில் தோற்ற பின்னர் பிரான்சிற்கு திரும்பிச் சென்றுக்கொண்டிருந்த நெப்போலியனை ஓர் அஞ்சல்காரராக குறிப்பிட்டனர். அவருடைய பையிலிருந்து கீழே விழும் ஒவ்வொரு சமூகத்தின் மீதும் அவர் இழந்த பகதிகளின் பெயர்கள் உள்ளன.

2 The Making of Nationalism in Europe

If you look at the map of mid-eighteenth-century Europe you will find that there were no 'nation-states' as we know them today.

What we know today as Germany, Italy and Switzerland were divided into kingdoms, duchies and cantons whose rulers had their autonomous territories. Eastern and Central Europe were under autocratic monarchies within the territories of which lived diverse peoples. They did not see themselves as sharing a collective identity or a common culture. Often, they even spoke different languages and belonged to different ethnic groups. The Habsburg Empire that ruled over Austria-Hungary, for example, was a patchwork of many different regions and peoples. It included the Alpine regions – the Tyrol, Austria and the Sudetenland – as well as Bohemia, where the aristocracy was predominantly German-speaking. It also included the Italian-speaking provinces of Lombardy and Venetia. In Hungary, half of the population spoke Magyar while the other half spoke a variety of dialects. In Galicia, the aristocracy spoke Polish. Besides these three dominant groups, there also lived within the boundaries of the empire, a mass of subject peasant peoples – Bohemians and Slovaks to the north, Slovenes in Carniola, Croats to the south, and Roumans to the east in Transylvania. Such differences did not easily promote a sense of political unity. The only tie binding these diverse groups together was a common allegiance to the emperor.

How did nationalism and the idea of the nation-state emerge?

Some important dates

1797
Napoleon invades Italy; Napoleonic wars begin.

1814-1815
Fall of Napoleon; the Vienna Peace Settlement.

1821
Greek struggle for independence begins.

1848
Revolutions in Europe; artisans, industrial workers and peasants revolt against economic hardships; middle classes demand constitutions and representative governments; Italians, Germans, Magyars, Poles, Czechs, etc. demand nation-states.

1859-1870
Unification of Italy.

1866-1871
Unification of Germany.

1905
Slav nationalism gathers force in the Habsburg and Ottoman Empires.

2.1 The Aristocracy and the New Middle Class

Socially and politically, a landed aristocracy was the dominant class on the continent. The members of this class were united by a common way of life that cut across regional divisions. They owned estates in the countryside and also town-houses. They spoke French for purposes of diplomacy and in high society. Their families were often connected by ties of marriage. This powerful aristocracy was, however, numerically a small group. The majority of the population was made up of the peasantry. To the west, the bulk of the land was farmed by tenants and small owners, while in Eastern and Central Europe the pattern of landholding was characterised by vast estates which were cultivated by serfs.

APSCERT

2 ஐரோப்பாவில் தேசியவாதத்தை உருவாக்குதல்

18ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்து ஐரோப்பாவின் படத்தை உற்றுநோக்கினால் தற்போது நமக்குத் தெரிந்த தேசிய அரசுகள் ஏதும் அன்று இல்லை என்பது நமக்குத் தெரியும். தற்போது நமக்குத் தெரிந்த ஜெர்மனி, இத்தாலி, சுவிட்சர்லாந்து நாடுகள் அப்போது சிற்றரசுகளாக சிறு பிரபுக்களால், ஆளப்படும் பகுதிகளாக தற்சார்பு கொண்ட ஆட்சியாளர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. கிழக்கு மற்றும் மத்திய ஐரோப்பிய நாடுகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட முடியாட்சியில்இருந்தன. இந்நிலப்பகுதிகளில் பல்வேறு வகையான மக்கள் இருந்தனர். அவர்கள் தங்களை கூட்ட அடையாளம் அல்லது பொது கலாச்சாரத்தைக் கொண்டவர்களாகக் கருதிக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் வெவ்வேறு மொழிகளையும் பேசினர். பல்வேறு இனச் சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். எடுத்துக்காட்டாக ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரிகளை ஆண்ட ஹாப்ஸ்பர்க் அரசு பல்வேறு பகுதிகளின் மற்றும் மக்களின் செயற்கை இணைப்பால் ஏற்பட்டது. அதில் ஆல்பைன் பகுதிகளான டைரால், ஆஸ்திரியா சூடர்லாந்துடன் சேர்ந்து ஜெர்மன் மொழி பேசும் நிர்வாகப் பிரிவினர் பெற்ற பொஹிமியாகவும் இருந்தது. அதுமட்டுமின்றி அதில் இத்தாலிய மொழிப் பகுதிகளான லொம்பார்டி மற்றும் வெனீஷியாவும் இருந்தன. ஹங்கேரி மக்கள் தொகையில் பாதிப்பேர் மாக்யல் பேசினர், மீதமுள்ள பாதிப்பேர் வெவ்வேறு வகையான வட்டார மொழிகளைப் பேசினர். கலீசியாவின் நிர்வாகப் பிரிவினர் போலிஷ் மொழியில் பேசினர். இம்மூன்று முக்கியப் பிரிவினர் மட்டுமின்றி வடக்கில் பொஹிமியன்கள் சுலோவெக்குகள் கார்னியோலாவில் சுலோவென்கள், தெற்கில் குரோயெட்டுகள், டிரான்சில்வேனியாவின் கிழக்கில் ரூமன்கள் போன்ற சாதாரண விவசாயிகள் அவ்வரசின் எல்லைக்குள் வாழ்ந்தனர். இவ்வாறான வேற்றுமைகள் அவர்களில் அரசியல் ஒற்றுமை எண்ணத்தை எளிதில் மேம்படுத்த இயலாமல் போனது. பேரரசின் மீது இவர்களுக்கு இருந்த பொதுவான விசுவாசமே இப்பிரிவுகள் அனைத்தையும் ஒன்றாக பிணைத்தது. தேசியவாதம், தேசிய அரசு எண்ணும் கருத்துகள் எவ்வாறு மாற்றமடைந்தன?

சில முக்கியமான தேதிகள்

1797 : நெப்போலியன் இத்தாலியை கைப்பற்றுதல் நெப்போலியப் போர்கள் தொடக்கம்.

1814 - 1815 : நெப்போலியனின் வீழ்ச்சி, வியன்னா, அமைதி உடன்படிக்கை

1821 : கிரேக்க சுதந்திரப்போராட்டம் தொடக்கம்.

1848 : ஐரோப்பாவில் புரட்சிகள் தங்களுடைய நிதி நெருக்கடியை எதிர்த்து கைவினைஞர்கள், தொழிற்சாலைப் பணியாளர்கள் நடுத்தர வகுப்பினர் அரசியலமைப்பு சட்டங்களையும் பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்தையும் கோருதல் இத்தாலியர்கள், ஜெர்மானியர்கள் மாகியார்கள், போல்ஸ், செக்குகள் ஆகியோர் தேசிய அரசுகளைக் கோருதல்

1859-1870 : இத்தாலி ஒருங்கிணைப்பு

1866-1871 ஜெர்மனி ஒருங்கிணைப்பு

1905 : ஹாப்ஸ்பர்க் மற்றும் ஓட்டோமான் பேரரசுகளில் ஸ்லாவ்கள் தேசியவாத ஆற்றலை திரட்டுதல்.

2.1 நிர்வாகப் பிரிவினர் மற்றும் புதிய நடுத்தர வகுப்பு

அக்கண்டத்தின் சமுதாய அளவிலும் அரசியல் ரீதியாகவும் நிலப்பிரபுக்களான நிர்வாகப் பிரிவின் மேலாதிக்கம் இருந்தது. வெவ்வேறு நிலப்பிரிவுகளைச் சேர்ந்த இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் ஒரே விதமான வாழ்க்கை முறைகள் ஒற்றுமையாக வைத்தன. அவர்களுக்கு கிராமப் பகுதிகளில் பண்ணைகளும் நகரங்களில் வீடுகளும் இருந்தன. அவர்கள் இராஜதந்திர மற்றும் உயர் சமுதாய நோக்கங்களுக்காக பிரெஞ்சு மொழியைப் பேசினர். அவர்களுடைய குடும்பங்கள் திருமண முடிச்சுகளால் இணைக்கப்பட்டன. இவற்றால் மிகுந்த நிர்வாகப் பிரிவினர் எண்ணிக்கை அளவில் சிறு குழுவாகவே இருந்தது. மக்கள் தொகையில் பெரும்பாண்மையான பாகம் விவசாயிகள். மேற்கின் அதிகமாக நிலத்தை குத்தகைதாரர்கள் சிறு நிலஉரிமையாளர்கள் பயிரிட்டனர். கிழக்கு மற்றும் மத்திய ஐரோப்பாவில் பரவலான பண்ணை நிலங்களை அடிமைகளைக் கொண்டு சாகுபடி செய்விக்கும் நிலப்பிரபுத்துவ முறை இருந்தது.

In Western and parts of Central Europe the growth of industrial production and trade meant the growth of towns and the emergence of commercial classes whose existence was based on production for the market. Industrialisation began in England in the second half of the eighteenth century, but in France and parts of the German states it occurred only during the nineteenth century. In its wake, new social groups came into being: a working-class population, and middle classes made up of industrialists, businessmen, professionals. In Central and Eastern Europe these groups were smaller in number till late nineteenth century. It was among the educated, liberal middle classes that ideas of national unity following the abolition of aristocratic privileges gained popularity.

2.2 What did Liberal Nationalism Stand for?

Ideas of national unity in early-nineteenth-century Europe were closely allied to the ideology of liberalism. The term 'liberalism' derives from the Latin root *liber*, meaning free. For the new middle classes liberalism stood for freedom for the individual and equality of all before the law. Politically, it emphasised the concept of government by consent. Since the French Revolution, liberalism had stood for the end of autocracy and clerical privileges, a constitution and representative government through parliament. Nineteenth-century liberals also stressed the inviolability of private property.

Yet, equality before the law did not necessarily stand for universal **suffrage**. You will recall that in revolutionary France, which marked the first political experiment in liberal democracy, the right to vote and to get elected was granted exclusively to property-owning men. Men without property and all women were excluded from political rights. Only for a brief period under the Jacobins did all adult males enjoy suffrage. However, the Napoleonic Code went back to limited suffrage and reduced women to the status of a minor, subject to the authority of fathers and husbands. Throughout the nineteenth and early twentieth centuries women and non-propertied men organised opposition movements demanding equal political rights.

New words

Suffrage – The right to vote

In the economic sphere, liberalism stood for the freedom of markets and the abolition of state-imposed restrictions on the movement of goods and capital. During the nineteenth century this was a strong demand of the emerging middle classes. Let us take the example of the German-speaking regions in the first half of the nineteenth century. Napoleon's administrative measures had created out of

APSCERT

மேற்கு, மத்திய ஐரோப்பியப் பகுதிகளில் நடந்த தொழில் உற்பத்திகளின் அதிகரிப்பு, அவற்றின் வணிகத்தால் நகரங்கள் வளர்ச்சியடைந்தன சந்தைக்காக உற்பத்தி மீது நிலைப்பாட்டைத் தொடரும் வணிகர்களும் வகுப்பும் தோன்றியது. இங்கிலாந்தில் தொழில்மயமாக்கல் 18ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தொடங்கினாலும் பிரான்ஸ், ஜெர்மனி அரசுப் பகுதிகளில் மட்டும் 19ஆம் நூற்றாண்டிலேயே அது நடந்தது. அச்சமயத்தில் புதிய சமுதாயப் பிரிவுகள் ஏற்பட்டன. அவை தொழிலாளர் வகுப்பு மக்கள் தொகை மற்றும் தொழிலதிபர்கள், வணிகர், தொழில் வல்லுநர்களுடன் கூடிய நடுத்தர வகுப்பினர் மத்திய, கிழக்கு ஐரோப்பாவில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை இவ்வகுப்புகள் குறைந்த எண்ணிக்கையில் இருந்தன. ஆட்சியாளர்களின் சிறப்பு அதிகாரங்கள் நீக்கப்பட்டதால் கல்வியாளர்களான சுதந்திர நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களில் தேசிய ஒற்றுமை கருத்துகள் பிரபலமடைந்தன.

2.2 சுதந்திர தேசியவாதம் எதைக்குறிக்கிறது?

19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்க கால ஐரோப்பாவில் தேசிய ஒற்றுமைக் கருத்துகள் சுதந்திரவாதக் கோட்பாட்டுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தது. சுதந்திரவாதம் (Liberalisation) என்னும் சொல் இலத்தீன் வேர்ச்சொல்லான 'Liber' என்னும் சொல்லிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. இதன் பொருள் சுதந்திரம் ஆகும். புதிய நடுத்தர வகுப்பினரின் கருத்துப்படி சுதந்திரவாதம் என்பது தனிநபர் சுதந்திரம் மற்றும் சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்பனவற்றின் குறியீடாகும். அரசியல் ரீதியாக மனாட்சிப்படியிலான அரசாங்கம் என்னும் கருத்திற்கு அது முக்கியத்துவம் தந்தது. பிரெஞ்சுப் புரட்சி காலத்திலிருந்து சுதந்திரவாதம் சர்வாதிகாரம், மதம் சார்ந்த உரிமைகளுக்கு முடிவு கட்டுதலுக்கு ஆதரவு தந்தது. அரசியலமைப்புச் சட்டம் மற்றும் பாராளுமன்றம் வாயிலாக பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்தை வலுப்படுத்தியது 19ஆம் நூற்றாண்டின் சுதந்திரவாதிகள் தனியார் சொத்துகளின் பாதுகாப்பிற்கு முக்கியத்துவம் தந்தனர்.

ஆனால் சட்டப்படியான சமத்துவம் அனைவருக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமை ஆகியவற்றில் போதிய ஆதரவு தரவில்லை சுதந்திரவாத மக்களாட்சி அடிப்படையிலான முதல் அரசியல் பரிசோதனைக்கு குறியீடாகக் கருதப்படும் புரட்சி சிந்தனைகளுடன் கூடிய பிரான்சிலும் வாக்குரிமை, தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உரிமை, சொத்துரிமை கொண்ட ஆண்களுக்கு மட்டுமே தரப்பட்டது என்பதை நினைவிற் கொள்ளுங்கள். சொத்தில்லாத ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் அனைவருக்கும் அரசியல் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டன. ஜேக்கோபியன் ஆட்சியில் சிறிது காலம் மட்டும் வயதுவரம்பு நிரம்பிய ஆண்கள் அனைவரும் வாக்குரிமையை அனுபவித்தனர். ஆனால் நெப்போலிய நெறிமுறை மீண்டும் வரம்புக்குட்பட்ட வாக்குரிமையை கொண்டு வந்து பெண்கள் அனைவரையும் சிறுவர்களாக கணக்கிற்கொண்டு தந்தையர் மற்றும் கணவர்களின் கட்டுபாட்டில் வைத்தது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பெண்கள், சொத்துரிமையற்ற ஆண்கள் சமமான அரசியல் உரிமைகளுக்காக கோரிக்கை விடுத்து பல்வேறு எதிர்ப்பு இயக்கங்களை நடத்தினர்.

பொருளாதாரத் துறையில் சுதந்திரவாதம் சந்தைகளின் சுதந்திரம், பொருட்கள் மற்றும் மூலதன இயக்கத்தின் மீது அரசு விதித்த கட்டுப்பாடுகளை நீக்குவதற்கான குறியீடாக ஆனது 19ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய நடுத்தர வகுப்பிற்கு இது வலிமையான கோரிக்கையாக இருந்தது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பாதியில் ஜெர்மன் பேசும் பகுதிகளை எடுத்துக்காட்டாக எடுத்துக் கொள்வோம் நெப்போலியனின் நிர்வாக நடவடிக்கைகள்

புதிய சொற்கள்

வாக்குரிமை – வாக்கு அளிக்கும் உரிமை

countless small principalities a confederation of 39 states. Each of these possessed its own currency, and weights and measures. A merchant travelling in 1833 from Hamburg to Nuremberg to sell his goods would have had to pass through 11 customs barriers and pay a customs duty of about 5 per cent at each one of them. Duties were often levied according to the weight or measurement of the goods. As each region had its own system of weights and measures, this involved time-consuming calculation. The measure of cloth, for example, was the *elle* which in each region stood for a different length. An *elle* of textile material bought in Frankfurt would get you 54.7 cm of cloth, in Mainz 55.1 cm, in Nuremberg 65.6 cm, in Freiburg 53.5 cm.

Such conditions were viewed as obstacles to economic exchange and growth by the new commercial classes, who argued for the creation of a unified economic territory allowing the unhindered movement of goods, people and capital. In 1834, a customs union or *zollverein* was formed at the initiative of Prussia and joined by most of the German states. The union abolished tariff barriers and reduced the number of currencies from over thirty to two. The creation of a network of railways further stimulated mobility, harnessing economic interests to national unification. A wave of economic nationalism strengthened the wider nationalist sentiments growing at the time.

2.3 A New Conservatism after 1815

Following the defeat of Napoleon in 1815, European governments were driven by a spirit of **conservatism**. Conservatives believed that established, traditional institutions of state and society – like the monarchy, the Church, social hierarchies, property and the family – should be preserved. Most conservatives, however, did not propose a return to the society of pre-revolutionary days. Rather, they realised, from the changes initiated by Napoleon, that modernisation could in fact strengthen traditional institutions like the monarchy. It could make state power more effective and strong. A modern army, an efficient bureaucracy, a dynamic economy, the abolition of feudalism and serfdom could strengthen the autocratic monarchies of Europe.

In 1815, representatives of the European powers – Britain, Russia, Prussia and Austria – who had collectively defeated Napoleon, met at Vienna to draw up a settlement for Europe. The Congress was hosted by the Austrian Chancellor Duke Metternich. The delegates

Source B

Economists began to think in terms of the national economy. They talked of how the nation could develop and what economic measures could help forge this nation together.

Friedrich List, Professor of Economics at the University of Tübingen in Germany, wrote in 1834:

'The aim of the zollverein is to bind the Germans economically into a nation. It will strengthen the nation materially as much by protecting its interests externally as by stimulating its internal productivity. It ought to awaken and raise national sentiment through a fusion of individual and provincial interests. The German people have realised that a free economic system is the only means to engender national feeling.'

Source

Discuss

Describe the political ends that List hopes to achieve through economic measures.

New words

Conservatism – A political philosophy that stressed the importance of tradition, established institutions and customs, and preferred gradual development to quick change

காரணமாக கணக்கற்ற சிறு மாகாணங்கள் சேர்ந்து 39 மாகாணக் கூட்டமைப்பாக ஏற்பட்டது. இவற்றில் ஒவ்வொன்றிற்கும் அதற்குரிய நாணயம் மற்றும் எடைகள் மற்றும் அளவீடுகள் இருந்தன. 1833ல் ஹம்பாக்கிலிருந்து நூரெம்பர்க்கிற்கு தன் பொருட்களை விற்பதற்கு பயணம் செய்யும் ஒரு வணிகர் 11 சுங்கத் தீர்வைத் தடைகளை கடப்பதற்கு ஒவ்வொரிடத்திலும் 5% சதவீத சுங்கவரியை செலுத்த வேண்டியிருந்தது. பொருட்களின் எடை, அளவீடுகளின் அடிப்படையில் சுங்க வரி விதிப்பர். ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒவ்வொரு வகையான எடைகள் மற்றும் அளவுகள் முறை இருந்ததால் வரியைக் கணக்கிடுவதற்கு அதிக நேரம் பிடித்தது எடுத்துக்காட்டாக துணிகளை அளக்கும் அளவீடு ஆன 'எல்' ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒவ்வொரு நீளமாக இருந்தது. ஒரு 'எல்' ஆலைத்துணி அளவு பிராங்க்பர்ட்டில் வாங்கும்போது 54,7 செ.மீ. மைஞ்சில் வாங்கும்போது 55.1 செ.மீ நியூரெம்பர்க்கில் 65.6 செ.மீ ப்ரீபர்க்கில் 5.5 செ.மீ. அளவுகளில் இருந்தது.

இவ்வாறான சூழ்நிலைகள், பொருளாதார பரிமாற்றம் மற்றும் வளர்ச்சிக்கு தடையாக உள்ளன என்று புதிய வணிகக் குழுக்கள் கருதின. பொருட்கள், மக்கள் மூலதனப் போக்குவரத்தை தடையின்றி அனுமதிக்கும் ஒருங்கிணைந்த பொருளாதார மாகாணத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று வாதிட்டனர். 1834ல் பிரஷ்யாவின் முயற்சியால் ஒரு சுங்க அமைப்பு அல்லது 'ஜோல்வரின்' ஏற்படுத்தப்பட்டது. பல ஜெர்மன் மாநிலங்கள் அதில் சேர்ந்தன. அச்சங்கம் வரிகளின் ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஒழித்தது. 30க்கும் மேலான நாணயங்களின் எண்ணிக்கையை இரண்டிற்கு குறைத்தது. இரயில்வே துறையை ஏற்படுத்தி போக்குவரத்தினை அதிகப்படுத்தி பொருளாதார நன்மைகளை தேச ஒற்றுமைக்கு பயன்படுத்தியது. பொருளாதார தேசியவாதம் என்னும் இவ்வலை அக்காலத்தில் வளர்ந்து வரும் விசாலமான தேசியவாதக் கருத்துகளை வலுப்படுத்தியது.

2.3 1815 க்குப் பின் புதிய பழமைவாதம்

1815ல் நெப்போலியனின் தோல்விக்குப் பின் ஐரோப்பிய அரசாங்கங்கள் பழமைவாத எண்ணங்களால் உந்தப்பட்டன. பழமைவாதிகள் அரசு மற்றும் சமுதாயத்தின் நிறுவப்பட்ட, மரபுசார் நிறுவனங்களான முடியாட்சி, மாதாகோவில், சமுதாய படிநிலைகள் சொத்து மற்றும் குடும்பம் போன்றவற்றை பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நம்பினர். ஆனால் பெரும்பாலான பழமைவாதிகள் புரட்சிக்கு முந்தைய கால சமுதாய நாட்களை நோக்கித் திரும்ப வேண்டும் என்று முன்மொழியவில்லை நெப்போலியனால் தொடங்கப்பட்ட மாற்றங்களால் உண்மையில் முடியாட்சி போன்ற பழமைவாத அமைப்புகளை நவீனமயமாக்கல் வலுப்படுத்தும் என அவர்கள் உணர்ந்தனர். இது அரசின் அதிகாரத்தை மிகவும் திறனுள்ளதாகவும் பலமுடையதாகவும் ஆக்கும். நவீன இராணுவம், திறமையான அதிகாரத்துவம், வலிமையான பொருளாதாரம் நிலப்பிரபுத்துவ முறை ஒழிப்பு, அடிமைத்தன நிலப்பிரத்துவ முறை ஒழிப்பு போன்றவை ஐரோப்பாவின் உயர்குல மன்னராட்சிகளை வலுப்படுத்தின.

1815ல் நெப்போலியனை கூட்டாக தோற்கடித்த ஐரோப்பிய அரசுகளான பிரிட்டன், பிரஷ்யா, ரஷ்யா மற்றும் ஆஸ்திரிய நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் ஐரோப்பாவிற்கு ஒரு தீர்வினை வடிவமைப்பதற்காக வியன்னாவில் கூடினர். இக்கூட்டத்திற்கு ஆஸ்திரியாவின் தலைவரான டியூக் மெடர்னிக் தலைமை வகித்தார்.

ஆதாரம் *B*

பொருளாதார நிபுணர்கள் பொருளாதார அமைப்பை மனதிற்கொண்டு நினைக்கத் தொடங்கினர். நாட்டின் முன்னேற்றம் எவ்வாறு நடைபெறுகிறது, நாட்டை ஒருங்கிணைப்பதற்கு எவ்வகையான பொருளாதார நடவடிக்கைகள் துணைபுரிகின்றன என்னும் கருத்துகளை அவர்கள் கலந்துரையாடுகின்றனர்.

1834ல் ஜெர்மனியிலுள்ள டியூ பிங்ன் பல்கலைக் கழகத்தில் பொருளியல் விரிவுரையாளராக பணியாற்றிய பிரெடெரிக் லிஸ்ட் இவ்வாறு எழுதினார் ஒரே தேசமாக ஜெர்மானியர்களை பொருளாதார அளவில் ஒருங்கிணைப்பது ஜோல்வரினின் நோக்கமாகும். இது புற நன்மைகளைக் காத்தல் மற்றும் உள்ளார்ந்த உற்பத்தியை ஊக்குவித்தல் வாயிலாக நாட்டை பொருள் அளவில் வலுப்படுத்தும். இது தனிப்பட்ட மற்றும் வட்டார நன்மைகளை இணைப்பதன் வாயிலாக தேசிய உணர்வை தட்டி எழுப்பி வளர்க்கிறது. சுதந்திரமான பொருளாதார அமைப்பு வாயிலாக மட்டுமே தேசிய உணர்வுகளை வளர்க்க இயலும் என ஜெர்மானிய மக்கள் உணர்ந்தனர்.

கலந்துரையாடவும்

லிஸ்ட் விரும்பியதைப் போல் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் வாயிலாக அடையக் கூடிய அரசியல் நன்மைகளைப் பற்றி கலந்துரை யாடவும்.

புதிய சொற்கள்

பழமைவாதம், மரபுமுறை நிறுவப்பட்ட நிறுவனங்கள் மற்றும் மரபுகள் மற்றும் விரும்பத்தக்க மாற்றத்தை விட படிப்படியான விரைவான மாற்றத்தைத் தந்தது.

drew up the Treaty of Vienna of 1815 with the object of undoing most of the changes that had come about in Europe during the Napoleonic wars. The Bourbon dynasty, which had been deposed during the French Revolution, was restored to power, and France lost the territories it had annexed under Napoleon. A series of states were set up on the boundaries of France to prevent French expansion in future. Thus the kingdom of the Netherlands, which included Belgium, was set up in the north and Genoa was added to Piedmont in the south. Prussia was given important new territories on its western frontiers, while Austria was given control of northern Italy. But the German confederation of 39 states that had been set up by Napoleon was left untouched. In the east, Russia was given part of Poland while Prussia was given a portion of Saxony. The main intention was to restore the monarchies that had been overthrown by Napoleon, and create a new conservative order in Europe.

Conservative regimes set up in 1815 were autocratic. They did not tolerate criticism and dissent, and sought to curb activities that questioned the legitimacy of autocratic governments. Most of them imposed censorship laws to control what was said in newspapers, books, plays and songs and reflected the ideas of liberty and freedom

Activity

Plot on a map of Europe the changes drawn up by the Vienna Congress.

Discuss

What is the caricaturist trying to depict?

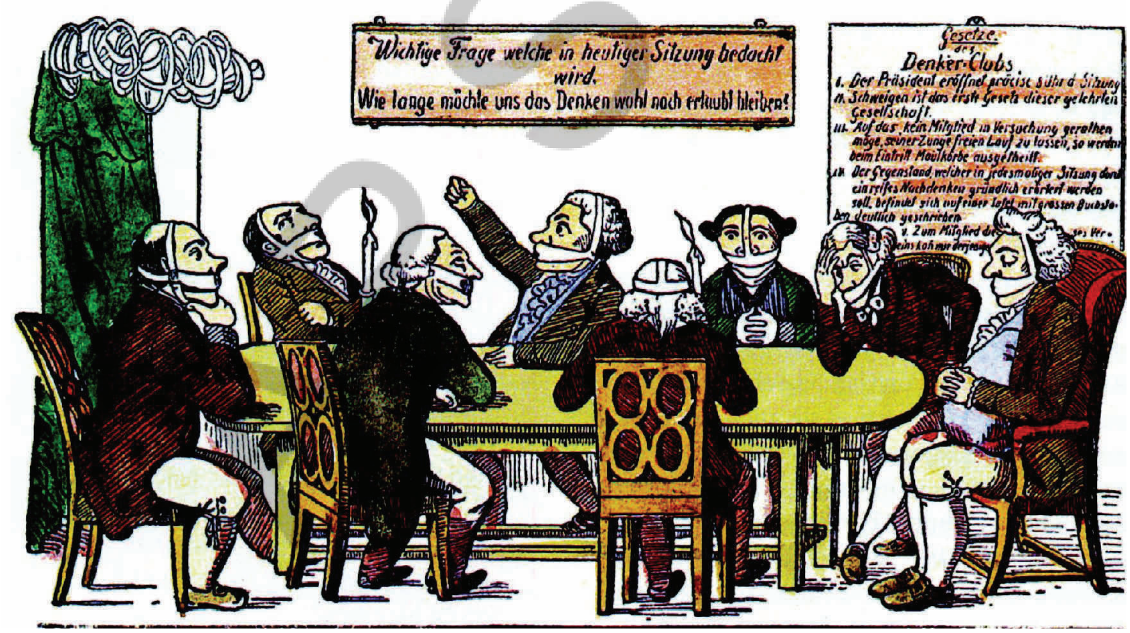

Fig. 6** — **The Club of Thinkers, anonymous caricature dating to** c. **1820.
The plaque on the left bears the inscription: 'The most important question of today's meeting: How long will thinking be allowed to us?'
The board on the right lists the rules of the Club which include the following:
'1. Silence is the first commandment of this learned society.
2. To avoid the eventuality whereby a member of this club may succumb to the temptation of speech, muzzles will be distributed to members upon entering.'

© NCERT

நெப்போலியப் போர்களின் போது ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் 1815ல் வியன்னா ஒப்பந்தத்தை உருவாக்கினர். பிரஞ்சு புரட்சி காலத்தில் நீக்கப்பட்ட போர்பன் மன்னர் மரபு மீண்டும் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. நெப்போலியன் ஆட்சிக் காலத்தில் கைப்பற்றிய நிலப் பகுதிகளை இழந்தது. எதிர்காலத்தில் பிரெஞ்சு விரிவாக்கத்தைத் தடுப்பதற்கு ஏற்றவாறு பிரான்சின் எல்லைகளில் மாநிலங்களின் வரிசை ஏற்படுத்தப்பட்டது. இவ்வாறு வடதிசையில் பெல்ஜியம் உள்ளிட்ட நெதர்லாந்து அரசு அமைக்கப்பட்டது. தெற்கில் பீட்மாண்டுடன் ஜெனோவா இணைக்கப்பட்டது. பிரஷ்யாவிற்கு அதன் மேற்கு எல்லையில் முக்கிய புதிய நிலப்பகுதிகள் தரப்பட்டன. வடக்கு இத்தாலியின் மீது கட்டுப்பாட்டினை ஆஸ்திரியாவிற்கு தரப்பட்டது. ஆனால் நெப்போலியனால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட 39 மாநிலங்களின் ஜெர்மன் கூட்டமைப்பு சிதையாமல் நின்றது. கிழக்கில் போலந்து நாட்டின் சிறிது பாகம் ரஷ்யாவிற்கு தரப்பட்டது சாக்சண்டியில் சிறு பகுதி பிரஷ்யாவிற்கு தரப்பட்டது. இதன் முதன்மை நோக்கம் நெப்போலியன் காலத்தில் வீழ்த்தப்பட்ட முடியாட்சிகளை மீண்டும் கொண்டு வருதல் மற்றும் புதிய பழமைவாத முறையை உருவாக்குதலாகும்.

1815ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட பழமைவாத ஆட்சிகள் சர்வாதிகார முறையில் இருந்தன. அவர்கள் விமர்சனம் மற்றும் ஒப்புதலின்மையை பொறுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஏதேச்சதிகார சட்ட முறையை வினவும் செயற்பாடுகளை தடைசெய்ய வேண்டுமென அவர்கள் முயற்சித்தனர். அவர்களில் பலர் செய்தித்தாள்கள், நூல்கள், நாடகங்கள் மற்றும் பாடல்களில் கூறப்படும் கருத்துகளின் மீதும் மற்றும் பிரெஞ்சுப் புரட்சியுடன் தொடர்புடைய சுயேட்சை மற்றும் சுதந்திர சிந்தனைகளை பிரதிபலிக்கும்

செயல்

வியன்னா காங்கிரஸ் வாயிலாக நடந்த மாற்றங்களை ஐரோப்பா வரை படத்தில் குறிப்பிடவும்.

கலந்துரையாடவும்

கேலிச்சித்திர ஓவியர் எதை வரைய முயற்சித்துக் கொண்டுள்ளார்?

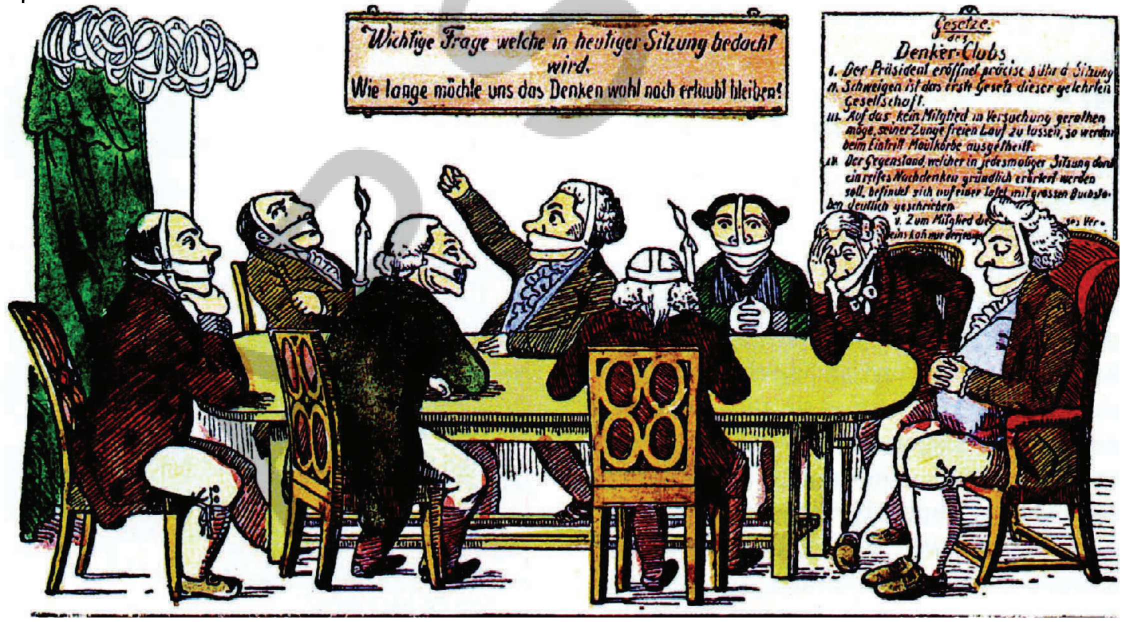

படம் 6 சிந்தனையாளர்களின் குழு – 1820ஐச் சேர்ந்த பெயர் குறிப்படாத ஒருவர் வரைந்த கேலிச்சித்திரம்.
இடப்பக்கத்தில் உள்ள பலகையின் மீது இவ்வாறான கல்வெட்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. இன்றைய கூட்டத்தின் மிகவும் முக்கியமான அம்சம். நாம் சிந்திப்பதற்கு நமக்கு எவ்வளவு காலம் பிடித்தது?
வலப்பக்கம் உள்ள பலகை மீது குழுவைச் சேர்ந்த இக்கீழ்கண்ட விதிமுறை எழுதி உள்ளன.
1. அமைதியாக இருத்தல் என்பது இந்த மேதைகளின் சமூகத்திற்கு முதல் ஆணையாகும்.
2. இக்குழுவைச் சேர்ந்த எந்த உறுப்பினரேனும் பேசினால் கோபத்திற்கு ஆளாவர். அவ்வாறான சூழ்நிலைகளை தடுப்பதற்கு உறுப்பினர்கள் உள்ளே நுழைந்த உடனே அவர்கள் வாய் திறக்க முடியாமல் கட்டுவதற்கு துண்டு துணி அவர்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டன.

associated with the French Revolution. The memory of the French Revolution nonetheless continued to inspire liberals. One of the major issues taken up by the liberal-nationalists, who criticised the new conservative order, was freedom of the press.

2.4 The Revolutionaries

During the years following 1815, the fear of repression drove many liberal-nationalists underground. Secret societies sprang up in many European states to train revolutionaries and spread their ideas. To be revolutionary at this time meant a commitment to oppose monarchical forms that had been established after the Vienna Congress, and to fight for liberty and freedom. Most of these revolutionaries also saw the creation of nation-states as a necessary part of this struggle for freedom.

One such individual was the Italian revolutionary Giuseppe Mazzini. Born in Genoa in 1807, he became a member of the secret society of the Carbonari. As a young man of 24, he was sent into exile in 1831 for attempting a revolution in Liguria. He subsequently founded two more underground societies, first, Young Italy in Marseilles, and then, Young Europe in Berne, whose members were like-minded young men from Poland, France, Italy and the German states. Mazzini believed that God had intended nations to be the natural units of mankind. So Italy could not continue to be a patchwork of small states and kingdoms. It had to be forged into a single unified republic within a wider alliance of nations. This unification alone could be the basis of Italian liberty. Following his model, secret societies were set up in Germany, France, Switzerland and Poland. Mazzini's relentless opposition to monarchy and his vision of democratic republics frightened the conservatives. Metternich described him as 'the most dangerous enemy of our social order'.

Fig. 7 — Giuseppe Mazzini and the founding of Young Europe in Berne 1833.
Print by Giacomo Mantegazza.

APSCERT

கருத்துக்கள் மீது தடைகளை விதித்தனர். இருப்பினும் பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் நினைவுகள் சுயேட்சைவாதிகள் ஊக்கப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. அச்சு சுதந்திரம் புதிய பழமைவாதக் கொள்கையை விமர்சனம் செய்த சுயேட்சை-தேசியவாதிகள் மேற்கொண்ட முக்கியமான அம்சங்களின் ஒன்று.

2.4 புரட்சியாளர்கள்

1815க்குப் பிந்தைய ஆண்டுகளில் அடக்குமுறை பயமானது சுயேட்சை தேசியவாதிகளை பாதாளத்திற்கு செல்லுமாறு செய்தது. புரட்சியாளர்களுக்கு பயிற்சி தருவதற்கு மற்றும் அவர்களின் எண்ணங்களை பரப்புவதற்கு பல்வேறு ஐரோப்பிய நாடுகளில் இரகசிய சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அக்காலத்தில் புரட்சிகரமாக இருத்தல் என்பது வியன்னா காங்கிரசுக்குப் பின் நிறுவப்பட்ட முடியாட்சி அமைப்புகளை எதிர்ப்பதற்கு அர்ப்பணித்தவர்களாக இருத்தல் மற்றும் சுயேட்சை சுதந்திரத்திற்காக போராடுதல் என்று பொருள். இவர்களில் பெரும்பான்மையினர் புரட்சியாளர்கள் தேசிய அரசுகள் ஏற்படுத்துவதை அவர்களுடைய சுதந்திரப்போராட்டத்திற்குத் தேவையான அம்சமாகக் கருதினர்.

அதுபோன்றவர்களின் ஒருவர் இத்தாலியப் புரட்சியாளரான ஜோசஃப் மாஜினி. 1807ல் ஜெனீவாவில் பிறந்த அவர் கார்போனரி இரகசிய சங்கத்தில் உறுப்பினர் ஆனார். லைகுரியாவில் 1831ல் புரட்சிக்கு முயற்சித்ததாக 24 வயதுடைய இளைஞரான அவரை நாடு கடத்தினர். பிற்காலத்தில் அவர் மேலும் இரண்டு இரகசிய சங்கங்களை நிறுவினார். அவற்றில் முதலாவது மார்சைல்ஸில் உள்ள 'இளைய இத்தாலி' மற்றும் அதன் பின்னர் பெர்லினில் உள்ள 'இளைய ஐரோப்பா'. இவற்றில் போலந்து, பிரான்ஸ், இத்தாலி மற்றும் ஜெர்மன் அரசுகளுக்குச் சொந்தமான ஒருமித்த கருத்துடைய இளைஞர்கள் இருந்தனர். அரசுகள் என்பவை இயற்கையான மனிதப் பிரிவுகளாக இருக்க வேண்டும் என்பது கடவுளின் உள்நோக்கமாகும் என மாஜினி நம்பினார். எனவே இத்தாலி சிறு மாநிலங்கள் மற்றும் அரசுகளின் ஒட்டுகளின் இணைப்பாக தொடர முடியாமல் போனது. அது பரவலான நாடுகளின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த குடியரசு நாடாக இருக்க வேண்டியிருந்தது. இத்தாலி சுயேட்சைக்கு இந்த ஒருங்கிணைப்பே அடிப்படையாக இருந்தது. அவருடைய மாதிரியைப் பின்பற்றி ஜெர்மனி, பிரான்ஸ் சுவிட்சர்லாந்து மற்றும் போலந்து நாடுகளில் இரகசிய சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. முடியாட்சி மீது மாஜினிக்கு இருந்த கடுமையான எதிர்ப்பு மற்றும் அவருக்கிருந்த மக்களாட்சி மற்றும் குடியரசுக் கண்ணோட்டம் பழமைவாதிகளை அச்சுறுத்தியது. மெட்டர்னிக் அவரை நம் சமுதாய அமைப்பிற்கு மிகவும் ஆபத்தான எதிரி என விளக்கினார்.

படம் 7 ஜோசஃப் மாஜினியால் 1833ல் பெர்லினில் 'இளைய ஐரோப்பாவை' அமைத்தல் ஓவியர் ஜாகோமா மாண்டி காஜ்ஜா

ஐரோப்பாவில் தேசியவாதத்தின் எழுச்சி

AP SCERT

3 The Age of Revolutions: 1830–1848

As conservative regimes tried to consolidate their power, liberalism and nationalism came to be increasingly associated with revolution in many regions of Europe such as the Italian and German states, the provinces of the Ottoman Empire, Ireland and Poland. These revolutions were led by the liberal-nationalists belonging to the educated middle-class elite, among whom were professors, school-teachers, clerks and members of the commercial middle classes.

The first upheaval took place in France in July 1830. The Bourbon kings who had been restored to power during the conservative reaction after 1815, were now overthrown by liberal revolutionaries who installed a constitutional monarchy with Louis Philippe at its head. 'When France sneezes,' Metternich once remarked, 'the rest of Europe catches cold.' The July Revolution sparked an uprising in Brussels which led to Belgium breaking away from the United Kingdom of the Netherlands.

An event that mobilised nationalist feelings among the educated elite across Europe was the Greek war of independence. Greece had been part of the Ottoman Empire since the fifteenth century. The growth of revolutionary nationalism in Europe sparked off a struggle for independence amongst the Greeks which began in 1821. Nationalists in Greece got support from other Greeks living in exile and also from many West Europeans who had sympathies for ancient Greek culture. Poets and artists lauded Greece as the cradle of European civilisation and mobilised public opinion to support its struggle against a Muslim empire. The English poet Lord Byron organised funds and later went to fight in the war, where he died of fever in 1824. Finally, the Treaty of Constantinople of 1832 recognised Greece as an independent nation.

3.1 The Romantic Imagination and National Feeling

The development of nationalism did not come about only through wars and territorial expansion. Culture played an important role in creating the idea of the nation: art and poetry, stories and music helped express and shape nationalist feelings.

Let us look at Romanticism, a cultural movement which sought to develop a particular form of nationalist sentiment. Romantic artists and poets generally criticised the glorification of reason and science

AP SCERT

3 புரட்சியாளர்களின் காலம் 1830 – 1848

பழமைவாத ஆட்சிகள் தங்களுடைய அதிகாரத்தை ஒருங்கிணைக்க முயற்சித்தபோது இத்தாலி மற்றும் ஜெர்மனி அரசுகள், ஓட்டோமன் பேரரசின் மாகாணங்கள், அயர்லாந்து மற்றும் போலந்து போன்ற ஐரோப்பிய பகுதிகளில் சுயேட்சைக் கொள்கை மற்றும் தேசியவாதம், புரட்சியுடன் பெருமளவில் தொடர்பு கொண்டன. இப்புரட்சிகளுக்கு கல்வியாளர்களான நடுத்தர வகுப்பை சேர்ந்த சுயேட்சை தேசியவாதிகள் தலைமை வகித்தனர். அவர்களில் பேராசிரியர்கள் ஆசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள், வணிக நடுத்தர வகுப்பினர் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர் முதல் புரட்சி ஜுலை 1830ல் பிரான்சில் ஏற்பட்டது. 1815க்கு பிறகு பழமைவாதிகளின் ஒவ்வொரு எதிர்வினை நேரத்தில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய போர்பன் மன்னர்களை இப்போது சுயேட்சை புரட்சியாளர்கள் நீக்கி அவர்களிடத்தில் *'லூயி பிலிப்'* தலைமையில் அரசியலமைப்பிலான முடியாட்சியை நிறுவினர். "பிரான்ஸ் தும்மினால் ஐரோப்பாவின் பிற பகுதிகளுக்கு சளிபிடிக்கிறது", என்று ஒரு சமயம் மெட்டர்னிக் குறிப்பிட்டார். ஜுலைப் புரட்சி பிரஸ்ஸெல்சில் கலகத்திற்கு வழி வகுத்தது. அது நெதர்லாந்தின் ஐக்கியப் பேரரசிலிருந்து பெல்ஜியம் பிரிந்து செல்ல வழிவகுத்தது.

கிரேக்க சுதந்திரப் போராட்டம் ஐரோப்பாவின் கல்வியாளர்களான உயர் வகுப்புகளில் தேசியவாதச் சிந்தனைகளைத் திரட்டியது. 15ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிரீஸ், ஓட்டோமன் பேரரசின் பகுதியாக இருந்தது. ஐரோப்பாவின் புரட்சிகரமான தேசியவாத முன்னேற்றம் 1821ல் கிரேக்கர்களுக்கிடையே தொடங்கிய சுதந்திரப் போராட்டத்தை தூண்டிவிட்டது. கிரீசின் தேசியவாதிகள் அயல்நாட்டு கிரேக்கர் களிடமிருந்து பண்டைய கிரேக்க கலாச்சாரத்தை போற்றும் பல மேற்கு ஐரோப்பியர்களிடமிருந்து ஆதரவு கிடைத்தது. கவிஞர்கள், கலைஞர்கள் கிரேக்கத்தை "ஐரோப்பிய நாகரீகத்தின் தொட்டில்" என்று புகழ்ந்து ஒரு முஸ்லீம் பேரரசிற்கு எதிர்ப்பு போராட்டத்திற்கு மக்கள் கருத்தினை திரட்டினர். லார்டு பைரன் என்னும் ஆங்கிலக் கவிஞர் இதற்காக நிதியை திரட்டி பின்னர் போரிடச் சென்று அங்கேயே 1824ல் காய்ச்சலால் மரணம் அடைந்தார். இறுதியாக 1832ல் ஏற்பட்ட கான்ஸ்டான்டிநோபில் ஒப்பந்தத்தின்படி, கிரீஸ் ஒரு சுதந்திர நாடாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

3.1. கற்பனையுடன் கூடிய மற்றும் தேசிய உணர்வு

தேசியவாத வளர்ச்சியானது வெறும் போர்களின் வாயிலாகவோ வட்டார விரிவாக்கம் வாயிலாக மட்டுமே நடைபெறவில்லை. இனம் என்னும் கருத்தினை வடிவமைத்ததில் கலாச்சாரம் முக்கியமான பங்கினை வகித்தது. கலைகள், கவிதை கதைகள், இசை தேசியவாத உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தவும் வடிவமைக்கவும் உதவின.

ஒரு குறிப்பிட்ட தேசியவாத கருத்தினை மேம்படுத்துவதற்கு கலாச்சாரமானது முயற்சித்த கலாச்சார முக்கிய இயக்கமான பங்கினை வகித்தது. கற்பனைவாதம் பற்றி தெரிந்துகொள்வோம். கற்பனைவாத கலைஞர்கள், கவிஞர்கள் பகுத்தறிவு அதற்கு

NCERT

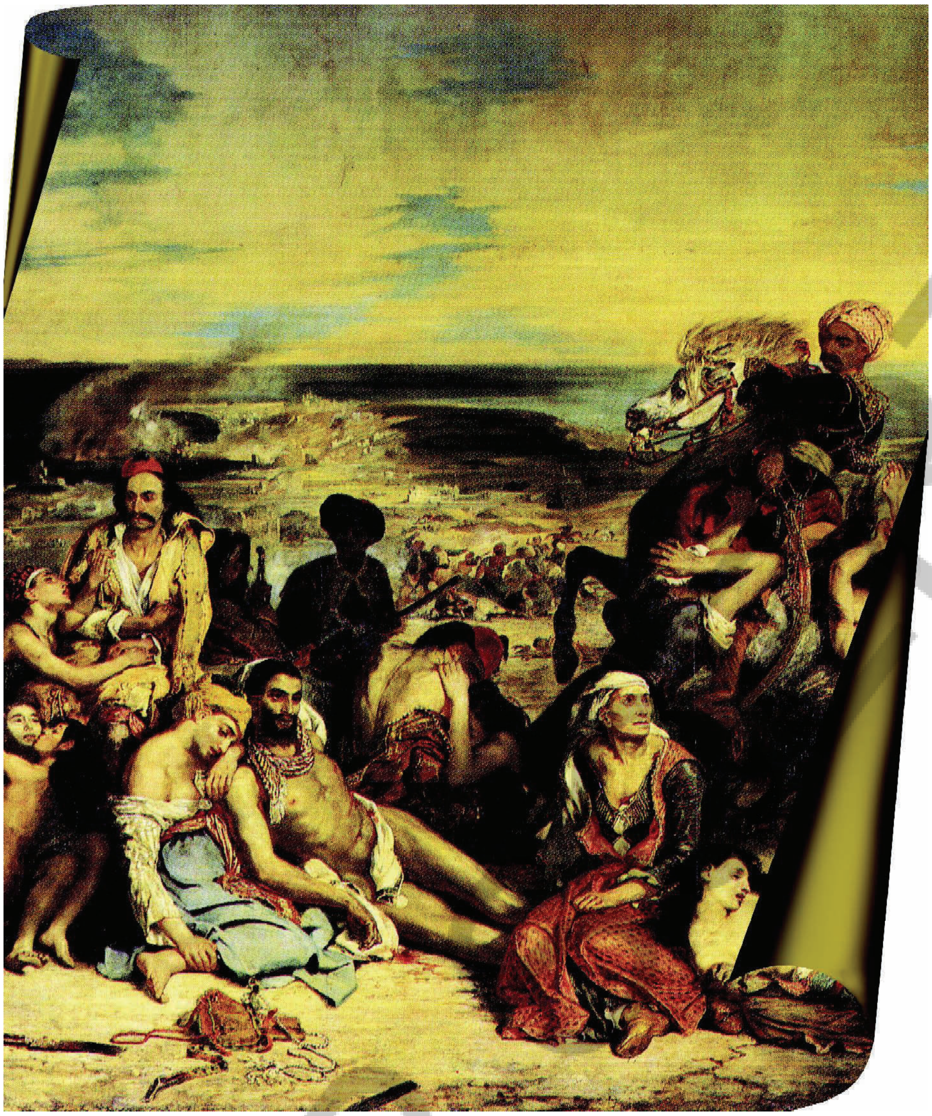

Fig. 8 — The Massacre at Chios, Eugene Delacroix, 1824.
The French painter Delacroix was one of the most important French Romantic painters. This huge painting (4.19m x 3.54m) depicts an incident in which 20,000 Greeks were said to have been killed by Turks on the island of Chios. By dramatising the incident, focusing on the suffering of women and children, and using vivid colours, Delacroix sought to appeal to the emotions of the spectators, and create sympathy for the Greeks.

and focused instead on emotions, intuition and mystical feelings. Their effort was to create a sense of a shared collective heritage, a common cultural past, as the basis of a nation.

Other Romantics such as the German philosopher Johann Gottfried Herder (1744-1803) claimed that true German culture was to be discovered among the common people – *das volk*. It was through folk songs, folk poetry and folk dances that the true spirit of the nation (*volksgeist*) was popularised. So collecting and recording these forms of folk culture was essential to the project of nation-building.

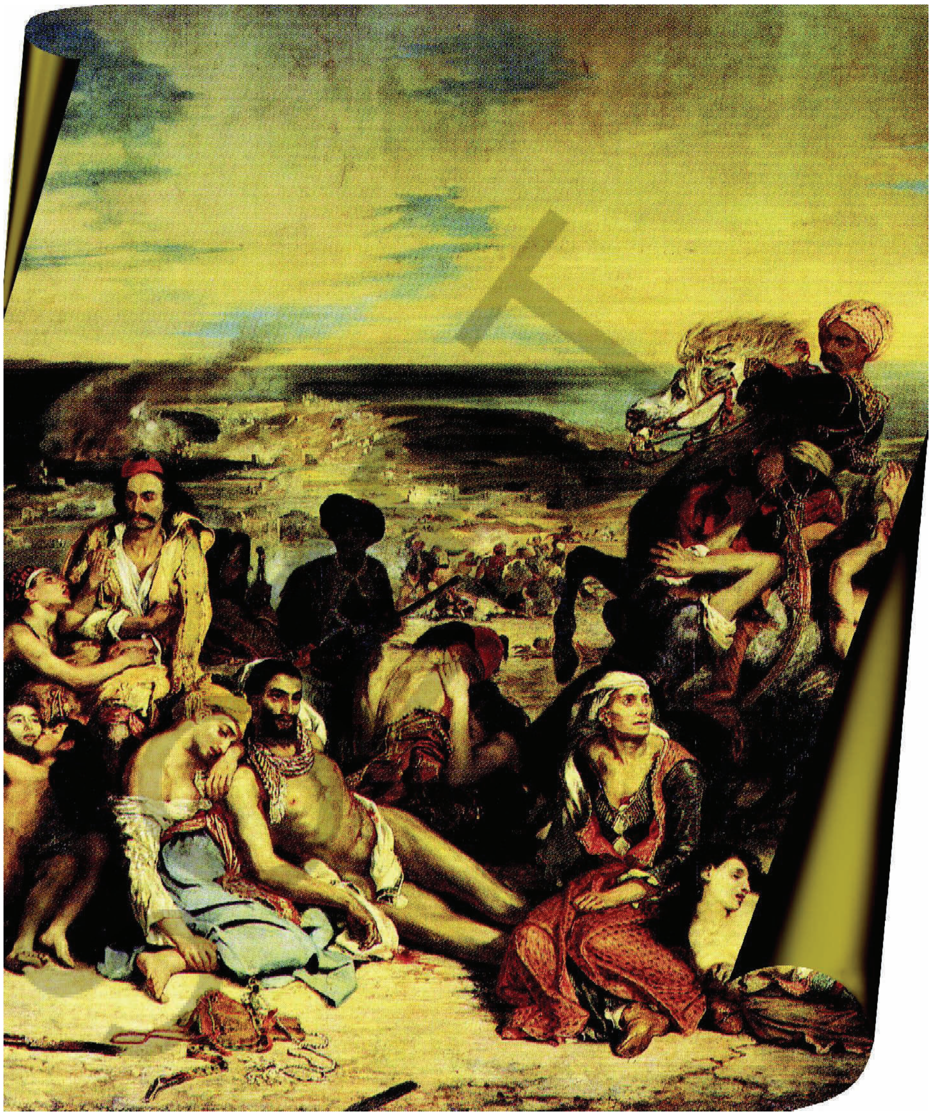

படம் 8 கியோசில் நடந்த படுகொலை. யூஜின் டெலக்ராய், 1824 டெலக்ராய் என்னும் ஓவியர் பிரஞ்சு காதல் தொடர்பான ஓவியர்களில் மிகவும் முக்கியமானவர், இந்த மிகப்பெரிய ஓவியத்தில் *(4.19* மீ *3.5 4* மீ*)*கியோஸ்தீவில் 20,000 கிரேக்கர்களை துருக்கியர்கள் கொன்ற நிகழ்வு வரையப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு நிறங்களை பயன்படுத்தி பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் துன்பங்களை மையப்படுத்தி அந்த நிகழ்வை நாடக வடிவில் காட்டுதல் வாயிலாக டெலக்ராய் ரசிகர்களின் உணர்வுகளை தட்டி எழுப்புதல் வாயிலாக கிரேக்கர்களின் மீது இரக்கத்தை உருவாக்கினார்.

பதிலாக உணர்வுகள், உள்நோக்கம் மற்றும் ஆன்மீக உணர்வுகள் மீது கவனம் செலுத்தினர். பகிரப்பட்ட கூட்டு பண்பாடு, ஒரு பொதுவான கலாச்சார கடந்தகாலம் என்னும் உணர்வை உருவாக்குவதன் வாயிலாக நாட்டிற்கு அடித்தளமிடுவது என்பதே அவர்களின் முயற்சியாகும்.

ஜெர்மானிய தத்துவவியலாளரான ஜோஹான் காட்பிரைட் ஹெர்டர் (1744-1803) போன்ற கற்பனை கோட்பாட்டாளர் "உண்மையான ஜெர்மானிய கலாச்சாரத்தை சாதாரண மக்களிடம் (தாஸ்வோக்) கண்டறிய வேண்டும்" என்று குறிப்பிட்டார். நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், நாட்டுப்புற செய்யுள்கள், நாட்டுப்புற நடனங்கள் வாயிலாக நாட்டின் உண்மையான உணர்வு (வோக்ஸ்கெய்ஸ்ட்) பிரபலப்படுத்தப் பட்டது. எனவே நாட்டுப்புறக் கலாச்சாரத்தின் இந்த வடிவங்களை சேகரித்தல் மற்றும் ஒலிப்பதிவு செய்தல் நாட்டை உருவாக்கும் செயல்திட்டங்களுக்கு மிகவும் அவசியம்.

The emphasis on vernacular language and the collection of local folklore was not just to recover an ancient national spirit, but also to carry the modern nationalist message to large audiences who were mostly illiterate. This was especially so in the case of Poland, which had been partitioned at the end of the eighteenth century by the Great Powers – Russia, Prussia and Austria. Even though Poland no longer existed as an independent territory, national feelings were kept alive through music and language. Karol Kurpinski, for example, celebrated the national struggle through his operas and music, turning folk dances like the polonaise and mazurka into nationalist symbols.

Language too played an important role in developing nationalist sentiments. After Russian occupation, the Polish language was forced out of schools and the Russian language was imposed everywhere. In 1831, an armed rebellion against Russian rule took place which was ultimately crushed. Following this, many members of the clergy in Poland began to use language as a weapon of national resistance. Polish was used for Church gatherings and all religious instruction. As a result, a large number of priests and bishops were put in jail or sent to Siberia by the Russian authorities as punishment for their refusal to preach in Russian. The use of Polish came to be seen as a symbol of the struggle against Russian dominance.

Box 1

The Grimm Brothers: Folktales and Nation-building

Grimms' Fairy Tales is a familiar name. The brothers Jacob and Wilhelm Grimm were born in the German city of Hanau in 1785 and 1786 respectively. While both of them studied law, they soon developed an interest in collecting old folktales. They spent six years travelling from village to village, talking to people and writing down fairy tales, which were handed down through the generations. These were popular both among children and adults. In 1812, they published their first collection of tales. Subsequently, both the brothers became active in liberal politics, especially the movement for freedom of the press. In the meantime they also published a 33-volume dictionary of the German language.

The Grimm brothers also saw French domination as a threat to German culture, and believed that the folktales they had collected were expressions of a pure and authentic German spirit. They considered their projects of collecting folktales and developing the German language as part of the wider effort to oppose French domination and create a German national identity.

Discuss

Discuss the importance of language and popular traditions in the creation of national identity.

3.2 Hunger, Hardship and Popular Revolt

The 1830s were years of great economic hardship in Europe. The first half of the nineteenth century saw an enormous increase in population all over Europe. In most countries there were more seekers of jobs than employment. Population from rural areas migrated to the cities to live in overcrowded slums. Small producers in towns were often faced with stiff competition from imports of cheap machine-made goods from England, where industrialisation was more advanced than on the continent. This was especially so in textile production, which was carried out mainly in homes or small workshops and was only partly mechanised. In those regions of Europe where the aristocracy still enjoyed power, peasants struggled under the burden of feudal dues and obligations. The rise of food prices or a year of bad harvest led to widespread pauperism in town and country.

The year 1848 was one such year. Food shortages and widespread unemployment brought the population of Paris out on the roads. Barricades were erected and Louis Philippe was forced to flee. A

AP SCERT

வட்டார மொழிகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தல், உள்ளூர் நாட்டுப்புறக் கதைகளை சேகரித்தல் போன்றவற்றால் பண்டைய தேசிய உணர்வினை மீட்டுகொணர்தல் மட்டுமின்றி பெரும்பாலான எழுத்தறிவற்ற மக்களுக்கு நவீன தேசிய வாதச் செய்தியை வழங்குவதற்காகவும் ஆகும். 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பேராற்றல்களான ரஷ்யா, பிரஷ்யா, ஆஸ்திரியா நாடுகளால் பிரிவினை செய்யப்பட்ட போலந்து வழக்கில் இது குறிப்பாக நடைபெற்றது. போலந்து சுதந்திர நாடாக இல்லாவிட்டாலும் இசை மற்றும் மொழியின் வாயிலாக தேசிய உணர்வுகள் வழியாக தேசிய உணர்வுகள் உயிரோட்டமாக வைக்கப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக கரோல் கர்பின்ஸ்கி தன் இசை கண்காட்சிகள் மற்றும் இசை வாயிலாக போலோனைஜ் மற்றும் மஜுர்க்கா போன்ற நாட்டுப்புற நடனங்களை தேசியச் சின்னங்களாக மாற்றுதல் வாயிலாக தேசியப்போராட்டத்தை நடத்தினார்.

தேசியவாதக் கருத்துகளை வளர்ப்பதில் மொழியும் முக்கியமான பங்கினை வகித்தது. ரஷ்ய ஆக்கிரமிப்பிற்கு பிறகு பள்ளிகளிலிருந்து போலிஷ் மொழி வலுக்கட்டாயமாக நீக்கப்பட்டது ரஷ்ய மொழி அனைத்து இடங்களிலும் திணிக்கப்பட்டது 1831ல் ரஷ்ய ஆட்சிக்கு எதிராக ஆயுதம் தாங்கிய கலகம் ஏற்பட்டது. ஆனால் முடிவில் அது அடக்கப்பட்டது. இதன் பின்னர் போலந்திலுள்ள பெரும்பாலான மதவாதிகள் மொழியை தேசிய எதிர்வினைக்கு ஒரு ஆயுதமாக பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். சர்ச் கூட்டங்களிலும் மற்றும் அனைத்து மத போதனைகளிலும் போலீஷ் மொழி பயன்படுத்தப்பட்டது. இதன் விளைவாக ரஷ்ய மொழியில் கற்பிக்க மறுத்ததற்கு தண்டனையாக ரஷ்ய அதிகாரிகள் பலர் மத அதிகாரிகளையும் மதத்தலைவர்களையும் சிறையிலடைத்தனர். அல்லது சைபீரியாவிற்கு அனுப்பினர். போலீஷ் மொழி பயன்பாடு ரஷ்ய ஆதிக்கத்தை எதிர்ப்பதற்கு நடைபெறும் போராட்டத்தின் அடையாளம் என கணித்தனர்.

3.2 பசி, துன்பங்கள் மற்றும் மக்களின் புரட்சி

1830களின் காலத்தில் ஐரோப்பா மிகவும் மோசமான பொருளாதார துன்பங்களில் இருந்தது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் அரைப் பகுதியில் ஐரோப்பா முழுவதும் மக்கள் தொகை விபரீதமாக அதிகரித்தது. பெரும்பாலான நாடுகளில் வேலை வாய்ப்பைக் காட்டிலும் வேலை தேடுபவர்களே அதிக அளவில் இருந்தனர். கிராமப்புற மக்கள் நகரங்களில் உள்ள மக்களடர்த்தி மிக்கப் பகுதிகளில் வாழ்வதற்காக குடிபெயர்ந்தனர். நகரங்களில் உள்ள சிறு உற்பத்தியாளர்கள் இங்கிலாந்தின் இயந்திரங்கள் மூலம் தயாரிக்கப்பட்ட இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மலிவான பொருட்களினால் வலிமையான போட்டியை எதிர்கொண்டனர். இங்கிலாந்தில் ஐரோப்பா கண்டத்தின் மற்ற நாடுகளைவிட மிகவும் முன்பாகவே தொழில்மயமாக்கல் நடைபெற்றது. வீடுகள் அல்லது சிறிய பணிமனைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டு பகுதியளவில் மட்டுமே இயந்திரமயமாக்கப்பட்டிருந்தது அதுவரை எதேச்சதிகாரம் அதிகாரத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்க ஐரோப்பாவின் அப்பகுதிகளில் விவசாயிகள் நிலப்பிரபுத்துவ நிலவைகள் மற்றும் அவர்களின் கடன் சுமைகளோடு போராடிக் கொண்டிருந்தனர். உணவு விலைகளின் உயர்வு அல்லது ஓராண்டு காலத்தில் பயிர் சீர்கெடுதல் நகரங்களிலும் கிராமப்புறங்களிலும் பரந்த அளவிலான வறுமைக்கு வழி வகுத்தது.

1848 ஆம் ஆண்டு உணவுப் பற்றாக்குறை மற்றும் பரவலான வேலையின்மை காரணமாக பாரிஸ் மக்கள் சாலைகளுக்கு வர நேர்ந்தது. தடுப்பரண்கள் எழுப்பப்பட்டன. லூயி பிலிப் நாட்டைவிட்டு விரட்டப்பட்டார்.

கூட்டம் – 1

கிரிம் சகோதரர்கள் நாட்டுப்புறக் கதைகள் தேச கட்டமைப்பு

'கிரிம்ஸ் நாட்டுப்புறக் கதைகள்' மிகவும் பிரபலமான பெயராகும். ஜேகப் மற்றும் வில்ஹெல்ம் கிரிம் சகோதர்கள் ஹனாவ் என்னும் ஜெர்மன் நகரத்தில் முறையே 1785 மற்றும் 1786 களில் பிறந்தவர்கள். இருவரும் சட்டம் பயின்ற போது நாட்டப்புறக் கதைகளை சேகரிப்பதில் நாட்டத்தை வளர்த்துக்கொண்டனர். அவர்கள் கிராமந்தோறும் பயணித்து மக்களிடம் பேசி தலைமுறை தலைமுறையாக வழங்கி வந்த அற்புதக் கதைகளை எழுதினர். இக்கதைகள் குழந்தைகள் மற்றும் பெரியவர்களிடையே பிரபலமானது. 1812ல் அவர்கள் முதல் கதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டனர். பிற்காலத்தில் இவ்விரு சகோதரர்கள் சுயேட்சை அரசியலில் குறிப்பாக அச்சு சுதந்திரத்திற்காக நடந்த இயக்கத்தில் சுறுசுறுப்பாக பங்குகொண்டனர் அதே நேரத்தில் அவர்கள் 33 தொகுப்பு கொண்ட ஜெர்மன் மொழியின் அகராதியை வெளியிட்டனர்.

பிரெஞ்சு ஆதிக்கம் ஜெர்மன் கலாச்சாரத் திற்கு கேடுவிளைவிக்கும் என கிரீம் சகோதரர்கள் கண்டனர். அவர்கள் சேகரித்த நாட்டுப்புற கதைகள் ஜெர்மன் உணர்விற்குத் தூய்மையான மற்றும் அதிகாரப்பூர்வமான வெளிப்பாடுகள் என அவர்கள் நம்பினர். நாட்டுப்புறக் கதைகளை சேகரித்தல் மற்றும் ஜெர்மன் மொழியை மேம்படுத்துதல் என்னும் அவர்களுடைய செயல்திட்டங்கள் பிரெஞ்சு ஆதிக்கத்தை எதிர்த்தல் ஜெர்மனியின் தேசிய அடையாளத்தை உருவாக்குதல் என்னும் விரிவாக முயற்சியின் பாகமென அவர்கள் கருதினர்.

கலந்துரையாடவும்

தேசிய அடையாளத்தை உருவாக்குவதில் மொழி மற்றும் மக்களின் பிரபலமான மரபுகளின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி கலந்துரையாடவும்.

Fig. 9 — Peasants' uprising, 1848.

National Assembly proclaimed a Republic, granted suffrage to all adult males above 21, and guaranteed the right to work. National workshops to provide employment were set up.

Earlier, in 1845, weavers in Silesia had led a revolt against contractors who supplied them raw material and gave them orders for finished textiles but drastically reduced their payments. The journalist Wilhelm Wolff described the events in a Silesian village as follows:

> In these villages (with 18,000 inhabitants) cotton weaving is the most widespread occupation … The misery of the workers is extreme. The desperate need for jobs has been taken advantage of by the contractors to reduce the prices of the goods they order …
>
> On 4 June at 2 p.m. a large crowd of weavers emerged from their homes and marched in pairs up to the mansion of their contractor demanding higher wages. They were treated with scorn and threats alternately. Following this, a group of them forced their way into the house, smashed its elegant window-panes, furniture, porcelain … another group broke into the storehouse and plundered it of supplies of cloth which they tore to shreds … The contractor fled with his family to a neighbouring village which, however, refused to shelter such a person. He returned 24 hours later having requisitioned the army. In the exchange that followed, eleven weavers were shot.

Discuss

Describe the cause of the Silesian weavers' uprising. Comment on the viewpoint of the journalist.

Activity

Imagine you are a weaver who saw the events as they unfolded. Write a report on what you saw.

APSCERT

படம் 9 சிறு விவசாயிகளின் போராட்டம் 1848

தேசிய பாராளுமன்றம் (National Assembly) பிரான்சை குடியரசாக அறிவித்தது. 21 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண்கள் அனைவருக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டது. மேலும் வேலை செய்யும் உரிமைக்கு உறுதியளிக்கப்பட்டது. வேலை வாய்ப்பினை வழங்குவதற்காக தேசிய பணிமனைகள் அமைக்கப்பட்டன.

முன்னதாக 1845ல் சிலோசியாவின் நெசவுத் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு மூலப்பொருட்களை வழங்கி முழுமையடைந்த துணிகளுக்கு ஆர்டர்கள் தந்து, செலுத்துகைகளை குறைத்து ஒப்பந்ததாரர்கள் மீது கலகத்திற்கு தலைமை வகித்தனர். வில்ஹெல்ம் உல்ஃப் என்னும் பத்திரிக்கை நிருபர் சிலேசியாவின் நிகழ்வுகளைக் குறித்து இவ்வாறு விவரித்தார். இக்கிராமங்களில் (18000 பேர் வசிக்கின்றனர்) நெசவு தொழில் என்பது மிகவும் பரவலான தொழிலாகும். தொழிலாளர்களின் துன்பங்கள் மிகவும் மோசமாக இருந்தன. வேலைகளுக்காக இருக்கும் தீவிரமான தேவையை ஒப்பந்ததாரர்கள் தமக்கு சாதகமாக மாற்றிக் கொண்டு அவர்கள் ஆர்டர் செய்த பொருட்களின் விலைகளை குறைத்துவிட்டனர்.

ஜுன் 4ஆம் நாள் மதியம் 2மணிக்கு நெசவுத்தொழிலாளர்கள் கொண்ட பெரிய குழு தங்கள் வீடுகளிலிருந்து வெளியே வந்து அதிக ஊதியத்தைக் கோரி தங்களுடைய ஒப்பந்ததாரர் கட்டிடம் வரை இணை இணைகளாக அணிவகுத்துச் சென்றனர். அவர்களை எள்ளி நகையாடினர் பயமுறுத்தினர். இதன் பின்னர் அவர்களில் ஒரு குழு அத்துமீறி வீட்டிற்குள் புகுந்து அழகான சன்னல் கண்ணாடிகளையும், பொருட்களையும் பீங்கான் பொருட்களையும் சேதப்படுத்தினர். மற்றொரு குழு சேமிப்பகத்திற்குள் புகுந்து அங்கிருந்த ஆடை அளிப்புகளைக் கொள்ளையடித்து சிறு சிறு துண்டுகளாக அவற்றைக் கிழித்தெறிந்தது. அந்த ஒப்பந்ததாரர் தன் குடும்பத்தோடு பக்கத்திலிருந்த ஒரு கிராமத்திற்கு சென்றுவிட்டார். ஆனால் அக்கிராமமும் இதுபோன்ற நபருக்கு புகலிடம் தர மறுத்துவிட்டது. அவர் 24 மணி நேரத்திற்குப் பின் இராணுவத்திடம் மன்றாடி திரும்பி வந்தார். பின்னர் நடந்த அடிதடிகளில் 11 நெசவுத் தொழிலாளர்கள் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டனர்.

கலந்துரையாடவும்

செலீசியன் நெசவாளர்களின் கலகத்திற்கான காரணத்தை விவரிக்கவும். நிருபரின் கருத்தைப் பற்றி கருத்து தெரிவிக்கவும்.

செயல்

அந்நிகழ்வுகள் நடந்ததை கண்ட ஒரு நெசவாளராக உங்களை நீங்கள் ஊகித்துக் கொள்ளுங்கள் நீங்கள் என்ன பார்த்தீர்கள் என்பதை பற்றி ஓர் அறிக்கை எழுதவும்.

3.3 1848: The Revolution of the Liberals

Parallel to the revolts of the poor, unemployed and starving peasants and workers in many European countries in the year 1848, a revolution led by the educated middle classes was under way. Events of February 1848 in France had brought about the abdication of the monarch and a republic based on universal male suffrage had been proclaimed. In other parts of Europe where independent nation-states did not yet exist – such as Germany, Italy, Poland, the Austro-Hungarian Empire – men and women of the liberal middle classes combined their demands for constitutionalism with national unification. They took advantage of the growing popular unrest to push their demands for the creation of a nation-state on parliamentary principles – a constitution, freedom of the press and freedom of association.

In the German regions a large number of political associations whose members were middle-class professionals, businessmen and prosperous artisans came together in the city of Frankfurt and decided to vote for an all-German National Assembly. On 18 May 1848, 831 elected representatives marched in a festive procession to take their places in the Frankfurt parliament convened in the Church of St Paul. They drafted a constitution for a German nation to be headed by a monarchy subject to a parliament. When the deputies offered the crown on these terms to Friedrich Wilhelm IV, King of Prussia, he rejected it and joined other monarchs to oppose the elected assembly. While the opposition of the aristocracy and military became stronger, the social basis of parliament eroded. The parliament was dominated by the middle classes who resisted the demands of workers and artisans and consequently lost their support. In the end troops were called in and the assembly was forced to disband.

The issue of extending political rights to women was a controversial one within the liberal movement, in which large numbers of women had participated actively over the years. Women had formed their own political associations, founded newspapers and taken part in political meetings and demonstrations. Despite this they were denied

New words

Feminist – Awareness of women's rights and interests based on the belief of the social, economic and political equality of the genders

Source C

How were liberty and equality for women to be defined?

The liberal politician Carl Welcker, an elected member of the Frankfurt Parliament, expressed the following views:

'Nature has created men and women to carry out different functions … Man, the stronger, the bolder and freer of the two, has been designated as protector of the family, its provider, meant for public tasks in the domain of law, production, defence. Woman, the weaker, dependent and timid, requires the protection of man. Her sphere is the home, the care of the children, the nurturing of the family … Do we require any further proof that given such differences, equality between the sexes would only endanger harmony and destroy the dignity of the family?'

Louise Otto-Peters (1819-95) was a political activist who founded a women's journal and subsequently a **feminist** political association. The first issue of her newspaper (21 April 1849) carried the following editorial:

'Let us ask how many men, possessed by thoughts of living and dying for the sake of Liberty, would be prepared to fight for the freedom of the entire people, of all human beings? When asked this question, they would all too easily respond with a "Yes!", though their untiring efforts are intended for the benefit of only one half of humanity – men. But Liberty is indivisible! Free men therefore must not tolerate to be surrounded by the unfree …'

An anonymous reader of the same newspaper sent the following letter to the editor on 25 June 1850:

'It is indeed ridiculous and unreasonable to deny women political rights even though they enjoy the right to property which they make use of. They perform functions and assume responsibilities without however getting the benefits that accrue to men for the same … Why this injustice? Is it not a disgrace that even the stupidest cattle-herder possesses the right to vote, simply because he is a man, whereas highly talented women owning considerable property are excluded from this right, even though they contribute so much to the maintenance of the state?'

Source

APSCERT

3.3 1848 : சுயேட்சையாளர்களின் புரட்சிகள்

1848ல் பல்வேறு ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏழைகள் வேலையற்றவர்கள், பட்டினியால் வாடும் விவசாயிகள் மற்றும் தொழிலாளர்களின் புரட்சிகளுக்கு இணையாக கல்வியாளர்களான நடுத்தர வகுப்பினரின் தலைமையில் புரட்சி நடந்தது. பிரான்சில் 1848 பிப்ரவரியில் நடந்த நிகழ்வுகள் மன்னரின் பதவி பறிபோக வழிவகுத்தது மற்றும் வயது நிரம்பிய ஆண்களின் வாக்குரிமையுடன் கூடிய குடியரசு அறிவிக்கப்பட்டது. ஐரோப்பாவின் பிற பகுதிகளில் சுதந்திர நாடுகள் மற்றும் தேசிய நாடுகளாக இன்னும் தோற்றத்திற்கு வராத பிற பகுதிகளான ஜெர்மனி, இத்தாலி, போலந்து, ஆஸ்ட்ரோ-ஹங்கேரியப் பேரரசு போன்றவற்றில் சுயேட்சைவாத நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்த ஆண்களும் பெண்களும் தேசிய ஒருங்கிணைப்புடன் கூடிய அரசியலமைப்பு வாதத்திற்காக ஒற்றுமையுடன் கோரிக்கை விடுத்தனர். மக்களிடையே அதிகரித்து வரும் அமைதியின்மையை வாய்ப்பாக பயன்படுத்திக் கொண்டு அவர்கள் பாராளுமன்ற சூத்திரங்களான அரசியலமைப்பு சட்டம், பத்திரிகை சுதந்திரம் மற்றும் குழுவாக ஏற்படும் சுதந்திரத்துடன் கூடிய தேசிய அரசு ஏற்படுத்துவதற்காக அவர்கள் கோரிக்கைகளை முன் வைத்தனர்.

ஜெர்மன் பகுதிகளில் நடுத்தர வகுப்பு நிபுணர்கள், வணிகர்கள் மற்றும் செல்வந்தர்களான கைவினை கலைஞர்கள் உறுப்பினராகக் கொண்ட அரசியல் குழுக்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் பிராங்கபர்ட் நகரத்தில் கூடி அனைத்து ஜெர்மன் தேசிய சபைக்காக வாக்களிக்க முடிவு செய்தனர். 1848 மே 18ல் 831பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் செயிண்ட் பால் சர்ச்சில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பிராங்க்பர்ட் பாராளுமன்றத்தில் தங்களுடைய இடங்களைப் பிடிக்க திருவிழா ஊர்வலம் போல் அணிவகுத்துச் சென்றனர். பாராளுமன்றத்திற்கு கீழ்படிந்து இருக்கும் முடியாட்சி தலைமையிலான ஜெர்மனி நாட்டிற்கு சாதகமான அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை அவர்கள் எழுதினர். இந்த நிபந்தனைகளுடன் கூடிய முடியாட்சியை துணை அதிகாரிகள் பிரஷ்ய மன்னரான பிரடெரிக் வில்ஹெல்ம் -4க்கு தரும்போது அவர் அதை மறுத்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தேசிய சபையை எதிர்ப்பதற்கு பிற பேரரசர்களுடன் இணைந்தார் ஆட்சிவர்க்கமும் இராணுவமும் பலமாக எதிர்த்ததால் பாராளுமன்றத்தின் சமுதாய அடிப்படை உரிமை அளிக்கப்பட்டது. பாராளுமன்றத்தில் நடுத்தர வகுப்பினரின் ஆதிக்கம் இருந்தது. இவர்கள் தொழிலாளர்கள் மற்றும் கைவினைக் கலைஞர்களின் கோரிக்கைகளை எதிர்த்தனர் மற்றும் அதன் விளைவால் அவர்கள் (நடுத்தர வகுப்பினர்) இவர்களின் (தொழிலாளர்கள் மற்றும் கைவினைக் கலைஞர்கள்) ஆதரவை இழந்தனர். இறுதியாக துருப்புக்களை அழைத்து தேசிய சபையை வலுக்கட்டாயமாக கலைத்தனர்.

பெரும் எண்ணிக்கையில் பல ஆண்டுகளாக பெண்கள் தீவிரமாக பங்குகொண்டாலும் சுயேட்சைவாத இயக்கத்தில் பெண்களுக்கு அரசியல் உரிமைகளை வழங்கும் கருத்து விவாதத்திற்குள்ளானது. பெண்கள் தங்களுடைய சுய அரசியல் குழுக்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். செய்தித்தாள்களை நிறுவினர். அரசியல் கூட்டங்கள் மற்றும் ஆர்ப்பாட்டங்களில் கலந்து கொண்டனர். இருப்பினும் அவர்களுக்கு சட்டமன்றத் தேர்தல்களில் வாக்களிக்கும் உரிமை மறுக்கப்பட்டது.

புதிய சொற்கள்

பெண்ணியலாளர் : சமூக, பொருளாதார அரசியல் ரீதியான, பால் சமத்துவத்தின் மீது நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் பெண்களின் உரிமைகள், நன்மைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வைக் கொண்டிருந்தது.

ஆதாரம்- இ

பெண் சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவம் எவ்வாறு விவரிக்கப்பட்டது? பிராங்க்பர்ட் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சுயேட்சைவாத அரசியல் வல்லுநரான கார்ல்வெல்கள் கீழ்க்காணும் கருத்துகளை தெரிவித்தார். "இயற்கையானது ஆண்களையும் பெண்களையும் வெவ்வேறு கடமைகளை ஆற்ற படைத்தது. அவ்விருவரில் அதிக வலிமை படைத்த, தைரியமுள்ள சுயேட்சையாக திரியக்கூடிய ஆண் குடும்பத்தைப் பாதுகாப்பவராகவும், உணவளிப்பவராகவும் நியமிக்கப்பட்டான். பலவீனமான, ஆதாரப்படும் பண்பு கொண்ட, கோழைத்தனம் கொண்ட பெண்ணிற்கு ஆணின் பாதுகாப்புத் தேவைப்படுகிறது. வீடு, குழந்தைகளின் பாதுகாப்பு, குடும்பத்தை வளர்ப்பது பெண்ணின் எல்லைக்குட்பட்டது. இவ்வளவு பால்வேற்றுமை கொண்ட இவர்களுக்கிடையே சமத்துவம் என்பது குடும்பத்தில் இணக்கத்தை ஆபத்திற்குள்ளாக்கும் மற்றும் குடும்ப கண்ணியத்தை அழிக்கும்".

லூயிஸ் ஓட்டோ பீட்டர்ஸ் (1819-95) எண்ணும் அரசியல் இயக்கத் தலைவி ஒரு மகளிர் பத்திரிகையை நடத்தினார். பின்னர் அவர் ஒரு பெண்ணியம் அரசியல் கழகத்தை நிறுவினார் அவருடைய செய்தித்தாளின் முதல் பிரதி ஏப்ரல் 21 1849 கீழ்க்காணும் கட்டுரையை வெளியிட்டது.

"சுயேட்சையுடன் வாழவும் இறக்கவும் ஆயத்தமாக உள்ளோம் என்னும் சிந்தனையைக் கொண்டுள்ள ஆண்களில் எத்தனை பேர் மனித இனத்தில் அனைத்து மக்களின் சுதந்திரத்திற்காக போராட ஆயத்தமாக உள்ளனர் என அவர்களை வினவுவோம். இவ்வினாவிற்கு அவர்கள் மிகவும் எளிதாக ஆம் என்று பதிலளிக்கின்றனர். ஆனால் அவர்களின் இடைவெளியற்ற முயற்சி பாதியளவான ஆண்களுக்கு நன்மை ஏற்படுவதற்கு மட்டுமே நோக்கமாக இருந்தது. ஆனால் சுயேட்சை என்பது பிரிக்க இயலாதது. எனவே சுயேட்சையைப் பெற்ற ஆண்கள் தம்மைச் சுற்றிலும் சுயேட்சையற்றவர்கள் இருப்பதை சகித்துக்கொள்ளவில்லை".

அதே செய்தித்தாளின் பெயர் குறிப்பிடப்படாத ஒரு வாசகர் 25 ஜுன் 1850ல் நிறுவனருக்கு கீழ்க்கண்டவாறு கடிதம் எழுதினார்.

"பெண்கள் சொத்துரிமையை அனுபவித்த போதிலும் அவர்களுக்கு அரசியல் உரிமையை மறுப்பது நகைச்சுவைக் குரியது மற்றும் பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாதது. ஆண்களுக்கு கிடைக்கும் நன்மைகளை பெற இயலாவிட்டாலும் அவர்கள் கடமைகளைச் செய்கின்றனர் மற்றும் பொறுப்புகளை ஏற்கின்றனர். ஏன் இந்த அநீதி? அறிவில் குறைந்தவனான கால்நடை மேய்ப்பவன் ஆணாக இருப்பதால் அவனுக்கு வாக்குரிமை உள்ளது. ஆனால் அதிக சொத்து இருந்தும், மிகவும் திறமை கொண்ட பெண்களுக்கு மட்டும் அரசின் நிர்வாகத்தில் அதிக ஒத்துழைப்பை வழங்கிய போதிலும் அவர்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை வழங்கவில்லை. அது மிகவும் முட்டாள்தனமானதல்லவா?"

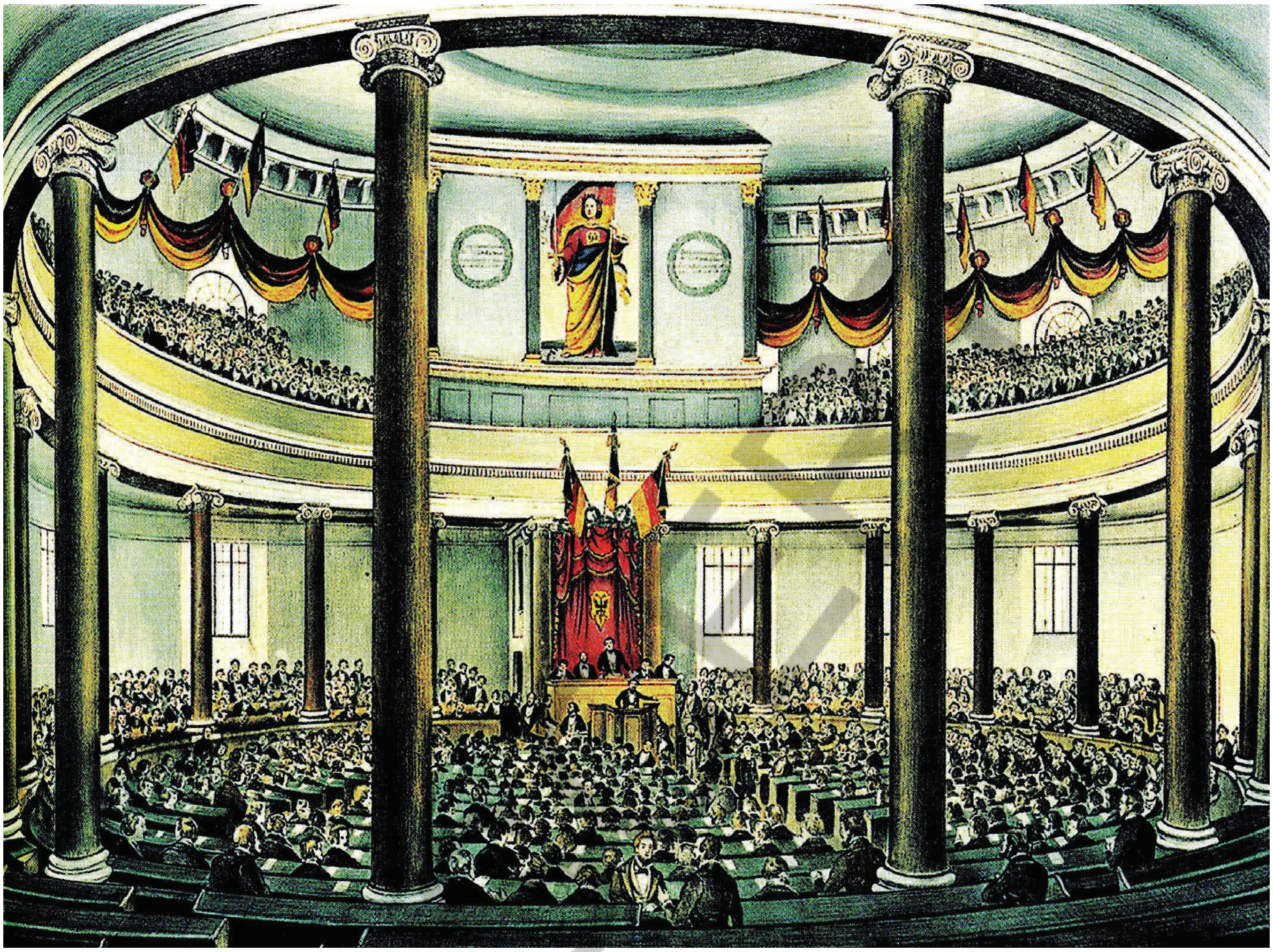

*Fig. 10 — **The Frankfurt parliament in the Church of St Paul.***
Contemporary colour print. Notice the women in the upper left gallery.

suffrage rights during the election of the Assembly. When the Frankfurt parliament convened in the Church of St Paul, women were admitted only as observers to stand in the visitors' gallery.

Though conservative forces were able to suppress liberal movements in 1848, they could not restore the old order. Monarchs were beginning to realise that the cycles of revolution and repression could only be ended by granting concessions to the liberal-nationalist revolutionaries. Hence, in the years after 1848, the autocratic monarchies of Central and Eastern Europe began to introduce the changes that had already taken place in Western Europe before 1815. Thus serfdom and bonded labour were abolished both in the Habsburg dominions and in Russia. The Habsburg rulers granted more autonomy to the Hungarians in 1867.

Discuss

Compare the positions on the question of women's rights voiced by the three writers cited above. What do they reveal about liberal **ideology**?

New words

Ideology – System of ideas reflecting a particular social and political vision

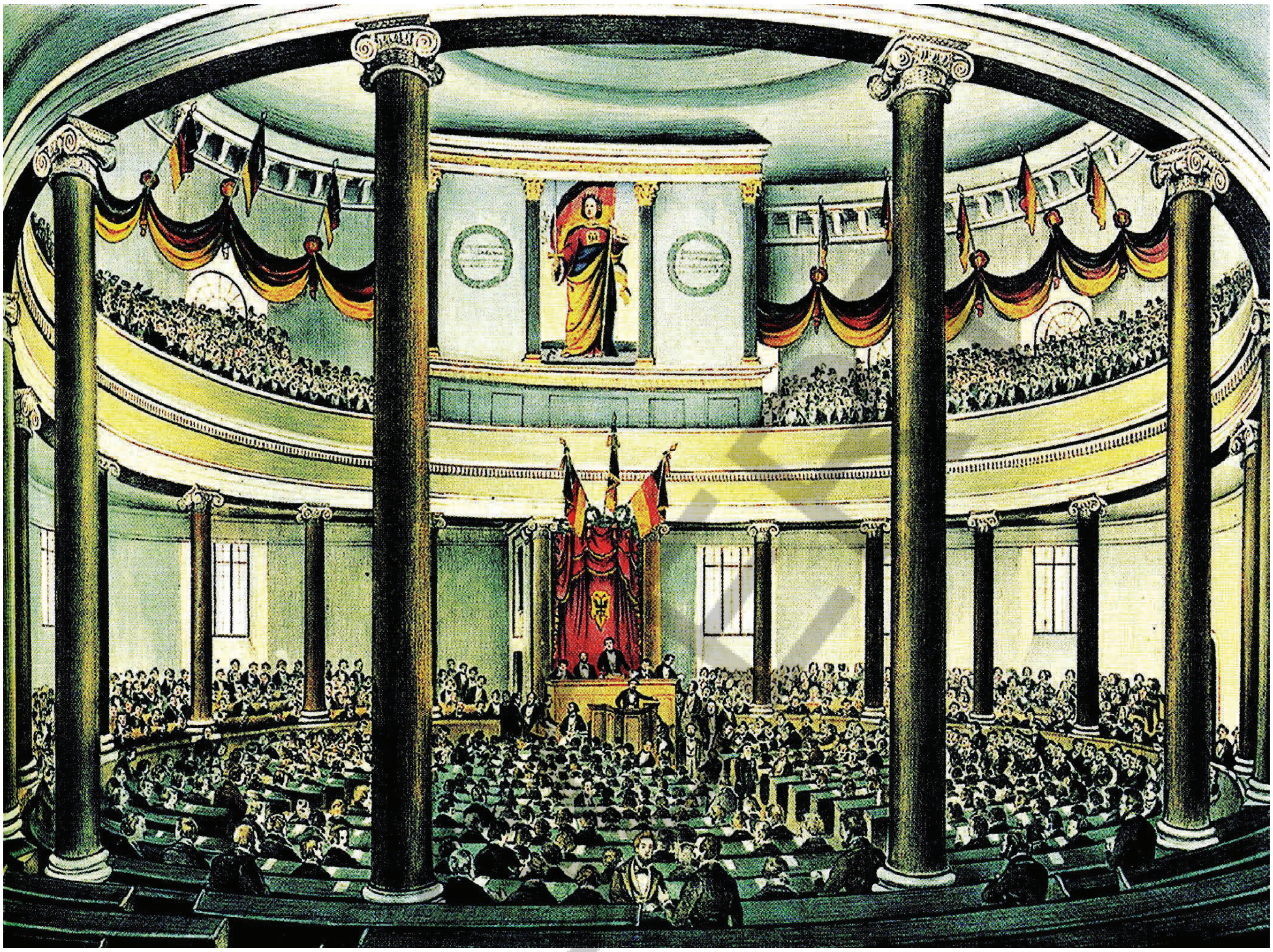

படம் 10 செயிண்ட் பால் சர்ச்சில் பிராங்க்பர்ட் பாராளுமன்ற சமகாலத்து வண்ண ஓவியம் மேலே இடப்பக்கம் கலைக்காட்சிக் கூடத்தில் உள்ள பெண்களைப் பாருங்கள்

பிராங்க்பர்ட் பாராளுமன்றம், செயிண்ட் பால் சர்ச்சில் கூடியபோது பெண்களை ரசிகர்களின் கலைக்காட்சிக் கூடத்தில் நிற்கும் ரசிகர்களாக மட்டுமே அனுமதித்தனர்.

1848ல் பழமைவாதிகள், சுயேட்சைவாத இயக்கங்களை அடக்கி வைக்க முடிந்த போதிலும் அவர்கள் பழைய முறையை மீட்டுகொணர இயலாமல் போயினர். சுயேட்சைவாத, தேசியவாத புரட்சியாளர்களுக்கு சலுகைகள் தருவதின் வாயிலாக மட்டுமே அடிக்கடி ஏற்படும் புரட்சிகள் அடக்குமுறைகளை முடிவு கட்டிவிடலாம் என்று அன்றைய பேரரசர்கள் உணரத்தொடங்கினர். எனவே 1848க்குப் பிந்தைய ஆண்டுகளில் மத்திய, கிழக்கு ஐரோப்பாவின் எதேச்சதிகார முடியாட்சிகள் 1815க்கு முன் மேற்கு ஐரோப்பாவில் நடந்த மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தத் தொடங்கினர். இவ்வாறு ஹாப்ஸ் பாக் ஆதிக்கப்பகுதிகள் மற்றும் ரஷ்யாவில் அடிமைத்தனமும் கொத்தடிமைத்தன தொழிலாளர் முறையும் ஒழிக்கப்பட்டது. ஹாப்ஸ்பர்க் ஆட்சியாளர்கள் 1867ல் ஹங்கேரியர்களுக்கு அதிகளவு சுய அதிகாரம் வழங்கினர்.

கலந்துரையாடவும்

பெண்களின் உரிமைகள் பிரச்சினையின் மீது மேலே குறிப்பிடப்பட்ட மூன்று எழுத்தாளர்களின் கருத்துகளை ஒப்பிடவும். அவற்றால் சுயேட்சைவாத கருத்து பற்றி அவர்கள் என்ன தெரிவித்துள்ளனர்?

புதிய சொற்கள்

கருத்தியல் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக மற்றும் அரசியல் பார்வையை பிரதிபலிக்கும் எண்ணங்களுடன் கூடிய அமைப்பு

4 The Making of Germany and Italy

4.1 Germany – Can the Army be the Architect of a Nation?

After 1848, nationalism in Europe moved away from its association with democracy and revolution. Nationalist sentiments were often mobilised by conservatives for promoting state power and achieving political domination over Europe.

This can be observed in the process by which Germany and Italy came to be unified as nation-states. As you have seen, nationalist feelings were widespread among middle-class Germans, who in 1848 tried to unite the different regions of the German confederation into a nation-state governed by an elected parliament. This liberal initiative to nation-building was, however, repressed by the combined forces of the monarchy and the military, supported by the large landowners (called Junkers) of Prussia. From then on, Prussia took on the leadership of the movement for national unification. Its chief minister, Otto von Bismarck, was the architect of this process carried out with the help of the Prussian army and bureaucracy. Three wars over seven years – with Austria, Denmark and France – ended in Prussian victory and completed the process of unification. In January 1871, the Prussian king, William I, was proclaimed German Emperor in aceremony held at Versailles.

*Fig. 11 — **The proclamation of the German empire in the Hall of Mirrors at Versailles, Anton von Werner.*** *At the centre stands the Kaiser and the chief commander of the Prussian army, General von Roon. Near them is Bismarck. This monumental work (2.7m x 2.7m) was completed and presented by the artist to Bismarck on the latter's 70th birthday in 1885.*

On the bitterly cold morning of 18 January 1871, an assembly comprising the princes of the German states, representatives of the army, important Prussian ministers including the chief minister Otto von Bismarck gathered in the unheated Hall of Mirrors in the Palace of Versailles to proclaim the new German Empire headed by Kaiser William I of Prussia.

The nation-building process in Germany had demonstrated the dominance of Prussian state power. The new state placed a strong emphasis on modernising the currency, banking, legal and judicial systems in Germany. Prussian measures and practices often became a model for the rest of Germany.

APSCERT

4 ஜெர்மனியும் இத்தாலியும் ஏற்படுதல்

4.1. ஜெர்மனி – இராணுவம் ஒரு நாட்டிற்கு சிற்பியாக முடியுமா?

1848க்குப் பிறகு ஐரோப்பாவின் தேசியவாதம் மக்களாட்சி, புரட்சியுடன் அதற்கு உள்ள தொடர்பிலிருந்து தூரமானது. பழமைவாதிகள் அரசு அதிகாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு ஐரோப்பா மீது அரசியல் ஆதிக்கத்தை அடைவதற்கு அடிக்கடி தேசியவாத உணர்வுகளை திரட்டினர்.

ஜெர்மனி, இத்தாலி நாடுகள் தேசிய அரசுகளாகி ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட செயல் முறையில் இதை நாம் உற்றுநோக்கலாம். நீங்கள் உற்றுநோக்கியதைப் போல் நடுத்தர வகுப்பு ஜெர்மானியர்களில் தேசியவாத உணர்வுகள் விரிவாக பரவின. இவர்கள் 1848ல் ஜெர்மன் கூட்டமைப்பிலுள்ள பல்வேறு பகுதிகளை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்றத்தால் ஆளப்படும் தேசிய அரசில் இணைக்கவேண்டும் என முயற்சித்தனர். ஆனால் இந்த சுயேட்சைவாத தேசிய கட்டுமான செயல்திட்டத்தினை முடியாட்சியின் ஒருங்கிணைந்த படைகள் ஒடுக்கின. இவர்களுக்கு பிரஷ்யாவைச் சேர்ந்த பெரிய நிலக்கிழார்களின் ஆதரவு இருந்தது. அப்போது முதல் தேசிய ஒருங்கிணைப்பு இயக்கத்திற்கு பிரஷ்யா தலைமை வகித்தது. அதன் முதலமைச்சரான 'ஒட்டோவான் பிஸ்மார்க்' இச்செயல்முறை சிற்பியாவார். அவர் இதை பிரஷ்யா இராணுவம், அரசாங்க ஊழியர்களின் உதவியுடன் நிர்வகித்தார். ஆஸ்திரியா, டென்மார்க், பிரான்ஸ் நாடுகளுடன் நடைபெற்ற ஏழு போர்களுக்குப்பின் இறுதியாக பிரஷ்யாவின் வெற்றியுடன் ஒருங்கிணைப்புச் செயல்முறை நிறை வடைந்தது. 1871 ஜனவரியில் பிரஷ்யா மன்னரான முதலாம் கெய்சர் வில்லியமை வெர்சைல்ஸில் நடந்த ஒரு விழாவில் ஜெர்மனியின் பேரரசராக அறிவித்தனர்.

1871 ஜனவரி 18ல் கடுங்குளிருடன் கூடிய காலைப்பொழுதில் ஜெர்மானிய மாநிலங்களின் இளவரசர்கள் இராணுவ பிரதிநிதிகள், முதலமைச்சர் ஒட்டோவான் பிஸ்மார்க்குடன் இணைந்து முக்கயமான பிரஷ்ய மந்திரிகள் வெர்சைல்ஸ் அரண்மனையின் வெப்பப்படுத்தப்படாத கண்ணாடி வளாகத்தில் கூடினர். அவர்கள் பிரஷ்யாவைச் சேர்ந்த முதலாம் கெய்சர் வில்லியம் தலைமையில் புதிய ஜெர்மானியப் பேரரசை அறிவித்தனர்.

ஜெர்மனியில் நடந்த தேசிய கட்டுமானச் செயல்முறை வாயிலாக பிரஷ்யா அரசதிகாரத்தின் ஆதிக்கத்தை வெளிப்படுத்தியது. அப்புதிய அரசு ஜெர்மனியில் நாணயம், வங்கியில் சட்டங்கள், நீதி அமைப்பு ஆகியவற்றை புதுமைப்படுத்துவதற்கு மிகவும் முக்கியத்துவத்தை வழங்கியது. பிரஷ்யாவின் செயல்கள், முறைகள் அவ்வப்போது ஜெர்மனியின் பிற பகுதிகளுக்கு ஒரு மாதிரியாக மாறியது.

படம் 11 வெர்சைல்ஸில் உள்ள ஆண்டன் வான் வெர்னர் கண்ணாடி வளாகத்தில் ஜெர்மானியப் பேரரசின் அறிவிப்பு, நடுவில் நின்றுக்கொண்டிருப்பவர் கெய்சர். பிரஷ்ய இராணுவ முதன்மை அதிகாரி ஜெரல் வான் ரூன், அவர்களுக்கு அருகில் பிஸ்மார்க் உள்ளார். இந்நினைவுப் படத்தை (2.7மீட்டம் 2.7. மீட்டர்) 1885ல் பிஸ்மார்க்கின் 70வது பிறந்த நாளன்று ஓவியர் வரைந்து முடித்து பரிசளித்தார்.

AP SCERT

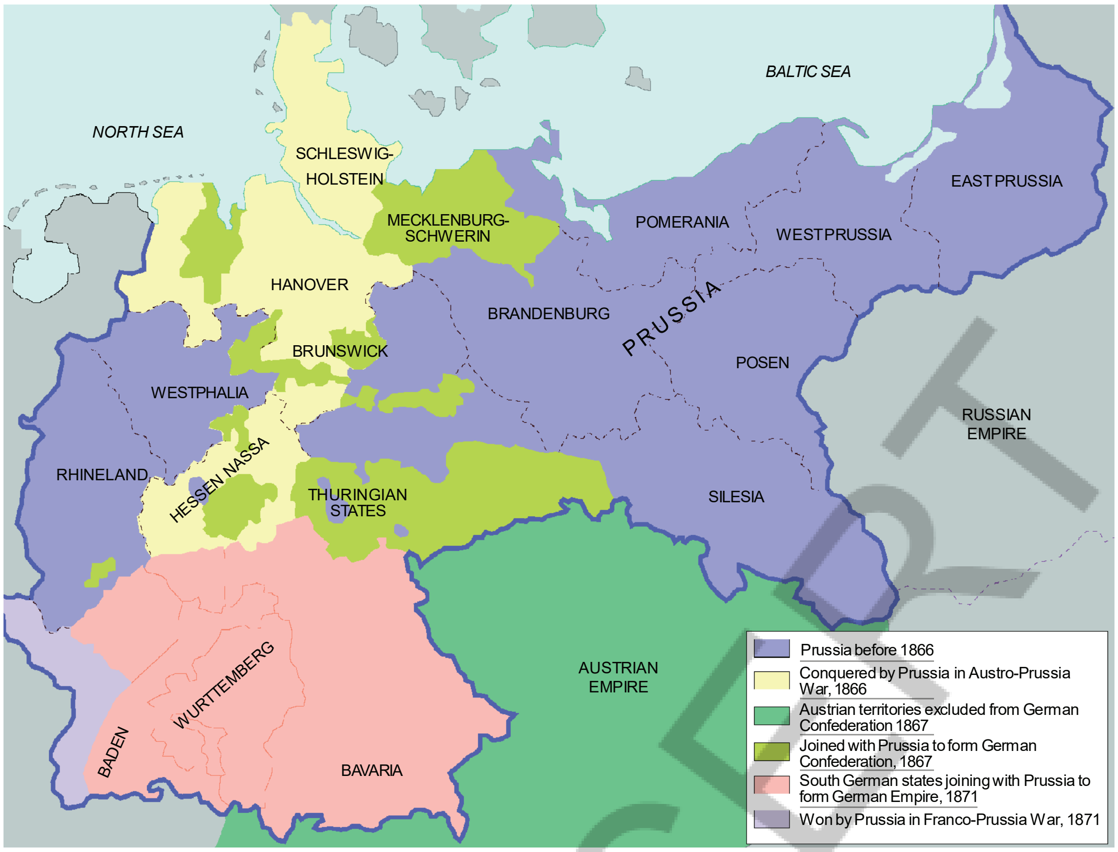

Fig. 12 — Unification of Germany (1866-71).

4.2 Italy Unified

Like Germany, Italy too had a long history of political fragmentation. Italians were scattered over several dynastic states as well as the multi-national Habsburg Empire. During the middle of the nineteenth century, Italy was divided into seven states, of which only one, Sardinia-Piedmont, was ruled by an Italian princely house. The north was under Austrian Habsburgs, the centre was ruled by the Pope and the southern regions were under the domination of the Bourbon kings of Spain. Even the Italian language had not acquired one common form and still had many regional and local variations.

During the 1830s, Giuseppe Mazzini had sought to put together a coherent programme for a unitary Italian Republic. He had also formed a secret society called Young Italy for the dissemination of his goals. The failure of revolutionary uprisings both in 1831 and 1848 meant that the mantle now fell on Sardinia-Piedmont under its ruler King Victor Emmanuel II to unify the Italian states through war. In the eyes of the ruling elites of this region, a unified Italy offered them the possibility of economic development and political dominance.

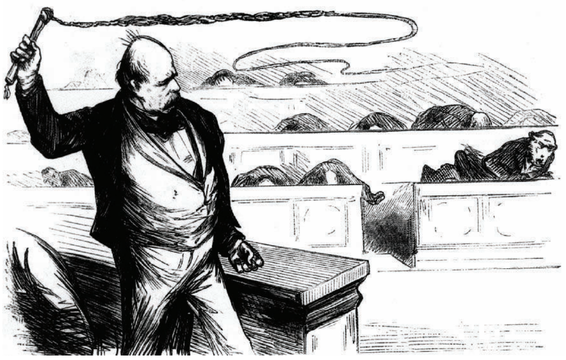

Fig. 13 — Caricature of Otto von Bismarck in the German reichstag (parliament), from **Figaro,** ***Vienna, 5 March 1870.***

Activity

Describe the caricature. How does it represent the relationship between Bismarck and the elected deputies of Parliament? What interpretation of democratic processes is the artist trying to convey?

AP SCERT

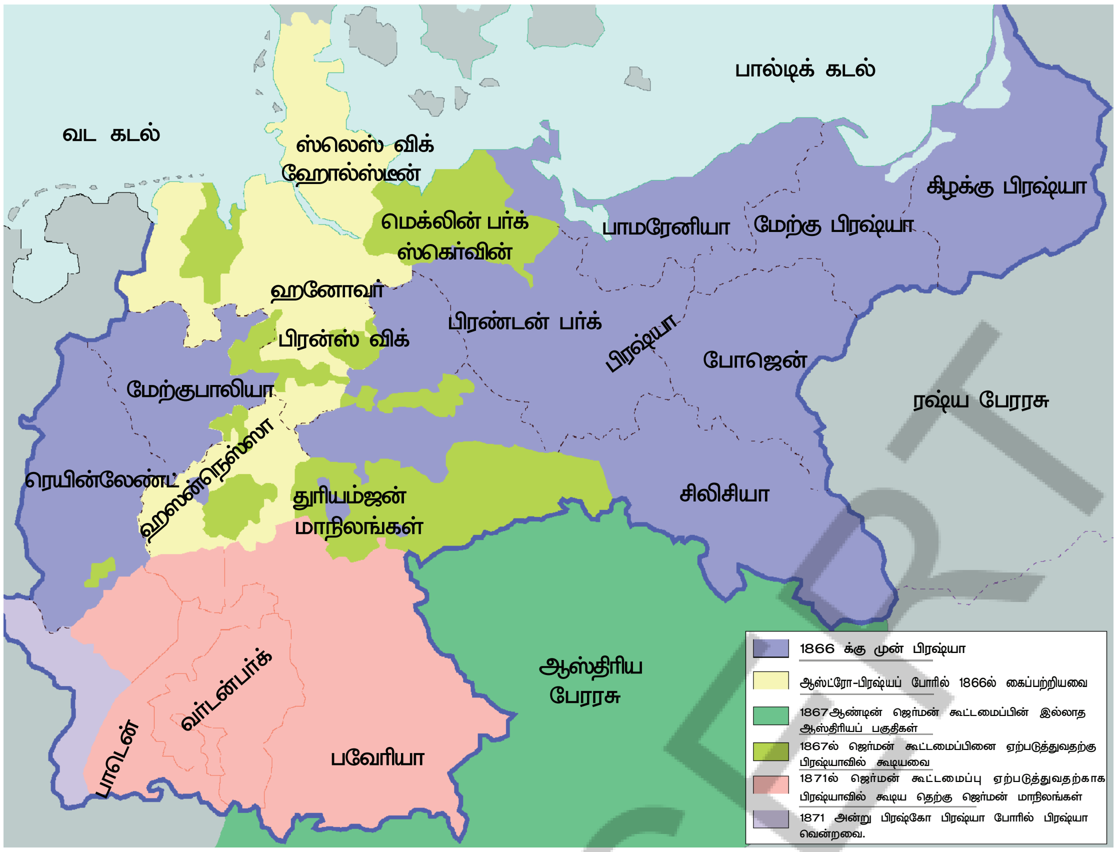

படம் 12 ஜெர்மனி ஒருங்கிணைப்பு (1866-71)

4.2. இத்தாலி ஒருங்கிணைப்பு

ஜெர்மனியைப் போல் இத்தாலியும் பல்வேறு சிறுசிறு அரசியல் பிரிவுகளாக இருந்த நீண்ட வரலாற்றினைக் கொண்டது. இத்தாலியர்கள் பல்வேறு மரபு அரசுகளாகவும் ஹாப்ஸ்பர்க் பேரரசைப் போன்று பல்நோக்கு தேசிய அரசுகளாகவும் சிதறிக்கிடந்தனர். 19ஆம் நூற்றாண்டின் இடையில் இத்தாலி 19 மாநிலங்களாகப் பிரிந்து இருந்தது. அவற்றில் சார்டீனியா - பீட்மாண்ட் என்னும் ஒரு மாநிலம் மட்டுமே இத்தாலிய அரச மரபால் ஆளப்பட்டது. வடக்குப் பகுதி ஆஸ்திரிய ஹாப்ஸ்பார்க்கால் ஆளப்பட்டது மத்தியப் பகுதி போப்பாண்டவரால் ஆளப்பட்டது. தெற்குப் பகுதிகள் ஸ்பெயினைச் சேர்ந்த போர்பான் மன்னர்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழிருந்தன. இத்தாலி மொழியும் ஒரு முழு வடிவத்தை பெறவில்லை. இன்னும் வட்டார, உள்ளூர் வேற்றுமைகளைக் கொண்டிருந்தன.

1830களில் 'ஜோசஃப் மாஜினி' ஒருங்கிணைந்த இத்தாலியக் குடியரசுக்காக ஒரு சமநிலையுடன் கூடிய செயல்திட்டத்தை வடிவமைக்க வேண்டுமெனக் கோரினார். அவர்தன் குறிக்கோள்களை பிரச்சாரம் செய்வதற்கு கருஞ்சட்டை அணிந்த 'இளைய இத்தாலி' என்னும் இரகசிய சங்கத்தை நிறுவினார். 1831-1848ல் ஏற்பட்ட புரட்சிகரமான கலகங்கள் தோல்விடைந்ததால் போர் வாயிலாக இத்தாலி மாநிலங்களை ஒருங்கிணைக்கும் பொறுப்பு சார்டீனியா-பீட்மாண்ட் ஆட்சியாளரான கிங் இரண்டாம் விக்டர் இம்மானுவேல் மீது சென்றது. இப்பகுதியின் ஆட்சியாளர் வகுப்பினருக்கு ஒருங்கிணைந்த இத்தாலி, பொருளாதார வளர்ச்சி, அரசியல் ஆதிக்கங்களுக்கு வாய்ப்புகள் இருப்பதாகத்

படம் 13 ஜெர்மன் ரீச்ஸ்டாக் (பாராளுமன்றம்)கில் ஒட்டோவான் பிஸ்மார்க் கேலிச்சித்திரம்-1870 மார்ச் 5 அன்று வியன்னாவை சேர்ந்த பிகாரோவிலிருந்து

செயல்

கேலிச்சித்திரத்தை விவரிக்கவும். பிஸ்மார்க் மற்றும் பாராளுமன்றத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட துணை அதிகாரிகளுக்கிடையே இருந்த தொடர்பினை இப்படம் எவ்வாறு தெரிவிக்கிறது? ஓவியர் மக்களாட்சி செயல்பாட்டின் எம்மாதிரியான விவரத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என முயற்சி செய்கிறார்?

Chief Minister Cavour who led the movement to unify the regions of Italy was neither a revolutionary nor a democrat. Like many other wealthy and educated members of the Italian elite, he spoke French much better than he did Italian. Through a tactful diplomatic alliance with France engineered by Cavour, Sardinia-Piedmont succeeded in defeating the Austrian forces in 1859. Apart from regular troops, a large number of armed volunteers under the leadership of Giuseppe Garibaldi joined the fray. In 1860, they marched into South Italy and the Kingdom of the Two Sicilies and succeeded in winning the support of the local peasants in order to drive out the Spanish rulers. In 1861 Victor Emmanuel II was proclaimed king of united Italy. However, much of the Italian population, among whom rates of illiteracy were very high, remained blissfully unaware of liberal-nationalist ideology. The peasant masses who had supported Garibaldi in southern Italy had never heard of *Italia*, and believed that *'La Talia'* was Victor Emmanuel's wife!

Activity

Look at Fig. 14(a). Do you think that the people living in any of these regions thought of themselves as Italians?

Examine Fig. 14(b). Which was the first region to become a part of unified Italy? Which was the last region to join? In which year did the largest number of states join?

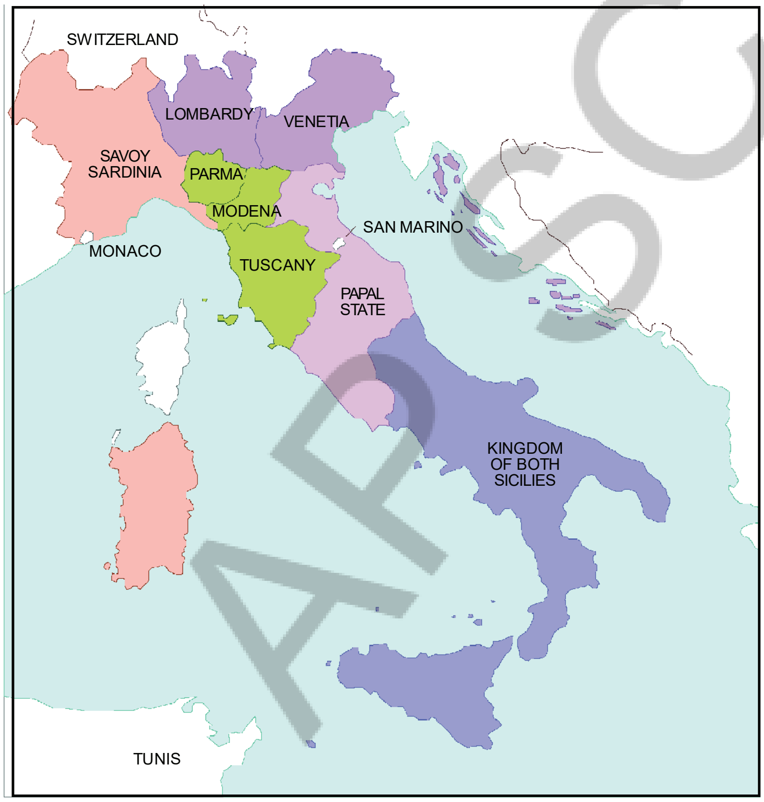

Fig. 14(a) — Italian states before unification, 1858.

Fig. 14(b) — Italy after unification.
The map shows the year in which different

unified Italy.

AP SCERT

4.3 The Strange Case of Britain

The model of the nation or the nation-state, some scholars have argued, is Great Britain. In Britain the formation of the nation-state

இத்தாலியப் பகுதிகளை ஒருங்கிணைக்கும் இயக்கத்திற்கு தலைமை வகித்த முதலமைச்சர் 'கௌன்ட் கவூர்' புரட்சியாளர் அல்ல. மக்களாட்சியாளரும் அல்ல. அவர் மற்ற உயர் வகுப்பைச் சேர்ந்த செல்வந்தர்கள், கல்வியாளர்களைப் போல இத்தாலியை விட பிரெஞ்சு மொழியில் நன்றாக பேசக் கூடியவர். கவூர் பிரான்சுடன் தந்திரமிக்க இராஜதந்திர கூட்டணி வாயிலாக சார்டீனியா – பீட்மாண்ட் பகுதி 1859ல் ஆஸ்திரிய படைகளை தோற்கடிப்பதில் வெற்றியடைந்தது. சாதாரணப் படைகள் மட்டுமின்றி 'ஜோசப் கரிபால்டி' தலைமையில் செஞ்சட்டைப்படை எனும் ஆயுதமேந்திய தன்னார்வலர்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் போரில் கலந்து கொண்டனர். 1860ல் அவர்கள் தென் இத்தாலி, இரு சிசிலிகளின் அரசிற்குள் நுழைந்தனர். ஸ்பானிஷ் ஆட்சியாளர்களை விரட்டியடிக்க உள்ளூர் விவசாயிகளின் ஆதரவை ஜோசப் கரிபால்டி பெற்றார். இறுதியாக 1861ல் இரண்டாம் விக்டர் இம்மானுவேல் ஒருங்கிணைந்த இத்தாலியின் மன்னராக அறிவிக்கப்பட்டார். இருப்பினும் எழுத்தறிவின்மை சதவீதம் மிக அதிகமாக உள்ள இத்தாலி மக்கள் தொகையில் பெரும்பாலானோர்களுக்கு சுயேட்சைவாத தேசியவாதக் கொள்கை தெரியாமல் அமைதியுடன் இருந்தனர். கரிபால்டிக்கு தெற்கு இத்தாலியில் ஆதரவு தந்த விவசாயிகள் *'இத்தாலியைப்'* பற்றி எப்போதும் கேள்விப்பட்டதில்லை. *'லா டாலியா'* என்பது விக்டர் இம்மானுவேலின் மனைவியின் பெயர் என்று நம்பினர்.

செயல்

14(a) படத்தைப் பார்க்கவும். இவற்றில் எப்பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் ஆனாலும் தாம் இத்தாலியர்கள் என்று தங்களைக் கருதிக்கொள்வார்களா?

14(b) படத்தை உற்றுநோக்கவும் ஒருங்கிணைந்த இத்தாலியில் முதலில் சேர்ந்த பகுதி எது? எந்த ஆண்டில் அதிக எண்ணிக்கையில் மாநிலங்கள் சேர்ந்தன?

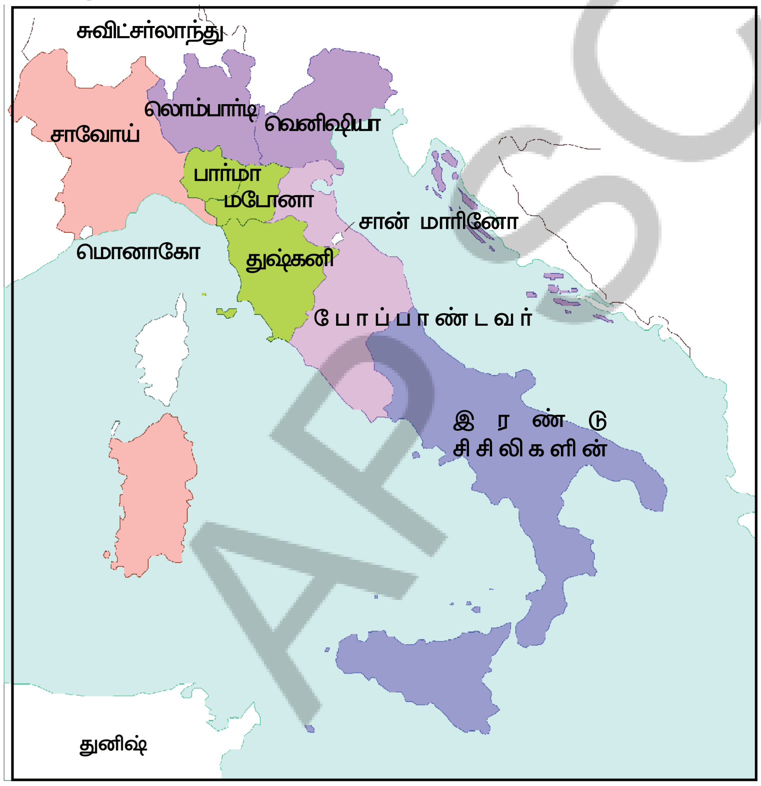

படம் 14 (அ) 1858 ஒருங்கிணைப்பிற்கு முன் இத்தாலிய மாநிலங்கள்

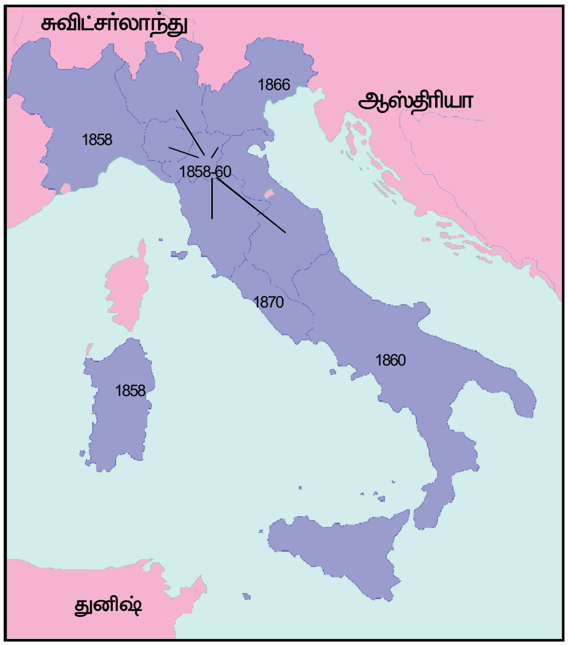

படம் 14 (ஆ) ஒருங்கிணைக்கப்பட்டதற்கு பின் இத்தாலி இப்படத்தில் வரைபடம் 14 (ஆ) ல் காட்டப்பட்ட வெவ்வேறு பகுதிகள் ஒருங்கிணைந்த இத்தாலியில் சேர்ந்த ஆண்டுகள் கட்டப்பட்டுள்ளது.

4.3 பிரிட்டனின் விநோத நிலை

கிரேட் பிரிட்டன் அறிஞர்கள் வாதிப்பதைப் போன்று பிரிட்டனில் நாட்டரசு அமைப்பு,

AP SCERT

was not the result of a sudden upheaval or revolution. It was the result of a long-drawn-out process. There was no British nation prior to the eighteenth century. The primary identities of the people who inhabited the British Isles were **ethnic** ones – such as English, Welsh, Scot or Irish. All of these ethnic groups had their own cultural and political traditions. But as the English nation steadily grew in wealth, importance and power, it was able to extend its influence over the other nations of the islands. The English parliament, which had seized power from the monarchy in 1688 at the end of a protracted conflict, was the instrument through which a nation-state, with England at its centre, came to be forged. The Act of Union (1707) between England and Scotland that resulted in the formation of the 'United Kingdom of Great Britain' meant, in effect, that England was able to impose its influence on Scotland. The British parliament was henceforth dominated by its English members. The growth of a British identity meant that Scotland's distinctive culture and political institutions were systematically suppressed. The Catholic clans that inhabited the Scottish Highlands suffered terrible repression whenever they attempted to assert their independence. The Scottish Highlanders were forbidden to speak their Gaelic language or wear their national dress, and large numbers were forcibly driven out of their homeland.

Ireland suffered a similar fate. It was a country deeply divided between Catholics and Protestants. The English helped the Protestants of Ireland to establish their dominance over a largely Catholic country. Catholic revolts against British dominance were suppressed. After a failed revolt led by Wolfe Tone and his United Irishmen (1798), Ireland was forcibly incorporated into the United Kingdom in 1801. A new 'British nation' was forged through the propagation of a dominant English culture. The symbols of the new Britain – the British flag (Union Jack), the national anthem (God Save Our Noble King), the English language – were actively promoted and the older nations survived only as subordinate partners in this union.

Activity

The artist has portrayed Garibaldi as holding on to the base of the boot, so that the King of Sardinia-Piedmont can enter it from the top. Look at the map of Italy once more. What statement is this caricature making?

Box 2

Giuseppe Garibaldi (1807-82) is perhaps the most celebrated of Italian freedom fighters. He came from a family engaged in coastal trade and was a sailor in the merchant navy. In 1833 he met Mazzini, joined the Young Italy movement and participated in a republican uprising in Piedmont in 1834. The uprising was suppressed and Garibaldi had to flee to South America, where he lived in exile till 1848. In 1854, he supported Victor Emmanuel II in his efforts to unify the Italian states. In 1860, Garibaldi led the famous Expedition of the Thousand to South Italy. Fresh volunteers kept joining through the course of the campaign, till their numbers grew to about 30,000. They were popularly known as Red Shirts.

In 1867, Garibaldi led an army of volunteers to Rome to fight the last obstacle to the unification of Italy, the Papal States where a French garrison was stationed. The Red Shirts proved to be no match for the combined French and Papal troops. It was only in 1870 when, during the war with Prussia, France withdrew its troops from Rome that the Papal States were finally joined to Italy.

Fig. 15 – Garibaldi helping King Victor Emmanuel II of Sardinia-Piedmont to pull on the boot named 'Italy'. English caricature of 1859.

New words

Ethnic – Relates to a common racial, tribal, or cultural origin or background that a community identifies with or claims

AP SCERT

ஒரு திடீர் எழுச்சி அல்லது புரட்சியின் விளைவால் ஏற்படவில்லை. அது நீண்ட காலம் தொடர்ந்த செயல்பாடுகளின் விளைவாகும். 18 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன் பிரிட்டிஷ் நாடு இல்லை. பிரிட்டிஷ் தீவுகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்து மக்களின் அடிப்படை அடையாளங்கள் ஆங்கிலம் வேல்ஷ், ஸ்காட் அல்லது ஐரிஷ் இனங்களாக இருந்தன. இவ்வினச் சமூகங்கள் அனைத்திற்கும் அவர்களின் சுய கலாச்சாரம், அரசியல் பாரம்பரியங்கள் இருந்தன. ஆனால் ஆங்கிலேய நாடு, செல்வம், முக்கியத்துவம், அதிகாரம் சீராக அதிகரித்ததால் அது தன் பிரபலத்தை அத்தீவுகளிலுள்ள பிற நாடுகளில் விரிவாக்கியது. நீண்டகால போராட்டத்திற்குப் பின் 1688ல் மன்னராட்சியிடமிருந்து அதிகாரத்தை பறித்துக்கொண்ட ஆங்கிலேய பாராளுமன்றம், இங்கிலாந்து மையமாக ஒரு நாட்டரசு ஏற்படுவதற்கு கருவியாக மாறியது. இங்கிலாந்து ஸ்காட்லாந்துகளுக்கிடையே ஏற்பட்ட கூட்டு சட்டம் (1707) விளைவால் கிரேட் பிரிட்டனின் ஐக்கிய இங்கிலாந்து ஏற்பட்டது. இங்கிலாந்து தன்னுடைய செல்வாக்கினை ஸ்காட்லாந்தின் மீது திணிக்க முடிந்தது என இதன் மூலம் புரிகிறது. எனவே பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் ஆங்கிலேய உறுப்பினர்களின் ஆதிக்கத்தில் இருந்தது. பிரிட்டிஷ் அடையாள வளர்ச்சியால் ஸ்காட்லாந்தின் வேறுபட்ட கலாச்சாரம் மற்றும் அரசியல் நிறுவனங்கள் ஓர் ஒழுங்கான முறையில் ஒடுக்கப்பட்டன. ஸ்காட்டிஷ் ஹைலாந்துகளில் வாழும் கத்தோலிக்க மரபினர் விடுதலையடைய முயற்சித்தபோது பயங்கர ஒடுக்குதல்களால் வருத்தப்பட்டனர். பெரும் எண்ணிக்கையில் அவர்கள் தங்கள் தாயகத்தை விட்டு விரட்டியடிக்கப்பட்டனர்.

அயர்லாந்தும் இதே போன்ற சூழ்நிலையை எதிர் கொண்டது. அது முக்கியமான கத்தோலிக்கர்கள் மற்றும் பிராடெஸ்டண்டுகள் எனப்பிரிக்கப்பட்ட நாடாக இருந்தது. கத்தோலிக்கர்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் உள்ள அயர்லாந்தின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கு ஆங்கிலேயர்கள் அயர்லாந்தின் பிராடெஸ்டண்டுகளுக்கு உதவி செய்தனர். ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக கத்தோலிக்குகள் செய்த கலகங்களை ஒடுக்கினர். உல்ஃப் டோன் அவருடைய யுனைடெட் ஐரிஸ் மென் (ஐக்கிய அயர்லாந்து ஆடவர்)களின் தலைமையில் நடந்த கலகம் (1798) தோல்வியடைந்த பின் 1801ல் அயர்லாந்து, ஐக்கிய இங்கிலாந்தில் வலுக்கட்டாயமாக இணைக்கப்பட்டது. ஆதிக்கம் நிறைந்த ஆங்கிலேயே சலாச்சாரத்தை பிரச்சாரம் செய்ததின் மூலம் புதிய பிரிட்டிஷ் நாடு ஏற்பட்டது. புதிய பிரிட்டனின் சின்னங்களாக பிரிட்டிஷ் கொடி (Union Jack) தேசிய கீதம் (God Save Our National King) ஆங்கில மொழி போன்றவற்றிற்கு ஊக்கமளிக்கப்பட்டது. பழைய நாடுகள் இந்த யூனியனின் துணை நாடுகளாக மட்டுமே நிலைநிறுத்தப்பட்டன.

செயல்

கரிபால்டி காலணியின் (boot) அடிப்பாகத்தை பிடித்துக்கொண்டு சார்டினியா-பீட்மாண்ட் மன்னர் மேலிருந்து அணிந்து கொள்வதற்கு உதவும்படி ஓவியர் வரைந் துள்ளனர். இத்தாலி படத்தை மீண்டுமொரு முறை உற்றுநோக்கவும் இக்கேலிச்சித்திரம் எதைத் தெரிவிக்கிறது?

கட்டம்-2

ஜோசஃப் கரிபால்டி : (1807 - 82). இத்தாலியின் சுதந்திர போராட்ட வீரர்களில் மிகவும் புகழ்பெற்று விளங்குபவர். அவர் கடலோரப் பகுதியில் வியாபாரம் செய்யும் குடும்பத்தி லிருந்து வந்தவர். வணிக கப்பல் பிரிவில் மாலுமியாக பணியாற்றியவர். அவர் 1833ல் மாஜினியை சந்தித்து இளைய இத்தாலி இயக்கத்தில் சேர்ந்தார். 1834ல் பீட்மாண்டில் நடந்த குடியரசுவாதிகளின் கிளர்ச்சியில் பங்குகொண்டார். அக்கலகம் ஒடுக்கப்பட்டது. கரிபால்டி தென் அமெரிக்காவிற்கு தப்பிச்செல்ல வேண்டியிருந்தது. அவர் 1848 வரை தலைமறைவாக வாழவேண்டி யிருந்தது. 1854ல் இரண்டாம் விக்டர் இமானுவேல் ஆற்றிய இத்தாலியை ஒருங்கிணைக்கும் முயற்சி களுக்கு அவர்தன் ஆதரவை அளித்தார். 1860ல் கரிபால்டி புகழ்மிக்க 1000 பேர்களுடன் கூடிய தென் இத்தாலி புனிதப்பயணத்திற்கு தலைமை வகித்தார். அவருடைய பிரச்சாரத்தில் பிரச்சாரப் பயண வழி எங்கும் தன்னார்வலர்கள் சேர்ந்துக் கொண்டே இருந்தனர். அவர்களுடைய எண்ணிக்கை 30000க்கு சேரும்வரை இது நடந்தது. இவர்கள் செஞ்சட்டையினர் என்று புகழ்பெற்றனர்.

1867ல் கரிபால்டி தன்னுடைய தன்னார்வலர் களின் படையை இத்தாலி ஒருங்கிணைப்பிற்கு உள்ள கடைசி தடையுடன் போராடுவதற்காக ரோம் மீதும், பிரெஞ்சு இராணுவம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட பாபல் அரசுகளின் மீது செலுத்தினார். பிரெஞ்சு பாபல் அரசுகளின் கூட்டு இராணுவத்துடன் போரிட பொருத்தமற்றவர்கள் என நிரூபித்தனர். 1870ல் மட்டும் பிரஷ்யா போர் காலத்தில் பிரான்ஸ் ரோமிலிருந்து திரும்பிவிட்டதால் பாபல் அரசுகள் அனைத்தும் இத்தாலியுடன் இணைத்துவிட்டன.

சார்டிணியா-பீட்மாண்ட் மன்னர். விக்டர் இமானுவேல் - 2விற்கு இத்தாலி என்னும் பெயருடைய காலணியை (Boot) அணிவதற்கு கரிபால்டி உதவி செய்கிறார் 1859ஆம் ஆண்டின் ஆங்கில கேலிச்சித்திரம்.

புதிய சொற்கள்

இனம்: ஒரு சமுதாயம் அடையாளப்படுத்திய அல்லது இனத்திற்கும், பழங்குடியைச் சேர்ந்த கூட்டு கலாச்சார தோற்றம் அல்லது பின்புலத்துடன் தொடர்புடையது.

5 Visualising the Nation

While it is easy enough to represent a ruler through a portrait or a statue, how does one go about giving a face to a nation? Artists in the eighteenth and nineteenth centuries found a way out by personifying a nation. In other words they represented a country as if it were a person. Nations were then portrayed as female figures. The female form that was chosen to personify the nation did not stand for any particular woman in real life; rather it sought to give the abstract idea of the nation a concrete form. That is, the female figure became an **allegory** of the nation.

You will recall that during the French Revolution artists used the female allegory to portray ideas such as Liberty, Justice and the Republic. These ideals were represented through specific objects or symbols. As you would remember, the attributes of Liberty are the red cap, or the broken chain, while Justice is generally a blindfolded woman carrying a pair of weighing scales.

Similar female allegories were invented by artists in the nineteenth century to represent the nation. In France she was christened Marianne, a popular Christian name, which underlined the idea of a people's nation. Her characteristics were drawn from those of Liberty and the Republic – the red cap, the tricolour, the cockade. Statues of Marianne were erected in public squares to remind the public of the national symbol of unity and to persuade them to identify with it. Marianne images were marked on coins and stamps.

Similarly, Germania became the allegory of the German nation. In visual representations, Germania wears a crown of oak leaves, as the German oak stands for heroism.

Fig. 16 — Postage stamps of 1850 with the figure of Marianne representing the Republic of France.

Fig. 17 — Germania, Philip Veit, 1848.
The artist prepared this painting of Germania on a cotton banner, as it was meant to hang from the ceiling of the Church of St Paul where the Frankfurt parliament was convened in March 1848.

New words

Allegory – When an abstract idea (for instance, greed, envy, freedom, liberty) is expressed through a person or a thing. An allegorical story has two meanings, one literal and one symbolic

5 நாட்டை காட்சிப்படுத்துவது

ஓர் ஓவியம் வாயிலாக அல்லது ஒரு சிலை வாயிலாக ஓர் ஆட்சியாளரைக் காட்டலாம். ஆனால் நாட்டிற்கு எவ்வாறு ஒரு வடிவத்தைத் தர இயலும்? 18 மற்றும் 19ஆம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த ஓவியர்கள் நாட்டிற்கு ஒரு மனித வடிவம் வழங்குவதன் மூலம் இதற்குத் தீர்வினைக் கண்டனர். விளக்கமாக கூறுவோமானால் அவர்கள் நாட்டை ஒரு நபராக காட்டினர். அக்காலத்தில் நாடுகள் பெண் வடிவில் வரையப்பட்டன. நாட்டை பிரதி நிதித்துவம் செய்யும் பெண் வடிவம் உண்மை வாழ்க்கையில் உள்ள எந்த நேரடி பெண்ணும் அல்ல மாறாக அது ஒரு வடிவமற்ற கருத்தான நாடு என்பதற்கு குறிப்பிட்ட வடிவத்தைத் தர முயன்றது. அதாவது பெண்வடிவம் நாட்டின் உருவமாக மாறியது.

பிரெஞ்சுப் புரட்சிக் காலத்தில் ஓவியர்கள் சுதந்திரம், நீதிமன்றம், குடியரசு போன்ற கருத்துகளை வரைவதற்கு பெண் உருவகங்களை பயன்படுத்துவர் என்னும் கருத்தை நினைவில் கொள்ளுங்கள். இக்கொள்கைகளை குறிப்பிட்ட பொருட்கள் வாயிலாக அல்லது சின்னங்கள் வாயிலாக குறிப்பிடுவர். நீங்கள் நினைப்பதைப் போன்று சிவப்பு தொப்பி அல்லது உடைந்த சங்கிலி சுதந்திரத்திற்கு சின்னங்களாக உள்ளன. கண்களுக்கு கட்டுபோட்டு கொண்டு கையில் தராசு பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் பெண் வடிவம் நீதியின் சின்னமாக உள்ளது.

அதே போன்று 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஓவியர்கள் நாட்டிற்கு பெண்ணை உருவகமாக காட்டுவதைக் கண்டறிந்தனர். பிரான்ஸ் நாட்டில் அப்பெண்ணிற்கு பிரபலமான கிறிஸ்துவப் பெயரான *'மேரியான்'* என்னும் பெயர் வைத்தனர். அப்பெயர் மக்கள் அரசு என்னும் கருத்தை வலியுறுத்தியது. அவளுக்குரிய சிவப்பு தொப்பி, மூன்று வண்ணங்கள், ரிப்பன் அடையாளம் போன்ற சின்னங்கள் சுதந்திரம், குடியரசு ஆகியவற்றிற்கு தந்த வடிவங்களாக அறியப்பட்ட மக்களுக்கு தேசிய ஒற்றுமை சின்னத்தை நினைவுபடுத்துவதற்கும் அவர்களை அதனுடன் அடையாளப்படுத்திக்கொள்ளத் தூண்டவும் பொது சந்திப்புகளில் மேரியான் சிலைகள் வைக்கப்பட்டன. நாணயங்கள் மற்றும் அஞ்சல் தலைகள் மீது மேரியான் உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்டன.

அதே போன்று *'ஜெர்மானியா'* ஜெர்மன் நாட்டின் உருவகமானது. ஜெர்மானியாவிற்கு காட்சி வடிவம் தந்தபோது அவள் ஓக் இலைகள் கொண்ட கிரீடத்தை தரித்திருந்தாள். *'ஜெர்மன் ஓக்'* என்பது வீரத்திற்கு அடையாளமாகும்.

புதிய சொற்கள்

உருவக வடிவமற்ற கருத்துகளை (எடு) பேராசை, பொறாமை, சுதந்திரம், சுயேட்சை ஒருநபர் அல்லது பொருள் வடிவில் வெளிப்படுத்துதல், ஒரு உருவகக் கதைக்கு இரு பொருள்கள் உண்டு. ஒன்று எழுத்து வடிவம், மற்றொன்று குறியீட்டு வடிவம்.

படம் 16 : 1854ஆம் ஆண்டின் பிரான்ஸ் குடியரசின் அடையாளமான மேரியான் ஓவியம் உள்ள ஆஞ்சல் தலை.

படம் 17 : ஜெர்மானியா 1848ல் பிலிப் வீட் வரைந்த ஓவியம் இந்த ஜெர்மானியா ஓவியத்தை ஓவியர் ஒரு பருத்தி பேனர் மீது வரைந்தார். இதை 1848 மார்ச்சில் பிராங்க்பர்ட் பாராளுமன்றம் கூட்டப்பட்ட போது பால் சர்ச்சின் மேற்கு கூரையில் தொங்கவிடுவதற்காக வரைந்தார்.

Box 3

Meanings of the symbols

Attribute	Significance
Broken chains	Being freed
Breastplate with eagle	Symbol of the German empire – strength
Crown of oak leaves	Heroism
Sword	Readiness to fight
Olive branch around the sword	Willingness to make peace
Black, red and gold tricolour	Flag of the liberal-nationalists in 1848, banned by the Dukes of the German states
Rays of the rising sun	Beginning of a new era

Activity

With the help of the chart in Box 3, identify the attributes of Veit's Germania and interpret the symbolic meaning of the painting. In an earlier allegorical rendering of 1836, Veit had portrayed the Kaiser's crown at the place where he has now located the broken chain. Explain the significance of this change.

Fig. 18 — The fallen Germania, Julius Hübner, 1850.

Activity

Describe what you see in Fig. 17. What historical events could Hübner be referring to in this allegorical vision of the nation?

சின்னங்களின் பொருள்

சின்னம்	குறியீட்டின் பொருள்
உடைக்கப்பட்ட சங்கிலி	சுதந்திரமடைதல்
கழுகுச் சின்னத்துடன் கூடிய கவசம்	ஜெர்மன் பேரரசின் அடையாளம்
ஓக் இலைகள் கொண்ட கிரீடம்	வீரம்
வாள்	போரிட ஆயத்தமாயிருத்தல்
வாளைச் சுற்றிலும் ஆலிவ் கிளை	அமைதியை ஏற்படுத்திக்கொள்ள விரும்புதல்
கருப்பு, சிவப்பு மற்றும் தங்கம் ஆகிய மூவண்ணம்	1848ல் சுதந்திர தேசியவாதிகளின் கொடி, இதை ஜெர்மன் அரசுகளின் ஆட்சியாளர்கள் தடைசெய்தனர்.
உதய சூரியனின் கதிர்கள்	புதிய யுகத்தின் தொடக்கம்.

செயல்

கட்டம் 3ன் வரைதாளின் உதவியுடன் வீட் வரைந்து ஜெர்மானியாவின் பண்புகளை அடையாளங்கண்டு அவ்வோவியத்திலுள்ள குறியீட்டுப்பொருள்களை பகுத்தாய்க. அதற்கு முன்னர் 1836ல் வீட் வரைந்த உருவகப்படத்தில் தற்போதுள்ள உடைந்த சங்கிலி இடத்தில் கெய்சர் கிரீடத்தை வரைந்தார். இம்மாற்றத்தின் முக்கயத்துவத்தை விவரிக்கவும்.

படம் 18 கீழே விழுந்துவிட்ட ஜெர்மானியா, ஜுலியஸ் ஹப்னர், 1850

செயல்

நீங்கள் படம் 17ல் பார்த்ததை விவரிக்கவும். இவ்வுருவகப்படத்தின் வாயிலாக ஹப்னர் நாட்டின் எந்த வரலாற்று நிகழ்வினைக் குறிப்பிடுகிறார்?

Fig. 19** — **Germania guarding the Rhine.
In 1860, the artist Lorenz Clasen was commissioned to paint this image. The inscription on Germania's sword reads: 'The German sword protects the German Rhine.'

Activity

Look once more at Fig. 10. Imagine you were a citizen of Frankfurt in March 1848 and were present during the proceedings of the parliament. How would you (a) as a man seated in the hall of deputies, and (b) as a woman observing from the galleries, relate to the banner of Germania hanging from the ceiling?

படம் 19 ரைன் நதியை காவல் காக்கும் ஜெர்மானியா 1860இல் இப்படத்தை வரைவதற்கு லோரஞ்ச கிளாசவ் என்னும் ஓவியர் நியமிக்கப்பட்டார். ஜெர்மானியாவில் வாளில் 'ஜெர்மானிய ரைனை ஜெர்மானிய வாள் பாதுகாக்கிறது' என்னும் வாசகம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

செயல்

படம் 10ஐ மீண்டும் பார் மார்ச் 1848ல் பிராங்க்பர்டின் குடிமகனாக உன்னை கற்பனை செய்துகொள். பாராளுமன்ற செயற்பாடுகளின் போது நீங்கள் அங்கு இருந்ததாக நினைத்துக்கொள்ளவும். நீங்கள் (அ) துணை அலுவலர்களின் வளாகத்தில் அமர்ந்திருந்த ஆணாகவும் மற்றும் (ஆ) படக் கோப்புகளிலிருந்து உற்றுநோக்கும் பெண்ணாக அங்கு மேற்கூரையில் தொங்கவிடப்பட்ட ஜெர்மானியா பேனரை எவ்வாறு புரிந்து கொள்வாய்?

6 Nationalism and Imperialism

By the last quarter of the nineteenth century nationalism no longer retained its idealistic liberal-democratic sentiment of the first half of the century, but became a narrow creed with limited ends. During this period nationalist groups became increasingly intolerant of each other and ever ready to go to war. The major European powers, in turn, manipulated the nationalist aspirations of the subject peoples in Europe to further their own imperialist aims.

The most serious source of nationalist tension in Europe after 1871 was the area called the Balkans. The Balkans was a region of geographical and ethnic variation comprising modern-day Romania, Bulgaria, Albania, Greece, Macedonia, Croatia, Bosnia-Herzegovina, Slovenia, Serbia and Montenegro whose inhabitants were broadly known as the Slavs. A large part of the Balkans was under the control of the Ottoman Empire. The spread of the ideas of romantic nationalism in the Balkans together with the disintegration of the Ottoman Empire made this region very explosive. All through the nineteenth century the Ottoman Empire had sought to strengthen itself through modernisation and internal reforms but with very little success. One by one, its European subject nationalities broke away from its control and declared independence. The Balkan peoples based their claims for independence or political rights on nationality and used history to prove that they had once been independent but had subsequently been subjugated by foreign powers. Hence the rebellious nationalities in the Balkans thought of their struggles as attempts to win back their long-lost independence.

As the different Slavic nationalities struggled to define their identity and independence, the Balkan area became an area of intense conflict. The Balkan states were fiercely jealous of each other and each hoped to gain more territory at the expense of the others. Matters were further complicated because the Balkans also became the scene of big power rivalry. During this period, there was intense rivalry among the European powers over trade and colonies as well as naval and military might. These rivalries were very evident in the way the Balkan problem unfolded. Each power – Russia, Germany, England, Austro-Hungary – was keen on countering the hold of other powers over the Balkans, and extending its own control over the area. This led to a series of wars in the region and finally the First World War.

APSCERT

6 தேசியவாதம் மற்றும் ஏகாதிபத்தியம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி கால்நூற்றாண்டில் இலட்சிய மக்களாட்சி கருத்துக்களை நிலைநிறுத்திக்கொள்ள இயலாமல் போனது. அது வரம்பிற்குட்பட்ட இலட்சியங்களுடன் கூடிய ஏதேச்சதிகார முறையாக உருவானது. இக்காலத்தில் தேசியவாதிகளின் சமூகங்கள் மிகவும் பொறுமையுடன் ஒன்றுக்கொன்று போரிடுவதற்கு தயாராக இருந்தன. பெரும்பான்மையான ஐரோப்பிய சக்திகள் தங்களுடைய ஏகாதிபத்திய இலட்சியங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு ஏற்றவகையில் மக்களின் தேசியவாத விருப்பங்களை மாற்றிவிட்டன.

1871க்குப் பிறகு ஐரோப்பாவின் தேசியவாத மனவெழுச்சிகளுக்கு மிகவும் முக்கிய மையமான பால்கன்ஸ் என அழைக்கப்படும் பகுதி. பால்கன்ஸ் என்பது புவியியல் அளவிலும் இனப்பூர்வமான வேற்றுமை கொண்ட ஸ்லாவ்கள் என்று விசாலமாக அழைக்கப்படும் மக்கள் நவீன ருமேனியா, பல்கேரியா அல்பேனியா, கிரீஸ், மாசிடோனியா, குரோஷியா, போஸ்னியா-ஹெர்ஜிகோவினா ஸ்லோவேனியா, செர்பியா, மான்டிநீக்ரோ பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். பால்கன்சில் பெரும்பாகம் ஓட்டோமன் பேரரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. பால்கனில் பரவிய கற்பனையான தேசியவாத கருத்துக்கள், இதனுடன் சேர்ந்து ஓட்டோமன் பேரரசு சிதறியதால் இப்பகுதியை மிகவும் ஆபத்தான நிலைக்கு கொண்டுவந்தன. 19ஆம் நூற்றாண்டு முழுவதும் நவீனமயமாக்கல், உள்ளார்ந்த சீர் திருத்தங்கள் வாயிலாக ஓட்டோமன் பேரரசு தனக்குத்தானே வலிமைபடுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென முயற்சி செய்தது. ஆனால் அதில் அவ்வளவாக வெற்றியடைய இயலாமல் போனது. ஐரோப்பிய இனமக்கள் ஒருவர்பின் ஒருவராக அதன் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுபட்டு சுதந்திரமடைந்து விட்டதாக அறிவித்துக் கொண்டனர். தேசியத்தின் அடிப்படையில் சுதந்திரம் அல்லது அரசியல் உரிமைகளை வழங்க வேண்டுமென்று கோரினர். அவர்கள் தாங்கள் ஒரு காலத்தில் சுதந்திரமாக இருந்ததாகவும், ஆனால் பிற்காலத்தில் அயல்நாட்டு சக்திகள் தங்களை வென்றன என்று நிரூபிப்பதற்கு வரலாற்றை பயன்படுத்தினர். ஆதலால் பால்கன்ஸில் கிளர்ச்சி குணம் கொண்ட தேசியவாதிகள் தங்களுடைய போராட்டங்களை நீண்ட காலம் வரை தாங்கள் இழந்த சுதந்திரத்தை மீண்டும் பெறும் முயற்சிகளாகக் கருத்தினர்.

பல்வேறு ஸ்லாவ் இனத்தவர்கள் தங்களின் அடையாளத்தை, சுதந்திரத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு போரட்டங்களை நடத்திவந்தமையால் பால்கன் பகுதி தீவிர சச்சரவுகள் கொண்ட பகுதியாக மாறியது. பால்கன் அரசுகள் ஒன்று மற்றொன்றோடு தீவிரமான பொறாமையை வளர்த்துக்கொண்டு பிறரை நஷ்டப்படுத்தி தாங்கள் அதிக பகுதியை பெற வேண்டும் என முயற்சித்தன. பால்கன்ஸ் பகுதி பெரிய சக்திகளுக்கிடையே போட்டிகளின் அரங்கமாக மாறியதால் அங்கிருந்த பிரச்சினைகள் மேலும் சிக்கல் நிறைந்ததாக உருவவெடுத்தன. இக்காலத்தில் வாணிகம், குடிபெயர்ப்புகள், கப்பல் மற்றும் இராணுவ வலிமை ஆகியவற்றில் ஐரோப்பிய சக்திகளுக்கிடையே தீவிரமான பகைமை இருந்தது. பால்கன் பிரச்சினை பெரிதாக பெரிதாக இப்பகைமைகள் மேலும் வெளிப்பட்டன. ரஷ்யா, ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரிகளில் ஒவ்வொரு நாடும் பால்கன்ஸ் மீது பிற சக்திகளின் கட்டுப்பாட்டினை எதிர்கொள்வதற்கு அப்பகுதிகளை தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வருவதற்கு அக்கறை தெரிவித்தன. இவை இப்பகுதியில் தொடர் போர்களுக்கு, இறுதியாக முதல் உலகம் போருக்கு வழி வகுத்தன.

Fig. 20 — A map celebrating the British Empire.
At the top, angels are shown carrying the banner of freedom. In the foreground, Britannia — the symbol of the British nation — is triumphantly sitting over the globe. The colonies are represented through images of tigers, elephants, forests and primitive people. The domination of the world is shown as the basis of Britain's national pride.

Nationalism, aligned with imperialism, led Europe to disaster in 1914. But meanwhile, many countries in the world which had been colonised by the European powers in the nineteenth century began to oppose imperial domination. The anti-imperial movements that developed everywhere were nationalist, in the sense that they all struggled to form independent nation-states, and were inspired by a sense of collective national unity, forged in confrontation with imperialism. European ideas of nationalism were nowhere replicated, for people everywhere developed their own specific variety of nationalism. But the idea that societies should be organised into 'nation-states' came to be accepted as natural and universal.

படம் 20 பிரிட்டிஷ் பேரரசினைக் கொண்டாடும் வரைபடம்
மேற்புறத்தில் தேவதைகள் சுதந்திர பேனர்களை எடுத்துச் செல்வதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. முன்பகுதியில் பிரிட்டிஷ் நாட்டின் சின்னமான பிரிட்டானியா வெற்றிப் பெருமையுடன் உலக உருண்டை மீது அமர்ந்துள்ளதால் குடியேற்றப் பகுதிகள் புலிகள், யானைகள், காடுகள், பழங்குடியின மக்களின் படங்களுடன் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. உலகின் மேலாண்மை பிரிட்டனின் தேசியப் பெருமையின் அடித்தளமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

ஏகாதிபத்தியத்துடன் கூடிய தேசியவாதம் 1914ல் ஐரோப்பாவின் அழிவிற்கு வழிவகுத்தது. ஆனால் அதே நேரத்தில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய சக்திகளுக்கு குடியேற்ற அரசுகளாக இருந்த உலகின் பல நாடுகள் ஏகாதிபத்திய மேலாண்மையை எதிர்க்கத் தொடங்கின. இந்த ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு இயக்கங்கள் ஒவ்வொரு இடத்திலும் தேசியவாத உணர்வுகளால் ஊக்கமடைந்தன. அவை அனைத்து சுதந்திர நாட்டரசுகளாக ஏற்படுவதற்குப் போராடின. ஏகாதிபத்தியத்துடன் போராடுவதற்கு கூட்டு தேசிய ஒற்றுமை உணர்வுகளால் தூண்டப்பட்டன. ஐரோப்பிய தேசியவாத எண்ணங்கள் வேறெங்கும் பின்பற்றப்படவில்லை ஏனெனில் ஒவ்வோரிடத்திலும் மக்கள் தங்கள் சுய எதிர்ப்புகளைக் கொண்ட தேசியவாதத்தை வளர்த்துக்கொண்டன. ஆனால் சமுதாயங்கள் நாட்டரசுகளாக ஏற்பட வேண்டும் என்னும் கருத்து இயற்கையானதாகவும் அனைவருக்கும் பொதுவானதாகவும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

Write in brief

Write in brief

1. Write a note on:
   a) Guiseppe Mazzini
   b) Count Camillo de Cavour
   c) The Greek war of independence
   d) Frankfurt parliament
   e) The role of women in nationalist struggles
2. What steps did the French revolutionaries take to create a sense of collective identity among the French people?
3. Who were Marianne and Germania? What was the importance of the way in which they were portrayed?
4. Briefly trace the process of German unification.
5. What changes did Napoleon introduce to make the administrative system more efficient in the territories ruled by him?

Discuss

Discuss

1. Explain what is meant by the 1848 revolution of the liberals. What were the political, social and economic ideas supported by the liberals?
2. Choose three examples to show the contribution of culture to the growth of nationalism in Europe.
3. Through a focus on any two countries, explain how nations developed over the nineteenth century.
4. How was the history of nationalism in Britain unlike the rest of Europe?
5. Why did nationalist tensions emerge in the Balkans?

Project

Project

Find out more about nationalist symbols in countries outside Europe. For one or two countries, collect examples of pictures, posters or music that are symbols of nationalism. How are these different from European examples?

AP SCERT

சுருக்கமாக எழுதவும்

1. குறிப்பு எழுதுக.
   (அ) ஜோசஃப் மாஜினி
   (ஆ) கௌன்ட் கேமில்லோ டி காவூர்.
   (இ) கிரேக்க சுதந்திரப் போர்
   (ஈ) பிராங்க்பர்ட் பாராளுமன்றம்
   (உ) தேசியப் போராட்டங்களில் பெண்களின் பங்கு
2. பிரெஞ்சு மக்களிடையே கூட்டு அடையாள உணர்வை ஏற்படுத்துவதில் பிரெஞ்சுப் புரட்சியாளர்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன?
3. மேரியான் மற்றும் ஜெர்மானியா என்பவர்கள் யார்? அவற்றை வரையப்பட்ட முறையின் முக்கியத்துவம் என்ன?
4. ஜெர்மனி ஒருங்கிணைப்புச் செயல்முறை குறித்து சுருக்கமாக விளக்கவும்.
5. நெப்போலியன் தன்னுடைய ஆட்சியில் இருந்த பகுதிகளில் ஆட்சி முறையை மேலும் திறமை வாய்ந்ததாக மாற்றுவதற்கு எவ்விதமான மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தினார்?

சுருக்கமாக எழுதவும்

கலந்துரையாடவும்

1. சுயேட்சையாளர்களின் 1848ஆம் ஆண்டின் புரட்சி என்றால் என்ன? சுயேட்சையாளர்களால் ஆதரிக்கப்பட்ட அரசியல் சமுதாய மற்றும் பொருளாதார சிந்தனைகள் யாவை?
2. ஐரோப்பாவில் தேசியவாதம் வளர்வதற்கு கலாச்சாரம் உறுதுணையாக இருந்தது என்பதற்கு மூன்று எடுத்துக்காட்டுகள் தருக.
3. ஏதேனும் இரண்டு நாடுகளில் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம், 19 ஆம் நூற்றாண்டில் நாடுகள் எவ்வாறு வளர்ந்தன என்பதை விளக்குக.
4. பிரிட்டனில் தேசியவாதத்தின் வரலாறு மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளைப்போல் இல்லாமல் எவ்வாறு இருந்தது?
5. பால்கனில் தேசியவாத எண்ணங்கள் ஏன் தோன்றின?

கலந்துரையாடவும்

செயல்திட்டம்

செயல்திட்டம்

ஐரோப்பாவிற்கு வெளியே உள்ள நாடுகளில் தேசியவாத சின்னங்களைப் பற்றி மேலும் அறிக. ஒன்று அல்லது இரண்டு நாடுகளுக்கு, தேசியவாதத்தின் அடையாளங்களான படங்கள், சுவரொட்டிகள் அல்லது இசை தொடர்பான உதாரணங்களைச் சேகரிக்கவும். ஐரோப்பிய உதாரணங்களிலிருந்து இவை எவ்வாறு வேறுபடுகின்றன?

AP SCERT

Nationalism in India

As you have seen, modern nationalism in Europe came to be associated with the formation of nation-states. It also meant a change in people's understanding of who they were, and what defined their identity and sense of belonging. New symbols and icons, new songs and ideas forged new links and redefined the boundaries of communities. In most countries the making of this new national identity was a long process. How did this consciousness emerge in India?

In India and as in many other colonies, the growth of modern nationalism is intimately connected to the anti-colonial movement. People began discovering their unity in the process of their struggle with colonialism. The sense of being oppressed under colonialism provided a shared bond that tied many different groups together. But each class and group felt the effects of colonialism differently, their experiences were varied, and their notions of freedom were not always the same. The Congress under Mahatma Gandhi tried to forge these groups together within one movement. But the unity did not emerge without conflict.

In an earlier textbook you have read about the growth of nationalism in India up to the first decade of the twentieth century. In this chapter we will pick up the story from the 1920s and study the Non-Cooperation and Civil Disobedience Movements. We will explore how the Congress sought to develop the national movement, how different social groups participated in the movement, and how nationalism captured the imagination of people.

Fig. 1 – 6 April 1919. *Mass processions on the streets became a common feature during the national movement.*

E8G5H8

இந்தியாவில் தேசியவாதம்

நீங்கள் கண்டதுபோல், ஐரோப்பாவில் நவீன தேசியவாதம் தேசிய அரசுகளின் உருவாக்கத்துடன் தொடர்புடையது. அவர்கள் யார் என்பது பற்றிய மக்களின் புரிதலில் மாற்றம் மற்றும் அவர்களின் அடையாளம் மற்றும் சொந்த உணர்வை வரையறுக்கிறது. புதிய பாடல்கள் மற்றும் சிந்தனைகள், புதிய இணைப்புகளை உருவாக்கி சமூகங்களின் எல்லைகளை நாடுகளில் இப்புதிய தேசிய அடையாளத்தை உருவாக்குவது ஒரு நீண்ட செயல்முறையாக இருந்தது. இந்த உணர்வு இந்தியாவில் எப்படி உருவானது?

இந்தியாவிலும் மற்றும் பல காலனிகளிலும் நவீன தேசியவாதத்தின் வளர்ச்சி காலனித்துவ எதிர்ப்பு இயக்கத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தது காலனித்துவத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தின் செயல்பாட்டில் மக்கள் தங்கள் ஒற்றுமையைக் கண்டறியத் தொடங்கினர். காலனித்துவத்தின் கீழ் ஒடுக்கப்பட்ட உணர்வு பலவேறுபட்ட குழுக்களை ஒன்றாக இணைக்கும் ஒரு பகிரப்பட்ட பிணைப்பை வழங்கியது. ஆனால் ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் குழுவும் காலனித்துவத்தின் விளைவுகளை வெவ்வேறாக உணர்ந்தனர். அவர்களின் அனுபவங்கள் வேறுபட்டவைகளாக இருந்தன. மேலும் சுதந்திரம் பற்றிய அவர்களின் கருத்துக்கள் எப்போதும் ஒரே மாதிரியாக இருந்ததில்லை. மகாத்மா காந்தியின் கீழ் இருந்த காங்கிரஸ் இந்த குழுக்களை ஒரு இயக்கத்திற்குள் ஒன்றிணைக்க முயன்றது. ஆனால் முரண்பாடு இல்லாமல் ஒற்றுமை ஏற்படவில்லை.

முந்தைய பாடநூலில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் பத்தாண்டு வரையிலான இந்தியாவின் தேசிய வளர்ச்சியை பற்றி படித்திருப்பீர்கள். இந்த அத்தியாயத்தில் 1920களின் நிகழ்வுகளை எடுத்துக்கொண்டு ஒத்துழையாமை மற்றும் சட்டமறுப்பு இயக்கங்களைப் பற்றி படிப்போம். காங்கிரஸ் எவ்வாறு தேசிய இயக்கத்தை வளர்க்க முயன்றது, பல்வேறு சமூகக் குழுக்கள் எவ்வாறு இயக்கத்தில் பங்கேற்றன. தேசிய வாதம் மக்களின் கற்பனையை எவ்வாறு கைப்பற்றியது என்பதைப் பற்றி ஆராய்வோம்.

படம் 1 ஏப்ரல்6, 1919 தேசிய இயக்கத்தின்போது தெருக்களில் மக்கள் ஊர்வலங்கள் பொதுவான அம்சமாக மாறியது.

1 The First World War, Khilafat and Non-Cooperation

In the years after 1919, we see the national movement spreading to new areas, incorporating new social groups, and developing new modes of struggle. How do we understand these developments? What implications did they have?

First of all, the war created a new economic and political situation. It led to a huge increase in defence expenditure which was financed by war loans and increasing taxes: customs duties were raised and income tax introduced. Through the war years prices increased – doubling between 1913 and 1918 – leading to extreme hardship for the common people. Villages were called upon to supply soldiers, and the **forced recruitment** in rural areas caused widespread anger. Then in 1918-19 and 1920-21, crops failed in many parts of India, resulting in acute shortages of food. This was accompanied by an influenza epidemic. According to the census of 1921, 12 to 13 million people perished as a result of famines and the epidemic.

New words

Forced recruitment – A process by which the colonial state forced people to join the army

People hoped that their hardships would end after the war was over. But that did not happen.

At this stage a new leader appeared and suggested a new mode of struggle.

1.1 The Idea of Satyagraha

Mahatma Gandhi returned to India in January 1915. As you know, he had come from South Africa where he had successfully fought

Fig. 2 – Indian workers in South Africa march through Volksrust, 6 November 1913.
Mahatma Gandhi was leading the workers from Newcastle to Transvaal. When the marchers were stopped and Gandhiji arrested, thousands of more workers joined the satyagraha *against racist laws that denied rights to non-whites.*

AP SCERT

1 முதல் உலகப்போர், கிலாபத் மற்றும் ஒத்துழையாமை இயக்கங்கள்

1919க்கு பிந்தைய ஆண்டுகளில், தேசிய இயக்கம் புதிய பகுதிகளுக்குப் பரவி, புதிய சமூகக் குழுக்களை இணைத்து புதிய போராட்ட முறைகளை உருவாக்குவதைக் காண்கிறோம். இந்த வளர்ச்சிகளை நாம் எவ்வாறு புரிந்து கொள்வது.? அவை என்ன தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின?

முதலாவதாக, போர் ஒரு புதிய பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சூழ்நிலையை உருவாக்கியது. இது போர்க் கடன்கள் மற்றும் அதிகரித்த வரிகளால் நிதியளிக்கப்பட்ட பாதுகாப்பு செலவினங்களில் பெரும் அதிகரிப்புக்கு வழி வகுத்தது. சுங்கவரி உயர்த்தப்பட்டது மற்றும் வருமான வரி அறிமுகப்படுத் தப்பட்டது. போரால் விலைகள் அதிகரித்தன. 1913 மற்றும் 1918க்கு இடையில் இவை இரட்டிப்பாகியது. சாதாரண மக்களுக்கு மிகுந்த சிரமத்திற்கு வழி வகுத்தது. கிராமங்கள் படைவீரர்களை வழங்க அழைப்புவிடுக்கப்பட்டன. மேலும் கிராமப்புறங்களில் கட்டாய ஆள்சேர்ப்பு பரவலான கோபத்தை ஏற்படுத்தியது.

பின்னர் 1918-19 மற்றும் 1920-21 ஆம் ஆண்டுகளில் இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் பயிர்கள் விளையத் தவறியதால் கடுமையான உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. இதனுடன் குளிர்க்காய்ச்சல் தொற்றும் ஏற்பட்டது. 1921ன் மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி பஞ்சம் மற்றும் தொற்று நோய்களின் விளைவாக 12 முதல் 13 மில்லியன் மக்கள் இறந்தனர்.

போர் நிறைவடைந்த பின்னர் நமது துன்பங்கள் தீர்ந்துவிடும் என மக்கள் நம்பினர். ஆனால் அது நடக்கவில்லை. இந்த நிலையில் ஒரு புதிய தலைவர் தோன்றி ஒரு புதிய போராட்ட முறையை பரிந்துரைத்தார்.

புதிய சொற்கள்

கட்டாய நியமனம்: குடிபெயர்ந்து வரும் மக்களை இராணுவத்தில் கட்டாயம் சேர்த்தல்

1.1 சத்தியாகிரகச் சிந்தனை

மகாத்மா காந்தி ஜனவரி 1915ல் இந்தியா திரும்பினார். அவர் தென்னாப்பிரிக்காவில் சத்தியாகிரகம் என்னும் புதிய மக்கள் எழுச்சி முறையைக் கொண்டு இனவெறி ஆட்சியை எதிர்த்து

படம் 2 தென்னாப்பிரிக்காவிலுள்ள இந்திய தொழிலாளர்கள் 1913ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 6ஆம் தேதி வோக்ஸ்ரஸ்ட் வழியாக அணிவகுத்துச் சென்றனர். மகாத்மா காந்தி நியூகோஸலிருந்து தொழிலாளர்களை வழிநடத்தினார். டிரான்ஸ்வால் அணிவகுப்பாள ர்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு காந்தியடிகள் கைது செய்யப்பட்டபோது, வெள்ளையரல்லா தவர்களுக்கு உரிமைகளை மறுக்கும் இனவெறிச்சட்டங்களுக்கு எதிராக ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் சத்தியாகிரகத்தில் இணைந்தனர்.

AP SCERT

the racist regime with a novel method of mass agitation, which he called satyagraha. The idea of satyagraha emphasised the power of truth and the need to search for truth. It suggested that if the cause was true, if the struggle was against injustice, then physical force was not necessary to fight the oppressor. Without seeking vengeance or being aggressive, a satyagrahi could win the battle through non-violence. This could be done by appealing to the conscience of the oppressor. People – including the oppressors – had to be persuaded to see the truth, instead of being forced to accept truth through the use of violence. By this struggle, truth was bound to ultimately triumph. Mahatma Gandhi believed that this *dharma* of non-violence could unite all Indians.

After arriving in India, Mahatma Gandhi successfully organised satyagraha movements in various places. In 1917 he travelled to Champaran in Bihar to inspire the peasants to struggle against the oppressive plantation system. Then in 1917, he organised a satyagraha to support the peasants of the Kheda district of Gujarat. Affected by crop failure and a plague epidemic, the peasants of Kheda could not pay the revenue, and were demanding that revenue collection be relaxed. In 1918, Mahatma Gandhi went to Ahmedabad to organise a satyagraha movement amongst cotton mill workers.

1.2 The Rowlatt Act

Emboldened with this success, Gandhiji in 1919 decided to launch a nationwide satyagraha against the proposed Rowlatt Act (1919). This Act had been hurriedly passed through the Imperial Legislative Council despite the united opposition of the Indian members. It gave the government enormous powers to repress political activities, and allowed detention of political prisoners without trial for two years. Mahatma Gandhi wanted non-violent civil disobedience against such unjust laws, which would start with a *hartal* on 6 April.

Rallies were organised in various cities, workers went on strike in railway workshops, and shops closed down. Alarmed by the popular upsurge, and scared that lines of communication such as the railways and telegraph would be disrupted, the British administration decided to clamp down on nationalists. Local leaders were picked up from Amritsar, and Mahatma Gandhi was barred from entering Delhi. On 10 April, the police in Amritsar fired upon a peaceful procession, provoking widespread attacks on banks, post offices and railway stations. Martial law was imposed and General Dyer took command.

Source A

Mahatma Gandhi on *Satyagraha*

'It is said of "passive resistance" that it is the weapon of the weak, but the power which is the subject of this article can be used only by the strong. This power is not passive resistance; indeed it calls for intense activity. The movement in South Africa was not passive but active ...

' Satyagraha is not physical force. A *satyagrahi* does not inflict pain on the adversary; he does not seek his destruction ... In the use of *satyagraha*, there is no ill-will whatever.

' Satyagraha is pure soul-force. Truth is the very substance of the soul. That is why this force is called satyagraha. The soul is informed with knowledge. In it burns the flame of love. ... Non-violence is the supreme *dharma* ...

'It is certain that India cannot rival Britain or Europe in force of arms. The British worship the war-god and they can all of them become, as they are becoming, bearers of arms. The hundreds of millions in India can never carry arms. They have made the religion of non-violence their own ...'

Source

Activity

Read the text carefully. What did Mahatma Gandhi mean when he said *satyagraha* is active resistance?

APSCERT

வெற்றிகரமாக போராடிய பின் அவர் தென்னாப்பிரிக்காவிலிருந்து வந்திருந்தார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். சத்தியாகிரகம் என்னும் சிந்தனை உண்மையின் ஆற்றலையும் உண்மையை ஆராய்வதற்கான தேவையையும் வலியுறுத்துகிறது. காரணம் உண்மையென்றால், அநீதிக்கு எதிரான போராட்டம் என்றால் அடக்குமுறையாளரை எதிர்த்து போராட உடல்பலம் தேவையில்லை என்று அது பரிந்துரைத்தது. பழி வாங்கும் எண்ணம் இல்லாமல் அல்லது முரட்டுத்தனமாக இல்லாமல் ஒரு சத்தியாகிரகியால் அகிம்சை மூலம் போரில் வெற்றிபெற இயலும். அடக்குமுறையாளரின் மனசாட்சியுடன் முறையிடுவதன் மூலம் இதைச்செய்ய இயலும். வன்முறையைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ள கட்டாயப்படுத்துவதற்கு பதிலாக மக்களை அடக்குமுறையாளர்கள் உட்பட உண்மையைப் பார்க்க வற்புறுத்த வேண்டும். இந்த போராட்டத்தின் மூலம் உண்மையே இறுதியில் வெற்றி பெறும். இந்த அகிம்சை தர்மம் அனைத்து இந்தியர்களையும் ஒன்றிணைக்கும் என்று மகாத்மா காந்தி நம்பினார்.

1.2 ரௌலட் சட்டம்

இந்த வெற்றியால் உற்சாகமடைந்த காந்தியடிகள் 1919ல் முன்மொழியப்பட்ட ரௌலட் சட்டத்திற்கு எதிராக நாடு தழுவிய சத்தியாகிரகத்தை நடத்த முடிவு செய்தார். இந்திய உறுப்பினர்களின் ஒருமித்த எதிர்ப்பையும் மீறி இச்சட்டம் ஏகாதிபத்திய சட்டக்குழு (Imperial Legislative Council) மூலம் அவசரமாக நிறைவேற்றப்பட்டது. அரசியல் நடவடிக்கைகளை ஒடுக்குவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு மகத்தான அதிகாரங்களை வழங்கியதுடன் அரசியல் கைதிகளை விசாரனையின்றி இரண்டு வருடங்கள் தடுத்து வைக்க அனுமதித்தது. ஏப்ரல் 6ஆம் தேதி போராட்டத்துடன் தொடங்கும் இத்தகைய அநீதியான சட்டடங்களுக்கு எதிராக மகாத்மா காந்தி அகிம்சை வழியில் சட்ட மறுப்பினை செய்ய விரும்பினர்.

பல்வேறு நகரங்களில் பேரணிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. தொழிலாளர்கள் இரயில்வே பணிமனைகளில் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். கடைகள் மூடப்பட்டன. மக்கள் எழுச்சியால் பீதியடைந்து இரயில்வே மற்றும் தந்தி போன்ற தகவல் தொடர்பு வழிகள் தடைபடும் என்று பயந்து பிரிட்டீஷ் நிர்வாகம் கட்டுப்படுத்த முடிவு செய்தது. தேசியவாதிகள் அமிர்தசரஸில் இருந்து உள்ளூர் தலைவர்கள் அழைத்து வரப்பட்டனர். மேலும் மகாத்மா காந்தி டில்லிக்குள் நுழைய தடைவிதிக்கப்பட்டது. ஏப்ரல் 10 அன்று அமிர்தசரஸில் போலீசார் அமைதியான ஊர்வலத்தின் மீது துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தினர். வங்கிகள், தபால் நிலையங்கள் மற்றும் இரயில் நிலையங்கள் ஆகியவற்றின் மீது பரவலான தாக்குதல்களைத் தூண்டினர். இராணுவச்சட்டம் விதிக்கப்பட்டது மற்றும் ஜெனரல் டயர் அதிகாரத்தை கையிலெடுத்தார்.

ஆதாரம் அ

சத்தியாகிரகத்தின் மீது மகாத்மா காந்தியின் கருத்து

சத்தியாகிரகத்தின் மீது மகாத்மா காந்தியின் கருத்து:

“செயலற்ற எதிர்ப்பு என்பது பலவீன மாணவர்களின் ஆயுதம் என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் இந்த கட்டுரையின் பொருளாக இருக்கும் ஆற்றலை வலிமையானவர்களால் மட்டுமே பயன்படுத்த முடியும். இவ்வாற்றல் செயலற்ற எதிர்ப்பு அல்ல. உண்மையில் அது தீவிர செயற்பாட்டிற்கு அழைப்பு விடுக்கிறது. தென்னாப் பிரிக்காவில் இயக்கம் செயலற்றதாக இல்லை. ஆனால் செயலில் இருந்தது. சத்தியாகிரகம் என்பது உடல் பலமல்ல சத்தியாகிரகி எதிரிக்கு வலியை ஏற்படுத்த மாட்டான். அவன் தன் அழிவைத் தேடமாட்டான் சத்தியாகிரகத்தை பயன்படுத்துவதில் எந்த தீய எண்ணமும் இல்லை”.

“சத்தியாகிரகம் என்பது தூய ஆன்ம சக்தி. உண்மை என்பது ஆன்மாவின் பொருள். அதனால் இந்த சக்தி சத்தியாகிரகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆன்மா அறிவைக் கொண்டு அறிவிக்கப்படுகிறது. அதில் அன்பின் சுடர் எரிகிறது. அகிம்சை என்பது மிக உயர்ந்த தர்மமாகும்”.

ஆயுத பலத்தில் இந்தியா, பிரிட்டன் அல்லது ஐரோப்பாவிற்கு போட்டியாக முடியாது என்பது உறுதி. ஆங்கிலேயர்கள் போர்க்கடவுளை வணங்குகின்றனர். அவர்கள் அனைவரும் தற்போது மாறிவருவதைப் போல ஆயுதம் ஏந்தியவர்களாக மாறலாம். இந்தியாவின் கோடிக்கணக்கான மக்கள் ஆயுதம் ஏந்த முடியாது. அவர்கள் அகிம்சை மதத்தை தங்களுக்கு சொந்தமாக்கிக் கொண்டனர்.

செயல்பாடு

உரையைக் கவனமாக படிக்கவும். சத்தியாகிரகம் என்பது ஒரு செயல்படும் எதிர்ப்பு என்று மகாத்மா காந்தி கூறியதன் பொருள் என்ன?

On 13 April the infamous Jallianwalla Bagh incident took place. On that day a large crowd gathered in the enclosed ground of Jallianwalla Bagh. Some came to protest against the government's new repressive measures. Others had come to attend the annual Baisakhi fair. Being from outside the city, many villagers were unaware of the martial law that had been imposed. Dyer entered the area, blocked the exit points, and opened fire on the crowd, killing hundreds. His object, as he declared later, was to 'produce a moral effect', to create in the minds of satyagrahis a feeling of terror and awe.

Fig. 3 – General Dyer's 'crawling orders' being administered by British soldiers, Amritsar, Punjab, 1919.

As the news of Jallianwalla Bagh spread, crowds took to the streets in many north Indian towns. There were strikes, clashes with the police and attacks on government buildings. The government responded with brutal repression, seeking to humiliate and terrorise people: satyagrahis were forced to rub their noses on the ground, crawl on the streets, and do *salaam* (salute) to all sahibs; people were flogged and villages (around Gujranwala in Punjab, now in Pakistan) were bombed. Seeing violence spread, Mahatma Gandhi called off the movement.

While the Rowlatt satyagraha had been a widespread movement, it was still limited mostly to cities and towns. Mahatma Gandhi now felt the need to launch a more broad-based movement in India. But he was certain that no such movement could be organised without bringing the Hindus and Muslims closer together. One way of doing this, he felt, was to take up the Khilafat issue. The First World War had ended with the defeat of Ottoman Turkey. And there were rumours that a harsh peace treaty was going to be imposed on the Ottoman emperor – the spiritual head of the Islamic world (the Khalifa). To defend the Khalifa's temporal powers, a Khilafat Committee was formed in Bombay in March 1919. A young generation of Muslim leaders like the brothers Muhammad Ali and Shaukat Ali, began discussing with Mahatma Gandhi about the possibility of a united mass action on the issue. Gandhiji saw this as an opportunity to bring Muslims under the umbrella of a unified national movement. At the Calcutta session of the Congress in September 1920, he convinced other leaders of the need to start a non-cooperation movement in support of Khilafat as well as for swaraj.

1.3 Why Non-cooperation?

In his famous book *Hind Swaraj* (1909) Mahatma Gandhi declared that British rule was established in India with the cooperation of

ஏப்ரல் 13 அன்று, பிரபலமற்ற ஜாலியன் வாலாபாக் நிகழ்வு நடந்தது. அன்றைய தினம் ஜாலியன் வாலாபாக் மைதானத்தில் ஏராளமானோர் திரண்டனர். சிலர் அரசாங்கத்தின் புதிய அடக்குமுறை நடவடிக்கைகளுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்க வந்தனர். பிறர் வருடந்தோறும் நடைபெறும் பைசாகி திருவிழாவில் கலந்துகொள்ள வந்திருந்தனர். நகரத்திற்கு வெளியிலிருந்து வந்ததால் பல கிராம வாசிகளுக்கு விதிக்கப்பட்ட இராணுவச் சட்டம் பற்றி தெரியாது. அவர் பின்னர் அறிவித்தது போல் சத்தியாகிரகிகளின் மனதில் பயத்தையும் பிரமிப்பையும் உருவாக்குவதும் தார்மீக (அறநெறி) விளைவை உருவாக்குவது என்பது அவருடைய நோக்கமாகும்.

ஜாலியன் வாலாபாக் பற்றிய செய்தி பரவியதும் வட இந்திய நகரங்களில் மக்கள் கூட்டம் அலைமோதியது. வேலை நிறுத்தங்கள், காவல்துறையினருடன் மோதல்கள், மற்றும் அரசாங்க கட்டிடங்கள் மீது தாக்குதல்கள் நடந்தன. அரசாங்கம் மிருகத்தனமான அடக்குமுறையுடன் பதிலளித்தது. மக்களை அவமானப்படுத்தவும் பயமுறுத்தவும் முயன்றது. சத்தியாகிரகிகள் தங்கள் மூக்கை தரையில் தேய்க்கவும், வீதிகளிலும் ஊர்ந்து செல்லவும் அனைத்த சாஹிப்களுக்கும் வணக்கம் செய்யவும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். மக்கள் கசையடி பெற்றனர் தற்போது பாகிஸ்தானின் உள்ள பஞ்சாபின் குஜ்ரன்வாலா வைச்சுற்றிலும் உள்ள கிராமங்கள் குண்டுகள் வீசித் தாக்கப்பட்டன. வன்முறைப் பரவியதைக் கண்டு மகாத்மா காந்தி இயக்கத்தை நிறுத்திவிட்டார்.

படம் 3 ஜெனரல் டயரின் ஊர்ந்து செல்லும் சட்டம் (மக்கள் வீதியில் முழங்கால் மற்றும் கையால் நடத்தல்) பிரிட்டன் சிப்பாய்களால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. அமிர்தசரஸ், பஞ்சாப் 1919

ரௌலத் சத்தியாகிரகம் ஒரு பரவலான இயக்கமாக இருந்தபோதிலும் அது இன்னும் பெரும்பாலும் நகரங்கள் மற்றும் சிறு நகரங்களுக்கு மட்டுமே உட்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இந்தியாவின் இன்னும் பரந்த அடிப்படையிலான இயக்கத்தை தொடங்க வேண்டியதன் அவசியத்தை மகாத்மா காந்தி இப்போது உணர்ந்தார். ஆனால் ஒன்றுபடுத்தாமல் அத்தகைய இயக்கத்தை நடத்த இயலாது என்பதில் உறுதியாக இருந்தார். இதைச் செய்தவற்கான ஒரே வழி கிலாபத் பிரச்சினையை கையில் எடுப்பதே என்று அவர் உணர்ந்தார். ஒட்டோமன் துருக்கி பேரரசு தோல்வியடைந்ததும் முதல் உலகப் போர் முடிவுக்கு வந்தது. இஸ்லாமிய உலகின் ஆன்மீகத் தலைவர் (கலீஃபா) ஒட்டோமன் பேரரசர் மீது கடுமையான சமாதான உடன்படிக்கையை விதிக்கப்போவதாக வதந்திகள் வந்தன. கலீஃபாவின் தற்காலிக அதிகாரங்களைப் பாதுகாக்க மார்ச் மாதம் 1919ல் பம்பாயில் ஒரு கிலாஃபத் குழு உருவாக்கப்பட்டது. முஸ்லீம் தலைவர்களின் இளைய சந்ததியினராக முகமது அலி மற்றும் சௌகத் அலி என்னும் சகோதரர்கள் இப்பிரச்சினை மீதான ஒன்றுபட்ட மக்கள் செயற்பாட்டிற்கான சாத்தியக் கூறினைப் பற்றி மகாத்மா காந்தியுடன் விவாதிக்கத் தொடங்கினர். ஒரு ஒருங்கிணைந்த தேசிய இயக்கத்தின் குடையின் கீழ் முஸ்லீம்களைக் கொண்டு வருவதற்கு காந்தியடிகள் இதனை ஒரு வாய்ப்பாகக் கருதினார். 1920 செப்டம்பரில் நடந்த கல்கத்தா காங்கிரஸ் மாநாட்டில் கிலாபத் மற்றும் சுதந்திரத்திற்கு ஆதரவாக ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைத் தொடங்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அவர் பிற தலைவர்களுக்கு உணர்த்தினார்.

1.3 ஒத்துழையாமை இயக்கம் ஏன் தேவை?

மகாத்மா காந்தியின் புகழ்பெற்ற ஹிந்த் சுவராஜ் (1919) என்னும் நூலில் இந்திய மக்களின் ஒத்துழைப்புடன் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி நிறுவப்பட்டது.

Indians, and had survived only because of this cooperation. If Indians refused to cooperate, British rule in India would collapse within a year, and swaraj would come.

How could non-cooperation become a movement? Gandhiji proposed that the movement should unfold in stages. It should begin with the surrender of titles that the government awarded, and a **boycott** of civil services, army, police, courts and legislative councils, schools, and foreign goods. Then, in case the government used repression, a full civil disobedience campaign would be launched. Through the summer of 1920 Mahatma Gandhi and Shaukat Ali toured extensively, mobilising popular support for the movement.

New words

Boycott – The refusal to deal and associate with people, or participate in activities, or buy and use things; usually a form of protest

Many within the Congress were, however, concerned about the proposals. They were reluctant to boycott the council elections scheduled for November 1920, and they feared that the movement might lead to popular violence. In the months between September and December there was an intense tussle within the Congress. For a while there seemed no meeting point between the supporters and the opponents of the movement. Finally, at the Congress session at Nagpur in December 1920, a compromise was worked out and the Non-Cooperation programme was adopted.

How did the movement unfold? Who participated in it? How did different social groups conceive of the idea of Non-Cooperation?

Fig. 4 – The boycott of foreign cloth, July 1922.
Foreign cloth was seen as the symbol of Western economic and cultural domination.

SCERT

இந்தியர்கள் இந்த ஒத்துழைப்பினால் தான் உயிர் பிழைத்திருக்கிறார்கள். இந்தியர்கள் ஒத்துழைக்க மறுத்தால் ஓராண்டிற்குள் ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சி முடிவுக்கு வந்து சுயராஜ்ஜியம் மலரும்.

ஒத்துழையாமை எவ்வாறு ஓர் இயக்கமாக மாறியது? காந்தியடிகள் இவ்வியக்கம் கட்டம் கட்டமாக விரிவடைய வேண்டுமென முன்மொழிந்தார். இது அரசாங்கம் வழங்கிய சட்டங்களை கைவிடுவதுடன், சிவில் சேவைகள் இராணுவம், காவல்துறை, நீதிமன்றங்கள் மற்றும் சட்டமன்றங்கள், பள்ளிகள் மற்றும் அயல்நாட்டுப் பொருட்களை புறக்கணிப்பதிலிருந்து தொடங்க வேண்டும். பின்னர் அரசாங்கம் அடக்குமுறையைப் பயன்படுத்தினால் முழு சிவில் ஒத்துழையாமை பிரச்சாரம் தொடங்கப்படும். 1920ஆம் ஆண்டு கோடை காலத்தில் சௌகத் அலியும் காந்தியடிகளும் இவ்வியக்கத்திற்கு மக்களின் ஆதரவைத் திரட்டினர்.

புதிய சொற்கள் :

புறக்கணிப்பு : மக்களுடன் பழகவும் அவர்களின் தொடர்பில் இருப்பது அல்லது செயற்பாடுகளில் பங்கேற்பது அல்லது பொருட்களை வாங்கி பயன்படுத்துவதை மறுப்பதாகும். இது ஒரு பொதுவான எதிர்ப்பின் வடிவம்.

எனினும் காங்கிரசில் இருந்த பலர் இந்த முன்மொழிவுகளைப் பற்றி கவலைப்பட்டனர். நவம்பர் 1920ல் திட்டமிட்டிருந்த சட்டக்குழு தேர்தலை புறக்கணிக்க அவர்கள் வன்முறைக்கு வழி வகுக்கும் என்று அவர்கள் அஞ்சினர் செப்டம்பர் முதல் டிசம்பர் வரையிலான மாதங்களில் காங்கிரசுக்குள் கடும் மோதல் ஏற்பட்டது. இயக்கத்தின் ஆதரவாளர்களுக்கும் எதிர்ப்பாளர்களுக்கும் இடையில் சிறிது காலம் சந்திப்பு எதுவும் இல்லை. இறுதியாக 1920ல் டிசம்பரில் நாக்பூரில் நடந்த காங்கிரஸ் மாநாட்டில் ஒரு சமரசம் செய்து ஒத்துழையாமை திட்டம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

இவ்வியக்கம் எவ்வாறு வெளிப்பட்டது? இதில் யார் கலந்து கொண்டனர்? ஒத்துழையாமை என்னும் கருத்தை வெவ்வேறு சமூகக் குழுக்கள் எவ்வாறு புரிந்துகொண்டனர்?

படம் 4 அயல்நாட்டு துணி புறக்கணிப்பு ஜுலை 1922 மேற்கத்திய பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார ஆதிக்கத்தின் அடையாளமாக அயல் நாட்டுத் துணி கருதப்பட்டது.

2 Differing Strands within the Movement

The Non-Cooperation-Khilafat Movement began in January 1921. Various social groups participated in this movement, each with its own specific aspiration. All of them responded to the call of Swaraj, but the term meant different things to different people.

2.1 The Movement in the Towns

The movement started with middle-class participation in the cities. Thousands of students left government-controlled schools and colleges, headmasters and teachers resigned, and lawyers gave up their legal practices. The council elections were boycotted in most provinces except Madras, where the Justice Party, the party of the non-Brahmans, felt that entering the council was one way of gaining some power – something that usually only Brahmans had access to.

The effects of non-cooperation on the economic front were more dramatic. Foreign goods were boycotted, liquor shops **picketed**, and foreign cloth burnt in huge bonfires. The import of foreign cloth halved between 1921 and 1922, its value dropping from Rs 102 crore to Rs 57 crore. In many places merchants and traders refused to trade in foreign goods or finance foreign trade. As the boycott movement spread, and people began discarding imported clothes and wearing only Indian ones, production of Indian textile mills and handlooms went up.

New words

Picket – A form of demonstration or protest by which people block the entrance to a shop, factory or office

But this movement in the cities gradually slowed down for a variety of reasons. *Khadi* cloth was often more expensive than mass-produced mill cloth and poor people could not afford to buy it. How then could they boycott mill cloth for too long? Similarly the boycott of British institutions posed a problem. For the movement to be successful, alternative Indian institutions had to be set up so that they could be used in place of the British ones. These were slow to come up. So students and teachers began trickling back to government schools and lawyers joined back work in government courts.

Activity

The year is 1921. You are a student in a government-controlled school. Design a poster urging school students to answer Gandhiji's call to join the Non-Cooperation Movement.

2.2 Rebellion in the Countryside

From the cities, the Non-Cooperation Movement spread to the countryside. It drew into its fold the struggles of peasants and tribals

AP SCERT

2 இயக்கத்திற்குள் இருந்த மாறுபட்ட கருத்துகள்

ஒத்துழையாமை – கிலாபத் இயக்கம் ஜனவரி மாதம் 1921ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது.

2.1 சிறு நகரங்களில் இயக்கம்

நகரங்களில் நடுத்தர வர்த்தகத்தின் பங்கேற்புடன் இந்த இயக்கம் தொடங்கியது. ஆயிரக் கணக்கான மாணவர்கள் அரசு கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளை விட்டு வெளியேறினர். தலைமையாசிரியர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் இராஜினாமா செய்தனர். வழக்கறிஞர்கள் தங்கள் சட்ட நடைமுறைகளை கைவிட்டனர். சட்டக்குழுத் தேர்தல்கள் சென்னையைத் தவிர பெரும்பாலான மாகாணங்களில் புறக்கணிக்கப்பட்டன. அங்கு பிராமணரல்லாதவர்களின் கட்சியான நீதிக்கட்சி, சபைக்குள் நுழைவது ஓரளவு அதிகாரத்தை பிராமணர்கள் மட்டுமே அணுகக் கூடிய ஒன்று என்று கருதியது.

பொருளாதார முன்னணியில் ஒத்துழையாமையின் விளைவுகள் மிகவும் வியத்தகு முறையில் இருந்தன. அயல்நாட்டுப் பொருட்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டன. மதுக்கடைகள் முன்பு மறியல் செய்யப்பட்டன. வெளிநாட்டுத் துணிகள் நெருப்பில் எரிக்கப்பட்டன. 1921க்கும் 1922க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வெளிநாட்டுத் துணி இறக்குமதி பாதியாகக் குறைந்துவிட்டது. அதன் மதிப்பு ரூ.102 கோடியிலிருந்து ரூ.57 கோடியாகக் குறைந்தது. பல இடங்களில் வியாபாரிகளும் வணிகர்களும் வெளிநாட்டுப் பொருட்களை வணிகம் செய்யவோ அல்லது வெளிநாட்டு வணிகத்திற்கு நிதியளிப்பதையோ மறுத்தனர். புறக்கணிப்பு இயக்கம் பரவியதும் மக்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஆடைகளை தவிர்த்து. இந்திய ஆடைகளை மட்டுமே அணியத் தொடங்கியதால் இந்திய நெசவாலைகள் மற்றும் கைத்தறி உற்பத்தி அதிகரித்தது.

புதிய சொற்கள்

மறியல்: ஒரு கடை, தொழிற்சாலை அல்லது அலுவலகத்தின் நுழைவாயிலை மக்கள் தடுக்கும் ஒரு வகையான ஆர்ப்பாட்டம் அல்லது எதிர்ப்பு.

ஆனால் பல்வேறு காரணங்களால் நகரங்களில் இவ்வியக்கம் படிப்படியாக கறைந்து வந்தது. கதர் துணி பெரும்பாலும் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் ஆலை துணியை விட விலை உயர்ந்தது மற்றும் ஏழை மக்களால் அதை வாங்க முடியாது. பிறகு எப்படி அவர்கள் நீண்ட காலத்திற்கு ஆலை துணியை புறக்கணிக்க முடியும்? இதே போல் ஆங்கிலேய நிறுவனங்களின் புறக்கணிப்பும் ஒரு சிக்கலை ஏற்படுத்தியது. இயக்கம் வெற்றி பெற வேண்டுமானால் ஆங்கிலேயர்களுக்கு பதிலாக அவற்றை பயன்படுத்தும் வகையில் மாற்று இந்திய நிறுவனங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். இவை மெதுவாக நிறுவப்பட்டன. எனவே ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் அரசுப் பள்ளிகளுக்கு மீண்டும் திரும்பத் தொடங்கினர். வழக்கறிஞர்களும் அரசு நீதிமன்றங்களில் மீண்டும் வேலைக்குச் சேர்ந்தனர்.

செயற்பாடு

ஆண்டு 1921 அரசுக் கட்டுபாட்டில் உள்ள பள்ளியில் பயிலும் மாணவர் நீங்கள் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் சேர காந்தியடிகளின் அழைப்பிற்கு பள்ளி மாணவர்களை வலியுறுத்தும் வகையில் ஒரு சுவரொட்டியை வடிவமைக்கவும்

2.2 கிராமப்புறத்தில் கிளர்ச்சி

நகரங்களிலிருந்து ஒத்துழையாமை இயக்கம் கிராமப்புறங் களுக்கும் பரவியது. அது விவசாயிகள் மற்றும் பழங்குடியினரின் போராட்டங்களையும் தன் கட்டுக்குள் இழுத்துக்கொண்டது.

AP SCERT

which were developing in different parts of India in the years after the war.

In Awadh, peasants were led by Baba Ramchandra – a *sanyasi* who had earlier been to Fiji as an indentured labourer. The movement here was against *talukdars* and landlords who demanded from peasants exorbitantly high rents and a variety of other cesses. Peasants had to do ***begar*** and work at landlords' farms without any payment. As tenants they had no security of tenure, being regularly evicted so that they could acquire no right over the leased land. The peasant movement demanded reduction of revenue, abolition of *begar*, and social boycott of oppressive landlords. In many places *nai – dhobi bandhs* were organised by panchayats to deprive landlords of the services of even barbers and washermen. In June 1920, Jawaharlal Nehru began going around the villages in Awadh, talking to the villagers, and trying to understand their grievances. By October, the Oudh Kisan Sabha was set up headed by Jawaharlal Nehru, Baba Ramchandra and a few others. Within a month, over 300 branches had been set up in the villages around the region. So when the Non-Cooperation Movement began the following year, the effort of the Congress was to integrate the Awadh peasant struggle into the wider struggle. The peasant movement, however, developed in forms that the Congress leadership was unhappy with. As the movement spread in 1921, the houses of *talukdars* and merchants were attacked, bazaars were looted, and grain hoards were taken over. In many places local leaders told peasants that Gandhiji had declared that no taxes were to be paid and land was to be redistributed among the poor. The name of the Mahatma was being invoked to sanction all action and aspirations.

New words

Begar – Labour that villagers were forced to contribute without any payment

Activity

If you were a peasant in Uttar Pradesh in 1920, how would you have responded to Gandhiji's call for Swaraj? Give reasons for your response.

In 1928, Vallabhbhai Patel led the peasant movement in Bardoli, a taluka in Gujarat, against enhancement of land revenue. Known as the Bardoli Satyagraha, this movement was a success under the able leadership of Vallabhbhai Patel. The struggle was widely publicised and generated immense sympathy in many parts of India.

Source B

On 6 January 1921, the police in United Provinces fired at peasants near Rae Bareli. Jawaharlal Nehru wanted to go to the place of firing, but was stopped by the police. Agitated and angry, Nehru addressed the peasants who gathered around him. This is how he later described the meeting:

'They behaved as brave men, calm and unruffled in the face of danger. I do not know how they felt but I know what my feelings were. For a moment my blood was up, non-violence was almost forgotten – but for a moment only. The thought of the great leader, who by God's goodness has been sent to lead us to victory, came to me, and I saw the *kisans* seated and standing near me, less excited, more peaceful than I was – and the moment of weakness passed, I spoke to them in all humility on non-violence – I needed the lesson more than they – and they heeded me and peacefully dispersed.'

Quoted in Sarvapalli Gopal, *Jawaharlal Nehru: A Biography*, Vol. I.

Source

APSCERT

போருக்குப் பிந்தைய ஆண்டுகளில் இது இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் வளர்ச்சியடைந்தது.

அவற்றில், அவாதில் நடந்த விவசாயிகள் போராட்டம் பாபா ராம்சந்திரவால் நடத்தப்பட்டது. அவர் ஒப்பந்த தொழிலாளியாக முன்பு பிஜி நாட்டிற்கு சென்ற துறவியாவார். இங்குள்ள இயக்கமானது விவசாயிகளிடமிருந்து அதிக வாடகை மற்றும் பலவிதமான வரிகளைக் கோரிய தாலுக்தாரர்கள் மற்றும் நிலப்பிரபுக்களுக்கு எதிராக இருந்தது. விவசாயிகள் நிலப்பிரபுக்களின் பண்ணைகளில் கட்டாய உழைப்பாளராக எவ்வித ஊதியமின்றி வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது. குத்தகைதாரர்களாகிய அவர்கள், குத்தகைக்கு விடப்பட்ட நிலத்தின் மீது எந்த உரிமையும் பெற முடியாத வகையில் அடிக்கடி வெளியேற்றப்பட்டும் குத்தகைக்கு எவ்வித உத்தரவாதம் இல்லாமலும் இருந்தது. விவசாயிகளின் இயக்கம் வருவாயைக் குறைக்கவும், கட்டாய உழைப்பு முறையை ஒழிக்கவும் அடக்குமுறை நிலப்பிரபுக்களின் சமூகப் புறக்கணிப்பையும் கோரியது. பல இடங்களில் சவர-சலவையாளர் வேலை நிறுத்தங்கள் பஞ்சாயத்துகளால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. இது முடிதிருத்தும் மற்றும் சலவை செய்பவர்களின் சேவைகளையும் நிலப்பிரபுக்களுக்கு மறுத்தது. ஜுன் 1920ல் ஜவஹர்லால் நேரு அவற்றின் கிராமங்களில் துன்பங்களை புரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தார். அக்டோபர் மாதத்திற்குள் அவத் விவசாயிகள் சபை ஜவஹர்லால் நேரு, பாபா ராமசந்திரா மற்றும் பிறரால் தலைமையேற்று அமைக்கப்பட்டது. ஒரு மாதத்திற்குள் 300க்கும் மேலான கிளைகள் அப்பகுதியினைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களில் அமைக்கப்பட்டன. எனவே பின்வரும் ஆண்டில் ஒத்துழையாமை இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது. அவற்றின் விவசாயம் போராட்டத்தை பரவலான போராட்டத்துடன் ஒருங்கிணைக்க காங்கிரஸ் முயற்சி செய்தது. இருப்பினும் விவசாயிகளின் இயக்கம் காங்கிரஸ் தலைமைக்கு மகிழ்ச்சியற்ற வடிவங்களில் வளர்ந்தது. 1921ல் இயக்கம் பரவியதால் தாலுக்தாரர்கள் மற்றும் வணிகர்களின் வீடுகள் தாக்கப்பட்டன கடைவீதிகள் சூறையாடப்பட்டன. தானியப் பதுக்கல்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. பல இடங்களில் உள்ளூர் தலைவர்கள் விவசாயிகளிடம் காந்தியடிகள் வரி செலுத்தக்கூடாது என்றும் ஏழைகளுக்கு நிலம் மறுபங்கீடு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் அறிவித்ததாகக் கூறினர். அனைத்து செயல்களையும் அனுமதிக்க மகாத்மாவின் பெயர் எழுப்பப்பட்டது.

புதிய சொற்கள்

பேகர்: எந்தவித ஊதியமும் இல்லாமல் கிராம மக்களால் நிர்பந்திக்கப்பட்ட தொழிலாளர்

செயற்பாடு

நீங்கள் 1920 ல் உத்திரபிரதேசத்தில் ஒரு விவசாயியாக இருந்திருந்தால், காந்திஜியின் சுயராஜ்ஜியத்திற்கான அழைப்பிற்கு நீங்கள் எவ்வாறு பதிலளித்திருப்பீர்கள்? உங்கள் பதிலுக்கான காரணங்களை கூறுங்கள்.

1928 ல் வல்லபாய் பட்டேல் குஜராத்தில் உள்ள பர்தோலியில் நில வருவாயை அதிகரிப்பதற்கு எதிராக விவசாயிகள் இயக்கத்தை நடத்தினார். பர்தோலி சத்தியாகிரகம் என்று அழைக்கப்படும் இந்த இயக்கம் வல்லபாய் பட்டேலின் திறமையான தலைமையின் கீழ் வெற்றி பெற்றது. இந்த போராட்டம் இந்தியாவில் பரவலாக விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு பெரும் அனுதாபத்தை பெற்றது.

ஆதாரம் ஆ

ஜனவரி 6, 1921 அன்று, ஐக்கிய மாகாணங்களில் ரே பரேலி அருகில் விவசாயிகள் மீது காவல் துறையினர் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தினர் ஜவஹர்லால் நேரு துப்பாக்கிச் சூடு நடந்த இடத்திற்குச் செல்ல விரும்பினார். ஆனால் காவல் துறையினரால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டார். கலக்கமும் கோபமும் கொண்ட நேரு தன்னைச் சுற்றி திரண்டிருந்த விவசாயிகளிடம் பேசினார். பின்னர் இச்சந்திப்பைப் பற்றி இவ்வாறு விளக்கினார். அவர்கள் ஆபத்தை எதிர்கொண்டாலும் தைரியமான மனிதர்களாகவும், அமைதியாகவும் சற்றும் சளைக்காதவர்களாக நடந்து கொண்டனர். அவர்கள் எவ்வாறு உணர்ந்தனர் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் என் உணர்வுகள் என்னவென்று எனக்குத் தெரியும். ஒரு கணம் என் இரத்தம் கொதித்தது. அகிம்சை கிட்டதட்ட மறுக்கப்பட்டது. ஆனால் ஒரு விநாடி மட்டுமே கடவுளின் அருளால் நம்மை வெற்றிக்கு அழைத்துச் செல்ல மட்டுமே அனுப்பப்பட்ட பெரிய தலைவரின் எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டது. எனட அருகில் விவசாயிகள் அமர்ந்தும் நின்றுக்கொண்டும் இருப்பதைக் கண்டேன். என்னை விட குறைவாக கிளர்ச்சியடைந்தும் அதிகளவு அமைதியாகவும் அவர்கள் இருந்தனர். அவர்களை விட எனக்குப் பாடம் தேவைப்பட்டது. அவர்கள் எனக்கு செவிசாய்த்து அமைதியாக கலைந்து சென்றனர்.

சர்வே பள்ளி கோபால் அவர்கள் இயற்றிய ஜவஹர்லால் நேரு வாழ்க்கை வரலாறு தொகுதி 1 லிருந்து மேற்கோள் காட்டப்பட்டது.

Tribal peasants interpreted the message of Mahatma Gandhi and the idea of *swaraj* in yet another way. In the Gudem Hills of Andhra Pradesh, for instance, a militant guerrilla movement spread in the early 1920s – not a form of struggle that the Congress could approve. Here, as in other forest regions, the colonial government had closed large forest areas, preventing people from entering the forests to graze their cattle, or to collect fuelwood and fruits. This enraged the hill people. Not only were their livelihoods affected but they felt that their traditional rights were being denied. When the government began forcing them to contribute *begar* for road building, the hill people revolted. The person who came to lead them was an interesting figure. Alluri Sitaram Raju claimed that he had a variety of special powers: he could make correct astrological predictions and heal people, and he could survive even bullet shots. Captivated by Raju, the rebels proclaimed that he was an incarnation of God. Raju talked of the greatness of Mahatma Gandhi, said he was inspired by the Non-Cooperation Movement, and persuaded people to wear *khadi* and give up drinking. But at the same time he asserted that India could be liberated only by the use of force, not non-violence. The Gudem rebels attacked police stations, attempted to kill British officials and carried on guerrilla warfare for achieving swaraj. Raju was captured and executed in 1924, and over time became a folk hero.

2.3 Swaraj in the Plantations

Workers too had their own understanding of Mahatma Gandhi and the notion of swaraj. For plantation workers in Assam, freedom meant the right to move freely in and out of the confined space in which they were enclosed, and it meant retaining a link with the village from which they had come. Under the Inland Emigration Act of 1859, plantation workers were not permitted to leave the tea gardens without permission, and in fact they were rarely given such permission. When they heard of the Non-Cooperation Movement, thousands of workers defied the authorities, left the plantations and headed home. They believed that Gandhi Raj was coming and everyone would be given land in their own villages. They, however, never reached their destination. Stranded on the way by a railway and steamer strike, they were caught by the police and brutally beaten up.

Activity

Find out about other participants in the National Movement who were captured and put to death by the British. Can you think of a similar example from the national movement in Indo-China (Chapter 2)?

AP SCERT

பழங்குடியின விவசாயிகள் மகாத்மா காந்தியின் செய்தியையும் சுயராஜ்ஜியத்தின் கருத்தையும் மற்றொரு முறையில் விளக்கினர். எடுத்துக்காட்டாக, ஆந்திரப்பிரதேச கூடம் மலைகளில் 1920களின் முற்பகுதியில் ஒரு போர்க்குணமிக்க கொரில்லா இயக்கம் பரவியது. இது காங்கிரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட போராட்ட வடிவமல்ல. மற்ற வனப்பகுதிகளைப் போன்றே இங்கும் காலனித்துவ அரசாங்கம் பெரிய வனப்பகுதிகளை மூடியது. மக்கள் தங்கள் கால்நடைகளை மேய்க்கவும் அல்லது விறகு மற்றும் கனிகளைச் சேகரிப்பதற்காக காட்டில் நுழைவதைத் தடுத்தது. இச்செயல் மலைவாழ் மக்களை எரிச்சலூட்டியது. அவர்களின் வாழ்வாதாரம் பாதிக்கப்பட்டதோடு அவர்களின் பாரம்பரிய உரிமைகளும் மறுக்கப்பட்டன. அரசாங்கம் சாலை அமைப்பதில் மலைவாழ் 'பேகர்' இன மக்களை தொண்டாற்ற வற்புறுத்தியபோது அவர்கள் அதை எதிர்த்தனர். அப்போது அவர்களை வழி நடத்த வந்தவர் ஒரு பேரார்வமிக்க உருவத்தைக் கொண்டவர். அவரே அல்லூரி சீதாராமராஜ் அவர் தனக்கு சிறப்புமிக்க ஆற்றல்கள் இருப்பதாகக் கூறினார். அவரால் சரியான சோதிட கணிப்புகள் செய்து மக்களை குணப்படுத்த இயலும் என்றும் அவரால் துப்பாக்கிச் சூட்டிலிருந்து கூட தப்பிக்க முடியும் என்றும் கூறினார். ராஜ்வால் கவரப்பட்ட கிளர்ச்சியாளர்கள் அவர் கடவுளின் அவதாரம் என்று அறிவித்தனர். ராஜ் மகாத்மா காந்தியின் சிறப்பைப் பற்றி பேசினார். ஒத்துழையாமை இயக்கத்தால் ஈர்க்கப் பட்டார். மேலும் காதி அணியவும் குடிப்பழகத்தைக் கைவிடவும் மக்களை வற்புறுத்தினார்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்தியாவை அகிம்சையால் அல்லாமல் வலிமையைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் மட்டுமே விடுவிக்க முடியும் என்று அவர் வலியுறுத்தினார். ஆம் கிளர்ச்சியாளர்கள் காவல் நிலையங்களைத் தாக்கினார்கள். பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளைக் கொல்ல முயன்றார்கள் மற்றும் சுயராஜ்ஜியத்தை அடைய முயன்றனர். அல்லூரி சீதாராமராஜ் 1924ல் பிடிபட்டு தூக்கிலிடப்பட்டார். காலப்போக்கில் ஒரு நாட்டுப்புறத் தலைவரானார்.

2.3 தோட்டங்களில் சுயராஜ்ஜியம்

தொழிலாளர்களும் மகாத்மா காந்தி மற்றும் சுயராஜ்ஜியம் பற்றிய தங்கள் சொந்த புரிதலைக் கொண்டிருந்தனர். அஸ்ஸாமில் உள்ளத்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு, சுதந்திரம் என்பது அவர்கள் அடைக்கப்பட்டிருந்த இடத்திற்கு உள்ளேயும், வெளியேயும் சுதந்திரமாக நடமாடும் உரிமையைக் குறிக்கிறது. அதாவது தாங்கள் எங்கிருந்து வந்தார்களோ அந்த கிராமத்துடன் இணைப்பை தக்க வைத்துக் கொள்வதாகும். 1859ன் உள்நாட்டு குடியேற்ற சட்டத்தின் கீழ், தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அனுமதியின்றி தேயிலைத் தோட்டங்களை விட்டு வெளியேற அனுமதிக்கப்பட வில்லை. உண்மையில் அவர்களுக்கு அத்தகைய அனுமதி அரிதாகவே வழங்கப்பட்டது. ஒத்துழையாமை இயக்கம் பற்றி கேள்விப்பட்டதும் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அதிகாரிகளை மீறி, தோட்டங்களை விட்டு வெளியேறி வீடு திரும்பினர். காந்தியின் ஆட்சி வருவதாகவும், அனைவருக்கும் அவரவருடைய சொந்த கிராமங்களில் நிலம் வழங்கப்படுவதாகவும் நம்பினர்.

இருப்பினும் அவர்கள் இலக்கை அடையவில்லை. இரயில் மற்றும் நீராவி கப்பல் வேலை நிறுத்தத்தால் வழியில் சிக்கிக்கொண்ட அவர்கள் காவல் துறையினரால் பிடிக்கப்பட்டு கொடூரமாக தாக்கப்பட்டனர்.

செயல்பாடு

ஆங்கிலேயர்களால் பிடிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்ட தேசிய இயக்கத்தில் பங்கு பெற்ற மற்ற நபர்களைப் பற்றி அறியவும். இந்தோ-சீனாவில் (அத்தியாம் 2) தேசிய இயக்கத்திலிருந்து இதே போன்ற எடுத்துக் காட்டை உங்களால் சிந்திக்க முடியுமா?

AP SCERT

The visions of these movements were not defined by the Congress programme. They interpreted the term swaraj in their own ways, imagining it to be a time when all suffering and all troubles would be over. Yet, when the tribals chanted Gandhiji's name and raised slogans demanding '*Swatantra Bharat*', they were also emotionally relating to an all-India agitation. When they acted in the name of Mahatma Gandhi, or linked their movement to that of the Congress, they were identifying with a movement which went beyond the limits of their immediate locality.

Fig. 5 – Chauri Chaura, 1922.
At Chauri Chaura in Gorakhpur, a peaceful demonstration in a bazaar turned into a violent clash with the police. Hearing of the incident, Mahatma Gandhi called a halt to the Non-Cooperation Movement.

NCERT

இந்த இயக்க இடங்களின் காட்சிகள் காங்கிரஸ் திட்டத்தால் வரையறுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் சுயராஜ்ஜியம் என்ற சொல்லை தங்கள் சொந்த வழிகளில் விளக்கினர். இது அனைத்து துன்பங்களும், பிரச்சினைகளும் முடிந்துவிடும் காலமாக கற்பனை செய்து கொண்டனர். ஆயினும் கூட பழங்குடியினர் காந்தியடிகளின் பெயரை முழுக்கமிட்டு சுதந்திர பாரதம் கோரி முழக்கங்களை எழுப்பியபோது அவர்களும் ஒரு அனைந்திந்திய போராட்டத்தை உணர்வுப்பூர்வமாக தொடர்புபடுத்தினர். அவர்கள் மகாத்மா காந்தியின் பெயரில் செயல்பட்டபோது அல்லது தங்களுடைய இயக்கத்தை காங்கிரசுடன் இணைத்தபோது அவர்கள் தங்கள் உடனடி வட்டாரத்தின் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு இயக்கத்துடன் அடையாளம் காணப்பட்டனர்.

படம் 5 சௌரி சௌரா, 1922. கோரக்பூரில் உள்ள சௌரி சௌராவில் கடைவீதியில் நடந்த அமைதியான ஆர்ப்பாட்டம் போலீசாருடன் வன்முறை மோதலாக மாறியது. 22 காவலர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இந்த நிகழ்வினை கேள்வியுற்ற மகாத்மா காந்தி ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை நிறுத்தினார்.

NCERT

3 Towards Civil Disobedience

In February 1922, Mahatma Gandhi decided to withdraw the Non-Cooperation Movement. He felt the movement was turning violent in many places and satyagrahis needed to be properly trained before they would be ready for mass struggles. Within the Congress, some leaders were by now tired of mass struggles and wanted to participate in elections to the provincial councils that had been set up by the Government of India Act of 1919. They felt that it was important to oppose British policies within the councils, argue for reform and also demonstrate that these councils were not truly democratic. C. R. Das and Motilal Nehru formed the Swaraj Party within the Congress to argue for a return to council politics. But younger leaders like Jawaharlal Nehru and Subhas Chandra Bose pressed for more radical mass agitation and for full independence.

Lala Lajpat Rai was assaulted by the British police during a peaceful demonstration against the Simon Commission. He succumbed to injuries that were inflicted on him during the demonstration.

In such a situation of internal debate and dissension two factors again shaped Indian politics towards the late 1920s. The first was the effect of the worldwide economic depression. Agricultural prices began to fall from 1926 and collapsed after 1930. As the demand for agricultural goods fell and exports declined, peasants found it difficult to sell their harvests and pay their revenue. By 1930, the countryside was in turmoil.

Against this background the new Tory government in Britain constituted a Statutory Commission under Sir John Simon. Set up in response to the nationalist movement, the commission was to look into the functioning of the constitutional system in India and suggest changes. The problem was that the commission did not have a single Indian member. They were all British.

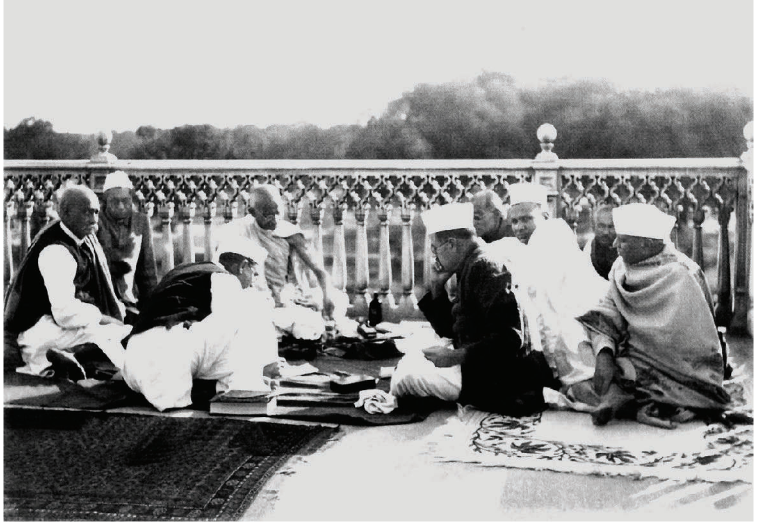

*Fig. 6 – **Meeting of Congress leaders at Allahabad, 1931.***
Apart from Mahatma Gandhi, you can see Sardar Vallabhbhai Patel (extreme left), Jawaharlal Nehru (extreme right) and Subhas Chandra Bose (fifth from right).

When the Simon Commission arrived in India in 1928, it was greeted with the slogan 'Go back Simon'. All parties, including the Congress and the Muslim League, participated in the demonstrations. In an effort to win them over, the viceroy, Lord Irwin, announced in October 1929, a vague offer of 'dominion status' for India in an unspecified future, and a Round Table Conference to discuss a future constitution. This did not satisfy the Congress leaders. The radicals within the Congress, led by

AP SCERT

3 சட்ட மறுப்பினை நோக்கி

பிப்ரவரி 1922ல் மகாத்மா காந்தி ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை திரும்பப் பெற முடிவு செய்தார். இவ்வியக்கம் பல இடங்களில் வன்முறையாக மாறுவதை உணர்ந்தார். மேலும் சத்தியாகிரகம் மக்கள் போராட்டங்களுக்குத் தயாராகும் முன் அவர்களுக்கு முறையான பயிற்சியளிக்கப்பட வேண்டும். காங்கிரசுக்குள் சில தலைவர்கள் மக்கள் போராட்டங்களால் சோர்வடைந்திருப்பதால் 1919ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியமைப்புச் சட்டத்தின் படி அமைக்கப்பட்ட மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தலில் பங்கேற்க விரும்பினர். சபைகளுக்குள் பிரிட்டிஷ் கொள்கைகளை எதிர்ப்பது முக்கியம் என்று அவர்கள் கருதினர். சீர்திருத்தத்திற்காக வாதிடுவதுடன் இந்த சபைகளை உண்மையான ஜனநாயகம் அல்ல என்பதை நிரூபிக்கவும் சி.ஆர்.தாஸ் மற்றும் மோதிலால் நேரு ஆகியோர் சட்டக்குழு அரசியலுக்கு திரும்ப வேண்டும் என்று வாதிடுவதற்காக காங்கிரசுக்குள் சுயராஜ்ஜிய கட்சியை உருவாக்கினர். ஆனால் ஜவஹர்லால் நேரு மற்றும் சுபாஷ் சந்திர போஸ் போன்ற இளைய தலைவர்கள் இன்னும் தீவிரமான மக்கள் கிளர்ச்சிக்கும் முழு சுதந்திரத்திற்கும் அழுத்தம் தந்தனர்.

உள் விவாதம் மற்றும் கருத்து வேறுபாடு சுதந்திரம் போன்ற சூழ்நிலையில் இரண்டு காரணிகள் 1920களின் இறுதியில் இந்திய அரசியலை வடிமைத்தது. முதலாவது உலகளாவிய பொருளாதார மந்த நிலையின் விளைவு 1926ல் இருந்து விவசாய விலைகள் குறையத் தொடங்கி 1930க்குப் பிறகு சரியத் தொடங்கியது. விவசாயப் பொருட்களின் தேவை குறைந்து ஏற்றுமதி குறைந்ததால் விவசாயிகள் தங்கள் விளைச்சலை விற்று வருவாயைச் செலுத்த முடியாமல் சிரமப்பட்டனர். 1930க்குள் கிராமப் புறங்கள் கொந்தளிப்பில் இருந்தன.

இந்த பின்னணியில் பிரிட்டனில் புதிய டோரி அரசாங்கம் (மத அடிப்படையிலானது) சர்ஜான் சைமனின் கீழ் ஒரு சட்டப்பூர்வ ஆணையத்தை அமைத்தது. தேசியவாத இயக்கத்திற்கு பதிலளிக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்ட இந்த ஆணையம் இந்தியாவில் அரசியலமைப்பு முறையின் செயல்பாட்டை கவனித்து மாற்றங்களை அறிவுறுத்துவதாக இருந்தது. ஆனால் இக்குழுவில் ஒரு இந்தியரும் இல்லை. அவர்கள் அனைவரும் ஆங்கிலேயர்கள்.

1928ல் சைமன் குழு இந்தியாவிற்கு வந்தபோது ‘‘சைமனே திரும்பிச் செல்’’ என்று முழக்கமிடப்பட்டது. இந்த ஆர்ப்பாட்டத்தில் காங்கிரஸ், முஸ்லீம் லீக் ஆகிய அனைத்து கட்சிகளும் கலந்து கொண்டன. அவர்களை வெல்லும் முயற்சியில் வைஸ்ராய், இர்வின் பிரபு 1929 அக்டோபரில் குறிப்பிடப்படாத எதிர்காலத்தில் இந்தியாவிற்கு மேலாட்சி அந்தஸ்து என்னும் தெளிவற்ற சலுகையை அறிவித்தார். இது காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு மனநிறைவைத் தரவில்லை. ஜவஹர்லால் நேரு மற்றும் சுபாஷ் சந்திரபோஸ் ஆகியோரால் வழி நடத்தப்பட்ட காங்கிரஸிற்குள் இருந்த புரட்சியாளர்கள்

சைமன் குழுவிற்கு எதிரான அமைதியான ஆர்ப்பாட்டத்தின் போது லாலா லஜபதிராய் ஆங்கிலேய காவல் துறையினரால் தாக்கப்பட்டார். ஆர்ப்பாட்டத்தின் போது அவருக்கு ஏற்பட்ட காயங்களால் அவர் உயிரிழந்தார்.

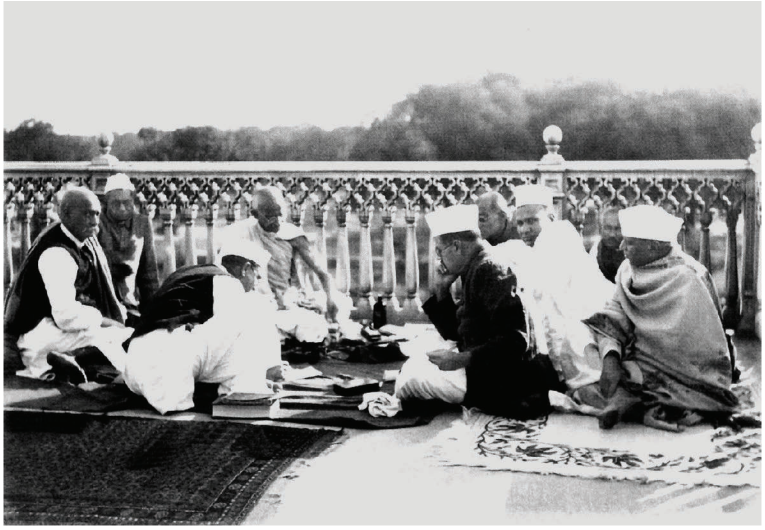

படம் 6 அலகாபாத்தில் காங்கிரஸ் தலைவர்களின் கூட்டம் 1931: மகாத்மா காந்தியைத் தவிர (இடது மூலை) ஜவஹர்லால் நேரு (வலப்புறம்) மற்றும் சுபாஷ் சந்திர போஸ் (வலமிருந்து ஐந்தாவது) ஆகியோரைக் காணலாம்.

SCERT

Jawaharlal Nehru and Subhas Chandra Bose, became more assertive. The liberals and moderates, who were proposing a constitutional system within the framework of British dominion, gradually lost their influence. In December 1929, under the presidency of Jawaharlal Nehru, the Lahore Congress formalised the demand of 'Purna Swaraj' or full independence for India. It was declared that 26 January 1930, would be celebrated as the Independence Day when people were to take a pledge to struggle for complete independence. But the celebrations attracted very little attention. So Mahatma Gandhi had to find a way to relate this abstract idea of freedom to more concrete issues of everyday life.

3.1 The Salt March and the Civil Disobedience Movement

Mahatma Gandhi found in salt a powerful symbol that could unite the nation. On 31 January 1930, he sent a letter to Viceroy Irwin stating eleven demands. Some of these were of general interest; others were specific demands of different classes, from industrialists to peasants. The idea was to make the demands wide-ranging, so that all classes within Indian society could identify with them and everyone could be brought together in a united campaign. The most stirring of all was the demand to abolish the salt tax. Salt was something consumed by the rich and the poor alike, and it was one of the most essential items of food. The tax on salt and the government monopoly over its production, Mahatma Gandhi declared, revealed the most oppressive face of British rule.

Mahatma Gandhi's letter was, in a way, an ultimatum. If the demands were not fulfilled by 11 March, the letter stated, the Congress would launch a civil disobedience campaign. Irwin was unwilling to negotiate. So Mahatma Gandhi started his famous salt march accompanied by 78 of his trusted volunteers. The march was over 240 miles, from Gandhiji's ashram in Sabarmati to the Gujarati coastal town of Dandi. The volunteers walked for 24 days, about 10 miles a day. Thousands came to hear Mahatma Gandhi wherever he stopped, and he told them what he meant by swaraj and urged them to peacefully defy the British. On 6 April he reached Dandi, and ceremonially violated the law, manufacturing salt by boiling sea water.

This marked the beginning of the Civil Disobedience Movement. How was this movement different from the Non-Cooperation Movement? People were now asked not only to refuse cooperation

Source C

The Independence Day Pledge, 26 January 1930

'We believe that it is the inalienable right of the Indian people, as of any other people, to have freedom and to enjoy the fruits of their toil and have the necessities of life, so that they may have full opportunities of growth. We believe also that if any government deprives a people of these rights and oppresses them, the people have a further right to alter it or to abolish it. The British Government in India has not only deprived the Indian people of their freedom but has based itself on the exploitation of the masses, and has ruined India economically, politically, culturally, and spiritually. We believe, therefore, that India must sever the British connection and attain Purna Swaraj or Complete Independence.'

Source

AP SCERT

மேலும் உறுதியானவர்களாக மாறினர். பிரிட்டீஷ் ஆதிக்கத்தின் கட்டமைப்பிற்குள் அரசியலமைப்பு முறையை முன்மொழிந்த சுயேட்சையாளர்கள் மற்றும் மிதவாதிகள் படிப்படியாக தங்கள் செல்வாக்கை இழந்தனர். டிசம்பர் 1929ல் ஜவஹர்லால் நேரு தலைமையில் காங்கிரஸ் லாகூரில் கூடி பூரண சுயராஜ்ஜியம் அல்லது இந்தியாவிற்கு முழு சுதந்திரம் என்ற கோரிக்கையை வடிவமைத்தது. 1930ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 26ஆம் தேதி சுதந்திர தினமாகக் கொண்டாடப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. மக்கள் அப்போது முழு சுதந்திரத்திற்காக போராடுவோம் என்று உறுதிமொழி எடுத்தனர். ஆனால் இக்கொண்டாட்டங்கள் மிகவும் குறைவான கவனத்தை ஈர்த்தது. எனவே சுதந்திரம் பற்றிய இந்த சுருக்கமான கருத்தை தொடர்புபடுத்த மகாத்மா காந்தி ஒரு வழியைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருந்தது.

3.1 உப்பு அணிவகுப்பு மற்றும் சட்ட மறுப்பு இயக்கம்

மகாத்மா காந்தி உப்பில் தேசத்தை ஒருங்கிணைக்க ஆற்றல்மிக்க அடையாளத்தைக் கண்டார். ஜனவரி 31, 1930ல் அவர் பதினோரு கோரிக்கைகளை குறிப்பிடும் ஒரு கடிதத்தை வைஸ்ராயான இர்வினுக்கு அனுப்பினார். இவற்றின் சில பொது நலனைக் கருதுபவையாக இருந்தன. மற்றவை தொழிலதிபர்கள் முதல் விவசாயிகள் வரை பல்வேறு வகுப்பினரின் குறிப்பிட்ட கோரிக்கைகளாகும். இந்திய சமுதாயத்தின் அனைத்து வகுப்பினரும் அவர்களுடன் அடையாளம் காணவும், அனைவரும் ஒன்றிணைந்த பிரச்சாரத்தில் ஒருங்கிணைக்கவும் கோரிக்கைகளை பரந்த அளவில் உருவாக்குவதே எண்ணமாக இருந்தது. உப்பு வரியை ஒழிக்க வேண்டும் என்னும் கோரிக்கை தான் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது உப்பு என்பது செல்வந்தர்களும் ஏழைகளும் ஒரே மாதிரியாக நுகரக்கூடிய ஒன்று அது மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். உப்பு மீதான வரி மற்றும் அதன் உற்பத்தியில் அரசாங்கத்தின் எதேச்சதிகாரம் ஆகியவை ஆங்கிலேய அரசின் மிகவும் கொடூரமான முகத்தைக் காட்டுகிறது என்ற மகாத்மா காந்தி அறிவித்தார்.

ஒரு வகையில், மகாத்மா காந்தியின் கடிதம் ஓர் இறுதி எச்சரிக்கையாக இருந்தது. மார்ச் 11ஆம் தேதிக்குள் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றாவிட்டால் காங்கிரஸ் சட்ட மறுப்பு போராட்டத்தினைத் தொடங்கும் என்று அக்கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தது. இர்வின் பேச்சுவார்த்தை நடத்த விரும்பவில்லை. எனவே மகாத்மா காந்தி தனது புகழ்பெற்ற உப்பு பாதயாத்திரையை தனது நம்பிக்கைக்குரிய 78 தொண்டர்களுடன் சேர்ந்து தொடங்கினார். சபர்மதியில் உள்ள காந்தியடிகளின் ஆசிரமத்திலிருந்து குஜராத்தின் கடற்கரை நகரமான தண்டி வரை 240 மைல்களுக்கு மேல் இந்த அணி வகுப்பு நடந்தது. தொண்டர்கள் 24 நாட்கள், ஒரு நாளைக்கு சுமார் 10 மைல்கள் நடந்தனர். மகாத்மா காந்தி எங்கு நின்றாலும் அங்கெல்லாம் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அவர் உரையைக் கேட்க வந்தனர். மேலும் அவர் சுயராஜ்ஜியம் என்பதற்கான பொருளை மக்களிடம் விளக்கினார். மேலும் ஆங்கிலேயர்களை அமைதியான முறையில் எதிர்க்கும்படி வலியுறுத்தினார். ஏப்ரல் 6 ஆம் தேதி அவர் தண்டியை அடைந்து சட்டத்தை மீறி கடல்நீரை கொதிக்க வைத்து உப்பு தயாரித்தார்.

இது சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தின் ஆரம்பத்தைக் குறித்தது. இந்த இயக்கம் ஒத்துழையாமை இயக்கத்திலிருந்து எவ்வாறு வேறுபட்டது? மக்கள் தற்போது, அவர்கள் 1921-22ல் செய்தது போன்று ஒத்துழைப்பை மறுப்பது மட்டுமல்ல

ஆதாரம் இ

சுதந்திர தின உறுதிமொழி, ஜனவரி 26, 1930: இந்திய மக்கள் பிற மக்களைப்போல், சுதந்திரம் பெறுவதும், தங்கள் உழைப்பின் பலனை அனுபவிப்பதும், அவர்களின் வளர்ச்சிக்கான முழு வாய்ப்புகளைப் பெறுவதும் மாற்ற இயலாத உரிமை என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். எந்தவொரு அரசாங்கமும் இவ்வுரிமைகளை பறித்து அவர்களை ஒடுக்கினால் அதை மாற்றவோ அல்லது ஒழிக்கவோ மக்களுக்கு மேலும் உரிமை உண்டு எனவும் நாங்கள் நம்புகிறோம். இந்தியாவில் உள்ள ஆங்கிலேய அரசு இந்திய மக்களின் சுதந்திரத்தை பறித்தது மட்டுமின்றி மக்களை சுரண்டுவதையும் அடிப்படை பூரண சுயராஜ்ஜியம் அல்லது முழுமையான சுதந்திரம் அடைய வேண்டும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

Source

இந்தியாவில் தேசியவாதம்

Fig. 7 – The Dandi march.
During the salt march Mahatma Gandhi was accompanied by 78 volunteers. On the way they were joined by thousands.

with the British, as they had done in 1921-22, but also to break colonial laws. Thousands in different parts of the country broke the salt law, manufactured salt and demonstrated in front of government salt factories. As the movement spread, foreign cloth was boycotted, and liquor shops were picketed. Peasants refused to pay revenue and *chaukidari* taxes, village officials resigned, and in many places forest people violated forest laws – going into Reserved Forests to collect wood and graze cattle.

Worried by the developments, the colonial government began arresting the Congress leaders one by one. This led to violent clashes in many palaces. When Abdul Ghaffar Khan, a devout disciple of Mahatma Gandhi, was arrested in April 1930, angry crowds demonstrated in the streets of Peshawar, facing armoured cars and police firing. Many were killed. A month later, when Mahatma Gandhi himself was arrested, industrial workers in Sholapur attacked police posts, municipal buildings, lawcourts and railway stations – all structures that symbolised British rule. A frightened government responded with a policy of brutal repression. Peaceful satyagrahis were attacked, women and children were beaten, and about 100,000 people were arrested.

In such a situation, Mahatma Gandhi once again decided to call off the movement and entered into a pact with Irwin on 5 March 1931. By this Gandhi-Irwin Pact, Gandhiji consented to participate in a Round Table Conference (the Congress had boycotted the first

Fig. 8 – Police cracked down on satyagrahis, 1930.

AP SCERT

படம் 7 தண்டி அணிவகுப்பு உப்பு பாதயாத்திரையின்போது மகாத்மா காந்தியுடன் 78 தொண்டர்கள் இருந்தனர். செல்லும் வழியில் ஆயிரக் கணக்கானோர் கலந்து கொண்டனர்.

நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கானோர் உப்புச் சட்டத்தை மீறி உப்பு தயாரித்து, அரசின் உப்பு தொழிற்சாலைகளின் முன் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். இயக்கம் பரவியதால் அயல்நாட்டுத் துணிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டன மற்றும் மதுக்கடைகள் முன் மறியல் செய்யப்பட்டன. விவசாயிகள் வருவாய் மற்றும் பாதுகாப்பு (சௌகிதாரி) வரிகளை செலுத்த மறுத்தனர் மற்றும் பல இடங்களில் காட்டுப் பகுதியில் வாழும் மக்கள் வனச் சட்டங்களை எதிர்த்தனர். கால்நடைகளை மேய்க்கவும் கட்டைகளை சேகரிக்கவும் இருப்புக் காடுகளுக்குச் சென்றனர்.

இவர்களின் முன்னேற்றங்களால் கவலையடைந்த காலனித்துவ அரசாங்கம் காங்கிரஸ் தலைவர்களை ஒவ்வொருவராக கைது செய்யத் தொடங்கியது. இது பல இடங்களில் வன்முறை மோதல்களுக்கு வழி வகுத்தது. ஏப்ரல் 1930ல் மகாத்மா காந்தியின் தீவிர சீடரான அப்துல் காஃபர்கான் கைது செய்யப்பட்டபோது கோபமடைந்த மக்கள் பெஷாவர் வீதிகளில் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். கவச கார்களையும் துப்பாக்கிச் சூடுகளையும் எதிர்கொண்டனர். பலர் கொல்லப்பட்டனர். ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு காந்தியடிகளே கைது செய்யப்பட்டபின் ஷோலப்பூரில் உள்ள தொழிற்துறை தொழிலாளர்கள், காவல் நிலையங்கள் நகராட்சிக் கட்டிடங்கள், வழக்கறிஞர்கள் மற்றும் இரயில் நிலையங்கள் ஆகிய ஆங்கிலேயே ஆட்சியைக் குறிக்கும் அனைத்து கட்டமைப்புகளையும் தாக்கினர். பயந்து போன அரசாங்கம் மிருகத்தனமான அடக்குமுறைக் கொள்கையைக் கையாண்டது. அமைதியான சத்தியாகிரகிகள் தாக்கப்பட்டனர். பெண்களும் குழந்தைகளும் தாக்கப்பட்டனர். சுமார் 1,00,000 பேர் கைது செய்யப்பட்டனர்.

அத்தகைய சூழ்நிலையில் மகாத்மா காந்தி மீண்டும் இயக்கத்தைக் கைவிட முடிவு செய்து மார்ச் 5, 1931ல் இர்வினுடன் ஒப்பந்தம் செய்தார். காந்தி இர்வின் ஒப்பந்தத்தின் மூலம் காந்தியடிகள் ஒரு வட்ட மேசை மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள ஒப்புதல் தெரிவித்தார்.

படம் 8, 1930, சத்தியாகிரகிகளை காவல்துறை ஒடுக்கிய காட்சி.

Round Table Conference) in London and the government agreed to release the political prisoners. In December 1931, Gandhiji went to London for the conference, but the negotiations broke down and he returned disappointed. Back in India, he discovered that the government had begun a new cycle of repression. Ghaffar Khan and Jawaharlal Nehru were both in jail, the Congress had been declared illegal, and a series of measures had been imposed to prevent meetings, demonstrations and boycotts. With great apprehension, Mahatma Gandhi relaunched the Civil Disobedience Movement. For over a year, the movement continued, but by 1934 it lost its momentum.

3.2 How Participants saw the Movement

Let us now look at the different social groups that participated in the Civil Disobedience Movement. Why did they join the movement? What were their ideals? What did swaraj mean to them?

In the countryside, rich peasant communities – like the Patidars of Gujarat and the Jats of Uttar Pradesh – were active in the movement. Being producers of commercial crops, they were very hard hit by the trade depression and falling prices. As their cash income disappeared, they found it impossible to pay the government's revenue demand. And the refusal of the government to reduce the revenue demand led to widespread resentment. These rich peasants became enthusiastic supporters of the Civil Disobedience Movement, organising their communities, and at times forcing reluctant members, to participate in the boycott programmes. For them the fight for swaraj was a struggle against high revenues. But they were deeply disappointed when the movement was called off in 1931 without the revenue rates being revised. So when the movement was restarted in 1932, many of them refused to participate.

The poorer peasantry were not just interested in the lowering of the revenue demand. Many of them were small tenants cultivating land they had rented from landlords. As the Depression continued and cash incomes dwindled, the small tenants found it difficult to pay their rent. They wanted the unpaid rent to the landlord to be remitted. They joined a variety of radical movements, often led by Socialists and Communists. Apprehensive of raising issues that might upset the rich peasants and landlords, the Congress was unwilling to support 'no rent' campaigns in most places. So the relationship between the poor peasants and the Congress remained uncertain.

Box 1

'To the altar of this revolution we have brought our youth as incense'

Many nationalists thought that the struggle against the British could not be won through non-violence. In 1928, the Hindustan Socialist Republican Army (HSRA) was founded at a meeting in Ferozeshah Kotla ground in Delhi. Amongst its leaders were Bhagat Singh, Jatin Das and Ajoy Ghosh. In a series of dramatic actions in different parts of India, the HSRA targeted some of the symbols of British power. In April 1929, Bhagat Singh and Batukeswar Dutta threw a bomb in the Legislative Assembly. In the same year there was an attempt to blow up the train that Lord Irwin was travelling in. Bhagat Singh was 23 when he was tried and executed by the colonial government. During his trial, Bhagat Singh stated that he did not wish to glorify 'the cult of the bomb and pistol' but wanted a revolution in society:

'Revolution is the inalienable right of mankind. Freedom is the imprescriptible birthright of all. The labourer is the real sustainer of society … To the altar of this revolution we have brought our youth as incense, for no sacrifice is too great for so magnificent a cause. We are content. We await the advent of revolution. *Inquilab Zindabad!*'

AP SCERT

(லண்டனில் நடைபெற்ற முதல் வட்டமேசை மாநாட்டை காங்கிரஸ் புறக்கணித்தது.) அரசியல் கைதிகளை விடுவிக்க அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டது. டிசம்பர் 1931ல் காந்தியடிகள் வட்ட மேசை மாநாட்டில் கலந்துகொள்ள இலண்டன் சென்றார். ஆனால் பேச்சுவார்த்தை முறிந்து ஏமாற்றத்துடன் திரும்பினார். மீண்டும் இந்தியாவில் அரசாங்கம் ஒரு புதிய அடக்கு முறை சுழற்சியைத் தொடங்கியிருப்பதைக் கண்டறிந்தார். கான் அப்துல் காஃபர்கானும் ஜவஹர்லால் நேருவும் சிறையில் இருந்தனர். காங்கிரஸ் சட்டவிரோதமானது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. கூட்டங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள் மற்றும் புறக்கணிப்புகளைத் தடுக்கத் தொடர்ச்சியான நடவடிக்கைகள் விதிக்கப்பட்டன. மிகுந்த அச்சத்துடன் காந்தி சட்டமறுப்பு இயக்கத்தை மீண்டும் தொடங்கினார். ஒரு வருடத்திற்கும் மேலாக இயக்கம் தொடர்ந்தது ஆனால் 1934க்குள் அதன் வேகத்தை இழந்தது.

3.2 பங்கேற்பாளர்கள் இயக்கத்தை எவ்வாறு பார்த்தனர்?

சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தில் பங்கேற்ற பல்வேறு சமூக குழுக்களைப் பற்றி தற்போது பார்க்கலாம். அவர்கள் இயக்கத்தில் ஏன் சேர்ந்தனர்? அவர்களின் இலட்சியங்கள் யாவை? சுயராஜ்ஜியம் என்பதற்கு என்ன பொருள் என அவர்கள் புரிந்து கொண்டனர்.

கிராமப்புறங்களில் பணக்கார விவசாய சமூகத்தினரான குஜராத்தின் படிதார்கள் மற்றும் உத்தரப்பிரதேசத்தின ஜாட்கள் இயக்கத்தில் தீவிரமாக பங்கேற்றனர். வணிகப் பயிர் உற்பத்தியாளர்களான அவர்கள் வணிக மந்தநிலை மற்றும் விலைகளின் வீழ்ச்சியால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்களின் பண வருமானம் இல்லாமல் போனதால் அரசாங்கத்தின் வரி வருவாய் தேவையை செலுத்த இயலாத நிலை ஏற்பட்டது. மேலும் வரி வருவாய் தேவையை குறைக்க அரசு மறுப்பது பரவலான மனநிறைவின்மைக்கு வழி வகுத்தது இந்த பணக்கார விவசாயிகள் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தின் ஆர்வமுள்ள ஆதரவாளர்களாக மாறி, தங்கள் சமூகங்களை ஒழுங்கமைத்து சில சமயங்களில் தயக்கம் காட்டிய உறுப்பினர்களை புறக்கணிப்பு நிகழ்வுகளில் பங்கேற்கும்படி வலியுறுத்தினர். அவர்களுக்கு சுயராஜ்ஜியத்திற்கான போராட்டம் அதிக வருவாய்க்கான போராட்டமாக இருந்தது. ஆனால் வருவாய் விகிதங்கள் திருத்தப் படாமல் 1931ல் இயக்கம் நிறுத்தப்பட்டபோது அவர்கள் ஆழ்ந்த ஏமாற்றம் அடைந்தனர். எனவே 1932ல் இயக்கம் மீண்டும் தொடங்கப்பட்டபோது அவர்களின் பலர் பங்கேற்க மறுத்துவிட்டனர்.

ஏழை விவசாயிகள் வரி வருவாய்த் தேவையை குறைப்பதில் மட்டும் ஆர்வம் காட்டவில்லை. அவர்களில் பல சிறு குத்தகைதாரர்கள் அவர்கள் நில உரிமையாளர்களிடமிருந்து வாடகைக்கு எடுத்த நிலத்தில் விவசாயம் செய்து வந்தனர். மந்த நிலை தொடர்ந்தாலும் பண வருவாய் குறைந்ததாலும் சிறு குத்தகைதாரர்கள் தங்கள் வாடகையை செலுத்த சிரமப்பட்டனர். நில உரிமையாளருக்கு செலுத்தப்படாத வாடகையை அவர்கள் செலுத்த விரும்பினர். அவர்கள் அவ்வப்போது சமூக வியலாளர்கள் மற்றும் பொதுவுடைமைவாதிகளால் வழிநடத்தப்பட்ட பல்வேறு புரட்சி இயக்கங்களில் இணைந்தனர் பணக்கார விவசாயிகள் மற்றும் நிலப்பிரபுக்களுக்கு வருத்தம் தரக்கூடிய பிரச்சனை எழுப்பும் அச்சம் மற்றும் பெரும்பாலான இடங்களில் வாடகை இல்லை என்னும் பிரச்சாரங்களையும் காங்கிரஸ் ஆதரிக்க தயாராக இல்லை. எனவே ஏழை விவசாயிகளுக்கும் காங்கிரசுக்கும் இடையேயான உறவு நிச்சயமற்றதாகவே இருந்தது.

கட்டம் 1

இப்புரட்சியின் பலிப்பீடத்திற்கு எங்கள் இளைஞர்களை தூபமாகக் கொண்டு வந்துள்ளோம்.

ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான போராட்டத்தை அகிம்சை மூலம் வெல்ல முடியாது என பல தேசியவாதிகள் கருதினர். 1928 ஆண்டு டில்லியில் உள்ள பெரோஷ் ஷா கோட்லா மைதானத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் இந்துஸ்தான் சோஷலிஸ குடியரசுக் கட்சி (HSRA) நிறுவப்பட்டது. அதன் தலைவர்களில் பகத்சிங், ஜாதின் தாஸ் மற்றும் அஜோய் கோஷ் ஆகியோர் அடங்குவர். இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் தொடர்ச்சியான வியத்தகு செயல்களில் பிரிட்டிஷ் அதிகாரத்தின் சில சின்னங்கள் மீது குறிவைத்து தாக்கியது. 1929 ஏப்ரலில் பகத்சிங்கும் பதுகேஷ்வர் தத்தாவும் சட்டசபையில் குண்டு வீசினர். அதே ஆண்டில் இர்வின் பயணம் செய்து கொண்டிருந்த இரயிலைக் கவிழ்க்க முயற்சி செய்யப்பட்டது. பகத்சிங் விசாரிக்கப்பட்டு காலனித்துவ அரசால் தூக்கிலிடப்படும்போது அவருக்கு வயது 23. விசாரணையின் போது பகத்சிங் தான் குண்டு வீசும் கலாச்சாரத்தை பெருமைபடுத்த விரும்பவில்லை. சமுதாயத்தில் புரட்சி ஏற்படவே விரும்புகிறேன் என்று கூறினார். புரட்சி என்பது மனித இனத்தின் குறிப்பிட முடியாத பிறப்பு உரிமை. உழைப்பாளிதான் சமுதாயத்தின் உண்மையான நிலைப்பாட்டை நிலைநாட்டு பவன். இந்த புரட்சியின் பலிபீடத்திற்கு நாங்கள் எங்கள் இளைஞர்களை தூபமாக கொண்டு வந்துள்ளோம். ஏனெனில் இவ்வளவு அற்புதமான காரணத்திற்காக எந்த தியாகமும் பெரிதல்ல. நாங்கள் மனநிறைவுடன் இருக்கிறோம். புரட்சியின் வருகைக்காக நாங்கள் காத்திருக்கிறோம். இன்குலாப் ஜிந்தாபாத்!

What about the business classes? How did they relate to the Civil Disobedience Movement? During the First World War, Indian merchants and industrialists had made huge profits and become powerful (see Chapter 5). Keen on expanding their business, they now reacted against colonial policies that restricted business activities. They wanted protection against imports of foreign goods, and a rupee-sterling foreign exchange ratio that would discourage imports. To organise business interests, they formed the Indian Industrial and Commercial Congress in 1920 and the Federation of the Indian Chamber of Commerce and Industries (FICCI) in 1927. Led by prominent industrialists like Purshottamdas Thakurdas and G. D. Birla, the industrialists attacked colonial control over the Indian economy, and supported the Civil Disobedience Movement when it was first launched. They gave financial assistance and refused to buy or sell imported goods. Most businessmen came to see swaraj as a time when colonial restrictions on business would no longer exist and trade and industry would flourish without constraints. But after the failure of the Round Table Conference, business groups were no longer uniformly enthusiastic. They were apprehensive of the spread of militant activities, and worried about prolonged disruption of business, as well as of the growing influence of socialism amongst the younger members of the Congress.

The industrial working classes did not participate in the Civil Disobedience Movement in large numbers, except in the Nagpur region. As the industrialists came closer to the Congress, workers stayed aloof. But in spite of that, some workers did participate in the Civil Disobedience Movement, selectively adopting some of the ideas of the Gandhian programme, like boycott of foreign goods, as part of their own movements against low wages and poor working conditions. There were strikes by railway workers in 1930 and dockworkers in 1932. In 1930 thousands of workers in Chotanagpur tin mines wore Gandhi caps and participated in protest rallies and boycott campaigns. But the Congress was reluctant to include workers' demands as part of its programme of struggle. It felt that this would alienate industrialists and divide the anti-imperial forces.

Another important feature of the Civil Disobedience Movement was the large-scale participation of women. During Gandhiji's salt march, thousands of women came out of their homes to listen to him. They participated in protest marches, manufactured salt, and

Some important dates

1918-19

Distressed UP peasants organised by Baba Ramchandra.

April 1919

Gandhian *hartal* against Rowlatt Act; Jallianwala Bagh massacre.

January 1921

Non-Cooperation and Khilafat movement launched.

February 1922

Chauri Chaura; Gandhiji withdraws Non-Cooperation movement.

May 1924

Alluri Sitarama Raju arrested ending a two-year armed tribal struggle.

December 1929

Lahore Congress; Congress adopts the demand for 'Purna Swaraj'.

1930

Ambedkar establishes Depressed Classes Association.

March 1930

Gandhiji begins Civil Disobedience Movement by breaking salt law at Dandi.

March 1931

Gandhiji ends Civil Disobedience Movement.

December 1931

Second Round Table Conference.

1932

Civil Disobedience re-launched.

APSCERT

வணிக வகுப்பினர் என்னவாயினர்? சட்ட மறுப்பு இயக்கத்துடன் அவர்கள் எவ்வாறு தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்? இந்திய வணிகர்கள் மற்றும் தொழிலதிபர்கள் முதல் உலகப் போரின்போது அதிக லாபம் ஈட்டினர் மற்றும் சக்தி வாய்ந்தவர்களாக மாறினர் (அத்தியாயம் 5ஐப் பார்க்கவும்). தங்கள் வணிகத்தை விரிவு படுத்துவதில் ஆர்வத்துடன் அவர்கள் தற்போது வணிக நடவடிக்கை களைக் கட்டுப்படுத்தும் காலனித்துவக் கொள்கைளுக்கு எதிராக எதிர் வினையாற்றினர். அவர்கள் வெளிநாட்டுப் பொருட்களின் இறக்குமதிக்கு எதிராக பாதுகாப்பையும், இறக்குமதியை ஊக்கப்படுத்தும் ரூபாய்-ஸ்டெர்லிங் அந்நிய செலாவணி விகிதத்தையும் விரும்பினர். வணிக நலன்களை ஒழுங்கமைக்க, அவர்கள் 1920ல் இந்திய தொழில் மற்றும் வணிக காங்கிரசையும் 1927ல் இந்திய வர்த்தக மற்றும் தொழில் கூட்டமைப்பையும் (FICCI) உருவாக்கினர். புருஷோத்தமதாஸ் தாக்கூர்தாஸ் மற்றும் G.D.பிர்லா போன்ற முக்கிய தொழிலதிபர்களின் தலைமையில் தொழிலதிபர்கள் இந்திய பொருளாதாரத்தின் மீது காலனித்துவக் கட்டுப்பாட்டைத் தாக்கினர் மற்றும் சட்ட மறுப்பு இயக்கம் முதலில் தொடங்கியபோது அதனை ஆதரித்தனர். அவர்கள் நிதி உதவிய ளித்தனர் மற்றும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களை வாங்கவோ அல்லது விற்கவோ மறுத்தனர். வணித்தின் மீதான காலனித்துவ கட்டுப்பாடுகள் இனி இருக்காது மற்றும் வர்த்தகமும் தொழில்துறையும் தடைகள் இல்லாமல் செழிக்கும் ஒரு காலமாக பெரும்பாலான வணிகர்கள் சுந்திரத்தைக் காண வந்தனர். ஆனால் வட்ட மேசை மாநாட்டின் தோல்விக்குப் பின் வணிகக் குழுக்கள் ஒரே மாதிரியான உற்சாகம் காட்டவில்லை. அவர்கள் போர்க் குணமிக்க நடவடிக்கைகளின் பரவலைப் பற்றி பயந்தனர். மேலும் வணிகத்தில் நீடித்த இடையூறுகள் மற்றும் காங்கிரசின் இளைய உறுப்பினர்களிடையே சோஷலிஸத்தின் செல்வாக்கு அதிகரித்து வருவதைப் பற்றி அவர்கள் கவலைப்பட்டனர். நாக்பூர் பகுதியைத் தவிர, தொழிற்துறை தொழிலாளர்களை சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தில் அதிக எண்ணிக்கையில் பங்கேற்கவில்லை. தொழிலதிபர்கள் காங்கிரசுடன் நெருக்கமாக இருந்ததால் தொழிலாளர்கள் தனித்தே இருந்தனர். ஆனால் அதையும் மீறி, சில தொழிலாளர்கள் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தில் பங்கேற்று குறைந்த ஊதியம் மற்றும் மோசமான வேலை நிலைமைகளுக்கு எதிரான தங்கள் சொந்த இயக்கங்களின் ஒரு பகுதியாக, அயல்நாட்டு பொருட்களைப் புறக்கணித்தல் போன்ற காந்திய திட்டத்தின் சில யோசனைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து ஏற்றுக்கொண்டனர். இரயில்வே ஊழியர்கள், 1930ல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். மற்றும் கப்பல் துறை தொழிலாளர்கள் 1932ல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். 1930ல் சோட்டா நாக்பூர் தகரச் சுரங்கத்தின் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் காந்தி தொப்பிகளை அணிந்து எதிர்ப்புப் பேரணிகளிலும் புறக்கணிப்பு பிரச்சாரங்களிலும் கலந்து கொண்டனர். ஆனால், தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளைப் போராட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகக் காட்ட காங்கிரஸ் தயக்கம் காட்டியது. இது தொழிலதிபர்களை அந்நியப்படுத்தும் மற்றும் ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் எதிர்ப்பைப் பிரிக்கும் என்று கருதியது.

சட்டமறுப்பு இயக்கத்தின் மற்றொரு முக்கிய அம்சம் பெண்களின் பெரிய அளவிலான பங்கேற்பாகும். காந்தியடிகளின் உப்பு அணி வகுப்பின் போது ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் அவருடைய பேச்சைக் கேட்க தங்கள் வீடுகளை விட்டு வெளியே வந்தனர். அவர்கள் எதிர்ப்பு அணிவகுப்புகளிலும் உப்பு தயாரிப்பதிலும் மற்றும்

சில முக்கிய தேதிகள்

1918-19

பாபா ராமச்சந்திராவால் ஒருங்கமைக்கப்பட்ட துயரத்தில் இருந்த உத்திரபிரதேச விவசாயிகள்

ஏப்ரல் 1919

ரௌலட் சட்டத்திற்கு எதிரான காந்திய கடையடைப்பு. ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை

ஜனவரி 1921

ஒத்துழையாமை மற்றும் கிலாபத் இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது

பிப்ரவரி 1922

சௌரி சௌரா நிகழ்வு; ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை காந்தியடிகள் திரும்பப் பெற்றார்.

மே1924

இரண்டாண்டு கால ஆயுதமேந்திய பழங்குடியினரின் போராட்டத்தை முடிவுக்கு கொண்டு வர அல்லூரி சீதாராம ராஜு கைது செய்யப்பட்டார்.

டிசம்பர் 1929

லாகூர் காங்கிரஸ், முழு சுதந்திர கோரிக்கையை காங்கிரஸ் ஏற்றுக்கொள்கிறது.

1930

அம்பேத்கர் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் சங்கத்தை நிறுவினார்.

மார்ச் 1930

காந்தி சட்டமறுப்பு இயக்கத்தை தொடங்கி தண்டியில் உப்பு சட்டத்தை மீறினார்.

மார்ச் 1931

காந்தியடிகள் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை முடிவுக்கு கொண்டு வந்தார்.

டிசம்பர் 1931

இரண்டாம் வட்ட மேசை மாநாடு

1932

சட்ட மறுப்பு இயக்கம் மீண்டும் தொடங்கப் படுதல்.

Fig. 9 – Women join nationalist processions.
During the national movement, many women, for the first time in their lives, moved out of their homes on to a public arena. Amongst the marchers you can see many old women, and mothers with children in their arms.

picketed foreign cloth and liquor shops. Many went to jail. In urban areas these women were from high-caste families; in rural areas they came from rich peasant households. Moved by Gandhiji's call, they began to see service to the nation as a sacred duty of women. Yet, this increased public role did not necessarily mean any radical change in the way the position of women was visualised. Gandhiji was convinced that it was the duty of women to look after home and hearth, be good mothers and good wives. And for a long time the Congress was reluctant to allow women to hold any position of authority within the organisation. It was keen only on their symbolic presence.

Discuss

Why did various classes and groups of Indians participate in the Civil Disobedience Movement?

3.3 The Limits of Civil Disobedience

Not all social groups were moved by the abstract concept of swaraj. One such group was the nation's 'untouchables', who from around the 1930s had begun to call themselves dalit or oppressed. For long the Congress had ignored the dalits, for fear of offending the *sanatanis,* the conservative high-caste Hindus. But Mahatma Gandhi declared that swaraj would not come for a hundred years if untouchability was not eliminated. He called the 'untouchables' harijan,

படம்-9 பெண்கள் தேசியவாத ஊர்வலங்களில் இணைகின்றனர். தேசிய இயக்கத்தின்போது பல பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் முதல் முறையாக தங்கள இல்லங்களை விடுத்து பொது அரங்கிற்கு வந்தனர். அணிவகுப் பாளர்களிடையே பல வயதான மூதாட்டிகளையும் தங்கள் கைகளில் குழந்தைகளுடன் தாய்மார்களையும் காணலாம்.

அயல்நாட்டுத் துணி மற்றும் மதுபானக்கடைகள் முன் மறியல் செய்தனர். பலர் சிறை சென்றனர். நகர்ப்புறங்களில் இந்த பெண்கள் உயர்சாதிக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், கிராமப்புறங்களில் அவர்கள் பணக்கார விவசாயக் குடும்பங்களிலிருந்து வந்தவர்கள். காந்தியடிகளின் அழைப்பால் உந்தப்பட்ட அவர்கள் நாட்டிற்கு சேவை செய்வது பெண்களின் புனிதமான கடமை என நினைத்தனர். இருப்பினும் இந்த அதிகரித்த பொது மக்களின் பங்கு பெண்களின் நிலைப்பாட்டை காட்சிப்படுத்திய விதத்தில் எந்த புரட்சிகரமான மாற்றத்தையும் குறிப்பிடவில்லை. வீட்டையும் அடுப்பங்கரையையும் கவனித்துக் கொள்வதும் நல்ல மனைவியாக நல்ல தாயாக இருப்பதும் பெண்களின் கடமை என்று காந்தியடிகள் நம்பினார். மேலும் நீண்ட காலமாக பெண்களை அமைப்பிற்குள் எந்த அதிகாரப் பதவியையும் வகிக்க காங்கிரஸ் தயக்கம் காட்டி வந்தது. அது அவர்களின் அடையாள இருப்பில் மட்டுமே ஆர்வமாக இருந்தது.

கலந்துரையாடவும்.

இந்தியாவின் பல்வேறு வகுப்பினரும் குழுவினரும் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தில் ஏன் கலந்து கொண்டனர்?

3.3 சட்ட மறுப்பின் வரம்புகள்

அனைத்து சமூகக் குழுக்களும் சுயராஜ்ஜியத்தின் சுருக்கமான கருத்தாக்கத்தால் உந்தப்படவில்லை. 1930களிலிருந்து தங்களை தலித்துக்கள் அல்லது ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் என்று அழைக்கத் தொடங்கிய தேசத்தின் தீண்டத் தகாதவர்கள் அத்தகைய ஒரு குழுவாகும். சனாதனிகள் என்னும் பழமைவாத உயர்சாதி இந்துக்கள் புண்படுத்தப்படுவார்கள் என்னும் பயத்தில் காங்கிரஸ் நீண்டகாலமாக தலித்துகளைப் புறக்கணித்தது. ஆனால் தீண்டாமை ஒழிக்கப்படாவிட்டால் நூறாண்டுகளுக்கு சுயராஜ்ஜியம் வராது என்று மகாத்மா காந்தி அறிவித்தார். அவர் தீண்டத்தகாதவர் களை 'ஹரிஜன்'

or the children of God, organised satyagraha to secure them entry into temples, and access to public wells, tanks, roads and schools. He himself cleaned toilets to dignify the work of the bhangi (the sweepers), and persuaded upper castes to change their heart and give up 'the sin of untouchability'. But many dalit leaders were keen on a different political solution to the problems of the community. They began organising themselves, demanding reserved seats in educational institutions, and a separate electorate that would choose dalit members for legislative councils. Political empowerment, they believed, would resolve the problems of their social disabilities. Dalit participation in the Civil Disobedience Movement was therefore limited, particularly in the Maharashtra and Nagpur region where their organisation was quite strong.

Dr B.R. Ambedkar, who organised the dalits into the Depressed Classes Association in 1930, clashed with Mahatma Gandhi at the second Round Table Conference by demanding separate electorates for dalits. When the British government conceded Ambedkar's demand, Gandhiji began a fast unto death. He believed that separate electorates for dalits would slow down the process of their integration into society. Ambedkar ultimately accepted Gandhiji's position and the result was the Poona Pact of September 1932. It gave the Depressed Classes (later to be known as the Schedule Castes) reserved seats in provincial and central legislative councils, but they were to be voted in by the general electorate. The dalit movement, however, continued to be apprehensive of the Congress-led national movement.

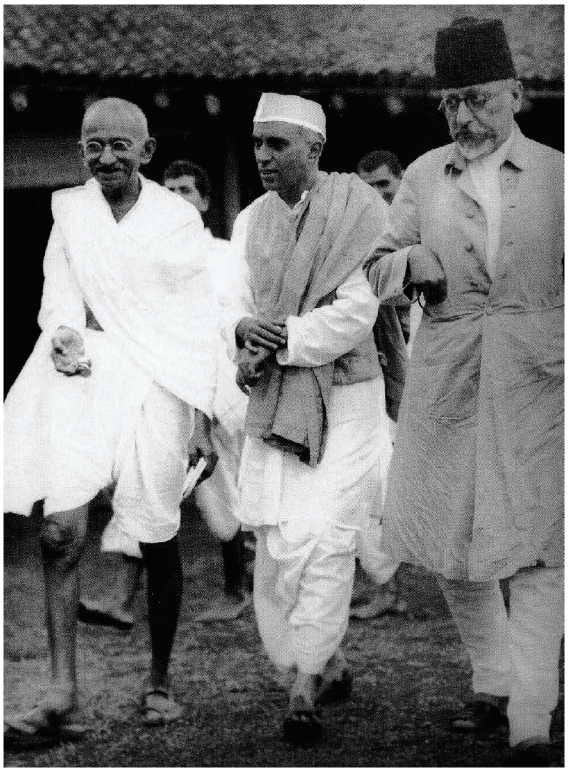

Fig. 10 – Mahatma Gandhi, Jawaharlal Nehru and Maulana Azad at Sevagram Ashram, Wardha, 1935.

Some of the Muslim political organisations in India were also lukewarm in their response to the Civil Disobedience Movement. After the decline of the Non-Cooperation-Khilafat movement, a large section of Muslims felt alienated from the Congress. From the mid-1920s the Congress came to be more visibly associated with openly Hindu religious nationalist groups like the Hindu Mahasabha. As relations between Hindus and Muslims worsened, each community organised religious processions with militant fervour, provoking Hindu-Muslim communal clashes and riots in various cities. Every riot deepened the distance between the two communities.

The Congress and the Muslim League made efforts to renegotiate an alliance, and in 1927 it appeared that such a unity could be forged. The important differences were over the question of representation in the future assemblies that were to be elected. Muhammad Ali

AP SCERT

அல்லது 'கடவுளின் பிள்ளை' என அழைத்தார். அவர்கள் கோவில்களுக்குள் நுழைவதற்கும், பொதுக்கிணறுகள், குளங்கள், சாலைகள் மற்றும் பள்ளிகளுக்குச் செல்வதற்கும் சத்தியாகிரகத்தை ஏற்பாடு செய்தார். 'பாங்கிகளின்' (துப்பரவுப் பணியாளர்கள்) பணியை கௌரவப்படுத்த அவரே கழிவறைகளை சுத்தம் செய்தார். மேலும் உயர் சாதியினரைத் தாங்கள் மனதை மாற்றிக்கொண்டு தீண்டாமைப் பாவத்தைக் கைவிடும்படி வற்புறுத்தினார். ஆனால் பல தலித் தலைவர்கள் சமூகத்தின் பிரச்சனைகளுக்கு ஒரு வேறுபட்ட அரசியல் தீர்வின் மீது ஆர்வமாக இருந்தனர். கல்வி நிறுவனங்களில் இட ஒதுக்கீடு மற்றும் சட்டமன்ற குழுக்களுக்கு தலித் உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தனி வாக்காளர் தொகுதி ஆகியவற்றைக் கோரி அவர்கள் தங்களை ஒழுங்கமைக்கத் தொடங்கினர். அரசியல் அதிகாரமளித்தல், அவர்களின் சமூகக் குறைபாடுகளின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் என்றும் அவர்கள் நம்பினர். எனவே சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தில் தலித்துகளின் பங்கேற்பு குறைவாகவே இருந்தது. குறிப்பாக மகாராஷ்டிரம் மற்றும் நாக்பூர் பகுதிகளில் அவர்களின் அமைப்பு வலிமையாக இருந்தது.

1930ல் தலித்துகளை தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் சங்கமாக அமைத்த டாக்டர் பி.ஆர்.அம்பேத்கர் தலித்துகளுக்கு தனித் தொகுதிகள் கோரி இரண்டாவது வட்ட மேசை மாநாட்டில் மகாத்மா காந்தியுடன் மோதினார். அம்பேத்கரின் கோரிக்கையை ஆங்கிலேயே அரசு ஏற்றுக்கொண்ட போது காந்தியடிகள் சாகும்வரை உண்ணாவிரத்தைத் தொடங்கினார். தலித்துகளுக்கு தனி வாக்காளர் தொகுதி என்பது சமுதாயத்திற்குள் அவர்களை ஒருங்கிணைக்கும் செயல் முறையைக் குறைத்துவிடும் என்று அவர் நம்பினார். இறுதியில் அம்பேத்கர் காந்தியின் நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டார். அதன் விளைவாக பூனா ஒப்பந்தம் செப்டம்பர் 1932ல் ஏற்பட்டது. இது தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு (பின்னர் அட்டவணை சாதியினர் என்று அழைக்கப்பட்டது) மாகாண மற்றும் மத்திய சட்டமன்றங்களில் இட ஒதுக்கீட்டு இடங்களை வழங்கியது. ஆனால் அவர்கள் பொது வாக்காளர்களால் வாக்களிக்கப்பட வேண்டும். இருப்பினும் தலித் இயக்கம் காங்கிரஸ் தலைமையிலான தேசிய இயக்கத்தின் மீது தொடர்ந்து அச்சம் கொண்டிருந்தது.

இந்தியாவிலுள்ள சில முஸ்லீம் அரசியல் அமைப்புகளும் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்திற்கு பதிலளிப்பதில் மந்தமாகவே இருந்தன. ஒத்துழையாமை-கிலாபத் இயக்கத்தின் வீழ்ச்சிக்குப் பின் முஸ்லிம்களின் பெரும் பகுதியினர் காங்கிரசிலிருந்து வேறுபடுத்தப்பட்டதாக உணர்ந்தனர். 1920களின் இடைக்காலத்திலிருந்து இந்து முஸ்லீம் வகுப்புவாத மோதல்கள் மற்றும் கலவரங்களைத் தூண்டி போர்க்குணத்துடன் மத ஊர்வலங்களை ஏற்பாடு செய்தனர். ஒவ்வொரு கலவரமும் இரு சமூகங்களுக்கிடையிலான விரிசலை அதிகப்படுத்தியது. காங்கிரசும் முஸ்லீம் லீக்கும் மீண்டும் கூட்டணிக்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டன. 1927ல் அத்தகைய ஒற்றுமையை உருவாக்க முடியும் என்று தோன்றியது. முக்கியமான வேறுபாடுகள் எதிர்காலத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்படவிருக்கும் சட்டசபைகளில் பிரதிநிதித்துவம் பற்றிய வினாவின் மீது இருந்தன. முஸ்லீம் லீக்கின்

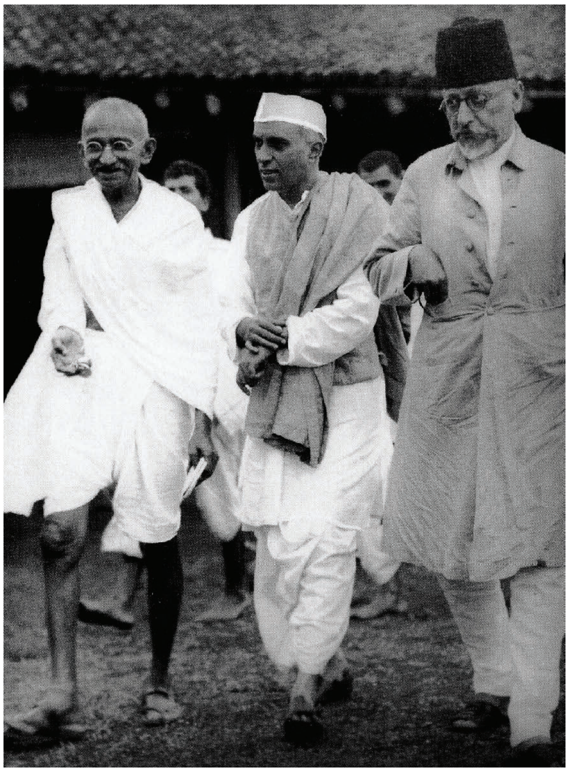

படம் 10 வார்தாவின் சேவாகிரம ஆசிரமத்தில் 1935ல் மகாத்மா காந்தி, ஜவஹர்லால் நேரு, மற்றும் மௌலானா ஆசாத்.

AP SCERT

Jinnah, one of the leaders of the Muslim League, was willing to give up the demand for separate electorates, if Muslims were assured reserved seats in the Central Assembly and representation in proportion to population in the Muslim-dominated provinces (Bengal and Punjab). Negotiations over the question of representation continued but all hope of resolving the issue at the All Parties Conference in 1928 disappeared when M.R. Jayakar of the Hindu Mahasabha strongly opposed efforts at compromise.

When the Civil Disobedience Movement started there was thus an atmosphere of suspicion and distrust between communities. Alienated from the Congress, large sections of Muslims could not respond to the call for a united struggle. Many Muslim leaders and intellectuals expressed their concern about the status of Muslims as a minority within India. They feared that the culture and identity of minorities would be submerged under the domination of a Hindu majority.

Source D

In 1930, Sir Muhammad Iqbal, as president of the Muslim League, reiterated the importance of separate electorates for the Muslims as an important safeguard for their minority political interests. His statement is supposed to have provided the intellectual justification for the Pakistan demand that came up in subsequent years. This is what he said:

'I have no hesitation in declaring that if the principle that the Indian Muslim is entitled to full and free development on the lines of his own culture and tradition in his own Indian home-lands is recognised as the basis of a permanent communal settlement, he will be ready to stake his all for the freedom of India. The principle that each group is entitled to free development on its own lines is not inspired by any feeling of narrow communalism … A community which is inspired by feelings of ill-will towards other communities is low and ignoble. I entertain the highest respect for the customs, laws, religions and social institutions of other communities. Nay, it is my duty according to the teachings of the Quran, even to defend their places of worship, if need be. Yet I love the communal group which is the source of life and behaviour and which has formed me what I am by giving me its religion, its literature, its thought, its culture and thereby its whole past as a living operative factor in my present consciousness …

'Communalism in its higher aspect, then, is indispensable to the formation of a harmonious whole in a country like India. The units of Indian society are not territorial as in European countries … The principle of European democracy cannot be applied to India without recognising the fact of communal groups. The Muslim demand for the creation of a Muslim India within India is, therefore, perfectly justified…

'The Hindu thinks that separate electorates are contrary to the spirit of true nationalism, because he understands the word "nation" to mean a kind of universal amalgamation in which no communal entity ought to retain its private individuality. Such a state of things, however, does not exist. India is a land of racial and religious variety. Add to this the general economic inferiority of the Muslims, their enormous debt, especially in the Punjab, and their insufficient majorities in some of the provinces, as at present constituted and you will begin to see clearly the meaning of our anxiety to retain separate electorates.'

Source

Discuss

Read the Source D carefully. Do you agree with Iqbal's idea of communalism? Can you define communalism in a different way?

தலைவர்களின் ஒருவரான முகமது அலி ஜின்னா, மத்திய சட்டமன்றத்தில் முஸ்லீம்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு மற்றும் முஸ்லீம்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் மாகாணங்களில் (வங்காளம் மற்றும் பஞ்சாப்) மக்கள் தொகை விகிதத்தில் பிரதிநிதித்துவம் உறுதி செய்யப்பட்டால் தனித்தொகுதிக்கான கோரிக்கையைக் கைவிடத் தயாராக இருந்தார். பிரதிநிதித்துவம் குறித்த பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்ந்தன. ஆனால் 1928ஆம் ஆண்டு அனைத்துக் கட்சி மாநாட்டில் பிரச்சினையை தீர்க்கும் அனைத்து நம்பிக்கையும் காணாமல் போனது. சமரச முயற்சிகளை இந்து மகாசபையின் M.R.ஜெயகர் கடுமையாக எதிர்தார்.

இவ்வாறு சட்ட மறுப்பு இயக்கம் தொடங்கப்பட்ட போது சமூகங்களுக்கிடையே சந்தேகம் மற்றும் அவநம்பிக்கையின் சூழல் இருந்தது. காங்கிரசிலிருந்து வேறுபடுத்திக்கொண்ட முஸ்லீம்களின் பெரும்பகுதியினருக்கு ஒன்றுபட்ட போராட்டத் திற்காக அழைப்பிற்கு பதிலளிக்க இயலவில்லை. பல முஸ்லீம் தலைவர்கள் மற்றும் நுண்ணறிவாளர்கள் இந்தியாவில் சிறுபான்மையினராக முஸ்லீம்களின் நிலை குறித்து தங்கள் அக்கறையை வெளிப்படுத்தினர். சிறுபான்மையினரின் கலாச்சாரம் மற்றும் அடையாளம் இந்து பெரும்பான்மையினரின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் மூழ்கிவிடும் என்று அவர்கள் அஞ்சினர்.

ஆதாரம் ஈ

1930ல் முஸ்லீம் லீக்கின் தலைவராக சர் முகமது இக்பால் சிறுபான்மையினரின் அரசியல் நலன்களுக்கு ஒரு முக்கியமான பாதுகாப்பு என முஸ்லீம்களுக்கு தனித்தேர்தல் தொகுதிகளின் முக்கியத்துவத்தை மீண்டும் வலியுறுத்தினார். அவரது கூற்று அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் எழுந்த பாகிஸ்தான் கோரிக்கைகளை நுண்ணறிவான நியாயத்தை வழங்கியதாக கருதப்படுகிறது. அவர் கூறியதாவது இந்திய முஸ்லீம்தனது சுயகலாச்சாரம் மற்றும் பாரம்பரியத்தின் அடிப்படையில் தனது சொந்த இந்திய தாய் நாட்டில் முழுமையான மற்றும் சுதந்திரமான வளர்ச்சிக்கு தகுதியானவர் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டால் அதை அறிவிப்பதில் எனக்கு எந்த தயக்கமும் இல்லை. இது ஒரு நிரந்தர வகுப்புவாத தீர்வு. இந்திய சுதந்திரத்திற்காக தன்னுடைய அனைத்தையும் பங்களிக்க அவர் தயாராக இருப்பார். ஒவ்வொரு குழுவும் அதன் சொந்த வழியில் சுதந்திரமான வளர்ச்சிக்கு உரிமையுடையது என்ற கொள்கையானது எந்தவொரு குறுகிய வகுப்புவாத உணர்வினாலும் ஈர்க்கப்படவில்லை. மற்ற சமூகங்கள் மீதான தவறான எண்ணத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட ஒரு சமூகம் தாழ்வானது மற்றும் இழிவானது. மற்ற சமூகங்களின் பழக்க வழக்கங்கள் சட்டங்கள், மதங்கள் மற்றும் சமூக நிறுவனங்களுக்கு நான் மிகுந்த மரியாதை அளித்து வருகிறேன். இல்லை, குர்ஆனின் போதனைகளின்படி தேவைப்பட்டால் அவர்களின் வழிபாட்டுத் தலங்களையும் பாதுகாப்பது எனது கடமையாகும். ஆயினும் வாழ்க்கை மற்றும் நடத்தையின் அதாரமாக இருக்கும் வகுப்புவாதக் குழுவை நான் நேசிக்கிறேன். அதன் மதம், இலக்கியம், அதன் சிந்தனை அதன் கலாச்சாரம் மற்றும் அதன் மூலம் அதன் முழு கடந்த காலத்தையும் எனது தற்போதைய நனவில் ஒரு உயிருள்ள செயல்பாட்டுக் காரணியாகத் தந்து நான் என்னவாக இருக்கிறேன் என்பதை உருவாக்கியது.

எனவே, இந்தியா போன்ற ஒரு நாட்டின் ஒரு நல்லிணக்கத்தை உருவாக்குவதற்கு வகுப்புவாதம் அதன் உயர்ந்த அம்சத்தில் இன்றியமையாதது. இந்திய சமுதாயத்தின் அங்கங்கள் ஐரோப்பிய நாடுகளில் உள்ளதைப் போல வட்டாரத் தொடர்பானவை அல்ல. வகுப்புவாதக் குழுக்களின் உண்மையை ஏற்காமல் ஐரோப்பிய மக்களாட்சியின் கொள்கையை இந்தியாவிற்கு பயன்படுத்த முடியாது. எனவே, இந்தியாவிற்குள் ஒரு முஸ்லீம் இந்தியாவை உருவாக்க வேண்டும் என்னும் முஸ்லீம் கோரிக்கை முற்றிலும் நியாயமானது.

தனிவாக்காளர் தொகுதிகள் என்பது தேசிவாதத்திற்கு முரணானவை என்று இந்து நினைக்கிறார் ஏனெனில் அவர் தேசம் என்ற சொல்லை ஒரு வகையான உலகளாவிய ஒருங்கிணைப்பு என்று புரிந்து கொள்கிறார். இதில் எந்த வகுப்பவாத அமைப்பும் அதன் தனிப்பட்ட தனித்துவத்தை தக்க வைத்துக்கொள்ள இயலாது. இருப்பினும் அத்தகைய நிலை இல்லை. இந்தியா இன மற்றும் மத வேறுபாடுகளைக் கொண்ட நாடு முஸ்லீம்களின் பொதுப் பொருளாதாரத் தாழ்வு, குறிப்பாக பஞ்சாபில் அவர்களின் பெரும் கடன் மற்றும் சில மாகாணங்களில் போதிய பெரும்பான்மையின்மை போன்றவற்றையும் சேர்த்தால் தனித்தொகுதிகளைத் தக்க வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எங்களின் கவலையின் பொருளை நீங்கள் தெளிவாக உணரத் தொடங்குவீர்கள்.

கலந்துரையாடவும்

ஆதாரம் ஈ – ஐ கவனமாக படிக்கவும். இக்பாலின் வகுப்புவாதக் கருத்துடன் நீங்கள் உடன்படுகிறீர்களா? வகுப்பு வாதத்தை உங்களால் மாறுபட்ட முறையில் வரையறுக்க இயலுமா?

4 The Sense of Collective Belonging

Fig. 11 – Bal Gangadhar Tilak, an early-twentieth-century print.
Notice how Tilak is surrounded by symbols of unity. The sacred institutions of different faiths (temple, church, masjid) frame the central figure.

Nationalism spreads when people begin to believe that they are all part of the same nation, when they discover some unity that binds them together. But how did the nation become a reality in the minds of people? How did people belonging to different communities, regions or language groups develop a sense of collective belonging?

This sense of collective belonging came partly through the experience of united struggles. But there were also a variety of cultural processes through which nationalism captured people's imagination. History and fiction, folklore and songs, popular prints and symbols, all played a part in the making of nationalism.

4 கூட்டுடமை உணர்வு

படம் 1 பால கங்காதர திலகர் – இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், அச்சிடப்பட்டது. திலகர் ஒற்றுமையின் சின்னங்களால் எவ்வாறு சூழப்பட்டுள்ளார் என்பதை கவனிக்கவும். வெவ்வேறு மத நம்பிக்கைகளின் புனித நிறுவனங்களான கோவில், மாதாகோயில், மசூதி உருவங்களால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மக்கள் அனைவரும் ஒரே தேசத்தின் பகுதி என்று நம்பத் தொடங்கும்போது அவர்களை ஒன்றிணைக்கும் சில ஒற்றுமையைக் கண்டறியும் போது தேசிய வாதம் பரவுகிறது. ஆனால் மக்களின் மனங்களில் தேசம் எவ்வாறு உண்மையானதாக மாறியது? வெவ்வேறு சமூகங்கள், வட்டாரங்கள் அல்லது மொழிக் குழுக்களைச் சேர்ந்த மக்கள் எவ்வாறு கூட்டுடமை உணர்வை வளர்த்துக்கொண்டனர்?

இக்கூட்டுடமை உணர்வு ஓரளவிற்கு ஒன்றுபட்ட போராட்டங்களின் அனுபவத்தின் மூலம் வந்தது. ஆனால் தேசியவாதம் மக்களின் கற்பனையை கைப்பற்றிய பல்வேறு கலாச்சார செயல்முறைகளும் இருந்தன. வரலாறு மற்றும் புனைகதை, நாட்டுப்புறக் கதைகள் மற்றும் பாடல்கள் பிரபலமான அச்சுப்பிரதிகள் மற்றும் சின்னங்கள் போன்ற அனைத்தும் தேசியவாதத்தை உருவாக்குவதில் பங்கு வகித்தன.

The identity of the nation, as you know (see Chapter 1), is most often symbolised in a figure or image. This helps create an image with which people can identify the nation. It was in the twentieth century, with the growth of nationalism, that the identity of India came to be visually associated with the image of Bharat Mata. The image was first created by Bankim Chandra Chattopadhyay. In the 1870s he wrote 'Vande Mataram' as a hymn to the motherland. Later it was included in his novel *Anandamath* and widely sung during the Swadeshi movement in Bengal. Moved by the Swadeshi movement, Abanindranath Tagore painted his famous image of Bharat Mata (see Fig. 12). In this painting Bharat Mata is portrayed as an ascetic figure; she is calm, composed, divine and spiritual. In subsequent years, the image of Bharat Mata acquired many different forms, as it circulated in popular prints, and was painted by different artists (see Fig. 14). Devotion to this mother figure came to be seen as evidence of one's nationalism.

Fig. 12 – Bharat Mata, Abanindranath Tagore, 1905.
Notice that the mother figure here is shown as dispensing learning, food and clothing. The mala *in one hand emphasises her ascetic quality. Abanindranath Tagore, like Ravi Varma before him, tried to develop a style of painting that could be seen as truly Indian.*

Ideas of nationalism also developed through a movement to revive Indian folklore. In late-nineteenth-century India, nationalists began recording folk tales sung by bards and they toured villages to gather folk songs and legends. These tales, they believed, gave a true picture of traditional culture that had been corrupted and damaged by outside forces. It was essential to preserve this folk tradition in order to discover one's national identity and restore a sense of pride in one's past. In Bengal, Rabindranath Tagore himself began collecting ballads, nursery rhymes and myths, and led the movement for folk

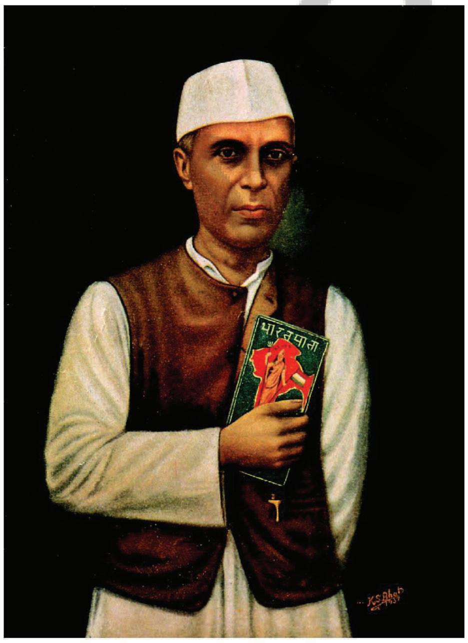

Fig. 13 – Jawaharlal Nehru, a popular print.
Nehru is here shown holding the image of Bharat Mata and the map of India close to his heart. In a lot of popular prints, nationalist leaders are shown offering their heads to Bharat Mata. The idea of sacrifice for the mother was powerful within popular imagination.

தேசத்தின் அடையாளம் என்பது (அத்தியாயம் 1ஐப் பார்க்கவும்) ஓர் உருவம் அல்லது படத்தில் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது என்பது உங்களுக்கு தெரியும். மக்கள் தேசத்தை அடையாளம் காணக்கூடிய ஒரு படத்தை உருவாக்க இது உதவுகிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் தேசியவாதத்தின் வளர்ச்சியுடன் இந்தியாவின் அடையாளம் பாரததாயின் உருவத்துடன் காட்சியளவில் இணைக்கப்பட்டது. படத்தை முதலில் உருவாக்கியவர் 'பங்கிம் சந்திர சாட்டர்ஜி'. 1870களில் அவர் தாய்நாட்டிற்காக வந்தேமாதரம் என்னும் பாடலை இயற்றினார். பின்னர் இது அவரது 'ஆனந்த மடம்' என்னும் நாவலில் சேர்க்கப்பட்டது மற்றும் வங்காளத்தில் சுதேசி இயக்கத்தின் போது பரவலாக பாடப்பட்டது. சுதேசி இயக்கத்தால் தூண்டப்பட்டு, அபனீந்திரநாத் தாகூர் பாரதத்தாயின் புகழ்பெற்ற உருவத்தை வரைந்தார் (படம் 12ஐப் பார்க்கவும்). இந்த ஓவியத்தில் பாரதத் தாய் ஒரு துறவியாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார். அவள் அமைதியானவள் இசையமைப்பவள். தெய்வீகமானவள் மற்றும் ஆன்மீகமானவள்.

அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் பாரதத்தாயின் உருவம் பல்வேறு வடிவங்களைப் பெற்றது. அது பிரபலமான அச்சுப் பிரதிகளாக சுற்றறிக்கை செய்யப்பட்டது. மேலும் பல்வேறு கலைஞர்களால் வரையப்பட்டது. (படம் 14ஐப் பார்க்கவும்) இத்தாய் உருவத்தின் மீதான பக்தியானது ஒருவரின் தேசியவாதத்தின் சான்றாகக் கருதப்பட்டது.

இந்திய நாட்டுப்புறக் கதைகளின் புதுப்பிக்கும் இயக்கத்தின் மூலம் தேசியவாதத்தின் கருத்துகளும் வளர்ந்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இந்தியாவில் தேசியவாதிகள் பாணர்களால் பாடப்பட்ட நாட்டுப்புறக் கதைகளை பதிவு செய்யத்தொடங்கினர். மேலும் அவர்கள், கிராமங்களுக்குச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டு நாட்டுப்புறப் பாடல்களையும் கதைகளையும் சேகரித்தனர். இக்கதைகள் வெளிப்புறச் சக்திகளால் சிதைக்கப்பட்ட மற்றும் சேதப்படுத்தப்பட்ட பாரம்பரிய கலாச்சாரத்தின் உண்மையான நிலையை தெரிவிப்பதாக அவர்கள் நம்பினர். ஒருவரின் தேசிய அடையாளத்தைக் கண்டறியவும். ஒருவரின் கடந்த காலத்தின் பெருமையை மீட்டெடுக்கவும் இந்த நாட்டுப்புற மரபினை பாதுகாப்பது இன்றியமையாதது. வங்காளத்தில் இரவீந்திரநாத் தாகூர் நாட்டுப்புற கதைப் பாடல்களையும் குழந்தை இலக்கியங்களையும் மற்றும் புராணக்கதைகளையும் சேகரிக்கத் தொடங்கினார். மேலும் நாட்டுப்புற மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தை வழிநடத்தினார்.

படம் 12 1905ல் அபனீந்திரநாத் தாகூர் வரைந்த பாரதத்தாயின் படம்.
இங்கு தாய் உருவம் கற்றல், உணவு உடை வழங்குவதாகக் காட்டப்பட்டுவதைக் கவனிக்கவும். ஒரு கையில் உள்ள மாலை அவளின் துறவு குணத்தை வலியுறுத்துகிறது. அபனீந்திரநாத் தாகூர் அவருக்கு முன் வாழ்ந்த ரவிவர்மாவைப் போல உண்மையான இந்தியராகக் காணக்கூடிய ஓவியக் கலையை வளர்க்க முயன்றார்.

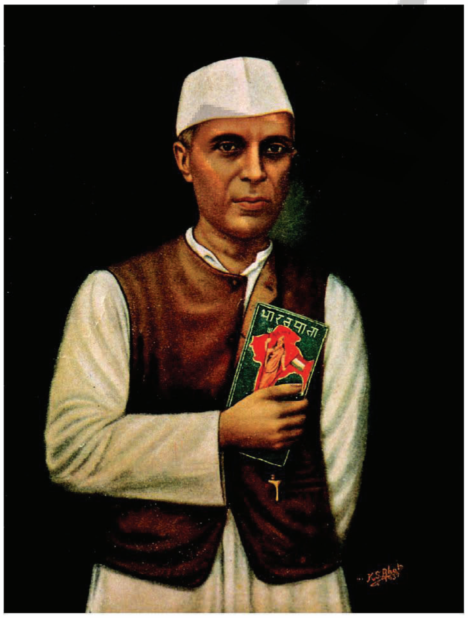

படம் 13 ஜவஹர்லால் நேரு, ஒரு பிரபலமான அச்சுப்பிரதி.
நேரு பாரதத்தாயின் படத்தையும் இந்திய வரைபடத்தையும் இதயத்திற்கு அருகில் வைத்திருப்பது போல் இங்கு காட்டப்பட்டுள்ளது.

revival. In Madras, Natesa Sastri published a massive four-volume collection of Tamil folk tales, *The Folklore of Southern India*. He believed that folklore was national literature; it was 'the most trustworthy manifestation of people's real thoughts and characteristics'.

As the national movement developed, nationalist leaders became more and more aware of such icons and symbols in unifying people and inspiring in them a feeling of nationalism. During the Swadeshi movement in Bengal, a tricolour flag (red, green and yellow) was designed. It had eight lotuses representing eight provinces of British India, and a crescent moon, representing Hindus and Muslims. By 1921, Gandhiji had designed the Swaraj flag. It was again a tricolour (red, green and white) and had a spinning wheel in the centre, representing the Gandhian ideal of self-help. Carrying the flag, holding it aloft, during marches became a symbol of defiance.

Another means of creating a feeling of nationalism was through reinterpretation of history. By the end of the nineteenth century many Indians began feeling that to instill a sense of pride in the nation, Indian history had to be thought about differently. The British saw Indians as backward and primitive, incapable of governing themselves. In response, Indians began looking into the past to discover India's great achievements. They wrote about the glorious developments in ancient times when art and architecture, science and mathematics, religion and culture, law and philosophy, crafts and trade had flourished. This glorious time, in their view, was followed by a history of decline, when India was colonised. These nationalist histories urged the readers to take pride in India's great achievements in the past and struggle to change the miserable conditions of life under British rule.

These efforts to unify people were not without problems. When the past being glorified was Hindu, when the images celebrated were drawn from Hindu iconography, then people of other communities felt left out.

Fig. 14a – Bharat Mata.
This figure of Bharat Mata is a contrast to the one painted by Abanindranath Tagore. Here she is shown with a trishul*, standing beside a lion and an elephant – both symbols of power and authority.*

Activity

Look at Figs. 12 and 14. Do you think these images will appeal to all castes and communities? Explain your views briefly.

Source E

'In earlier times, foreign travellers in India marvelled at the courage, truthfulness and modesty of the people of the *Arya vamsa*; now they remark mainly on the absence of those qualities. In those days Hindus would set out on conquest and hoist their flags in Tartar, China and other countries; now a few soldiers from a tiny island far away are lording it over the land of India.'

Tarinicharan Chattopadhyay, *Bharatbarsher Itihas (The History of Bharatbarsh),* vol. 1, 1858.

Source

AP SCERT

சென்னையில் நடேச சாஸ்திரி தமிழில் நாட்டுப்புறக் கதைகளின் நான்கு தொகுப்புகள் கொண்ட தென்னிந்திய நாட்டுப்புறக் கதைகள் என்னும் நூலை வெளியிட்டார் நாட்டுப்புறவியலை அவர் தேசிய இலக்கியம் என்று நம்பினார். அது மக்களின் உண்மையான எண்ணங்கள் மற்றும் பண்புகளின் மிகவும் நம்பகமான வெளிப்பாடாகும்.

தேசிய இயக்கம் வளர்ச்சியடைந்த போது, தேசியவாதத் தலைவர்கள் மக்களை ஒருங்கிணைத்து அவர்களுக்குள் தேசிய உணர்வைத் தூண்டுவதில் இத்தகைய சின்னங்களும் அடையாளங்களும் பயன்பட்டதாக உணர்ந்தனர். வங்காளத்தில் சுதேசி இயக்கத்தின் போது மூவண்ணக்கொடி (சிவப்பு, பச்சை, மஞ்சள்) வடிவமைக்கப்பட்டது. இது ஆங்கிலேய இந்தியாவின் எட்டு மாகாணங்களைக் குறிக்கும் எட்டுத் தாமரை கைகளையும் இந்துக்களையும் முஸ்லீம்களையும் குறிக்கும் பிறைச்சந்திரனையும் கொண்டிருந்தது. 1921க்குள் காந்தியடிகள் ஒரு சுயராஜ்ஜியக் கொடியை வடிவமைத்திருந்தார். அது மீண்டும் ஒரு மூவண்ணக் கொடியாக (சிவப்பு, பச்சை மற்றும் வெண்மை) கொண்டிருந்தது. அது சுய உதவி மற்றும் காந்தியக் கொள்கையையும் குறித்தது. அணி வகுப்புகளின் போது கொடியை ஏந்தி அதை உயர்த்தி பிடிப்பது எதிர்ப்பின் அடையாளமாக மாறியது.

தேசியவாத உணர்வை உருவாக்கும் மற்றொரு வழி வரலாற்றை மறுவிளக்கம் செய்வதாகும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பல இந்தியர்கள் தேசத்தின் பெருமை உணர்வை தூண்டுவதற்கு இந்திய வரலாற்றைப் பற்றி வேறு விதமாக சிந்திக்க வேண்டும் என்று நினைக்கத் தொடங்கினர். ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியர்களை பிற்படுத்தப்பட்டவர்களாகவும் பழமையானவர்களாகவும் தங்களை தாங்களே ஆளும் திறன் அற்றவர்களாகவும் பார்த்தனர். இதற்கு பதில் தரும் வகையில் இந்தியர்கள் இந்தியாவின் மாபெரும் சாதனைகளைக் கண்டறிய கடந்த காலத்தை ஆராயத் தொடங்கினர். கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை அறிவியல் மற்றும் கணிதம் மதம் மற்றும் கலாச்சாரம் சட்டம் மற்றும் தத்துவம், கைவினைப் பொருட்கள் மற்றும் வர்த்தகம் செழித்து வளர்ந்த பண்டைய காலங்களில் புகழ்பெற்ற முன்னேற்றங்களைப் பற்றி அவர்கள் எழுதினர். இப்புகழ்பெற்ற காலம் அவர்களின் பார்வையில் இந்தியா காலனித்துவப்படுத்தப்பட்டபோது வீழ்ச்சியடைந்த வரலாற்றைத் தொடர்ந்து வந்தது. இந்த தேசியவாத வரலாறுகள் கடந்த காலத்தில் இந்தியாவின் மகத்தான சாதனைகளைப் பற்றி பெருமிதம் கொள்ளுமாறும் ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ் வாழ்க்கையின் மோசமான நிலைமைகளை மாற்றப் போராடுமாறும் வாசகர்களை வலியுறுத்தியது.

மக்களை ஒருங்கிணைக்கும் இந்த முயற்சிகள் பிரச்சினைகள் இல்லாமல் நடைபெறவில்லை. கடந்த காலம் இந்துவை சிறப்பிப்பதாக இருந்தாலும், இந்து அடையாளங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட படங்களையே கொண்டாடியதாலும் பிற சமூக மக்கள் தாங்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டதாக உணர்ந்தனர்.

படம் 14அ. பாரதத்தாய்.; பாரதத்தாயின் இந்த உருவம் அபனீந்திரநாத் தாகூர் வரைந்த உருவத்திற்கு மாறாக உள்ளது. இங்கே அவள் ஒரு திரிசூலத்துடன் காட்சியளிக்கிறாள். சிங்கம் மற்றும் யானைக்கு அருகில் நிற்கிறாள்-இவ்விரண்டும் சக்தி மற்றும் அதிகாரத்தின் சின்னங்களாகும்.

செயல்

படத்தைப் பாருங்கள். 12 மற்றும் 14 படங்கள் அனைத்து சாதிகளையும் சமூகங்களையும் கவரும் என்று நினைக்கிறீர்களா? உங்கள் கருத்துகளைச் சுருக்கமாக விளக்கவும்.

ஆதாரம் உ

முந்தைய காலங்களில் வெளிநாட்டுப் பயணிகள் ஆரிய வம்சத்து (இந்திய) மக்களின் தைரியம், உண்மைத் தன்மை மற்றும் அடக்கம் ஆகியவற்றைக் கண்டு வியந்தனர். தற்போது அவர்கள் முக்கியமாக அந்த பண்புகள் இல்லாததைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அந்நாட்களில் இந்துக்கள் ஆக்கிரமிப்பிற்காக புறப்பட்டு தாத்தார்(துருக்கி அருகே உள்ள பகுதி), சீனா மற்றும் பிற நாடுகளுக்குச் சென்று தங்கள் கொடிகளை ஏற்றினார்கள். இப்போது தொலைதூரத்தில் உள்ள ஒரு தீவிலிருந்து சில வீரர்கள் இந்திய நிலத்தின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர்.

தாரிணிசரன் சட்டோபாத்யாயாவின் பரதவர்ஷத்தின் இதிகாசங்கள் (பரத வர்ஷத்தின் வரலாறு) தொகுப்பு 1, 1858ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது.

Source

இந்தியாவில் தேசியவாதம்

Conclusion

A growing anger against the colonial government was thus bringing together various groups and classes of Indians into a common struggle for freedom in the first half of the twentieth century. The Congress under the leadership of Mahatma Gandhi tried to channel people's grievances into organised movements for independence. Through such movements the nationalists tried to forge a national unity. But as we have seen, diverse groups and classes participated in these movements with varied aspirations and expectations. As their grievances were wide-ranging, freedom from colonial rule also meant different things to different people. The Congress continuously attempted to resolve differences, and ensure that the demands of one group did not alienate another. This is precisely why the unity within the movement often broke down. The high points of Congress activity and nationalist unity were followed by phases of disunity and inner conflict between groups.

In other words, what was emerging was a nation with many voices wanting freedom from colonial rule.

Fig. 14b
Women's procession in Bombay during the Quit India Movement

Quit India Movement

The failure of the Cripps Mission and the effects of World War II created widespread discontentment in India. This led Gandhiji to launch a movement calling for complete withdrawal of the British from India. The Congress Working Committee, in its meeting in Wardha on 14 July 1942, passed the historic 'Quit India' resolution demanding the immediate transfer of power to Indians and quit India. On 8 August 1942 in Bombay, the All India Congress Committee endorsed the resolution which called for a non-violent mass struggle on the widest possible scale throughout the country. It was on this occasion that Gandhiji delivered the famous 'Do or Die' speech. The call for 'Quit India' almost brought the state machinery to a standstill in large parts of the country as people voluntarily threw themselves into the thick of the movement. People observed *hartals*, and demonstrations and processions were accompanied by national songs and slogans. The movement was truly a mass movement which brought into its ambit thousands of ordinary people, namely students, workers and peasants. It also saw the active participation of leaders, namely, Jayprakash Narayan, Aruna Asaf Ali and Ram Manohar Lohia and many women such as Matangini Hazra in Bengal, Kanaklata Barua in Assam and Rama Devi in Odisha. The British responded with much force, yet it took more than a year to suppress the movement.

முடிவுரை

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில் இந்தியர்களின் பல்வேறு குழுக்களையும் வகுப்புகளையும் ஒன்றிணைத்து சுதந்திரத்திற்கான பொதுவான போராட்டமாக காலனித்துவ அரசாங்கத்திற்கு எதிரான பெருகி வரும் கோபம், மகாத்மா காந்தியின் தலைமையில் காங்கிரஸ், மக்களின் குறைகளை சுதந்திரத்திற்கான ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட இயக்கங்களாக மாற்ற முயன்றது. இத்தகைய இயக்கங்கள் மூலம் தேசியவாதிகள் ஒரு தேசிய ஒற்றுமையை உருவாக்க முயன்றனர். ஆனால் நாம் பார்த்தபடி பல தரப்பட்ட குழுக்களும் வகுப்புகளும் பல் வேறு விருப்பங்களுடனும் எதிர்பார்ப்புகளுடனும் இந்த இயக்கங்களில் பங்கேற்றன. அவர்களின் குறைகள் பரந்த வீச்சில் இருந்ததால் காலனித்துவ ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை என்பது வெவ்வேறு நபர்களுக்கு வெவ்வேறு கருத்துகளை குறிப்பதாக இருந்தது. காங்கிரஸ் தொடர்ந்து கருத்து வேறுபாடுகளைத் தீர்க்க முயற்சித்தது. மேலும் ஒரு குழுவின் கோரிக்கைகள் மற்றொரு குழுவை அந்நியப் படுத்தாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இதனால்தான் சுருங்கக் கூறினால் இயக்கத்தின் ஒற்றுமை குலைவதற்கு காரணமானது. காங்கிரசின் செயல்பாடுகள் மற்றும் தேசியவாத ஒற்றுமை ஆகியவற்றின் உயர்புள்ளிகள் தொடர்ந்து ஒற்றுமையின்மை மற்றும் குழுக்களிடையே உள்மோதல் களின் கட்டங்களாக இருந்தன.

படம் 14ஆ; 1942 வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தின் போது பம்பாயில் பெண்கள் ஊர்வலம்.

வேறுவிதமாகக் கூறினால், காலனித்துவ ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை வேண்டுமென்று பல குரல்களைக் கொண்ட ஒரு தேசம் உருவாகி வந்தது.

வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம்

கிரிப்ஸ் தூதுக்குழுவின் தோல்வியும் இரண்டாம் உலகப்போரின் விளைவுகளும் இந்தியாவில் பரவலான மனநிறைவின்மையை உருவாக்கின. இது இந்தியாவிலிருந்து ஆங்கிலேயர்கள் முற்றிலுமாக வெளியேற வேண்டும் என்று காந்தியடிகள் ஓர் இயக்கத்தைத் தொடங்க வழி வகுத்தது. காங்கிரஸ் செயற்குழு ஜூலை 14, 1942ல் அதன் வார்த்தா கூட்டத்தில் வரலாற்று சிறப்பு மிக்க வெள்ளையனே வெளியேறு என்னும் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து இந்தியர்களுக்கு அதிகாரத்தை மாற்றிவிட்டு இந்தியாவை விட்டு வெள்ளையர்கள் வெளியேற வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்தது. ஆகஸ்ட் 8, 1942 அன்று பம்பாயில் அனைத்திந்திய காங்கிரஸ் குழு நாடு முழுவதும் சாத்தியமான பரந்த அளவல் வன்முறையற்ற மக்கள் போராட்டத்திற்கு அழைப்பு விடுத்த தீர்மானத்திற்கு ஒப்புதல் அளித்தது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் தான் காந்தியடிகள் தனது புகழ் மிக்க "செய் அல்லது செத்துமடி" உரையை ஆற்றினார். வெள்ளையனே வெளியேறு என்ற அழைப்பு நாட்டின் பெரும்பகுதிகளில் அரசு இயந்திரத்தை ஏறக்குறைய முடக்கிவிட்டது. மக்கள் மறியல்களையும் ஆர்ப்பாட்டங்களையும் ஊர்வலங்களையும் நடத்தி தேசியப் பாடல்களையும் முழக்கங்களையும் முழங்கினர். இந்த இயக்கம் உண்மையில் ஒரு மக்கள் இயக்கமாக இருந்தது இது ஆயிரக்கணக்கான பொதுமக்களை அதாவது மாணவர்கள், தொழிலாளர்கள் மற்றும் விவசாயிகளை அதன் வரம்பிற்குள் கொண்டுவந்தது. இது ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண், அருணா ஆசப் அலி மற்றும் ராம் மனோகர் லோஹியா, வங்காளத்தில் மாதாங்கினி ஹஜ்ரா, அஸ்ஸாமில் கனகலதா அருணா மற்றும் ஒரிசாவில் ரமாதேவி போன்ற பெண்தலைவர்களையும் கண்டது. ஆங்கிலேயர் அதிக சக்தியுடன் தாக்கினர். இருப்பினும் இயக்கத்தை ஒடுக்க ஓராண்டு காலத்திற்கும் மேல் ஆனது.

Write in brief

1. Explain:
   a) Why growth of nationalism in the colonies is linked to an anti-colonial movement.
   b) How the First World War helped in the growth of the National Movement in India.
   c) Why Indians were outraged by the Rowlatt Act.
   d) Why Gandhiji decided to withdraw the Non-Cooperation Movement.
2. What is meant by the idea of satyagraha?
3. Write a newspaper report on:
   a) The Jallianwala Bagh massacre
   b) The Simon Commission
4. Compare the images of Bharat Mata in this chapter with the image of Germania in Chapter 1.

Write in brief

Discuss

1. List all the different social groups which joined the Non-Cooperation Movement of 1921. Then choose any three and write about their hopes and struggles to show why they joined the movement.
2. Discuss the Salt March to make clear why it was an effective symbol of resistance against colonialism.
3. Imagine you are a woman participating in the Civil Disobedience Movement. Explain what the experience meant to your life.
4. Why did political leaders differ sharply over the question of separate electorates?

Discuss

Project

Find out about the anti-colonial movement in Indo-China. Compare and contrast India's national movement with the ways in which Indo-China became independent.

Project

APSCERT

சுருக்கமாக எழுதவும்

1. விளக்கவும்.

   அ. காலனிகளில் தேசியத்துவ வளர்ச்சி ஏன் காலனித்துவ எதிர்ப்பு இயக்கத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

   ஆ. இந்தியாவில் தேசிய இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு முதல் உலகப்போர் எவ்வாறு உதவியது?

   இ. ரௌலட் சட்டத்தால் இந்தியர்கள் ஏன் கோமடைந்தனர்?

   ஈ. காந்தியடிகள் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை ஏன் திரும்பப் பெற முடிவு செய்தார்?

2. 'சத்தியாகிரகச் சிந்தனை' என்பதன் பொருள் என்ன?

3. ஒரு செய்தித்தாள் அறிக்கையை எழுதுவும்.

   (அ) ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலை

   (ஆ) சைமன் குழு

4. இந்த அத்தியாயத்திலுள்ள பாரதத்தாயின் உருவங்களுடன் அத்தியாயம் 1ல் உள்ள ஜெர்மானிய உருவத்துடன் ஒப்பிடவும்.

சுருக்கமாக எழுதவும்

கலந்துரையாடவும்

1. 1921ல் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் இணைந்த பல்வேறு சமூகக் குழுக்களின் பெயர்களைப் பட்டியலிடவும். பின்னர் ஏதேனும் மூன்றினைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்கள் ஏன் இயக்கத்தில் சேர்ந்தார்கள் என்பதைக் காட்ட அவர்களின் நம்பிக்கைகள் மற்றும் போராட்டங்களைப் பற்றி எழுதவும்.
2. உப்பு அணிவகுப்பு ஏன் காலனித்துவ எதிர்ப்பின் பயனுள்ள அடையாளமாக இருந்தது என்பதை தெளிவுபடுத்துவதற்கு கலந்துரையாடவும்.
3. நீங்கள் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தில் பங்கேற்கும் பெண்ணாக உங்களை கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள். அந்த அனுபவம் உங்கள் வாழ்க்கைக்கு என்ன பொருளைத் தந்தது என்பதை விளக்கவும்.
4. அரசியல் தலைவர்கள் தனித்தேர்தல் தொகுதி பிரச்சினை மீது கடுமையாக வேறுபடுகின்றனர்.

கலந்துரையாடவும்

செயல்திட்டம்

இந்தோ – சீனாவில் காலனித்துவ எதிர்ப்பு இயக்கம் குறித்து தெரிந்து கொள்ளவும். இந்தோ–சீனா சுதந்திரம் அடைந்த வழிமுறைகளுடன் இந்தியாவின் தேசிய இயக்கத்தை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவும்.

செயல்திட்டம்

APSCERT

The Making of a Global World

Z1M2M9

1 The Pre-modern World

When we talk of 'globalisation' we often refer to an economic system that has emerged since the last 50 years or so. But as you will see in this chapter, the making of the global world has a long history – of trade, of migration, of people in search of work, the movement of capital, and much else. As we think about the dramatic and visible signs of global interconnectedness in our lives today, we need to understand the phases through which this world in which we live has emerged.

All through history, human societies have become steadily more interlinked. From ancient times, travellers, traders, priests and pilgrims travelled vast distances for knowledge, opportunity and spiritual fulfilment, or to escape persecution. They carried goods, money, values, skills, ideas, inventions, and even germs and diseases. As early as 3000 BCE an active coastal trade linked the Indus valley civilisations with present-day West Asia. For more than a millennia, *cowries* (the Hindi c*owdi* or seashells, used as a form of currency) from the Maldives found their way to China and East Africa. The long-distance spread of disease-carrying germs may be traced as far back as the seventh century. By the thirteenth century it had become an unmistakable link.

Fig. 1 – Image of a ship on a memorial stone, Goa Museum, tenth century CE.
From the ninth century, images of ships appear regularly in memorial stones found in the western coast, indicating the significance of oceanic trade.

© NCERT

U6B9R9

ஒருங்கிணைந்த உலகை உருவாக்குதல்

1 முன் நவீன உலகம்

நாம் உலகமயமாக்கல் பற்றி பேசும்போது கடந்த 50 ஆண்டுகளில் பொருளாதார அமைப்பு எவ்வாறு தோன்றியது என அவ்வப்போது நினைவுபடுத்தி கொண்டு வருகிறோம். பரந்து விரிந்த உலகம் உருவாதல் என்பது வணிகம், குடியேற்றங்கள், வேலைகளுக்காக மக்களின் தேடல், மூலதன இயக்கம் போன்ற பல்வேறு கருத்துகளுடன் தொடர்புடைய நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது என்று இவ்வத்தியாயம் மூலம் தெரிந்துக் கொள்ளலாம். உலக இணைப்பினை தெரிவிக்கும் நாடகமயமான மற்றும் கண்களுக்கு புலப்படும் குறியீடுகளை பற்றி சிந்தித்தோமானால் நாம் வாழும் உலகம் தோன்றுவதற்கு தாண்டி வந்த கட்டங்களை புரிந்துகொள்ள வேண்டிய தேவை உள்ளது.

மனித சமுதாயங்கள் அனைத்தும் படிப்படியாக இணைக்கப்பட்டன என்னும் கருத்து வரலாறு வாயிலாக தெரிகிறது. பண்டைய காலம் முதல் பிரயாணிகள், வணிகர்கள், மத போதகர்கள், புனித யாத்திரை மேற்கொள்பவர்கள் பரந்த தூரங்களை அறிவிற்காகவும், வாய்ப்புகளுக்காகவும், ஆத்ம சாதனைக்காகவும் அல்லது துன்புறுத்தல்களிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளவும் நீண்ட தூரம் பயணித்தனர். அவர்கள் தங்களுடைய பொருட்கள், பணம், மதிப்புகள், திறன்கள், சிந்தனைகள் மற்றும் கண்டுபிடிப்புகளுடன் நுண்ணுயிரிகளையும், நோய்களையும் தங்களுடன் கொண்டு சென்றனர். கி.மு.3000 ஆண்டு காலத்திலேயே சுறுசுறுப்புடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட கடல் வாணிகம் சிந்து பள்ளத்தாக்கு நாகரீகத்தை தற்போதைய மேற்காசிய நாடுகளுடன் இணைத்தது. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே 'கௌரிகள்' எனும் நாணயங்கள் (இந்தியில் கொடிகள் அல்லது கிளிஞ்சல்கள் நாணய வடிவில் பயன்படுத்தப்பட்டன) மாலத்தீவுகளிலிருந்து சீனா மற்றும் கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவிற்குள் நுழைந்தன. நோய்களை பரப்பும் கிருமிகள் தூரத்திலுள்ள பகுதிகளுக்கு பரவுதல் நீண்ட காலமாக அதாவது 7 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே இருந்தது என கண்டறிந்தனர். பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டில் அது ஒரு கட்டாயமான இணைப்பாக மாறியது.

படம் 1 – கோவாவில் பொருட்காட்சி சாலைகளில் ஒரு நினைவுப்பாறை மீது அச்சடிக்கப்பட்ட பத்தாம் நூற்றாண்டின் கப்பல் வடிவம்.
ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து மேற்கு கடற்கரையில் கடல் வாணிகத்தின் முக்கியத்துவத்தை தெரிவிக்கும் கப்பல்களின் படங்கள் நினைவுப் பாறைகள் மீது ஒரே சீராக காணப்படும் காட்சி.

1.1 Silk Routes Link the World

The silk routes are a good example of vibrant pre-modern trade and cultural links between distant parts of the world. The name 'silk routes' points to the importance of West-bound Chinese silk cargoes along this route. Historians have identified several silk routes, over land and by sea, knitting together vast regions of Asia, and linking Asia with Europe and northern Africa. They are known to have existed since before the Christian Era and thrived almost till the fifteenth century. But Chinese pottery also travelled the same route, as did textiles and spices from India and Southeast Asia. In return, precious metals – gold and silver – flowed from Europe to Asia.

Fig. 2 – Silk route trade as depicted in a Chinese cave painting, eighth century, Cave 217, Mogao Grottoes, Gansu, China.

Trade and cultural exchange always went hand in hand. Early Christian missionaries almost certainly travelled this route to Asia, as did early Muslim preachers a few centuries later. Much before all this, Buddhism emerged from eastern India and spread in several directions through intersecting points on the silk routes.

1.2 Food Travels: Spaghetti and Potato

Food offers many examples of long-distance cultural exchange. Traders and travellers introduced new crops to the lands they travelled. Even 'ready' foodstuff in distant parts of the world might share common origins. Take spaghetti and noodles. It is believed that noodles travelled west from China to become spaghetti. Or, perhaps Arab traders took pasta to fifth-century Sicily, an island now in Italy. Similar foods were also known in India and Japan, so the truth about their origins may never be known. Yet such guesswork suggests the possibilities of long-distance cultural contact even in the pre-modern world.

Many of our common foods such as potatoes, soya, groundnuts, maize, tomatoes, chillies, sweet potatoes, and so on were not known to our ancestors until about five centuries ago. These foods were only introduced in Europe and Asia after Christopher Columbus accidentally discovered the vast continent that would later become known as the Americas.

Fig. 3 – Merchants from Venice and the Orient exchanging goods, from Marco Polo, Book of Marvels, *fifteenth century.*

APSCERT

1.1. உலகினை இணைக்கும் பட்டு வழிகள்

பட்டு வழிகள் முன் நவீன காலத்தில் சுறுசுறுப்பான வணிகத்திற்கும் உலகின் தொலைதூரப் பகுதிகளுக்கிடையே கலாச்சார இணைப்புகளுக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும். பட்டு வழிகள் என்னும் பெயர் சீனாவிலிருந்து மேற்கு நாடுகளுக்கு செல்லும் பட்டுப் பொருட்களின் முக்கியத்துவத்தை தெரிவிக்கிறது. வரலாற்றாசிரியர்கள் பல்வேறு பட்டு வழிகளை கண்டறிந்தனர். இவை நில மற்றும் கடல் மார்க்கங்கள் வாயிலாக ஆப்பிரிக்க கண்டத்தின் பரவலான பகுதிகள் மற்றும் ஆசியா கண்டத்தை ஐரோப்பா, வடக்கு ஆப்பிரிக்காவுடன் இணைத்தன. அவையனைத்தும் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்பாகவே நடைமுறையில் இருந்தன. கி.பி.15ஆம் நூற்றாண்டு வரை செயல்பாட்டில் இருந்ததாக கூறப்படுகிறது. ஆனால் சீனாவின் பானைகளும் அதே வழியில் இந்தியாவிலிருந்தும், தென் கிழக்கு ஆசியாவிலிருந்தும் ஆடைகளும், வாசனை திரவியங்களும் சென்றன. அதற்கு பதிலாக தங்கம் மற்றும் வெள்ளி போன்ற விலை மதிப்புள்ள உலோகங்கள் ஐரோப்பாவிலிருந்து ஆசியாவிற்கு வந்தன.

படம் 2 – சீனாவில் 8 ஆம் நூற்றாண்டின் பட்டு வர்த்தக வழி. (217 வது குகை, மொகாவோ குரோடஸ், கன்ஸ், சீனா)

வியாபாரம் மற்றும் கலாச்சார பரிமாற்றம் ஒன்றுடன் ஒன்றிணைந்து சென்றன. தொடக்ககால கிறிஸ்துவ மிஷனரிகள் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு பின்னர் முகமதீய மத போதகர்கள் இதே வழியில் ஆசியாவிற்கு பயணம் செய்தனர். இவை அனைத்தையும் விட மிகவும் முன்னதாகவே புத்த மதம் கிழக்கு இந்தியாவில் தோன்றி பட்டு வழிகளில் சந்திப்புகளின் வழியாகவும் தாண்டிக்கொண்டு பல திசைகளில் விரிவடைந்தது.

1.2. உணவு பயணங்கள் - (இடியாப்பம், உருளைக்கிழங்கு)

தொலைதூரப் பகுதிகளுக்கிடையே கலாச்சார மாற்றத்திற்கு உணவை ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக கூறலாம். வணிகர்கள், பயணிகள், அவர்கள் பயணித்த பகுதிகளில் புதிய பயிர்களை அறிமுகப்படுத்தினர். உடனடியாக உண்பதற்கு ஆயத்தமாக உள்ள உணவுப் பொருட்கள் உலகின் தொலைதூரப் பகுதிகளிலுள்ள ஒரேவிதமான இடங்களில் தயாராகி இருக்கலாம். இடியாப்பம் மற்றும் நூடுல்ஸ் பற்றி பார்ப்போம். நூடுல்ஸ் சீனாவிலிருந்து மேற்கு நாடுகளுக்கு பயணித்து இடியாப்பமாக மாறியதாக கருதுகின்றனர். ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் அரபு வியாபாரிகள் பாஸ்தாவை இத்தாலியிலுள்ள ஒரு தீவான சிசிலிக்கு கொண்டு சென்றிருக்கலாம். அவ்வாறான உணவுப்பொருட்கள் இந்தியா, ஜப்பான் நாடுகளிலும் தெரிந்திருந்தது. ஆனால் அவை எங்கிருந்து வந்தன என்னும் விஷயம் எப்போதும் தெரியாமல் போகலாம். இருப்பினும் தொலைதூர பகுதிகளுக்கிடையே கலாச்சார தொடர்புகள் முந்தைய நவீன உலகிலும் இருந்ததற்கான வாய்ப்புகளை தெரிவிக்கிறது.

நம் பொதுவான உணவுப் பொருட்களான உருளைக்கிழங்கு, சோயா, நிலக்கடலைகள், மக்காச்சோளம், தக்காளி, மிளகாய், சர்க்கரை வெள்ளிக்கிழங்கு போன்றவை நம் முன்னோர்களுக்கு 5ஆம் நூற்றாண்டு வரை தெரியாது. கிறிஸ்டோபர் கொலம்பஸ் தற்செயலாக மிகவும் பரந்து விரிந்த அமெரிக்க கண்டத்தை கண்டுபிடித்த பின்னர் இவ்வுணவு பொருட்கள் யாவும் ஐரோப்பா மற்றும் ஆசிய நாடுகளில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

படம் 3 – வெனீஸ் மற்றும் கிழக்கு நாடுகளின் வணிகர்கள் பொருட்களை பண்டமாற்றம் செய்துக்கொள்ளும் காட்சி. 15 ஆம் நூற்றாண்டில் மார்க்கோபோலோ இயற்றிய “அதிசயங்களின் நூல்” என்னும் நூலிலிருந்து.

ஒருங்கிணைந்த உலகை உருவாக்குதல்

SCERT

(Here we will use 'America' to describe North America, South America and the Caribbean.) In fact, many of our common foods came from America's original inhabitants – the American Indians.

Sometimes the new crops could make the difference between life and death. Europe's poor began to eat better and live longer with the introduction of the humble potato. Ireland's poorest peasants became so dependent on potatoes that when disease destroyed the potato crop in the mid-1840s, hundreds of thousands died of starvation.

Fig. 4 – The Irish Potato Famine, **Illustrated London News**, *1849.*
Hungry children digging for potatoes in a field that has already been harvested, hoping to discover some leftovers. During the Great Irish Potato Famine (1845 to 1849), around 1,000,000 people died of starvation in Ireland, and double the number emigrated in search of work.

1.3 Conquest, Disease and Trade

The pre-modern world shrank greatly in the sixteenth century after European sailors found a sea route to Asia and also successfully crossed the western ocean to America. For centuries before, the Indian Ocean had known a bustling trade, with goods, people, knowledge, customs, etc. criss-crossing its waters. The Indian subcontinent was central to these flows and a crucial point in their networks. The entry of the Europeans helped expand or redirect some of these flows towards Europe.

Before its 'discovery', America had been cut off from regular contact with the rest of the world for millions of years. But from the sixteenth century, its vast lands and abundant crops and minerals began to transform trade and lives everywhere.

Precious metals, particularly silver, from mines located in present-day Peru and Mexico also enhanced Europe's wealth and financed its trade with Asia. Legends spread in seventeenth-century Europe about South America's fabled wealth. Many expeditions set off in search of El Dorado, the fabled city of gold.

The Portuguese and Spanish conquest and colonisation of America was decisively under way by the mid-sixteenth century. European conquest was not just a result of superior firepower. In fact, the most powerful weapon of the Spanish conquerors was not a conventional military weapon at all. It was the germs such as those of smallpox that they carried on their person. Because of their long isolation, America's original inhabitants had no immunity against these diseases that came from Europe. Smallpox in particular proved a deadly killer. Once introduced, it spread deep into the continent, ahead even of any Europeans reaching there. It killed and decimated whole communities, paving the way for conquest.

Box 1

'Biological' warfare?

John Winthorp, the first governor of the Massachusetts Bay colony in New England, wrote in May 1634 that smallpox signalled God's blessing for the colonists: '... the natives ... were neere (near) all dead of small Poxe (pox), so as the Lord hathe (had) cleared our title to what we possess'.

Alfred Crosby, *Ecological Imperialism.*

AP SCERT

(இங்கு வட அமெரிக்கா, தென் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் தீவுகளை சேர்த்து அமெரிக்காவாக விவரிக்கின்றனர்). உண்மையில் நம் பொதுவான பல உணவுகள் அமெரிக்காவின் பூர்வ குடிமக்களான அமெரிக்க இந்தியர்களிடமிருந்து வந்தவையாகும்.

சில சமயங்களில் புதிய பயிர்கள் வாழ்வு மற்றும் இறப்புகளுக்கிடையே வேறுபாட்டை உருவாக்குகின்றன. சாதாரண வகையான உருளைக் கிழங்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதால் ஐரோப்பாவின் ஏழை மக்கள் நன்றாக உண்டு சிறப்பாக வாழ்ந்தனர். அயர்லாந்தில் மிகவும் ஏழை விவசாயிகள் உருளைக் கிழங்கின் மீது அதிக அளவில் ஆதாரப்பட்டிருந்தனர். 1840 களின் இடைக்காலத்தில் உருளைக்கிழங்கு பயிரை நோய்தாக்கி அழித்ததால் பட்டினியால் இலட்சக்கணக்கான மக்கள் உயிரிழந்தனர்.

1.3. கைப்பற்றுதல், நோய் மற்றும் வணிகம்

ஐரோப்பாவில் கடற்பயணிகள் ஆசியாவிற்கு கடல்வழியை கண்டறிந்து அட்லாண்டிக் பெருங்கடலை கடந்து அமெரிக்காவிற்கு வெற்றிகரமாக சென்றடைந்ததால் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் முந்தைய நவீன உலகம் பெருமளவில் குறுகிவிட்டது. சில நூற்றாண்டுகளாக இந்தியப் பெருங்கடல் விரிவான வணிகம், பொருட்கள், மக்கள், அறிவு, சம்பிரதாயங்கள் அங்குமிங்கும் மாறி சுறுசுறுப்புடன் இருப்பதற்கு புகழ்பெற்றது. இந்திய துணைகண்டம் இவ்விவகாரங்களின் மையமாக மாறி அமைப்புகளுக்கு முக்கியப் புள்ளியாக இருந்தது. ஐரோப்பியர்களின் நுழைவு இவற்றில் சில அமைப்புகள் விரிவடைவதற்கு அல்லது ஐரோப்பாவை நோக்கிச் செல்வதற்கு துணைபுரிந்தது.

அமெரிக்காவை கண்டறிவதற்கு முன்னதாகவே சில மில்லியன் ஆண்டுகளாக மற்ற உலகத்துடன் பொதுவாகத் தொடர்புகள் இல்லாமல் இருந்தது. ஆனால் 16 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து அந்நாட்டின் பரந்த நிலங்கள், அளவுக்கதிகமாக வளர்ந்த பயிர்கள் மற்றும் கனிச்செல்வங்கள் ஒவ்வோரிடத்திலும் வணிகத்தையும் மக்களின் வாழ்க்கையையும் மாற்றிவிட்டன.

பெரு மற்றும் மெக்சிகோ நாடுகளில் வெள்ளி போன்ற மதிப்புமிக்க உலோக கனிச்செல்வ சுரங்கங்கள் இருப்பதால் ஐரோப்பியர்களால் தங்களுடைய செல்வத்தை அதிகரித்துக் கொள்ள முடிந்தது. இதுவே அவர்களுக்கு ஆசியாவுடன் வணிகத்திற்கு தேவையான நிதிகளை திரட்டும்படி செய்தது. தென் அமெரிக்காவில் கற்பனையுடன் கூடிய செல்வம் பற்றி ஐரோப்பாவில் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் பல கற்பனைக் கதைகள் வழக்கத்தில் இருந்தன. தங்கத்திற்கு புகழ்பெற்ற எல்தோராடோ நகரத்தை ஆராய்வதற்கு சாகசப் பயணங்கள் தொடங்கப்பட்டன.

16 ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்திற்குள் போர்ச்சுகீசியர் மற்றும் ஸ்பெயின் நாட்டினரின் ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் குடியேற்றவாதம் தீர்க்கமாகத் தொடங்கியது. சிறந்த மருந்து குண்டு வெடிப்பொருள் இருந்ததன் விளைவால் மட்டுமே ஐரோப்பியர்கள் வெற்றியடைந்துவிடவில்லை. ஸ்பானிஷ் வெற்றியாளர்களின் மிகவும் ஆற்றல் மிக்க ஆயுதம் அவர்களின் பாரம்பரிய இராணுவ ஆயுதம் அல்ல. ஐரோப்பியரின் உடல்களில் உள்ள பெரியம்மை நோய்க்கான கிருமிகளும் அவர்களுடன் அமெரிக்காவில் நுழைந்தன. நீண்ட காலம் தனிமையில் இருந்ததால் அமெரிக்காவின் பழங்குடியினருக்கு ஐரோப்பிலிருந்து வந்த இந்த நோய் தாக்கத்திலிருந்து தங்களைத் தாங்களே காப்பாற்றிக் கொள்ளும் நோய் தடுப்பாற்றல் இல்லை. பெரியம்மை குறிப்பாக ஒரு உயிர்கொல்லும் நோயாக நிரூபிக்கப்பட்டது. ஒருமுறை கண்டத்திற்குள் நுழைந்த பின்னர் ஐரோப்பியர்களைவிட முன்னதாக இது கண்டத்தின் மூலைமுடுக்குகளில் எல்லாம் பரவியது. அதுவே அங்கிருந்த அனைத்து சமூகத்தினரையும் கொன்று குவித்து ஐரோப்பியரின் ஆக்கிரமிப்புக்கு வழிகோலியது.

படம் 4 – அயர்லாந்தில் உருளைக்கிழங்கு பஞ்சம், 1849 ஆம் ஆண்டின் படவிளக்க இலண்டன் செய்தி.
அயர்லாந்தில் தோன்றிய தீவிரமான உருளைக்கிழங்கு பஞ்சத்தால் (1845 –1849) பசியோடுள்ள குழந்தைகள் பயிரை எடுத்துவிட்ட வயலில் உருளைக் கிழங்குகள் மேலும் கிடைக்கும் எனும் ஆசையில் வயல்களை தோண்டுகிறார்கள். இப்பஞ்சத்தால் சுமார் பத்து இலட்சம் பேர் பசியால் இறந்துவிட்டனர். இரட்டை எண்ணிக்கையில் மக்கள் வேலையை தேடிக்கொண்டு குடிபெயர்ந்து சென்றனர்.

கட்டம் 1

உயிரியல் தொடர்பான போரா ?

மே 1634-ல் புதிய இங்கிலாந்தில் மெசசூசட்ஸ் வளைகுடா காலனியின் முதல் கவர்னர் ஜான் வின் தோர்ப் இவ்வாறு எழுதினார். குடியேற்ற அரசு நிறுவனர்களுக்கு 'பெரியம்மை நோயானது இறைவனின் ஆசிர்வாதமாகும். உள்ளூர்வாசிகள் ஏறக்குறைய அனைவரும் இந்நோயால் மறைந்துவிட்டனர். நம் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள நிலத்தை ஆண்டவர் நமக்கு முழுமையாக ஒப்படைத்தார்.'

(ஆல்பிரட் கிராஸ்பி, சூழ்நிலையியல் ஏகாதிபத்தியம்)

Guns could be bought or captured and turned against the invaders. But not diseases such as smallpox to which the conquerors were mostly immune.

Until the nineteenth century, poverty and hunger were common in Europe. Cities were crowded and deadly diseases were widespread. Religious conflicts were common, and religious **dissenters** were persecuted. Thousands therefore fled Europe for America. Here, by the eighteenth century, plantations worked by slaves captured in Africa were growing cotton and sugar for European markets.

Until well into the eighteenth century, China and India were among the world's richest countries. They were also pre-eminent in Asian trade. However, from the fifteenth century, China is said to have restricted overseas contacts and retreated into isolation. China's reduced role and the rising importance of the Americas gradually moved the centre of world trade westwards. Europe now emerged as the centre of world trade.

New words

Dissenter – One who refuses to accept established beliefs and practices

Discuss

Explain what we mean when we say that the world 'shrank' in the 1500s.

SCERT

Fig. 5 – Slaves for sale, New Orleans,* Illustrated London News, *1851.
A prospective buyer carefully inspecting slaves lined up before the auction. You can see two children along with four women and seven men in top hats and suit waiting to be sold. To attract buyers, slaves were often dressed in their best clothes.

துப்பாக்கிகளை வாங்கி அல்லது கட்டாயமாக பறித்துக் கொண்டு படையெடுத்தவர்களுக்கு எதிர்ப்பாக மாறலாம். அதிக நோய் எதிர்ப்பு சக்தி கொண்ட வெற்றியாளர்களாக உள்ளூர் வாசிகளால் பெரியம்மை போன்ற நோயிலிருந்து தங்களை காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியவில்லை.

19 ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஐரோப்பாவில் ஏழ்மையும் பசியும் சாதாரணமாக இருந்தன. நகரங்கள் அனைத்தும் மக்கள் கூட்டத்தால் நிரம்பியது. உயிர்கொல்லும் நோய்கள் அதிகளவில் பரவின. சமயச் சண்டைகள் சாதாரணமாக காணப்பட்டன. மத நம்பிக்கைகளை மறுத்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டனர். ஆகையால் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் ஐரோப்பாவிலிருந்து அமெரிக்காவிற்கு ஓடிவிட்டனர். இங்கு பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிற்குள் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்த அடிமைகளாக பிடித்து வரப்பட்டவர்கள் ஐரோப்பிய சந்தைகளுக்காக பருத்தி மற்றும் சர்க்கரையை தயாரிக்க தோட்டப் பண்ணைகளில் பணியாற்றினர்.

18 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் வரை சீனா மற்றும் இந்திய நாடுகள் உலகின் மிகப்பெரிய செல்வந்த நாடுகளாக இருந்தன. ஆசிய வணிகத்தில் சீனாவும் இந்தியாவும் முன்னணியில் இருந்தன. 15 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் சீனா மட்டும் சர்வதேச வணிகத் தொடர்புகளை மிகவும் குறைத்துக் கொண்டு தனிமையில் பின்னோக்கி சென்றுவிட்டது என்பர். சீனாவின் பங்கு குறைந்ததாலும் அமெரிக்காவின் முக்கியத்துவம் அதிகரித்ததாலும் உலக வணிக மையம் படிப்படியாக மேற்கு நாடுகளை நோக்கிச் சென்றது. ஐரோப்பா உலக வணிக மையமாக உருவானது.

புதிய சொற்கள் :-

மறுப்பாளர்கள் – நன்கு நடைமுறையில் உள்ள மத நம்பிக்கைகளையும் நடைமுறைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பவர்கள்.

கலந்துரையாடவும்

1500களின் காலத்தில் “உலகம் சுருங்கிக் கொண்டு சென்றது” என்றால் என்ன என்பதை விவரிக்கவும்.

*படம் **5** – நியூ ஆர்லியன்சில் விற்பதற்காக நிற்க வைக்கப்பட்டிருக்கும் அடிமைகள் **1851** ஆம் ஆண்டின் படவிளக்க இலண்டன் செய்தி.*
ஏலத்திற்கு வரிசையில் நின்று கொண்டிருக்கும் அடிமைகளை எச்சரிக்கையோடு உற்றுநோக்கும் ஓர் உற்சாகமான வாங்குபவர். தலைப்பாகை அணிந்து சூட் அணிந்து கொண்டு விற்பதற்கு ஆயத்தமாக உள்ள ஏழு ஆண்கள், நான்கு பெண்கள் மற்றும் இருவர் குழந்தைகளை பார்க்கலாம். வாங்குபவர்களை கவர்வதற்கு அடிக்கடி நல்ல ஆடைகளை உடுத்தச் செய்வர்.

2 The Nineteenth Century (1815–1914)

The world changed profoundly in the nineteenth century. Economic, political, social, cultural and technological factors interacted in complex ways to transform societies and reshape external relations.

Economists identify three types of movement or 'flows' within international economic exchanges. The first is the flow of trade which in the nineteenth century referred largely to trade in goods (e.g., cloth or wheat). The second is the flow of labour – the migration of people in search of employment. The third is the movement of capital for short-term or long-term investments over long distances.

All three flows were closely interwoven and affected peoples' lives more deeply now than ever before. The interconnections could sometimes be broken – for example, labour migration was often more restricted than goods or capital flows. Yet it helps us understand the nineteenth-century world economy better if we look at the three flows together.

2.1 A World Economy Takes Shape

A good place to start is the changing pattern of food production and consumption in industrial Europe. Traditionally, countries liked to be self-sufficient in food. But in nineteenth-century Britain, self-sufficiency in food meant lower living standards and social conflict. Why was this so?

Population growth from the late eighteenth century had increased the demand for food grains in Britain. As urban centres expanded and industry grew, the demand for agricultural products went up, pushing up food grain prices. Under pressure from landed groups, the government also restricted the import of corn. The laws allowing the government to do this were commonly known as the 'Corn Laws'. Unhappy with high food prices, industrialists and urban dwellers forced the abolition of the Corn Laws.

After the Corn Laws were scrapped, food could be imported into Britain more cheaply than it could be produced within the country. British agriculture was unable to compete with imports. Vast areas of land were now left uncultivated, and thousands of men and women were thrown out of work. They flocked to the cities or migrated overseas.

AP SCERT

2 பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு (1815-1914)

19 ஆம் நூற்றாண்டில் உலகம் வேகமாக மாறியது. பொருளாதார, அரசியல், சமூக, கலாச்சார மற்றும் தொழில்நுட்பக் காரணிகள் சிக்கலான வழிகளில் இணைக்கப்பட்டு சமுதாய மாற்றத்திற்கு புறத் தொடர்புகளின் மறுவடிவமைப்பிற்கு வழிவகுத்தன.

சர்வதேச பொருளாதார பரிமாற்றங்களில் பொருளியலாளர்கள் மூன்று வகையான பயணங்களை கண்டறிந்தனர். முதல் வர்த்தக பயணம் - 19 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆடைகள் அல்லது கோதுமைகள் போன்ற பொருட்களுடன் தொடர்புடையது. இரண்டாவது தொழிலாளர் பயணம் - வேலைவாய்ப்பு தேடுவதற்காக மக்கள் திரண்டு பயணித்தல். மூன்றாவது மூலதனப் பயணம் - குறைந்த கால அல்லது நீண்ட கால முதலீடுகளுக்காக மூலதனம் தொலைதூரப் பகுதிகளில் முதலீடு செய்யப்பட்டன.

இம்மூன்று பயணங்கள் ஒன்றோடொன்று நன்கு பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. இது மக்களின் வாழ்க்கையை அதற்கு முன் எப்போதும் இல்லாத வகையில் மிகவும் தீவிரமாக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இவ்வாறு ஒன்றோடொன்று பிணைக்கப்பட்டுள்ள தொடர்புகள் சில சமயங்களில் அடிபட்டுவிடும். எடுத்துக்காட்டாக மிகவும் அடிக்கடி பொருட்கள் மற்றும் மூலதனச் செல்கைகளுடன் ஒப்பிடும்போது தொழிலாளர்களின் குடிபெயர்ச்சிக்கு எல்லைகள் இருந்தன. இம்மூன்று பயணங்களை இணைத்துப் பார்த்தால் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் உலகப் பொருளாதார அமைப்பினைப் புரிந்து கொள்வதில் நன்கு உதவும்.

2.1. உலக பொருளாதார அமைப்பு வடிவம் பெறுதல்

தொழிலளவில் வளர்ச்சியடைந்த ஐரோப்பாவில் உணவு உற்பத்தி மற்றும் நுகர்வுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் முறையை உற்றுநோக்குவதுடன் தொடங்குவோம். பாரம்பரியமாக நாடுகள் உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவை அடைய விரும்புகின்றன. ஆனால் 19 ஆம் நூற்றாண்டு பிரிட்டனில் உணவில் தன்னிறைவு என்பது குறைந்த வாழ்க்கைத் தரங்கள் மற்றும் சமுதாயப் போராட்டமாகும். ஏன் அவ்வாறு இருந்தது?

பிரிட்டனில் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மக்கள்தொகை அதிகரித்ததால் உணவு தானியங்களுக்கு தேவை அதிகரித்தது. நகர மையங்கள் விரிவாக்கப்பட்டு தொழிற்சாலைகள் அதிகரித்ததால் விவசாய உற்பத்திகளுக்கு தேவை அதிகரித்தது. உணவு தானியங்களின் விலைகள் நன்கு அதிகரித்தன. நிலப் பிரபுத்துவப் பிரிவினரிடமிருந்து வந்த அழுத்தத்தால் அரசாங்கம் மக்காச்சோளத்தின் இறக்குமதியை வரம்பிற்குட்படுத்தியது. அராசங்கம் இவ்வாறு செய்வதற்கு அனுமதித்த சட்டங்களை மக்காச்சோள சட்டங்கள் என்று அழைப்பர். அதிக விலையுயர்வால் மகிழ்ச்சி அடையாத தொழில் வல்லுநர்கள், நகரவாசிகள் மக்காச்சோள சட்டங்களை விலக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென அழுத்தம் தந்தனர்.

மக்காச்சோள சட்டங்கள் விலக்கப்பட்ட பின் பிரிட்டனில் உற்பத்தியாகும் மக்காச்சோளத்தைக் காட்டிலும் மலிவான விலையில் உணவு இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. பிரிட்டீஷ் விவசாயத்தால் இறக்குமதிகளுடன் போட்டியிட இயலவில்லை. பரந்த நிலபரப்புகள் சாகுபடி செய்யப்படாமல் கைவிடப்பட்டன. ஆயிரக் கணக்கிலான ஆண்களும், பெண்களும் வேலையேதும் தரப்படாமல் விரட்டப்பட்டனர். அவர்கள் குழுக்களாக நகரங்களுக்கு அல்லது பிற நாடுகளில் குடியேறினர்.

As food prices fell, consumption in Britain rose. From the mid-nineteenth century, faster industrial growth in Britain also led to higher incomes, and therefore more food imports. Around the world – in Eastern Europe, Russia, America and Australia – lands were cleared and food production expanded to meet the British demand.

It was not enough merely to clear lands for agriculture. Railways were needed to link the agricultural regions to the ports. New harbours had to be built and old ones expanded to ship the new cargoes. People had to settle on the lands to bring them under cultivation. This meant building homes and settlements. All these activities in turn required capital and labour. Capital flowed from financial centres such as London. The demand for labour in places where labour was in short supply – as in America and Australia – led to more migration.

Nearly 50 million people emigrated from Europe to America and Australia in the nineteenth century. All over the world some 150 million are estimated to have left their homes, crossed oceans and vast distances over land in search of a better future.

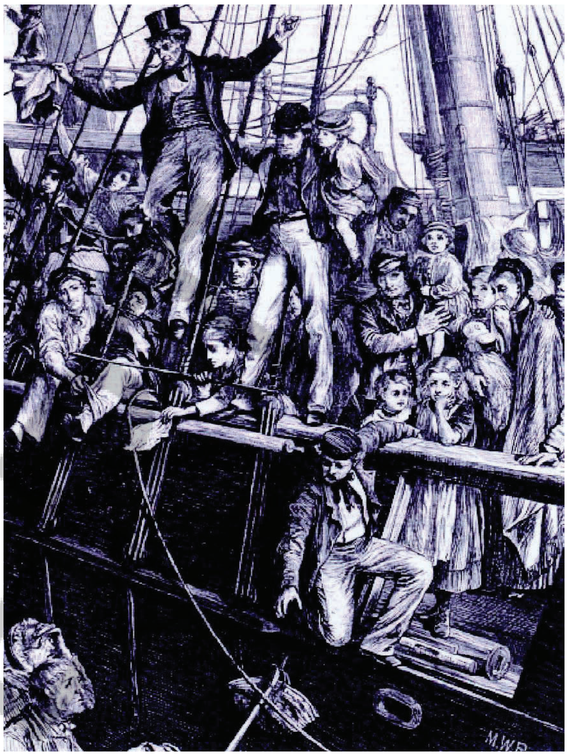

Fig. 6 – Emigrant ship leaving for the US, by M.W. Ridley, 1869.

Fig. 7 – Irish emigrants waiting to board the ship, by Michael Fitzgerald, 1874.

உணவு விலைகள் குறைந்ததால் பிரிட்டனில் நுகர்வு அதிகரித்தது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்திலிருந்து பிரிட்டனில் வேகமான தொழில் வளர்ச்சி மக்களின் வருவாய் அதிகரிப்பதற்கு வழிவகுத்தது. இது அதிக உணவு இறக்குமதிகளுக்கு துணைபுரிந்தது. உலக அளவில் பிரிட்டனில் உணவுக்காக அதிகரித்த தேவைக்கேற்றாற்போல் உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு கிழக்கு ஐரோப்பா, ரஷ்யா, அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா ஆகியவற்றில் நிலங்கள் சாகுபடிக்கு ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டன.

நிலங்களை ஆயத்தம் செய்வது மட்டுமே விவசாயத்திற்கு போதாது. விவசாயப் பகுதிகளை துறைமுகங்களுடன் இணைப்பதற்கு இரயில் வழிகள் தேவைப்பட்டன. புதியதாக கப்பற்துறைமுகங்களைக் கட்டி பழையனவற்றை சரக்கு போக்குவரத்திற்கு சாதகமாக இருக்குமாறு விரிவுபடுத்த வேண்டியிருந்தது. இச்செயற்பாடுகள் அனைத்திற்கும் மூலதனம், உழைப்பு தேவைப்பட்டன. இலண்டன் போன்ற பொருளாதார மையங்களிலிருந்து மூலதனம் கிடைத்தது. ஆஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் உழைப்பாளர்களுக்கு அதிக தேவை இருந்தால் அப்பகுதிகளுக்கு தொழிலாளர்களின் குடிபெயர்ச்சி அதிகமாயின.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் சுமார் 50 மில்லியன் மக்கள் ஐரோப்பாவிலிருந்து அமெரிக்காவிற்கும் ஆஸ்திரேலியாவிற்கும் குடிபெயர்ந்தனர். உலகில் மொத்தத்தில் 150 மில்லியன் பேர் மேம்பட்ட எதிர்காலத்திற்காக தங்களுடைய சொந்த இடங்களை விட்டு, பெருங்கடல்களை கடந்து பூமியின் மீது தொலைதூரப் பகுதிகளுக்கு சென்று இருப்பர் என்று கணிக்கப்படுகிறது.

படம் *6* – *அமெரிக்காவிற்கு செல்லும் குடியேறுபவர்களின் கப்பல். 1869 ல் M.W. ரீட்லி வரைந்த ஓவியம்.*

படம் *7* – *அயர்லாந்து குடியேறுபவர்கள் கப்பலில் ஏறுவதற்கு ஆயத்தமாக உள்ள காட்சி. 1874ல் மைக்கேல் பிட்ஜெரால்டு வரைந்த ஓவியம்*

Thus by 1890, a global agricultural economy had taken shape, accompanied by complex changes in labour movement patterns, capital flows, ecologies and technology. Food no longer came from a nearby village or town, but from thousands of miles away. It was not grown by a peasant tilling his own land, but by an agricultural worker, perhaps recently arrived, who was now working on a large farm that only a generation ago had most likely been a forest. It was transported by railway, built for that very purpose, and by ships which were increasingly manned in these decades by low-paid workers from southern Europe, Asia, Africa and the Caribbean.

Activity

Imagine that you are an agricultural worker who has arrived in America from Ireland. Write a paragraph on why you chose to come and how you are earning your living.

Activity

Prepare a flow chart to show how Britain's decision to import food led to increased migration to America and Australia.

Some of this dramatic change, though on a smaller scale, occurred closer home in west Punjab. Here the British Indian government built a network of irrigation canals to transform semi-desert wastes into fertile agricultural lands that could grow wheat and cotton for export. The Canal Colonies, as the areas irrigated by the new canals were called, were settled by peasants from other parts of Punjab.

Of course, food is merely an example. A similar story can be told for cotton, the cultivation of which expanded worldwide to feed British textile mills. Or rubber. Indeed, so rapidly did regional specialisation in the production of commodities develop, that between 1820 and 1914 world trade is estimated to have multiplied 25 to 40 times. Nearly 60 per cent of this trade comprised 'primary products' – that is, agricultural products such as wheat and cotton, and minerals such as coal.

2.2 Role of Technology

What was the role of technology in all this? The railways, steamships, the telegraph, for example, were important inventions without which we cannot imagine the transformed nineteenth-century world. But technological advances were often the result of larger social, political and economic factors. For example, colonisation stimulated new investments and improvements in transport: faster railways, lighter wagons and larger ships helped move food more cheaply and quickly from faraway farms to final markets.

AP SCERT

இவ்வாறு சர்வதேச அளவிலான தொழிலாளர்களின் இடம்பெயரும் முறைகள், மூலதன முதலீடு, சுற்றுப்புறம் மற்றும் தொழில்நுட்பத் தன்மைகளால் 1890 ஆம் ஆண்டிற்குள் உலக விவசாய பொருளாதார அமைப்பு வடிவமைக்கப்பட்டது. உணவானது அருகிலுள்ள கிராமங்களிலிருந்து அல்லது நகரங்களிலிருந்து மட்டுமின்றி ஆயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்தும் வந்தது. ஒரு விவசாயி தனது சொந்த நிலத்தில் சாகுபடி செய்து பயிரை விளைவிக்கவில்லை. சிறிது காலத்திற்கு முன்னதாகவே அங்கு வந்த ஒரு விவசாய தொழிலாளி ஒரு சந்ததி வரை காடாக இருந்த பகுதியை பெரிய விவசாய நிலமாக மாற்றி பயிரை சாகுபடி செய்ததாக தெரிகிறது. பயிர் உற்பத்திகள், அதற்காகவே கட்டமைக்கப்பட்ட இரயில்வேக்கள், படகுகள் வழியாக போக்குவரத்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. இப்பத்தாண்டுகளில் தென் ஐரோப்பா, ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா மற்றும் கரீபியன் தீவுகளிலிருந்து பெற்ற குறைந்த ஊதியங்களுக்கு பணியாற்றிய மக்களே இப்பணியைச் செய்தனர்.

செயல்

அயர்லாந்திலிருந்து அமெரிக்காவிற்கு வந்த விவசாயத் தொழிலாளியாக உன்னை ஊகித்துக்கொள். நீ அவ்வாறு ஏன் வந்தாய்? நீ எவ்வாறு பொருளீட்டி வாழ்கின்றாய்? என்பன பற்றி ஒரு பத்தி எழுதவும்.

நம் நாட்டில் மேற்கு பஞ்சாபில் குறைந்த அளவிலாயினும் இவ்வாறான சிறிது நாடகமய மாற்றம் ஏற்பட்டது. இங்கு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் பல்வேறு சாகுபடி கால்வாய்களை அமைத்து சுமார் பாதி பாலைவன தரிசு நிலங்களை வளமான விவசாய மையங்களாக மாற்றியது. கோதுமை, பருத்தி ஆகியவற்றை பயிரிட்டு ஏற்றுமதி செய்தனர். இப்புதிய கால்வாய்களை கொண்டு சாகுபடி செய்யப்பட்ட பகுதிகளை "கால்வாய் குடியேற்றங்கள்" என்று அழைத்தனர். பஞ்சாபின் பிற பகுதிகளிலிருந்து வந்த விவசாயிகள் இங்கு நிலைபெற்றனர்.

உணவு என்பது ஒரு எடுத்துக்காட்டாக மட்டுமே இருக்கலாம். ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் இதே கதை தொடர்ந்தது. பிரிட்டிஷ்காரர்களின் நூல் ஆலைகளுக்கு தேவையான பருத்தியை வழங்குவதற்காக உலக அளவில் பருத்தியை விரிவான அளவில் விளைவித்தனர். ரப்பர் விஷயத்திலும் இதேநிலை தொடர்ந்தது. பொருள் உற்பத்தியில் வட்டாரத் திறன்கள் மிகவும் வேகமாக வளர்ச்சியடைந்தன. இதனால் உலக வணிகம் 1820 மற்றும் 1914 களுக்கிடையில் 25 முதல் 40 மடங்குகள் வரை வளர்ச்சி அடைந்ததாக கணிக்கப்பட்டுள்ளது. முதன்மை உற்பத்திகள் என்பது விவசாய உற்பத்திகளான கோதுமை, பருத்தி மற்றும் நிலக்கரி போன்ற கனிச் செல்வங்களே இவ்வணிகத்தில் 60 சதவீதம் வரை இருந்தன.

2.2. தொழில்நுட்பத்தின் பங்கு

இதில் தொழில்நுட்பத்தின் பங்கு என்ன? இரயில்வேக்கள், நீராவியால் இயங்கும் படகுகள், தந்தி போன்ற முக்கிய கண்டுபிடிப்புகள் இல்லாமல் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் மிகப்பெரிய மாற்றமடைந்த உலகத்தினை ஊகிக்க இயலாது. ஆனால் தொழில்நுட்பத் துறையில் முன்னேற்றம் என்பது விரிவான சமூக, அரசியல் பொருளாதார காரணிகளிலிருந்து தோன்றியவையே. எடுத்துக்காட்டாக குடியேற்றவாதம், புதிய முதலீடுகளைக் கவர்ந்தது. மேம்பட்ட போக்குவரத்தினை ஊக்குவித்தது. வேகமான இரயில்வேக்கள், குறைந்த எடையுள்ள இரயில் சரக்குப் பெட்டிகள், கப்பல்கள் தூரத்திலிருந்த விவசாய மையங்களிலிருந்து இறுதியான சந்தைகள் வரை உணவை மலிவாக, வேகமாக சேர்ப்பதற்கு உதவின.

செயல்

உணவை இறக்குமதி செய்து கொள்ள வேண்டும் என்னும் பிரிட்டனின் முடிவு அமெரிக்கா மற்றும் ஆஸ்திரேலிய நாடுகளுக்கு குடியேறிச் செல்வதற்கு எவ்வாறு காரணமானது என்பதை தெரிவிக்கும் ஒழுக்கு வரைபடம் வரைக.

ARASCERT

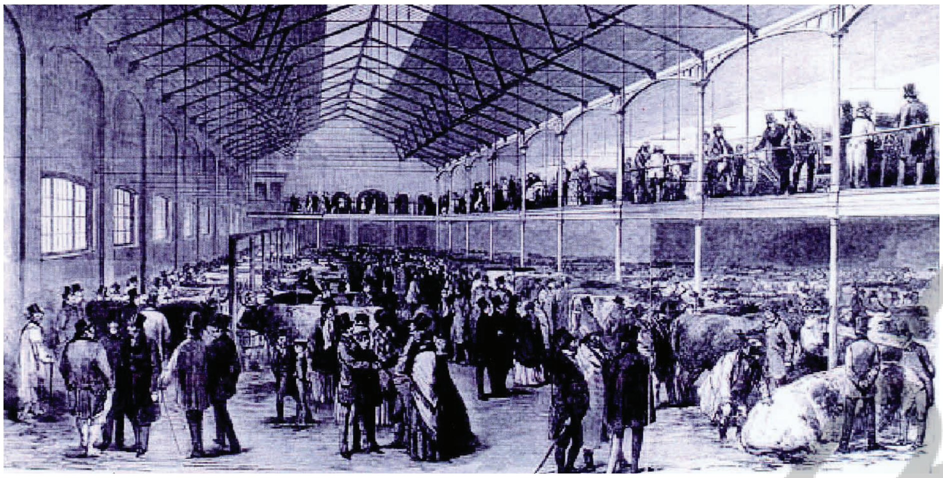

Fig. 8 — The Smithfield Club Cattle Show, **Illustrated London News**, *1851*.
Cattle were traded at fairs, brought by farmers for sale. One of the oldest livestock markets in London was at Smithfield. In the mid-nineteenth century a huge poultry and meat market was established near the railway line connecting Smithfield to all the meat-supplying centres of the country.

The trade in meat offers a good example of this connected process. Till the 1870s, animals were shipped live from America to Europe and then slaughtered when they arrived there. But live animals took up a lot of ship space. Many also died in voyage, fell ill, lost weight, or became unfit to eat. Meat was hence an expensive luxury beyond the reach of the European poor. High prices in turn kept demand and production down until the development of a new technology, namely, refrigerated ships, which enabled the transport of perishable foods over long distances.

Now animals were slaughtered for food at the starting point – in America, Australia or New Zealand – and then transported to Europe as frozen meat. This reduced shipping costs and lowered meat prices in Europe. The poor in Europe could now consume a more varied diet. To the earlier monotony of bread and potatoes many, though not all, could now add meat (and butter and eggs) to their diet. Better living conditions promoted social peace within the country and support for imperialism abroad.

Fig. 9 – Meat being loaded on to the ship, **Alexandra, Illustrated London News**, *1878.*
Export of meat was possible only after ships were refrigerated.

2.3 Late nineteenth-century Colonialism

Trade flourished and markets expanded in the late nineteenth century. But this was not only a period of expanding trade and increased prosperity. It is important to realise that there was a darker side to this process. In many parts of the world, the expansion of trade and a closer relationship with the world economy also meant a loss of freedoms and livelihoods. Late-nineteenth-century European conquests produced many painful economic, social and ecological changes through which the colonised societies were brought into the world economy.

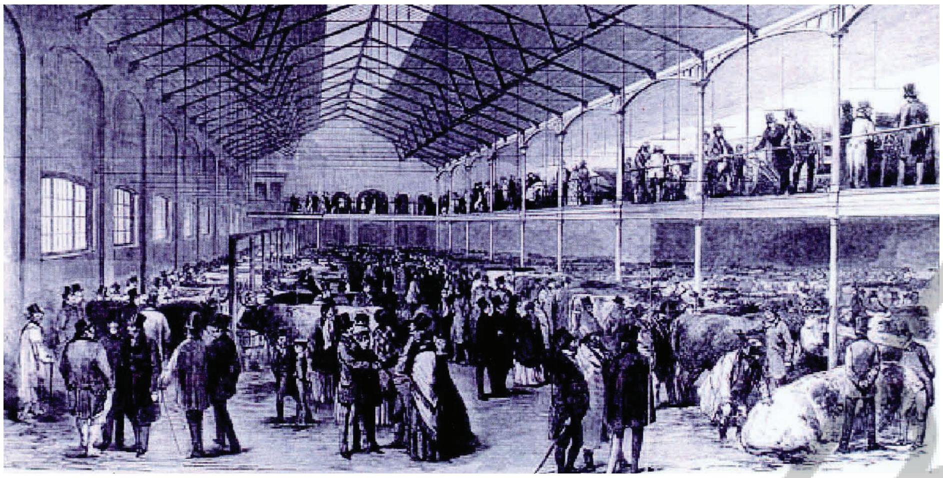

படம் 8 – ஸ்மித்ஃபீல்டு குழுவினரின் கால்நடை கண்காட்சி, படவிளக்க இலண்டன் செய்தி, 1851.
விவசாயிகள் விற்பதற்கு கொண்டுவந்த கால்நடைகளுடன் சந்தைகளில் வியாபாரம் செய்தனர். உலகிலேயே மிகவும் பழமையான கால்நடை சந்தை இலண்டனில் ஸ்மித்ஃபீல்டில் உள்ளது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் ஒரு பெரிய கோழிவளர்ப்பு மையம், மாமிச சந்தை இரயில்வே வழியில் ஏற்படுத்தினர். இந்த இரயில்வே வழி ஸ்மித்ஃபீல்டை உலகின் மாமிச விநியோக மையங்களுடன் இணைத்தது.

இவ்விணைப்பு செயல்முறைக்கு மாமிச வியாபாரம் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். 1870-கள் வரை விலங்குகளை உயிருடன் அமெரிக்காவிலிருந்து ஐரோப்பாவிற்கு கப்பல்கள் வாயிலாக கொண்டு சென்றனர். அவை அங்கு சேர்ந்த உடனே வெட்டப்பட்டன. ஆனால் விலங்குகள் கப்பலில் அதிகமான இடத்தை ஆக்கிரமித்தன. கப்பற்பயணத்தில் பல விலங்குகள் நோய் தாக்கப்பட்டு எடை இழந்து மடிந்தன. அவற்றின் இறைச்சி உண்பதற்கு ஏற்றதல்ல. ஐரோப்பாவில் மாமிசம் அதிக செலவுடன் கூடிய ஆடம்பரமான, ஐரோப்பிய ஏழைகளுக்கு எட்டாத ஒன்றாக இருந்தது. புதிய தொழில்நுட்ப அறிவு வளர்ச்சியால் ஏற்பட்ட குளிரூட்டல் கொண்ட படகுகள் வாயிலாக வேகமாக கெட்டுப்போகும் உணவுகளை தொலைதூரப் பகுதிகளுக்கு போக்குவரத்து செய்வது சாத்தியமாகும் வரை அதிக விலைகளால் மாமிசத்திற்கு தேவையும், உற்பத்தியும் குறைந்தது.

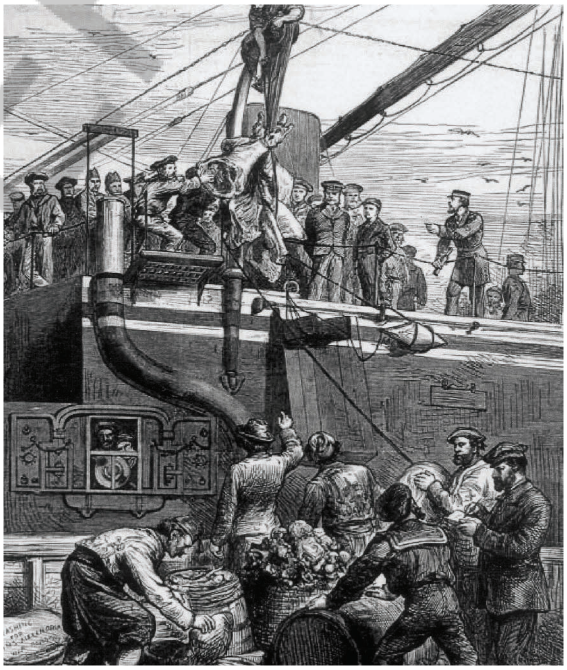

படம் 9 – அலெக்சாண்டிரியாவில் மாமிசம் படகில் ஏற்றப்படும் காட்சி, படவிளக்க இலண்டன் செய்தி, 1878.
படகுகள் குளிரூட்டப்பட்ட பிறகே மாமிச ஏற்றுமதி சாத்தியமானது.

தற்போது விலங்குகள் மிகவும் அதிகளவில் கிடைக்கும் அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து நாடுகளிலிலேயே உணவிற்காக அவற்றை கொன்று உறைந்த இறைச்சியை ஐரோப்பாவிற்கு போக்குவரத்து செய்கின்றனர். இது கப்பல் போக்குவரத்துச் செலவுகளை குறைத்தது. ஐரோப்பாவில் மாமிச விலைகள் குறைந்தன. ஐரோப்பாவில் ஏழை பல்வேறு வகையான உணவுகளையும் பெற முடிந்தது. இதற்குமுன் சிலர் தவிர பலர் ரொட்டி மற்றும் உருளைக் கிழங்கு மட்டுமே பெற முடிந்தது. தற்போது அவர்கள் மாமிசத்தை (மோர் மற்றும் முட்டைகள்) தங்களின் உணவில் சேர்த்துக் கொண்டனர். நாட்டில் வாழ்க்கைத் தரங்கள் அதிகரித்ததால் சமுதாய அமைதி அதிகரித்தது. அயல்நாடுகளில் ஏகாதிபத்தியம் பரவுவதற்கு இது ஆதரவாக இருந்தது.

2.3. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் குடியேற்றவாதம்

19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வணிகம் மற்றும் சந்தைகள் விரிவடைந்தன. ஆனால் இவை மட்டுமே வணிக விரிவாக்கம், வளமான மேம்பாட்டு காலமாகாது. இதற்கு புறத்தே உள்ள இருள் சூழ்ந்த பகுதியை கவனிப்பது மிகவும் முக்கியம். உலகின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் வணிக விரிவாக்கம் நடத்தல் மற்றும் உலக பொருளாதார அமைப்புடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருத்தல் போன்றவற்றால் மக்கள் சுதந்திரம் மற்றும் வாழ்வாதாரங்களை இழந்துவிட்டனர். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஐரோப்பிய படையெடுப்புகளால் பல வலி நிறைந்த பொருளாதார, சமூக, சுற்றுப்புற சூழ்நிலையியல் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இவற்றின் வாயிலாக குடியேற்றப்பகுதி சமூகங்கள் உலக பொருளாதார அமைப்பிற்குள் கொண்டுவரப்பட்டன.

Look at a map of Africa (Fig. 10). You will see some countries' borders run straight, as if they were drawn using a ruler. Well, in fact this was almost how rival European powers in Africa drew up the borders demarcating their respective territories. In 1885 the big European powers met in Berlin to complete the carving up of Africa between them.

Britain and France made vast additions to their overseas territories in the late nineteenth century. Belgium and Germany became new colonial powers. The US also became a colonial power in the late 1890s by taking over some colonies earlier held by Spain.

Let us look at one example of the destructive impact of colonialism on the economy and livelihoods of colonised people.

Fig. 10 – Map of colonial Africa at the end of the nineteenth century.

Box 2

Sir Henry Morton Stanley in Central Africa

Stanley was a journalist and explorer sent by the *New York Herald* to find Livingston, a missionary and explorer who had been in Africa for several years. Like other European and American explorers of the time, Stanley went with arms, mobilised local hunters, warriors and labourers to help him, fought with local tribes, investigated African terrains, and mapped different regions. These explorations helped the conquest of Africa. Geographical explorations were not driven by an innocent search for scientific information. They were directly linked to imperial projects.

Fig. 11 – Sir Henry Morton Stanley and his retinue in Central Africa, **Illustrated London News,** *1871.*

படம்-10ல் உள்ள ஆப்பிரிக்காவின் வரைபடத்தை உற்றுநோக்கவும். ஓர் உருட்டு கட்டையை பயன்படுத்தி வரையப்பட்ட குறியீடுகள் போன்று சில நாடுகளின் எல்லைகள் நேராக இருப்பதை நீங்கள் காணலாம். உண்மையில் இக்குறியீடுகள் ஐரோப்பிய சக்திகள் அவரவரின் குடியேற்றப் பகுதிகளை வேறுபடுத்திக் கொண்டு வரையப்பட்ட எல்லைக் கோடுகளாகும். 1885-ல் பெரிய ஐரோப்பிய சக்திகள் ஆப்பிரிக்காவை தங்களிடையே வளைத்துக் கொள்வதற்கு பெர்லினில் கூடின.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பிரிட்டன் மற்றும் பிரான்ஸ் நாடுகள் பரந்து விரிந்த பகுதிகளை ஆக்கிரமித்தல் வாயிலாக தங்களுடைய நிலப்பகுதிகளுடன் இணைத்துக்கொண்டன. பெல்ஜியமும், ஜெர்மனியும் புதிய குடியேற்ற நாடுகளாயின. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளும் 1890-களில் அதற்குமுன் ஸ்பெயினின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருந்த குடியேற்றப் பகுதிகளை கைப்பற்றுதல் வாயிலாக குடியேற்றவாத நாடாக மாறியது.

குடியேற்றங்களில் உள்ள மக்களின் வாழ்க்கைகள் மற்றும் பொருளாதார அமைப்பின் மீது குடியேற்றவாதம் எவ்வகையான கெட்ட தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டைப் பார்ப்போமாக.

படம் 10 – 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் குடியேற்றவாத ஆப்பிரிக்க கண்டம்

கட்டம் 2

மத்திய ஆப்பிரிக்காவில் சர் ஹென்றி மோர்டர்ன் ஸ்டான்லி

லிவிங்ஸ்டன் ஒரு கிறித்துவ மத பிராச்சாரம் செய்பவர். அகழ்வாராய்ச்சியாளர். அவர் நீண்ட காலமாக ஆப்பிரிக்காவில் அகழ்வாராய்ச்சியாளராகவே இருந்துவிட்டார். அவரது காலத்தின் பிற ஐரோப்பிய மற்றும் அமெரிக்க அகழ்வாராய்ச்சியாளர்களைப் போல் ஸ்டான்லி ஆயுதங்களுடன் சென்று உள்ளூர் வேடர்களையும் போர் வீரர்களையும் உழைப்பாளர்களையும் திரட்டி உள்ளூர் பழங்குடி மக்களுடன் போராடி ஆப்பிரிக்காவின் புல்வெளிகளை அகழ்வாராய்ச்சி செய்து பல்வேறு பகுதிகளின் வரைபடங்களை உருவாக்கினார். இவ்வகழ்வாராய்ச்சிகள் ஆப்பிரிக்காவை வெல்வதில் துணைபுரிந்தன. புவியியல் ஆய்வுகள் அனைத்தும் எவ்வித அறிவியல் தகவலுக்காக செய்யப்பட்ட உண்மையான ஆய்வுகள் அல்ல. அவையனைத்தும் குடியேற்றவாத விரிவாக்க திட்டத்துடன் நேரடித் தொடர்பு கொண்டிருப்பவையே.

படம் 11 – மத்திய ஆப்பிரிக்காவில் சர்ஹென்றி மோர்டர்ன் ஸ்டான்லி, அவருடைய உதவியாளர்கள். பட விளக்க இலண்டன் செய்தி, 1871.

SCERT

2.4 Rinderpest, or the Cattle Plague

In Africa, in the 1890s, a fast-spreading disease of cattle plague or rinderpest had a terrifying impact on people's livelihoods and the local economy. This is a good example of the widespread European imperial impact on colonised societies. It shows how in this era of conquest even a disease affecting cattle reshaped the lives and fortunes of thousands of people and their relations with the rest of the world.

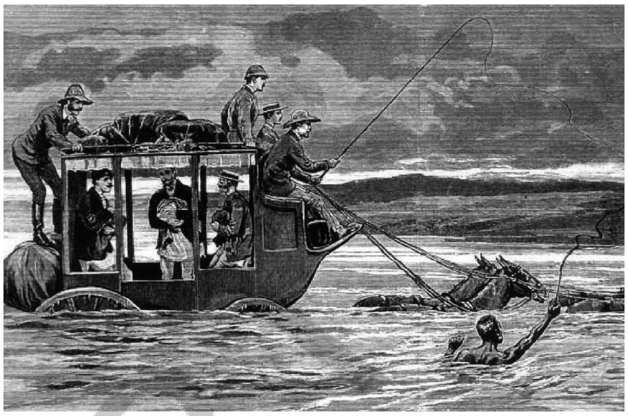

*Fig. 12 – **Transport to the Transvaal gold mines,*** **The Graphic,** ***1887.***
Crossing the Wilge river was the quickest method of transport to the gold fields of Transvaal. After the discovery of gold in Witwatersrand, Europeans rushed to the region despite their fear of disease and death, and the difficulties of the journey. By the 1890s, South Africa contributed over 20 per cent of the world gold production.

Historically, Africa had abundant land and a relatively small population. For centuries, land and livestock sustained African livelihoods and people rarely worked for a wage. In late-nineteenth-century Africa there were few consumer goods that wages could buy. If you had been an African possessing land and livestock – and there was plenty of both – you too would have seen little reason to work for a wage.

In the late nineteenth century, Europeans were attracted to Africa due to its vast resources of land and minerals. Europeans came to Africa hoping to establish plantations and mines to produce crops and minerals for export to Europe. But there was an unexpected problem – a shortage of labour willing to work for wages.

Employers used many methods to recruit and retain labour. Heavy taxes were imposed which could be paid only by working for wages on plantations and mines. Inheritance laws were changed so that

Fig. 13 — Diggers at work in the Transvaal gold fields in South Africa, **The Graphic,** ***1875.***

2.4 ரிண்டர்பெஸ்ட் அல்லது கால்நடை கொள்ளை நோய்

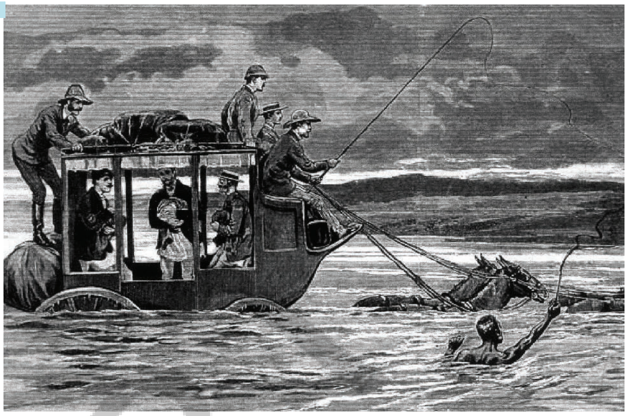

*படம் **12** – டிரான்ஸ்வால் தங்கச்சுரங்கத்திற்கு போக்குவரத்து, The Graphic, **1887.***
டிரான்ஸ்வால் தங்க வயல்களை வில்கே நதியை கடப்பதன் மூலம் மிக வேகமாக அடையலாம். ஐரோப்பியர் விட் வாட்டர்ஸ்ராண்ட் பகுதியில் தங்கத்தை கண்டுபிடித்த பின் நோய், மரண பயம் போன்ற பல்வேறு துன்பங்கள் இருப்பினும் அவர்கள் மிக வேகமாக அங்கு சென்றடைந்தனர். 1890 களுக்குள் உலகின் மொத்த தங்க உற்பத்தியில் 20 சதவீதத்திற்கும் மேலாக தென்னாப்பிரிக்காவில் நடைபெற்றது.

1890-ல் ஆப்ரிக்காவில் மிக வேகமாக பரவிய கால்நடை கொள்ளை நோய் மக்களின் வாழ்வாதாரங்களையும் உள்ளூர் பொருளாதார அமைப்பின் மீதும் பயங்கரமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. குடியேற்ற சமுதாயங்களின் மீது ஐரோப்பியரின் பரந்த ஏகாதிபத்திய தாக்கத்திற்கு இது ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். ஆக்கிரமிப்பு யுகத்தில் கால்நடைகள் மீது தீவிரமான தாக்கத்தை காட்டிய இந்நோய் ஆயிரக்கணக்கான உயிர்களையும், மேன்மைகளையும் பிற உலகுடன் அவர்களுக்கிருந்த அவர்களின் தொடர்புகளை எவ்வாறு புனரமைத்தது என்பதை இது காட்டுகிறது.

வரலாற்றுப்படி ஆப்ரிக்க கண்டம் பரந்த நிலப்பரப்பையும் குறைந்த மக்கள்தொகையையும் கொண்ட கண்டமாகும். பல நூற்றாண்டுகளாக ஆப்ரிக்க மக்களுக்கு நிலம் மற்றும் விலங்குச் செல்வம் வாழ்வாதாரமாக இருந்தது. ஆப்ரிக்காவில் ஊதியத்திற்காக உழைக்கும் மக்கள் மிகவும் அரிது. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி காலத்து ஆப்ரிக்காவில் ஊதியங்களைக் கொண்டு வாங்கக்கூடிய நுகர்பொருள்கள் இல்லை. நீ விலங்குச் செல்வத்தையும் நிலத்தையும் கொண்டிருக்கும் ஆப்ரிக்கராக இருந்திருந்தால் அவை இரண்டும் அபரிமிதமாக இருந்தால் ஊதியத்திற்காக பணியாற்ற வேண்டிய அவசியம் இருக்காது.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தில் ஐரோப்பியர் ஆப்ரிக்காவில் மிகுதியான அளவில் கிடைக்கும் வளங்களான நிலம் மற்றும் கனிப்பொருள்களால் கவரப்பட்டனர். ஐரோப்பியர் ஆப்ரிக்காவில் தோட்டங்களையும் சுரங்கங்களையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டு பயிர்களின் உற்பத்தியையும் கனிச்செல்வங்களையும் அவர்களுடைய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்துக்கொள்ள நினைத்தனர். ஊதியங்களுக்கு பணியாற்றுவதற்கு விரும்பும் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தது அவர்களுக்கு ஓர் ஊகிக்க இயலாத பிரச்சினையாகும்.

உரிமையாளர்கள் தொழிலாளர்களை நியமித்துக் கொள்வதற்கும் இருப்பவர்களை தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கும் பல்வேறு வழிமுறைகளை பின்பற்றினர். தோட்டங்கள் மற்றும் சுரங்கங்களில் வேலை செய்தால் மட்டுமே வரிகளை செலுத்த இயலும் என்னும் அளவிற்கு வரிகள் அதிகளவில் விதிக்கப்பட்டன. விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலங்களை பறிகொடுக்கும்படியான வாரிசுரிமைச் சட்டங்களை மாற்றினர்.

*படம் **13** – தென்னாப்பிரிக்காவிலுள்ள டிரான்ஸ்வால் தங்கச்சுரங்கங்களில் பணிபுரியும் நபர்கள் The Graphic **1875.***

peasants were displaced from land: only one member of a family was allowed to inherit land, as a result of which the others were pushed into the labour market. Mineworkers were also confined in compounds and not allowed to move about freely.

Then came rinderpest, a devastating cattle disease.

Rinderpest arrived in Africa in the late 1880s. It was carried by infected cattle imported from British Asia to feed the Italian soldiers invading Eritrea in East Africa. Entering Africa in the east, rinderpest moved west 'like forest fire', reaching Africa's Atlantic coast in 1892. It reached the Cape (Africa's southernmost tip) five years later. Along the way rinderpest killed 90 per cent of the cattle.

The loss of cattle destroyed African livelihoods. Planters, mine owners and colonial governments now successfully monopolised what scarce cattle resources remained, to strengthen their power and to force Africans into the labour market. Control over the scarce resource of cattle enabled European colonisers to conquer and subdue Africa.

Similar stories can be told about the impact of Western conquest on other parts of the nineteenth-century world.

AP SCERT

2.4 Indentured Labour Migration from India

The example of **indentured labour** migration from India also illustrates the two-sided nature of the nineteenth-century world. It was a world of faster economic growth as well as great misery, higher incomes for some and poverty for others, technological advances in some areas and new forms of coercion in others.

In the nineteenth century, hundreds of thousands of Indian and Chinese labourers went to work on plantations, in mines, and in road and railway construction projects around the world. In India, indentured labourers were hired under contracts which promised return travel to India after they had worked five years on their employer's plantation.

Most Indian indentured workers came from the present-day regions of eastern Uttar Pradesh, Bihar, central India and the dry districts of Tamil Nadu. In the mid-nineteenth century these regions experienced many changes – cottage industries declined, land rents rose, lands were cleared for mines and plantations. All this affected the lives of the poor: they failed to pay their rents, became deeply indebted and were forced to migrate in search of work.

New words

Indentured labour – A bonded labourer under contract to work for an employer for a specific amount of time, to pay off his passage to a new country or home

இதன்படி ஒரு குடும்பத்திலிருந்து ஒருவர் மட்டுமே நிலத்தை வாரிசுரிமையாகப் பெற அனுமதித்தனர். அதன் விளைவால் மற்றவர்கள் உழைப்பாளர் சந்தைக்குள் பலவந்தமாக தள்ளப்பட்டனர். சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் வெறும் குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள்ளேயே உட்படுத்தப்பட்டனர். சுதந்திரமாக திரிவதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை.

அப்போது பெரும் இழப்பை விளைவிக்கும் ரிண்டர்பெஸ்ட் என்னும் கால்நடை நோய் பரவியது. 1880-களின் இறுதியில் ரிண்டர்பெஸ்ட் ஆப்ரிக்காவில் பரவியது. கிழக்கு ஆப்ரிக்காவின் எரித்திரியா பகுதிக்கு படையெடுத்து வந்த இத்தாலி இராணுவத்தினருக்கு உணவுக்காக பிரிட்டிஷ் ஆசியாவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்துகொண்ட நோய் தாக்கிய கால்நடைகள் வாயிலாக இந்நோய் தொற்றியது. ஆப்ரிக்காவில் கிழக்கு நோக்கி நுழைந்த ரிண்டர்பெஸ்ட் ஒரு பெரிய காட்டுத்தீ போல் மேற்கு நோக்கி பரவி 1892-ல் ஆப்ரிக்காவின் அட்லாண்டிக் கடற்கரையை அடைந்தது. அது ஐந்தாண்டுகளுக்குப்பின் ஆப்ரிக்காவின் தென்முனை பகுதியான *'கேப்'* பகுதியை அடைந்தது. ரிண்டர்பெஸ்ட் பரவிய பகுதிகளில் 90 சதவீத கால்நடைகள் இறந்துவிட்டன.

கால்நடைகளை இழந்ததால் ஆப்ரிக்காவின் பூர்வீக குடிமக்களின் வாழ்வாதாரம் அழிந்துவிட்டது. தோட்டத்தை வளர்ப்பவர்கள் சுரங்க உரிமையாளர்கள் மற்றும் குடியேற்ற அரசுகள் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் மீதம் இருந்த கால்நடைகளின் மீது வெற்றிகரமாக தங்களுடைய மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டினர். இது அவர்களுடைய அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கும், ஆப்ரிக்கர்களை சந்தையில் தொழிலாளர்களாக மாற்றுவதற்கும் பயன்பட்டது. பற்றாக்குறையாக இருந்த கால்நடை வளங்களின் மீது ஐரோப்பா குடியேற்ற ஆட்சியாளர்களின் கட்டுப்பாடே ஆப்ரிக்காவை வென்று அவர்களை கீழ்ப்படியும்படி செய்தது.
19-ஆம் நூற்றாண்டில் உலகின் பிற பகுதிகளிலும் மேற்கு நாடுகளின் வெற்றிகள் பற்றி இதே விதமான கதைகளைக் கூறி கொள்ளலாம்.

2.4 இந்தியாவிலிருந்து ஒப்பந்த தொழிலாளர்களின் குடிபெயர்ச்சி

இந்தியாவிலிருந்து ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களின் குடிபெயர்ச்சி 19-ஆம் நூற்றாண்டின் உலகினை இரண்டு பக்க பண்பினை தெரிவிக்கிறது. அன்றை உலகம் வேகமான பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் அதே சமயம் மிகுந்த துயரங்களுடன் கூடியதாக இருந்தது. அது சிலருக்கு அதிக வருவாயையும் பிறருக்கு ஏழ்மையையும் தருவதாக இருந்தது. சில பகுதிகளில் இது தொழில்நுட்பம் சார்ந்த முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுக்கும்போது, பிற பகுதிகளில் புதியவகை அழுத்தங்களுக்கு வழிவகுத்தது.

19-ஆம் நூற்றாண்டில் இலட்சக்கணக்கான இந்திய மற்றும் சீன தொழிலாளர்கள் உலகின் நான்கு மூலைகளிலும் தோட்டங்களிலும் சுரங்கங்களிலும் சாலை மற்றும் இரயில்வே கட்டுமான திட்டங்களிலும் வேலை செய்யச் சென்றனர். ஒப்பந்த தொழிலாளர்கள் உரிமையாளர்களின் தோட்டங்களில் ஐந்து ஆண்டுகளில் வேலை செய்த பின்னர் மீண்டும் இந்தியாவிற்கு அனுப்பும் ஒப்பந்தத்தின் மீது ஒப்பந்த தொழிலாளர்களை நியமித்தனர்.

ஒப்பந்த தொழிலாளர்களில் பெரும்பான்மையோர் இன்றைய இந்தியாவின் கிழக்கு உத்தரப் பிரதேசம், பீகார், மத்திய இந்தியா மற்றும் தமிழ்நாட்டின் வறட்சி மாவட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் இப்பகுதிகளில் நிறைய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. குடிசைத் தொழில்கள் அழிந்தன. நிலத்தின் குத்தகை அதிகரித்தது. சுரங்கங்கள் மற்றும் தோட்டங்களை வளர்ப்பதற்காக நிலத்தை ஆயத்தப்படுத்தினர். இது அனைத்து ஏழை மக்களின் வாழ்க்கைகளின் மீதும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர்கள் குத்தகையை செலுத்த இயலாமல் மேலும் கடன் தொல்லையில் சிக்கிக்கொண்டு வேலையை தேடி கட்டாயமாக குடிபெயர வேண்டியிருந்தது.

புதிய சொற்கள்

ஒப்பந்த தொழிலாளர்:- உரிமையாளருக்காக குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஒப்பந்தப்படி வேலை செய்யும் கொத்தடிமை தொழிலாளர். இவர் புதிய நாட்டிற்கு செல்வதற்கு அல்லது மீண்டும் திரும்பி வருவதற்கு ஆகும் செலவினை முன்கூட்டியே செலுத்திவிடுவர்.

The main destinations of Indian indentured migrants were the Caribbean islands (mainly Trinidad, Guyana and Surinam), Mauritius and Fiji. Closer home, Tamil migrants went to Ceylon and Malaya. Indentured workers were also recruited for tea plantations in Assam.

Fig. 14 — Indian indentured labourers in a cocoa plantation in Trinidad, early nineteenth century.

Recruitment was done by agents engaged by employers and paid a small commission. Many migrants agreed to take up work hoping to escape poverty or oppression in their home villages. Agents also tempted the prospective migrants by providing false information about final destinations, modes of travel, the nature of the work, and living and working conditions. Often migrants were not even told that they were to embark on a long sea voyage. Sometimes agents even forcibly abducted less willing migrants.

Nineteenth-century indenture has been described as a 'new system of slavery'. On arrival at the plantations, labourers found conditions to be different from what they had imagined. Living and working conditions were harsh, and there were few legal rights.

Discuss

Discuss the importance of language and popular traditions in the creation of national identity.

But workers discovered their own ways of surviving. Many of them escaped into the wilds, though if caught they faced severe punishment. Others developed new forms of individual and collective self-expression, blending different cultural forms, old and new. In Trinidad the annual Muharram procession was transformed into a riotous carnival called 'Hosay' (for Imam Hussain) in which workers of all races and religions joined. Similarly, the protest religion of Rastafarianism (made famous by the Jamaican reggae star Bob Marley) is also said to reflect social and cultural links with Indian migrants to the Caribbean. 'Chutney music', popular in Trinidad and Guyana, is another creative contemporary expression of the post-indenture experience. These forms of cultural fusion are part of the making of the global world, where things from different places get mixed, lose their original characteristics and become something entirely new.

Fig. 15 — Indentured laboureres photographed for identification.
For the employers, the numbers and not the names mattered.

Most indentured workers stayed on after their contracts ended, or returned to their new homes after a short spell in India. Consequently, there are large communities of people of Indian descent in these countries. Have you heard of the Nobel Prize-winning writer

கரீபியத் தீவுகள் (குறிப்பாக டிரினிடாட், கயானா மற்றும் சுரினாம்), மொரீஷியஸ் மற்றும் பிஜி நாடுகள் இந்தியாவிலிருந்து சென்ற ஒப்பந்த தொழிலாளர்களின் முக்கிய இலக்கு மையங்களாகும். சுய நாடுகளுக்கு அருகில் சிலோன் மற்றும் மலாயா பகுதிகளுக்கு தமிழர்கள் குடிபெயர்ந்தனர். அசாமில் ஒப்பந்த தொழிலாளர்களை தேயிலைத் தோட்டங்களில் நியமித்துக் கொண்டனர்.

படம் 14 -19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் திரினிடாடில் கோகோ தோட்டங்களில் பணிபுரியும் இந்திய ஒப்பந்த தொழிலாளர்கள்

இந்த நியமனத்தை நடத்துவதற்காக உரிமையாளர்கள் சிறிது கமிஷன் தொகையுடன் பதிலாள்களை வைத்துக் கொண்டனர். தங்களுடைய சொந்த கிராமங்களில் ஏழ்மை அடக்கு முறைகளிலிருந்து வெளியேறுவதற்கு பெரும்பாலான குடியேறிகள் இப்பணிக்கு ஒப்புக் கொண்டனர். சேரவேண்டிய பகுதிகள், பிரயாண முறைகள், வேலையின் தன்மை மற்றும் வேலை செய்யும் சூழ்நிலைகள், வாழ்க்கை நிலைப்பாடுகள் போன்றவற்றைப் பற்றி குடியேறிச் செல்வதற்கு குடிபெயர்ந்து செல்பவர்களை பதிலாள்கள் தவறான தகவல்களைத் தந்து தூண்டி விட்டனர். சில சமயங்களில் பெரியதாக விருப்பமில்லாத குடிபெயர்ந்து செல்பவர்களை முகவர்கள் கட்டாயப்படுத்தி இழுத்துச் சென்றனர்.

19-ஆம் நூற்றாண்டின் ஒப்பந்தங்கள் அனைத்தும் ‘அடிமைத்தனத்தின் புதிய முறை’ என வர்ணிக்கப்பட்டன. தோட்டங்களை அடைந்த பின்னர் தொழிலாளர்களின் சூழ்நிலைகள் அவர்கள் ஊகித்ததற்கு மாறாக இருப்பதை கவனித்தனர். வாழும் மற்றும் வேலை செய்யும் சூழ்நிலைகள் கடினமாக இருந்தன. அவர்களுக்கு எவ்விதமான சட்டப்படியான உரிமைகள் இல்லை.

ஆனால் தொழிலாளர்கள் தங்கள் நிலைப்பாட்டை தொடரக்கூடிய வழிமுறைகளை தாங்களே கண்டறிந்தனர். அவர்களில் பலர் காடுகளுக்குள் தப்பித்துச் சென்றனர். ஆனால் அவர்கள் பிடிக்கப்பட்டால் கடினமான தண்டனைகளை அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது. மற்றவர்கள் வேறுபட்ட பழைய மற்றும் புதிய கலாச்சார வடிவங்களை இணைத்து புதிய தனிப்பட்ட சமூக சுய வெளிப்பாட்டு வடிவங்களை மேம்படுத்தினர். திரினிடாட்டில் அனைத்து இன, மதத் தொழிலாளர்கள் சேர்ந்து கொண்டாடும் வருடாந்திர மொஹரம் பண்டிகை ‘ஹுசே’ என பெயர் மாற்றம் பெற்றது. அதேபோன்று எதிர் மதமான ராஸ்தாபாரியானிசம் (ஜமைக்காவைச் சேர்ந்த ரெகே நட்சத்திரமான ‘பாப் மார்லே’வால் நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப்பட்டது) இந்திய குடியேறிகளுக்கும் கரீபியன் தீவுகளுக்குமிடையே உள்ள சமூக, கலாச்சாரத் தொடர்புகளை பிரதிபலிக்கிறது என்று கூறுவர். திரினிடாட் மற்றும் கயானாவில் புகழ்மிக்க “சட்னி சங்கீதம்” ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் தங்களின் ஒப்பந்த அனுபவத்திலிருந்து தோன்றிய ஒரு ஆக்கத்திறன் மிக்க சமகாலத்திய வெளிப்பாடாகும். இவ்விதமான கலாச்சார கலவை வடிவங்கள் அனைத்துலகை உருவாக்குவதில் ஒரு பாகமாகும். இங்கு வெவ்வேறு வட்டார கலாச்சாரங்கள் இணைந்து தங்களுடைய உண்மையான பண்புகளை இழந்து முழுமையான புதிய வடிவத்தை பெற்றது.

ஒப்பந்த தொழிலாளர்களில் பெரும்பாலானோர் அவர்களின் ஒப்பந்த காலம் முடிந்துவிட்ட போதிலும் அங்கேயே இருந்தனர். அல்லது இந்தியாவில் சிறிதுகாலம் இருந்து மீண்டும் அவர்களுடைய புதிய இடங்களுக்கு வந்தனர். அதன் விளைவாக இந்நாடுகளில் இந்திய தலைமுறையை சேர்ந்த பெரிய சமூகத்தினர் இருந்தனர். நோபல் பரிசு பெற்ற எழுத்தாளர் வி.எஸ்.நைபால் பற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டுள்ளீரா?

கலந்துரையாடவும்

தேசிய அடையாளத்தை உருவாக்குவதில் மொழி மற்றும் நடைமுறையில் இருந்த வழக்கங்களின் முக்கியத்துவத்தை விவரி.

படம் 15 – அடையாளத்திற்காக புகைப்படம் எடுக்கப்பட்ட ஒப்பந்த தொழிலாளர்கள். தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட எண்களையே உரிமையாளர்கள் பார்த்தனரே அன்றி அவர்களுடைய பெயர்களை கண்டுகொண்டதில்லை.

V.S. Naipaul? Some of you may have followed the exploits of West Indies cricketers Shivnarine Chanderpaul and Ramnaresh Sarwan. If you have wondered why their names sound vaguely Indian, the answer is that they are descended from indentured labour migrants from India.

From the 1900s India's nationalist leaders began opposing the system of indentured labour migration as abusive and cruel. It was abolished in 1921. Yet for a number of decades afterwards, descendants of Indian indentured workers, often thought of as 'coolies', remained an uneasy minority in the Caribbean islands. Some of Naipaul's early novels capture their sense of loss and alienation.

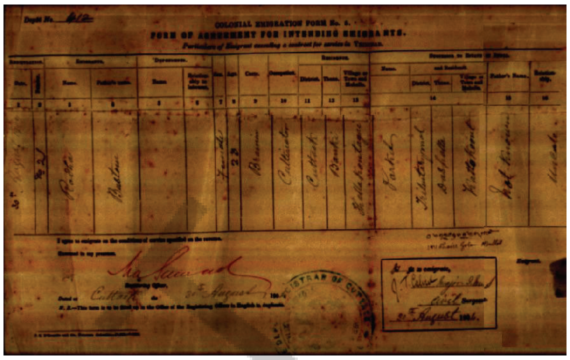

Fig. 16 — A contract form of an indentured labourer.

2.5 Indian Entrepreneurs Abroad

Growing food and other crops for the world market required capital. Large plantations could borrow it from banks and markets. But what about the humble peasant?

Enter the Indian banker. Do you know of the Shikaripuri shroffs and Nattukottai Chettiars? They were amongst the many groups of bankers and traders who financed export agriculture in Central and Southeast Asia, using either their own funds or those borrowed from European banks. They had a sophisticated system to transfer money over large distances, and even developed indigenous forms of corporate organisation.

Indian traders and moneylenders also followed European colonisers into Africa. Hyderabadi Sindhi traders, however, ventured beyond European colonies. From the 1860s they established flourishing emporia at busy ports worldwide, selling local and imported curios to tourists whose numbers were beginning to swell, thanks to the development of safe and comfortable passenger vessels.

Source A

The testimony of an indentured labourer

Extract from the testimony of Ram Narain Tewary, an indentured labourer who spent ten years on Demerara in the early twentieth century.

'... in spite of my best efforts, I could not properly do the works that were allotted to me ... In a few days I got my hands bruised all over and I could not go to work for a week for which I was prosecuted and sent to jail for 14 days. ... new emigrants find the tasks allotted to them extremely heavy and cannot complete them in a day. ... Deductions are also made from wages if the work is considered to have been done unsatisfactorily. Many people cannot therefore earn their full wages and are punished in various ways. In fact, the labourers have to spend their period of indenture in great trouble ...'

Source: Department of Commerce and Industry, Emigration Branch. 1916

Source

2.6 Indian Trade, Colonialism and the Global System

Historically, fine cottons produced in India were exported to Europe. With industrialisation, British cotton manufacture began to expand, and industrialists pressurised the government to restrict cotton imports and protect local industries. Tariffs were imposed on cloth imports into Britain. Consequently, the inflow of fine Indian cotton began to decline.

From the early nineteenth century, British manufacturers also began to seek overseas markets for their cloth. Excluded from the British

உங்களில் சிலர் மேற்கு இந்தியத் தீவுகளின் கிரிக்கெட் விளையாட்டு வீரர்களான சிவ நாராயண சந்தர்பால், ராம் நரேஷ் சர்வான் போன்றோரின் பெருமையைப் பற்றி கேள்விபட்டிருப்பீர். அவர்களுடைய பெயர்கள் எதனால் அப்படியே இந்தியர்களைப் போன்று உள்ளன என்பது உங்களுக்கு வியப்பூட்டலாம். அவர்கள் இந்தியாவிலிருந்து குடியேறிய ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களின் வாரிசுகளே என்னும் பதில் வரும்.

1900 ஆண்டுகளிலிருந்து இந்திய தேசத்தலைவர்கள் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களின் குடியேற்ற முறையை மோசடியுடன் கூடியதென்றும், கொடூரமானது என்றும் கருதி எதிர்க்கத் தொடங்கினர். 1921-ல் இம்முறை ஒழிக்கப்பட்டது. இருப்பினும் பல பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்னரும் இந்திய ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களின் வாரிசுகளும் அடிக்கடி கூலியாட்களாகவே தங்களைக் கருதிக்கொண்டு கரீபியன் தீவுகளில் ஓர் அமைதியின்மையுடன் கூடிய சிறுபான்மை சமூகமாகவே உள்ளனர். நைபாலின் ஆரம்பகால புதினங்கள் அவர்களின் இழப்புகளையும் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட உணர்வுகளையும் சிறந்த முறையில் விவரிக்கின்றன.

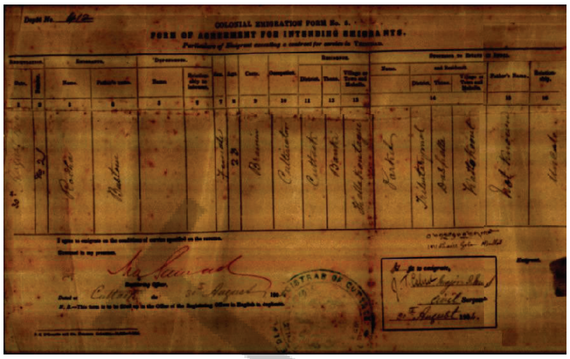

படம் 16 – ஒரு ஒப்பந்தத் தொழிலாளரின் ஒப்பந்தப் படிவம்

2.5. அயல்நாடுகளில் இந்திய தொழில்முனைவோர்

உலகச் சந்தைக்கு உணவு பிற பயிர்களை விளைவிப்பதற்கு மூலதனம் தேவைப்பட்டது. பெரிய தோட்டங்களுக்கு தேவையான முதலீட்டை வங்கிகள், சந்தைகளிலிருந்து கடன் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் சாதாரண விவசாயியின் நிலை என்ன?

இப்பொழுது இந்திய வங்கியாளர் பற்றி அறிவோம். உங்களுக்கு ஷிகாரிபுரி ஷராஃப்ஸ், நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார்கள் பற்றி தெரியுமா? மத்திய மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியாவில் ஏற்றுமதி விவசாயத்திற்கு தங்களுடைய சொந்த நிதிகளிலிருந்து அல்லது ஐரோப்பா வங்கிகளிலிருந்து கடன் பெற்றும் பணத்தை திரட்டிய வங்கியாளர்கள் பலர், வியாபாரம் செய்யும் சமூகங்களில் இந்தியர்களும் இந்திய வங்கியாளர்களும் இருந்தனர். அவர்கள் தொலைதூரப் பகுதிகளுக்கு பணத்தை பரிமாற்றம் செய்வதற்கு மிக நவீன முறையைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் கார்ப்பரேட் முறையின் சுதேசி வடிவங்களை மேம்படுத்தினர்.

இந்திய வியாபாரிகள், வட்டி வியாபாரிகள் ஐரோப்பிய குடியேறிகளைப் பின்பற்றி ஆப்பிரிக்காவிற்குச் சென்றனர். ஐதராபாத்தின் சிந்து வியாபாரிகள் ஐரோப்பிய குடியேற்றங்களைக் கடந்து செல்வதற்கு துணிந்தனர். 1860-களிலிருந்து அவர்கள் உலக அளவில் சுறுசுறுப்பாக இயங்கும் துறைமுகங்களில் வளர்ந்து வரும் விற்பனை மையங்களை ஏற்படுத்தினர். அவர்கள் தங்களுடைய உள்ளூர் மற்றும் இறக்குமதி செய்துகொண்ட அரிதான பொருட்களை பயணிகளுக்கு விற்றனர். நன்கு வளர்ச்சியடைந்த பாதுகாப்பான மற்றும் வசதியான பயணிகளின் படகுகளால் இப்பயணிகளின் எண்ணிக்கை படிப்படியாக அதிகரிக்கத் தொடங்கியது.

2.6. இந்திய வியாபாரம், குடியேற்றவாதம் மற்றும் உலக அமைப்பு

வரலாற்றுப்படி இந்தியாவில் விளைவித்த தரமான பருத்தி ஐரோப்பாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. தொழில்மயமாக்கலால் ஆங்கிலேயர்களின் பருத்தி உற்பத்தி விரிவடையத் தொடங்கியது. தொழிலதிபர்கள் பருத்தி இறக்குமதிகள் மீது கட்டுப்பாட்டினை விதித்து உள்ளூர் உற்பத்திகளை காக்க வேண்டுமென அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் தந்தனர். பிரிட்டனில் இறக்குமதி செய்துகொள்ளும் துணிகள் மீது சுங்கவரிகளை விதித்தனர். அதன் விளைவாக இந்தியாவிலிருந்து வரும் தரமான பருத்தி பிரிட்டனில் குறையத் தொடங்கியது.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து பிரிட்டிஷ் உற்பத்தியாளர்கள் தங்களுடைய ஆடை உற்பத்திகளுக்கு பிற நாடுகளின் சந்தைகளை தேடத் தொடங்கினர்.

ஆதாரம் A

ஒரு ஒப்பந்தத் தொழிலாளரின் வாக்குமூலம்

20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தீமேராராவில் ஒரு ஒப்பந்தத் தொழிலாளராக பத்தாண்டுகள் கழித்த ராம் நாராயண் திவாரியின் வாக்குமூலத்திலிருந்து பெறப்பட்ட சுருக்கம். “நான் எவ்வளவு நன்றாக முயற்சி செய்தாலும் எனக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட பணிகளை சரியாக செயல்படுத்த இயலவில்லை. சில நாட்களிலேயே என் கைகளுக்கு காயங்கள் ஏற்பட்டதால் ஒரு வார நாட்களுக்கு வேலை செய்ய முடியவில்லை. அதற்காக என்னை விசாரித்து 14 நாட்கள் சிறைக்கு அனுப்பினர். புதியதாக குடியேறி சென்றவர்கள் ஒதுக்கப்பட்ட வேலைகளை மிகவும் சுமையாக கருதினர். ஒரே நாளில் வேலையை செய்து முடிக்க இயலாமல் துன்பப்பட்டனர். வேலையை நன்றாக செய்யவில்லை என்று நினைத்தால் ஊதியத்தில் வெட்டு விதிப்பர். பலர் தங்களுடைய முழு ஊதியத்தை பெறவில்லை. பலவிதமாக தண்டிக்கப்பட்டனர். உண்மையில் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் தங்களுடைய ஒப்பந்த காலத்தை மிகவும் சுமையுடன் கழிக்க வேண்டியிருந்தது.”

ஆதாரம் :- தொழில்கள் மற்றும் வணிகத்துறை குடியேற்றப் பிரிவு, 1916.

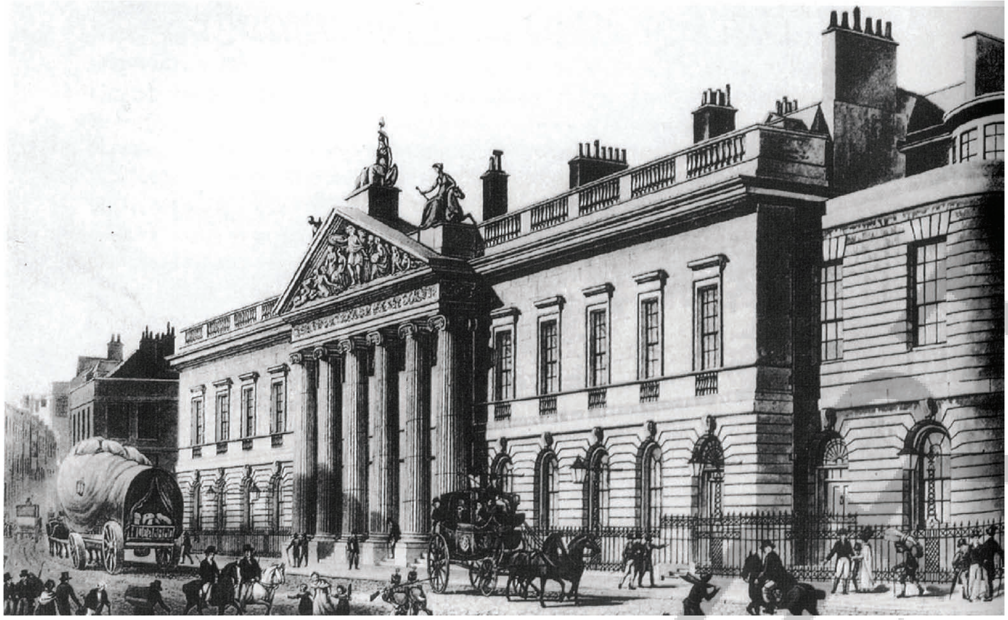

Fig. 17 – East India Company House, London.
This was the nerve centre of the worldwide operations of the East India Company.

market by tariff barriers, Indian textiles now faced stiff competition in other international markets. If we look at the figures of exports from India, we see a steady decline of the share of cotton textiles: from some 30 per cent around 1800 to 15 per cent by 1815. By the 1870s this proportion had dropped to below 3 per cent.

What, then, did India export? The figures again tell a dramatic story. While exports of manufactures declined rapidly, export of raw materials increased equally fast. Between 1812 and 1871, the share of raw cotton exports rose from 5 per cent to 35 per cent. Indigo used for dyeing cloth was another important export for

Fig. 18 – A distant view of Surat and its river.
All through the seventeenth and early eighteenth centuries, Surat remained the main centre of overseas trade in the western Indian Ocean.

APSCERT

படம் 17 – கிழக்கிந்திய கம்பெனி, இலண்டன்.
உலகளவில் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் செயற்பாடுகளுக்கு இது முக்கிய மையம்.

அதிக சுங்கத் தீர்வைகளின் தடையால் பிரிட்டீஷ் சந்தையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட இந்திய ஆடைகள், பிற பன்னாட்டுச் சந்தைகளில் தீவிர போட்டியை எதிர்கொண்டன. இந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதிகளை ஒருமுறை ஆராய்ந்தால் 1800ல் 30 சதவீதம் முதல் 1815-ல் 15 சதவீதத்திற்கு நெசவுத் தொழிலின் பங்களிப்பு வரிசையாக குறைவதைக் காணலாம். 1870-களின் காலத்தில் இவ்விகிதம் 3 சதவீதத்தினைவிட வீழ்ச்சியடைந்தது.

அப்போது இந்தியா எதை ஏற்றுமதி செய்தது? இவ்வெண்கள் ஒரு நாடகமயமான கதையைத் தெரிவிக்கின்றன. உற்பத்திகள் சரமாரியாக குறையும் தருணத்தில் மூலப்பொருட்களின் ஏற்றுமதி அதே வேகத்தில் அதிகரித்தது. 1812 மற்றும் 1871 ஆண்டுகளுக்கிடையே மூல பருத்தி ஏற்றுமதிகளின் பங்களிப்பு 5 சதவீதத்திலிருந்து 35 சதவீதத்திற்கு அதிகரித்தது. ஆடைகளுக்கு போடப்பட்ட நீல நிறம் பல பத்தாண்டுகளாக மற்றொரு முக்கியமான ஏற்றுமதியானது.

படம் 18. சூரத்தின் அருகிலுள்ள நதியின் தொலைத்தூரக் காட்சி.
17 ஆம் நூற்றாண்டு முழுவதும் மற்றும் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மேற்கு இந்திய பெருங்கடலில் சூரத் அயல்நாட்டு கடல் வணிகத்திற்கு முக்கிய மையமாக விளங்கியது.

many decades. And, as you have read last year, opium shipments to China grew rapidly from the 1820s to become for a while India's single largest export. Britain grew opium in India and exported it to China and, with the money earned through this sale, it financed its tea and other imports from China.

Over the nineteenth century, British manufactures flooded the Indian market. Food grain and raw material exports from India to Britain and the rest of the world increased. But the value of British exports to India was much higher than the value of British imports from India. Thus Britain had a 'trade surplus' with India. Britain used this surplus to balance its trade deficits with other countries – that is, with countries from which Britain was importing more than it was selling to. This is how a multilateral settlement system works – it allows one country's deficit with another country to be settled by its surplus with a third country. By helping Britain balance its deficits, India played a crucial role in the late-nineteenth-century world economy.

Britain's trade surplus in India also helped pay the so-called 'home charges' that included private remittances home by British officials and traders, interest payments on India's external debt, and pensions of British officials in India.

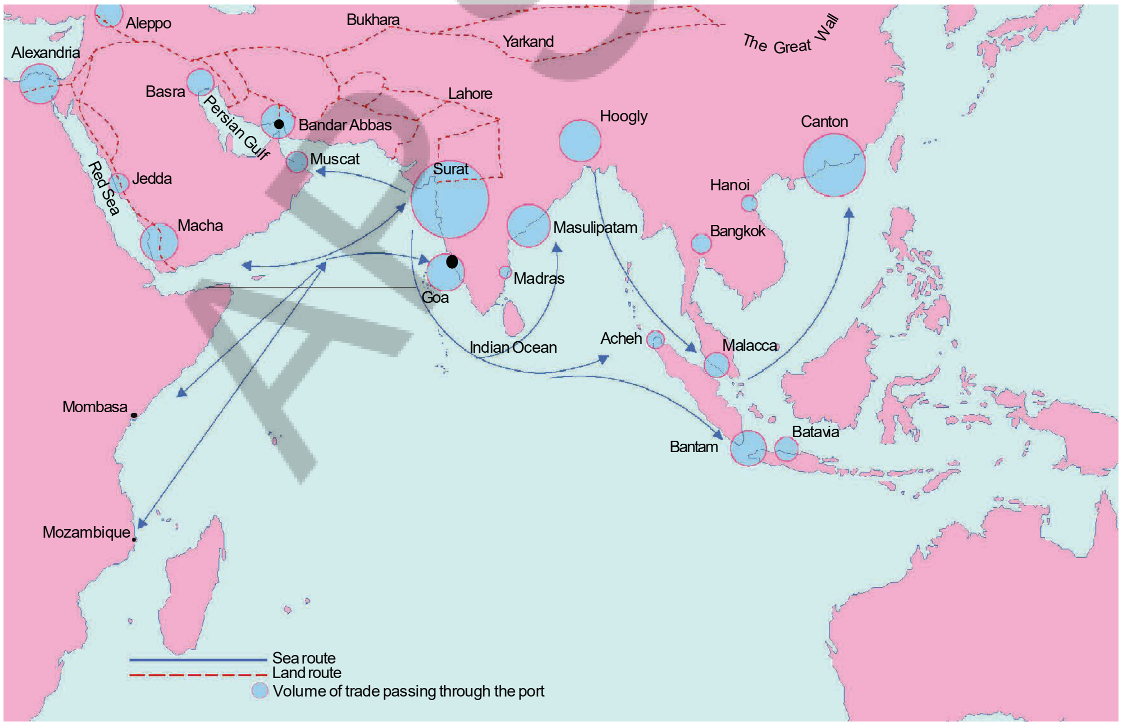

Fig. 19 – The trade routes that linked India to the world at the end of the seventeenth century.

நீங்கள் கடந்த ஆண்டு படித்ததுபோல் 1820-களிலிருந்து சீனாவிற்கு கருப்பு மருந்து ஏற்றுமதிகள் விரைவாக அதிகரித்தது. இது சிறிது காலம் வரை இந்தியாவின் ஒரேயொரு மிகப்பெரிய ஏற்றுமதியாக இருந்தது. பிரிட்டீஷ்காரர்கள் கருப்பு மருந்தினை இந்தியாவில் பயிரிட்டு சீனாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்தனர். பிரிட்டீஷ்காரர்களுக்கு அவ்வாறு விற்றதன் மூலம் கிடைத்த சொத்து சீனாவிலிருந்து தேயிலை மற்றும் பிற இறக்குமதிகளுக்கு தேவையான நிதியை வழங்கியது.

19 ஆம் நூற்றாண்டு முழுவதும் பிரிட்டீஷ் உற்பத்திகள் இந்திய சந்தைகளில் நிரம்பி வழிந்தது. இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டனுக்கும் பிற உலகிற்கும் உணவு தானியங்கள், மூலப்பொருட்கள் போன்றவற்றின் ஏற்றுமதி அதிகரித்தது. இந்தியாவிற்கு பிரிட்டீஷார் செய்யும் ஏற்றுமதி மதிப்பு, இந்தியாவிலிருந்து பிரிட்டீஷார் செய்துகொள்ளும் இறக்குமதிகளின் மதிப்பைவிட மிகவும் அதிகமாக இருந்தது. அவ்வாறு பிரிட்டனுக்கு இந்தியாவுடன் ‘வணிக மிகுதி’ இருந்தது. பிற நாடுகளுடனான வணிகக் குறைபாட்டினை சரிசெய்துக்கொள்ள பிரிட்டன் இம்மிகுதிகளை பயன்படுத்திக் கொண்டது. அதாவது தான் ஏற்றுமதிகளைவிட இறக்குமதிகளை அதிகமாக செய்துக்கொள்ளும் நாடுகளுக்கு இம்மிகுதிகளை செலுத்தியது. இவ்வாறு பன்முகத் தீர்வு முறை வேலை செய்கிறது. இது ஒரு நாட்டின் பற்றாக்குறையை மற்றொரு நாட்டுடன் அதன் மிகுதிகளை மூன்றாம் நாட்டுடன் நிரப்புவதற்கு அனுமதிக்கிறது. பிரிட்டன் தன் பற்றாக்குறையை சமநிலைப்படுத்தி கொள்வதில் உதவுவதன் மூலம் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிகால பொருளாதார அமைப்பில் இந்தியா முக்கிய பங்கு வகித்தது.

இந்தியாவில் பிரிட்டீஷ்காரர்களின் வணிக மிகுதிகளை சொந்த நாட்டில் பிரிட்டீஷ் அதிகாரிகளுக்கும், வணிகர்களுக்கும் தனிப்பட்ட செலுத்துகைகள், இந்திய அயல்நாட்டுக்கடன் மீது வட்டிகள் மற்றும் இந்தியாவில் பிரிட்டீஷ் அதிகாரிகளின் ஓய்வூதியங்கள் போன்ற உள்நாட்டு கட்டணங்களை செலுத்துவதற்கு பயன்படுத்திக் கொண்டனர்.

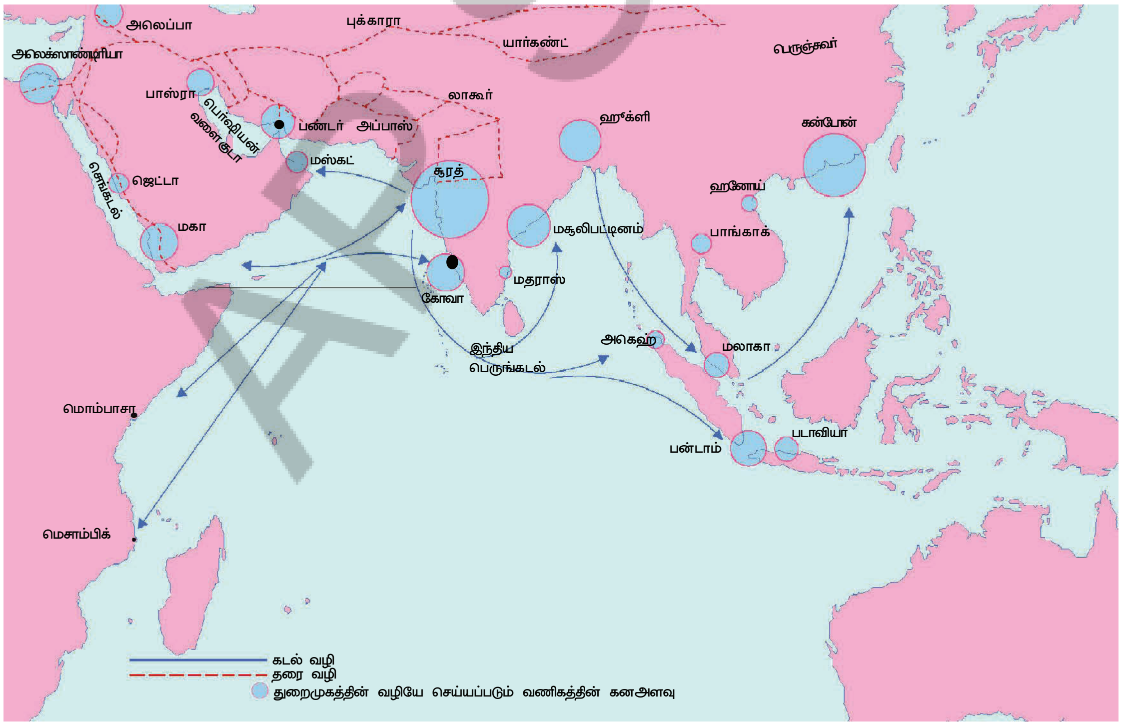

படம் 19 – 17ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிகாலத்தில் இந்தியாவை உலகத்தோடு இணைத்த வணிக வழிகள்

3 The Inter-war Economy

The First World War (1914-18) was mainly fought in Europe. But its impact was felt around the world. Notably for our concerns in this chapter, it plunged the first half of the twentieth century into a crisis that took over three decades to overcome. During this period the world experienced widespread economic and political instability, and another catastrophic war.

3.1 Wartime Transformations

The First World War, as you know, was fought between two power blocs. On the one side were the Allies – Britain, France and Russia (later joined by the US); and on the opposite side were the Central Powers – Germany, Austria-Hungary and Ottoman Turkey. When the war began in August 1914, many governments thought it would be over by Christmas. It lasted more than four years.

The First World War was a war like no other before. The fighting involved the world's leading industrial nations which now harnessed the vast powers of modern industry to inflict the greatest possible destruction on their enemies.

This war was thus the first modern industrial war. It saw the use of machine guns, tanks, aircraft, chemical weapons, etc. on a massive scale. These were all increasingly products of modern large-scale industry. To fight the war, millions of soldiers had to be recruited from around the world and moved to the frontlines on large ships and trains. The scale of death and destruction – 9 million dead and 20 million injured – was unthinkable before the industrial age, without the use of industrial arms.

Most of the killed and maimed were men of working age. These deaths and injuries reduced the able-bodied workforce in Europe. With fewer numbers within the family, household incomes declined after the war.

During the war, industries were restructured to produce war-related goods. Entire societies were also reorganised for war – as men went to battle, women stepped in to undertake jobs that earlier only men were expected to do.

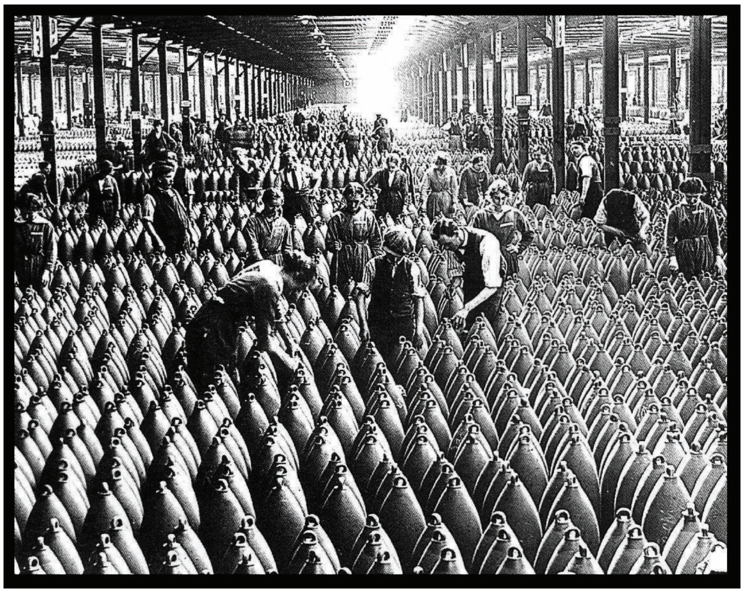

Fig. 20 – Workers in a munition factory during the First World War.
Production of armaments increased rapidly to meet war demands.

APSCERT

3 போர்களுக்கிடையே பொருளாதார அமைப்பு

முதல் உலகப்போர் (1914 – 1918) முக்கியமாக ஐரோப்பாவில் நடந்தது. அதன் தாக்கம் உலகம் முழுவதும் காணப்பட்டது. இந்த அத்தியாயத்தில் குறிப்பாக இரண்டு உலகப் போர்களுக்கிடையே உலகப் பொருளாதார அமைப்பினைப் பற்றிக் காண்போம். உலகப் போர் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதி பாகத்தை நெருக்கடி நிலையில் தள்ளியது. இதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு மூன்று பத்தாண்டுகள் பிடித்தது. இச்சமயத்தில் உலகம் மற்றொரு பெரிய அரசியல் பொருளாதார உறுதியின்மையையும் மற்றும் மற்றொரு பேரழிவை விளைவிக்கக்கூடிய போரை சந்தித்தது.

3.1 போர்க்கால மாற்றங்கள்

முதல் உலகப் போர் இரண்டு ஆற்றல்மிக்க கூட்டணிகளுக்கிடையே நடந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமல்லவா! ஒருபுறம் நேச நாடுகளான பிரிட்டன், பிரான்ஸ் மற்றும் ரஷ்யா (பின்னர் அமெரிக்கா இணைந்து கொண்டது) எதிரணியில் அச்சு நாடுகளான ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா-ஹங்கேரி ஒட்டோமன் துருக்கி நாடுகள் இருந்தன. 1914 ஆகஸ்டில் போர் தொடங்கியபோது கிறிஸ்மஸ் வருவதற்குள் போர் முடிந்துவிடும் என பல அரசாங்கங்கள் கருதின. ஆனால் போர் 4 ஆண்டுகள் வரை நீடித்தது.

முதல் உலகப்போர் போன்றவை அதற்குமுன் எப்போதும் நடைபெறவில்லை. உலகில் மிகவும் தொழிலளவில் முன்னணியில் இருந்த நாடுகள் இப்போரில் பங்கு கொண்டன. அவர்களின் எதிரிகளுக்கு இயன்றளவில் அதிக அழிவு ஏற்படுத்துவதற்கு இந்நாடுகள் தங்களின் விரிவான நவீன தொழிற்சாலைகளின் ஆற்றலை பயன்படுத்திக் கொண்டன.

இவ்வாறு போரானது முதல் தொழிற்துறைப் போரானது. இப்போரில் பேரளவில் இயந்திரத் துப்பாக்கிகள், டாங்கிகள், விமானங்கள், வேதி ஆயுதங்கள் போன்றவற்றை பயன்படுத்தினர். நவீன கனரகத் தொழில்கள் இவற்றைப் பேரளவில் உற்பத்தி செய்தன. போர் செய்வதற்கு மில்லியன் கணக்கிலான இராணுவத்தினர் உலகின் நான்கு மூலைகளிலும் நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்களை படகுகளிலும், இரயில்களிலும் போர் நடைபெறும் இடத்திற்கு அனுப்பினர். 9 மில்லியன் மக்கள் இறத்தல் மற்றும் 20 மில்லியன் மக்கள் காயப்பட்டனர். இந்நிலையில் போரின் அழிவு, மரணங்களின் நிலை தொழிற்துறை காலத்திற்கு முன் தொழிற்துறை ஆயுதங்களை பயன்படுத்தாமல் நடந்து இருக்குமென்பது கற்பனைக்கு எட்டாத ஒன்று.

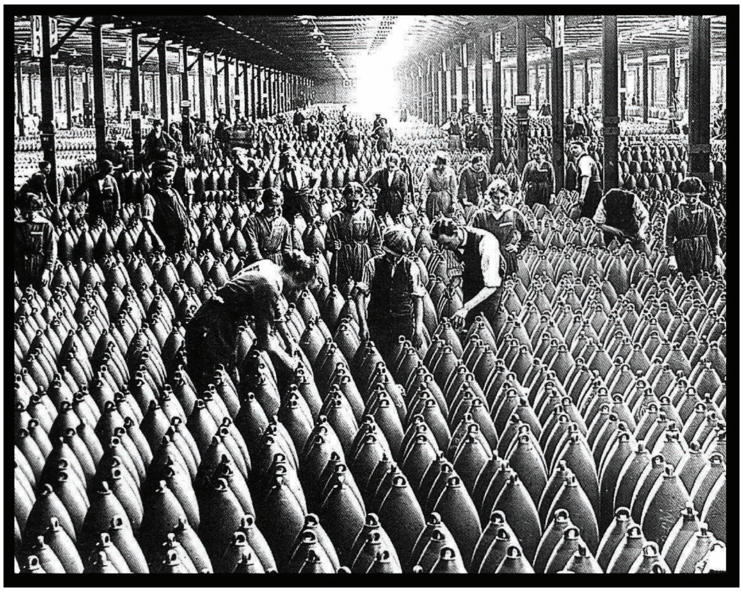
படம் 20 – முதல் உலகப்போர் காலத்தில் ஆயுதப் பணிமனையில் தொழிலாளர்கள். போர்த் தேவைகளுக்கேற்ப ஆயுதங்களின் உற்பத்தியை அதிகரித்தனர்.

பணி செய்யும் வயதுள்ள ஆண்கள் அதிகளவில் இறந்தனர் அல்லது ஊனமுற்றனர். இம்மரணங்கள் மற்றும் காயங்களால் சிறந்த உடல்பலம் கொண்ட உழைப்பாற்றல் ஐரோப்பாவில் குறைந்துவிட்டது. போருக்குப்பின் குடும்பத்தில் சிலர் மட்டுமே இருந்ததால் குடும்ப வருமானமும் குறைந்துவிட்டது.

போர் காலத்தில் போர் தொடர்பான பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் வகையில் தொழில்களின் புனரமைப்பு நடந்தது. அனைத்து சமுதாயங்களும் போருக்காக புனரமைக்கப்பட்டன. ஆண்கள் அனைவரும் போருக்குச் செல்லும்போது ஆண்கள் மட்டுமே செய்ய முடியும் என்னும் வேலைகளை பெண்களும் செய்ய ஆயத்தமானார்கள்.

NCERT

The war led to the snapping of economic links between some of the world's largest economic powers which were now fighting each other to pay for them. So Britain borrowed large sums of money from US banks as well as the US public. Thus the war transformed the US from being an international debtor to an international creditor. In other words, at the war's end, the US and its citizens owned more overseas assets than foreign governments and citizens owned in the US.

3.2 Post-war Recovery

Post-war economic recovery proved difficult. Britain, which was the world's leading economy in the pre-war period, in particular faced a prolonged crisis. While Britain was preoccupied with war, industries had developed in India and Japan. After the war Britain found it difficult to recapture its earlier position of dominance in the Indian market, and to compete with Japan internationally. Moreover, to finance war expenditures Britain had borrowed liberally from the US. This meant that at the end of the war Britain was burdened with huge external debts.

The war had led to an economic boom, that is, to a large increase in demand, production and employment. When the war boom ended, production contracted and unemployment increased. At the same time the government reduced bloated war expenditures to bring them into line with peacetime revenues. These developments led to huge job losses – in 1921 one in every five British workers was out of work. Indeed, anxiety and uncertainty about work became an enduring part of the post-war scenario.

Many agricultural economies were also in crisis. Consider the case of wheat producers. Before the war, eastern Europe was a major supplier of wheat in the world market. When this supply was disrupted during the war, wheat production in Canada, America and Australia expanded dramatically. But once the war was over, production in eastern Europe revived and created a glut in wheat output. Grain prices fell, rural incomes declined, and farmers fell deeper into debt.

3.3 Rise of Mass Production and Consumption

In the US, recovery was quicker. We have already seen how the war helped boost the US economy. After a short period of economic

AP SCERT

இவ்வுலகப் போர் உலகில் சில மிகப்பெரிய பொருளாதார சக்திகளுக்கிடையே பொருளாதாரத் தொடர்புகளை துண்டித்துவிட்டது. தற்போது அவற்றை செலுத்துவதற்கு இவை ஒன்றுடன் மற்றொன்று சண்டையிட்டு கொண்டன. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு வங்கிகளிலிருந்தும் அமெரிக்க மக்களிடமிருந்தும் பிரிட்டன் பணத்தை அதிகளவில் கடன் வாங்கியது. இவ்வாறு போரானது அமெரிக்காவை கடன் பெறுபவர் என்னும் நிலையிலிருந்து கடன் தருபவர் என்னும் நிலையை அடையுமாறு செய்தது. வேறுவிதமாக கூறுவோமானால் போரின் இறுதி காலத்திற்குள் பிற நாடுகள் மற்றும் மக்கள் அமெரிக்காவில் பெற்றிருந்த சொத்துகளைவிட அமெரிக்கா மற்றும் அங்கிருந்த குடிமக்களே அயல்நாட்டு சொத்துகளை பெற்றிருந்தனர்.

3.2. போருக்கு பின் மீட்சி

போருக்குப்பின் பொருளாதார மீட்சி என்பது கடினமென நிரூபனமானது. போருக்கு முந்தைய காலத்தில் உலகின் சிறந்த பொருளாதார சக்தியான பிரிட்டன் குறிப்பாக நீண்டகால பொருளாதார நெருக்கடியை எதிர்கொண்டது. பிரிட்டன் போரில் மூழ்கி இருந்தபோது இந்தியாவிலும் ஜப்பானிலும் தொழிற்சாலைகள் வளர்ச்சியடைந்தன. பிரிட்டனுக்கு இந்திய சந்தைகளில் மீண்டும் ஆதிக்கம் செலுத்துவது கடினமானதோடு, சர்வதேச அளவில் ஜப்பானுடன் போட்டியை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. மேலும் போர் செலவுகளுக்காக நிதி திரட்டுவதற்கு பிரிட்டன் அமெரிக்காவிடம் தாராளமாக கடன் வாங்கியது. போர் முடியும்போது பிரிட்டன் அதிகளவில் கடன் சுமையை சுமக்க வேண்டியிருந்தது.

போரானது பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு வழிவகுத்தது. அதாவது போர் காலத்தில் தேவை, உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்புகள் ஆகியவை பேரளவில் அதிகரித்தன. இப்போர்கால வளர்ச்சி முடியும்போது உற்பத்தி குறைந்தது வேலையின்மை அதிகரித்தது. அதே நேரத்தில் அரசாங்கமானது போரால் அதிகரித்த செலவுகளை குறைத்து அமைதி காலத்தில் வரும் வருவாய்களுடன் சமமாக இருக்குமாறு பார்த்துக்கொண்டது. இம்மாற்றங்கள் பேரளவில் வேலைகளை இழப்பதற்கு வழிவகுத்தது. 1921-ல் ஒவ்வொரு ஐந்து பிரிட்டிஷ் தொழிலாளர்களில் ஒருவர் வேலையின்றி இருந்தார். உண்மையில் வேலை பற்றிய கவலை மற்றும் உறுதியின்மை போருக்குப் பிந்தைய சூழ்நிலையில் ஒரு தவிர்க்க முடியாத பாகமானது.

பல வேளாண் பொருளாதார அமைப்புகளும் நெருக்கடியில் இருந்தன. கோதுமை உற்பத்தியாளர்களை கவனிப்போம். போருக்கு முன் கிழக்கு ஐரோப்பா உலக சந்தையில் மிகப்பெரிய கோதுமை அளிப்பாளராக இருந்தது. போர்க்காலத்தில் அளிப்பிற்கு தடை ஏற்பட்டதால் கனடா, அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் திடீரென கோதுமை உற்பத்தி அதிகரித்தது. ஆனால் போர் நின்ற உடன் ஐரோப்பாவின் கிழக்குப் பகுதியில் கோதுமை உற்பத்தி மீண்டும் அளவுக்கதிகமான அளவில் உயர்ந்தது கோதுமை விலைகள் குறைந்தன. கிராமப்புற வருவாய் நலிவடைந்தன. விவசாயிகள் தீவிர கடனாளிகளாயினர்.

3.3 உற்பத்தி மற்றும் நுகர்வில் மிகப்பெரிய அதிகரிப்பு

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் வேகமாக மீண்டது. போரானது அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தை எவ்வாறு உயர்த்தியது என்பதை நாம் ஏற்கனவே பார்த்தோம். போருக்குப்பின் சிறிதுகால

trouble in the years after the war, the US economy resumed its strong growth in the early 1920s.

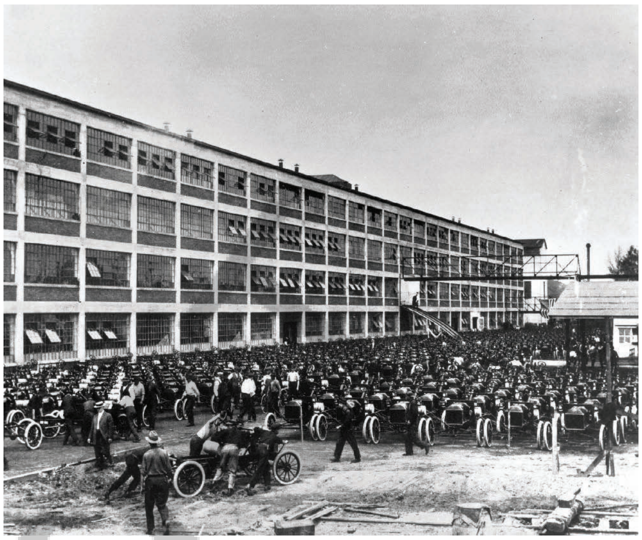

Fig. 21 – T-Model automobiles lined up outside the factory.

One important feature of the US economy of the 1920s was mass production. The move towards mass production had begun in the late nineteenth century, but in the 1920s it became a characteristic feature of industrial production in the US. A well-known pioneer of mass production was the car manufacturer Henry Ford. He adapted the assembly line of a Chicago slaughterhouse (in which slaughtered animals were picked apart by butchers as they came down a conveyor belt) to his new car plant in Detroit. He realised that the 'assembly line' method would allow a faster and cheaper way of producing vehicles. The assembly line forced workers to repeat a single task mechanically and continuously – such as fitting a particular part to the car – at a pace dictated by the conveyor belt. This was a way of increasing the output per worker by speeding up the pace of work. Standing in front of a conveyor belt no worker could afford to delay the motions, take a break, or even have a friendly word with a workmate. As a result, Henry Ford's cars came off the assembly line at three-minute intervals, a speed much faster than that achieved by previous methods. The T-Model Ford was the world's first mass-produced car.

At first workers at the Ford factory were unable to cope with the stress of working on assembly lines in which they could not control the pace of work. So they quit in large numbers. In desperation Ford doubled the daily wage to $5 in January 1914. At the same time he banned trade unions from operating in his plants.

Henry Ford recovered the high wage by repeatedly speeding up the production line and forcing workers to work ever harder. So much so, he would soon describe his decision to double the daily wage as the 'best cost-cutting decision' he had ever made.

Fordist industrial practices soon spread in the US. They were also widely copied in Europe in the 1920s. Mass production lowered costs and prices of engineered goods. Thanks to higher wages, more workers could now afford to purchase durable consumer goods such as cars. Car production in the US rose from 2 million in 1919 to more than 5 million in 1929. Similarly, there was a spurt in the purchase of refrigerators, washing machines, radios, gramophone players, all through a system of 'hire purchase' (i.e., on

APSCERT

பொருளாதார இன்னல்களுக்குப்பின் 1920 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் அமெரிக்கப் பொருளாதார நிலை மீண்டும் வலுப்பெறத் தொடங்கியது.

1920-ல் பேரளவு உற்பத்தி என்பது அமெரிக்க பொருளாதார அமைப்பின் முக்கிய பண்பாகும். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி காலத்தில் பேரளவு உற்பத்திக்காக அடியெடுத்து வைக்கப்பட்டது. ஆனால் 1920-களில் அமெரிக்காவின் தொழில் உற்பத்தியில் இது முக்கிய பண்பாக மாறியது. ஹென்றி ஃபோர்டு என்னும் கார் உற்பத்தியாளர் பேரளவு உற்பத்திக்கு பெயர்பெற்ற வழிகாட்டியாவார். அவர் சிகாகோவின் ஓர் இறைச்சிக் கூடத்தில் பயன்படுத்தும் 'அசம்பிளி லைன்' முறையை (வெட்டப்பட்ட விலங்குகள் ஒரு கன்வேயர் பெல்ட் மீதிருந்து கீழே வந்தவுடன் கசாப்புக் கடைக்காரர்கள் அவற்றை வேறுபடுத்துவர்) டெட்ராய்ட்டிலுள்ள தன் கார் உற்பத்தி பணிமனையில் பின்பற்றினார். 'அசம்பிளி லைன் முறை' வாகனங்களின் உற்பத்தியை மலிவாகவும், வேகமாகவும் செய்கிறது என்னும் விஷயத்தை அவர் உற்றுநோக்கினார். கன்வேயர் பெல்ட்டின் மீது குறிப்பிட்ட வேகத்தில் காருக்கு குறிப்பிட்ட பாகத்தை அமர்த்துதல் போன்ற ஒரே வேலையை இயந்திரமாகவும், தொடர்ச்சியாகவும் செய்யும் 'அசம்பிளி லைன் முறை' தொழிலாளர்களின் மீது அழுத்தத்தைக் கொண்டு வந்தது. கன்வேயர் பெல்ட் முன் நின்றுகொண்டு ஒரு தொழிலாளி தன் நகர்வுகளை காலதாமதம் செய்தல், ஓய்வெடுத்தல் அல்லது சக தொழிலாளர்களுடன் மனம்விட்டு பேசுதல் போன்றவற்றைச் செய்ய இயலாது. அதன் விளைவாக ஒவ்வொரு மூன்று நிமிடங்களுக்கு ஒரு கார் வீதம் அசம்பிளி லைனிலிருந்து வெளிவரத் தொடங்கின. அவ்வாறு அசம்பிளி லைன் முறையானது இதற்கு முந்தைய முறைகளைக் காட்டிலும் உற்பத்தியை மிக வேகமாக அதிகரித்தது. 'T' வடிவ போர்டு கார் உலகிலேயே அதிகளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட முதல் காரானது. முதன்முதலில் ஃபோர்டு பணிமனையில் பணி செய்யும் பணியாளர்கள் அசம்பிளி லைன் முறையில் பணி செய்ததால் அதன் வேகத்தை சமாளிக்க இயலாமல் மன அழுத்தத்திற்கு ஆளாயினர். அதன் விளைவாக, பல தொழிலாளர்கள் வேலையை கைவிட்டுச் சென்றனர். 1914 ஜனவரியில் ஃபோர்டு விரக்தியுடன் தினக்கூலியை இருமடங்காக்கி 5 டாலர்களாக உயர்த்தினார். தன்னுடைய பணிமனைப் பகுதியில் அவர் தொழிற்சங்க செயற்பாடுகளைத் தடை செய்தார்.

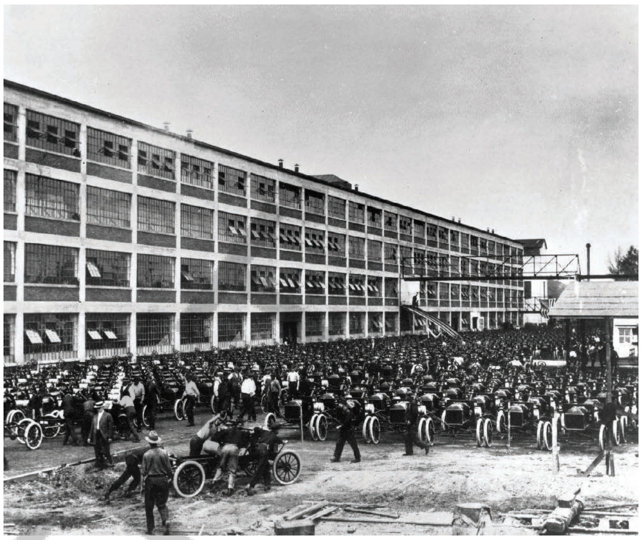

படம் 21 – பணிமனைக்கு வெளியே வரிசைப்படுத்தப்பட்ட 'T' வடிவ வாகனங்கள்

அடிக்கடி உற்பத்தி முறையை வேகப்படுத்தியதால் அதிக ஊதிய இழப்பினை சரிசெய்து கொண்டு தொழிலாளர்களை மிகவும் கடினமாக உழைக்குமாறு வற்புறுத்தினார். அவர் தன் தினக்கூலி இருமடங்கு செய்யும் முடிவை மிக உயர்ந்த செலவு குறைப்பு முடிவு என விவரித்துக் கொண்டார்.

ஃபோர்டின் தொழிலக முறைகள் அமெரிக்கா முழுவதும் பரவியது. 1920-களில் ஐரோப்பாவில் இவற்றை பரவலாக பின்பற்றினர். அதிக உற்பத்திச் செலவுகளையும் பொறியியல் பொருட்களின் விலைகளையும் இது குறைத்துவிட்டது. அதிக ஊதியத்தால் பல தொழிலாளர்கள் கார்கள் போன்ற நீடித்த நுகர் பொருட்களை வாங்க முடிந்தது. 1919-ல் இரண்டு மில்லியன்களாக இருந்த கார் உற்பத்தியானது 1929-க்குள் ஐந்து மில்லியன்களாக அதிகரித்தது. அதேபோன்று குளிர்சாதன இயந்திரங்கள், சலவை இயந்திரங்கள், வானொலிப் பெட்டிகள், கிராமபோன் இசைத் தட்டுகள் ஆகியவை பேரளவில் வாங்கப்பட்டன. இவற்றை 'வாடகைக்கு வாங்கும் முறை' (அதாவது கடனை வாரம் ஒருமுறை

credit repaid in weekly or monthly instalments). The demand for refrigerators, washing machines, etc. was also fuelled by a boom in house construction and home ownership, financed once again by loans.

The housing and consumer boom of the 1920s created the basis of prosperity in the US. Large investments in housing and household goods seemed to create a cycle of higher employment and incomes, rising consumption demand, more investment, and yet more employment and incomes.

In 1923, the US resumed exporting capital to the rest of the world and became the largest overseas lender. US imports and capital exports also boosted European recovery and world trade and income growth over the next six years.

All this, however, proved too good to last. By 1929 the world would be plunged into a depression such as it had never experienced before.

3.4 The Great Depression

The Great Depression began around 1929 and lasted till the mid-1930s. During this period most parts of the world experienced catastrophic declines in production, employment, incomes and trade. The exact timing and impact of the depression varied across countries. But in general, agricultural regions and communities were the worst affected. This was because the fall in agricultural prices was greater and more prolonged than that in the prices of industrial goods.

The depression was caused by a combination of several factors. We have already seen how fragile the post-war world economy was. First: agricultural overproduction remained a problem. This was made worse by falling agricultural prices. As prices slumped and agricultural incomes declined, farmers tried to expand production and bring a larger volume of produce to the market to maintain their overall income. This worsened the glut in the market, pushing down prices even further. Farm produce rotted for a lack of buyers.

Second: in the mid-1920s, many countries financed their investments through loans from the US. While it was often extremely easy to raise loans in the US when the going was good, US overseas lenders panicked at the first sign of trouble. In the first half of 1928, US

Box 3

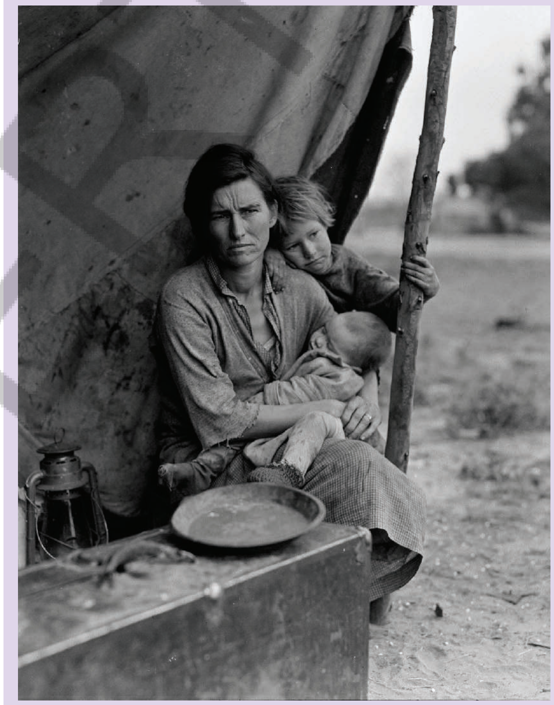

Fig. 22 – Migrant agricultural worker's family, homeless and hungry, during the Great Depression, 1936. *Courtesy: Library of Congress, Prints and Photographs Division.*

Many years later, Dorothea Lange, the photographer who shot this picture, recollected the moment of her encounter with the hungry mother:

'I saw and approached the hungry and desperate mother, as if drawn by a magnet ... I did not ask her name or her history. She told me her age, that she was thirty-two. She said that they (i.e., she and her seven children) had been living on frozen vegetables from the surrounding fields, and birds that the children killed ... There she sat ... with her children huddled around her, and seemed to know that my pictures might help her, and so she helped me ...'

From: *Popular Photography*, February 1960.

APSCERT

மாதம் ஒருமுறை என தவணை முறைகளில் திருப்பி செலுத்துதல்) என்னும் முறை வாயிலாக வாங்கிக் கொண்டனர். கடன்கள் வாயிலாக திரண்ட நிதிகளைக் கொண்டு வீடு கட்டுதல் மற்றும் சொந்த வீடு ஏற்பாடு செய்தல் ஊகிக்க இயலாத அளவில் அதிகரித்தது. இது குளிர்சாதன இயந்திரங்கள், சலவை இயந்திரங்களுக்கான தேவை அதிகரிப்பிற்கு தூண்டியது.

வீடு கட்டுமானம் மற்றும் நுகர்வில் ஏற்பட்ட ஊகிக்க இயலாத அதிகரிப்பு அமெரிக்காவில் சொத்து உருவாக்கத்திற்கு அடித்தளமாக அமைந்தது. அமெரிக்காவில் வீடுகள் மற்றும் வீட்டு உபயோகப் பொருட்கள் மீதான பேரளவு முதலீடுகள் அதிக வேலைவாய்ப்பு மற்றும் வருவாய், நுகர்வோர் தேவை அதிகரிப்பு, அதிக முதலீடு மற்றும் அதிக வேலைவாய்ப்பு மற்றும் வருவாய் என ஒரு சுழற்சியான மாற்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

1923-ல் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் உலகின் பிற பகுதிகளுக்கு முதலீடுகளை வழங்கி உலக நாடுகளுக்கு மிகப்பெரிய கடன் வழங்கும் நாடாக மாறியது. அமெரிக்க இறக்குமதிகள் மற்றும் மூலதன ஏற்றுமதிகள் ஐரோப்பாவின் மீட்சிக்கும் அதன் பிறகு ஆறு ஆண்டு காலத்தில் உலக வணிக, வருவாய் மேம்பாட்டிற்கு துணைபுரிந்தன.

இவையாவும் சிறப்பாக இருந்தாலும் இது அதிக காலம் நீடிக்கவில்லை. 1929 ஆண்டிற்குள் உலகமானது கடந்த காலத்தில் எப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு பொருளாதார மந்தநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது.

3.4 பொருளாதார பெருமந்தம்

1929-ல் பொருளாதாரப் பெருமந்தம் தொடங்கி 1930 ஆம் ஆண்டின் இடைக்காலம் வரை நீடித்தது. இச்சமயத்தில் உலகின் பல இடங்களில் உற்பத்தி, வேலைவாய்ப்பு, வருவாய் மற்றும் வணிகம் தீவர வீழ்ச்சியை அடைந்தன. மந்தத்தின் சரியான நேரம் மற்றும் தாக்கம் ஆகியவை நாடுகளுக்கிடையே மாறுபட்டிருந்தது. ஆனால் பொதுவாக வேளாண் பகுதிகளும் சமூகங்களும் மோசமாக பாதிக்கப்பட்டன. ஏனெனில் தொழிற்சாலைப் பொருட்களைக் காட்டிலும் வேளாண் பொருட்களின் விலை வீழ்ச்சி அதிகளவிலும் நீண்ட காலமாகவும் தொடர்ந்தது.

பல்வேறு காரணிகள் இணைந்ததால் பெருமந்த நிலை ஏற்பட்டது. போருக்குப் பிந்தைய பொருளாதார அமைப்பு எவ்வளவு பலவீனமாக இருந்தது என்பதை நாம் ஏற்கனவே பார்த்தோம். முதலாவதாக- விவசாய பேரளவு உற்பத்தி என்பது ஒரு சிக்கலாகவே தொடர்ந்து நீடித்தது. விவசாயத் துறையில் விலைகள் வீழ்ச்சி அடைந்ததால் இந்நிலை மிகவும் மோசமானது. விலைகள் மிகவும் குறைந்தன. விவசாய வருவாய் குறைந்தது. விவசாயிகள் உற்பத்தியை அதிகரிக்க நினைத்தனர். மொத்தத்தில் அவர்கள் தங்கள் வருவாயை நிலைப்படுத்திக் கொள்வதற்காக மொத்த உற்பத்தியையும் சந்தைக்கு கொண்டு வந்தனர். இதனால் சந்தையில் உற்பத்தி அபரிமிதமாக/அளவுக்கு மீறி அதிகரித்து விலைகள் மேலும் வீழ்ச்சியடைந்தன. வாங்குபவர்களின்றி விவசாய உற்பத்திகள் அழுகி வீணாயின.

இரண்டாவதாக- 1920-ன் இடைப் பத்தாண்டில் அமெரிக்கா பல நாடுகளுக்கு தான் கடனளிப்பதன் வாயிலாக முதலீடுகளுக்கு நிதிகளைத் திரட்டியது. சூழ்நிலைகள் சாதகமாக உள்ளபோது அமெரிக்காவில் கடன் சேகரிப்பு மிகவும் எளிமையாக இருந்தது. சூழ்நிலைகள் சரியில்லை என்னும் முதல் அறிகுறிக்கு கடன் வழங்குபவர்கள் மிகவும் பயந்தனர். 1928-ன் முதல் பாதியில் அமெரிக்காவின் அயல்நாட்டுக் கடன்கள் ஒரு மில்லியன் டாலரை அடைந்தன.

கட்டம் 3

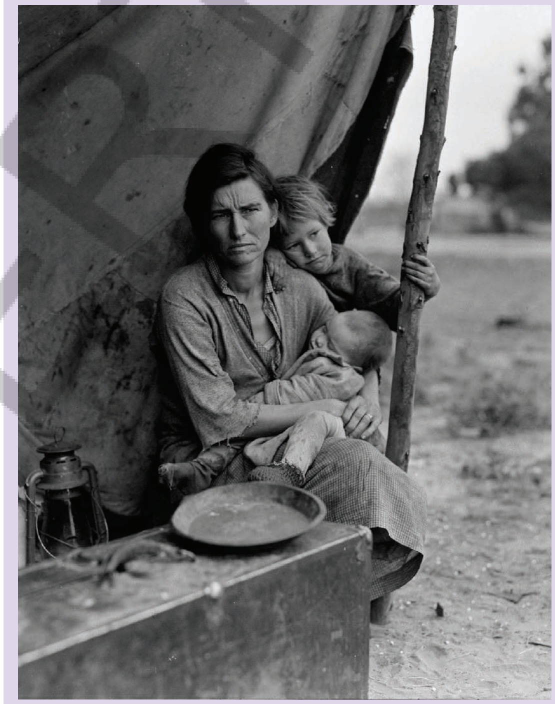

படம் 22 – 1936ன் பொருளாதார பெருமந்தத்தின் போது விவசாயத் தொழிலாளியின் குடியேறிய குடும்பம் வீடின்றி பசியுடன் வாடும் காட்சி. ஆதாரம்: காங்கிரசின் நூலகம், அச்சு மற்றும் புகைப்பட பிரிவு.

பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் டொரோதியா லாங்கே (இந்த ஓவியத்தை வரைந்த புகைப்படமெடுப்பவள்) பசியுடன் உள்ள ஒரு தாயுடன் உரையாடிய உரையை நினைவுகூர்ந்தாள்.

"நான் பசியுடன் விரக்தியில் இருந்த தாயைப் பார்த்து அய காந்தத்தால் கவர்வது போல அருகில் சென்றேன். நான் அவளுடைய பெயரையோ, கடந்த காலத்தை பற்றியோ கேட்கவில்லை. தன்னுடைய வயது 32 என அவள் கூறினாள். தானும் தன் ஏழு குழந்தைகளும் அருகிலுள்ள வயல்களிலிருந்து பனியால் உறைந்துபோன காய்கறிகள் மற்றும் தன் குழந்தைகள் வேட்டையாடி வந்த பறவை மாமிசங்களை தின்று உயிர்வாழ்வதாகக் கூறினாள். அங்கு அவள் தன் குழந்தைகளின் நடுவே அமர்ந்துள்ளாள். என் புகைப்படங்கள் தனக்கு உதவும் வகையில் உள்ளதாக கருதி அவள் எனக்கு உதவினாள்".

– புகழ்பெற்ற புகைப்படங்கள், 1960 பிப்ரவரி

overseas loans amounted to over $ 1 billion. A year later it was one quarter of that amount. Countries that depended crucially on US loans now faced an acute crisis.

The withdrawal of US loans affected much of the rest of the world, though in different ways. In Europe it led to the failure of some major banks and the collapse of currencies such as the British pound sterling. In Latin America and elsewhere it intensified the slump in agricultural and raw material prices. The US attempt to protect its economy in the depression by doubling import duties also dealt another severe blow to world trade.

The US was also the industrial country most severely affected by the depression. With the fall in prices and the prospect of a depression, US banks had also slashed domestic lending and called back loans. Farms could not sell their harvests, households were ruined, and businesses collapsed. Faced with falling incomes, many households in the US could not repay what they had borrowed, and were forced to give up their homes, cars and other consumer durables. The consumerist prosperity of the 1920s now disappeared in a puff of dust. As unemployment soared, people trudged long distances looking for any work they could find. Ultimately, the US banking system itself collapsed. Unable to recover investments, collect loans and repay depositors, thousands of banks went bankrupt and were forced to close. The numbers are phenomenal: by 1933 over 4,000 banks had closed and between 1929 and 1932 about 110, 000 companies had collapsed.

By 1935, a modest economic recovery was under way in most industrial countries. But the Great Depression's wider effects on society, politics and international relations, and on peoples' minds, proved more enduring.

Fig. 23 – People lining up for unemployment benefits, US, photograph by Dorothea Lange, 1938. *Courtesy: Library of Congress, Prints and Photographs Division.*
When an unemployment census showed 10 million people out of work, the local government in many US states began making small allowances to the unemployed. These long queues came to symbolise the poverty and unemployment of the depression years.

3.5 India and the Great Depression

If we look at the impact of the depression on India we realise how integrated the global economy had become by the early twentieth century. The tremors of a crisis in one part of the world were quickly relayed to other parts, affecting lives, economies and societies worldwide.

In the nineteenth century, as you have seen, colonial India had become an exporter of agricultural goods and importer of manufactures. The depression immediately affected Indian trade. India's exports

APSCERT

ஓராண்டிற்குப் பின் அது மொத்தத்தில் நான்கில் ஒரு பங்காக குறைந்துவிட்டது. அமெரிக்க கடன்களின் மீது ஆதாரப்பட்ட நாடுகள் தீவிரமான மந்தத்தில் இருந்தன.

அமெரிக்க கடன் தள்ளுபடிகள் உலகின் பல நாடுகளின் மீது பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இது ஐரோப்பாவின் சில பெரிய வங்கிகளின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. பிரிட்டிஷின் பௌண்ட் ஸ்டெர்லிங் போன்ற நாணயங்களும் மிகவும் வீழ்ச்சியடைந்தன. இலத்தீன் அமெரிக்காவில், பிற பகுதிகளில் விவசாயம்,மூலப்பொருட்களின் விலைகள் வீழ்ச்சியையும் இது தீவிரமாக்கியது. அமெரிக்கா பொருளாதார மந்த நிலையிலிருந்து தன் பொருளாதார அமைப்பை காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு இறக்குமதி சுங்கத் தீர்வையை இரட்டிப்பாக்குவது உலக வணிகத்திற்கு பேரிடியாகக் கருதப்பட்டது.

தொழிற்துறை நாடான அமெரிக்கா மந்த நிலையால் தீவிரமாக பாதிக்கப்பட்டது. விலைகளின் வீழ்ச்சி மற்றும் மந்த நிலைகளை கருத்தில் கொண்டு அமெரிக்க வங்கிகள் நாட்டின் கடன்களைக் குறைத்தது. கொடுத்த கடன்களை திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டது வேளாண் மையங்கள் தங்களுடைய விளைச்சல்களை விற்க இயலவில்லை குடும்பங்கள் நலிவடைந்தன. வணிகம் நிலை குலைந்து போனது. வருவாய் வீழ்ச்சியால் அமெரிக்காவில் பல குடும்பங்கள் தாங்கள் பெற்ற கடனை திருப்பி செலுத்த இயலாமல் கட்டாயமாக தங்களுடைய வீடுகளையும், கார்களையும் மற்றும் நுகர்வுப் பொருட்களையும் கைவிட வேண்டியிருந்தது. 1920களின் நுகர்வோர் மேம்பாடு மண்ணோடு மண்ணானது. வேலையின்மை வானத்தை எட்டியது. மக்கள் தாங்கள் செய்ய இயலும் பணிக்காக நீண்ட தூரம் சிரமப்பட்டு நடந்து சென்றனர். இறுதியாக அமெரிக்காவின் வங்கி முறை தனக்குத் தானே வீழ்ச்சி அடைந்தது. முதலீடுகளை மீட்க இயலாமல் கடன்களை திரும்பபெற இயலாமல் வைப்பாளர்களுக்கு பணத்தை திரும்ப செலுத்த இயலாமல் ஆயிரக் கணக்கான வங்கிகள் நிதிநெருக்கடி நிலைக்குச் சென்று மூடிவிடும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டன. அந்த எண்ணிக்கை அசாதாரணமானவை. 1933 ஆம் ஆண்டிற்குள் 4000 வங்கிகள் மூடப்பட்டன. 1929 முதல் 1932 ஆண்டுகளுக்கிடையே 1,10,000 நிறுவனங்கள் வீழ்ச்சியடைந்தன.

1935 ஆம் ஆண்டிற்குள் ஒரு விதமான பொருளாதார புனரமைப்பு பல தொழில்துறை நாடுகளில் தொடங்கப்பட்டன. பொருளாதார பெருமந்தம் சமுதாயம், அரசியல், பன்னாட்டுத் தொடர்புகள் போன்றவை மக்களின் மனங்களில் நீண்டகால தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின.

3.5. இந்தியா – பொருளாதார பெருமந்தம்

இந்தியாவின் மீது பெருமந்தத்தின் தாக்கம் எவ்வாறு இருந்தது என்பதைப் பார்த்தோமானால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் தொடக்கத்திற்குள் உலக பொருளாதார அமைப்பு எவ்வாறு ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது என்பதை தெரிந்து கொள்ளலாம். உலகின் ஒரு பகுதியின் நெருக்கடி நிலையின் அதிர்வலைகள் மிக விரைவில் பிற பகுதிகளுக்குப் பரவின. இவை உலக அளவில் வாழ்க்கைகளின் மீதும், பொருளாதார அமைப்புகளின் மீதும் சமுதாயங்களின் மீதும் தீய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின.

19ஆம் நூற்றாண்டில் குடியேற்ற ஆட்சியில் இருந்த இந்தியா, வேலாண்பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்யும் நாடாகவும் மற்றும் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்களை இறக்குமதி செய்துகொள்ளும் நாடாகவும் இருந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். பெருமந்தமானது இந்திய வணிகத்தை உடனடியாகத் தாக்கியது. 1928-1934களுக்கிடையிலான காலத்தில் இந்திய ஏற்றுமதிகளும் இறக்குமதிகளும் சுமார் பாதியளவிற்கு வீழ்ச்சியடைந்தன.

படம் 23 – அமெரிக்காவில் வேலையின்மை நலன்களுக்காக வரிசையில் நிற்கும் மக்கள், டொரோதி லங்கேவால் எடுக்கப்பட்ட புகைப்படம், 1938.

ஆதாரம்: காங்கிரஸ் நூலகம், அச்சு மற்றும் புகைப்பட பிரிவு.

பத்து லட்சம் மக்கள் வேலையின்றி இருப்பதாக வேலையின்மை கணக்கெடுப்பு தெரிவிக்கிறது. அமெரிக்காவின் பல மாகாணங்கள் வேலையற்றவர்களுக்கு சிறு ஊக்கத்தொகைகளை வழங்கின பெருமந்தம் ஏற்பட்ட காலத்தில் இந்த நீண்ட வரிசைகள் ஏழ்மையையும் வேலையின்மையும் காட்டுகின்றன.

and imports nearly halved between 1928 and 1934. As international prices crashed, prices in India also plunged. Between 1928 and 1934, wheat prices in India fell by 50 per cent.

Peasants and farmers suffered more than urban dwellers. Though agricultural prices fell sharply, the colonial government refused to reduce revenue demands. Peasants producing for the world market were the worst hit.

Consider the jute producers of Bengal. They grew raw jute that was processed in factories for export in the form of gunny bags. But as gunny exports collapsed, the price of raw jute crashed more than 60 per cent. Peasants who borrowed in the hope of better times or to increase output in the hope of higher incomes faced ever lower prices, and fell deeper and deeper into debt. Thus the Bengal jute growers' lament:

> grow more jute, brothers, with the hope of greater cash.
> Costs and debts of jute will make your hopes get dashed.
> When you have spent all your money and got the crop off the ground,
> … traders, sitting at home, will pay only Rs 5 a maund.

Across India, peasants' indebtedness increased. They used up their savings, mortgaged lands, and sold whatever jewellery and precious metals they had to meet their expenses. In these depression years, India became an exporter of precious metals, notably gold. The famous economist John Maynard Keynes thought that Indian gold exports promoted global economic recovery. They certainly helped speed up Britain's recovery, but did little for the Indian peasant. Rural India was thus seething with unrest when Mahatma Gandhi launched the civil disobedience movement at the height of the depression in 1931.

The depression proved less grim for urban India. Because of falling prices, those with fixed incomes – say town-dwelling landowners who received rents and middle-class salaried employees – now found themselves better off. Everything cost less. Industrial investment also grew as the government extended tariff protection to industries, under the pressure of nationalist opinion.

Discuss

Who profits from jute cultivation according to the jute growers' lament? Explain.

APSCERT

பன்னாட்டு விலைகள் அடிமட்ட நிலைக்கு வீழ்ச்சியடைந்ததால் இந்தியாவிலும் விலைகள் குறைந்தன. 1928-1934ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையில் இந்தியாவில் கோதுமை விலைகள் 50 சதவீதத்திற்கு வீழ்ச்சியடைந்தன.

விவசாயிகள், விவசாயக் கூலிகள் நகர வாசிகளைவிட அதிகமாக நஷ்டமடைந்தனர். விவசாய விலைகள் மிகவும் தீவிரமாக வீழ்ச்சி அடைந்தாலும் குடியேற்றவாத அரசாங்கம் நிலவருவாய் தேவைகளை குறைக்க மறுத்துவிட்டது. உலக சந்தைக்காக உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் மிக மோசமாக பாதிக்கப்பட்டனர்.

வங்காளத்தைச் சேர்ந்த சணல் உற்பத்தியாளர்களைக் கருத்தில் கொள்வோம். அவர்கள் சணலை விளைவித்து தொழில்பட்டறைகளில் சணலை பைகள் வடிவில் தயாரித்து ஏற்றுமதி செய்வதற்காக ஆயத்தமாக வைப்பர். ஆனால் சணல் பைகளின் ஏற்றுமதிகள் குறைந்துவிட்டதால் மூலப்பொருள் சணல் விலை 60 சதவீதம் குறைந்தது. நல்ல நாட்கள் வருமெனக் கருதிய விவசாயிகள் அதிக வருவாய்க்காக தங்களுடைய உற்பத்தியை அதிகரித்தனர். அவர்கள் முன்பு எப்போதும் இல்லாத குறைந்த விலைகள் கிடைத்ததால் அவர்கள் மேலும் தீவிரமான கடன் தொல்லையில் மூழ்கிவிட்டனர். வங்காளத்தில் சணலை, விளைவிப்பவர்கள் இவ்வாறு துன்புற்றனர்.

> சகோதர்களே! அதிக பண ஆசையில் மேலும் சணலை விளைவியுங்கள். சணல் செலவுகள் மற்றும் கடன்கள் உங்கள் ஆசைகளை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும். நீங்கள் உங்களுடைய மொத்த பணத்தையும் செலவு செய்து பயிர் விளைச்சலை நிலத்திலிருந்து எடுக்கும்போது வணிகர்கள் வீட்டில் உட்கார்ந்துக் கொண்டு ஒரு மாண்டிற்கு (37 கிலோகிராம்கள்) வெறும் ஐந்து ரூபாய் மட்டுமே செலுத்துவர்.

இந்தியா முழுவதும் விவாசாயிகளின் கடன்சுமை குறைந்தது. அவர்கள் சேமித்துவைத்த பணம் முழுவதையும் செலவு செய்தனர். நிலங்களை குத்தகைக்கு விட்டனர். ஆபரணங்களையும் மதிப்புமிக்க உலோகங்களையும் தங்களுடைய செலவுகளுக்காக விற்றனர். இந்தியா மதிப்புமிக்க உலோகங்களை முக்கியமாக, தங்கத்தை ஏற்றுமதி செய்யும் நாடானது. பிரபல பொருளாதார நிபுணரான ஜான் 'மேவார்ட் கீன்ஸ்' இந்தியாவின் தங்க ஏற்றுமதிகள் உலக பொருளாதார புனரமைப்பிற்கு துணைபுரிந்தது என்று தன் கருத்தினை வெளியிட்டார். உண்மையில் அவை பிரிட்டனின் மீட்சியை துரிதப்படுத்தியது. ஆனால் இந்திய விவசாயிக்கு மட்டும் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. மகாத்மா காந்தி 1931ல் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் போது பெருமந்தமானது உச்சநிலையிலிருந்து கிராமப்புற இந்தியாவை அமைதியற்ற நிலையில் வைத்திருந்தது.

நகர இந்தியாவிற்கு பெருமந்தமானது குறைந்த நஷ்டத்தையே ஏற்படுத்தியது. நிலையான வருவாய் கொண்ட நிலத்திற்கு வாரத்தைப் பெற்ற உரிமையாளர்களும் மற்றும் சம்பளம் பெற்ற நடுத்தர வகுப்பு ஊழியர்களும் விலைகள் வீழ்ச்சியால் மேன்மையான வாழ்க்கையை நடத்தினர். ஒவ்வொரு பொருளின் விலையும் குறைந்தது. தேசியவாதிகளின் அழுத்தத்தால் தொழிற்சாலைகளுக்கு சுங்கவரி பாதுகாப்பு ஏற்படுத்தியதால் தொழிலுக்கான முதலீடு அதிகரித்தது.

கலந்துரையாடவும்

சணல் உற்பத்தி விளைவிப்பவரின் கருத்துப்படி சணல் விவசாயம் மூலம் யார் இலாபமடைந்தனர் என்பதை விளக்குக.

AP SCERT

4 Rebuilding a World Economy: The Post-war Era

The Second World War broke out a mere two decades after the end of the First World War. It was fought between the Axis powers (mainly Nazi Germany, Japan and Italy) and the Allies (Britain, France, the Soviet Union and the US). It was a war waged for six years on many fronts, in many places, over land, on sea, in the air.

Fig. 24 – German forces attack Russia, July 1941.
Hitler's attempt to invade Russia was a turning point in the war.

Once again death and destruction was enormous. At least 60 million people, or about 3 per cent of the world's 1939 population, are believed to have been killed, directly or indirectly, as a result of the war. Millions more were injured.

Unlike in earlier wars, most of these deaths took place outside the battlefields. Many more civilians than soldiers died from war-related causes. Vast parts of Europe and Asia were devastated, and several cities were destroyed by aerial bombardment or relentless artillery attacks. The war caused an immense amount of economic devastation and social disruption. Reconstruction promised to be long and difficult.

Two crucial influences shaped post-war reconstruction. The first was the US's emergence as the dominant economic, political and military power in the Western world. The second was the dominance of the Soviet Union. It had made huge sacrifices to defeat Nazi Germany, and transformed itself from a backward agricultural country into a world power during the very years when the capitalist world was trapped in the Great Depression.

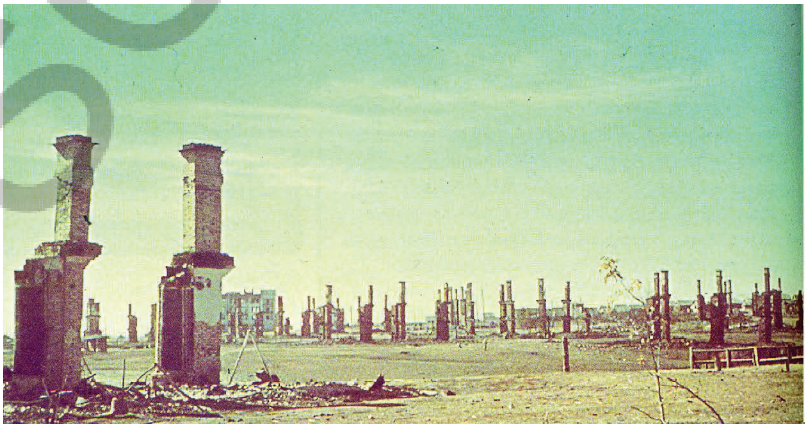

Fig. 25 – Stalingrad in Soviet Russia devastated by the war.

4.1 Post-war Settlement and the Bretton Woods Institutions

Economists and politicians drew two key lessons from inter-war economic experiences. First, an industrial society based on mass production cannot be sustained without mass consumption. But to ensure mass consumption, there was a need for high and stable incomes. Incomes could not be stable if employment was unstable. Thus stable incomes also required steady, full employment.

But markets alone could not guarantee full employment. Therefore governments would have to step in to minimise

APSCF

4 போருக்கு பிந்தைய யுகம் - உலக பொருளாதார மீள்கட்டமைப்பு

முதல் உலகப் போர் முடிவுற்ற பின் இருபதாண்டுகளுக்குள் இரண்டாம் உலகப் போர் தொடங்கியது. அது அச்சு நாடுகளான நாசி ஜெர்மனி, ஜப்பான், இத்தாலி மற்றும் நேச நாடுகளான பிரிட்டன், பிரான்ஸ் மற்றும் சோவியத் ரஷ்யா மற்றும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்கிடையே நடைபெற்றது. அப்போர் பல துறைகளில் பல இடங்களில் நிலத்தின் மீதும், கடல்மீதும், வானத்திலும் சுமார் ஆறு ஆண்டுகள் நடைபெற்றது. மீண்டுமொரு முறை மரணங்கள், பேரழிவுகள் அதிக அளவில் ஏற்பட்டன. குறைந்தபட்சம் 60 லட்சம் பேர் அதாவது 1939ஆம் ஆண்டு உலக மக்கள் தொகையில் 3 சதவீத மக்கள் போர் காரணமாக நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாக மரணமடைந்தனர். மில்லியன் பேர் காயமடைந்தனர்.

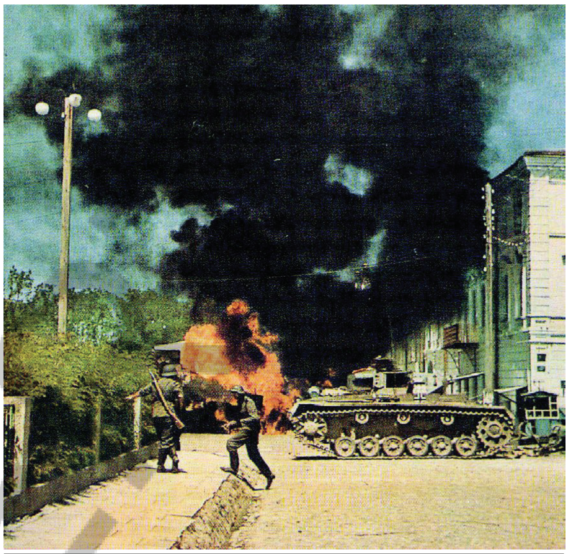

படம் 24 - 1941ல் ஜெர்மனியின் இராணுவம் இரஷ்யா மீது படையெடுத்த காட்சி
ரஷ்யா மீது படையெடுப்பதற்கு ஹிட்லர் செய்த முயற்சியானது போரில் ஒரு முக்கியமான திருப்பமாகும்.

அதற்கு முன் நடைபெற்ற போர்கள் போல் அன்றி அளவுக்கதிகமான மரணங்கள் போர் களத்திற்கு வெளியே ஏற்பட்டன. போர் தொர்பான காரணங்களால் இராணுவ வீரர்களைக் காட்டிலும் குடிமக்கள் அதிகளவில் இறந்தனர். ஐரோப்பா, ஆசியா நாடுகளின் பெரும் பகுதிகளில் பேரழிவு நடைபெற்றது. வானிலிருந்து அணுகுண்டுகள் வீசப்பட்டதன் வாயிலாக அல்லது ஓய்வற்ற போர் பீரங்கிகளின் தாக்குதல்களால் பல நகரங்கள் அழிவிற்குள்ளாயின. போரானது பேரளவில் பொருளாதார சீர்கேட்டிற்கும், சமுதாய அமைதியின்மைக்கும் காரணமானது. போருக்குப்பின் வல்லரசு நாடுகள் வாக்குறுதி அளித்த புனரமைப்பு மிகக்கடினமானதாகவும் நீண்டகாலம் பிடிப்பதாகவும் இருந்தது.

இரண்டு முக்கியமான சக்திகள் போருக்குப் பின் உலக புனரமைப்பிற்கு ஒரு வடிவத்தை கொண்டு வந்தன. முதலாவது மேற்கத்திய உலகில் அமெரிக்கா ஒரு பிரபலமான பொருளாதார, அரசியல், இராணுவ சக்தியாக உருவெடுத்தது. இரண்டாவதாக, சோவித் யூனியனின் மேலாதிக்கம். நாசிஸ ஜெர்மனியை தோற்கடிப்பதற்கு இரஷ்யா பெரிய தியாகங்களைச் செய்தது. முதலீட்டாளர் நாடுகள் அனைத்தும் உலக பொருளாதார பெருமந்தத்தில் சிக்கிக் கொண்டு தவித்துக் கொண்டிருந்தபோது இரஷ்யா தனக்குத் தானே பின்தங்கிய விவசாய நாடு என்னும் நிலையிலிருந்து உலக சக்தியாக மறுவடிவம் பெற்றது.

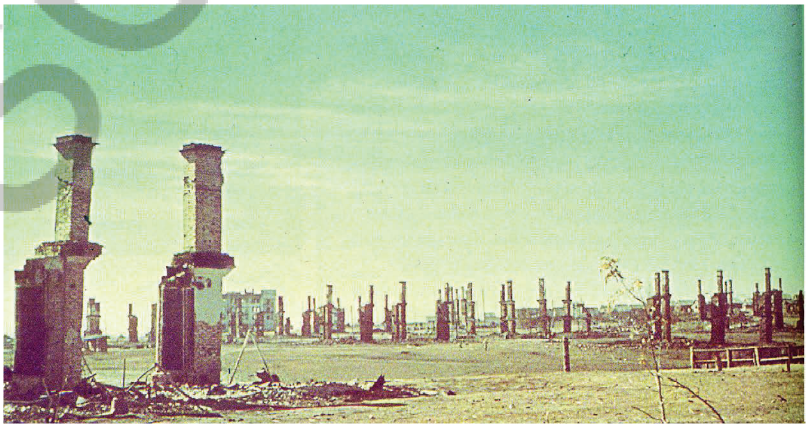

படம் *25* – போரினால் அழிக்கப்பட்ட சோவியத் இரஷ்யாவின் ஸ்டாலின் கிராட் நகம்

4.1. போருக்குப் பிந்தைய தீர்வுகள் மற்றும் பிரெட்டன் உட்ஸ் நிறுவனங்கள்

போரிடைக் காலத்தில் நடந்த பொருளாதார அனுபவங்களிலிருந்து பொருளியலாளர்கள் அரசியல் தலைவர்கள் இரண்டு முக்கியமான பாடங்களைக் கற்றுக் கொண்டனர். அதில் முதலாவது அதிக நுகர்வு இல்லாமல் வெறும் அதிக உற்பத்தி மீது ஆதாரப்பட்ட தொழில் சமுதாய நீடிக்க இயலாது. அதிக நுகர்வு நடைபெற வேண்டுமெனில் மக்களுக்கு அதிக நிலையான வருவாய்கள் இருக்க வேண்டும். வேலைவாய்ப்புகள் நிலையானதாக இல்லாமல் இருந்தால் வருவாய்கள் நிலையாக இருக்காது. இவ்வாறு நிலையான முழுவேலை வாய்ப்பு அவசியம்.

ஆனால் சந்தைகள் மட்டுமே முழுமையான வேலைவாய்ப்பினை உறுதியளிக்க இயலாது. எனவேதான் விலைகளின் ஏற்றத் தாழ்வுகளை குறைப்பதற்கும்

fluctuations of price, output and employment. Economic stability could be ensured only through the intervention of the government.

The second lesson related to a country's economic links with the outside world. The goal of full employment could only be achieved if governments had power to control flows of goods, capital and labour.

Thus in brief, the main aim of the post-war international economic system was to preserve economic stability and full employment in the industrial world. Its framework was agreed upon at the United Nations Monetary and Financial Conference held in July 1944 at Bretton Woods in New Hampshire, USA.

Fig. 26 – Mount Washington Hotel situated in Bretton Woods, US.
This is the place where the famous conference was held.

The Bretton Woods conference established the International Monetary Fund (IMF) to deal with external surpluses and deficits of its member nations. The International Bank for Reconstruction and Development (popularly known as the World Bank) was set up to finance post-war reconstruction. The IMF and the World Bank are referred to as the Bretton Woods institutions or sometimes the Bretton Woods twins. The post-war international economic system is also often described as the Bretton Woods system.

The IMF and the World Bank commenced financial operations in 1947. Decision-making in these institutions is controlled by the Western industrial powers. The US has an effective right of veto over key IMF and World Bank decisions.

The international monetary system is the system linking national currencies and monetary system. The Bretton Woods system was based on fixed exchange rates. In this system, national currencies, for example the Indian rupee, were pegged to the dollar at a fixed exchange rate. The dollar itself was anchored to gold at a fixed price of $35 per ounce of gold.

Discuss

Briefly summarise the two lessons learnt by economists and politicians from the inter-war economic experience?

4.2 The Early Post-war Years

The Bretton Woods system inaugurated an era of unprecedented growth of trade and incomes for the Western industrial nations and Japan. World trade grew annually at over 8 per cent between 1950 and 1970 and incomes at nearly 5 per cent. The growth was also mostly stable, without large fluctuations. For much of this period the unemployment rate, for example, averaged less than 5 per cent in most industrial countries.

AP SCERT

உற்பத்தியையும், வேலை வாய்ப்புகளையும் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் அரசாங்கத்தின் தலையீடு அவசியம். அரசாங்கத்தின் தலையீட்டால் மட்டுமே பொருளாதார நிலைத்தன்மையை சாதிக்க இயலும்.

வெளி உலகத்துடன் நாட்டின் பொருளாதார தொடர்புகளுடன் தொடர்புடையது இரண்டாவது பாடம். பொருள்கள், மூலதனம் மற்றும் தொழிலாளர்களின் நகர்வுகளின் மீது அரசாங்கம் கட்டுப்பாட்டினைக் கொண்டிருக்கும்போது மட்டுமே முழு வேலைவாய்ப்பு என்னும் இலட்சியத்தை அடைய இயலும்.

படம் *26* - அமெரிக்காவின் பிரட்டன் ஊட்ஸில் மௌண்ட் வாஷிங்டன் உணவு விடுதி.
இதுவே புகழ்மிக்க மாநாடு நடந்த இடம்

பொருளாதார நிலைப்பாட்டைக் காப்பாற்றி தொழிற்துறையில் முழுவேலைவாய்ப்பினை அடைதல் தொழில் உலகில் போருக்குப் பிந்தைய பன்னாட்டு பொருளாதார அமைப்பின் முக்கிய நோக்கமாகும். அதனுடைய மாதிரிவடிவத்தை 1944 ஜுலையில் அமெரிக்காவின் நியூஹாம்ப்ஷைரின் பிரட்டன் ஊட்ஸில் நடந்த ஐக்கிய நாட்டு நிறுவன நிதி மற்றும் பொருளாதார மாநாட்டில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரட்டன் ஊட்ஸ் மாநாடு தன் உறுப்பின நாடுகளின் அயல்நாட்டு உபரிகள் மற்றும் பற்றாக்குறைகளை சரிசெய்வதற்கு பன்னாட்டு நிதி நிறுவனத்தை (IMF) ஏற்படுத்தியது. பன்னாட்டு புனரமைப்பு மற்றும் வளர்ச்சி வங்கி (IBRD) (உலக வங்கி என பெயர் பெற்றது) போருக்கு பின்னர் புனரமைப்பிற்காக நிதிகளைத்திரட்ட ஏற்பாடு செய்தது. பன்னாட்டு நிதி நிறுவனம் (IMF) மற்றும் உலக வங்கி சிலசமயம் பிரட்டன் ஊட்ஸின் இரட்டைக் குழந்தைகள் என அழைக்கப்படுகின்றன. போருக்குப் பிந்தைய பொருளாதார அமைப்பினை அடிக்கடி பிரட்டன் ஊட்ஸ் அமைப்பு விளக்குவர்.

1947ல் பன்னாட்டு நிறுவனம் மற்றும் உலக வங்கிகள் தங்களுடைய பொருளாதார நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கின. இந்நிறுவனங்களில் முடிவுகளை எடுக்கும் அதிகாரம் மேற்கத்திய தொழிற்துறை நாடுகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளுக்கு பன்னாட்டு நிதிநிறுவனம் மற்றும் உலக வங்கிகளுக்கு எடுக்கப்படும் முடிவுகளை மறுப்பு தெரிவிக்கும் வீட்டோ அதிகாரம் உள்ளது.

பன்னாட்டு நிதி நிறுவனம் என்பது நாட்டின நாணயங்களையும் நிதி நிறுவனங்களையும் ஒருங்கிணைக்கும் அமைப்பாகும். பிரட்டன் ஊட்ஸ் அமைப்பு நிலையான பரிமாற்ற விகிதத்தின் மீது ஆதாரப்பட்டிருந்தது. இவ்வமைப்பில் தேசிய நாணயங்கள் டாலருடன் ஒரு நிலையான பரிமாற்ற விகிதத்துடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக : இந்திய ரூபாய் மற்றும் டாலர் விலை தங்கத்துடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும். ஒரு சிறந்த தங்கம் விலை 35 டாலர்களாக உறுதிசெய்யப்பட்டிருக்கும்.

கலந்துரையாடவும்

இரண்டு போர்களுக்கிடையேயான காலத்தில் பொருளாதார அனுபவங்களிலிருந்து அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் பொருளியல் வல்லுனர்கள் கற்றுக் கொண்ட பாடங்களை சுருக்கமாக விவரிக்கவும்.

4.2. போருக்குப் பிந்தைய தொடக்க ஆண்டுகள்

பிரட்டன் ஊட்ஸ் அமைப்பால் மேற்கத்திய தொழில் நாடுகள், ஜப்பான் ஆகியவற்றில் கண்டும் கேட்டுமிராத வணிக, வருவாய்களின் வளர்ச்சி தொடங்கியது. 1950-1970 ஆண்டுகளுக்கிடையே உலக வணிகம் ஆண்டு 8 சதவீதம், வருவாய்கள் 5 சதவீதம் வீதம் வளர்ச்சிபெற்றன. வளர்ச்சியானது எவ்வகையான பெரிய ஏற்றத் தாழ்வுகளுமின்றி மிகவும் நிலையாக இருந்தது. இக்காலகட்டத்தில் அதிக காலம் வேலையின்மை விகிதம் பெரும்பாலான தொழிற்துறை நாடுகளில் சராசரியாக 5 சதவீதத்தை விட குறைவாக இருந்தது.

These decades also saw the worldwide spread of technology and enterprise. Developing countries were in a hurry to catch up with the advanced industrial countries. Therefore, they invested vast amounts of capital, importing industrial plant and equipment featuring modern technology.

4.3 Decolonisation and Independence

When the Second World War ended, large parts of the world were still under European colonial rule. Over the next two decades most colonies in Asia and Africa emerged as free, independent nations. They were, however, overburdened by poverty and a lack of resources, and their economies and societies were handicapped by long periods of colonial rule.

The IMF and the World Bank were designed to meet the financial needs of the industrial countries. They were not equipped to cope with the challenge of poverty and lack of development in the former colonies. But as Europe and Japan rapidly rebuilt their economies, they grew less dependent on the IMF and the World Bank. Thus from the late 1950s the Bretton Woods institutions began to shift their attention more towards developing countries.

As colonies, many of the less developed regions of the world had been part of Western empires. Now, ironically, as newly independent countries facing urgent pressures to lift their populations out of poverty, they came under the guidance of international agencies dominated by the former colonial powers. Even after many years of decolonisation, the former colonial powers still controlled vital resources such as minerals and land in many of their former colonies.

Large corporations of other powerful countries, for example the US, also often managed to secure rights to exploit developing countries' natural resources very cheaply.

At the same time, most developing countries did not benefit from the fast growth the Western economies experienced in the 1950s and 1960s. Therefore they organised themselves as a group – the Group of 77 (or G-77) – to demand a new international economic order (NIEO). By the NIEO they meant a system that would give them real control over their natural resources, more development assistance, fairer prices for raw materials, and better access for their manufactured goods in developed countries' markets.

Box 4

What are MNCs?

Multinational corporations (MNCs) are large companies that operate in several countries at the same time. The first MNCs were established in the 1920s. Many more came up in the 1950s and 1960s as US businesses expanded worldwide and Western Europe and Japan also recovered to become powerful industrial economies. The worldwide spread of MNCs was a notable feature of the 1950s and 1960s. This was partly because high import **tariffs** imposed by different governments forced MNCs to locate their manufacturing operations and become 'domestic producers' in as many countries as possible.

New words

Tariff – Tax imposed on a country's imports from the rest of the world. Tariffs are levied at the point of entry, i.e., at the border or the airport.

APSCERT

இப்பத்தாண்டுகளில் உலக அளவில் தொழில் நுட்ப அறிவும் தொழில் நிறுவனங்களும் விரிவாக்கப்பட்டன. வளர்ந்து வரும் நாடுகள் தொழில்துறையில் முன்னேறிய நாடுகளின் நிலையை அடைவதற்கு அவசரப்பட்டன. இதனால் அவை பேரளவில் முதலீடு செய்து தொழில் பட்டறைகளையும் மற்றும் நவீன தொழில் நுட்பம் கொண்ட கருவிகளையும் இறக்குமதி செய்து கொண்டன.

4.3. குடியேங்களின் விடுதலை மற்றும் சுதந்திரம்

இரண்டாம் உலகப்போர் முடியும்போது உலகில் பல பகுதிகள் ஐரோப்பியரின் குடியேற்ற ஆட்சியின் கீழிருந்தன. அதன்பின் இரண்டு பத்தாண்டுகளில் ஆசியா, ஆப்ரிக்கா நாடுகளில் பல குடியேற்றங்கள் விடுதலை பெற்று சுதந்திர நாடுகளாக உருவெடுத்தன. அவ்வகையான நாடுகள் அனைத்தும் வறுமையில் அதிக சுமையுடனும் வளங்கள் ஏதுமின்றியும் மற்றும் அவர்களுடைய பொருளாதாரங்களும் சமூதாயங்களும் நீண்டகால குடியேற்ற ஆட்சியால் நலிவுற்றிருந்தன.

பன்னாட்டு நிதி நிறுவனமும் உலக வங்கியும் தொழிற்துறை நாடுகளின் பொருளாதாரத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டன. அவை ஒரு காலத்தில் குடியேற்ற பகுதிகளின் வறுமையையும் வளர்ச்சியின்மையையும் தடுப்பதற்கு போதியளவு வளம் பெற்றிருக்கவில்லை. ஆனால் மிகவேகத்தில் தங்களுடைய பொருளாதார அமைப்புகளை மீள் கட்டமைத்துக் கொண்ட ஜப்பான் மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகள் பன்னாட்டு நிதி நிறுவனம் மற்றும் உலகவங்கி மீது குறைவாக ஆதாரப்படும் நிலைக்கு உயர்ந்தன. இவ்வாறு 1950 பத்தாண்டுகளின் இறுதியில் பிரட்டன் ஊட்ஸ் நிறுவனங்கள் தங்களுடைய பார்வையை வளர்ந்து வரும் நாடுகளின் பக்கம் திருப்பத் தொடங்கின.

உலகில் குறைவாக வளர்ச்சியடைந்த குடியேற்றப் பகுதிகள் அனைத்தும் மேற்கத்திய பேரரசுகளின் பகுதிகளாக இருந்தன. தற்போது புதியதாக விடுதலை அடைந்த நாடுகள் அனைத்தும் தங்களுடைய மக்கள் தொகையை வறுமையிலிருந்து உடனடியாக விடுவிக்க வேண்டும் என்னும் அழுத்தத்தில் குடியேற்றவாத சக்திகளின் மேலாதிக்கம் கொண்ட பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் வழிகாட்டுதலுக்குள் வந்தன. குடியேற்றங்கள் விடுதலை பெற்ற பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்பும் ஒரு காலத்து குடியேற்றவாத சக்திகள் தங்களுடைய முந்தைய குடியேற்றங்களின் கனிச் செல்வங்கள், நிலம் போன்ற வளங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டே இருந்தன.

அமெரிக்கா போன்ற பிற ஆற்றல் மிக்க நாடுகளின் பெரிய நிறுவனங்கள் வளர்ந்து வரும் நாடுகளின் இயற்கை வளங்களை வலுக்காட்டாயமாக பறித்துக் கொள்ளும் உரிமைகளை எளிமையாகப் பெற்றது.

அதே நேரத்தில் பெரும்பாலான வளர்ந்து வரும் நாடுகள் 1950கள் மற்றும் 1960களில் வேகமான வளர்ச்சியைப் பெற்ற மேற்கத்திய பொருளாதாரங்களிலிருந்து நன்மைகளை அடையவில்லை. எனவே அவை தங்களுக்குத் தாங்களே 77 பேர் கொண்ட குழுவாக G - 77 அமைப்பை அமைத்துக் கொண்டன. தங்களுக்கு புதிய பன்னாட்டு பொருளாதார அமைப்பு (NIEO) தேவை என்று கோரிக்கை விடுத்தன. புதிய பன்னாட்டுப் பொருளாதார அமைப்பு என்பது தங்களுடைய நாடுகளின் இயற்கை வளங்களின் மீது தங்களுக்கு உண்மையான கட்டுப்பாடு, அதிக வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிதல். மூலப் பொருட்களுக்கு கணிசமான விலைகள், மற்றும் வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளின் சந்தைகளில் தங்களுடைய நாடுகளில் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்களுக்கு சிறந்த வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்துதல் என்று பொருள்படும்.

கட்டம் 4

பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் என்றால் என்ன?

ஒரேநேரத்தில் வெவ்வேறு நாடுகளில் தங்களுடைய செயற்பாடுகளை நிர்வகிக்கும் பெரிய கம்பெனிகளை பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் (MNCs) என்பர். பன்னாட்டு நிறுவனங்களை முதலில் 1920ல் நிறுவினர். அமெரிக்காவின் வணிகம் உலகம் முழுவதும் பரவுதல், மேற்கு ஐரோப்பா மற்றும் ஜப்பான் மீட்சி பெற்று ஆற்றல் மிக்க தொழில்துறை நாடுகளானதால் 1950-1960 பத்தாண்டில் பல பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் தோன்றின. பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் உலகம் முழுவதும் விரிவடைதல் 1950-1960 பத்தாண்டுகளில் நடந்த குறிப்பிடத்தக்க மாற்றமாகும். பல்வேறு அரசாங்கங்கள் அதிக இறக்குமதி சுங்கத் தீர்வைகள் விதிக்கப்பட்டதால் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் தங்களுடைய உற்பத்தி நடவடிக்கைகளை சாத்தியமான பல நாடுகளில் நிர்வகித்தன. இவ்வாறு அவை அந்தந்த நாடுகளில் உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களாக மாறின.

புதிய சொற்கள்

சுங்கவரி :- உலகின் பிற பகுதிகளிலிருந்து இறக்குமதி ஆகும் பொருட்களின் மீது விதிக்கப்படும் வரியாகும். சுங்கங்கள் நுழையுமிடங்களில் அதாவது எல்லைகள் விமான நிலையம் அருகில் விதிப்பர்.

4.4 End of Bretton Woods and the Beginning of 'Globalisation'

Despite years of stable and rapid growth, not all was well in this post-war world. From the 1960s the rising costs of its overseas involvements weakened the US's finances and competitive strength. The US dollar now no longer commanded confidence as the world's principal currency. It could not maintain its value in relation to gold. This eventually led to the collapse of the system of **fixed exchange rates** and the introduction of a system of **floating exchange rates**.

From the mid-1970s the international financial system also changed in important ways. Earlier, developing countries could turn to international institutions for loans and development assistance. But now they were forced to borrow from Western commercial banks and private lending institutions. This led to periodic debt crises in the developing world, and lower incomes and increased poverty, especially in Africa and Latin America.

The industrial world was also hit by unemployment that began rising from the mid-1970s and remained high until the early 1990s. From the late 1970s MNCs also began to shift production operations to low-wage Asian countries.

China had been cut off from the post-war world economy since its revolution in 1949. But new economic policies in China and the collapse of the Soviet Union and Soviet-style communism in Eastern Europe brought many countries back into the fold of the world economy.

Wages were relatively low in countries like China. Thus they became attractive destinations for investment by foreign MNCs competing to capture world markets. Have you noticed that most of the TVs, mobile phones, and toys we see in the shops seem to be made in China? This is because of the low-cost structure of the Chinese economy, most importantly its low wages.

The relocation of industry to low-wage countries stimulated world trade and capital flows. In the last two decades the world's economic geography has been transformed as countries such as India, China and Brazil have undergone rapid economic transformation.

New words

Exchange rates – They link national currencies for purposes of international trade. There are broadly two kinds of exchange rates: fixed exchange rate and floating exchange rate

Fixed exchange rates – When exchange rates are fixed and governments intervene to prevent movements in them

Flexible or floating exchange rates – These rates fluctuate depending on demand and supply of currencies in foreign exchange markets, in principle without interference by governments

AP SCERT

4.4 பிரட்டன் ஊட்ஸின் முடிவும்

‘உலகமயமாக்கலின்’ தொடக்கமும்

நிலையான வேகமான வளர்ச்சி வீதம் இருந்தபோதிலும் போருக்குப் பிந்தைய உலகம் அவ்வளவாக சரியில்லை. வெளிநாட்டு வணிகத்தில் செலவுகள் அதிகரித்ததால் 1960களிலிருந்து அமெரிக்காவிற்கு நிதி திரட்டும் பண்பு, போட்டியிடும் ஆற்றல் பலவீனமடைந்தது. US டாலர் தற்போது உலகில் முக்கிய நாணயமாக ஆதிக்கத்தை செலுத்த இயலவில்லை. இது தங்கத்துடன் ஒப்பிடும்போது தன் மதிப்பை நிலைநிறுத்த இயலாமல் போனது. இது நிலையான பரிமாற்ற விகித முறையின் வீழ்ச்சிக்கும் நிலையற்ற பரிமாற்ற விகித முறை அறிமுகப்படுத்துவதற்கும் வழி வகுத்தது.

1970களுக்கிடைப்பட்ட காலத்திலிருந்து பன்னாட்டு பொருளாதார அமைப்பிலும் முக்கியமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அதற்கு முன்பு வளர்ந்து வரும் நாடுகள் கடன்கள் மற்றும் முன்னேற்ற உதவிக்காக பன்னாட்டு நிதி நிறுவனத்திடம் செல்பவை. ஆனால் தற்போது அவர்கள் மேற்கத்திய வணிக வங்கிகளில் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. வளர்ந்து வரும் உலகில் இது காலத்திற்கேற்ற கடன் நெருக்கடி நிலைக்கு வழிவகுத்தது. இதனால் வருவாய்கள் குறைந்து, ஏழ்மை அதிகரித்தது. இந்நிலை குறிப்பாக ஆப்ரிக்கா மற்றும் இலத்தீன் அமெரிக்காவில் ஏற்பட்டது.

தொழிற்துறை உலகமும் வேலையின்மைக்கு ஆளானது. அது 1970 பத்தாண்டு இடைக்காலம் முதல் தொடங்கி 1990களின் ஆரம்ப காலம் வரை நீடித்தது. 1970களின் பிற்காலத்தில் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் தங்கள் உற்பத்தி செயற்பாடுகளை குறைந்த ஊதியங்களுக்கு வேலை செய்யும் ஆசிய நாடுகளுக்கு மாற்றத் தொடங்கினர்.

1949ல் சீனாவில் புரட்சி நடந்தது முதல் போருக்குப் பிந்தைய உலக பொருளாதார அமைப்பில் அந்நாட்டிற்கு முழுமையாக தொடர்புகள் துண்டிக்கப்பட்டன. ஆனால் சீனாவில் புதிய பொருளாதார முறைகள், சோவியத் யூனியன் மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பாவில் சோவியத் முறை கம்யூனிஸம் வீழ்ச்சியடைந்ததால் பல நாடுகள் மீண்டும் உலக பொருளாதார அமைப்பில் பங்கு பெறலாயின.

சீனா போன்ற நாடுகளில் ஊதியங்கள் ஒப்பீட்டளவில் குறைவாக இருந்தன. உலகச் சந்தையில் இடம் பிடிப்பதற்கு போட்டியிடும் அயல்நாட்டு பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் முதலீடுகளுக்கு அவ்வகையான நாடுகள் கவர்ச்சிகரமான இலக்கு மையங்களாயின. கடைகளில் இருந்த தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள், அலைபேசிகள், பொம்மைகள் சீனாவிலேயே தயாரிக்கப்பட்டவை என்னும் கருத்தை நீ கவனித்தாயா? சீனாவின் பொருளாதார அமைப்பில் ஏற்பட்ட குறைந்த செலவு முறை பெரும்பாலும் குறிப்பாக குறை ஊதியங்களால் சாத்தியமானது.

குறைந்த ஊதிய நாடுகளுக்கு தொழிற்சாலைகளை இடமாற்றம் செய்தல் உலக வணிகத்தையும் மூலதன ஓட்டத்தையும் ஊக்கப்படுத்தியது. கடந்த இரண்டு பத்தாண்டுகளில் வேகமான பொருளாதார மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதால் உலக பொருளாதார புவியியல் இந்தியா, சீனா மற்றும் பிரேசிலாக மாறிவிட்டது.

புதிய சொற்கள்

பரிமாற்ற விகிதங்கள் – அவை பன்னாட்டு வணிகத் தேவைகளுக்காக தேசிய நாணயங்களை ஒருங்கிணைக்கின்றன. பெரும்பாலும் பரிமாற்று விகிதங்கள் இரண்டு வகைப்படும். அவை 1) நிலையான பரிமாற்ற விகிதம் மற்றும் 2) நிலையற்ற பரிமாற்ற விகிதம்.

நிலையான பரிமாற்ற விகிதங்கள் – பரிமாற்ற விகிதங்கள் நிலையாக இருந்து அவற்றில் மாற்றங்கள் வராமலிருக்க அரசு தலையிடுதல்.

நிலையற்ற பரிமாற்ற விகிதங்கள் – அயல்நாட்டு பரிமாற்ற சந்தைகளில் நாணயங்களுக்கு உள்ள தேவை மற்றும் அளிப்புகளைப் பொறுத்து இவ்விதங்கள் ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு உட்படுகின்றன. விதிமுறைப்படி அரசாங்கங்களின் தலையீடு இருக்காது.

Write in brief

1. Give two examples of different types of global exchanges which took place before the seventeenth century, choosing one example from Asia and one from the Americas.
2. Explain how the global transfer of disease in the pre-modern world helped in the colonisation of the Americas.
3. Write a note to explain the effects of the following:
   a) The British government's decision to abolish the Corn Laws.
   b) The coming of rinderpest to Africa.
   c) The death of men of working-age in Europe because of the World War.
   d) The Great Depression on the Indian economy.
   e) The decision of MNCs to relocate production to Asian countries.
4. Give two examples from history to show the impact of technology on food availability.
5. What is meant by the Bretton Woods Agreement?

Write in brief

APSCERT

Discuss

6. Imagine that you are an indentured Indian labourer in the Caribbean. Drawing from the details in this chapter, write a letter to your family describing your life and feelings.
7. Explain the three types of movements or flows within international economic exchange. Find one example of each type of flow which involved India and Indians, and write a short account of it.
8. Explain the causes of the Great Depression.
9. Explain what is referred to as the G-77 countries. In what ways can G-77 be seen as a reaction to the activities of the Bretton Woods twins?

Discuss

Project

Find out more about gold and diamond mining in South Africa in the nineteenth century. Who controlled the gold and diamond companies? Who were the miners and what were their lives like?

Project

சுருக்கமாக எழுதவும்

1. பதினேழாம் நூற்றாண்டிற்கு முன் ஏற்பட்ட உலகப் பரிமாற்றங்களின் பல்வேறு வகைகளுக்கு இரண்டு எடுத்துக் காட்டுகள் தருக.
ஆசியாவிலிருந்து ஓர் எடுத்துக்காட்டும் அமெரிக்காவிலிருந்து ஓர் எடுத்துக் காட்டும் தருக.
2. முந்தைய நவீன உலகில், உலகம் முழுவதும் பரவிய நோயானது அமெரிக்காவை குடியேற்ற நாடாக மாற்றுவதில் எவ்வாறு துணைபுரிந்தது?
3. கீழ்க்கண்டவற்றின் விளைவுகள் மீது சிறுகுறிப்பு வரைக.
அ) சோளச் சட்ட ஒழிப்பிற்கு பிரிட்டீஷ் அரசாங்கத்தின் முடிவு.
ஆ) ஆப்ரிக்காவில் ரிண்டர் பெஸ்ட் நோய் பரவுதல்
இ) உலகப் போரால் ஐரோப்பாவில் உழைக்கும் வயதுடைய ஆண்களின் மரணம்
ஈ) இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் மீது பெரு மந்தத்தின தாக்கம்
உ) ஆசிய நாடுகளுக்கு உற்பத்தி இடமாற்றம் செய்வதற்கு பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் முடிவு
4. உணவு கிடைத்தல் மீது தொழில் நுட்பத்தின் தாக்கத்தைக் காட்ட வரலாற்றிலிருந்து இரண்டு எடுத்துக் காட்டுகள் தருக.
5. பிரட்டன் ஊட்ஸ் ஒப்பந்தம் என்றால் என்ன?

சுருக்கமாக எழுதவும்

கலந்துரையாடவும்

6. கரீபியத் தீவின் இந்திய ஒப்பந்தத் தொழிலாளராக உன்னை ஊகித்துக் கொள். இந்த அத்தியாயத்திலிருந்து விவரங்களைப் பெற்று, உன் குடும்பத்திற்கு உனது வாழ்க்கை மற்றும் உணர்வுகளைக் குறித்து ஒரு கடிதம் எழுதவும்.
7. பன்னாட்டு பொருளாதாரப் பரிமாற்றத்தின் மூன்று வகையான பயணங்கள் அல்லது வியாபாரங்கள் குறித்த விளக்கவும். இந்தியாவும் இந்தியர்களும் ஈடுபட்டுள்ள ஒவ்வொரு வகையான பயணங்களுக்கும் ஓர் எடுத்துக்காட்டினைக் கண்டறியவும். மேலும் அதைப் பற்றி சிறு குறிப்பு வரையவும்.
8. பெருமந்தத்திற்கான காரணங்களை விவரி.
9. G - 77 நாடுகளைப் பற்றி விவரி. பிரட்டன் ஊட்ஸ் இரட்டையின் நடவடிக்கைகளுக்கு எதிர்வினையாக G-77 நாடுகள் உள்ளன என்று எவ்வாறு கூறுவாய்?

கலந்துரையாடவும்

செயல்திட்டம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தென்னாப்ரிக்காவில் காணப்பட்ட தங்கம் மற்றும் வைரச் சுரங்கங்கள் குறித்து மேலும் தகவல்களைக் கண்டறியவும். தங்கம் மற்றும் வைர நிறுவனங்களை யார் கட்டுப்படுத்துவர்? சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் யார்? அவர்களுடைய வாழ்க்கை எவ்வாறு இருந்தது?

செயல்திட்டம்

APSCERT

The Age of Industrialisation

H2J5T1

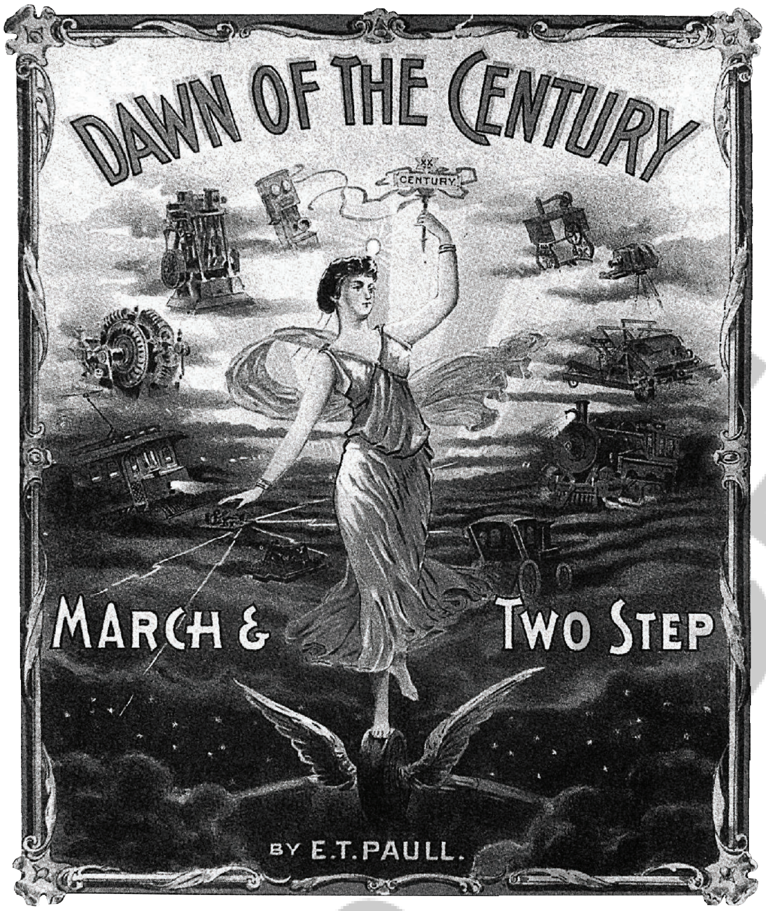

Fig. 1 – Dawn of the Century, published by E.T. Paull Music Co., New York, England, 1900.

In 1900, a popular music publisher E.T. Paull produced a music book that had a picture on the cover page announcing the 'Dawn of the Century' (Fig. 1). As you can see from the illustration, at the centre of the picture is a goddess-like figure, the angel of progress, bearing the flag of the new century. She is gently perched on a wheel with wings, symbolising time. Her flight is taking her into the future. Floating about, behind her, are the signs of progress: railway, camera, machines, printing press and factory.

This glorification of machines and technology is even more marked in a picture which appeared on the pages of a trade magazine over a hundred years ago (Fig. 2). It shows two magicians. The one at the top is Aladdin from the **Orient** who built a beautiful palace with his

New words

Orient – The countries to the east of the Mediterranean, usually referring to Asia. The term arises out of a western viewpoint that sees this region as pre-modern, traditional and mysterious

NCERT

K7J7Z4

தொழில்மயமாக்கலின் காலம்

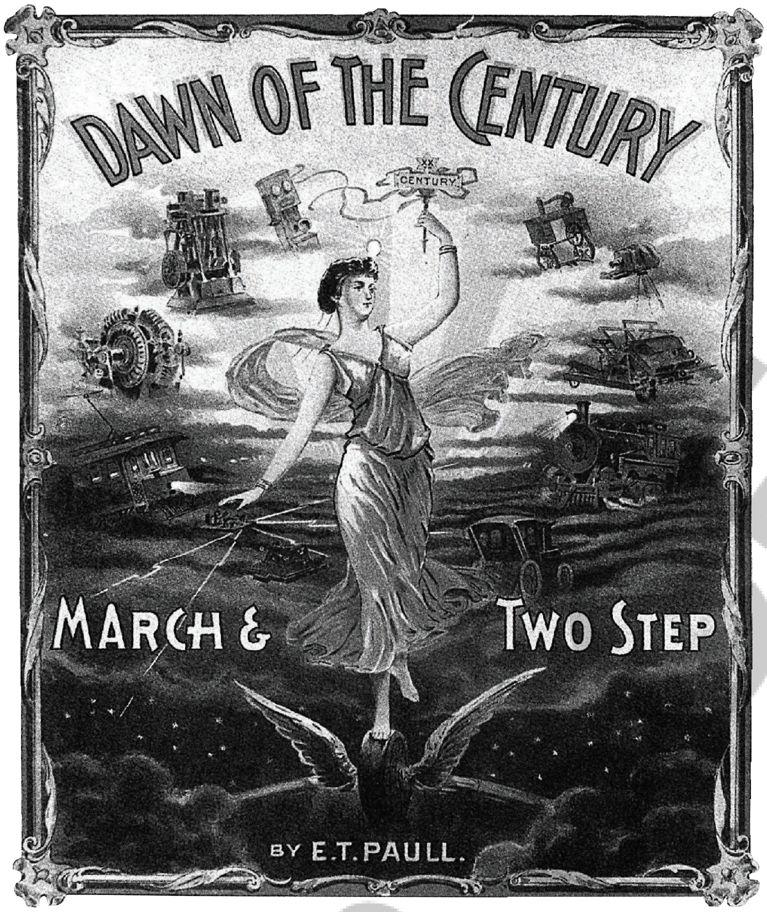

படம் 1 : நூற்றாண்டின் விடியல் e.T.Paul Music Co.Neco Yark, england 1900ல் வெளியிட்டது.

1900ல் பிரபல இசை வெளியீட்டாளரான E.T. பால் ஓர் இசை நூலைத் தயாரித்தார். அதன் அட்டைப்பக்கத்தில் நூற்றாண்டின் விடியலை (படம்) அறிவிக்கும் படம் இருந்தது. படத்தின் நடுவில் புதிய நூற்றாண்டின் கொடியை ஏந்தியவாறு முன்னேற்றத்தின் தேவதை போன்ற உருவத்தை பட விளக்கத்திலிருந்து நீங்கள் காணலாம். அவள் காலத்தைக் குறிப்பிடும் சிறகுகளுடன் கூடிய சக்கரத்தின் மீது மென்மையாக வீற்றிருக்கிறாள். அவளுடைய விமானம் அவளை எதிர்காலத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறது. அவளுக்குப் பின்புறம் மிதந்த நிலையில் முன்னேற்றத்தின் அடையாளங்களாக இருப்பவை, இரயில்வே, கேமரா, இயந்திரங்கள், அச்சு இயந்திரம் மற்றும் தொழிற்சாலை.

இயந்திரங்கள் மற்றும் தொழில் நுட்பத்தின் இச்சிறப்பு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு வணிக இதழின் பக்கங்களில் வெளிவந்த ஒரு படத்தில் (படம் 2) மேலும் அதிகமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது இரண்டு மந்திரவாதிகளைக் காட்டுகிறது. ஒருவர் அற்புத விளக்கை கொண்ட அழகான அரண்மனையைக் கட்டிய கிழக்கிந்திய நாட்டின் 'அலாதின்' மேல் பாகத்திலுள்ளார்.

புதிய சொற்கள்

கிழக்கிந்தியர்: பொதுவாக மத்தியதரை கடல் பகுதிக்கு கிழக்கே உள்ள ஆசிய நாடுகள் இந்த சொல் இப்பகுதியை நவீன காலத்திற்கு முந்தைய, பாரம்பரிய மற்றும் புதிர் நிறைந்த பகுதி எனக் கருதும் மேற்கத்திய கருத்திலிருந்து தோன்றிய தாகும்.

NCERT

magic lamp. The one at the bottom is the modern mechanic, who with his modern tools weaves a new magic: builds bridges, ships, towers and high-rise buildings. Aladdin is shown as representing the East and the past, the mechanic stands for the West and modernity.

These images offer us a triumphant account of the modern world. Within this account the modern world is associated with rapid technological change and innovations, machines and factories, railways and steamships. The history of industrialisation thus becomes simply a story of development, and the modern age appears as a wonderful time of technological progress.

These images and associations have now become part of popular imagination. Do you not see rapid industrialisation as a time of progress and modernity? Do you not think that the spread of railways and factories, and construction of high-rise buildings and bridges is a sign of society's development?

How have these images developed? And how do we relate to these ideas? Is industrialisation always based on rapid technological development? Can we today continue to glorify continuous mechanisation of all work? What has industrialisation meant to people's lives? To answer such questions we need to turn to the history of industrialisation.

In this chapter we will look at this history by focusing first on Britain, the first industrial nation, and then India, where the pattern of industrial change was conditioned by colonial rule.

Fig. 2 – Two Magicians, published in Inland Printers*, 26 January 1901.*

Activity

Give two examples where modern development that is associated with progress has led to problems. You may like to think of areas related to environmental issues, nuclear weapons or disease.

AP SCERT

அடிபாகத்தில் இருப்பவர் நவீன பொறியாளர், அவர் தன்னுடைய நவீனக் கருவிகளைக் கொண்டு ஒரு புதிய மந்திரத்தை உருவாக்குகிறார், அதாவது பாலங்கள், கப்பல்கள் கோபுரங்கள் மற்றும் உயரமான கட்டிடங்களை உருவாக்குகிறார். அலாதீன் கிழக்கு மற்றும் கடந்த காலத்தை பிரதிநிதித்துவப் படுத்துவதாக காட்டப்படுகிறார். பொறியாளர் மேற்கு மற்றும் நவீனத்துவத்தைக் குறிப்பிடுகிறார்.

இப்படங்கள் நவீன உலகின் வெற்றிகரமான குறிப்பினை நமக்கு வழங்குகின்றன. இக்குறிப்பில் நவீன உலகம் விரைவாக தொழில்நுட்ப மாற்றம் மற்றும் புதுமைகள், இயந்திரங்கள் மற்றும் தொழிசாலைகள், இரயில்வேக்கள் மற்றும் நீராவிக் கப்பல்கள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையது இவ்வாறு தொழில் மயமாக்களின் வரலாறு வளர்ச்சியின் கதையாக ஆகிறது. நவீனயுகம் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தின் அதிசயமான காலமாகத் தோன்றுகிறது.

இந்த படங்கள் மற்றும் சங்கங்கள் இப்போது பிரபலமான கற்பனையின் ஒரு பாகமாக மாறிவிட்டன. விரைவான தொழில் மயமாக்கலை முன்னேற்றம் மற்றும் நவீனத்தன்மையின் காலமாக நீங்கள் காணவில்லையா? இரயில்வேக்கள் மற்றும் தொழிற்சாலைகளின் பரவலையும் மிக உணர்ந்து எழுந்துள்ள கட்டிடங்கள் மற்றும் பாலங்களைக் கட்டமைப்பதையும் சமூகத்தின் வளர்ச்சியின் குறியீடாக நீங்கள் கருதவில்லையா?

இப்படங்கள் எவ்வாறு வளர்ந்தன? மேலும் இவ்வெண்ணங்களுடன் எவ்வாறு நாம் தொடர்பில் உள்ளோம்? தொழில்மயமாக்கல் எப்போது வேகமாக தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் மீது ஆதாரப்பட்டுள்ளதா? இன்று நாம் தொடர்ந்து அனைத்துப் பணிகளும் இயந்திரமயமாக்கப்படுவதை சிறப்பிக்க இயலுமா? மக்களின் வாழ்க்கைக்கு தொழில்மயமாக்கல் என்றால் பொருள் என்ன? இது போன்ற வினாக்களுக்கு விடை காணவேண்டுமெனில் நாம் தொழில்மயமாக்கலின் வரலாற்றை திருப்பிப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த அத்தியாயத்தில் முதல் தொழில்துறை நாடான பிரிட்டன் மீதும் மற்றும் காலனித்துவ ஆட்சியால் தொழில்துறை மாற்றத்தின் வடிவமைப்பான இந்தியாவின் மீதும் நாம் முதலில் கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் இவ்வரலாற்றைப் பார்ப்போம்.

படம் 2 – 1921 ஜனவரி 26 ல் இரண்டு மந்திரவாதிகள் எனும் புகைப்படம் வெளியிடப்பட்டது.

செயல்

நவீன வளர்ச்சியுடன் தொடர்புடைய மற்றும் முன்னேற்றப் பிரச்சினைகளுக்கு வழி வகுத்த இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளைத் தரவும். நீங்கள் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகள் அணு ஆயுதங்கள் அல்லது நோய்கள் போன்றவற்றைப் பற்றி சிந்திக்க விரும்பலாம்.

1 Before the Industrial Revolution

All too often we associate industrialisation with the growth of factory industry. When we talk of industrial production we refer to factory production. When we talk of industrial workers we mean factory workers. Histories of industrialisation very often begin with the setting up of the first factories.

There is a problem with such ideas. Even before factories began to dot the landscape in England and Europe, there was large-scale industrial production for an international market. This was not based on factories. Many historians now refer to this phase of industrialisation as **proto**-industrialisation.

New words

Proto – Indicating the first or early form of something

In the seventeenth and eighteenth centuries, merchants from the towns in Europe began moving to the countryside, supplying money to peasants and artisans, persuading them to produce for an international market. With the expansion of world trade and the acquisition of colonies in different parts of the world, the demand for goods began growing. But merchants could not expand production within towns. This was because here urban crafts and trade guilds were powerful. These were associations of producers that trained craftspeople, maintained control over production, regulated competition and prices, and restricted the entry of new people into the trade. Rulers granted different guilds the monopoly right to produce and trade in specific products. It was therefore difficult for new merchants to set up business in towns. So they turned to the countryside.

In the countryside poor peasants and artisans began working for merchants. As you have seen in the textbook last year, this was a time when open fields were disappearing and commons were being enclosed. Cottagers and poor peasants who had earlier depended on common lands for their survival, gathering their firewood, berries, vegetables, hay and straw, had to now look for alternative sources of income. Many had tiny plots of land which could not provide work for all members of the household. So when merchants came around and offered advances to produce goods for them, peasant households eagerly agreed. By working for the merchants, they

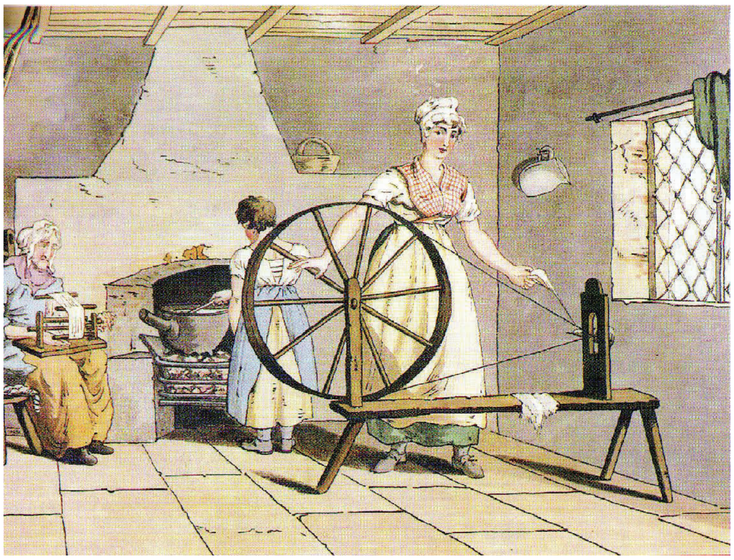

Fig. 3 – Spinning in the eighteenth century.
You can see each member of the family involved in the production of yarn. Notice that one wheel is moving only one spindle.

APSCERT

1 தொழில் புரட்சிக்கு முன்

பெரும்பாலும் நாம் தொழில் மயமாக்கலைத் தொழிற்சாலை வளர்ச்சியுடன் தொடர்பு படுத்துகிறோம். தொழிற்துறை உற்பத்தியைப் பற்றி நாம் பேசும் போது நாம் தொழிற்துறை தொழிலாளர்கள் என்று நாம் பேசும்போது தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் என்று பொருள்படும். தொழில்மயமாக்கலின் வரலாறுகள் பெரும்பாலும் முதல் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதில் இருந்து தொடங்குகின்றன.

அத்தகைய எண்ணங்களில் சிக்கல் உள்ளது. தொழிற்சாலைகள் இங்கிலாந்து மற்றும் ஐரோப்பாவில் நிலப்பரப்பைக் குறிக்கத் தொடங்குவதற்கு முன்பே சர்வதேச சந்தைக்கு பெரிய அளவிலான தொழிற்துறை உற்பத்தி இருந்தது. இது தொழிற்சாலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல பல வரலாற்றாசிரியர்கள் இத்தொழில்மயமாக்கலின் இக்கட்டத்தை தொழில்மயமாக்கலின் முந்தைய நிலை என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

புதிய சொற்கள்

முந்தைய; ஏதாவது ஒன்றின் முதல் அல்லது தொடக்க நிலையைக் குறிப்பிடுகிறது.

பதினேழாம் மற்றும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளில், ஐரோப்பிய நகரங்களிலிருந்து வணிகர்கள் கிராமப்புறங்களுக்குச் செல்லத் தொடங்கினர். விவசாயிகள் மற்றும் கைவினைஞர்களுக்கு பணத்தை வழங்கி சர்வதேச சந்தைகளுக்காக பொருட்களை உற்பத்தி செய்யுமாறு அவர்களைத் தூண்டினர். உலக வணிகம் விரிவடைந்தாலும் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் குடியேற்றப்பகுதிகளை கைப்பற்றியதாலும் பொருட்களுக்கான தேவை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. ஆனால் வணிகர்களால் தங்களுடைய நகரங்களுக்குள் உற்பத்தியை விரிவடையச் செய்ய இயலவில்லை. இதற்குக் காரணம் யாதெனில் இங்கு நகர்புற கைவினைப் பொருட்கள் மற்றும் வணிக சங்கங்கள் சக்திவாய்ந்தவையாக இருந்தன. இவை உற்பத்தியாளர்களின் சங்கங்கள் ஆகும். இவை கைவினைஞர்களைப் பயிற்றுவித்தன. உற்பத்தியின் மீது கட்டுப்பாட்டை பராமரித்தன. போட்டி மற்றும் விலைகளை ஒழுங்குபடுத்தின. மேலும் வர்த்தகத்தில் புதிய நபர்களின் நுழைவை கட்டுப்படுத்தின. ஆட்சியாளர்கள் வெவ்வேறு சங்கங்களுக்கு குறிப்பிட்ட பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கும் வர்த்தகம் செய்வதற்கும் ஏதேச்சதிகார உரிமையை வழங்கினர். அதனால் புதிய வியாபாரிகள் நகரங்களில் வியாபாரம் செய்வது கடினமாக இருந்தது. அதனால் அவர்கள் கிராமப்புறம் திரும்பினர்.

கிராமப்புறங்களில் ஏழை விவசாயிகளும் கைவினைஞர்களும் வணிகர்களுக்காக வேலை செய்யத் தொடங்கினர். கடந்த ஆண்டு பாடப் புத்தகத்தில் நீங்கள் பார்த்தது போல் திறந்தவெளிகள் மறைந்து பொதுவுடமைகள் சூழப்பட்ட காலம் இது விறகுகள், பழங்கள், காய்கறிகள், வைக்கோல் மற்றும் மஞ்சு போன்றவற்றைச் சேகரித்து பொதுவான நிலங்களை நம்பியிருந்த குடிசைத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் ஏழை விவசாயிகள் தற்போது மாற்று வருமான ஆதாரங்களைத் தேட வேண்டியிருந்தது. பலருக்கு சிறிய நிலங்கள் இருந்ததால் வீட்டிலுள்ள அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் வேலை வழங்க இயலவில்லை. எனவே வியாபாரிகள் சுற்றி வந்து முன் பணம் கொடுத்தபோது அவர்களுக்கான பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய விவசாய குடும்பங்கள் ஆர்வத்துடன் ஒப்புக்கொண்டனர். வணிகர்ளுக்காக வேலை செய்வதன் மூலம் அவர்களே

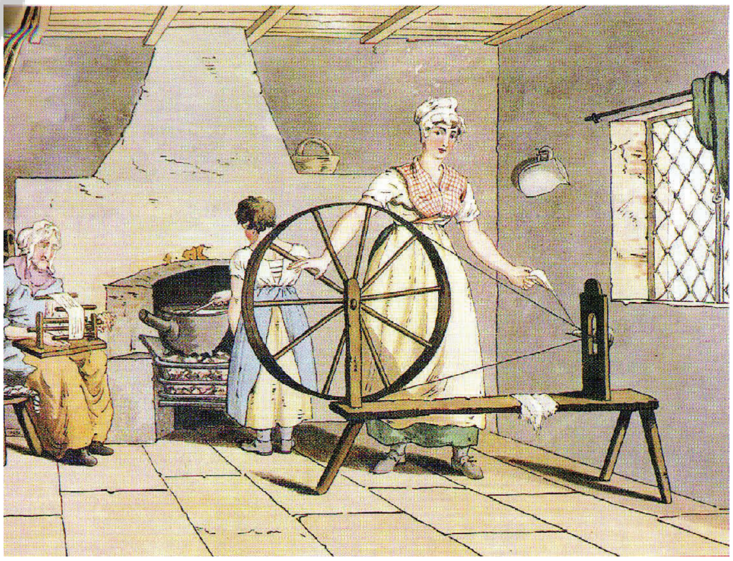

படம் 3 பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் நூற்பு நூல் தயாரிப்பில் குடும்பத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஈடுபட்டிருப்பதைக் காணலாம் ஒரு சக்கரமும் ஒரு சுழலும் மட்டுமே நகர்கிறது என்பதை கவனிக்கவும்.

NCERT

could remain in the countryside and continue to cultivate their small plots. Income from proto-industrial production supplemented their shrinking income from cultivation. It also allowed them a fuller use of their family labour resources.

Within this system a close relationship developed between the town and the countryside. Merchants were based in towns but the work was done mostly in the countryside. A merchant clothier in England purchased wool from a wool **stapler**, and carried it to the spinners; the yarn (thread) that was spun was taken in subsequent stages of production to weavers, **fullers**, and then to dyers. The finishing was done in London before the export merchant sold the cloth in the international market. London in fact came to be known as a finishing centre.

This proto-industrial system was thus part of a network of commercial exchanges. It was controlled by merchants and the goods were produced by a vast number of producers working within their family farms, not in factories. At each stage of production 20 to 25 workers were employed by each merchant. This meant that each clothier was controlling hundreds of workers.

1.1 The Coming Up of the Factory

The earliest factories in England came up by the 1730s. But it was only in the late eighteenth century that the number of factories multiplied.

The first symbol of the new era was cotton. Its production boomed in the late nineteenth century. In 1760 Britain was importing 2.5 million pounds of raw cotton to feed its cotton industry. By 1787 this import soared to 22 million pounds. This increase was linked to a number of changes within the process of production. Let us look briefly at some of these.

A series of inventions in the eighteenth century increased the efficacy of each step of the production process (**carding**, twisting and spinning, and rolling). They enhanced the output per worker, enabling each worker to produce more, and they made possible the production of stronger threads and yarn. Then Richard Arkwright created the cotton mill. Till this time, as you have seen, cloth production was spread all over the countryside and carried out within village households. But now, the costly new machines could be purchased, set up and maintained in the mill. Within the mill all the

New words

Stapler – A person who 'staples' or sorts wool according to its fibre

Fuller – A person who 'fulls' – that is, gathers – cloth by pleating

Carding – The process in which fibres, such as cotton or wool, are prepared prior to spinning

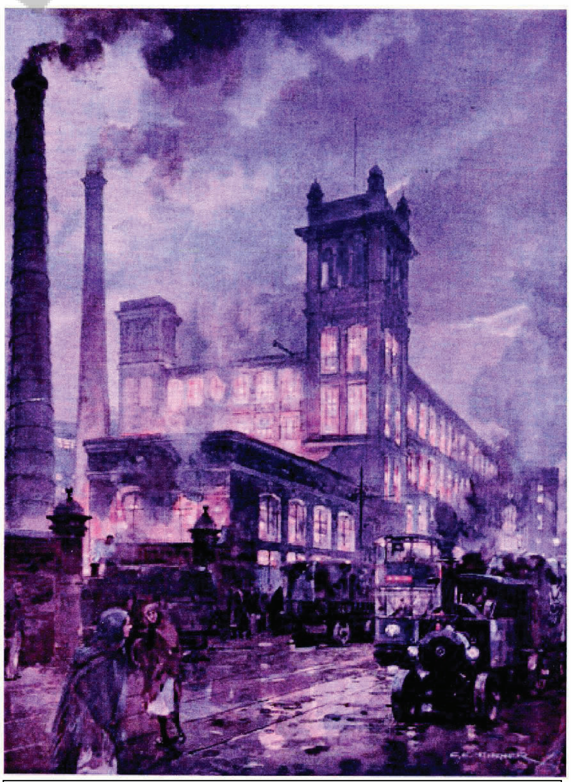

Fig. 4** – A Lancashire cotton mill, painted by C.E. Turner,* **The Illustrated London News**, ***1925.
The artist said: 'Seen through the humid atmosphere that makes Lancashire the best cotton-spinning locality in the world, a huge cotton-mill aglow with electricity in the twilight, is a most impressive sight.'

AP SCERT

கிராமப்புறங்களில் தங்கி தங்களுடைய சிறிய நிலங்களில் தொடர்ந்து சாகுபடி செய்யலாம். தொழிற்துறை முந்தைய நிலை உற்பத்தியின் வருமானம், சாகுபடியின் மூலம் அவர்களின் சுருங்கிய வருமானத்தை அதிகப்படுத்தியது. இது அவர்களின் குடும்ப உழைப்பு வளங்களை முழுமையாக பயன்படுத்த அனுமதித்தது.

இந்த அமைப்பிற்குள் நகரத்திற்கும் கிராமப்புறங்களுக்கும் இடையே நெருங்கிய உறவு உருவானது. வணிகர்கள் நகரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் வேலையானது பெரும்பாலும் கிராமப்புறங்களில் செய்யப்பட்டது. இங்கிலாந்தின் துணி வியாபாரி ஒரு கம்பளி வணிகரிடமிருந்து கம்பளியை வாங்கி அதை நூல்நூற்பவரிடம் கொண்டு செல்வார். நூற்கப்பட்ட இழையானது (நூல்) உற்பத்தியின் அடுத்தடுத்த நிலைகளில் நெசவாளர்களுக்கும், முன்வடிப்பு அச்சுகளுக்கும், பின்னர் சாயமிடுபவர்களுக்கும் கொண்டு செல்லப்படும். ஏற்றுமதி வியாபாரி சர்வதேச சந்தையில் துணியை விற்பதற்கு முன் தயார் நிலையில் வைப்பார். லண்டன் உண்மையில் ஒரு தயார் நிலை மையமாக அறியப்பட்டது.

இத்தொழிற்துறை முந்தைய அமைப்பு வணிகப் பரிமாற்றங்களின் வலையமைப்பின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. இது வணிகர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் தொழிற்சாலைகளில் அல்லாமல் அவர்களின் குடும்பப் பண்ணைகளுக்குள் பணிபுரியும் ஏராளமான உற்பத்தியாளர்களால் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. உற்பத்தியின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ஒவ்வொரு வணிகரும் 20 முதல் 25 தொழிலாளர்களை பணியமர்த்தினர். இதன் பொருள் ஒவ்வொரு துணிக்கடையாளரும் நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்களைக் கட்டுப்படுத்துவார்.

1.1 தொழிற்சாலையின் தோற்றம் :

இங்கிலாந்தின் ஆரம்பகால தொழிற்சாலைகள் 1730களில் தோன்றின. ஆனால் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தான் தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை பல மடங்கு அதிகரித்தது. புதிய யுகத்தின் முதல் சின்னம் பருத்தி, பத்தொன்பதான் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அதன் உற்பத்தி பெருகியது. 1760ஆம் ஆண்டில் பிரிட்டன் தனது பருத்தித் தொழிலுக்கு ஊட்டளிக்க 2.5 மில்லியன் பவுண்டுகள் கச்சா பருத்தியை இறக்குமதி செய்தது. 1787க்குள் இந்த இறக்குமதி 2 மில்லியன் பவுண்டுகளாக உயர்ந்தது. இந்த அதிகரிப்பு உற்பத்திச் செயல்முறைக்குள் ஏற்படும் எண்ணற்ற மாற்றங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் சிலவற்றை சுருக்கமாக பார்ப்போம்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தொடர்ச்சியான கண்டுபிடிப்புகள் உற்பத்தி செயல்முறையின் ஒவ்வொரு படியின் செயல்திறனை அதிகரித்தன (சிக்கெடுத்தல், முறுக்குதல், நூற்றல் மற்றும் சுருட்டுதல்) அவை ஒரு தொழிலாளிக்கான உற்பத்தியை உயர்த்தி, ஒவ்வொரு தொழிலாளியையும் அதிக உற்பத்தி செய்ய உதவியது. மேலும் வலிமையான நூல்கள் மற்றும் இழைகளின் உற்பத்தியை சாத்தியமாக்கியது. பின்னர் ரிச்சர்ட் ஆர்க்ரைட் பருத்தி ஆலையை உருவாக்கினார். இதுவரை, நீங்கள் பார்த்ததுபோல் துணி உற்பத்தி கிராமப்புறங்கள் முழுவதும் பரவியது. மேலும் கிராம வீடுகளிலும் துணி உற்பத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் இப்போது விலையுயர்ந்த புதிய இயந்திரங்களை வாங்கி ஆலையில் அமைத்து பராமரிக்க முடியும். ஆலைக்குள் அனைத்து

புதிய சொற்கள்

இணைப்பவர் – கம்பளியை அதன் நார்ச்சத்துக்கேற்ப இணைக்கும் அல்லது வரிசைப்படுத்தும் நபர்.

நிரப்புபவர் : ஆடைகளை மடித்து வைப்பவர்.

சிக்கெடுத்தல் : பருத்தி அல்லது கம்பளி போன்ற நார்களை நூற்பதற்கு முன் தயார்நிலைப்படுத்தும் செயல்முறை.

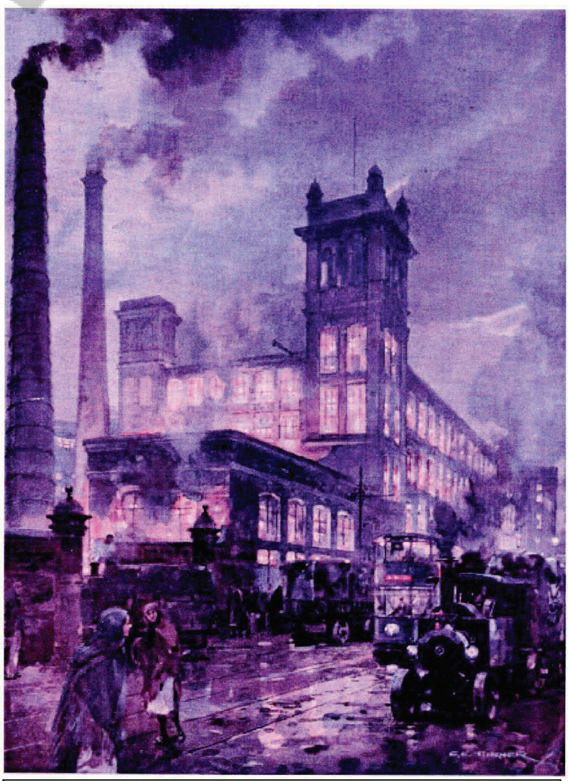

படம் 4 ஒரு லங்காஷயர் பருத்தி ஆலை CE பர்கனர் என்பவர் The Illustrated London, News என்னும் நாளிதழில் 1925ல் வரைந்தார்.

ஒரு கலைஞர் கூறியது. "உலகின் சிறந்த பருத்தி நூற்புப் பகுதியான லங்காஷயரை ஈரப்பதமான சூழ்நிலையில் பார்க்கும்போது அந்தி வேளையில் மின்சாரத்துடன் கூடிய ஒரு பெரிய பருத்தி ஆலை மிகவும் ஈர்க்கக் கூடிய காட்சியாக உள்ளது".

processes were brought together under one roof and management. This allowed a more careful supervision over the production process, a watch over quality, and the regulation of labour, all of which had been difficult to do when production was in the countryside.

In the early nineteenth century, factories increasingly became an intimate part of the English landscape. So visible were the imposing new mills, so magical seemed to be the power of new technology, that contemporaries were dazzled. They concentrated their attention on the mills, almost forgetting the bylanes and the workshops where production still continued.

Activity

The way in which historians focus on industrialisation rather than on small workshops is a good example of how what we believe today about the past is influenced by what historians choose to notice and what they ignore. Note down one event or aspect of your own life which adults such as your parents or teachers may think is unimportant, but which you believe to be important.

Fig. 5 – Industrial Manchester by M. Jackson,* The Illustrated London News, *1857.
Chimneys billowing smoke came to characterise the industrial landscape.

1.2 The Pace of Industrial Change

How rapid was the process of industrialisation? Does industrialisation mean only the growth of factory industries?

First: The most dynamic industries in Britain were clearly cotton and metals. Growing at a rapid pace, cotton was the leading sector in the first phase of industrialisation up to the 1840s. After that the iron and steel industry led the way. With the expansion of railways, in England from the 1840s and in the colonies from the 1860s, the demand for iron and steel increased rapidly. By 1873 Britain was exporting iron and steel worth about £77 million, double the value of its cotton export.

Activity

Look at Figs. 4 and 5. Can you see any difference in the way the two images show industrialisation? Explain your view briefly.

APPROVED

செயல்முறைகள் ஒரே கூரை மற்றும் மேலாண்மையின் கீழ் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டன. இது உற்பத்திச் செயல்முறையை மிகவும் கவனமாகக் கண்காணிக்கவும் தரத்தின் மீது கண்காணிப்பு மற்றும் தொழிலாளர்களை ஒழுங்குபடுத்துதல் போன்றவற்றை அனுமதித்தது. இவை அனைத்தையும் கிராமப்புறங்களில் உற்பத்தியை மேற்கொள்ளும்போது கடினமாக இருந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் அதிகரித்து வரும் தொழிற்சாலைகள் ஆங்கில நிலப்பரப்பின் நெருக்கமான பகுதியாக மாறியது எனவே திணிக்கப்படும் புதிய ஆலைகள் பரவலாகக் காணப்பட்டன. புதிய தொழில்நுட்பத்தின் ஆற்றல் மாயாஜாலம் போன்று காணப்பட்டது. சமகாலத்தவர்கள் திகைத்து நின்றனர். உற்பத்தி இன்னும் தொடர்ந்து குறுக்குச் சந்துகளையும் பணிமனைகளையும் கிட்டத்தட்ட மறந்துவிட்டு, அவர்கள் தங்களுடைய கவனத்தை ஆலைகளின் மீது செலுத்தினர்.

செயல்

வரலாற்றாசிரியர்கள் சிறிய பட்டறைகளைக் காட்டிலும் தொழில்மயமாக்கலின் மீது கவனம் செலுத்தும் விதம், கடந்த காலத்தைப் பற்றி இன்று நாம் நம்புவது வரலாற்றாசிரியர்கள் கவனிக்கத் தேர்ந்தெடுப்பது மற்றும் அவர்கள் புறக்கணிப்பதை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. உங்கள் பெற்றோர் அல்லது ஆசிரியர்கள் போன்ற பெரியவர்கள் முக்கியமற்றது என நினைக்கும். ஆனால் நீங்கள் முக்கியமானது என நம்பும் உங்கள் சொந்த வாழ்க்கையின் ஒரு நிகழ்வு அல்லது அம்சத்தை குறித்துக் கொள்ளவும்.

படம் 5. எம்.ஜாக்சன் எழுதிய இண்டஸ்ட்ரியல் மான்செஸ்டர். The Illustrated London News 1857
புகையை வெளியேற்றும் புகைபோக்கிகள் தொழில்துறை நிலப்பரப்பை வகைப்படுத்துகின்றன.

1.2. தொழில்துறை மாற்றத்தின் வேகம்

தொழில்மயமாக்கல் செயல்முறை எவ்வளவு வேகமாக இருந்தது? தொழில்மயமாக்கல் என்பது தொழிற்சாலை வளர்ச்சியை மட்டும் குறிக்குமா?

முதலாவது : பிரிட்டனில் மிகவும் ஆற்றல் வாய்ந்த தொழில்கள் பருத்தி மற்றும் உலோகத்தொழில்கள் வேகமான வீச்சில் வளர்ந்து 1840கள் வரை தொழில்மயமாக்கலின் முதல் கட்டத்தில் முன்னணித் துறையாக இருந்தது. பின்னர் இரும்பு எஃகுத் தொழில் தலைமைத் தொழிலானது. இரயில்வேயின் விரிவாக்கத்தால் 1840களிலிருந்து இங்கிலாந்திலும் 1860களிலிருந்து காலனிகளிலும், இரும்பு மற்றும் எஃகுக்கான தேவை வேகமாக அதிகரித்தது. 1873க்குள் பிரிட்டன் சுமார் 77 மில்லியன் பவுண்டுகள் மதிப்புள்ள இரும்பு மற்றும் எஃகு ஏற்றுமதி செய்தது. இது பருத்தி ஏற்றுமதியின் மதிப்பை விட இருமடங்காகும்.

செயல்

4 மற்றும் 5 படத்தைப் பாருங்கள். தொழில் மயமாக்கலைக் காட்டும் இவ்விரண்டு படங்களுக்குள் ஏதேனும் வேறுபாட்டை உங்களால் காண முடிகிறதா? உங்களுடைய கருத்தினை சுருக்கமாக விவரிக்கவும்.

Second: the new industries could not easily displace traditional industries. Even at the end of the nineteenth century, less than 20 per cent of the total workforce was employed in technologically advanced industrial sectors. Textiles was a dynamic sector, but a large portion of the output was produced not within factories, but outside, within domestic units.

Third: the pace of change in the 'traditional' industries was not set by steam-powered cotton or metal industries, but they did not remain entirely stagnant either. Seemingly ordinary and small innovations were the basis of growth in many non-mechanised sectors such as food processing, building, pottery, glass work, tanning, furniture making, and production of implements.

Fig. 6 – A fitting shop at a railway works in England, **The Illustrated London News*, 1849.***
In the fitting shop new locomotive engines were completed and old ones repaired.

Fourth: technological changes occurred slowly. They did not spread dramatically across the industrial landscape. New technology was expensive and merchants and industrialists were cautious about using it. The machines often broke down and repair was costly. They were not as effective as their inventors and manufacturers claimed.

Consider the case of the steam engine. James Watt improved the steam engine produced by Newcomen and patented the new engine in 1781. His industrialist friend Mathew Boulton manufactured the new model. But for years he could find no buyers. At the beginning of the nineteenth century, there were no more than 321 steam engines all over England. Of these, 80 were in cotton industries, nine in wool industries, and the rest in mining, canal works and iron works. Steam engines were not used in any of the other industries till much later in the century. So even the most powerful new technology that enhanced the productivity of labour manifold was slow to be accepted by industrialists.

Historians now have come to increasingly recognise that the typical worker in the mid-nineteenth century was not a machine operator but the traditional craftsperson and labourer.

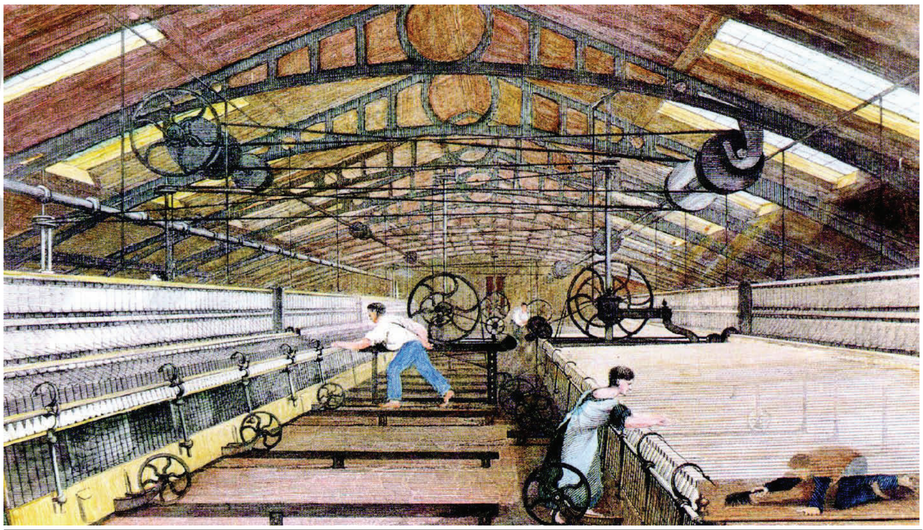

Fig. 7 – A spinning factory in 1830.
You can see how giant wheels moved by steam power could set in motion hundreds of spindles to manufacture thread.

APSCERT

இரண்டாவது: புதிய தொழில்களால் பாரம்பரிய தொழில்களை எளிதில் இடமாற்றம் செய்ய முடியாது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கூட மொத்த பணியாளர்களில் 20 சதவீதத்திற்கும் குறைவானவர்களே தொழில்நுட்ப ரீதியாக முன்னேறிய தொழிற்துறைகளில் பணியமர்த்தப்பட்டனர். நெசவுத் தொழில் ஓர் ஆற்றல்மிக்க துறையாக இருந்தது. ஆனால் உற்பத்தியின் பெரும்பகுதி தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை ஆனால், வெளியே, வீட்டுப் பணிமனைகளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன.

படம் 6 இங்கிலாந்தில் இரயில்வே பணிகளைச் செய்யும் ஒரு பொருத்தும் பணிமனை The Illustrated London New 1849 பொருத்தும் பணிமனையில் புதிய உந்து இயந்திரங்கள் முடிக்கப்பட்டு பழையவை பழுது பார்க்கப்பட்டுள்ளன.

மூன்றாவது: பாரம்பரிய தொழில்களில் ஏற்படும் மாற்றத்தின் வேகம் நீராவியால் இயங்கும் பருத்தி அல்லது உலோகத் தொழில்களால் அமைக்கப்படவில்லை. ஆனால் அவை முற்றிலும் தேக்கநிலையில் இருக்கவில்லை. உணவு பதப்படுத்துதல், கட்டிடம், மண்பாண்டங்கள் கண்ணாடிப் பணி, தோல் பதனிடுதல், மரச்சாமான்கள் தயாரித்தல் மற்றும் கருவிகள் உற்பத்தி போன்ற பல இயந்திரமயமாக்கப்படாத துறைகளில் சாதாரண மற்றும் சிறிய கண்டுபிடிப்புகள் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக இருந்தன.

நான்காவது: தொழில் நுட்ப மாற்றங்கள் மெதுவாக நிகழ்ந்தன. அவை தொழிற்துறை நிலப்பரப்பில் வியத்தகு முறையில் பரவவில்லை. புதிய தொழில் நுட்பம் விலையுயர்ந்ததாக இருந்ததால் வணிகர்களும் தொழில்துறையினரும் அதைப் பயன்படுத்துவதில் எச்சரிக்கையாக இருந்தனர். இயந்திரங்கள் அடிக்கடி பழுதடைந்ததால் அதிக விலை கொடுத்து பழுதுபார்த்தனர். அவற்றின் கண்டுபிடிப்பாளர்கள் மற்றும் உற்பத்தியாளர்கள் விரும்பியதைப்போல் அவை பயனுள்ளவையாக இல்லை.

நீராவி இயந்திரத்தின் விஷயத்தைக் கவனிக்கவும். ஜேம்ஸ்வாட், நியூகோமான் என்பவரால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட நீராவி இயந்திரத்தை மேம்படுத்தி புதிய இயந்திரத்திற்கு காப்புரிமையை 1781ல் பெற்றார். அவருடைய தொழிற்துறை நண்பரான மாத்யூ பௌடன் புதிய மாதிரியைத் தயாரித்தார். ஆனால் பல ஆண்டுகளாக அதை வாங்குவதற்கு ஆட்கள் இல்லாததைக் கண்டார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இங்கிலாந்து முழுவதும் 321 நீராவி இயந்திரங்களுக்கு மேலாக இல்லை. இவற்றில் 80 பருத்தி தொழில்களும் 9 கம்பளித் தொழிலும், மீதமுள்ளவை சுரங்கத் தொழில், கால்வாய் பணிகள் மற்றும் இரும்புப் பணிகளில் இருந்தன. நீராவி இயந்திரங்கள் நூற்றாண்டின் பிற்காலம் வரை பிற எந்தத்துறைகளிலும் பயன்படத்தப்படவில்லை. எனவே உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனை பன்மடங்கு உயர்த்திய மிகவும் சக்திவாய்ந்த புதிய

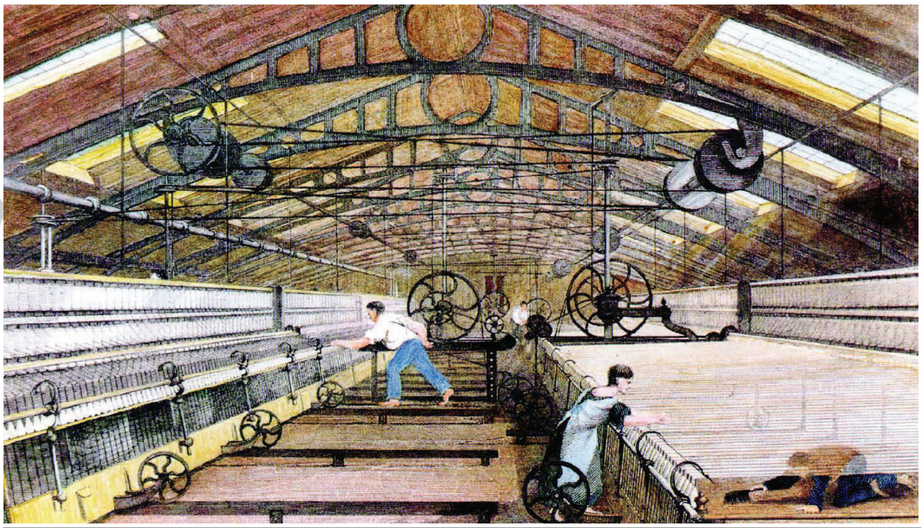

படம் 7 1830ல் ஒரு நூற்புத்தொழிற்சாலை: நீராவி சக்தியால் இயக்கப்படும் மிகப்பெரிய சக்கரங்கள் நூல் தயாரிக்க நூற்றுக்கணக்கான சுழல்களை எவ்வாறு இயக்குகிறது என்பதை நீங்கள் காணலாம்.

2 Hand Labour and Steam Power

In Victorian Britain there was no shortage of human labour. Poor peasants and vagrants moved to the cities in large numbers in search of jobs, waiting for work. As you will know, when there is plenty of labour, wages are low. So industrialists had no problem of labour shortage or high wage costs. They did not want to introduce machines that got rid of human labour and required large capital investment.

In many industries the demand for labour was seasonal. Gas works and breweries were especially busy through the cold months. So they needed more workers to meet their peak demand. Book-binders and printers, catering to Christmas demand, too needed extra hands before December. At the waterfront, winter was the time that ships were repaired and spruced up. In all such industries where production fluctuated with the season, industrialists usually preferred hand labour, employing workers for the season.

***Fig. 8** – People on the move in search of work,* **The Illustrated London News**, *1879.*
Some people were always on the move selling small goods and looking for temporary work.

A range of products could be produced only with hand labour. Machines were oriented to producing uniforms, standardised goods for a mass market. But the demand in the market was often for goods with intricate designs and specific shapes. In mid-nineteenth-century Britain, for instance, 500 varieties of

Source A

Will Thorne is one of those who went in search of seasonal work, loading bricks and doing odd jobs. He describes how job-seekers walked to London in search of work:

'I had always wanted to go to London, and my desire … was stimulated by letters from an old workmate … who was now working at the Old Kent Road Gas Works … I finally decided to go … in November, 1881. With two friends I started out to walk the journey, filled with the hope that we would be able to obtain employment, when we get there, with the kind assistance of my friend … we had little money when we started, not enough to pay for our food and lodgings each night until we arrived in London. Some days we walked as much as twenty miles, and other days less. Our money was gone at the end of the third day … For two nights we slept out – once under a haystack, and once in an old farm shed … On arrival in London we tried to find … my friend … but … were unsuccessful. Our money was gone, so there was nothing for us to do but to walk around until late at night, and then try to find some place to sleep. We found an old building and slept in it that night. The next day, Sunday, late in the afternoon, we got to the Old Kent Gas Works, and applied for work. To my great surprise, the man we had been looking for was working at the time. He spoke to the foreman and I was given a job.'

Quoted in Raphael Samuel, 'Comers and Goers', in H.J. Dyos and Michael Wolff, eds, *The Victorian City: Images and Realities*, 1973.

Source

Activity

Imagine that you are a merchant writing back to a salesman who has been trying to persuade you to buy a new machine. Explain in your letter what you have heard and why you do not wish to invest in the new technology.

2 மனித உழைப்பு மற்றும் நீராவி ஆற்றல்

விக்டோரியா மகாராணியின் பிரிட்டனில் மனித உழைப்பிற்கு குறைவில்லை. ஏழை விவசாயிகளும் நாடோடிகளும் வேலை தேடி பெரும் எண்ணிக்கையில் நகரங்களுக்குச் சென்று வேலைக்காகக் காத்திருந்தனர். நீங்கள் அறிந்ததைப் போன்று நிறைய உழைப்பு இருக்கும்போது கூலியானது குறைவாக இருக்கும். எனவே தொழிலதிபர்களுக்கு தொழிலாளர் பற்றாக்குறை அல்லது அதிக ஊதியச் செலவுகள் ஏதுமில்லை. மனித உழைப்பிலிருந்து விடுபட்டு பெரிய மூலதன முதலீடு தேவைப்படும் இயந்திரங்களை அவர்கள் அறிமுகப்படுத்த விரும்பவில்லை.

பல தொழில்களில் உழைப்பிற்கான தேவை பருவகாலத்தைப் பொறுத்து இருந்தது. குளிர் காலங்களில் எரிவாயு வேலைகள் மற்றும் மதுபான உற்பத்தி நிலையங்கள் குறிப்பாக சுறுசுறுப்புடன் செல்பட்டன. எனவே அவர்களின் உச்சகட்ட தேவையை நிறைவு செய்ய அதிக உழைப்பாளர்கள் தேவைப்பட்டனர். புத்தகம் கட்டுபவர்களும் அச்சடிப்பவர்களும், கிறிஸ்மஸ் தேவைக்கு சமையல் பணியாளர்களும் டிசம்பருக்கு முன் அதிகளவில் தேவைப்பட்டனர். நீர்நிலைப் பகுதியில் குளிர்காலம் என்பது கப்பல்கள் பழுது பார்க்கப்பட்டு மேம்படுத்தப்பட்ட நேரம். இது போன்ற அனைத்துத் தொழில்களிலும் உற்பத்தியான பருவத்திற்கேற்ப ஏற்ற இறக்கமாக இருக்கும். அப்போது தொழிலதிபர்கள் பொதுவான மனித உழைப்பை விரும்பி, பருவத்திற்கேற்ப தொழிலாளர்களை பணியமர்த்துவர்.

படம் 8 வேலையைத் தேடி மக்கள் செல்லுதல் The Illustrated London New 1879 சிலர் எப்போதும் சிறு சிறு பொருட்களை விற்று தற்காலிக வேலை தேடி அலைந்து கொண்டிருந்தனர்.

கை உழைப்பால் மட்டுமே பல வகையான பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும். இயந்திரங்கள், சீருடைகள் மக்களின் சந்தைக்கான தரப்படுத்தப்பட்ட பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் சந்தையில் பெரும்பாலும் சிக்கலான வடிவமைப்புகளுக்கு குறிப்பிட்ட வடிவங்களைக் கொண்ட பொருட்களுக்கு மட்டுமே தேவை இருந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இடைக்காலத்தில் பிரிட்டனில், எடுத்துக்காட்டாக 500 வகையான

ஆதாரம் ஆ

வில் தார்ண் என்பவர் வேலைத்தேடி செங்கல் ஏற்றி சிறு வேலைகள் செய்தவர்களில் ஒருவர். வேலை தேடுபவர்கள் எவ்வாறு வேலை தேடி லண்டனுக்கு நடந்து சென்றனர் என்பதை அவர் விளக்குகிறார். நான் எப்போதும் லண்டனுக்குச் செல்ல விரும்பினேன். மேலும் எனது ஆவல் ஒரு வயதான தொழிலாளியின் கடிதங்களால் தூண்டப்பட்டது. அவர் தற்போது பழைய செண்ட் சாலை வாயுப் பணிகளில் வேலை செய்கிறார். நான் இறுதியாக 1881ஆம் ஆண்டு நவம்பரில் செல்ல முடிவு செய்தேன். நான் இரண்டு நண்பர்களுடன் என் பயணத்தைத் தொடர்ந்தேன். நாங்கள் அங்கு சென்றதும் என் நண்பரின் உதவியுடன் எங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்னும் நம்பிக்கையில் சென்றோம். நாங்கள் புறப்படும்போது எங்களிடம் சிறிதளவு பணம்தான் இருந்தது. நாங்கள் லண்டன் அடையும் வரை எங்கள் உணவிற்கும் இரவில் தங்குமிடங்களில் தங்குவதற்கு கூட அந்த பணம் போதவில்லை. சில நாட்கள் நாங்கள் இருபது மைல் நடந்தோம். சில நாட்களில் குறைவாக நடந்தோம். எங்கள் பணம் மூன்றாம் நாள் முடிவதற்குள் தீர்ந்து விட்டது. இரு நாட்கள் நாங்கள் வெளியே உறங்கினோம். ஒரு நாள் வைக்கோல் போர்வையின் கீழும் மறு நாள் பழைய பண்ணை கூடாரத்திலும் உறங்கினோம். லண்டனை அடைந்ததும் என் நண்பனைத் தேட முயன்றோம். ஆனால்... வெற்றி கிட்டவில்லை. எங்கள் பணம் தீர்ந்துவிட்டதால் எங்களால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை இரவு வெகுநேரம் நடந்த பின் தூங்குவதற்கு இடம் தேட முயன்றோம். பாழடைந்த பங்களாவை கண்டு இரவு அதில் உறங்கினோம்.

அடுத்த நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை மதியம் தாமதமாக நாங்கள் பழைய கெண்ட் வாயுப்பணிகளில் வந்து வேலைக்கு விண்ணப்பித்தோம். நான் பெரும் வியப்படையுமளவிற்கு நாங்கள் தேடிக்கொண்டிருந்த நபர் அந்த நேரத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார். அவர் மேற்பார்வையாளரிடம் பேசி எனக்கு வேலை தரச்செய்தார். ஆதாரம் : விக்டோரியா நகரம் படங்கள் மற்றும் உண்மை நிலைகள் 1973 ஹெச் ஜே.டியோஸ் மற்றும் மைக்கேல் ஒஃப் தொகுத்த ரபேல் சாமுவேலின் வருபவர்கள் மற்றும் செல்பவர்கள் என்னும் கட்டுரையில் மேற்கோள்காட்டப் பட்டுள்ளது.

செயல்

நீங்கள் உங்களை ஒருவணிகராக கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள், நீங்கள் உங்களை ஒரு புதிய இயந்திரத்தை வாங்கும்படி தூண்டும் விற்பனையாளருக்கு பதில் எழுத முயன்றுக் கொண்டிருந்தீர். அக்கடிதத்தில் புதிய தொழில் நுட்பம் குறித்து நீங்கள் கேள்விபட்டதையும் ஏன் நீங்கள் அதில் முதலீடு செய்ய விரும்பவில்லை என்பதையும் விளக்குங்கள்.

hammers were produced and 45 kinds of axes. These required human skill, not mechanical technology.

In Victorian Britain, the upper classes – the aristocrats and the bourgeoisie – preferred things produced by hand. Handmade products came to symbolise refinement and class. They were better finished, individually produced, and carefully designed. Machine-made goods were for export to the colonies.

In countries with labour shortage, industrialists were keen on using mechanical power so that the need for human labour can be minimised. This was the case in nineteenth-century America. Britain, however, had no problem hiring human hands.

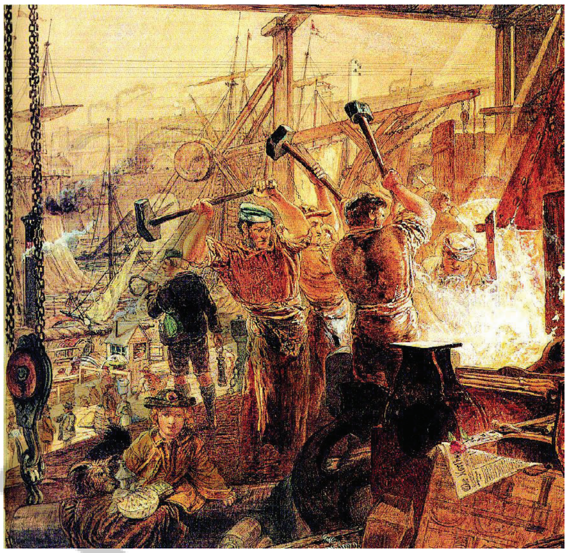

Fig. 9 – Workers in an iron works, north-east England, painting by William Bell Scott, 1861.
Many artists from the late nineteenth century began idealising workers: they were shown suffering hardship and pain for the cause of the nation.

2.1 Life of the Workers

The abundance of labour in the market affected the lives of workers. As news of possible jobs travelled to the countryside, hundreds tramped to the cities. The actual possibility of getting a job depended on existing networks of friendship and kin relations. If you had a relative or a friend in a factory, you were more likely to get a job quickly. But not everyone had social connections. Many job-seekers had to wait weeks, spending nights under bridges or in night

Fig. 10 – Houseless and Hungry, painting by Samuel Luke Fildes, 1874.
This painting shows the homeless in London applying for tickets to stay overnight in a workhouse. These shelters were maintained under the supervision of the Poor Law Commissioners for the 'destitute, wayfarers, wanderers and foundling'. Staying in these workhouses was a humiliating experience: everyone was subjected to a medical examination to see whether they were carrying disease, their bodies were cleansed, and their clothes purified. They had to also do hard labour.

சுத்தியல்கள் மற்றும் 45 வகையான கோடாரிகள் தயாரிக்கப்பட்டன. இதற்கு மனிதத்திறன் தேவை இயந்திரத் தொழில்நுட்பம் அல்ல.

விக்டோரியா மகாராணியின் பிரிட்டனில், உயர் வகுப்பினரான பிரபுக்கள் மற்றும் முதலாளித்துவ வர்க்கம்– கையால் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களை விரும்பினர். கையால் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்கள் சுத்திகரிப்பு மற்றும் சிறப்பினை அடையாளமாகக் கொண்டு வந்தன. அவை சிறப்பாக முடிக்கப்பட்டு, தனித்தனியாக தயாரிக்கப்பட்டு, கவனமாக வடிவமைக்கப்பட்டன. இயந்திரத்தால் செய்யப்பட்ட பொருட்கள் குடியேற்றப் பகுதிகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. தொழிலாளர் பற்றாக்குறையாக இருந்த நாடுகளில் மனித உழைப்பை குறைப்பதற்காக இயந்திர சக்தியை பயன்படுத்துவதில் ஆர்வமாக இருந்தனர். இது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் அமெரிக்காவிலும் இருந்தது. இருப்பினும் மனித உழைப்பை பணியமர்த்துவதில் எந்த பிரச்சினையும் இல்லை.

படம் 9 இரும்புப் பணிகளில் தொழிலாளர்கள், வடகிழக்கு இங்கிலாந்து, 1861ல் வில்லியம் பெல்ஸ்காட்டால் வரையப்பட்டது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து பல கலைஞர்கள் தொழிலாளர்களை இலட்சியப்படுத்த தொடங்கினர். அவர்கள் நாட்டிற்காக கஷ்டங்களையும் வலியையும் அனுபவிப்பதைக் காட்டுகிறது.

2.1. தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை

சந்தையில் உழைப்பு மிகுதியானதால் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை பாதிக்கப்பட்டது. சாத்தியமான வேலைகள் பற்றிய செய்திகள் கிராமப் புறங்களுக்குச் சென்றதால், நூற்றுக்கணக் கானோர் நகரங்களுக்குச் சென்று அலைந்தனர். வேலையைப் பெறுவதற்கான உண்மையான சாத்தியம், நட்பு மற்றும் உறவினர் உறவுகளின் தற்போதைய வலையமைப்புகளைப் பொறுத்தது. உங்களுக்கு ஒரு தொழிற்சாலையில் உறவினர் அல்லது நண்பர் இருந்தால், உங்களுக்கு விரைவில் வேலை கிடைக்கும். ஆனால் அனைவருக்கும் சமூகத் தொடர்பு இல்லை. வேலை தேடுபவர்கள் பல வாரங்கள் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. தங்கள் இரவுகளை பாலங்களின் கீழ் அல்லது இரவு தங்குமிடங்களில் கழிக்க வேண்டியிருந்தது.

படம் 10, வீடற்றவர்கள் மற்றும் பசித்தவர்கள் 1874ல் சாமுவேல் லூக் பைல்ட்ஸால் வரையப்பட்ட ஓவியம் லண்டனில் வீடற்றவர்கள் ஒரு பண்ணை வீட்டில் இரவில் தங்குவதற்காக கட்டணச் சீட்டிற்கு விண்ணப்பித்தலை இந்த ஓவியம் காட்டுகிறது. ஏழைகள் வழிப்போக்கர்கள், அலைந்து திரிபவர்கள் மற்றும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவர்களுக்காக ஏழை சட்ட ஆணையர்களின் மேற்பார்வையின் கீழ் இங்கு தங்குமிடங்கள் பராமரிக்கப்பட்டன. இந்த பணிமனைகளில் தங்கியிருப்பது ஒரு அவமானகரமான அனுபவமாக இருந்தது. ஒவ்வொருவரும் நோயை சுமந்து கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்க மருத்துவ பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். அவர்களின் உடல்கள் சுத்தப்படுத்தப்பட்டன மற்றும் அவர்களின் ஆடைகள் சுத்திகரிக்கப்பட்டன. அவர்கள் கடின உழைப்பையும் செய்ய வேண்டியிருந்தது.

shelters. Some stayed in Night Refuges that were set up by private individuals; others went to the Casual Wards maintained by the Poor Law authorities.

Seasonality of work in many industries meant prolonged periods without work. After the busy season was over, the poor were on the streets again. Some returned to the countryside after the winter, when the demand for labour in the rural areas opened up in places. But most looked for odd jobs, which till the mid-nineteenth century were difficult to find.

Wages increased somewhat in the early nineteenth century. But they tell us little about the welfare of the workers. The average figures hide the variations between trades and the fluctuations from year to year. For instance, when prices rose sharply during the prolonged Napoleonic War, the real value of what the workers earned fell significantly, since the same wages could now buy fewer things. Moreover, the income of workers depended not on the wage rate alone. What was also critical was the period of employment: the number of days of work determined the average daily income of the workers. At the best of times till the mid-nineteenth century, about 10 per cent of the urban population were extremely poor. In periods of economic slump, like the 1830s, the proportion of unemployed went up to anything between 35 and 75 per cent in different regions.

The fear of unemployment made workers hostile to the introduction of new technology. When the **Spinning Jenny** was introduced in

Source B

A magistrate reported in 1790 about an incident when he was called in to protect a manufacturer's property from being attacked by workers:

'From the depredations of a lawless Banditti of colliers and their wives, for the wives had lost their work to spinning engines … they advanced at first with much insolence, avowing their intention of cutting to pieces the machine lately introduced in the woollen manufacture; which they suppose, if generally adopted, will lessen the demand for manual labour. The women became clamorous. The men were more open to conviction and after some expostulation were induced to desist from their purpose and return peaceably home.'

J.L. Hammond and B. Hammond, *The Skilled Labourer 1760-1832*, quoted in Maxine Berg, *The Age of Manufactures*.

Source

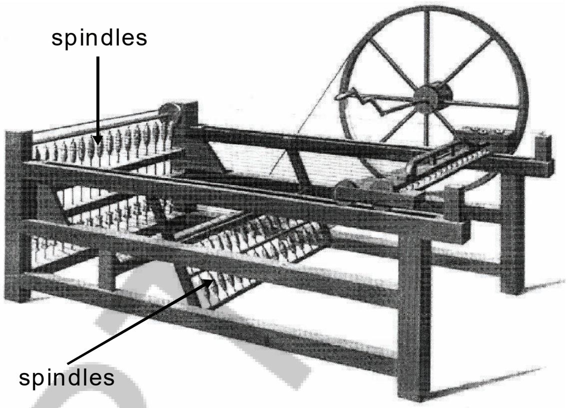

***Fig. 11** – A Spinning Jenny, a drawing by T.E. Nicholson, 1835.*
Notice the number of spindles that could be operated with one wheel.

New words

Spinning Jenny – Devised by James Hargreaves in 1764, this machine speeded up the spinning process and reduced labour demand. By turning one single wheel a worker could set in motion a number of spindles and spin several threads at the same time.

Discuss

Look at Figs. 3, 7 and 11, then reread source B. Explain why many workers were opposed to the use of the Spinning Jenny.

சிலர் தனிநபர்களால் அமைக்கப்பட்ட இரவு புகலிடங்களில் தங்கினர். மற்றவர்கள் ஏழை சட்ட அதிகாரிகளால் பராமரிக்கப்படும் சாதாரண வார்டுகளுக்குச் சென்றனர்.

பல தொழில்களில் பருவகால வேலை என்பது வேலை இல்லாமல் நீண்ட காலங்களை குறிக்கிறது. பரபரப்பான பருவகாலம் முடிந்ததும் ஏழைகள் மீண்டும் வீதிகளில் உள்ளனர். சிலர் குளிர்காலத்திற்குப் பிறகு கிராமப்புறங்களுக்குத் திரும்பினர். அப்போது உழைப்பிற்கான தேவை கிராமப்புறங்களில் பல இடங்களில் இருந்தது. ஆனால் பெரும்பாலானோர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதிவரை தேடுவதற்கும் கடினமாக இருந்த சிறு சிறு வேலைகளுக்காக எதிர்பார்த்திருந்தனர்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஓரளவிற்கு கூலிகள் அதிகரித்தன. ஆனால் தொழிலாளர்களின் நலன் பற்றி எங்களிடம் சிறிதளவும் கூறுவதில்லை. சராசரி புள்ளி விவரங்கள் வருடா வருடம் வணிகங்கள் மற்றும் ஏற்ற இறக்கங்களுக்கிடையே உள்ள மாறுபாடுகளை மறைக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, நீடித்த நெப்போலியனின் போரின்போது விலைகள் கடுமையாக உயர்ந்த போது, தொழிலாளர்கள் ஈட்டிய வருவாயின் உண்மை மதிப்பு கணிசமாகக் குறைந்தது. ஏனெனில் அதே ஊதியத்தைக் கொண்டு தற்போது குறைவான பொருட்களை மட்டுமே வாங்க இயலும். மேலும், தொழிலாளர்களின் வருமானம் ஊதிய விகிதத்தை மட்டும் சார்ந்திருக்கவில்லை. முக்கியமான கருத்து என்னவென்றால் வேலை செய்யும் காலம். பணிதினங்களின் எண்ணிக்கை தொழிலாளர்களின் சராசரி தின வருமானத்தை தீர்மானித்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை சிறந்த காலங்களில் நகர்ப்புற மக்கள் தொகையில் சுமார் 10 சதவீதம் பேர் மிகவும் ஏழைகளாக இருந்தனர் 1830கள் போன்ற பொருளாதார மந்தமான காலகட்டங்களில் வேலையற்றவர்களின் விகிதம் வெவ்வேறு பகுதிகளில் 35 முதல் 75 சதவீதம் வரை உயர்ந்தது.

வேலயில்லா திண்டாட்டம் குறித்த அச்சம் தொழிலாளர்களை புதிய தொழில்நுட்பத்தை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு விரோதமாக இருந்தது. நூற்கும் இயந்திரம் (Spinning Jenny) கம்பளித்தொழிலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது

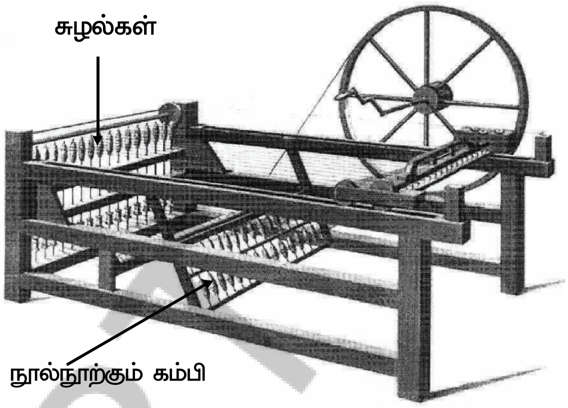

பபம் 11 1835ல் T.E.நிக்கல்சனால் வரையப்பட்ட நூற்கும் இயந்திரம் ஒரு சக்கரத்தால் இயக்கக்கூடிய சுழல்களின் எண்ணிக்கையை கவனிக்கவும்.

புதிய சொற்கள்

நூற்கும் இயந்திரம் – ஜேம்ஸ் ஹார்கிரீவ்வால் 1764ல் கண்டறியப்பட்ட இந்த இயந்திரம் நூற்கும் செயற்பாட்டை விரைவுபடுத்தியது. மனித உழைப்பின் தேவையைக் குறைத்தது. ஓர் ஒற்றைச் சக்கரத்தைச் சுழற்றுவதன் மூலம் ஒரு தொழிலாளி பல சுழல்களை இயக்கலாம் மற்றும் ஒரே நேரத்தில் பல நூல்களைச் சுற்றலாம்.

கலந்துரையாடவும்

3,7 மற்றும் 11 ஆம் படங்களைப் பார்க்கவும், பின் ஆ அதாரத்தை மீண்டும் படிக்கவும். நூற்கும் இயந்திரத்தை பயன்படுத்துவதை பல தொழிலாளர்கள் ஏன் எதிர்த்தனர் என்பதை விளக்கவும்.

ஆதாரம் ஆ

ஒரு மாஜிஸ்திரேட் 1790ல் ஒரு உற்பத்தியாளரின் தொழிலாளர்கள் தாக்கப்படாமல் பாதுகாக்க அழைக்கப்பட்ட ஒரு சம்பவம் பற்றி அறிக்கை செய்தார்.

சட்டமற்ற கொள்ளைக்கார சுரங்கத்தொழிலாளர்கள் மற்றும் அவர்களின் மனைவியரின் இழிவுகளிலிருந்து மனைவியர் நூற்பு இயந்திரங்களால் தங்களின் வேலைகளை இழந்ததால்.... அவர்கள் கம்பளி தயாரிப்பில் சமீபத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இயந்திரத்தை துண்டு துண்டாக வெட்டுவதற்கான தங்கள் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு முதலில் மிகவும் அவமானத்துடன் முன்னேறிச் சென்றனர். இதைப் பொதுவாக ஏற்றுக்கொண்டால் மனித உழைப்பின் தேவையை அது குறைத்துவிடும் என்று நினைத்தனர். ஆண்கள் மிகவும் நம்பிக்கையுடன் இருந்தனர். சிலர் எதிர்வாதங்கள் புரிந்தனர். பின்னர் அவர்களின் நோக்கங்களிலிருந்து விலகி அமைதியுடன் வீடு திரும்புமாறு தூண்டப்பட்டனர்.

ஜே,எஸ், ஹமாண்ட் மறும் பி. ஹமாண்ட் திறமையான தொழிலாளி 1760-1832 மேக்ஸின் பெர்க்கில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது. உற்பத்திகளின் காலம் எண்ணும் நூலில்

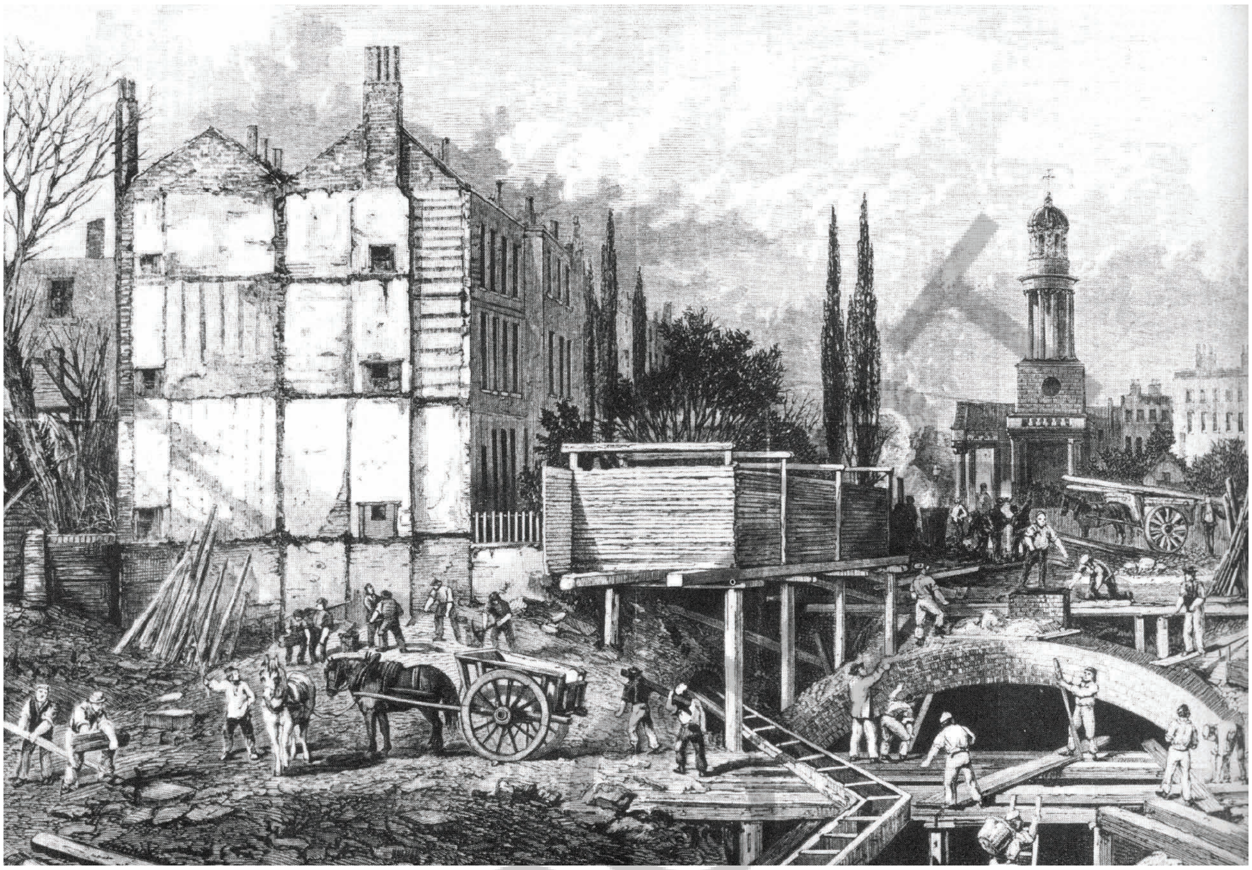

Fig. 12** – **A shallow underground railway being constructed in central London, **Illustrated Times***, 1868.*
From the 1850s railway stations began coming up all over London. This meant a demand for large numbers of workers to dig tunnels, erect timber scaffolding, do the brick and iron works. Job-seekers moved from one construction site to another.

the woollen industry, women who survived on hand spinning began attacking the new machines. This conflict over the introduction of the jenny continued for a long time.

After the 1840s, building activity intensified in the cities, opening up greater opportunities of employment. Roads were widened, new railway stations came up, railway lines were extended, tunnels dug, drainage and sewers laid, rivers embanked. The number of workers employed in the transport industry doubled in the 1840s, and doubled again in the subsequent 30 years.

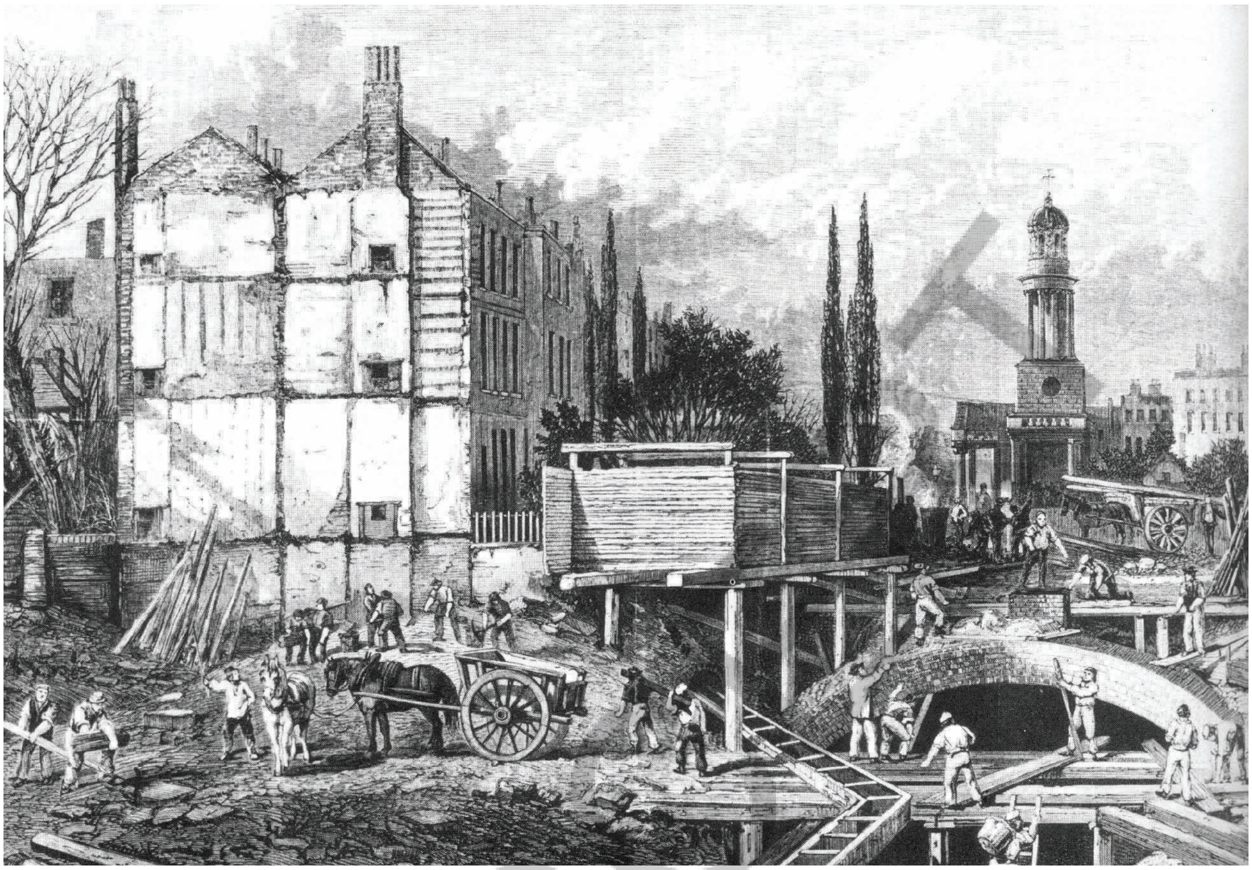

படம் 12 மத்திய லண்டனில் ஓர் ஆழமற்ற இரயில்பாதை அமைக்கப்படுகிறது. Illustrated Times 1868
1850களிலிருந்து லண்டன் முழுவதும் இரயில் நிலையங்கள் வரத்தொடங்கின. இதன் பொருள் சுரங்கங்கள் தோண்டுவதற்கும், மரச்சாரக்கட்டுகளை அமைப்பதற்கும் செங்கல் மற்றும் இரும்பு வேலைகளை செய்வதற்கும் ஏராளமான தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட்டனர். வேலை தேடுபவர்கள் ஒரு கட்டுமான தளத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்கு மாறினர்.

கம்பளித் தொழிலில், கை நூற்புகளில் பிழைப்பு நடத்திய பெண்கள் புதிய இயந்திரங்களைத் தாக்கத் தொடங்கினர். நூற்கும் இயந்திரத்தின் அறிமுகம் தொடர்பான இந்த மோதல் நீண்ட காலமாக தொடர்ந்தது.

1840களுக்குப் பிறகு, நகரங்களில் கட்டிட நடவடிக்கைகள் தீவிரமடைந்தன. அதிக வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. சாலைகள் அகலப்படுத்தப்பட்டன. புதிய இரயில் நிலையங்கள் வந்தன. இரயில் பாதைகள் நீட்டிக்கப்பட்டன. சுரங்கங்கள் தோண்டப்பட்டன. வடிகால் மற்றும் கால்வாய்கள் அமைக்கப்பட்டன. போக்குவரத்து துறையில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 1840களில் இரட்டிப்பாகியது. இவ்வெண்ணிக்கை அடுத்த 30 ஆண்டுகளில் மீண்டும் இரட்டிப்பாகியது.

3 Industrialisation in the Colonies

Let us now move to India to see how a colony industrialises. Once again we will look not only at factory industries but also at the non-mechanised sector. We will limit our discussion primarily to textile industries.

3.1 The Age of Indian Textiles

Before the age of machine industries, silk and cotton goods from India dominated the international market in textiles. Coarser cottons were produced in many countries, but the finer varieties often came from India. Armenian and Persian merchants took the goods from Punjab to Afghanistan, eastern Persia and Central Asia. Bales of fine textiles were carried on camel back via the north-west frontier, through mountain passes and across deserts. A vibrant sea trade operated through the main pre-colonial ports. Surat on the Gujarat coast connected India to the Gulf and Red Sea Ports; Masulipatam on the Coromandel coast and Hoogly in Bengal had trade links with Southeast Asian ports.

A variety of Indian merchants and bankers were involved in this network of export trade – financing production, carrying goods and supplying exporters. Supply merchants linked the port towns to the inland regions. They gave advances to weavers, procured the woven cloth from weaving villages, and carried the supply to the ports. At the port, the big shippers and export merchants had brokers who negotiated the price and bought goods from the supply merchants operating inland.

By the 1750s this network, controlled by Indian merchants, was breaking down.

The European companies gradually gained power – first securing a variety of concessions from local courts, then the monopoly rights to trade. This resulted in a decline of the old ports of Surat and Hoogly through which local merchants had operated. Exports from these ports fell dramatically, the credit that had financed the earlier trade began drying up, and the local bankers slowly went bankrupt. In the last years of the seventeenth century, the gross value of trade that passed through Surat had been Rs 16 million. By the 1740s it had slumped to Rs 3 million.

Activity

On a map of Asia, find and draw the sea and land links of the textile trade from India to Central Asia, West Asia and Southeast Asia.

APSCERT

ஒரு குடியேற்ற நாடு எவ்வாறு தொழில்மயமாகிறது என்பதைக் காண நாம் தற்போது இந்தியாவிற்குச் செல்வோம். மீண்டும் ஒருமுறை நாம் தொழிற்சாலைத் தொழில்கள் மட்டுமின்றி இயந்திரமயமாக்கப்படாத துறைகளையும் காண்போம். நம் கலந்துரையாடலை முதலில் நெசவுத் தொழில்களுக்கு உட்படுத்துவோம்.

3.1 இந்திய நெசவுத் தொழில்களின் காலம்

இயந்திர தொழில்களின் காலத்திற்கு முன் நெசவுத் துறையில் சர்வதேச சந்தையில் இந்தியாவின் பட்டு மற்றும் பருத்திப்பொருட்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தியது. கரடுமுரடான பருத்திகள் பல நாடுகளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. ஆனால் சிறந்த வகைகள் பெரும்பாலும் இந்தியாவிலிருந்து வந்தன. அர்மீனியா மற்றும் பாரசீக மன்னர்கள் பஞ்சாபிலிருந்து ஆப்கானிஸ்தான், கிழக்கு பெர்சியா மற்றும் மத்திய ஆசியாவிற்கு பொருட்களை எடுத்துச்சென்றனர். வடமேற்கு எல்லை வழியாகவும் பாலைவனங்கள் வழியாகவும் ஒட்டகத்தின் மீது சிறந்த துணி மூட்டைகள் கொண்டு செல்லப்பட்டன. ஒரு துடிப்பான கடல் முக்கிய முந்தைய-காலனித்துவ துறைமுகங்கள் வழியாக செயல்பட்டது. குஜராத் கடற்கரையில் உள்ள சூரத், இந்தியாவை வளைகுடா மற்றும் செங்கடல் துறை முகங்களுடன் இணைத்தது. கோரமண்டல கடற்கரையிலுள்ள மசூலிப்பட்டினம் மற்றும் வங்காளத்தில் உள்ள ஹுக்ளி ஆகியவை தென்கிழக்கு ஆசிய துறைமுகங்களுடன் வணிகத்தொடர்புகளை கொண்டிருந்தன.

செயல்

ஆசியாவின் வரைபடத்தில் மற்றும் நில இணைப்புகள் வாயிலாக நெசவு வணிகம் இந்தியாவிலிருந்து மத்திய ஆசியா மேற்கு ஆசியா மற்றும் தென் கிழக்கு ஆசியாவில் நடைபெற்றதைக் கண்டறிந்து வரையவும்.

பல்வேறு இந்திய வணிகர்கள் மற்றும் வங்கியாளர்கள் இந்த ஏற்றுமதி வணிகத்தில் உற்பத்திக்கு நிதியளித்தல், பொருட்களை எடுத்துச்செல்லுதல், ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு பொருட்களை அளித்தல் – போன்ற செயல்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர். விநியோக வணிகர்கள் துறைமுக நகரங்களை உள்நாட்டுப் பகுதிகளுடன் இணைத்தனர். அவர்கள் நெசவாளர்களுக்கு முன்பணம் கொடுத்தனர். நெசவுத் துணிகளை நெசவு கிராமங்களிலிருந்து வாங்கி, துறைமுகங்களுக்கு விநியோகம் செய்தனர். துறைமுகத்தில் பெரிய ஏற்றுமதியாளர்கள் மற்றும் ஏற்றுமதி வியாபாரிகள், உள்நாட்டில் செயல்படும் விநியோக வியாபாரிகளிடம் விலைபேசி பொருட்களை வாங்கும் தரகர்கள் இருந்தனர்.

1750களில் இந்திய வணிகர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வியாபாரத் தொடர்புகள் உடைந்தது. ஐரோப்பிய நிறுவனங்கள் படிப்படியாக அதிகாரத்தைப் பெற்றன. முதலில் உள்ளூர் நீதிமன்றங்களிலிருந்து பல்வேறு சலுகைகளைப் பெற்றன. பின்னர் வர்த்தகத்திற்கான எதேச்சதிகார உரிமைகளைப் பெற்றன. இது உள்ளூர் வணிகர்கள் இயக்கி வந்த சூரத் மற்றும் ஹுக்ளியின் பழைய துறைமுகங்களின் வீழ்ச்சிக்கு வழி வகுத்தது. இந்த துறைமுகங்களிலிருந்து ஏற்றுமதி வியக்கத்தக்க முறையில் வீழ்ச்சியடைந்தது. முந்தைய வர்த்தகத்திற்கு நீதியளித்த கடன் வறண்டுபோகத் தொடங்கியது. மேலும் உள்ளூர் வங்கியாளர்கள் மெதுவாக திவாலாகி விட்டனர். பதினேழாம் நூற்றாண்டின் கடைசி ஆண்டுகளில் சூரத் வழியாகச் சென்ற வர்த்தகத்தின் மொத்த மதிப்பு ரூ.16 மில்லியனாக இருந்தது. அது 1740களில் ரூ.3 மில்லியனாக சரிந்தது.

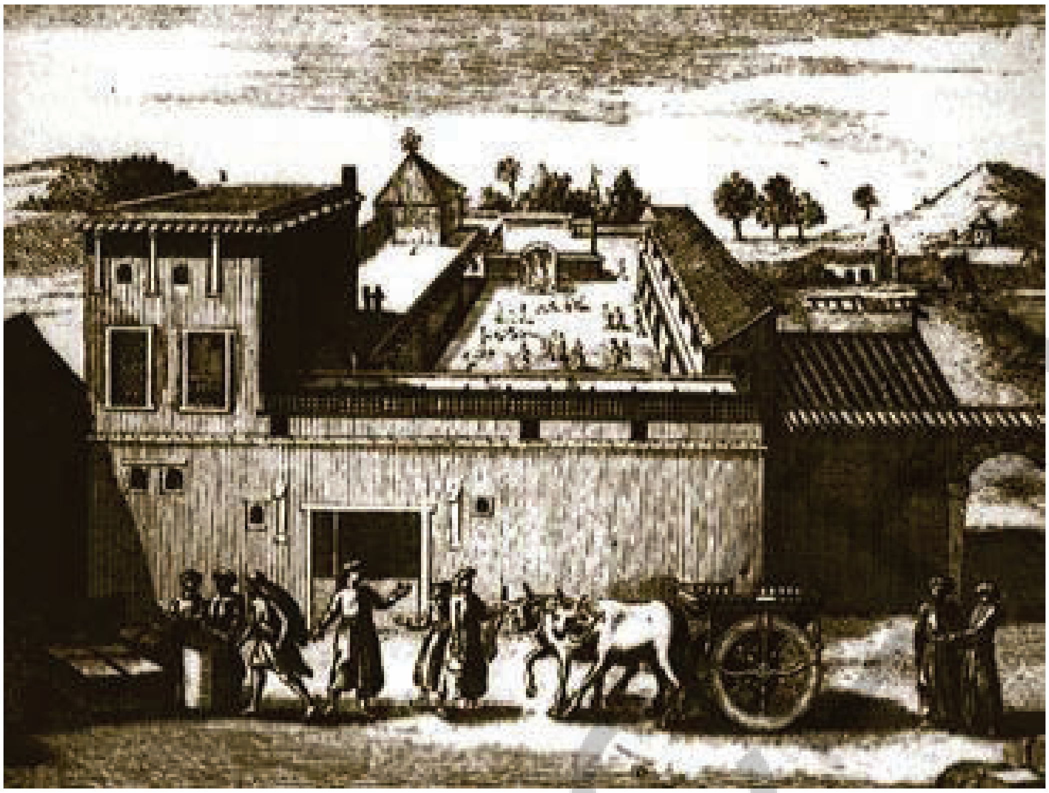

Fig. 13 – The English factory at Surat, a seventeenth-century drawing.

While Surat and Hoogly decayed, Bombay and Calcutta grew. This shift from the old ports to the new ones was an indicator of the growth of colonial power. Trade through the new ports came to be controlled by European companies, and was carried in European ships. While many of the old trading houses collapsed, those that wanted to survive had to now operate within a network shaped by European trading companies.

How did these changes affect the life of weavers and other artisans?

3.2 What Happened to Weavers?

The consolidation of East India Company power after the 1760s did not initially lead to a decline in textile exports from India. British cotton industries had not yet expanded and Indian fine textiles were in great demand in Europe. So the company was keen on expanding textile exports from India.

Before establishing political power in Bengal and Carnatic in the 1760s and 1770s, the East India Company had found it difficult to ensure a regular supply of goods for export. The French, Dutch,

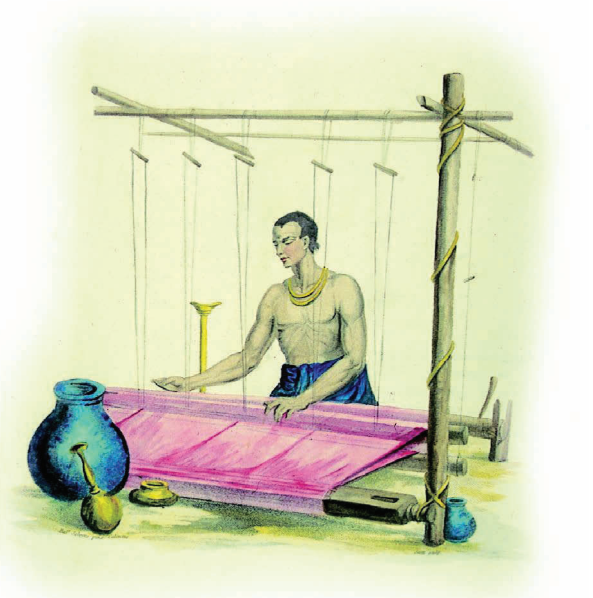

Fig. 14 – A weaver at work, Gujarat.

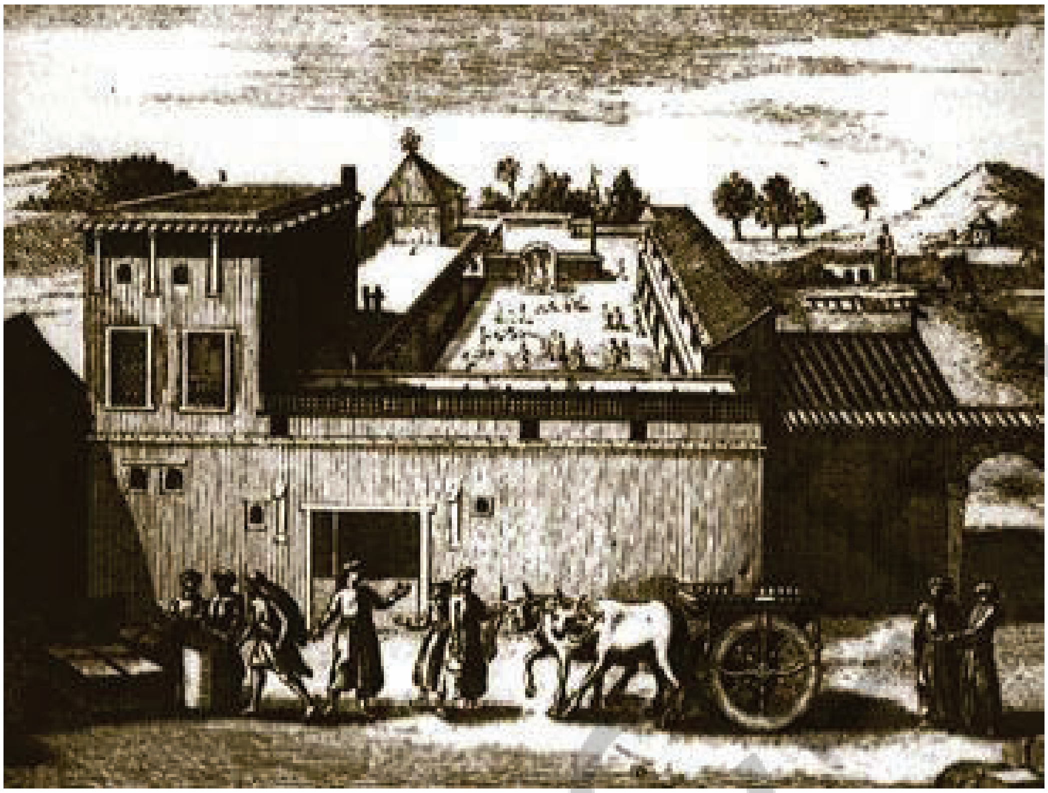

படம் 13 சூரத்திலுள்ள ஆங்கிலேயே தொழிற்சாலை பதினேழாம் நூற்றாண்டின் வரைபடம்

சூரத் மற்றும் ஹூக்ளி அழிந்த போது பம்பாய் மற்றும் கல்கத்தா வளர்ந்தன. பழைய துறைமுகங்களிலிருந்து புதிய துறைமுகங்களுக்கு இந்த மாற்றம் காலனித்துவ சக்தியின் வளர்ச்சியின் குறிகாட்டியாக இருந்தது. புதிய துறைமுகங்கள் மூலம் வர்த்தகம் ஐரோப்பிய நிறுவனங்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு ஐரோப்பிய கப்பல்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. பழைய வர்த்தக நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டன. பிழைப்பதற்காக ஏழைத் தொழிலாளர்கள் ஐரோப்பிய வர்த்தக நிறுவனங்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட வலையமைப்பிற்குள் செயல்பட வேண்டியிருந்தது.

இந்த மாற்றங்கள் நெசவாளர்கள் மற்றும் பிற கைவினைஞர்களின் வாழ்வை எவ்வாறு பாதித்தன?

3.2 நெசவாளர்களுக்கு என்ன நடந்தது?

1760களுக்குப் பிறகு கிழக்கிந்திய கம்பெனி அதிகாரத்தை ஒருங்கிணைத்ததால் இந்தியாவின் நெசவு ஏற்றுமதியில் சரிவு ஏற்படவில்லை. ஆங்கிலேயரின் பருத்தித் தொழில்கள் இன்னும் விரிவடையவில்லை மற்றும் இந்திய நூல் துணிகளுக்கு ஐரோப்பாவில் பெரும் தேவை இருந்தது. எனவே இந்தியாவில் இருந்து நெசவு ஏற்றுமதியை விரிவுபடுத்துவதில் நிறுவனம் ஆர்வமாக இருந்தது.

1760 மற்றும் 1770களில் வங்காளத்திலும் கர்நாடகத்திலும் அரசியல் அதிகாரத்தை நிறுவுவதற்கு முன்பு கிழக்கிந்திய கம்பெனி ஏற்றுமதிக்கான சரக்குகளின் வழக்கமான விநியோகத்தை உறுதி செய்வது கடினமாக இருந்தது. பிரெஞ்சு, டச்சு மற்றும்

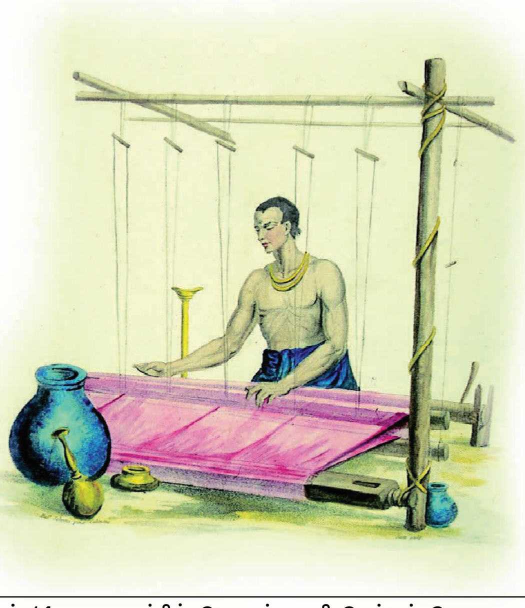

படம் 14 – குஜராத்தில் நெசவுப் பணி செய்யும் நெசவாளர்

Portuguese as well as the local traders competed in the market to secure woven cloth. So the weaver and supply merchants could bargain and try selling the produce to the best buyer. In their letters back to London, Company officials continuously complained of difficulties of supply and the high prices.

However, once the East India Company established political power, it could assert a monopoly right to trade. It proceeded to develop a system of management and control that would eliminate competition, control costs, and ensure regular supplies of cotton and silk goods. This it did through a series of steps.

First: the Company tried to eliminate the existing traders and brokers connected with the cloth trade, and establish a more direct control over the weaver. It appointed a paid servant called the *gomastha* to supervise weavers, collect supplies, and examine the quality of cloth.

Second: it prevented Company weavers from dealing with other buyers. One way of doing this was through the system of advances. Once an order was placed, the weavers were given loans to purchase the raw material for their production. Those who took loans had to hand over the cloth they produced to the *gomastha*. They could not take it to any other trader.

As loans flowed in and the demand for fine textiles expanded, weavers eagerly took the advances, hoping to earn more. Many weavers had small plots of land which they had earlier cultivated along with weaving, and the produce from this took care of their family needs. Now they had to lease out the land and devote all their time to weaving. Weaving, in fact, required the labour of the entire family, with children and women all engaged in different stages of the process.

Soon, however, in many weaving villages there were reports of clashes between weavers and *gomasthas*. Earlier supply merchants had very often lived within the weaving villages, and had a close relationship with the weavers, looking after their needs and helping them in times of crisis. The new *gomasthas* were outsiders, with no long-term social link with the village. They acted arrogantly, marched into villages with **sepoys** and peons, and punished weavers for delays in supply – often beating and flogging them. The weavers lost the space to bargain for prices and sell to different buyers: the price they received from the Company was miserably low and the loans they had accepted tied them to the Company.

New words

Sepoy – This is how the British pronounced the word *sipahi,* meaning an Indian soldier in the service of the British

APSCERT

போர்த்துகீசியரும் உள்ளூர் வியாபாரிகளும் நெய்த துணியைப் பாதுகாக்க சந்தையில் போட்டியிட்டனர். எனவே நெசவாளர் மற்றும் விநியோக வணிகர்கள் பேரம் பேசி விளைபொருட்களை வாங்குபவருக்கு விற்க முயற்சி செய்யலாம். லண்டனுக்குத் திரும்பிய கடிதங்களில், நிறுவன அதிகாரிகள் தொடர்ந்து விநியோகத்தில் உள்ள சிரமங்கள் மற்றும் அதிக விலைகள் குறித்து புகார் கூறினர். இருப்பினும் கிழக்கிந்திய கம்பெனி அரசியல் அதிகாரத்தை நிறுவியவுடன் அது வர்த்தகத்தில் எதேச்சதிகார உரிமையை நிலைநாட்ட முடியும். இது போட்டியை நீக்கக்கூடிய விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய பருத்தி மற்றும் பட்டுப் பொருட்களின் வழக்கமான விநியோகத்தை உறுதி செய்யும் மேலாண்மை மற்றும் கட்டுப்பாட்டு முறையை இது உருவாக்கியது. இது தொடர்ச்சியான படிநிலைகள் மூலம் செய்யப்பட்டது. முதலாவதாக துணி வணிகத்துடன் தொடர்புடைய தற்போதைய வர்த்தகர்கள் மற்றும் தரகர்களை அகற்றவும், நெசவாளர் மீது நேரடிக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தவும் கம்பெனி முயற்சித்தது நெசவாளர்களை சேகரிக்கவும், துணியின் தரத்தை ஆராயவும் குமாஸ்தா என்னும் ஊதிய ஊழியரை அது நியமித்தது.

இரண்டாவதாக இது கம்னெி நெசவாளரை மற்ற வாங்குபவர்களுடன் கையாள்வதைத் தடுத்தது. இதைச் செய்வதற்காக ஒரு வழி முன்பணம் தரும்முறை ஆகும். பொருட்களை வாங்க விண்ணப்பித்தவுடன் நெசவாளர்களுக்கு தங்கள் உற்பத்திக்கான மூலப்பொருட்களை வாங்குவதற்கு கடன் வழங்கப்பட்டது. கடன் வாங்கியவர்கள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்த துணியை குமாஸ்தாவிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். அவர்களால் வேறு எந்த வியாபாரியிடமும் எடுத்துச்செல்ல இயலவில்லை.

கடன்கள் புழங்கி, நுண்ணிய ஆடைகளுக்கான தேவை அதிகரித்ததால் நெசவாளர்கள் அதிக வருவாய் கிடைக்கும் என்னும் நம்பிக்கையில் முன்பணத்தை ஆர்வத்துடன் பெற்றுக்கொண்டனர். பல நெசவாளர்கள் முன்பு நெசவுடன் சேர்ந்து பயிரிட்டிருந்த சிறிய நிலங்களைக் கொண்டிருந்தனர். மேலும் அதிலிருந்து கிடைக்கும் விளைச்சல்கள் அவர்களது குடும்பத்தேவைகளை நிறைவு செய்தன. தற்போது அவர்கள் நிலத்தை குத்தகைக்கு விட்டு, நெசவுத் தொழிலுக்கு முழு நேரத்தையும் செலவிட வேண்டியிருந்தது. உண்மையில் நெசவுக்கு, அதன் பல்வேறு செயல்முறை படிநிலைகளின் குழந்தைகள் பெண்கள் உட்பட முழு குடும்பத்தினரின் உழைப்பும் தேவைப்பட்டது.

இருப்பினும் விரைவிலேயே பல நெசவு கிராமங்களில் நெசவாளர்களுக்கும் குமாஸ்தாக்களுக்குமிடையே மோதல்கள் ஏற்பட்டதாக அறிக்கைகள் வந்தன. முந்தைய விநியோக வணிகர்கள் பெரும்பாலும் நெசவு கிராமங்களில், வசித்து வந்தனர். மேலும் நெசவாளர்களுடன் நெருங்கிய உறவைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களின் தேவைகளை கவனித்து, நெருக்கடி காலங்களில் அவர்களுக்கு உதவினர். புதிய குமாஸ்தாக்கள் கிராமத்துடன் நீண்டகால சமூகத்தொடர்பு இல்லாத வெளியாட்களாவர். அவர்கள் ஆணவத்துடன் செயல்பட்டனர். சிப்பாய்கள் மற்றும் ஏவலர்களுடன் கிராமங்களுக்கு அணிவகுத்துச் சென்றனர். மேலும் விநியோகத்தில் தாமதம் ஏற்பட்டதற்காக நெசவாளர்களை தண்டித்தனர் – அவ்வப்போது அடித்தும் கசையடியும் தரப்பட்டது. நெசவாளர்கள் விலைக்கு பேரம் பேசுவதற்கும் வாங்குபவர்களுக்கு விற்பதற்கும் இடமிழந்தனர். கம்பெனியிடமிருந்து அவர்கள் பெற்ற விலை மிகவும் குறைவாக இருந்தது மற்றும் அவர்கள் வாங்கிய கடன்கள் அவர்களை கம்பெனியுடன் இணைத்தன.

புதிய சொற்கள்

சிப்பாய் – ஆங்கிலேயர்கள் சிபாஹி என்ற சொல்லை இப்படித்தான் உச்சரித்தனர். அதாவது ஆங்கிலேயர்களின் சேவையில் இருக்கும் இந்திய வீரர்.

In many places in Carnatic and Bengal, weavers deserted villages and migrated, setting up looms in other villages where they had some family relation. Elsewhere, weavers along with the village traders revolted, opposing the Company and its officials. Over time many weavers began refusing loans, closing down their workshops and taking to agricultural labour.

By the turn of the nineteenth century, cotton weavers faced a new set of problems.

3.3 Manchester Comes to India

In 1772, Henry Patullo, a Company official, had ventured to say that the demand for Indian textiles could never reduce, since no other nation produced goods of the same quality. Yet by the beginning of the nineteenth century we see the beginning of a long decline of textile exports from India. In 1811-12 piece-goods accounted for 33 per cent of India's exports; by 1850-51 it was no more than 3 per cent.

Why did this happen? What were its implications?

As cotton industries developed in England, industrial groups began worrying about imports from other countries. They pressurised the government to impose import duties on cotton textiles so that Manchester goods could sell in Britain without facing any competition from outside. At the same time industrialists persuaded the East India Company to sell British manufactures in Indian markets as well. Exports of British cotton goods increased dramatically in the early nineteenth century. At the end of the eighteenth century there had been virtually no import of cotton piece-goods into India. But by 1850 cotton piece-goods constituted over 31 per cent of the value of Indian imports; and by the 1870s this figure was over 50 per cent.

Cotton weavers in India thus faced two problems at the same time: their export market collapsed, and the local market shrank, being glutted with Manchester imports. Produced by machines at lower costs, the imported cotton goods were so cheap that weavers could not easily compete with them. By the 1850s, reports from most weaving regions of India narrated stories of decline and desolation.

By the 1860s, weavers faced a new problem. They could not get sufficient supply of raw cotton of good quality. When the American

Source C

The Commissioner of Patna wrote:

'It appears that twenty yeas ago, a brisk trade was carried on in the manufacture of cloth at Jahanabad, and Behar, which has in the former place entirely ceased, while in the latter the amount of manufacture is very limited, in consequence of the cheap and durable goods from Manchester with which the Native manufactures are unable to compete.'

Quoted in J. Krishnamurty, 'Deindustrialisation in Gangetic Bihar during the nineteenth century', *The Indian Economic and Social History Review*, 1985.

Source

Source D

Reporting on the Koshtis, a community of weavers, the *Census Report of Central Provinces* stated:

'The Koshtis, like the weavers of the finer kinds of cloth in other parts of India, have fallen upon evil times. They are unable to compete with the showy goods which Manchester sends in such profusion, and they have of late years emigrated in great numbers, chiefly to Berar, where as day labourers they are able to obtain wages …'

Census Report of Central Provinces, 1872, quoted in Sumit Guha, 'The handloom industry in Central India, 1825-1950', *The Indian Economic and Social History Review.*

Source

APSCERT

கர்நாடகா மற்றும் வங்காளத்தில் பல இடங்களில் நெசவாளர்கள் கிராமங்களை விட்டு வெளியேறி பிற இடங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்து தங்களுடைய உறவினர் இருக்கும் பிற கிராமங்களில் தறிகளை அமைத்துக்கொண்டனர். மற்ற இடங்களில், கிராமத்துடன் நெசவாளர்கள் கம்பெனியையும் அதன் அதிகாரிகளையும் எதிர்த்து வணிகர்கள் கிளர்ச்சி செய்தனர். அதிக நேரம் பல நெசவாளர்கள் கடன்களை மறுத்து தங்கள் பட்டறைகளை மூடத்தொடங்கினர். மேலும் விவசாயத் தொழிலை மேற்கொண்டனர்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பருத்தி நெசவாளர்கள் புதிய சிக்கல்களின் தொகுப்பினை எதிர்கொண்டனர்.

3.3 மான்செஸ்டர் இந்தியாவிற்கு வருகிறது.

1772ஆம் ஆண்டில் கம்பெனி அதிகாரியான ஹென்றி படுல்லோ, "வேறு எந்த நாடும் ஒரே தரமான பொருட்களை உற்பத்திசெய்ய முடியாது என்பதால் இந்திய ஆடைகளுக்கான தேவையை குறைக்க முடியாது" என்று துணிகரமாகக் கூறினார். இருப்பினும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்தியாவிலிருந்து நெசவு ஏற்றுமதிகளில் நீண்ட வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. 1811-12ல் இந்திய ஏற்றுமதியில் 33 சதவீதம் துண்டுப்பொருட்கள் இருந்தன. 1850-51 க்குள் அது 3 சதவிகிதத்திற்கு மேல் இல்லை. இது ஏன் நடந்தது? அதன் தாக்கங்கள் என்ன? இங்கிலாந்தில் பருத்தித் தொழில்கள் வளர்ந்தவுடன் தொழில்துறைக் குழுக்கள் மற்ற நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்வது பற்றி கவலைபடத் தொடங்கின. அவர்கள் பருத்தி ஆடைகள் மீது இறக்குமதி சுங்கவரிகளை விதிக்குமாறு அரசாங்கத்தை வலியுறுத்தினர். அதனால் மான்செஸ்டர் பொருட்கள் பிரிட்டனில் வெளியிலிருந்து எவ்விதப்போட்டியையும் எதிர்கொள்ளாமல் விற்க இயலும். அதே சமயம் தொழிலதிபர் கிழக்கிந்திய கம்பெனியை பிரிட்டீஷ் உற்பத்திப் பொருட்களை இந்திய சந்தைகளில் விற்குமாறு தூண்டினர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பிரிட்டிஷ் பருத்திப் பொருட்களின் ஏற்றுமதி வியக்கத் தக்க வகையில் அதிகரித்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முடிவில் பருத்தி துண்டுப் பொருட்கள் இந்தியாவில் இறக்குமதி செய்யப்படவில்லை. ஆனால் 1850க்குள் பருத்தி துண்டுப் பொருட்களின் இந்திய இறக்குமதி மதிப்பு 31 சதவீதத்திற்கும் மேலாக இருந்தது. மேலும் 1870க்குள் இந்த எண்ணிக்கை 50 சதவிகிதத்திற்கும் அதிகமாக இருந்தது. இந்தியாவில் பருத்தி நெசவாளர்கள் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டனர். அவர்களின் ஏற்றுமதி வீழ்ச்சியடைந்தது, மற்றும் உள்ளூர் சந்தையில் சரிவு ஏற்பட்டு மான்செஸ்டர் இறக்குமதிகளால் நிரம்பி வழிந்தது. குறைந்த செலவுகளைக் கொண்டு இயந்திரங்களால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பருத்திப் பொருட்கள் மலிவாக இருந்ததால் நெசவாளர்களால் அவற்றுடன் போட்டியிட முடியவில்லை. 1850களில் இந்தியாவின் பெரும்பாலான நெசவுப் பகுதிகளிலிருந்து வந்த அறிக்கைகள் வீழ்ச்சி மற்றும் மக்களின் இழிநிலையின் கதைகளை விவரிக்கின்றன.

1860களில் நெசவாளர்கள் ஒரு புதிய சிக்கலை எதிர்கொண்டனர். அவர்களால் நல்ல தரமான கச்சா பருத்தியை போதுமான அளவில் பெற இயலவில்லை. அமெரிக்காவில்

ஆதாரம் -இ

பாட்னாவின் ஆணையர் எழுதியது.
இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் ஜஹானாபாத் மற்றும் பெஹாரில் துணி தயாரிப்பில் விறுவிறுப்பான வர்த்தகம் மேற்கொள்ளப் பட்டதாகத் தெரிகிறது. அது முந்தைய இடத்தில் முற்றிலுமாக நிறுத்தப்பட்டு பிந்தைய இடத்தில் உற்பத்தியின் அளவு வரம்பிற்குட்படுத்தப்பட்டிருந்தது. மான்செஸ்டரிலிருந்து வந்த மலிவான நீடித்த பொருட்களின் விளைவால் பூர்வீக உற்பத்தியாளர்களால் போட்டியிட இயலவில்லை. 'பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கங்கை பீகாரில் தொழில் நீக்கம்' என்னும் கட்டுரையில் ஜே.கிருஷ்ண மூர்த்தியால் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது. 1985ன் வெளியான இந்திய பொருளாதார மற்றும் சமூக வரலாற்று மீள்பார்வையி லிருந்து எடுத்தாளப்பட்டது.

ஆதாரம் -ஈ

மத்திய மாகாணங்களின் கணக்கெடுப்பு அறிக்கையில் நெசவாளர்களின் ஒரு சமூகமான கோஷ்டிகளின் மீதான அறிக்கை கூறுகையில், இந்தியாவின் பிற பகுதிகளின் நுண்வகை துணிகளை நெய்யும் நெசவாளர்கள் போன்று கோஷ்டியினர் கெட்ட காலங்களை அனுபவித்தனர். அவர்களால் மான்செஸ்டரிலிருந்து பேரளவில் அனுப்பப் பட்ட பகட்டான பொருட்களுடன் போட்டியிட முடியவில்லை மற்றும் அண்மையில் பெரும் எண்ணிக்கையில் பெரார் போன்ற முக்கிய நகரங்களுக்கு குடிபெயர்ந்து தினக்கூலி களாக அங்கு கூலிகளைப் பெற்றனர்.

1872ல் வெளியான மத்திய மாகாணங்களின் கணக்கெடுப்பு அறிக்கையில் சுமித் குஹா என்பவர் 1825-1950களில் மத்திய இந்தியாவின் கைத்தறித் தொழில் குறித்து மேற்கோளிட்டார்.
- இந்திய பொருளாதார மற்றும் சமூக வரலாற்று மீள்பார்வை.

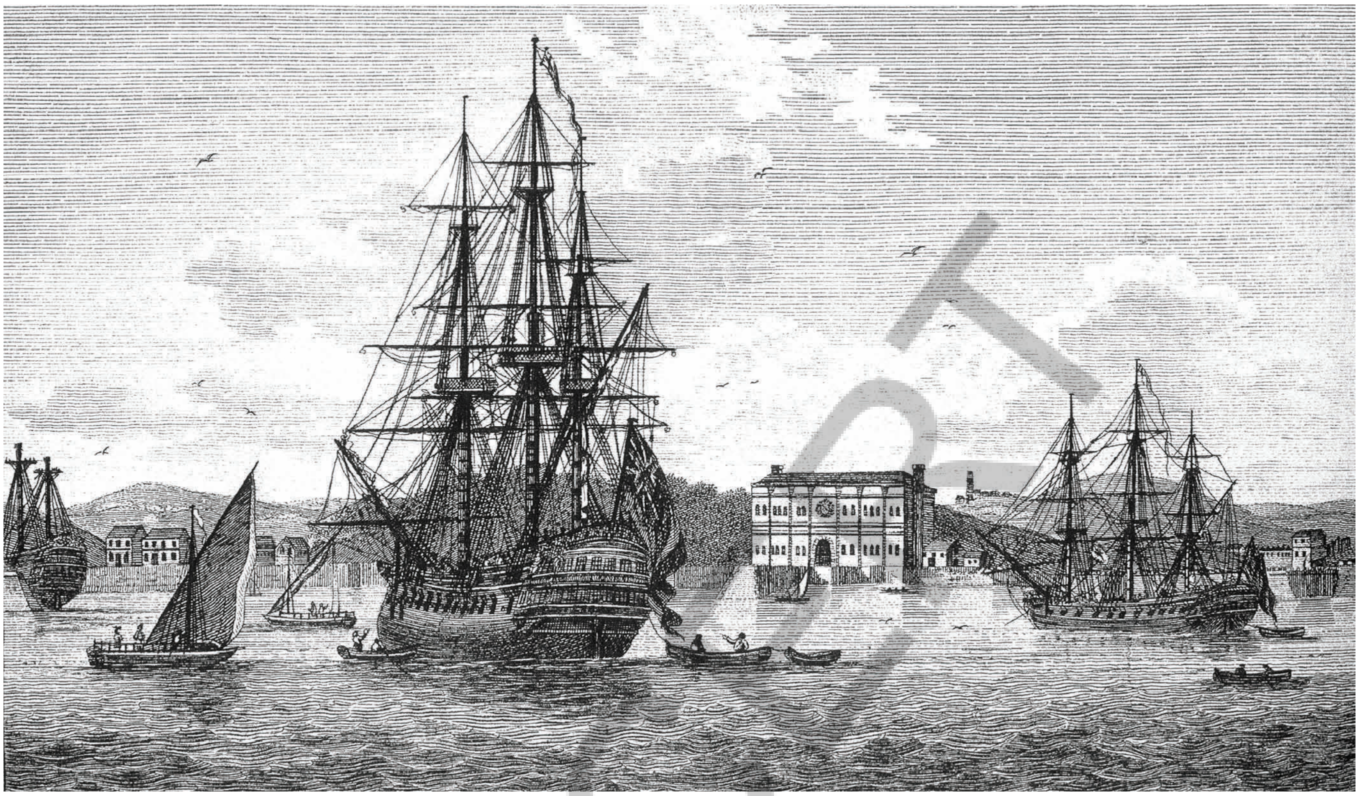

Fig. 15 – ***Bombay harbour, a late-eighteenth-century drawing.***
Bombay and Calcutta grew as trading ports from the 1780s. This marked the decline of the old trading order and the growth of the colonial economy.

Civil War broke out and cotton supplies from the US were cut off, Britain turned to India. As raw cotton exports from India increased, the price of raw cotton shot up. Weavers in India were starved of supplies and forced to buy raw cotton at exorbitant prices. In this, situation weaving could not pay.

Then, by the end of the nineteenth century, weavers and other craftspeople faced yet another problem. Factories in India began production, flooding the market with machine-goods. How could weaving industries possibly survive?

APSCERT

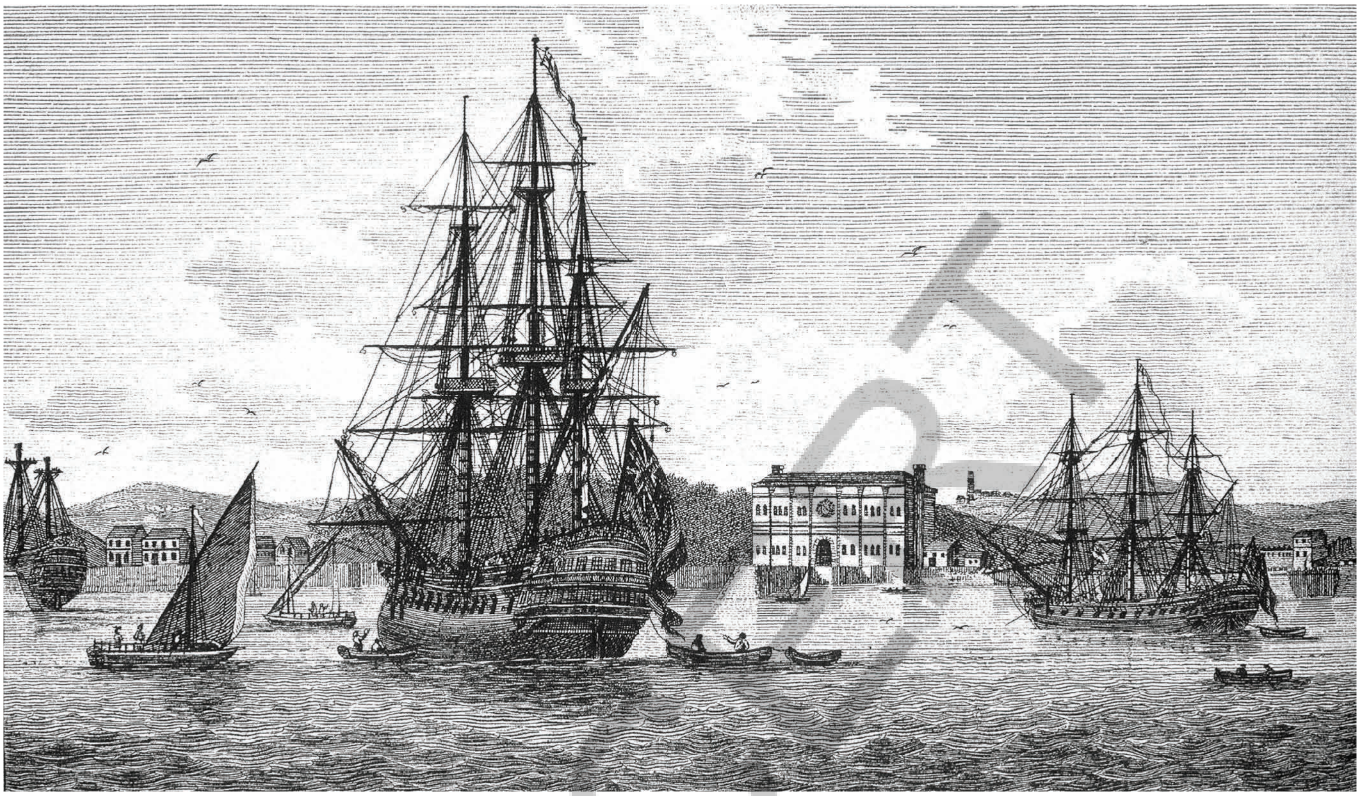

படம் 15-பம்பாய் துறைமுகம், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியின் ஓவியம்/வரைபடம் 1780களிலிருந்து பம்பாய் மற்றும் கல்கத்தா வணிகத் துறைமுகங்களாக வளர்ந்தன. இது பழைய வணிக முறையின் வீழ்ச்சியையும் குடியேற்ற ஆட்சிகால பொருளாதார வளர்ச்சியையும் குறிப்பிடுகிறது.

உள் நாட்டுப் போர் மூண்டது மற்றும் அமெரிக்காவிலிருந்து பருத்தி அளிப்புகள் நின்று விட்டதால் பிரிட்டன் இந்தியாவை நோக்கித் திரும்பியது. இந்தியாவிலிருந்து கச்சா பருத்தி ஏற்றுமதிகள் அதிகரித்ததால் கச்சா பருத்தியின் விலை உயர்ந்தது. இந்திய நெசவாளர்கள் பொருட்களின்றி வாடினர். மேலும் கச்சா பருத்தியை அதிக விலைக்கு வாங்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்தனர். இதில் நெசவுக்கு பணம் செலுத்த முடியாமல் போனது. பின்னர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முடிவில் நெசவாளர்களும் பிற கைவினைஞர்களும் மற்றொரு பிரச்சினையை எதிர்கொண்டனர். இந்தியாவில் தொழிற்சாலைகள் உற்பத்தியைத் தொடங்கின. அதனால் இயந்திரத்தால் தயாரான பொருட்களால் சந்தை நிரம்பி வழிந்தது. இவ்வாறிருக்க, நெசவுத் தொழில்கள் எவ்வாறு நீடித்திருக்கும்?

AP SCERT

4 Factories Come Up

The first cotton mill in Bombay came up in 1854 and it went into production two years later. By 1862 four mills were at work with 94,000 spindles and 2,150 looms. Around the same time jute mills came up in Bengal, the first being set up in 1855 and another one seven years later, in 1862. In north India, the Elgin Mill was started in Kanpur in the 1860s, and a year later the first cotton mill of Ahmedabad was set up. By 1874, the first spinning and weaving mill of Madras began production.

Who set up the industries? Where did the capital come from? Who came to work in the mills?

Fig. 16 – Jamsetjee Jeejeebhoy.
Jeejeebhoy was the son of a Parsi weaver. Like many others of his time, he was involved in the China trade and shipping. He owned a large fleet of ships, but competition from English and American shippers forced him to sell his ships by the 1850s.

4.1 The Early Entrepreneurs

Industries were set up in different regions by varying sorts of people. Let us see who they were.

The history of many business groups goes back to trade with China. From the late eighteenth century, as you have read in your book last year, the British in India began exporting opium to China and took tea from China to England. Many Indians became junior players in this trade, providing finance, procuring supplies, and shipping consignments. Having earned through trade, some of these businessmen had visions of developing industrial enterprises in India. In Bengal, Dwarkanath Tagore made his fortune in the China trade before he turned to industrial investment, setting up six joint-stock companies in the 1830s and 1840s. Tagore's enterprises sank along with those of others in the wider business crises of the 1840s, but later in the nineteenth century many of the China traders became successful industrialists. In Bombay, Parsis like Dinshaw Petit and Jamsetjee Nusserwanjee Tata who built huge industrial empires in India, accumulated their initial wealth partly from exports to China, and partly from raw cotton shipments to England. Seth Hukumchand, a Marwari businessman who set up the first Indian jute mill in Calcutta in 1917, also traded with China. So did the father as well as grandfather of the famous industrialist G.D. Birla.

Fig. 17 – Dwarkanath Tagore.
Dwarkanath Tagore believed that India would develop through westernisation and industrialisation. He invested in shipping, shipbuilding, mining, banking, plantations and insurance.

Capital was accumulated through other trade networks. Some merchants from Madras traded with Burma while others had links with the Middle East and East Africa. There were yet other

APSCERT

4 தொழிற்சாலைகள் வருகை

பம்பாயில் முதல் பருத்தி ஆலை 1854ல் தொடங்கப்பட்டது. அது இரண்டாண்டுகளுக்கு பிறகு உற்பத்திக்கு வந்தது. 1862களில் நான்கு ஆலைகள் 94,000 சுழல்கள் மற்றும் 2150 தறிகளுடன் வேலை செய்தன. அதே நேரத்தில் வங்காளத்தில் சணல் ஆலைகள் தொடங்கப்பட்டன. முதலில் 1855இல் அமைக்கப்பட்டது மற்றொன்று ஏழு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 1862ல் நிறுவப்பட்டது. வட இந்தியாவில் 1860களில் எல்ஜின் ஆலை கான்பூரில் தொடங்கப்பட்டது. ஒரு வருடம் கழித்து முதல் பருத்தி ஆலை அகமதாபாத்தில் அமைக்கப்பட்டது. 1874க்குள் சென்னையில் முதல் நூற்பு மற்றும் நெசவாலை உற்பத்தி தொடங்கியது.

தொழிற்சாலைகளை நிறுவியது யார்? மூலதனம் எங்கிருந்து வந்தது? ஆலைகளில் வேலை செய்ய வந்தவர்கள் யார்?

படம் 16 ஜம் செட்ஜி ஜீஜீபாய்
ஜீஜீபாய் பார்சி இன நெசவாளர் ஒருவரின் மகனாவார். அவருடைய காலத்தில் மற்றவர்களைப் போல் சீன வணிகத்திலும் ஏற்றுமதியிலும் ஈடுபட்டிருந்தார். அவருக்கு சொந்தமாக ஒருபெரிய கப்பற்குழு இருந்தது. ஆனால் ஆங்கிலேயர் மற்றும் அமெரிக்க கடல் வணிகர்களின் போட்டியால் 1850களில் அவர் தன் கப்பல்களைவிற்கும்படி வலியுறுத்தப்பட்டார்.

4.1 ஆரம்பகால தொழில் முனைவோர்

பல்வேறு வகையான மக்களால் பல்வேறு பகுதிகளில் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்படடன. அவர்கள் யார் என்று பார்ப்போம்.

பல வணிக குழுக்களின் வரலாறு சீனாவுடனான வணிகத்திற்கு இட்டுச்செல்கிறது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கடந்த ஆண்டு நீங்கள் உங்கள் பாடநூலில் படித்தது போன்று இந்தியாவிலிருந்து ஆங்கிலேயர் சீனாவிற்கு அபினை ஏற்றுமதி செய்தனர். மேலும் சீனாவிலிருந்து தேயிலையை இங்கிலாந்திற்கு கொண்டு சென்றனர். பல இந்தியர்கள் இந்த வர்த்தகத்தில் இளைய வீரர்களானார்கள். நிதி வழங்குதல், பொருட்களை வாங்குதல் மற்றும் சரக்குகளை அனுப்புதல் போன்றவற்றை மேற்கொண்டனர். வர்த்தகம் மூலம் பொருளீட்டிய இந்த வணிகர்களில் சிலருக்கு இந்தியாவில் தொழில்துறை நிறுவனங்களை வளர்ப்பதற்கான எண்ணம் இருந்தது. 1830கள் மற்றும் 1840களில் துவாரகநாத் தாகூர் ஆறு கூட்டு பங்கு நிறுவனங்களை நிறுவி தொழில்துறை முதலீட்டிற்கு திரும்புவதற்கு முன், சீன வணிகத்தில் தனது செல்வத்தை ஈட்டினார். 1840களில் ஏற்பட்ட பரந்த வணிக நெருக்கடிகளில் துவாரகநாத் தாகூரின் நிறுவனங்கள் மற்றவர்களுடைய நிறுவனங்களுடன் சேர்ந்து வீழ்ச்சியடைந்தன. ஆனால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பல சீன வணிகர்கள் வெற்றிகரமான தொழிலதிபர்கள் ஆனார்கள். இந்தியாவின் பம்பாயில் பாரசீகர்களான தின்ஷா பெடிட் மற்றும் நஸ்ஸர்வாஞ்சி டாட்டா மிகப்பெரிய தொழில் பேரரசுகளை உருவாக்கி சீனாவிற்கு ஏற்றுமதி வாயிலாக, தொடக்கால பாதி சொத்தையும், இங்கிலாந்திற்கு கச்சா பருத்தியை ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலம் பாதி சொத்தையும் திரட்டினர். 1917ல் கல்கத்தாவில் முதல் சணல் ஆலையை நிறுவிய மார்வாடி வணிகரான சேத் ஹுக்கும்சந்த் அவர்களும் சீனாவுடன் வாணிகம் செய்தார். பிரபல தொழிலதிபர் ஜி.டி. பிர்லாவின் தந்தையும் தாத்தாவும் அவ்வாறே வணிகம் செய்தனர்.

படம் 17 துவாரகநாத் தாகூர் மேற்கத்தியமயமாதல் மற்றும் தொழில்மயமாதல் மூலம் மட்டுமே இந்தியா வளர்ச்சியடைய முடியும் என்று நம்பினார். அவர் கடல் வணிகம், கப்பல் கட்டுதல், சுரங்கத்தொழில், வங்கியியல், தோட்டம் அமைத்தல் மற்றும் காப்பீடு ஆகியவற்றில் முதலீடு செய்தார்.

பிற வணிக வலையமைப்புகள் வாயிலாக மூலதனம் திரட்டப்பட்டது. சென்னையிலிருந்து சில வணிகர்கள் பர்மாவுடன் வணிகம் செய்தபோது மற்றவர்கள் மத்திய கிழக்கு மற்றும் கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா போன்ற நாடுகளுடன் வணிகத்தொடர்புகளை வைத்திருந்தனர். மேலும் சிலர்

commercial groups, but they were not directly involved in external trade. They operated within India, carrying goods from one place to another, banking money, transferring funds between cities, and financing traders. When opportunities of investment in industries opened up, many of them set up factories.

As colonial control over Indian trade tightened, the space within which Indian merchants could function became increasingly limited. They were barred from trading with Europe in manufactured goods, and had to export mostly raw materials and food grains – raw cotton, opium, wheat and indigo – required by the British. They were also gradually edged out of the shipping business.

Till the First World War, European Managing Agencies in fact controlled a large sector of Indian industries. Three of the biggest ones were Bird Heiglers & Co., Andrew Yule, and Jardine Skinner & Co. These Agencies mobilised capital, set up joint-stock companies and managed them. In most instances Indian financiers provided the capital while the European Agencies made all investment and business decisions. The European merchant-industrialists had their own chambers of commerce which Indian businessmen were not allowed to join.

Fig. 18 – Partners in enterprise – J.N. Tata, R.D. Tata, Sir R.J. Tata, and Sir D.J. Tata.
In 1912, J.N. Tata set up the first iron and steel works in India at Jamshedpur. Iron and steel industries in India started much later than textiles. In colonial India industrial machinery, railways and locomotives were mostly imported. So capital goods industries could not really develop in any significant way till Independence.

4.2 Where Did the Workers Come From?

Factories needed workers. With the expansion of factories, this demand increased. In 1901, there were 584,000 workers in Indian factories. By 1946 the number was over 2,436, 000. Where did the workers come from?

In most industrial regions workers came from the districts around. Peasants and artisans who found no work in the village went to the industrial centres in search of work. Over 50 per cent workers in the Bombay cotton industries in 1911 came from the neighbouring district of Ratnagiri, while the mills of Kanpur got most of their textile hands from the villages within the district of Kanpur. Most often millworkers moved between the village and the city, returning to their village homes during harvests and festivals.

Over time, as news of employment spread, workers travelled great distances in the hope of work in the mills. From the United Provinces, for instance, they went to work in the textile mills of Bombay and in the jute mills of Calcutta.

Fig. 19 – Young workers of a Bombay mill, early twentieth century.
When workers went back to their village homes, they liked dressing up.

AP SCERT

வணிகக் குழுக்கள் இருந்தன. ஆனால் அவர்கள் நேரடியான வெளிவணிகத்தில் ஈடுபடவில்லை. அவர்கள் இந்தியாவிற்குள்ளேயே செயல்பட்டனர். பொருட்களை ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லுதல் பணத்தை வங்கிகளில் இருப்பு வைத்தல், நகரங்களுக்கிடையே நிதி பரிமாற்றம் செய்தல் மற்றும் வணிகர்களுக்கு நிதியளித்தல் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டனர். இந்திய வணிகத்தின் மீதான காலனித்துவக்கட்டுப்பாடு இறுக்கமடைந்ததால் இந்திய வணிகர்கள் செயல்படும் இடம் அதிக அளவில் வரம்பிற்குட்படுத்தப்பட்டது. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களில் ஐரோப்பாவுடன் வணிகம் செய்வதிலிருந்து அவர்கள் தடை செய்யப்பட்டனர். மேலும் பெரும் பாலும் மூலப்பொருட்கள், மற்றும் உணவு தானியங்கள், மூலப் பருத்தி, அபின், கோதுமை மற்றும் நீலம் ஆங்கிலேயர்களுக்குத் தேவைப்பட்டன. அவர்கள் கப்பல் வணிகத்திலிருந்தும் படிப்படியாக வெளியேற்றப்பட்டனர்.

முதல் உலகப்போர் வரை ஐரோப்பிய மேலாண்மை முகமைகள் உண்மையில் இந்தியத் தொழில்களின் பெரும்பகுதியைக் கட்டுப்படுத்தின. பெரியவற்றில் மூன்று முகமைகள் பேர்ட் ஹெய்க்லர்ஸ் & கம்பெனி, ஆண்ட்ரூ யூல் மற்றும் ஜார்டைன் ஸ்கின்னர் & கம்பெனி ஆகும். இந்த முகமைகள் மூலதனத்தைத்திரட்டி கூட்டு பங்கு நிறுவனங்களை நிறுவி அவற்றை நிர்வகித்து வந்தன. பெரும்பாலான தருணங்களில் இந்திய நிதியாளர்கள் மூலதனத்தை வழங்கினர். அதே நேரத்தில் ஐரோப்பிய முகமைகள் அனைத்து முதலீடு மற்றும் வணிக முடிவுகளை எடுத்தனர். ஐரோப்பிய வணிக தொழிலதிபர்கள் தங்களுடைய சொந்த வர்த்தக சபைகளைக் கொண்டிருந்தனர். அவற்றில் இணைவதற்கு இந்திய வணிகர்களுக்கு அனுமதி இல்லை.

4.2 தொழிலாளர்கள் எங்கிருந்து வந்தனர்?

தொழிற்சாலைகளுக்கு தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட்டனர். தொழிற்சாலைகள் விரிவடைந்ததால் இத்தேவை அதிகரித்தது. 1901ல் இந்திய தொழிற்சாலைகளில் 5,84,000 தொழிலாளர்கள் இருந்தனர். 1946ல் இந்த எண்ணிக்கை 24,36,000ஐத் தாண்டியது. இத்தொழிலாளர்கள் எங்கிருந்து வந்தனர்.?

பெரும்பாலான தொழில்துறைப் பகுதிகளில் சுற்றியுள்ள மாவட்டங்களிலிருந்து தொழிலாளர்கள் வந்தனர். கிராமத்தில் வேலை கிடைக்காத விவசாயிகளும் கைவினைஞர்களும் வேலை தேடி தொழில் மையங்களுக்குச் சென்றனர். 1911ல் பம்பாய் பருத்தி தொழிற்சாலைகளில் 50 சதவீதத்திற்கும் மேலான தொழிலாளர்கள் அண்டை மாவட்டமான இரத்தினகிரியில் இருந்து வந்தனர். அதே நேரத்தில் கான்பூரின் ஆலைகள் கான்பூர் மாவட்டத்திலுள்ள கிராமங்களிலிருந்து பெரும்பாலான நெசவாளர்களைப் பெற்றன. பெரும்பாலும் ஆலைத்தொழிலாளர்கள் கிராமத்திற்கும் நகரத்திற்கும் இடையில் இடம்பெயர்ந்து அறுவடை மற்றும் திருவிழாக்களின்போது தங்களுடைய கிராம வீடுகளுக்குத் திரும்பினர்.

காலப்போக்கில் வேலை வாய்ப்பு பற்றிய செய்திகள் பரவியதால், ஆலைகளில் வேலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் தொழிலாளர்கள் வெகுதூரம் பயணித்தனர். எடுத்துக்காட்டாக, ஐக்கிய மாகாணங்களிலிருந்து அவர்கள் பம்பாயின் நெசவாலைகளிலும் கல்கத்தாவின் சணல் ஆலைகளிலும் வேலைக்குச் சென்றனர்.

படம் 18 நிறுவனத்தின் பங்குதாரர்கள் ஜே.என்.டாடா, ஆர்.டி.டாடா, சர்.ஆர்.ஜே. டாடா, மற்றும் சர்.டி.ஜே. டாடா 1912ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவின் முதல் இரும்பு எஃகு வேலைகளை ஜே.என்.டாடா ஜம்செட்பூரில் அமைத்தார் இந்தியாவில் இரும்பு மற்றும் எஃகு தொழில்கள், நெசவுத் தொழிலைவிட மிகவும் தாமதமாகத் தொடங்கின. காலனித்துவ இந்தியாவில் தொழிற்துறை இயந்திரங்கள் இரயில்வே இயந்திரங்கள் பெரும்பாலும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. எனவே சுதந்திரம் அடையும் வரை மூலதனப் பொருட்களின் தொழில்கள் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வளர்ச்சியடையவில்லை.

படம் 19 இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பம்பாய் ஆலையின் இளம் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய கிராமத்து வீடுகளுக்குச் சென்றபோது அவர்கள் தாங்கள் விரும்பிய புத்தாடைகளை அணிந்து மகிழ்ந்தனர்.

தொழில்மயமாக்கலின் காலம்

Getting jobs was always difficult, even when mills multiplied and the demand for workers increased. The numbers seeking work were always more than the jobs available. Entry into the mills was also restricted. Industrialists usually employed a jobber to get new recruits. Very often the jobber was an old and trusted worker. He got people from his village, ensured them jobs, helped them settle in the city and provided them money in times of crisis. The jobber therefore became a person with some authority and power. He began demanding money and gifts for his favour and controlling the lives of workers.

The number of factory workers increased over time. However, as you will see, they were a small proportion of the total industrial workforce.

Fig. 20 – A head jobber.
Notice how the posture and clothes emphasise the jobber's position of authority.

Source E

Vasant Parkar, who was once a millworker in Bombay, said:

'The workers would pay the jobbers money to get their sons work in the mill … The mill worker was closely associated with his village, physically and emotionally. He would go home to cut the harvest and for sowing. The Konkani would go home to cut the paddy and the Ghati, the sugarcane. It was an accepted practice for which the mills granted leave.'

Meena Menon and Neera Adarkar, *One Hundred Years: One Hundred Voices*, 2004.

Source

Fig. 21 – Spinners at work in an Ahmedabad mill.
Women worked mostly in the spinning departments.

Source F

Bhai Bhosle, a trade unionist of Bombay, recollected his childhood in the 1930s and 1940s:

'In those days, the shift was 10 hours – from 5 pm to 3 am – terrible working hours. My father worked for 35 years; he got the asthma like disease and could not work any more…Then my father went back to village.'

Meena Menon and Neera Adarkar, *One Hundred Years: One Hundred Voices*.

Source

SCERT

ஆலைகள் பெருகிய போதும் வேலைகள் கிடைப்பது எப்போதும் கடினமாகவே இருந்தது. மேலும் தொழிலாளர்களுக்கான தேவை அதிகரித்தது. கிடைக்கக் கூடிய வேலைகளைக் காட்டிலும் வேலை தேடுபவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்தது. ஆலைகளுக்குள் நுழைவதும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. தொழிலதிபர்கள் சாதாரணமாக புதியவர்களை பணியமர்த்துவதற்கு ஒரு பணியாளரை நியமித்திருந்தனர். இப்பணியாளர் பெரும்பாலும் ஒரு முதியவராகவும் நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமானவராக இருந்தார். அவர் தன் கிராமத்திலுள்ளவர்களை வரவழைத்து அவர்களுக்கு வேலைகளைத் தந்து நகரத்தில் குடியேற உதவி செய்து, நெருக்கடியான நேரங்களில் அவர்களுக்கு பணமும் வழங்கினார். ஆதலால் இப்பணியாளர் ஓரளவிற்கு செல்வாக்கும் அதிகாரமும் கொண்டவரானார். அவரது ஆதரவிற்காக பணம் மற்றும் பரிசுகளைக் கோருதல் மற்றும் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையைக் கட்டுப்படுத்தத் தொடங்கினார்.

காலப்போக்கில் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. எனினும் நீங்கள் காண இருப்பது போல், அவர்கள் மொத்த தொழிற்துறை தொழிலாளர் படையில் ஒரு சிறு விகிதமாகவே இருந்தனர்.

படம் 20 தலைமை பணியாளர் : பணியாளரின் அதிகார நிலையை வலியுறுத்தும் தோரணை மற்றும் உடைகள் எவ்வாறு இருந்தன என்பதைக் கவனிக்கவும்.

ஆதாரம் – உ

பம்பாயில் ஒரு காலத்தில் ஆலைத் தொழிலாளராக இருந்த வசந்த் பார்க்கர் கூறியதாவது தொழிலாளர்கள் தங்கள் மகன்களுக்கு ஆலையில் வேலைபெற பணியாளர்களுக்கு பணத்தைச் செலுத்தினர்.... ஆலைத் தொழிலாளர் உடல் ரீதியாகவும் உணர்வு ரீதியாகவும் தங்களுடைய கிராமங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். அவர் தன் வீட்டிற்கு அறுவடைக்கும் விதைப்பதற்கும் சென்றார். கொங்கனர்கள் நெல் மற்றும் காதி என்னும் கரும்பு அறுவடைக்கு தங்கள் வீட்டிற்கு செல்வர். அப்போது அவர்களுக்கு விடுமுறை அளிப்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு வழக்கமாகும்.

மீனா மேனன் மற்றும் நீரா அதர்க்கர் எழுதிய ஒரு நூறு ஆண்டுகள், ஒரு நூறு குரல்கள் 2004 எனும் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

படம் 21 அகமதாபாத் ஆலை ஒன்றில் வேலை செய்யும் நூற்பவர்கள் பெரும்பாலும் பெண்கள், நூற்கும் துறைகளில் பணியாற்றினர்.

ஆதாரம்–ஊ

பம்பாயின் வணிகச் சங்கவாதியான பாய்போஸ்லே 1930கள் மற்றும் 1940களின் தன்னுடைய இளமைப்பருவத்தைப் பற்றி நினைவு கூறுகிறார். “அந்த நாட்களில் பணிநேரம் 10 மணிகள் – மாலை 5 முதல் அதிகாலை 3 வரை – பயங்கரமான இரவு வேலை நேரங்கள், என் தந்தை 35 ஆண்டுகள் வேலை செய்தார். அவருக்கு ஆஸ்துமா போன்ற நோய் ஏற்பட்டு அவரால் எதுவும் வேலை செய்ய இயலவில்லை.... பின்னர் என் தந்தை கிராமத்திற்கு திரும்பிச்சென்றுவிட்டார்” மீனா மேனனம் மற்றும் மீனா அதர்க்கர் எழுதிய ‘ஒரு நூறு வருடங்கள் ஒரு நூறு குரல்கள்’ எனும் நூலிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டது.

5 The Peculiarities of Industrial Growth

European Managing Agencies, which dominated industrial production in India, were interested in certain kinds of products. They established tea and coffee plantations, acquiring land at cheap rates from the colonial government; and they invested in mining, indigo and jute. Most of these were products required primarily for export trade and not for sale in India.

When Indian businessmen began setting up industries in the late nineteenth century, they avoided competing with Manchester goods in the Indian market. Since yarn was not an important part of British imports into India, the early cotton mills in India produced coarse cotton yarn (thread) rather than fabric. When yarn was imported it was only of the superior variety. The yarn produced in Indian spinning mills was used by handloom weavers in India or exported to China.

By the first decade of the twentieth century a series of changes affected the pattern of industrialisation. As the swadeshi movement gathered momentum, nationalists mobilised people to boycott foreign cloth. Industrial groups organised themselves to protect their collective interests, pressurising the government to increase tariff protection and grant other concessions. From 1906, moreover, the export of Indian yarn to China declined since produce from Chinese and Japanese mills flooded the Chinese market. So industrialists in India began shifting from yarn to cloth production. Cotton piece-goods production in India doubled between 1900 and 1912.

Yet, till the First World War, industrial growth was slow. The war created a dramatically new situation. With British mills busy with war production to meet the needs of the army, Manchester imports into India declined. Suddenly, Indian mills had a vast home market to supply. As the war prolonged, Indian factories were called upon to supply war needs: jute bags, cloth for army uniforms, tents and leather boots, horse and mule saddles and a host of other items. New factories were set up and old

***Fig. 22** – The first office of the Madras Chamber of Commerce.*
By the late nineteenth century merchants in different regions began meeting and forming Chambers of Commerce to regulate business and decide on issues of collective concern.

NCERT

5 தொழில்துறையை வளர்ச்சியின் தனித்தன்மைகள்

இந்தியாவில் தொழிற்துறை உற்பத்தியில் ஆதிக்கம் செலுத்திய ஐரோப்பிய நிர்வாக முகமைகள் சில வகையான தயாரிப்புகளில் ஆர்வம் காட்டின. அவர்கள் தேயிலை மற்றும் காப்பி தோட்டங்களை அமைத்தனர். காலனித்துவ அரசாங்கத்திடமிருந்து மலிவான விலையில் நிலத்தை கையகப்படுத்தினர். அவர்கள் சுரங்கம், இண்டிகோ நீலம் மற்றும் சணல் ஆகியவற்றில் முதலீடு செய்தனர். இவற்றில் பெரும்பாலும் முதன்மையாக ஏற்றுமதி வணிகத்திற்கு தேவைப்படும் உற்பத்திப் பொருட்களாகும். இவை இந்தியாவில் விற்பனை செய்தவற்கு அல்ல.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இந்திய வியாபாரிகள் தொழிற்சாலைகளை நிறுவத்தொடங்கியபோது அவர்கள் நடத்திய சந்தையில் மான்செஸ்டர் பொருட்களுடன் போட்டியிடுவதைத் தவிர்த்தனர். இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் இறக்குமதியில் நூல் முக்கிய பங்கு வகித்ததால் இந்தியாவின் ஆரம்பால பருத்தி ஆலைகள் துணியைக் காட்டிலும் கரடுமுரடான பருத்தி நூலை உற்பத்தி செய்தன. நூல் இறக்குமதி செய்யப்பட்டபோது அது உயர்ந்த ரகமாகவே இருந்தது. இந்திய நூற்பாலைகளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட நூல் இந்தியாவின் கைத்தறி நெசவாளர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டது. அல்லது சீனாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் பத்தாண்டில், தொடர்ச்சியான மாற்றங்கள் தொழில்மயமாக்கலின் வடிவத்தை பாதித்தன. சுதேசி இயக்கம் வேகம் கூடியதால் தேசியவாதிகள் வெளிநாட்டு துணிகளை புறக்கணிக்க மக்களைத் திரட்டினர். தொழில்துறை குழுக்கள் தங்களுடைய கூட்டு நலன்களைப் பாதுகாக்க தங்களை ஒழுங்கமைத்து, கட்டணம் வழங்கவும் அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுத்தன. 1906 முதல், சீன மற்றும் ஜப்பானிய ஆலைகளின் உற்பத்தி சீனச் சந்தையில் நிரம்பி வழிந்ததால் சீனாவிற்கான இந்திய ஏற்றுமதி குறைந்துவிட்டது. எனவே இந்தியத் தொழிலதிபவர்கள் நூலிலிருந்து துணி உற்பத்திக்கு மாறத் தொடங்கினர் 1900 மற்றும் 1912ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையே இந்தியாவின் பருத்தித் துண்டுப் பொருட்களின் உற்பத்தி இரண்டு மடங்காக அதிகரித்துள்ளது. இருப்பினும் முதல் உலகப்போர் வரை தொழில்துறை வளர்ச்சி மெதுவாக இருந்தது. போர் ஒரு வியக்கத்தக்க புதிய சூழ்நிலையை உருவாக்கியது. இராணுவத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய ஆங்கிலேய ஆலைகள் போருக்கு தேவையான உற்பத்திப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதில் மும்முரமாக இருந்ததால் இந்தியாவிற்கான மான்செஸ்டர் நகர இறக்குமதிகள் இந்திய ஆலைகளுக்கு வழங்குவதற்கு ஒரு பரந்த உள்நாட்டுச் சந்தை இருந்தது.. போர் நீடித்ததால் இந்திய தொழிற்சாலைகள் போர்த் தேவைகளான சணல் பைகள், இராணுவ சீருடைகளுக்கான துணி கூடாரங்கள் மற்றும் தோல் காலணிகள் குதிரை மற்றும் கோவேறு கழுதை கடிவாளங்கள் குதிரை மற்றும் பல பொருட்கள் வழங்க அழைக்கப்பட்டன. புதிய தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டு, பழையவை

படம் 22 மதராஸ் வர்த்தக சபையின் முதல் அலுவலகம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வெவ்வேறு வட்டாரங்களிலுள்ள வணிகர்கள் வணிகத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் கூட்டு அக்கறையின் பிரச்சினைகள் மீது முடிவெடுப்பதற்கும் கூடி வர்த்தக சபைகளை நிறுவினர்.

ones ran multiple shifts. Many new workers were employed and everyone was made to work longer hours. Over the war years industrial production boomed.

After the war, Manchester could never recapture its old position in the Indian market. Unable to modernise and compete with the US, Germany and Japan, the economy of Britain crumbled after the war. Cotton production collapsed and exports of cotton cloth from Britain fell dramatically. Within the colonies, local industrialists gradually consolidated their position, substituting foreign manufactures and capturing the home market.

5.1 Small-scale Industries Predominate

While factory industries grew steadily after the war, large industries formed only a small segment of the economy. Most of them – about 67 per cent in 1911 – were located in Bengal and Bombay. Over the rest of the country, small-scale production continued to predominate. Only a small proportion of the total industrial labour force worked in registered factories: 5 per cent in 1911 and 10 per cent in 1931. The rest worked in small workshops and household units, often located in alleys and bylanes, invisible to the passer-by.

Fig. 23 – A Hand-woven Cloth.
The intricate designs of hand-woven cloth could not be easily copied by the mills.

In fact, in some instances, handicrafts production actually expanded in the twentieth century. This is true even in the case of the handloom sector that we have discussed. While cheap machine-made thread wiped out the spinning industry in the nineteenth century, the weavers survived, despite problems. In the twentieth century, handloom cloth production expanded steadily: almost trebling between 1900 and 1940.

How did this happen?

This was partly because of technological changes. Handicrafts people adopt new technology if that helps them improve production without excessively pushing up costs. So, by the second decade of the twentieth century we find weavers using looms with a **fly shuttle.** This increased productivity per worker, speeded up production and reduced labour demand. By 1941, over 35 per cent of handlooms in India were fitted with fly shuttles: in regions like Travancore, Madras, Mysore, Cochin, Bengal the proportion was 70 to 80 per cent. There were several other small innovations that helped weavers improve their productivity and compete with the mill sector.

New words

Fly shuttle – It is a mechanical device used for weaving, moved by means of ropes and pullies. It places the horizontal threads (called the weft) into the verticle threads (called the warp). The invention of the fly shuttle made it possible for weavers to operate large looms and weave wide pieces of cloth.

APSCERT

பல பணிமாற்ற வேலைகளில் இயங்கின பல புதிய தொழிலாளர்கள் பணியமர்த்தப்பட்டு அனைவரும் அதிக நேரம் வேலை செய்ய வைக்கப்பட்டனர். போர் ஆண்டுகளில் தொழிற்துறை உற்பத்தி வளர்ச்சியடைந்தது. போருக்குப்பின், மான்செஸ்டரால் இந்திய சந்தையில் அதன் பழைய நிலையை மீண்டும் கைப்பற்ற முடியவில்லை. அமெரிக்கா, ஜப்பான் ஜெர்மனி ஆகிய நாடுகளுடன் நவீனமயமாக்கவும் போட்டியிடவும் முடியாமல், போருக்குப் பின் பிரிட்டனின் பொருளாதாரம் சிதைந்தது. பருத்தி உற்பத்தி சரிந்தது மற்றும் பிரிட்டனிலிருந்து பருத்தித்துணி ஏற்றுமதி வியத்தகு முறையில் கறைந்தது. குடியேற்றப் பகுதிகளுக்குள் உள்ளூர் தொழிலதிபர்கள் படிப்படியாகத் தங்கள் நிலையை ஒருங்கிணைத்து, வெளிநாட்டு உற்பத்தியாளர்களை மாற்றியமைத்து உள்நாட்டுச் சந்தையைக் கைப்பற்றினர்.

5.1 சிறிய அளவிலான தொழில்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தின.

போருக்குப்பின் தொழிற்சாலைத் தொழில்கள் சீராக வளர்ந்தாலும் பெரிய தொழில்கள் பொருளாதாரத்தில் ஒரு சிறு பகுதியை மட்டுமே உருவாக்கியது. அவற்றில் பெரும்பாலானவை - 1911ல் 67 சதவீதத்திற்கும் மேலாக வங்காளம் மற்றும் பம்பாயில் அமைந்திருந்தன. நாட்டின் பிற பகுதிகளில் சிறிய அளவிலான உற்பத்தி தொடர்ந்து ஆதிக்கம் செலுத்தியது. மொத்த தொழிற்துறைத் தொழிலாளர்களில் ஒரு சிறு பகுதியினர் மட்டுமே பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரிந்தனர். 1911ல் 5சதவீதமும் 1931 ல் 10 சதவீதமும். மீதுமுள்ளவர்கள் சிறிய பட்டறைகள் மற்றும் வீட்டு அலகுகளில் பணிபுரிந்தனர். அவை பெரும்பாலும் சந்துகளிலும் குறுக்குப்பாதைகளிலும் இருந்ததால் சாலையை கடப்பவர்களுக்கும் புலப்படாமல் இருந்தது.

உண்மையில், சில சந்தர்ப்பங்களில், கைவினைப் பொருட்களின் உற்பத்தியானது இருபதாம் நூற்றாண்டில் விரிவடைந்தது. நாம் விவாதித்த கைத்தறித் துறை விஷயத்திலும் இது தான் உண்மை. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இயந்திரத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட மலிவான நூல், நூற்புத் தொழிலை அழித்தாலும் நெசவாளர்கள் பிரச்சினைகள் இருந்தபோதிலும் உயிர் பிழைத்தனர். இருபதாம் நூற்றாண்டில் கைத்தறி துணி உற்பத்தி சீராக விரிவடைந்தது. 1900 மற்றும் 1940 க்கிடையில் கிட்டத்தட்ட மூன்று மடங்கு அதிகரித்தது.

இது எவ்வாறு நடந்தது?

இது ஓரளவிற்கு தொழில்நுட்ப மாற்றங்களால் ஏற்பட்டது. கைவினைத் தொழில் செய்பவர்கள் புதிய தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்தினால் அது அதிக செலவுகளை அதிகரிக்காமல் உற்பத்தியை மேம்படுத்த உதவுகிறது. எனவே இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பத்தாண்டில் நெசவாளர்கள் பறக்கும் நாடாவினைப் பயன்படுத்தும் தறிகளை பயன்படுத்துவதை நாம் காண்கிறோம். இது தொழிலாளிக்கு உற்பத்தியை அதிகரித்து, உற்பத்தியை விரைவுபடுத்தியது மற்றும் தொழிலாளர் தேவையை குறைத்தது. 1941க்குள் இந்தியாவில் 35 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான கைத்தறிகளில் பறக்கும் நாடாக்கள் பொருத்தப்பட்டன. திருவிதாங்கூர் மதராஸ், மைசூர், கொச்சி, வங்காளம் போன்ற பகுதிகளில் இந்த விகிதம் 70 முதல் 80 சதவீதமாக இருந்தது. நெசவாளர்கள் தங்கள் உற்பத்தித் திறனை மேம்படுத்துவதற்கும் ஆலை துறையுடன் போட்டியிடவும் பல சிறிய கண்டு பிடிப்புகள் உதவின.

படம் 23 கையால் நெய்யப்பட்ட துணி : கையால் நெய்யப்பட்ட துணியின் சிக்கலான வடிவமைப்புகள் ஆலைகளால் எளிதில் நகல் எடுக்க முடியாது.

புதிய சொற்கள்

பறக்கும் நாடாக்கள்: இது நெசவு செய்வதற்கு பயன்படுத்தப்படும் ஒரு இயந்திர கருவி. கயிறுகள் மற்றும் உருளைகள் மூலம் நகர்த்தப்படுகிறது. இது கிடைமட்ட நூல்களை (warp) வைக்கிறது. பறக்கும் நாடாக்கள் கண்டுபிடிப்பு நெசவாளர்கள் பெரிய தறிகளை இயக்கவும் அதிக துணிகளை நெசவு செய்யவும் சாத்தியமாக்கியது.

Certain groups of weavers were in a better position than others to survive the competition with mill industries. Amongst weavers some produced coarse cloth while others wove finer varieties. The coarser cloth was bought by the poor and its demand fluctuated violently. In times of bad harvests and famines, when the rural poor had little to eat, and their cash income disappeared, they could not possibly buy cloth. The demand for the finer varieties bought by the well-to-do was more stable. The rich could buy these even when the poor starved. Famines did not affect the sale of Banarasi or Baluchari saris. Moreover, as you have seen, mills could not imitate specialised weaves. Saris with woven borders, or the famous lungis and handkerchiefs of Madras, could not be easily displaced by mill production.

Weavers and other craftspeople who continued to expand production through the twentieth century, did not necessarily prosper. They lived hard lives and worked long hours. Very often the entire household – including all the women and children – had to work at various stages of the production process. But they were not simply remnants of past times in the age of factories. Their life and labour was integral to the process of industrialisation.

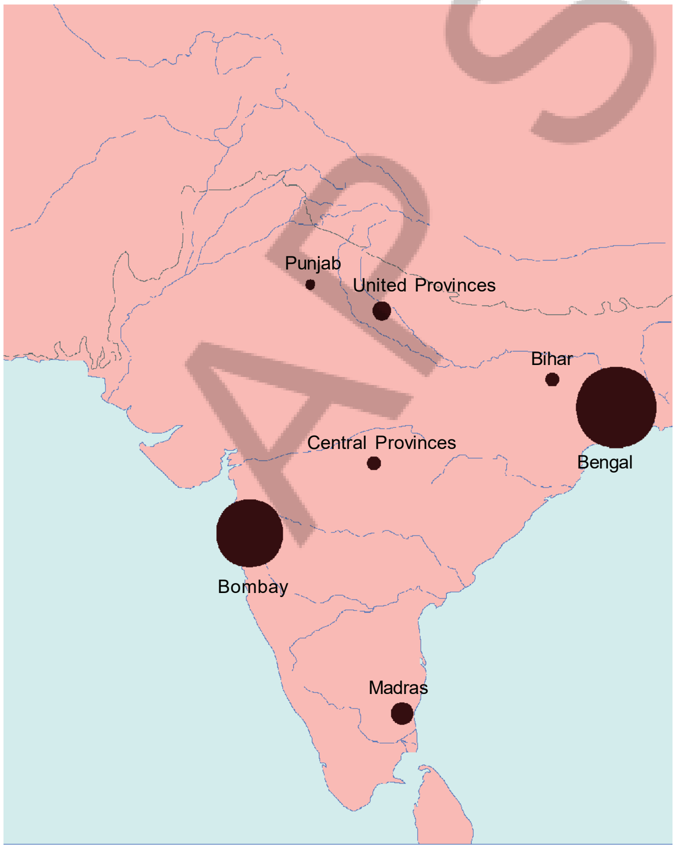

Fig. 24 – Location of large-scale industries in India, 1931.
The circles indicate the size of industries in the different regions.

நெசவாளர்களின் சில குழுக்கள் மில் தொழில்களுடனான போட்டியைத் தக்கவைக்க மற்றவர்களை விட சிறந்த நிலையில் இருந்தன நெசவாளர்களில் சிலர் சொரசொரப்பான துணியை நெய்தனர். வேறு சிலர் மெல்லிய வகைகளை நெய்தனர். சொரசொரப்பான துணி ஏழைகளால் வாங்கப்பட்டது. மேலும் அதன் தேவை கடுமையான ஏற்ற இறக்கமாக இருந்தது. மோசமான அறுவடை மற்றும் பஞ்ச காலங்களில், கிராம ஏழைகளுக்கு உண்பதற்கு சிறிதளவே இருந்தபோது அவர்கள் பண வருவாய் காணாமல் போனதால் அவர்களால் துணி வாங்க முடியவில்லை. மெல்லிய வகைத்துணிகளுக்கான தேவையானது, பணக்காரர்களால் வாங்கப்பட்டதால் மிகவும் நிலையாக இருந்தது. ஏழைகள் பட்டினி கிடந்தபோது செல்வந்தர்களால் இவற்றை வாங்க முடிந்தது. பஞ்சத்தால் பனாரஸ் அல்லது பலுசாரி சேலைகளின் விற்பனை பாதிக்கப்படவில்லை. நீங்கள் கண்டதுபோல் ஆலைகளால் சிறப்பு நெசவுகளை பின்பற்ற இயலவில்லை. நெய்யப்பட்ட பட்டைகளைக் கொண்டு சேலைகள் அல்லது பிரபலமான கைலிகள் மற்றும் சென்னையில் கைக்குட்டைகள் ஆகியவற்றை ஆலைத்தயாரிப்புகளால் அவற்றின் இடத்தை நிரப்ப முடியவில்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டில் உற்பத்தியை தொடர்ந்து விரிவுபடுத்திய நெசவாளர்கள் மற்றும் பிற கைவினைஞர்கள் தேவையான அளவில் முன்னேறவில்லை. அவர்கள் மோசமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தனர். நீண்ட நேரம் வேலை செய்தனர். பெரும்பாலும் முழு குடும்பமும் – அனைத்து பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் உட்பட-உற்பத்தி செயல்முறையின் பல்வேறு நிலைகளில் வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது. ஆனால் அவை தொழிற்சாலைகளின் காலத்தில் கடந்த கால எளிதான நிகழ்வுகள் அல்ல. அவர்களின் வாழ்க்கையும் உழைப்பும் தொழில்மயமாக்கல் செயல்முறைக்கு ஒருமித்ததாக இருந்தது.

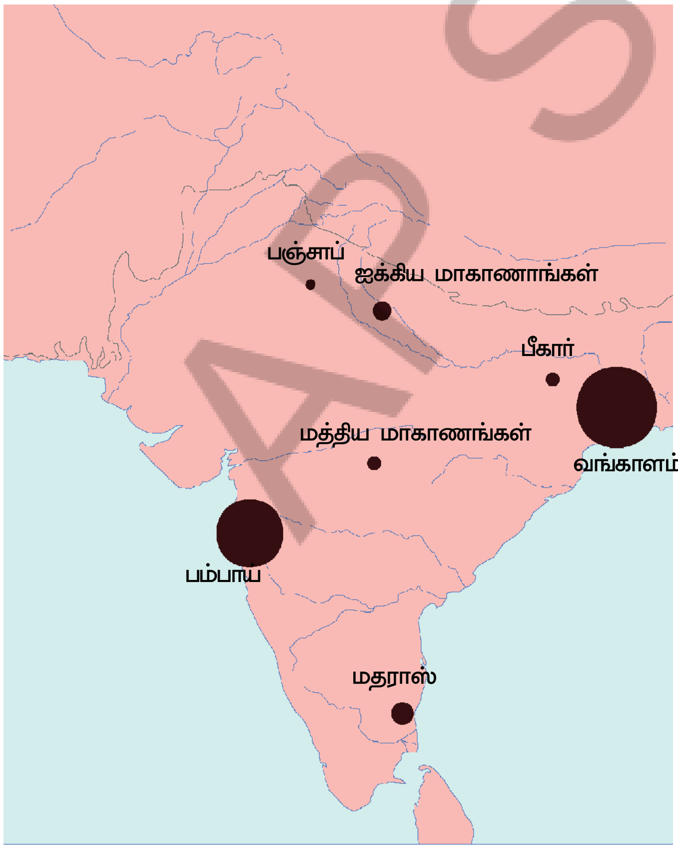

படம் 24 இந்தியாவின் பெரிய அளவிலான தொழில்களின் இருப்பிடம் 1931; வட்டங்கள் வெவ்வேறு வட்டாரங்களை தொழில்களின் அளவைக் குறிக்கின்றன.

AP SCERT

6 Market for Goods

We have seen how British manufacturers attempted to take over the Indian market, and how Indian weavers and craftsmen, traders and industrialists resisted colonial controls, demanded tariff protection, created their own spaces, and tried to extend the market for their produce.

But when new products are produced people have to be persuaded to buy them. They have to feel like using the product. How was this done?

One way in which new consumers are created is through advertisements. As you know, advertisements make products appear desirable and necessary. They try to shape the minds of people and create new needs. Today we live in a world where advertisements surround us. They appear in newspapers, magazines, hoardings, street walls, television screens. But if we look back into history we find that from the very beginning of the industrial age, advertisements have played a part in expanding the markets for products, and in shaping a new consumer culture.

When Manchester industrialists began selling cloth in India, they put labels on the cloth bundles. The label was needed to make the place of manufacture and the name of the company familiar to the buyer. The label was also to be a mark of quality. When buyers saw 'MADE IN MANCHESTER' written in bold on the label, they were expected to feel confident about buying the cloth.

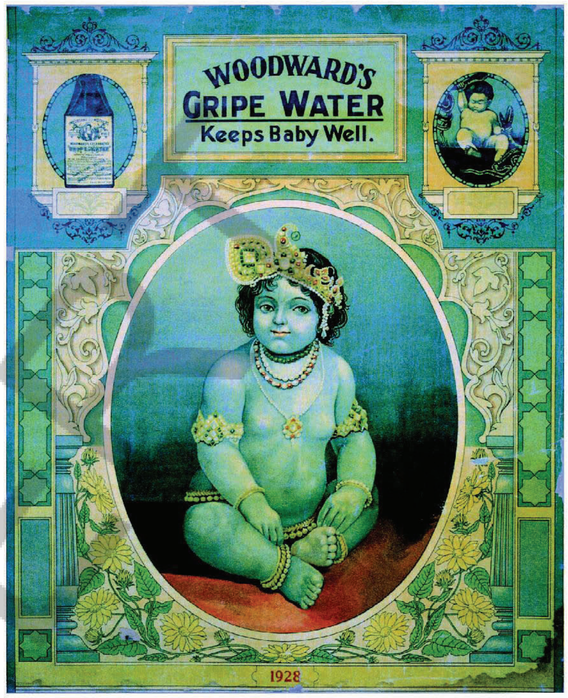

Fig. 25 – Gripe Water calendar of 1928 by M.V. Dhurandhar.
The image of baby Krishna was most commonly used to popularise baby products.

Fig. 26(a)

Fig. 26(b)

Fig. 26(a) – Manchester labels, early twentieth century.
Images of numerous Indian gods and goddesses – Kartika, Lakshmi, Saraswati – are shown in imported cloth labels approving the quality of the product being marketed.

Fig. 26(b) – Maharaja Ranjit Singh on a Manchester label.
Historic figures are used to create respect for the product.

6 பொருட்களுக்கான சந்தை

ஆங்கிலேய உற்பத்தியாளர்கள் இந்தியச் சந்தையை எவ்வாறு கைப்பற்ற முயன்றனர் என்பதையும் இந்திய நெசவாளர்கள் மற்றும் கைவினைஞர்கள் வர்த்தகர்கள் மற்றும் தொழிலதிபர்கள் எவ்வாறு காலனித்துவக் கட்டுப்பாடுகளை எதிர்த்தனர் என்பதையும் கட்டணப் பாதுகாப்பைக் கோரியதையும் தங்கள் சொந்த இடங்களை உருவாக்கி தங்கள் விளைபொருட்களுக்கான சந்தையை விரிவாக்க முயன்றனர் என்பதையும் நாம் ஏற்கனவே பார்த்தோம்.

ஆனால் புதிய பொருட்கள் உற்பத்தியாகும் போது மக்கள் அவற்றை வாங்க வற்புறுத்த வேண்டும். அவர்கள் உற்பத்திப் பொருளை பயன்படுத்துமாறு உணர வேண்டும். இது எவ்வாறு செய்யப்பட்டது?

விளம்பரங்கள் வாயிலாக புதிய நுகர்வோரை உருவாக்கலாம் என்பது ஒருவழி. நீங்கள் அறிந்தவாறு விளம்பரங்கள் உற்பத்திப் பொருட்களை விரும்பத்தக்கதாகவும் அவசியமானவையாகவும் காட்டுகின்றன. அவர்கள் மக்களின் மனதை மாற்றவும் புதிய தேவைகளை உருவாக்கவும் முயற்சி செய்கின்றனர். இன்று நாம் நம்மைச் சுற்றி விம்பரங்கள் சூழ்ந்துள்ள உலகில் வாழ்கிறோம். அவை செய்தித்தாள்கள், பத்திரிக்கைகள், விளம்பரப் பலகைகள், தெருச்சுவர்கள் தொலைக்காட்சித் திரைகள் போன்றவற்றில் தோன்றும், ஆனால் நாம் வரலாற்றைத் திரும்பிப் பார்த்தால் தொழிற்துறை யுகத்தின் தொடக்கத்திலிருந்தே உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான சந்தைகளை விரிவுபடுத்துவதிலும் புதிய நுகர்வோர் கலாச்சாரத்தை வடிவமைப்பதிலும் விளம்பரங்கள் ஒரு பங்கைக் கொண்டிருந்தன என்பதைக் காணலாம்.

மான்செஸ்டர் நகர தொழிலதிபர்கள் இந்தியாவில் துணிகளை விற்கத் தொடங்கியபோது அவர்கள் துணி மூட்டைகளில் பெயர்ச்சீட்டினை வைத்தனர். உற்பத்தி செய்யப்படும் இடம் நிறுவனத்தின் பெயரை வாங்குபவர் நன்கு தெரிந்து கொள்ள பெயர் சீட்டு தேவைப்பட்டது. பெயர்சீட்டு தரத்தின் அடையாளமாகவும் இருக்க வேண்டும். மான்செஸ்டரில் தயாரிக்கப்பட்டது என்ற பெயர்சீட்டில் தடிமனாக எழுதப்பட்டிருப்பதை வாங்குபவர்கள் பார்க்கும்போது துணியை வாங்குவதில் அவர்கள் நம்பிக்கை கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

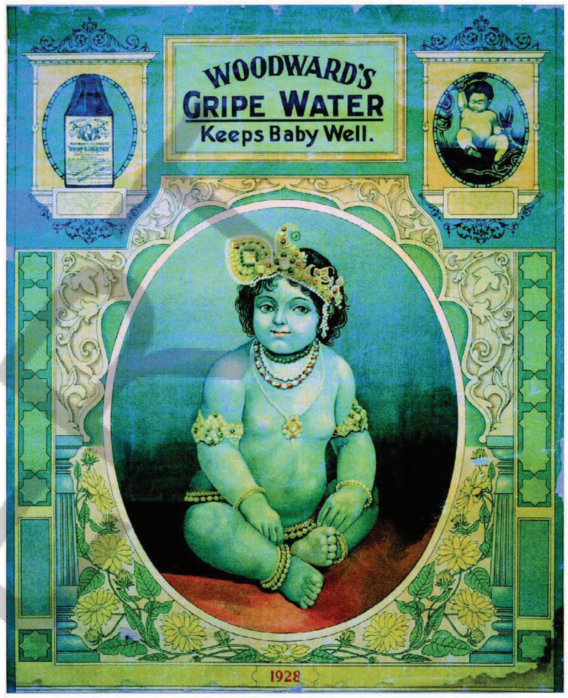

படம் 25 எம்.வி.துரந்தரின் 1928 ஆம் ஆண்டின் கிரைப்வாட்டர் நாட்காட்டி குழந்தைக்கான தயாரிப்புகளை பிரபலப்படுத்த குழந்தை கிருஷ்ணரின் உருவம் பொதுவாக பயன்படுத்தப்பட்டது.

படம் (அ)

படம் 26 (ஆ)

படம் 26(அ) மான்செஸ்டர் பெயர்சீட்டுகள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி கார்த்திகை, லட்சுமி, சரஸ்வதி போன்ற பல இந்திய கடவுள்களின் மற்றும் பெண் தெய்வங்களின் படங்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட துணி பெயர்சீட்டுகளில் விற்பனை செய்யப்படும் பொருட்களின் தரத்தை அங்கீகரிக்கிறது. படம் 26(ஆ) மான்செஸ்டர் பெயர் சீட்டுகளில் மகாராஜா இரஞ்சித் சிங் உற்பத்திப் பொருளுக்கான மரியாதையை ஏற்படுத்த வரலாற்று உருவங்கள் பயன்படுத்தப் படுகின்றன.

But labels did not only carry words and texts. They also carried images and were very often beautifully illustrated. If we look at these old labels, we can have some idea of the mind of the manufacturers, their calculations, and the way they appealed to the people.

Images of Indian gods and goddesses regularly appeared on these labels. It was as if the association with gods gave divine approval to the goods being sold. The imprinted image of Krishna or Saraswati was also intended to make the manufacture from a foreign land appear somewhat familiar to Indian people.

By the late nineteenth century, manufacturers were printing calendars to popularise their products. Unlike newspapers and magazines, calendars were used even by people who could not read. They were hung in tea shops and in poor people's homes just as much as in offices and middle-class apartments. And those who hung the calendars had to see the advertisements, day after day, through the year. In these calendars, once again, we see the figures of gods being used to sell new products.

Like the images of gods, figures of important personages, of emperors and nawabs, adorned advertisement and calendars. The message very often seemed to say: if you respect the royal figure, then respect this product; when the product was being used by kings, or produced under royal command, its quality could not be questioned.

When Indian manufacturers advertised the nationalist message was clear and loud. If you care for the nation then buy products that Indians produce. Advertisements became a vehicle of the nationalist message of swadeshi.

Conclusion

Clearly, the age of industries has meant major technological changes, growth of factories, and the making of a new industrial labour force. However, as you have seen, hand technology and small-scale production remained an important part of the industrial landscape.

Look again at Figs. 1 and 2. What would you now say of the images they project?

Fig. 27 – Sunlight soap calendar of 1934.
Here God Vishnu is shown bringing sunlight from across the skies.

Fig. 28 – An Indian mill cloth label.
The goddess is shown offering cloth produced in an Ahmedabad mill, and asking people to use things made in India.

ஆனால் பெயர்சீட்டுகள் சொற்கள் மற்றும் உரைகளை மட்டும் கொண்டிருக்கவில்லை. அவை உருவங்களையும் அழகான படவிளக்கங்களுடன் அச்சிடப்பட்டன. பழைய பெயர்சீட்டுகளை நாம் பார்த்தால், தயாரிப்பாளர்களின் மனம், அவர்களின் கணிப்புகள், மற்றும் மக்களிடம் அவர்களின் அணுகுமுறை ஆகியவற்றைப் பற்றிய சில எண்ணங்களை நாம் பெறலாம்.

இந்த பெயர்சீட்டுகளில் இந்திய கடவுள்கள் மற்றும் பெண்கடவுள்களின் பெயர்கள் தொடர்ந்து காணப்பட்டது. கடவுளுடன் தொடர்பு வைத்து விற்கப்படும் பொருட்களுக்கு தெய்வீக அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டது. கிருஷ்ணர் அல்லது சரஸ்வதியின் அச்சிடப்பட்ட உருவம், வெளிநாட்டிலிருந்து தயாரிக்கப்படுவதை இந்திய மக்களுக்கு ஓரளவிற்கு தெரிந்திருக்கச் செய்யும் நோக்கமாக இருந்தது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் உற்பத்தியாளர்கள் தங்களுடைய தயாரிப்புகளை பிரபலப்படுத்த நாட்காட்டிகளை அச்சிட்டனர். செய்தித்தாள்கள் மற்றும் பத்திரிக்கைகள் போல் அல்லாமல் நாட்காட்டிகளை படிக்கத் தெரியாதவர்களும் பயன்படுத்தினர். அலுவலகங்கள் மற்றும் நடுத்தர வகுப்புக் குடியிருப்புகளைப் போலவே தேநீர் விடுதிகளிலும் ஏழைகளின் வீடுகளிலும் நாட்காட்டிகளைத் தொங்கவிட்டனர். நாட்காட்டிகளைத் தொங்கவிட்டவர்கள் ஓர் ஆண்டு முழுவதும் தினந்தோறும் விளம்பரங்களைப் பார்க்க வேண்டியிருந்தது. இந்த நாட்காட்டிகளில் மீண்டும் ஒரு முறை புதிய பொருட்களை விற்க கடவுள்களின் உருவங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதைக் காண்கிறோம்.

கடவுள்களின் உருவங்களைப் போலவே முக்கிய பிரமுகர்கள், பேரரசர்கள் மற்றும் நவாபுகளின் உருவங்கள் விளம்பரங்கள் மற்றும் நாட்காட்டிகளை அலங்கரித்தன. செய்தியானது அடிக்கடி இவ்வாறு கூறுவதைப் போல் இருந்தது. ‘‘நீங்கள் அரச உருவத்தை மதிக்கிறீர்கள் என்றால் இந்த தயாரிப்பை மதிக்கவும், அரசர்களால் இத்தயாரிப்பு மதிக்கப்படும் போது அதன் தரத்தைக் குறித்து வினா எழுப்ப முடியாது’’.

இந்திய உற்பத்தியாளர்கள் விளம்பரப்படுத்திய போது செய்தியானது தெளிவாகவும் புரிந்துக்கொள்ளக் கூடியதாகவும் இருந்தது. தேசத்தின் மீது அக்கறை இருந்தால் இந்தியர்களால் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களை வாங்குங்கள். விளம்பரங்கள் சுதேசியின் தேசியவாத செய்தியின் கருவியாக மாறியது.

முடிவுரை :

வெளிப்படையாகக் கூறுவோமானால், தொழில் மயமாக்கலின் காலம் என்பது பெரிய தொழில் நுட்ப மாற்றங்கள், தொழிற்சாலைகளின் வளர்ச்சி மற்றும் ஒரு புதிய தொழிற்துறையானது தொழிலாளர் படையை உருவாக்குதல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது. இருப்பினும் நீங்கள் பார்த்தது போல் கைத்தொழில் நுட்பம் மற்றும் சிறிய அளவிலான உற்பத்தி ஆகியவை தொழிற்துறைப் பரப்பில் ஒரு முக்கிய பாகமாக இருந்தது.

மீண்டும் படங்கள் 1 மற்றும் 2களைப் பாருங்கள். அவர்கள் காட்டும் படங்கள் குறித்து தற்போது என்ன கூறுகிறீர்கள்?

படம் 27 1934ன் சூரிய ஒளி சோப்பு விளம்பர நாட்காட்டி இங்கு விஷ்ணு கடவுள் வானத்திலிருந்து சூரிய ஒளியைக் கொண்டு வருவதைக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

படம் 28 இந்திய ஆலை துணியின் பெயர்சீட்டு அம்மன் அகமதாபாத் ஆலையில் தயாரிக்கப்படும் துணியை வழங்குவதாகவும் இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்களை பயன்படுத்துமாறு மக்களை கேட்பதாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளது.

Write in brief

1. Explain the following:
   a) Women workers in Britain attacked the Spinning Jenny.
   b) In the seventeenth century merchants from towns in Europe began employing peasants and artisans within the villages.
   c) The port of Surat declined by the end of the eighteenth century.
   d) The East India Company appointed *gomasthas* to supervise weavers in India.
2. Write True or False against each statement:
   a) At the end of the nineteenth century, 80 per cent of the total workforce in Europe was employed in the technologically advanced industrial sector.
   b) The international market for fine textiles was dominated by India till the eighteenth century.
   c) The American Civil War resulted in the reduction of cotton exports from India.
   d) The introduction of the fly shuttle enabled handloom workers to improve their productivity.
3. Explain what is meant by proto-industrialisation.

Write in brief

Discuss

1. Why did some industrialists in nineteenth-century Europe prefer hand labour over machines?
2. How did the East India Company procure regular supplies of cotton and silk textiles from Indian weavers?
3. Imagine that you have been asked to write an article for an encyclopaedia on Britain and the history of cotton. Write your piece using information from the entire chapter.
4. Why did industrial production in India increase during the First World War?

Discuss

Project work

Project

Select any one industry in your region and find out its history. How has the technology changed? Where do the workers come from? How are the products advertised and marketed? Try and talk to the employers and some workers to get their views about the industry's history.

AP SCERT

சுருக்கமாக எழுதவும்

1. பின்வருவனவற்றை விளக்கவும்.
   a) பிரிட்டனில் பெண் தொழிலாளர்கள் நூற்கும் இயந்திரத்தைச் தாக்கினர்.
   b) ஐரோப்பாவின் நகரங்களிலிருந்து வணிகர்கள் கிராங்களிலிருந்து விவசாயிகள் மற்றும் கைவினைஞர்களை பணியமர்த்தத் தொடங்கினர்.
   c) பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள் சூரத் துறைமுகத்தின் வீழ்ச்சி
   d) கிழக்கிந்திய கம்பெனி இந்தியாவில் நெசவாளர்களை மேற்பார்வையிட குமாஸ்தாக்களை நியமித்தது.

2. ஒவ்வொரு கூற்றுக்கும் எதிராக சரி அல்லது தவறு என எழுதவும்.
   a) பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள் ஐரோப்பாவிலுள்ள மொத்த பணியாளர்களில் 80 சதவீதம் பேர் தொழில் நுட்ப ரீதியாக முன்னேறிய தொழிற்துறையில் பணியமர்த்தப்பட்டனர்.
   b) நுண்ணிய ஆடைகளுக்கான சர்வதேச சந்தையில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரை இந்தியா ஆதிக்கம் செலுத்தியது.
   c) அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போரின் விளைவாக இந்தியாவிலிருந்து பருத்தி ஏற்றுமதி குறைந்தது.
   d) பறக்கும் நாடாவை அறிமுகப் படுத்தியதால் கைத்தறி தொழிலாளர்கள் தங்கள் உற்பத்தித்திறனை மேம்படுத்த முடிந்தது.
3. முன்-தொழில்மயமாக்கல் என்றால் என்ன என்பதை விளக்கவும்.

சுருக்கமாக எழுதவும்

கலந்துரையாடவும்

1. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பாவின் சில தொழிலதிபர்கள் இயந்திரங்களை விட கை உழைப்பை ஏன் விரும்பினர்?
2. கிழக்கிந்திய கம்பெனி இந்திய நெசவாளர்களிடமிருந்து தொடர்ந்து பருத்தி மற்றும் பட்டு ஆடைகளின் வழக்கமான விநியோகங்களை எவ்வாறு வாங்கியது?
3. பிரிட்டன் மற்றும் பருத்தியின் வரலாறு மீதான ஒரு கலைக்களஞ்சியத்திற்கு நீங்கள் ஒரு கட்டுரையை எழுதும்படி கேட்கப்பட்டுள்ளீர்கள் என்று கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள் முழு அத்தியாயத்திலிருந்து தகவலைப் பயன்படுத்தி உங்கள் கட்டுரையை எழுதவும்.
4. முதல் உலகப் போரின்போது இந்தியாவில் தொழிற்துறை உற்பத்தி ஏன் அதிகரித்தது?

கலந்துரையாடவும்

திட்டப் பணி

உங்கள் வட்டாரத்தில் ஏதேனும் ஒரு தொழிலைத் தேர்ந்தெடுத்து அதன் வரலாற்றைக் கண்டறியவும். தொழில்நுட்பம் எவ்வாறு மாறிவிட்டது? தொழிலாளர்கள் எங்கிருந்து வருகின்றனர்? உற்பத்திப் பொருட்கள் எவ்வாறு விளம்பரப்படுத்தப்படுகிறது மற்றும் சந்தைப்படுத்தப்படுகின்றன? தொழிற்துறையின் வரலாற்றைப் பற்றி அவர்களின் கருத்துக்களைப் பெற முதலாளிகள் மற்றும் சில தொழிலாளர்களுடன் பேசவும்.

திட்டப்பணி

AP SCERT

Print Culture and the Modern World

R1B7K6

It is difficult for us to imagine a world without printed matter. We find evidence of print everywhere around us – in books, journals, newspapers, prints of famous paintings, and also in everyday things like theatre programmes, official circulars, calendars, diaries, advertisements, cinema posters at street corners. We read printed literature, see printed images, follow the news through newspapers, and track public debates that appear in print. We take for granted this world of print and often forget that there was a time before print. We may not realise that print itself has a history which has, in fact, shaped our contemporary world. What is this history? When did printed literature begin to circulate? How has it helped create the modern world?

In this chapter we will look at the development of print, from its beginnings in East Asia to its expansion in Europe and in India. We will understand the impact of the spread of technology and consider how social lives and cultures changed with the coming of print.

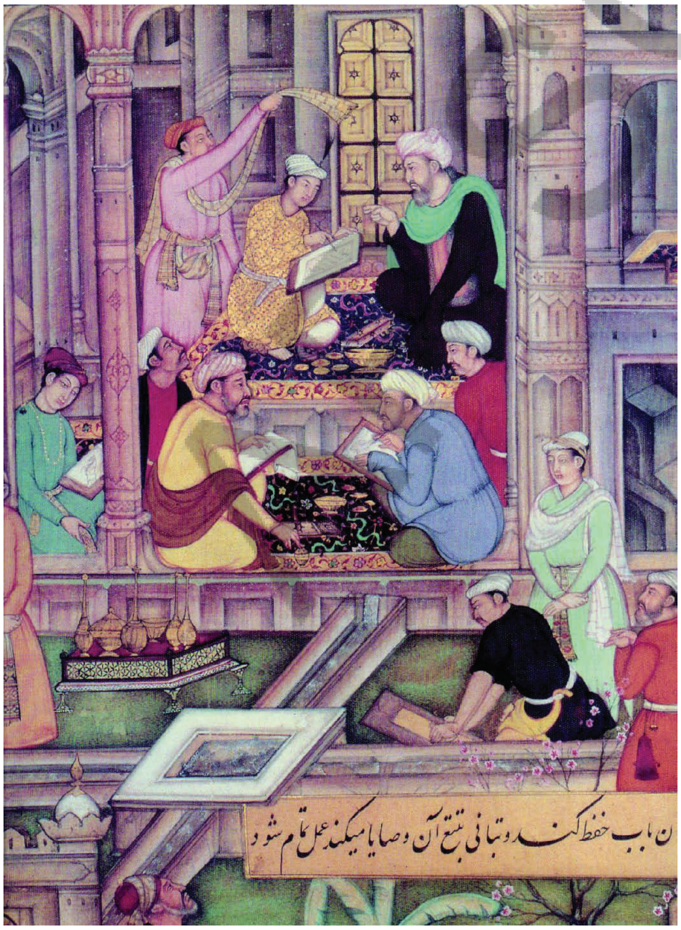

Fig. 1 – Book making before the age of print, from* Akhlaq-i-Nasiri*, 1595.
This is a royal workshop in the sixteenth century, much before printing began in India. You can see the text being dictated, written and illustrated. The art of writing and illustrating by hand was important in the age before print. Think about what happened to these forms of art with the coming of printing machines.

அச்சுக் கலையும் நவீன உலகமும்

I2E6P7

அச்சடிக்கப்பட்ட தகவல் இல்லாத உலகத்தை நம்மால் ஊகிப்பது கடினம். நூல்கள், இதழ்கள், நாளிதழ்கள், புகழ்மிக்க ஓவியங்களை அச்சிடுதல் தினசரி கருத்துக்களான நாடக உரையாடல்கள், அலுவலக சுற்றறிக்கைகள், நாட்காட்டிகள், நாட்குறிப்புகள், விளம்பரங்கள், தெருவின் மூலை முடுக்குகளில் சினிமா சுவரொட்டிகள் போன்ற அச்சடிப்புகளுக்கு தொடர்பான ஆதாரங்களை சுற்றுமுற்றும் காண்கிறோம். அச்சடித்த இலக்கியத்தை பயில்கிறோம். அச்சடித்த ஓவியங்களைக் காண்கிறோம். தின இதழ்கள் வாயிலாக செய்திகளை தெரிந்துக் கொள்கிறோம். அச்சடித்த மக்களின் விவாதங்களை கவனிக்கிறோம். அச்சில்லா ஒரு காலமும் இருந்தது என்னும் கருத்தை மறந்து அச்சு உலக முக்கியத்துவத்தை அறியாமலிருந்தோம். அச்சிற்கு ஒரு வரலாறு உள்ளதெனவும், அது சம காலத்து உலகினை வடிவமைத்தது என்னும் கருத்தை உணராமல் போகலாம். இந்த வரலாறு என்ன? எப்போது அச்சு இலக்கியம் விரிவடைந்தது? நவீன உலக கட்டமைப்பிற்கு எவ்வாறு துணைபுரிந்தது?

இந்த அத்தியாயத்தில் அச்சு முறை எவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்தது எனவும், இது கிழக்காசியாவில் தொடங்கி ஐரோப்பா மற்றும் இந்தியாவிற்கு எவ்வாறு விரிவடைந்தது என்பதைப் பார்ப்போம். நாம் தொழில்நுட்ப பரவலின் தாக்கத்தைப் புரிந்துகொண்டு, அச்சுமுறை வந்ததால் சமுதாய வாழ்க்கைகள் மற்றும் கலாச்சாரங்கள் எவ்வாறு மாறின என்பதையும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

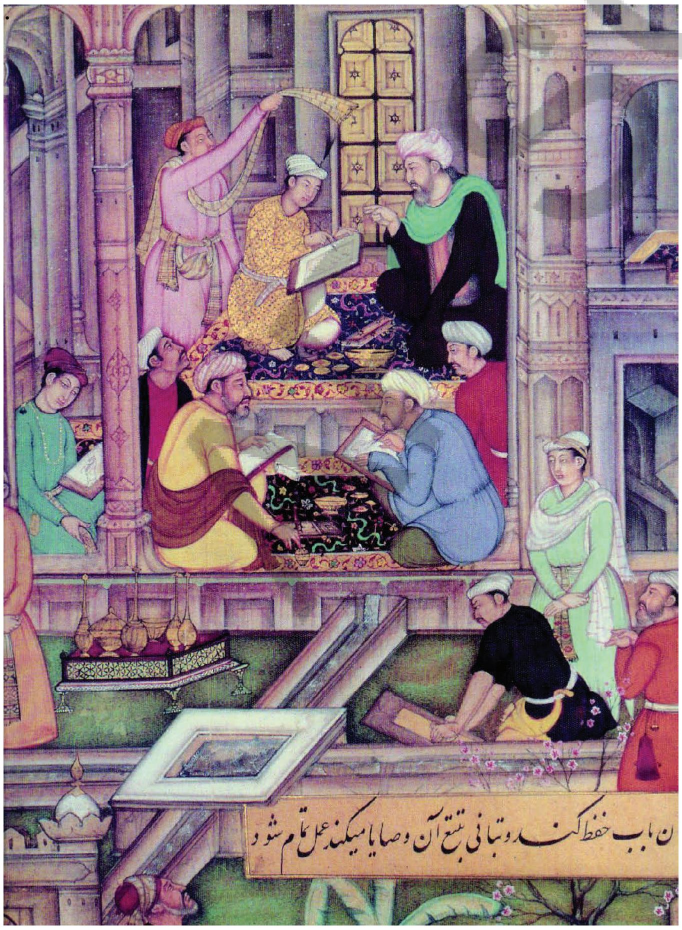

படம்.1-அச்சிற்கு முன்பே நூல் தயாரிப்பு,1595 ல் அக்லக்-ஈ-நசிரியிலிருந்து

இந்தியாவில் அச்சு தொடக்கத்திற்கு முன் 16 ஆம் நூற்றாண்டின் அரச பணிமனை இது. கருத்தை கூறுதல், எழுதுதல், படம் வரைதல் ஆகியவற்றை நீங்கள் காணலாம். அச்சிற்கு முந்தைய யுகத்தில் எழுதும் கலை, கையால் படம் வரைதல் போன்ற கலைகள் முக்கியமானவையாக இருந்தன. அச்சடிக்கும் இயந்திரங்கள் வந்த பின்னர் இக்கலை வடிவங்கள் என்ன ஆயின என்பதை சிந்தித்து பார்க்கவும்..

1 The First Printed Books

The earliest kind of print technology was developed in China, Japan and Korea. This was a system of hand printing. From AD 594 onwards, books in China were printed by rubbing paper – also invented there – against the inked surface of woodblocks. As both sides of the thin, porous sheet could not be printed, the traditional Chinese 'accordion book' was folded and stitched at the side. Superbly skilled craftsmen could duplicate, with remarkable accuracy, the beauty of **calligraphy.**

New words

Calligraphy – The art of beautiful and stylised writing

The imperial state in China was, for a very long time, the major producer of printed material. China possessed a huge bureaucratic system which recruited its personnel through civil service examinations. Textbooks for this examination were printed in vast numbers under the sponsorship of the imperial state. From the sixteenth century, the number of examination candidates went up and that increased the volume of print.

By the seventeenth century, as urban culture bloomed in China, the uses of print diversified. Print was no longer used just by scholar-officials. Merchants used print in their everyday life, as they collected trade information. Reading increasingly became a leisure activity. The new readership preferred fictional narratives, poetry, autobiographies, anthologies of literary masterpieces, and romantic plays. Rich women began to read, and many women began publishing their poetry and plays. Wives of scholar-officials published their works and courtesans wrote about their lives.

This new reading culture was accompanied by a new technology. Western printing techniques and mechanical presses were imported in the late nineteenth century as Western powers established their outposts in China. Shanghai became the hub of the new print culture, catering to the Western-style schools. From hand printing there was now a gradual shift to mechanical printing.

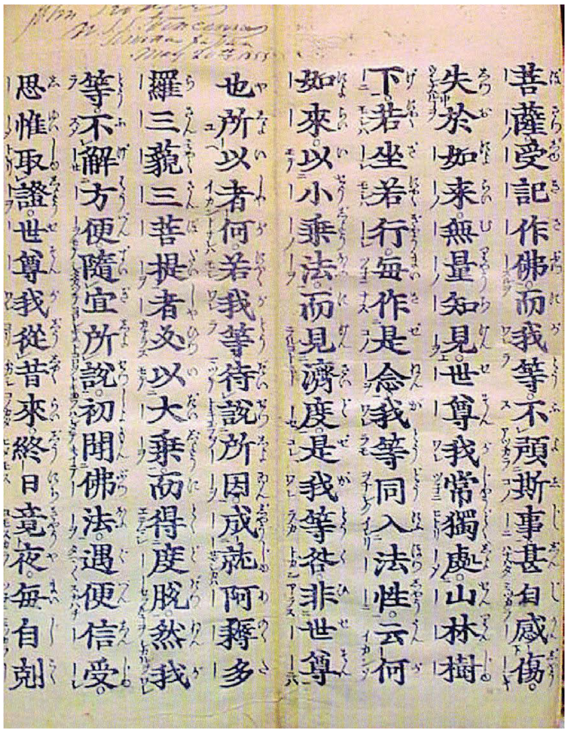
菩薩受記作佛而我等不預斯事甚自感傷
失於如來無量知見世尊我常獨處山林樹
下若坐若行每作是念我等同入法性云何
如來以小乘法而見濟度是我等咎非世尊
也所以者何若我等待說所因成就阿耨多
羅三藐三菩提者必以大乘而得度脫然我
等不解方便隨宜所說初聞佛法遇便信受
思惟取證世尊我從昔來終日竟夜每自剋

Fig. 2 a – A page from the Diamond Sutra.

1.1 Print in Japan

Buddhist missionaries from China introduced hand-printing technology into Japan around AD 768-770. The oldest Japanese book, printed in AD 868, is the Buddhist *Diamond Sutra*, containing six sheets of text and woodcut illustrations. Pictures were printed on textiles,

APSCERT

1 முதலில் அச்சடிக்கப்பட்ட நூல்கள்

முதன்முதலில் அச்சடிக்கும் தொழில்நுட்பம் சீனா, ஜப்பான் மற்றும் கொரியா நாடுகளில் வளர்ச்சியடைந்தது. இது ஒரு கையால் அச்சடிக்கும் முறையாகும். கி.பி.594 முதல் சீனாவில் நூல்களை கட்டைத்துண்டுகளின் மீது மை பூசி அதன்மீது காகிதத்தாளை தேய்ப்பதன் மூலம் அச்சடித்தனர். சீனர்களே காகிதத்தையும் கண்டறிந்தனர். மிக மெல்லிய துளைகள் கொண்ட தாள்களின் மீது இரண்டு பக்கமும் அச்சடிக்க முடியாததால் பாரம்பரிய சீனர்களின் 'அகார்டியன் நூலை' மடித்து ஒருபுறம் தைப்பர். அற்புதமான திறன் கொண்ட கலைஞர்கள் மிகவும் துல்லியமாக **கலைநயமான கையெழுத்து**டன் நகல் பிரதியை தயாரித்தனர்.

புதிய சொற்கள்

எழுத்துக்கலை - அழகான மற்றும் அலங்காரமான எழுத்துக்கள்.

சீனா நீண்ட காலம் வரை அச்சடிக்கும் கருவிகளைத் தயாரிக்கும் முதன்மை நாடாக இருந்தது. சீனாவிற்கு விசாலமான அரசாங்க இயந்திரம் இருந்தது. அது பொதுப்பணித் தேர்வுகள் வாயிலாக அவர்களுடைய ஊழியர்களை தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டது. இந்த எதேச்சதிகார அரசின் உதவியைக் கொண்டு அத்தேர்வுகளுக்காக பாடநூல்களை அதிக எண்ணிக்கையில் அச்சிட்டனர். 16 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தேர்வு எழுதுபவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததால் அச்சின் பரிமாணமும் அதிகரித்தது.

17 ஆம் நூற்றாண்டில் சீனாவில் நகர கலாச்சாரம் மலர்ந்ததால் அச்சின் பயன்கள் பல வகைகளாக இருந்தன. அச்சு இலக்கியம் வெறுமனே கல்வியாளர்களான அதிகாரிகளுக்கு மட்டுமே உட்பட்டதல்ல. வணிகர்களும் அன்றாட வாழ்வில் வணிக தகவல்களை சேகரிப்பதில் அச்சுமுறையை பயன்படுத்தினர். ஓய்வு நேரத்தில் அதிக அளவில் படிப்பது ஒரு நடவடிக்கையாக மாறியது. புதியதாக படிப்பவர்கள் கற்பனைக் கதைகள், கவிதைகள், சுய வரலாறுகள், இலக்கிய கலைஞர்களின் படைப்புகள் மற்றும் காதல் தொடர்பான நாடகங்களுக்கு முக்கியத்துவம் தந்தனர். பணக்கார பெண்மணிகளும் படிக்கத் தொடங்கினர். பெரும்பாலான பெண்கள் தங்களுடைய கவிதைகள் மற்றும் நாடகங்களை அச்சிடத் தொடங்கினர். கல்வியாளர்களான அதிகாரிகளின் மனைவியர் அவர்களின் படைப்புகளை அச்சிட்டனர். அரசவை பணியாளர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதினர். இப்புதிய படிக்கும் கலாச்சாரத்திற்கு புதிய தொழில்நுட்பம் துணைநின்றது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மேற்கத்திய சக்திகள் சீனாவில் தங்களுடைய புறநகர் பகுதிகளை அமைத்துக் கொண்டு மேற்கத்திய அச்சடிக்கும் முறைகளை இயந்திர அச்சடிக்கும் கருவிகளை இறக்குமதி செய்தனர். ஷாங்கை புதிய அச்சு கலாச்சாரத்திற்கு மையமாக மாறியதோடு மேற்கத்திய முறைகளை பின்பற்றி பள்ளிகளின் தேவைகளை நிறைவேற்றியது. கையால் அச்சடிக்கும் முறையிலிருந்து படிப்படியாக இயந்திர அச்சடிப்பிற்கு மாறியது.

1.1 ஜப்பானில் அச்சுமுறை

சீனாவைச் சேர்ந்த புத்தமத போதகர்கள் கி.பி.768 முதல் கி.பி.770 ஆண்டுகளுக்கிடையே கையால் அச்சிடும் தொழில்நுட்பத்தை அறிமுகப்படுத்தினர். கி.பி.868-ல் ஜப்பானில் அச்சடிக்கப்பட்ட பழைய ஜப்பானிய நூலான புத்தமத **'டைமண்ட் சூத்திரா'**வில் ஆறு பாடத்தாள்களும் மரவெட்டுப் படங்களும் உள்ளன. ஆடைகள் மீதும், விளையாட்டு அட்டைகள் மீதும்,

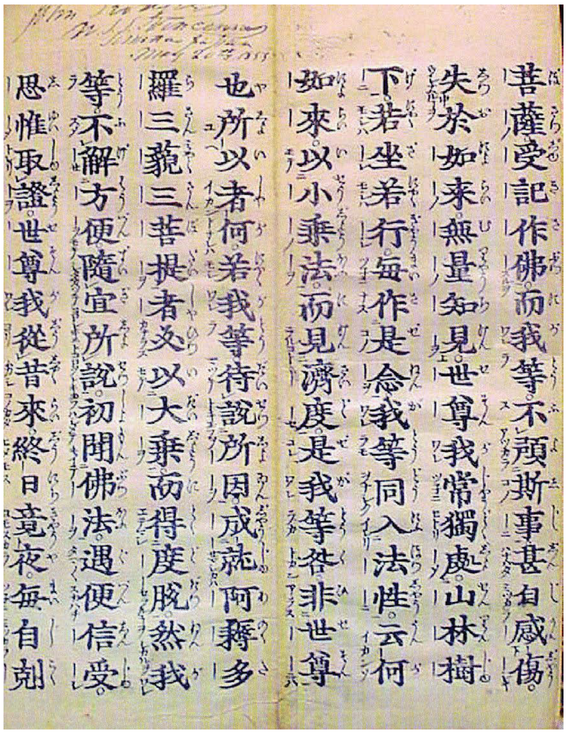
菩薩受記作佛而我等不預斯事甚自感傷
失於如來無量知見世尊我常獨處山林樹
下若坐若行每作是念我等同入法性云何
如來以小乘法而見濟度是我等咎非世尊
也所以者何若我等待說所因成就阿耨多
羅三藐三菩提者必以大乘而得度脫然我
等不解方便隨宜所說初聞佛法遇便信受
思惟取證世尊我從昔來終日竟夜每自剋

படம்.2 a - டைமண்ட் சூத்திராவிலிருந்து ஒரு பக்கம்

playing cards and paper money. In medieval Japan, poets and prose writers were regularly published, and books were cheap and abundant.

Belonging to the mid-13th century, printing woodblocks of the *Tripitaka Koreana* are a Korean collection of Buddhist scriptures. They were engraved on about 80,000 woodblocks. They were inscribed on the UNESCO Memory of the World Register in 2007.

Source: http://www.cha.go.kr

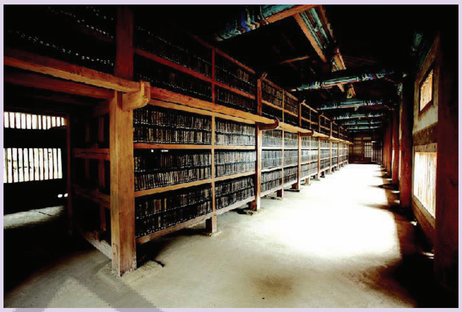

Fig. 2b – Tripitaka Koreana

Printing of visual material led to interesting publishing practices. In the late eighteenth century, in the flourishing urban circles at Edo (later to be known as Tokyo), illustrated collections of paintings depicted an elegant urban culture, involving artists, courtesans, and teahouse gatherings. Libraries and bookstores were packed with hand-printed material of various types – books on women, musical instruments, calculations, tea ceremony, flower arrangements, proper etiquette, cooking and famous places.

Box 1

Kitagawa Utamaro, born in Edo in 1753, was widely known for his contributions to an art form called *ukiyo* ('pictures of the floating world') or depiction of ordinary human experiences, especially urban ones. These prints travelled to contemporary US and Europe and influenced artists like Manet, Monet and Van Gogh. Publishers like Tsutaya Juzaburo identified subjects and commissioned artists who drew the theme in outline. Then a skilled woodblock carver pasted the drawing on a woodblock and carved a printing block to reproduce the painter's lines. In the process, the original drawing would be destroyed and only prints would survive.

Fig. 3 – An* ukiyo *print by Kitagawa Utamaro.

Fig. 4a – A morning scene,* ukiyo *print by Shunman Kubo, late eighteenth century.
A man looks out of the window at the snowfall while women prepare tea and perform other domestic duties.

NCERT

காகித நாணயங்கள் மீதும் படங்கள் அச்சிடப்பட்டன. இடைக்கால ஜப்பானில் மலிவாகவும், அளவுக்கதிகமாகவும் கிடைத்தன. செய்யுள் மற்றும் உரைநடை எழுத்தாளர்கள் தொடர்ந்து தங்களுடைய படைப்புகளை அச்சிட்டனர்.

13ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தை சேர்ந்த 'திரிபீட கொரியாணா'விற்கு தொடர்பான அச்சு மரத்துண்டுகள். இவை கொரியாவினர் சேகரித்த புத்தமத படைப்புகள். அவை சுமார் 80,000 மரத் துண்டுகள் மீது செதுக்கப்பட்டன. இவற்றை 2007ல் யுனெஸ்கோவினர் பதிவு செய்தனர்.

Source:http://www.cha.go.kr

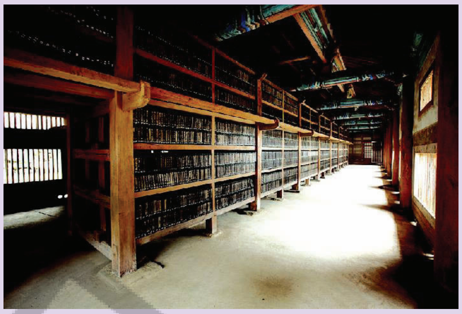

படம் 2 b - திரிபீடகாகொரியாணா

கட்புல பொருள் அச்சடி ஆவல் நிறைந்த வெளியீட்டு நடைமுறைகளுக்கு வழிவகுத்தது. 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் **'ஈடோ'** (அதன் பின்னர் டோக்கியோ என்று அழைக்கப்பட்டது) செல்வ வளமிக்க நகர மையமாகும். இதில் கலைஞர்கள், நாட்டியக்காரிகள், தேநீர் விடுதி சமூகங்களும் ஈடுபட்டன. நூலகங்கள், நூல் விற்குமிடங்கள் பல்வேறு வகையான அச்சடிப்புக் கருவிகளால் நிரம்பி வழிந்தது. இவற்றில் பெண்களைப் பற்றிய, இசைக் கருவிகள், கணக்கெடுப்புகள், தேநீர் விருந்துகள், மலர் அலங்காரங்கள், மரபு செயற்பாடுகள், சமையல், புகழ்மிக்க இடங்களைப் பற்றிய நூல்கள் ஆகியவை இருந்தன.

கட்டம் 1

1753-ல் எடோவில் பிறந்த கிடகவா உதமாரோ உகியோ ('மிதக்கும் உலகத்தின் படங்கள்') கலை வடிவங்கள் அல்லது சாதாரண மனித அனுபவங்களை குறிப்பாக நகரப் பகுதிகளின் படம் என்னும் கலை வடிவத்திற்கு செய்த தொண்டிற்காக புகழ்பெற்றவராவார். இந்த அச்சுகள் சமகால அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பா வரை பயணித்தது. மானேட் மற்றும் வான் கோக் போன்ற கலைஞர்களின் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. சுதய ஜுஜாபுரோ போன்ற வெளியீட்டாளர்கள் படத்தை அடையாளம் கண்டனர். அவர்கள் குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் படங்களை வரையுமாறு கலைஞர்களை வலியுறுத்துவர். அப்போது நிபுணரான மரத்துண்டுகளை தயாரிப்பவர் இந்த வரைபடத்தை மரத்துண்டில் ஒட்டுவார். இம்முறையில் வரைபடம் பாழாகும். மேலும் அச்சுகள் மட்டுமே நிலைத்திருக்கும்.

படம். 3 - கிடகவ உடமரோவால் வரையப்பட்ட அன்ஊகியோ வரைபடம்

படம். 4a - காலை நேரத்துக் காட்சி 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஷன்மான் குபோவால் வரையப்பட்ட உகியோ அச்சு.
பெண்கள் பிற வீட்டு வேலைகளை நிர்வகித்து மற்றும் தேநீர் தயாரித்து கொண்டிருக்கும்போது ஒரு நபர் சன்னலின் அருகே நின்று பனிப்பொழிவை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்

TNSCERT

2 Print Comes to Europe

For centuries, silk and spices from China flowed into Europe through the silk route. In the eleventh century, Chinese paper reached Europe via the same route. Paper made possible the production of manuscripts, carefully written by scribes. Then, in 1295, Marco Polo, a great explorer, returned to Italy after many years of exploration in China. As you read above, China already had the technology of woodblock printing. Marco Polo brought this knowledge back with him. Now Italians began producing books with woodblocks, and soon the technology spread to other parts of Europe. Luxury editions were still handwritten on very expensive **vellum**, meant for aristocratic circles and rich monastic libraries which scoffed at printed books as cheap vulgarities. Merchants and students in the university towns bought the cheaper printed copies.

As the demand for books increased, booksellers all over Europe began exporting books to many different countries. Book fairs were held at different places. Production of handwritten manuscripts was also organised in new ways to meet the expanded demand. Scribes or skilled handwriters were no longer solely employed by wealthy or influential patrons but increasingly by booksellers as well. More than 50 scribes often worked for one bookseller.

But the production of handwritten manuscripts could not satisfy the ever-increasing demand for books. Copying was an expensive, laborious and time-consuming business. Manuscripts were fragile, awkward to handle, and could not be carried around or read easily. Their circulation therefore remained limited. With the growing demand for books, woodblock printing gradually became more and more popular. By the early fifteenth century, woodblocks were being widely used in Europe to print textiles, playing cards, and religious pictures with simple, brief texts.

There was clearly a great need for even quicker and cheaper reproduction of texts. This could only be with the invention of a new print technology. The breakthrough occurred at Strasbourg, Germany, where Johannes Gutenberg developed the first-known printing press in the 1430s.

New words

Vellum – A parchment made from the skin of animals

Fig. 4b – Jikji

The *Jikji* of Korea is among the world's oldest existing books printed with movable metal type. It contains the essential features of Zen Buddhism. About 150 monks of India, China and Korea are mentioned in the book. It was printed in late 14th century. While the first volume of the book is unavailable, the second one is available in the National Library of France. This work marked an important technical change in the print culture. That is why it was inscribed on the UNESCO Memory of the World Register in 2001.

Activity

Imagine that you are Marco Polo. Write a letter from China to describe the world of print which you have seen there.

AP SCERT

2 ஐரோப்பாவிற்கு அச்சின் வருகை

பல நூற்றாண்டுகளாக பட்டு மற்றும் வாசனை திரவியங்கள் சீனாவிலிருந்து ஐரோப்பாவிற்கு பட்டு வழி வாயிலாக அடைந்தன. 11 ஆம் நூற்றாண்டில் சீனாவின் காகிதமும் அதே வழியாக வந்தது. எழுத்தாளர்களால் எச்சரிக்கையாக எழுதப்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதிகளின் உற்பத்தியும் காகிதத்தாலேயே சாத்தியமானது. பின்னர் 1295-ல் மார்க்கோபோலோ என்னும் சிறந்த ஆய்வாளர் சீனாவில் பல ஆண்டுகள் அகழ்வாராய்ச்சி மேற்கொண்டு இத்தாலிக்கு திரும்பினார். நீங்கள் முன்னரே படித்ததுபோல் சீனாவில் மரத்துண்டு அச்சுத் தொழில்நுட்பம் இருந்தது. மார்க்கோபோலோ இவ்வறிவை அவருடன் கொண்டுவந்தார். தற்போது இத்தாலியர்கள் மரத்துண்டுகளால் நூல்களை தயாரிக்க தொடங்கியதால் விரைவிலேயே இத்தொழில்நுட்பம் ஐரோப்பாவின் பிற பகுதிகளுக்கு பரவியது. உயர் குடியினர் மற்றும் பணக்கார துறவிகளின் நூலகங்களுக்காக விலைமதிப்புமிக்க **வெல்லம்** (விலங்கு தோல்) மீது கையால் எழுதப்பட்ட ஆடம்பரமான தொகுப்புகள் இருந்தன. அச்சிடப்பட்ட நூல்களை மலிவான, ஆபாசமானவை என ஏளனம் செய்தனர். வணிகர், பல்கலைக்கழகங்கள், நகர்ப்புற மாணவர்கள் மலிவான விலையில் அச்சடிக்கப்பட்ட பிரதிகளை வாங்கினர்.

நூல்களுக்கான தேவை அதிகரிக்க அதிகரிக்க ஐரோப்பா முழுவதிலிருந்தும் இருந்த நூல் விற்பனையாளர்கள் நூல்களை பல நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யத் தொடங்கினர். பல்வேறு இடங்களில் புத்தகக் கண்காட்சிகள் நடைபெற்றன. கையால் எழுதப்பட்ட கையெழுத்து நூல்களுக்கும் தேவை அதிகமாக இருந்ததால் உற்பத்தியை புதிய வழிமுறைகளில் செய்தனர். எழுதுபவர்களை, திறமைமிக்க கையெழுத்தால் எழுதுபவர்களை செல்வந்தர்கள் மட்டுமின்றி நூல் விற்பனையாளர்களும் நியமித்துக் கொண்டனர். ஒவ்வொரு புத்தக விற்பனையாளரிடமும் ஐம்பது பேருக்கு மேலாக எழுதுபவர்கள் இருந்தனர்.

ஆனால் கையால் எழுதப்பட்ட எழுத்து பிரதிகளின் தயாரிப்பு நூல்களுக்கு நாளுக்குநாள் அதிகரித்து வந்த தேவையை நிறைவேற்ற இயலவில்லை. நகல் எடுப்பது என்பது விலையுயர்ந்த, சிரமத்துடன் கூடிய அதிக நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் வணிகமாக இருந்தது. கையெழுத்துப் பிரதிகள் நெகிழ்வுத் தன்மையுடன் கூடி, எளிதில் கொண்டு செல்லுதல், படித்தல் போன்றவை மிகக் கடினமாக இருந்தது. எனவே அவற்றின் புழக்கம் அளவோடு இருந்தது. நூல்களுக்கு தேவை அதிகரித்ததால் தொடர்ந்து மரத்துண்டு அச்சு மேலும் பிரபலமடைந்தது. 15 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் எளிமையான சிறிய வடிவங்களை, ஆடைகள், விளையாட்டு அட்டைகள் மற்றும் மதம் தொடர்பான படங்களை அச்சிடுவதற்கு மரத்துண்டுகளை விரிவாக பயன்படுத்தினர்.

விஷயங்களை மேலும் வேகமாகவும், மலிவாகவும் மீண்டும் அச்சிட வேண்டிய தேவை அதிகமாக இருந்தது. இவை புதிய அச்சிடும் தொழில்நுட்ப கண்டுபிடிப்பால் மட்டுமே சாத்தியமாகும். ஜெர்மனியின் ஸ்ட்ராஸ்பர்க்கில் *'ஜான்ஸ் கூட்டன்பர்க்'* 1430-ல் முதன்முதலாக அச்சு இயந்திரத்தை வளர்ச்சியடையச் செய்ததால் இத்திருப்புமுனை ஏற்பட்டது.

புதிய சொற்கள்

வெல்லும் – விலங்குகளின் தோலால் செய்யப்பட்ட ஒரு காகிதத்தோல்.

படம். 4. b *ஜிக்ஜி*

உலகிலேயே பழமையான நூல்களில் ஒன்றான கொரியாவைச் சேர்ந்த ஜிக்ஜி என்னும் நூல் நகரும் உலோகத்துடன் அச்சடிக்கப்பட்டது. இதில் ஜென புத்த மதத்தின் முக்கிய பண்புகள் உள்ளன. இந்தியா, சீனா மற்றும் கொரியாவைச் சேர்ந்த 150 துறவிகளைப்பற்றி இந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. புத்தகத்தின் முதல் வெளியீடு கிடைக்காவிட்டாலும் இரண்டாவது பிரான்சின் தேசிய நூலகத்தில் கிடைக்கிறது. இப்பணி அச்சு கலாச்சாரத்தில் ஏற்பட்ட தொழில்நுட்ப மாற்றத்தைக் காட்டுகிறது. எனவே இது 2001-ல் உலகப் பதிவேடுகளின் யுனெஸ்கோ நினைவுகள் என்னும் நூலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

செயல்

உங்களை மார்க்கோபோலோவாக ஊகித்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் அங்கு கண்ட அச்சு உலகினை விளக்கி சீனாவிலிருந்து ஒரு கடிதம் எழுதவும்.

2.1 Gutenberg and the Printing Press

Gutenberg was the son of a merchant and grew up on a large agricultural estate. From his childhood he had seen wine and olive presses. Subsequently, he learnt the art of polishing stones, became a master goldsmith, and also acquired the expertise to create lead moulds used for making trinkets. Drawing on this knowledge, Gutenberg adapted existing technology to design his innovation. The olive press provided the model for the printing press, and moulds were used for casting the metal types for the letters of the alphabet. By 1448, Gutenberg perfected the system. The first book he printed was the Bible. About 180 copies were printed and it took three years to produce them. By the standards of the time this was fast production.

***Fig. 5** – A Portrait of Johann Gutenberg, 1584.*

The new technology did not entirely displace the existing art of producing books by hand.

In fact, printed books at first closely resembled the written manuscripts in appearance and layout. The metal letters imitated the ornamental handwritten styles. Borders were illuminated by hand with foliage and other patterns, and illustrations were painted. In the books printed for the rich, space for decoration was kept blank on the printed page. Each purchaser could choose the design and decide on the painting school that would do the illustrations.

In the hundred years between 1450 and 1550, printing presses were set up in most countries of Europe. Printers from Germany travelled to other countries, seeking work and helping start new presses. As the number of printing presses grew, book production boomed. The second half of the fifteenth century saw 20 million copies of printed books flooding the markets in Europe. The number went up in the sixteenth century to about 200 million copies.

This shift from hand printing to mechanical printing led to the print revolution.

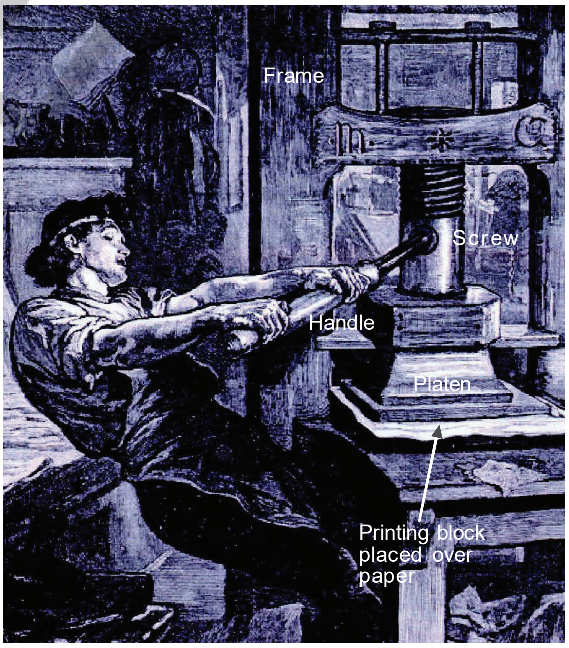

***Fig. 6** – Gutenberg Printing Press.*
*Notice the long handle attached to the screw. This handle was used to turn the screw and press down the **platen** over the printing block that was placed on top of a sheet of damp paper. Gutenberg developed metal types for each of the 26 characters of the Roman alphabet and devised a way of moving them around so as to compose different words of the text. This came to be known as the moveable type printing machine, and it remained the basic print technology over the next 300 years. Books could now be produced much faster than was possible when each print block was prepared by carving a piece of wood by hand. The Gutenberg press could print 250 sheets on one side per hour.*

New words

Platen – In letterpress printing, platen is a board which is pressed onto the back of the paper to get the impression from the type. At one time it used to be a wooden board; later it was made of steel

2.1 கூட்டன்பர்க் மற்றும் அச்சு இயந்திரம்

***படம்.5-1584** ல் வரையப் பட்ட ஜான்ஸ் கூட்டன் பர்க்கின் சித்திரம்*

ஒரு வணிகரின் மகனான கூட்டன்பர்க் ஒரு பெரிய வேளாண் மையத்தில் வாழ்ந்தார். அவர் சிறுவயது முதல் திராட்சை ரசம் மற்றும் ஆலிவ் எண்ணெய் தயாரிப்பை கண்டார். அதன் பின்னர் அவர் கற்களை பளபளப்பாக்கும் முறையில் திறமையைப் பெற்று பெரிய பொற்கொல்லர் ஆனார். நகைகளை தயாரிப்பதற்காக பயன்படுத்தும் ஈய அச்சுகளைத் தயாரிப்பதில் திறமைபெற்று விளங்கினார். தன் அறிவின் அடிப்படையில் தற்போதைய தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி புதிய கண்டுபிடிப்புகளுக்கு வடிவம் தந்தார். அச்சு இயந்திரம் தயாரிப்பதில் அவருக்கு ஆலிவ் அச்சு ஒரு மாதிரியாக பயன்பட்டது. ஆங்கில எழுத்துகளை தயாரிப்பதற்கு உலோக அச்சுகளை பயன்படுத்தினார். 1448 ஆம் ஆண்டு கூட்டன்பர்க் இம்முறையில் நிறைவுத்தன்மையை சாதித்தார். அவர் வெளியிட்ட முதல் நூல் பைபிள். அவர் சுமார் 180 பிரதிகளை அச்சிட்டார். இதற்காக அவருக்கு மூன்றாண்டுகள் பிடித்தது. அக்காலத்தின் தரங்களுக்கு இது வேகமான உற்பத்தியாகும்.

ஆனால் இப்புதிய தொழில்நுட்பம் அப்போது செயல்முறையில் இருந்த கையெழுத்து முறைக்கு முற்றிலும் மாற்றுப் பொருளாக இல்லாமல் போனது.

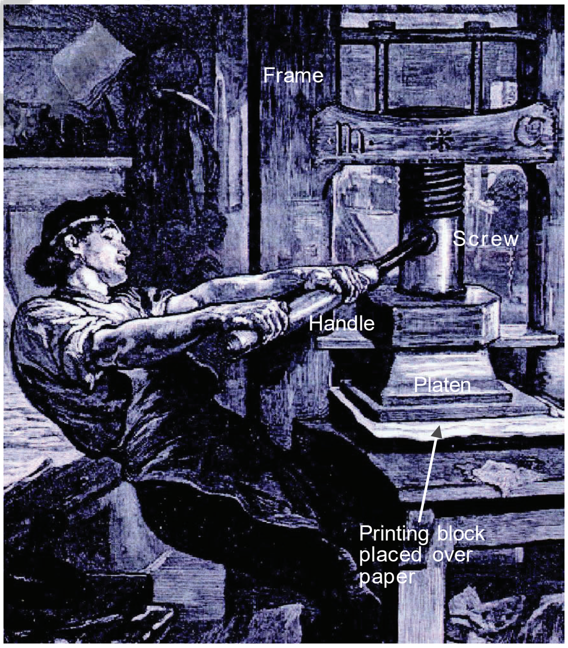

***படம்** 6 – கூட்டன் பர்க்கின் அச்சு இயந்திரம்*
திருகுமறையுடன் இணைக்கப்பட்ட நீண்ட கைப்பிடியை கவனிக்கவும். இக்கைப்பிடி மறையை திருப்புவதற்கு மற்றும் ஈரமாக உள்ள காகிதத்தாளின் மீது வைக்கப்பட்ட அச்சடிக்கும் துண்டத்தின் மீது பிளாட்டனை அழுத்துவதற்கு பயன்பட்டது.கூட்டன் பர்க் ரோமன் எழுத்துகளின் ஒவ்வொரு 26 எழுத்துகளுக்காக உலோக வகையை மேம்படுத்தினார். பாடப்பொருளின் பல்வேறு சொற்களை வடிவமைப்பதற்காக அவற்றை நகர்த்தும் முறையை வடிவமைத்தார். இது நகரும் வகையை சேர்ந்த அச்சு இயந்திரம் எனப்பட்டது. இது அதன்பின் 300 ஆண்டுகளில் ஆரம்ப அச்சடிக்கும் தொழில்நுட்பமாக நின்றுவிட்டது.
கையால் மரத்துண்டை செதுக்குவதன் வாயிலாக ஒவ்வொரு துண்டை தயாரிப்பதைக் காட்டிலும் தற்போது மிகவும் வேகமாக நூல்கள் அச்சடிக்கப்படுகின்றன. கூட்டன் பர்க்கின் அச்சு மணிக்கு 250 தாள்கள் மீது ஒரு பக்கம் அச்சிடக்கூடியது.

உண்மையில் அச்சடிக்கப்பட்ட நூல்கள் வடிவிலும், கோப்பு அமைப்பிலும் கையெழுத்துப் பிரதியையும் ஒத்திருந்தன. உலோக எழுத்துகள் கலைநயமிக்க கையெழுத்து முறையை பின்பற்றி இருந்தன. இலைகள் மற்றும் பிற வடிவங்களை கைகளால் ஒளியூட்டப்பட்ட கரைகள் மற்றும் படவிளக்கங்களும் வண்ணமிடப்பட்டன. பணக்காரர்களுக்காக அச்சிடப்பட்ட நூல்களில் அச்சிடப்பட்ட பக்கத்தில் அலங்காரத்திற்காக வெற்றிடம் விடப்பட்டது. வாங்குபவர்கள் தங்களுக்கு பிடித்த வடிவமைப்பைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றை வரைவதற்காக ஓவியப் பள்ளியையும் நிர்ணயித்துக் கொண்டனர்.

1450 லிருந்து 1550 இடையேயான நூறு ஆண்டுகளில் ஐரோப்பாவின் பல்வேறு நாடுகளில் அச்சு இயந்திரங்களை ஏற்படுத்தினர். அச்சிடுபவர்கள் ஜெர்மனியிலிருந்து பிற நாடுகளுக்குச் சென்று வேலையை தேடிக் கொண்டும் புதிய அச்சகங்களை தொடங்க உதவியும் செய்து வந்தனர். அச்சடிக்கும் அச்சகங்கள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க நூல் உற்பத்தி நன்றாக விரிவடைந்தது. 15 ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் அரைபாகத்தில் ஐரோப்பாவின் சந்தையை 200 மில்லியன் அச்சடிக்கப்பட்ட நூல் பிரதிகள் நிரம்பி வழிந்தன.

கையால் அச்சடிக்கும் இயந்திரத்திலிருந்து இயந்திர அச்சடிப்பிற்கு மாறுதல் அச்சுப் புரட்சிக்கு வழிவகுத்தது.

புதிய சொற்கள்

பிளாட்டன் – பிளாட்டன் என்பது எழுத்து அழுத்த அச்சடிப்பில் அச்சடிப்பை பெறுவதற்கு காகிதத்தின் பின்பக்கத்தில் அழுத்தப்படும் பலகை. ஒரு காலத்தில் இது மரப்பலகையாக இருந்தது. பின்னர் அது எஃகால் தயாரிக்கப்பட்டது.

Fig. 7** – **Pages of Gutenberg's Bible, the first printed book in Europe.

Gutenberg printed about 180 copies, of which no more than 50 have survived.

Look at these pages of Gutenberg's Bible carefully. They were not just products of new technology. The text was printed in the new Gutenberg press with metal type, but the borders were carefully designed, painted and illuminated by hand by artists. No two copies were the same. Every page of each copy was different. Even when two copies look similar, a careful comparison will reveal differences. Elites everywhere preferred this lack of uniformity: what they possessed then could be claimed as unique, for no one else owned a copy that was exactly the same.

In the text you will notice the use of colour within the letters in various places. This had two functions: it added colour to the page, and highlighted all the holy words to emphasise their significance. But the colour on every page of the text was added by hand. Gutenberg printed the text in black, leaving spaces where the colour could be filled in later.

Fig. 8** – **A printer's workshop, sixteenth century.

*This picture depicts what a printer's shop looked like in the sixteenth century. All the activities are going on under one roof. In the foreground on the right, **compositors** are at work, while on the left **galleys** are being prepared and ink is being applied on the metal types; in the background, the printers are turning the screws of the press, and near them proofreaders are at work. Right in front is the final product – the double-page printed sheets, stacked in neat piles, waiting to be bound.*

New words

Compositor – The person who composes the text for printing

Galley – Metal frame in which types are laid and the text composed

படம்.7 – ஐரோப்பாவில் முதன்முதலில் அச்சடிக்கப்பட்ட நூலான கூட்டன் பர்க்கின் விவிலியத்தின் பக்கங்கள்.

கூட்டன் பர்க் சுமார் 180 பிரதிகளை அச்சிட்டார். ஆனால் அவற்றில் 50ஐ விட அதிகமான பிரதிகள் தற்போது புழக்கத்தில் இல்லை. கூட்டன்பர்க் விவிலியத்தின் இப்பக்கங்களை கூர்ந்து கவனிக்கவும். அவை புதிய தொழில்நுட்பத்துடன் தயாரானவை மட்டுமல்ல. கூட்டன்பர்க் புதிய இயந்திரத்தில் உலோக வகையால் அச்சிடப்பட்டன. ஆனால் ஓரங்கள் எச்சரிக்கையாக வடிவமைக்கப்பட்டு கலைஞர்களால் கையால் வண்ணம் தீட்டப்பட்டன. எந்த இரண்டு பக்கங்களும் ஒரே மாதிரியாக இல்லை. ஒவ்வொரு பிரதியிலும் ஒவ்வொரு பக்கமும் வேறுபட்டு காணப்படுகிறது. இரண்டு பிரதிகள் ஒரே மாதிரியாக காணப்பட்டாலும் எச்சரிக்கையுடன் ஒப்பிடுவதன் மூலம் வேறுபாடுகளைக் காண முடியும். பிரபலமானவர்கள் இவ்வொற்றுமையின்மையை விரும்பினர். சரியாக அதே பிரதி மற்ற எவரிடமும் கிடைக்காது தங்களிடம் உள்ளது ஒரு தனிப்பட்ட பிரதியாகும்.

இப்பாடநூலில் நீங்கள் பல்வேறு பகுதிகளில் எழுத்துகளில் வண்ணங்கள் பயன்படுத்துவதைக் காணலாம். இது இரண்டு கருத்துகளை தெரிவிக்கிறது. இது பக்கத்திற்கு வண்ணத்தை இணைத்தது. அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி கூறுவதற்கு அனைத்து முக்கியச் சொற்களையும் சிறப்பித்துக் கூறியது. ஆனால் ஒவ்வொரு பக்கத்தின் பாடப்பொருளுக்கும் வண்ணத்தை கையால் போடப்பட்டது. கூட்டன்பர்க் பாடப்பொருளை கருப்பு வண்ணத்தில் அச்சிட்டார். பின்னர் வண்ணத்தால் நிரப்புவதற்கு தேவையான காலியிடங்களை விட்டார்.

படம்.8-16 ஆம் நூற்றாண்டின் அச்சு ஆலை

16 ஆம் நூற்றாண்டில் அச்சடிப்பவரின் கடை எவ்வாறு இருந்தது என்பதை இப்படம் விளக்குகிறது. செயற்பாடுகள் அனைத்தும் ஒரே கூரையின் கீழ் தொடர்கின்றன. வலப்பக்கத்தின் முன்பகுதியில் தொகுப்பாளர்கள் பணியில் உள்ளனர். இடப்பக்கத்தில் காலிகள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. உலோக வகைகளின் மீது மை பூசப்படுகிறது. பின்பகுதியில் அச்சு இயந்திரத்தின் மறைகள் திருப்பப்படுகின்றன. அவற்றின் அருகில் பிழை திருத்துபவர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். வலப்பக்கத்தில் இறுதியான உற்பத்தி உள்ளது. இரண்டு பக்கங்களிலும் அச்சிடப்பட்ட தாள்கள் சீரான அடுக்குகளில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றை கட்ட வேண்டியிருந்தது.

புதிய சொற்கள்

தொகுப்பாளர்கள் – அச்சிடுவதற்காக பாடப்பொருளை தொகுக்கும் நபர்.

நீண்ட தட்டு–பாடப்பொருளை அமர்த்துவதன் மூலம் தொகுக்கப்பட்ட உலோகச் சட்டம்.

3 The Print Revolution and Its Impact

What was the print revolution? It was not just a development, a new way of producing books; it transformed the lives of people, changing their relationship to information and knowledge, and with institutions and authorities. It influenced popular perceptions and opened up new ways of looking at things.

Let us explore some of these changes.

3.1 A New Reading Public

With the printing press, a new reading public emerged. Printing reduced the cost of books. The time and labour required to produce each book came down, and multiple copies could be produced with greater ease. Books flooded the market, reaching out to an ever-growing readership.

Access to books created a new culture of reading. Earlier, reading was restricted to the elites. Common people lived in a world of oral culture. They heard sacred texts read out, **ballads** recited, and folk tales narrated. Knowledge was transferred orally. People collectively heard a story, or saw a performance. As you will see in Chapter 8, they did not read a book individually and silently. Before the age of print, books were not only expensive but they could not be produced in sufficient numbers. Now books could reach out to wider sections of people. If earlier there was a hearing public, now a reading public came into being.

But the transition was not so simple. Books could be read only by the literate, and the rates of literacy in most European countries were very low till the twentieth century. How, then, could publishers persuade the common people to welcome the printed book? To do this, they had to keep in mind the wider reach of the printed work: even those who did not read could certainly enjoy listening to books being read out. So printers began publishing popular ballads and folk tales, and such books would be profusely illustrated with pictures. These were then sung and recited at gatherings in villages and in **taverns** in towns.

Oral culture thus entered print and printed material was orally transmitted. The line that separated the oral and reading cultures became blurred. And the hearing public and reading public became intermingled.

Activity

You are a bookseller advertising the availability of new cheap printed books. Design a poster for your shop window.

New words

Ballad – A historical account or folk tale in verse, usually sung or recited

Taverns – Places where people gathered to drink alcohol, to be served food, and to meet friends and exchange news

AP SCERT

3 அச்சுப்புரட்சி – அதன் தாக்கம்

அச்சுப்புரட்சி என்றால் என்ன? இது வெறும் வளர்ச்சி மட்டுமல்ல. நூல்களை வெளியிடுவதில் புதிய முறை. அது மக்கள் வாழ்க்கையை மாற்றியது. தகவல், அறிவு, நிறுவனங்கள், அரசாங்கங்களுடன் அவர்களின் தொடர்புகளை மாற்றுவதன் வாயிலாக மக்களின் புரிதல் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. உலகத்தைக் காணும் புதிய வழிமுறைகளுக்கு திரை விலக்கப்பட்டது. இம்மாற்றங்கள் சிலவற்றைக் காணலாம்.

3.1 நூல்களைப் படிக்கும் புதிய குடிமக்கள்

அச்சடிக்கும் இயந்திரம் வந்ததால் புதியதாக நூல்களைப் படிக்கும் பொதுமக்கள் தோன்றினர். அச்சடிப்பால் நூல்களின் விலை குறைந்தது. நூல்களை அச்சிடுவதற்கு தேவையான நேரம் மற்றும் உழைப்பு குறைந்தது. பல பிரதிகளை மிகவும் எளிதில் தயாரித்தனர். சந்தையில் நூல்கள் விரிவாக வந்ததால் தொடர்ந்து அதிகரித்துக் கொண்டே இருந்த வாசகர்களுக்கு கிடைக்கத் தொடங்கியது.

நூல்கள் கிடைத்ததால் ஒரு புதிய படிக்கும் கலாச்சாரம் ஏற்பட்டது. இதற்கு முன்னர் படித்தல் என்பது உயர்குடி வகுப்பினருக்கு மட்டுமே உரித்தாக இருந்தது. சாதாரண மக்கள் வாய்மொழி கலாச்சார உலகில் வாழ்ந்து வந்தனர். புனித நூல்கள் படிக்கப்பட்டால், வீரக் கதைப் பாடல்கள் பாடப்பட்டால் நாட்டுப்புறக் கதைகள் சொல்லப்பட்டால் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அறிவு என்பது வாய்மொழியாகவே பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டது. மக்கள் கூட்டமாகவே கதைகளைக் கேட்டனர். அல்லது காட்சிகளைக் கண்டனர். அத்தியாயம் 8ல் நீங்கள் காண இருப்பது போல் அவர்கள் ஒரு தனியாக அல்லது அமைதியாகப் படித்ததில்லை அச்சு காலத்திற்கு முன் நூல்கள் விலை உயர்ந்தவையாக இருந்தது மட்டுமின்றி போதுமான எண்ணிக்கையில் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வில்லை. தற்போது நூல்கள் பல்வேறு சமுதாய மக்களுக்கும் சென்றடைகின்றன. முன்பெல்லாம் கேட்கும் மக்கள் இருந்தனர். தற்போது படிக்கும் மக்கள் தோன்றியுள்ளனர்.

ஆனால் இம்மாற்றம் எளிதில் வந்துவிடவில்லை. எழுதப்படிக்க தெரிந்தவர்களால் நூல்களைப் படிக்க தெரிந்தவர்களால் நூல்களைப் படிக்க முடிந்தது. மேலும் இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை இலக்கிய நூல்களின் விலைகள் மிகவும் குறைவாகவே இருந்தன. பிறகு நூல் வெளியீட்டாளர்கள் அச்சடிக்கப்பட்ட நூல்களை வாங்க பொதுமக்களை எவ்வாறு வரவேற்க தூண்டுவர்? இதைச் செய்வதற்கு, அவர்கள் அச்சடிக்கப்பட்ட படைப்புகள் பெருமாபாலான மக்களைச் சென்றடைய வேண்டுமென்பதை மனதிற்கொள்ள வேண்டும். படிக்கத் தெரியாதவர்களும் நூல்களை படிக்க கேட்டு மகிழும்படி இருத்தல் வேண்டும். எனவே அச்சடிப்பவர்கள் பிரபலமான வீரக் கதைப் பாடல்களையும் நாட்டுப்புற பாடல்களையும் வெளியிடத் தொடங்கினர். மேலும் அவ்வகையான நூல்கள் படங்களால் சிறந்த முறையில் விளக்கப்பட்டும் இருந்தன. கிராமங்களில் மக்கள் கூட்டம் கூடிய இடங்களிலும், நகரங்களின் விடுதிகளில் பாடியும் வந்தனர்.

இவ்வாறு வாய்மொழிக் கலாச்சாரம் அச்சிற்குள் நுழைந்தது. அச்சிடப்பட்ட பாடப்பொருள் வாய்மொழியாக பரவியது. வாய்மொழி மற்றும் படிக்கும் கலாச்சாரங்களை பிரிக்கும் கோடு மறைந்துவிட்டது. கேட்கும் மக்களும் படிக்கும் மக்களும் ஒருவருக்கொருவர் இணைந்துவிட்டனர்.

செயல்

நீங்கள் புதிதாக மலிவாக நூல்கள் கிடைத்தலைப் பற்றி விளம்பரம் தரும் ஒரு நூல் விற்பனையாளர் என்று ஊகித்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் கடையின் சன்னலில் வைப்பதற்கு ஒரு சுவரொட்டியைத் தயாரிக்கவும்.

புதிய சொற்கள்

வீரக்கதைப் பாட்டு – ஒரு வரலாற்றுக் கதை அல்லது செய்யுள் வடிவில் உள்ள நாட்டுப்புறக்கதை சாதாரணமாக பாடுபவர் அல்லது ஒப்படைப்பர்.

விடுதிகள் – மது அருந்துவதற்கும் உணவுக்காகவும் நண்பர்களை சந்திப்பதற்காகவும் மற்றும் செய்திகளை பரிமாறிக் கொள்வதற்காகவும் மக்கள் கூடுமிடங்கள்.

NCERT

3.2 Religious Debates and the Fear of Print

Print created the possibility of wide circulation of ideas, and introduced a new world of debate and discussion. Even those who disagreed with established authorities could now print and circulate their ideas. Through the printed message, they could persuade people to think differently, and move them to action. This had significance in different spheres of life.

Not everyone welcomed the printed book, and those who did also had fears about it. Many were apprehensive of the effects that the easier access to the printed word and the wider circulation of books, could have on people's minds. It was feared that if there was no control over what was printed and read then rebellious and irreligious thoughts might spread. If that happened the authority of 'valuable' literature would be destroyed. Expressed by religious authorities and monarchs, as well as many writers and artists, this anxiety was the basis of widespread criticism of the new printed literature that had begun to circulate.

Fig. 9 – J.V. Schley, L'Imprimerie, 1739.
This is one of the many images produced in early modern Europe, celebrating the coming of print. You can see the printing press descending from heaven, carried by a goddess. On two sides of the goddess, blessing the machine, are Minerva (the goddess of wisdom) and Mercury (the messenger god, also symbolising reason). The women in the foreground are holding plaques with the portraits of six pioneer printers of different countries. In the middle ground on the left (figure encircled) is the portrait of Gutenberg.

Let us consider the implication of this in one sphere of life in early modern Europe – namely, religion.

In 1517, the religious reformer Martin Luther wrote Ninety Five Theses criticising many of the practices and rituals of the Roman Catholic Church. A printed copy of this was posted on a church door in Wittenberg. It challenged the Church to debate his ideas. Luther's writings were immediately reproduced in vast numbers and read widely. This lead to a division within the Church and to the beginning of the **Protestant Reformation**. Luther's translation of the New Testament sold 5,000 copies within a few weeks and a second edition appeared within three months. Deeply grateful to print, Luther said, 'Printing is the ultimate gift of God and the greatest one.' Several scholars, in fact, think that print brought about a new intellectual atmosphere and helped spread the new ideas that led to the Reformation.

New words

Protestant Reformation – A sixteenth-century movement to reform the Catholic Church dominated by Rome. Martin Luther was one of the main Protestant reformers. Several traditions of anti-Catholic Christianity developed out of the movement

3.2 மதம் சார்ந்த விவாதங்கள் மற்றும் அச்சின் மீது பயம்.

அச்சு எண்ணங்களின் விரிவான பரவலுக்கு வாய்ப்பளித்தது. இது விவாதங்கள், கலந்துரையாடல் போன்ற புதிய உலகினை அறிமுகப்படுத்தியது. அமைக்கப்பட்ட அரசாங்கங்களுடன் வேறுபட்ட கருத்துகளைக் கொண்டவர்களும் தங்களுடைய எண்ணங்களை அச்சிட்டு பிரச்சாரம் செய்ய முடியும். அச்சிடப்பட்ட தகவல் வாயிலாக அவர்கள் மக்களை மாற்றி சிந்திக்க வைத்து அவர்களை செயல் வீரர்களாக மாற்ற முடியும். இதற்கு வாழ்க்கையின் பல்வேறு துறைகளில் முக்கியத்துவம் உள்ளது.

அச்சின் மீது கொண்ட பயத்தால் ஒவ்வொருவரும் நூல்களை வரவேற்கவில்லை. நூல்கள் அதிகரித்ததால் மக்களின் மனங்களின் மீது அவை ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களை பற்றி பயந்தனர். நூல்களின் மீது கட்டுப்பாடு இல்லாவிட்டால் மதம் சாரா சிந்தனைகள், கிளர்ச்சிகள் போன்றவை பரவும் என பயந்தனர். இதனால் மதிப்பு மிக்க இலக்கியம் அழிந்துவிட்டது. மத அதிகாரிகள், மன்னர்கள், பல எழுத்தாளர்கள் மற்றும் கலைஞர்களும் மேற்கூறிய கருத்தினையே வெளிப்படுத்தினர். பரவத் தொடங்கிய இப்புதிய அச்சு இலக்கியத்தின் மீது விரிவான திறனாய்வு வருவதற்கு அவர்களின் கருத்துகளே ஆதாரமாயின.

நவீன ஐரோப்பாவில் ஒரு துறையின் தாக்கத்தை உற்றுநோக்குவோம். எ.கா: மதம்.

1517ல் மதசீர்திருத்தவாதியான மார்டின் லூதர் ரோமன் கத்தோலிக்க சர்ச்சின் பல்வேறுமுறைகளையும் வழக்கங்களையும் விமர்சித்து 95 கோட்பாட்டுக் கட்டுரைகளை எழுதினார். அச்சடிக்கப்பட்ட பிரதி விட்டன்ஸ்பர்க் சர்ச்சின் கதவின் மீது ஒட்டப்பட்டது. இது அவருடைய சிந்தனைகளை விவாதிக்க சர்ச்சிற்கு சவால் விட்டது. லூதரின் படைப்புகள் பேரளவில் மீண்டும் அச்சிடப்பட்டு விரிவான அளவில் படிக்கப்பட்டன. இது சர்ச்சில் பிரிவினைக்கும் பிராடெஸ்டெண்ட் சீர்திருத்த தொடக்கத்திற்கும் வழிவகுத்தது. லூதரின் புதிய ஏற்பாடு மொழிபெயர்ப்பு சில வாரங்களிலேயே 5000 பிரதிகள் விற்கப்பட்டன. மேலும் இரண்டாம் தொகுப்பும் மூன்று மாதங்களிலேயே வெளியிடப்பட்டது. அச்சிடப்பட்டதற்கு லூதர் மிகுந்த நன்றியுடன் இவ்வாறு கூறினார். “அச்சு என்பது கடவுளின் இறுதியான பரிசு மற்றும் மிகச் சிறந்த ஒன்று” என்று கூறினார். பல்வேறு அறிஞர்களும் அச்சானது புதிய அறிவார்ந்த சூழலை கொண்டு வந்தது எனவும் சீர்திருத்தத்திற்கு வழிவகுத்த புதிய சிந்தனைகளை பரப்புவதில் இது துணைபுரிந்தது என்றனர்.

படம் 9-1739ல் J.V. சலே எல். இம்ப்ரைமரி.

முந்தைய நவீன ஐரோப்பாவில் அச்சினை வரவேற்று கொண்டாடப்படும் கொண்டாட்டங்களை தெரிவிக்கும் படங்களில் இதுவும் ஒன்று. ஒரு தேவதை அச்சு இயந்திரத்தை சுமந்து கொண்டு சொர்கத்திலிருந்து இறங்குவதை நீங்கள் காணலாம். தேவதையின் இரண்டு புறங்களிலும் இயந்திரத்தை ஆசிர்வதித்து மினர்வா (அறிவியலின் தேவதை) மெர்குரி (தேவதூதர், பகுத்தறிவின் அடையாளம்) களைக் காணலாம். முன்பகுதியிலுள்ள பெண்கள் பல்வேறு நாடுகளின் அச்சு பலகைகளை பிடித்துள்ளனர். நடுவில் இடப்பாகத்தில்) வட்டமிடப்பட்ட படம்) கூட்டன் பர்க்கின் சித்திரமாகும்.

புதிய சொற்கள்

பிராடெஸ்டண்ட் சீர்திருத்தம் - 16ஆம் நூற்றாண்டில் ரோமின் ஆதிக்கத்தில் இருந்த கத்தோலிக்க சர்ச்சினை சீர்திருத்துவதற்கு ஏற்பட்ட இயக்கமாகும். மார்டின் லூதர் முதன்மையான பிராடெஸ்டண்ட் சீர்திருத்தவாதிகளில் ஒருவர். இவ்வியக்கத்திலிருந்து பல கத்தோலிக்க எதிர்ப்பு மரபுகள் தோன்றின.

3.3 Print and Dissent

Print and popular religious literature stimulated many distinctive individual interpretations of faith even among little-educated working people. In the sixteenth century, Menocchio, a miller in Italy, began to read books that were available in his locality. He reinterpreted the message of the Bible and formulated a view of God and Creation that enraged the Roman Catholic Church. When the Roman Church began its **inquisition** to repress **heretical** ideas, Menocchio was hauled up twice and ultimately executed. The Roman Church, troubled by such effects of popular readings and questionings of faith, imposed severe controls over publishers and booksellers and began to maintain an Index of Prohibited Books from 1558.

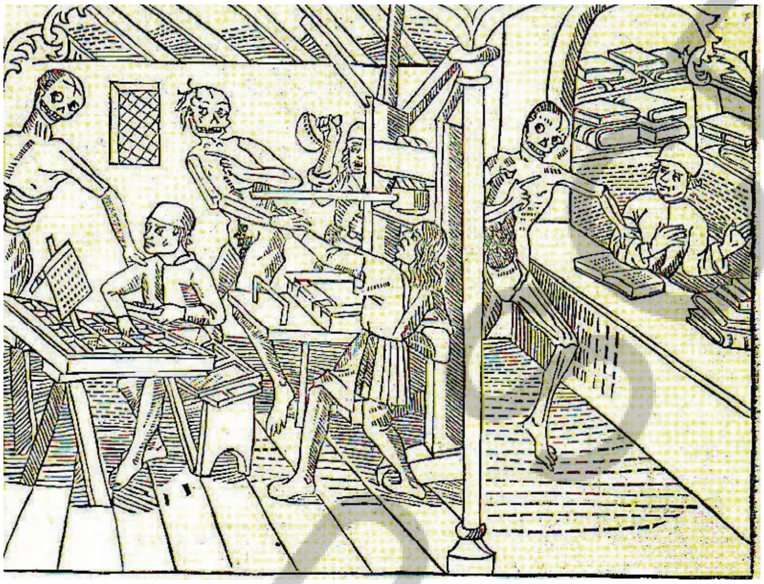

Fig. 10 – The macabre dance.
This sixteenth-century print shows how the fear of printing was dramatised in visual representations of the time. In this highly interesting woodcut the coming of print is associated with the end of the world. The interior of the printer's workshop here is the site of a dance of death. Skeletal figures control the printer and his workers, define and dictate what is to be done and what is to be produced.

Discuss

Write briefly why some people feared that the development of print could lead to the growth of dissenting ideas.

New words

Inquisition – A former Roman Catholic court for identifying and punishing heretics

Heretical – Beliefs which do not follow the accepted teachings of the Church. In medieval times, heresy was seen as a threat to the right of the Church to decide on what should be believed and what should not. Heretical beliefs were severely punished

Satiety – The state of being fulfilled much beyond the point of satisfaction

Seditious – Action, speech or writing that is seen as opposing the government

Source A

Fear of the book

Erasmus, a Latin scholar and a Catholic reformer, who criticised the excesses of Catholicism but kept his distance from Luther, expressed a deep anxiety about printing. He wrote in *Adages* (1508):

'To what corner of the world do they not fly, these swarms of new books? It may be that one here and there contributes something worth knowing, but the very multitude of them is hurtful to scholarship, because it creates a glut, and even in good things **satiety** is most harmful ... [printers] fill the world with books, not just trifling things (such as I write, perhaps), but stupid, ignorant, slanderous, scandalous, raving, irreligious and **seditious** books, and the number of them is such that even the valuable publications lose their value.'

Source

3.3 அச்சு –சம்மதமின்மை

அச்சு மற்றும் மக்களாதரவு பெற்ற மத இலக்கியம் குறைவாக கல்வி கற்றவர்களான உழைக்கும் மக்களிலும் தனிப்பட்ட மதத்தை தங்களுக்கே உரிய முறையில் விளக்குமாறு தூண்டியது. 16ஆம் நூற்றாண்டில் இத்தாலியில் மெனோசியோ என்னும் மில்லர் தன்னுடைய பகுதியில் கிடைத்த நூல்களை படிக்கத் தொடங்கினார். அவர் விவிலியத்தின் கருத்துகளுக்கு மறுவிளக்கம் அளித்தார். கடவுள், படைப்புப் பற்றிய அவருடைய கருத்து ரோமன் கத்தோலிக்க சர்ச்சிற்கு கோப மூட்டியது. ரோமன் சர்ச்சின் மத நம்பிக்கைகளை மீறியதற்கு விசாரணை தொடங்கியது. மெனோசியோ இரண்டு முறை தண்டிக்கப்பட்டு இறுதியில் தூக்கிலிடப்பட்டார். மக்களின் ஆதரவு பெற்ற நூல்களில் இன்னல்களுக்கு ஆளாகி மதமுறைகளை வினவுதல் போன்றவற்றில் கவலையடைந்த ரோமன் சர்ச் வெளியீட்டாளர்கள் மற்றும் நூல் விற்பனைகளின் மீது தீவிரமான கட்டுப்பாடுகளை விதித்தது. 1558 முதல் தடை செய்யப்பட்ட நூல்களின் குறிப்பேடுகளை தயாரிக்கத் தொடங்கியது.

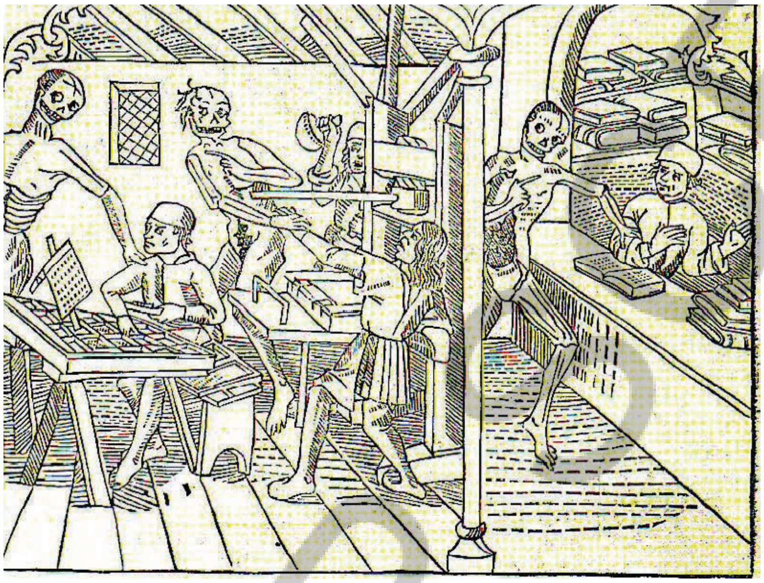

படம். *10*-பயங்கரமான நாட்டியம்

16ஆம் நூற்றாண்டின் வெளியீடு. அந்த நேரத்திலேயே அச்சடிப்பின் மீதுள்ள பயத்தை நாடக காட்சிகள் காட்டுகின்றன. மிகுந்த ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தும் மரவெட்டில் அச்சு வருவதை உலகம் முடிவுக்கு வருவதுடன் இணைக்கப்படுகிறது. இங்கு அச்சகத்தின் உட்பகுதியில் மரணத்தின் கொடூர நாட்டியத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. எலும்புக் கூடுகளின் படங்கள் அச்சடிப்பவர்,அவருடைய பணியாட்களை கட்டுப்படுத்துதல், என்ன செய்ய வேண்டும், எதை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கட்டுப்படுத்தி விளக்கி எடுத்துரைக்கிறது.

கலந்துரையாடவும்

அச்சின் வளர்ச்சி வேறுபட்ட கருத்துகளின் அதிகரிப்புகளுக்கு வழிவகுக்கிறது என சிலர் ஏன் பயப்படுகின்றனர் என்பதை சுருக்கமாக எழுதவும்.

புதிய சொற்கள்

விசாரணை – மத எதிர்ப்பாளர்களை அடையாளம் கண்டு தண்டிக்கும் முன்னாள் ரோமானிய கத்தோலிக்க நீதிமன்றம்.

மத துரோகம்: சர்ச்சால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட போதனைகளை பின்பற்றாத நம்பிக்கைகள் இடைக்காலத்தின் வதந்திகள் பரவியதால் சர்ச்சின் உரிமைக்கு அச்சுறுத்தலாக கருதப்பட்டது. மதநம்பிக்கைகளில் எதை நம்ப வேண்டும், எதை நம்பக் கூடாது என்பதன் மீது முடிவு மேற்கொள்ளப்பட்டது. மத எதிர்ப்பு நம்பிக்கைகள் கடினமாக தண்டிக்கப்பட்டன.

மிகுந்த மன நிறைவு – மன நிறைவு நிலையையும் மீறி நிறைவேறும் நிலை.

இராஜ துரோகம் – அரசாங்கத்தை எதிர்க்கும் செயல், சொற்பொழிவு அல்லது எழுத்து.

ஆதாரம் *A*

நூலின் மீது பயம்:

இலத்தீன் அறிஞரும் கத்தோலிக்க சீர்திருத்தவாதியுமான எராஸ்மஸ் கத்தோலிக்கர்களின் அளவுக்கு மீறிய செயல்களை விமர்சித்தார். ஆனால் லூதரின் கருத்துகளிலிருந்து மாறுபட்டார். அச்சு மீது தீவிரமான பயத்தை வெளிப்படுத்தினார். 1508ல் Adages எனும் நூலில் இவ்வாறு எழுதினார்.

உலகில் இந்நூல்களின் பரவலற்ற இடம் எதுவுமில்லை. அவற்றில் தெரிந்துக் கொள்ளக் கூடிய கருத்துகள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக இருக்கலாம். அவற்றில் பல்வேறு வகைகள் புலமைக்கு தீங்கு தரக்கூடியவை. ஏனெனில் அவை உபரியாக உள்ளன. நல்ல விஷயங்களிலும் மன நிறைவு நிலையை அடைவது என்பது மிகவும் தீங்கு தரக்கூடியது. அச்சிடுபவர்கள் உலகினை நூல்களால் நிரப்புகின்றனர். அவற்றில் இருப்பவை எவையும் சிறு விஷயங்கள் மட்டுமல்ல (நான் எழுதுவதைப் போல், ஒருவேளை) ஆனால் முட்டாள்தனமான ஏதுமறியாத, தூற்றுதல், அவமானமான வெறித்தனமான, மதத்திற்கு புறம்பான இராஜதுரோகத்துடன் கூடிய நூல்கள் இவற்றால் மதிப்பு வாய்ந்த வெளியீடுகளும் அவற்றின் மதிப்பினை இழந்துவிடுகின்றன.

4 The Reading Mania

Through the seventeenth and eighteenth centuries literacy rates went up in most parts of Europe. Churches of different **denominations** set up schools in villages, carrying literacy to peasants and artisans. By the end of the eighteenth century, in some parts of Europe literacy rates were as high as 60 to 80 per cent. As literacy and schools spread in European countries, there was a virtual reading mania. People wanted books to read and printers produced books in ever-increasing numbers.

New forms of popular literature appeared in print, targeting new audiences. Booksellers employed pedlars who roamed around villages, carrying little books for sale. There were **almanacs** or ritual calendars, along with ballads and folktales. But other forms of reading matter, largely for entertainment, began to reach ordinary readers as well. In England, penny **chapbooks** were carried by petty pedlars known as chapmen, and sold for a penny, so that even the poor could buy them. In France, were the "Biliotheque Bleue", which were low-priced small books printed on poor quality paper, and bound in cheap blue covers. Then there were the romances, printed on four to six pages, and the more substantial 'histories' which were stories about the past. Books were of various sizes, serving many different purposes and interests.

The periodical press developed from the early eighteenth century, combining information about current affairs with entertainment. Newspapers and journals carried information about wars and trade, as well as news of developments in other places.

Similarly, the ideas of scientists and philosophers now became more accessible to the common people. Ancient and medieval scientific texts were compiled and published, and maps and scientific diagrams were widely printed. When scientists like Isaac Newton began to publish their discoveries, they could influence a much wider circle of scientifically minded readers. The writings of thinkers such as Thomas Paine, Voltaire and Jean Jacques Rousseau were also widely printed and read. Thus their ideas about science, reason and rationality found their way into popular literature.

New words

Denominations – Sub groups within a religion

Almanac – An annual publication giving astronomical data, information about the movements of the sun and moon, timing of full tides and eclipses, and much else that was of importance in the everyday life of people

Chapbook – A term used to describe pocket-size books that are sold by travelling pedlars called chapmen. These became popular from the time of the sixteenth-century print revolution

Box 2

In 1791, a London publisher, James Lackington, wrote in his diary:

'The sale of books in general has increased prodigiously within the last twenty years. The poorer sort of farmers and even the poor country people in general who before that period spent their winter evenings in relating stories of witches, ghosts, hobgoblins … now shorten the winter night by hearing their sons and daughters read them tales, romances, etc. If John goes to town with a load of hay, he is charged to be sure not to forget to bring home *Peregrine Pickle's Adventure* … and when Dolly is sent to sell her eggs, she is commissioned to purchase *The History of Joseph Andrews.*'

AP SCERT

17, 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பாவின் பல பகுதிகளில் எழுத்தறிவு வீதம் அதிகரித்தது. பலவகையான சம்பிரதாயங்களைச் சேர்ந்த சர்ச்சுகள் (கத்தோலிக்கம், பிராடெஸ்டண்ட்) கிராமப் பகுதிகளில்பள்ளிகளை ஏற்படுத்துவதன் வாயிலாக விவசாயிகளுக்கும், கைவினை கலைஞர்களுக்கும் எழுத்தறிவை வழங்கின. 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள் ஐரோப்பாவின் சில பகுதிகளில் எழுத்தறிவு அதிகமாக 60% முதல் 80% வரை இருந்தது. ஐரோபப்பிய நாடுகளில் பள்ளிகள் எழுத்தறிவை பரப்புவதோடு படித்தல் மீது பேரார்வம் ஏற்பட்டது. மக்கள் நூல்களை படிக்க வேண்டுமென வேண்டிக் கொண்டதால் வெளியீட்டாளர்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் நூல்களை வெளியிட்டனர்.

புதியதாக படிக்க வேண்டும் என்பவர்களுக்காக புதிய வடிவங்களில் அச்சு இலக்கியம் வெளியிடப்பட்டது. நூல் விற்பனையாளர்கள் கிராமங்களில் சிறிய நூல்களை விற்கும் வணிகர்களை நியமித்துக் கொண்டனர். அவற்றில் வீரக்கதைப் பாட்டு, நாட்டுபுறக் கதைகளுடன் பஞ்சாங்கங்கள் மற்றும் சடங்குகளை தெரிவிக்கும் நாட்காட்டிகள் இருந்தன. பிற வடிவங்களிலான படிக்கும் கருவிகள் குறிப்பாக பொழுதுபோக்கினை வழங்குபவை பொதுவாக படிப்பவர்களுக்கு கிடைக்கத் தொடங்கியது. இங்கிலாந்தில் சிறுவணிகர்கள் என அழைக்கப்படும் நடந்து சென்று விற்பவர்கள் ஒரு பென்னி விலை மதிப்புள்ள சிறு நூல்களை விற்றனர். ஆதலால் ஏழைகளும் அவற்றை வாங்க முடிந்தது. பிரான்சில் பிலியோதிக் புளூ என்னும் குறைந்த விலை கொண்ட சிறிய நூல்கள் மலிவான நீல நிற உறைகளுடன் குறைந்த தரம் உள்ள காகிதத்தின் மீது அச்சடிக்கப்பட்டன. பின்னர், காதல் தொடர்பான நூல்கள் நான்கு முதல் ஆறு பக்கங்களில் அச்சிடப்பட்டன. மிகவும் கணிசமான வரலாற்றுகள் கடந்த கால கதைகளைப் பற்றியதாக இருந்தன. வேறுபட்ட நன்மைகளையும், ஆர்வங்களையும் நிறைவேற்றும் பல்வேறு அளவுகளில் நூல்கள் இருந்தன.

18ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து பருவ கால இதழ்கள் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கின. இவற்றில் பொழுதுபோக்குடன் நடப்பு நிகழ்வுத் தகவல்களும் இடம்பெற்றிருந்தன. நாளிதழ்களும் பத்திரிகைகளும் போர் மற்றும் வணிகம் பற்றிய தகவல்களுடன் பிற பகுதிகளின் வளர்ச்சி பற்றிய செய்திகளையும் கொண்டிருந்தன.

அதே போன்று அறிவியலறிஞர்கள், தத்துவ மேதைகளின் கருத்துகள் தற்போது பொது மக்களிடமும் சென்று சேர்ந்தன. பண்டைய இடைக்கால அறிவியல் நூல்கள் தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டன. நிலப்படங்களும் அறிவியல் வரைபடங்களும் பேரளவில் அச்சிடப்பட்டன. ஐசக் நியூட்டன் போன்ற அறிவியலறிஞர்கள் தங்களுடைய கண்டுபிடிப்புகளை வெளியிடத் தொடங்கியபோது அறிவியல் சிந்தனைகளைக் கொண்ட வாசகர்களை அவை பேரளவில் தாக்கம் செய்தன. தாமஸ் பைன், வால்டைர், ஜான் ஜாக்ஸ் ரூஸோ போன்ற தத்துவஞானிகளின் படைப்புகளும் பெருமளவில் அச்சிடப்பட்டு படிக்கப்பட்டன. எனவே அறிவியல், தர்க்கம், பகுத்தறிவு போன்ற அவர்களின் கொள்கைகள் மக்களின் ஆதரவு பெற்ற இலக்கியத்திற்குள் நுழைந்தன.

புதிய சொற்கள்

உள் பிரிவுகள்: ஒரு மதத்தில் உள்ள உட்பிரிவுகள்.

பஞ்சாங்கம்: வானியல் தகவல் சூரிய, சந்திரர்களின் இயக்கங்களின் தகவல், ஏற்றவற்றங்கள் கிரகணங்களின் காலம் மற்றும் மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் மிக முக்கியமானவற்றை வழங்கும் ஆண்டு திட்டம்.

சிறு நூல்: சிறு வணிகர்கள் என அழைக்கப்படும் ஊர் ஊராகத் திரிந்து சட்டைப்பை அளவுள்ள நூல்களை விற்பவர் குறித்து நூல்களை தெரிவிப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படும் சொல். 16ஆம் நூற்றாண்டின் அச்சுப் புரட்சி காலம் முதல் பிரபலமாயின.

கட்டம் 2

1971ல் இலண்டனைச் சேர்ந்த ஜேம்ஸ் லாக்கிங் டன் என்னும் நூல் வெளியீட்டாளர் இவ்வாறு தன் குறிப்பேட்டில் எழுதினார். ‘கடந்த 20 ஆண்டுகளில் நூல் விற்பனை பேரளவில் அதிகரித்தது. அதற்கு முன் தங்களுடைய குளிர்கால மாலை வேளைகளை சூனியக்காரிகள், பேய்கள், குட்டிச் சாத்தான்கள் ஆகியவற்றின் கதைகளைக் கேட்பதில் கழித்த ஏழை விவசாயிகள், சாதாரண ஏழை மக்களும் அவர்களுடைய மகன்களும் மகள்களும் கதைகள், காதல் கதைகள் ஆகியவற்றைப் படிப்பதைக் கேட்டு தங்களுடைய குளிர்கால இரவுகளை ஆனந்தமாக கழித்தனர். ஜான் உலர்ந்த வைக்கோலுடன் நகரத்திற்கு சென்றால் பெரிகிரைன் பிக்கிள்ஸ் அன்வெஞ்சர் நூலை வீட்டுக்கு கொண்டுவர மறக்கக் கூடாது என்று அவருக்கு ஆணையிடப்பட்டது. டாலி தன்னுடைய முட்டைகளை விற்க அனுப்பப்பட்ட போது அவளை *‘The History of Joseph Andrews’* வாங்கி வரும்படி கட்டளையிடப்பட்டது.

4.1 'Tremble, therefore, tyrants of the world!'

By the mid-eighteenth century, there was a common conviction that books were a means of spreading progress and enlightenment. Many believed that books could change the world, liberate society from **despotism** and tyranny, and herald a time when reason and intellect would rule. Louise-Sebastien Mercier, a novelist in eighteenth-century France, declared: 'The printing press is the most powerful engine of progress and public opinion is the force that will sweep despotism away.' In many of Mercier's novels, the heroes are transformed by acts of reading. They devour books, are lost in the world books create, and become enlightened in the process. Convinced of the power of print in bringing enlightenment and destroying the basis of despotism, Mercier proclaimed: 'Tremble, therefore, tyrants of the world! Tremble before the virtual writer!'

4.2 Print Culture and the French Revolution

Many historians have argued that print culture created the conditions within which French Revolution occurred. Can we make such a connection?

Three types of arguments have been usually put forward.

First: print popularised the ideas of the Enlightenment thinkers. Collectively, their writings provided a critical commentary on tradition, superstition and despotism. They argued for the rule of reason rather than custom, and demanded that everything be judged through the application of reason and rationality. They attacked the sacred authority of the Church and the despotic power of the state, thus eroding the legitimacy of a social order based on tradition. The writings of Voltaire and Rousseau were read widely; and those who read these books saw the world through new eyes, eyes that were questioning, critical and rational.

Second: print created a new culture of dialogue and debate. All values, norms and institutions were re-evaluated and discussed by a public that had become aware of the power of reason, and recognised the need to question existing ideas and beliefs. Within this public culture, new ideas of social revolution came into being.

Third: by the 1780s there was an outpouring of literature that mocked the royalty and criticised their morality. In the process, it raised

Source B

This is how Mercier describes the impact of the printed word, and the power of reading in one of his books:

'Anyone who had seen me reading would have compared me to a man dying of thirst who was gulping down some fresh, pure water … Lighting my lamp with extraordinary caution, I threw myself hungrily into the reading. An easy eloquence, effortless and animated, carried me from one page to the next without my noticing it. A clock struck off the hours in the silence of the shadows, and I heard nothing. My lamp began to run out of oil and produced only a pale light, but still I read on. I could not even take out time to raise the wick for fear of interrupting my pleasure. How those new ideas rushed into my brain! How my intelligence adopted them!'

Quoted by Robert Darnton, *The Forbidden Best-Sellers of Pre-Revolutionary France*, 1995.

Source

New words

Despotism – A system of governance in which absolute power is exercised by an individual, unregulated by legal and constitutional checks

APSCERT

4.1 ‘உலகின் கொடுங்கோலாட்சியரே பயத்தால் நடுங்குங்கள்!’

வளர்ச்சியையும், ஞானோதயத்தையும் பரப்புவதற்கு நூல்கள் கருவிகளாகும் என 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்திற்கு சாதாரண மக்கள் உறுதியாக நம்பினர். நூல்கள் உலகினை மாற்ற வல்லவை எனவும் சர்வாதிகாரத்திலிருந்தும் கொடுங்கோன்மையிலிருந்தும் சமுதாயத்தை விடுவிக்க வல்லவை எனவும், பகுத்தறிவும் நுண்ணறிவும் ஆளும் காலம் வரும் எனவும் பலர் நம்பினர். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிரெஞ்சு நாவலாசிரியரான லூயிஸ் செபாஸ்டியன் மெர்சியர் என்பவர் இவ்வாறு அறிவித்தார்: 'அச்சு இயந்திரமானது முன்னேற்றத்தின் மிகவும் ஆற்றல்மிக்க இயந்திரமாகவும், கொடுங்கோன்மையை விரட்டியடிக்கும் ஆற்றலாகவும் பொதுமக்களின் கருத்து உள்ளது'. மெர்சியரின் பல நாவல்கள் படிப்பதன் வாயிலாக கதாநாயகர்களில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. அவர்கள் நூல்களை விழுங்கித் தள்ளினர். அவர்கள் நூல்களால் படைக்கப்பட்ட உலகில் மூழ்கி அச்செயல்முறையில் ஞானோதயத்தைக் கொண்டு வருவதிலும் மற்றும் சர்வாதிகாரத்தின் அடிப்படைகளை அழிப்பதிலும் அச்சு ஆற்றலின் பங்கினை தெரிவித்து மெர்சியர் இவ்வாறு அறிவித்தார். 'உலகின் சர்வாதிகாரிகளே! எழுத்தாளர்கள் முன் பயத்தால் நடுங்குங்கள்'

4.2 அச்சு கலாச்சாரமும் – பிரெஞ்சுப் புரட்சியும்

பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கு வழிவகுத்த சூழ்நிலைகளை அச்சு கலாச்சாரம் ஏற்படுத்தியது என்று பல வரலாற்றாசிரியர்கள் வாதிட்டனர். நம்மால் அதுபோன்ற இணைப்பை உருவாக்க இயலுமா?

பொதுவாக மூன்று வகையான வாதங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன.

முதலாவதாக : ஞானோதயம் பெற்ற சிந்தனையாளர்களின் எண்ணங்களை அச்சானது பிரபலப்படுத்தியது. அவர்களின் படைப்புகள் சம்பிரதாயம், மூடநம்பிக்கை மற்றும் கொடுங்கோன்மை மீது திறனாய்வு முறையில் விளக்கின. அவர்கள் வழக்கத்தை விட பகுத்தறிவு முக்கியமென வாதிட்டனர். பகுப்பாய்வு, பகுத்தறிவு வாயிலாகவே ஒவ்வொன்றையும் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டுமென வாதிட்டனர். அவர்கள் சர்ச்சின் தூய்மையான அதிகாரங்கள் அரச சர்வாதிகாரத்தின் மீது தாக்குதல் நடத்தினர். அதன் வாயிலாக சம்பிரதாயத்தின் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட சமுதாய அமைப்பின் சட்டத் தன்மையை செல்லாததாக்கினர். வால்டைர் மற்றும் ரூஸோவின் நூல்களை படித்தவர்கள் உலகினை ஒரு புதிய கோணத்தில் நோக்கினர். அதாவது திறனாய்வு, வினவுதல், பகுத்தறிவு என்னும் நோக்கத்துடன் கண்டனர்.

இரண்டாவதாக : அச்சானது உரையாடல் மற்றும் விவாதம் என்னும் ஒரு புதிய கலாச்சாரத்தை உருவாக்கியது. அனைத்து மதிப்புகள், விதிமுறைகள் மற்றும் அமைப்புகள் பகுத்தறிவு சக்தியால் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டன. மேலும் அப்போது நடைமுறையில் இருந்த எண்ணங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றை வினவ வேண்டிய அவசியத்தை நினைவூட்டியது.

மூன்றாவதாக : 1780க்குள் அன்றைய முடியாட்சியை பரிகாசம் செய்த, அவர்களின் அறநெறியை விமர்சித்த இலக்கியம் ஊற்றெடுத்தது.

ஆதாரம் *B*

மெர்சியர் தன் நூல்களில் ஒன்றில் அச்சடிக்கப்பட்ட சொல்லின் தாக்கத்தை படித்தலின் ஆற்றலை இவ்வாறு விளக்கினார். நான் படிப்பதைக் கண்ட யாரேனும் தாகத்தால் இறந்துபோகக் கூடிய மனிதன் சிறிது தூய்மையான நன்னீரை விழுங்குகின்ற நபருடன் என்னை ஒப்பிடுவர். மிக எச்சரிக்கையுடன் தீபத்தை ஏற்றி, பசியுடன் இருப்பதைப் போல் படிக்கச் சென்றேன். முயற்சியின் உற்சாகமாக ஒரு நீரோடைபோல் ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறுபக்கத்திற்கு செல்வேன். நிழலில் அமைதியில் கடிகாரத்தின் மணியோசை எனக்கு கேட்கவில்லை. தீபத்தில் எண்ணெய் தீர்ந்து விட்டதால் ஒளி மங்கலாகிவிட்டது. ஆனாலும் படித்துக் கொண்டே இருந்தேன். மகிழ்ச்சிக்கு முடிவு ஏற்படும் என பயந்து தீபத்தின் திரியையும் உயர்த்துவதற்கு நேரம் எடுத்துக் கொள்பவன் அல்ல. இப்புதிய சிந்தனைகள் என் மூளைக்குள் எவ்வாறு நுழைந்தது என்னுடைய அறிவு அவற்றை எவ்வாறு ஏற்றுக் கொண்டது.

1995ல் இராபர்ட் தாரண்டைனால் மேற்கோளிடப்பட்ட *'The Forbidden Best-Sellers of Pre-Revolutionary'* என்னும் நூலிலிருந்து.

புதிய சொற்கள்

கொடுங்கோன்மை : சட்டரீதியான, அரசியலமைப்புச்சட்ட தணிக்கைகளால் கட்டுப்படுத்தப்படாத நபரால் முழுமையான அதிகாரத்துடன் செய்யும் ஆட்சி முறை.

questions about the existing social order. Cartoons and caricatures typically suggested that the monarchy remained absorbed only in sensual pleasures while the common people suffered immense hardships. This literature circulated underground and led to the growth of hostile sentiments against the monarchy.

How do we look at these arguments? There can be no doubt that print helps the spread of ideas. But we must remember that people did not read just one kind of literature. If they read the ideas of Voltaire and Rousseau, they were also exposed to monarchical and Church propaganda. They were not influenced directly by everything they read or saw. They accepted some ideas and rejected others. They interpreted things their own way. Print did not directly shape their minds, but it did open up the possibility of thinking differently.

Activity

Imagine that you are a cartoonist in France before the revolution. Design a cartoon as it would have appeared in a pamphlet.

*Fig. 11 – **The nobility and the common people before the French Revolution, a cartoon of the late eighteenth century.***
The cartoon shows how the ordinary people – peasants, artisans and workers – had a hard time while the nobility enjoyed life and oppressed them. Circulation of cartoons like this one had an impact on the thinking of people before the revolution.

Discuss

Why do some historians think that print culture created the basis for the French Revolution?

இச்செயல்முறை சமுதாய அமைப்பின் மீது வினாக்களை எழுப்பியது. முடியாட்சி உணர்வுப்பூர்வமான மகிழ்ச்சிகளில் மட்டும் மூழ்கி திளைக்கும் போது பொது மக்கள் சொல்லொணா துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றனர் என்று கேலிச் சித்திரங்களும் கார்டூன்களும் குறிப்பிட்டன. இந்த இலக்கியம் இரகசியமாக பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. முடியாட்சியின் மீது எதிர் கருத்துகளை அதிகரிக்க வழிவகுத்தது.

இவ்விவாதங்களை நாம் எவ்வாறு காண வேண்டும்? கருத்துப் பரவலுக்கு அச்சு உதவுகிறது என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. ஆனால் மக்கள் ஒரே விதமான இலக்கியத்தை மட்டும் படிக்கவில்லை என்பதை நாம் அறிய வேண்டும். அவர்கள் வால்டைர் மற்றும் ரூஸோவின் சிந்தனைகளைப் படித்தனர். இதனுடன் முடியாட்சி மற்றும் சர்ச்சின் பிரச்சாரங்களுக்கும் ஆளாயினர். அவர்கள் படித்த அல்லது பார்த்த ஒவ்வொன்றாலும் நேரடியாக தாக்கம் அடையவில்லை. அவர்கள் சில கருத்துகளை எதிர்த்தனர். அவர்கள் கருத்துகளை அவர்களுடைய சொந்த முறையில் புரிந்து கொண்டனர். அச்சானது அவர்களுடைய மனங்களை நேரடியாக வடிவமைக்கவில்லை. ஆனால் அது அவர்கள் வேறுபட்ட முறையில் சிந்திக்கும் வாய்ப்பை வழங்கியது.

செயல்

நீங்கள் உங்களை பிரெஞ்சுப்புரட்சிக்கு முன் வாழ்ந்த ஒரு கேலிச்சித்திரம் வரைபவராக ஊகித்துக் கொள்ளுங்கள் கைப்பிரதியில் காணப்படும் வகையில் கேலிச்சித்திரத்தை வரையவும்.

படம்.*11* – பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கு முன் பிரபுக்கள் மற்றும் பொது மக்கள் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியான கேலிச்சித்திரம்.
உயர்குடிமக்கள் வாழ்க்கையை மகிழ்ச்சியுடன் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் சாதாரணமக்களான விவசாயிகள், கைவினைஞர்கள், தொழிலாளர்கள் எவ்வாறு துன்பப்பட்டனர் என்பதை இக்கேலிச்சித்திரம் காட்டுகிறது. இவ்வகையான கேலிச் சித்திரங்களின் பிரச்சாரம் புரட்சிக்கு முன் மக்களின் சிந்தனைகளின் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

கலந்துரையாடவும்

அச்சு கலாச்சாரம் பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கு அடித்தளத்தை உருவாக்கியது என்று சில வரலாற்றாசிரியர்கள் ஏன் கருதுகின்றனர்?

5 The Nineteenth Century

The nineteenth century saw vast leaps in mass literacy in Europe, bringing in large numbers of new readers among children, women and workers.

5.1 Children, Women and Workers

As primary education became compulsory from the late nineteenth century, children became an important category of readers. Production of school textbooks became critical for the publishing industry. A children's press, devoted to literature for children alone, was set up in France in 1857. This press published new works as well as old fairy tales and folk tales. The Grimm Brothers in Germany spent years compiling traditional folk tales gathered from peasants. What they collected was edited before the stories were published in a collection in 1812. Anything that was considered unsuitable for children or would appear vulgar to the elites, was not included in the published version. Rural folk tales thus acquired a new form. In this way, print recorded old tales but also changed them.

Fig. 12 – Frontispiece of Penny Magazine.
Penny Magazine *was published between 1832 and 1835 in England by the Society for the Diffusion of Useful Knowledge. It was aimed primarily at the working class.*

Women became important as readers as well as writers. Penny magazines (see Fig. 12) were especially meant for women, as were manuals teaching proper behaviour and housekeeping. When novels began to be written in the nineteenth century, women were seen as important readers. Some of the best-known novelists were women: Jane Austen, the Bronte sisters, George Eliot. Their writings became important in defining a new type of woman: a person with will, strength of personality, determination and the power to think.

Lending libraries had been in existence from the seventeenth century onwards. In the nineteenth century, lending libraries in England became instruments for educating white-collar workers, artisans and lower-middle-class people. Sometimes, self-educated working class people wrote for themselves. After the working day was gradually shortened from the mid-nineteenth century, workers had some time for self-improvement and self-expression. They wrote political tracts and autobiographies in large numbers.

Box 3

Thomas Wood, a Yorkshire mechanic, narrated how he would rent old newspapers and read them by firelight in the evenings as he could not afford candles. Autobiographies of poor people narrated their struggles to read against grim obstacles: the twentieth-century Russian revolutionary author Maxim Gorky's *My Childhood* and *My University* provide glimpses of such struggles.

19ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பா எழுத்தறிவில் முன்னிலை வகித்தது. குழந்தைகள், பெண்கள், தொழிலாளர்களில் அதிக எண்ணிக்கையில் புதிய வாசகர்களை உருவாக்கியது.

5.1 குழந்தைகள், பெண்கள் மற்றும் தொழிலாளர்கள்

19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள் ஆரம்பக் கல்வி கட்டாயமானதால் குழந்தைகள் முக்கியமான வாசகர்களாயினர். பள்ளியின் பாடநூல் வெளியீடு அச்சுத் தொழிலுக்கு முக்கியமானதாக மாறியது. 1857ல் பிரான்சில் குழந்தைகளுக்காகவே அர்ப்பணிக்கப்பட்ட குழந்தைகளின் அச்சு வெளியீடு தொடங்கப்பட்டது. இதில் புதிய எழுத்துகளுடன் பண்டைய புராணக் கதைகள், நாட்டுப்புறக் கதைகள் ஆகியவை வெளியிடப்பட்டன. ஜெர்மனியின் கிரிம் சகோதரர்களின் பாரம்பரிய நாட்டுப்புறக் கதைகளை விவசாயிகளிடமிருந்து சேகரிப்பதில் பல ஆண்டுகளைக் கழித்தனர். 1812ல் அவர்களால் சேகரிக்கப்பட்டவற்றை வெளியிடுவதற்கு முன் திருத்தம் செய்யப்பட்டன. குழந்தைகளுக்கு ஏற்றதல்ல எனக் கருதிய அல்லது உயர் வகுப்பினர்களுக்கு அருவருப்பாகத் தோன்றிய எதுவும் வெளியிடப்பட்ட படைப்புகளில் சேர்க்கவில்லை. கிராமிய நாட்டுப்புறக் கதைகள் புதிய வடிவத்தைப் பெற்றன. இவ்வாறு அச்சு பழைய கதைகளை பதிவு செய்தது. அவற்றை மாற்றியும் அமைத்தது.

பெண்கள் வாசகர்களாகவும், எழுத்தாளர்களாகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றனர். பென்னி இதழ்கள் (படம்-12ஐப் பார்க்கவும்) குறிப்பாக பெண்களுக்காக வெளியிடப்பட்டன. அவை நன்னடத்தை மற்றும் வீட்டுப் பராமரிப்பு போன்றவற்றைக் கற்பித்த கையெழுத்துப் பிரதிகளாக இருந்தன.

படம்.*12* பென்னி இதழ் அட்டைப்படம்.
பென்னி இதழை இங்கிலாந்தில் 1832லிருந்து 1835க்கிடையே பயனுள்ள அறிவு பரப்பும் கழகத்(*Society for the Diffusion of Useful Knowledge*) தால் வெளியிடப்பட்டது. இது குறிப்பாக தொழிலாளர் -களுக்காக வெளியிடப்பட்டது.

19ஆம் நூற்றாண்டில் புதினங்கள் எழுதத் தொடங்கப்பட்ட போது பெண்கள் முக்கிய வாசகர்களாக இருந்தனர். ஜேன் ஆஸ்டின், பிராண்ட் சகோதரிகள், ஜார்ஜ் இலியட் போன்றோர் சில சிறந்த பெண் புதின ஆசிரியர்களாவர். அவர்களுடைய படைப்புகள் புதியவகை பெண்களை விளக்கிக் கூறுவதில் முக்கியத்துவம் பெற்றன. அவர்களுடைய படைப்புகள் பெண்களை மன உறுதி படைத்தவர்களாகவும், தனிமனித ஆளுமை, அர்ப்பணிப்பு மற்றும் சிந்தனையாளர்களாக பெண்களை சித்தரித்தன. அவர்களின் படைப்புகள் பெண்களை புதிய கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தன.

17ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து வாடகைக்கு நூல்களை வழங்கும் நூலகங்கள் புழக்கத்திற்கு வந்தன. இங்கிலாந்தில் இந்த நூலகங்கள் 19ஆம் நூற்றாண்டில் அலுவலகத்தில் வேலை செய்பவர்களுக்கு, கைவினைக் கலைஞர்களுக்கு, கீழ்நிலை நடுத்தர மக்களுக்கு கல்வியை வழங்குவதற்கு கருவியாக இருந்தன. சில சமயங்களில் சுயமாக கல்வியாளர்களாக மாறிய உழைப்பாளர் பிரிவு மக்கள் தங்களுக்காக எழுதினர். 19ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் பணிநேரங்கள் குறைக்கப்பட்டன. சுயமான வளர்ச்சி, சுய வெளிப்பாடுகளுக்கு சிறிதளவு நேரம் கிடைத்தது. அவர்கள் அதிக அளவில் அரசியல் கட்டுரைகள் மற்றும் தன்வரலாறுகளை இயற்றினர்.

கட்டம் *3*

யார்க்ஷைரின் பழுதுபார்ப்பவரான தாமஸ் உட் மெழுகுவர்த்திகளை வாங்க இயலாத காரணத்தால் வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்ட பழைய செய்தித்தாள்களை மாலை வேளைகளில் தீ ஒளியில் எவ்வாறு படித்தார் என்பதை விளக்கினார். ஏழை மக்களின் தன் வரலாறுகள் அவர்கள் படிப்பதற்கேற்ற தீவிர தடைகளையும் விவரித்தன. 20ஆம் நூற்றாண்டின் ரஷ்யப்புரட்சி எழுத்தாளரான மாக்சிம் கோர்க்கியின் 'என் பிள்ளைப் பருவமும் என் பல்கலைக் கழகமும்' என்னும் நூல் இது போன்ற போராட்டங்களைக் குறித்து விளக்கமளிக்கிறது.

5.2 Further Innovations

By the late eighteenth century, the press came to be made out of metal. Through the nineteenth century, there were a series of further innovations in printing technology. By the mid-nineteenth century, Richard M. Hoe of New York had perfected the power-driven cylindrical press. This was capable of printing 8,000 sheets per hour. This press was particularly useful for printing newspapers. In the late nineteenth century, the offset press was developed which could print up to six colours at a time. From the turn of the twentieth century, electrically operated presses accelerated printing operations. A series of other developments followed. Methods of feeding paper improved, the quality of plates became better, automatic paper reels and photoelectric controls of the colour register were introduced. The accumulation of several individual mechanical improvements transformed the appearance of printed texts.

Printers and publishers continuously developed new strategies to sell their product. Nineteenth-century periodicals serialised important novels, which gave birth to a particular way of writing novels. In the 1920s in England, popular works were sold in cheap series, called the Shilling Series. The dust cover or the book jacket is also a twentieth-century innovation. With the onset of the Great Depression in the 1930s, publishers feared a decline in book purchases. To sustain buying, they brought out cheap paperback editions.

Activity

Look at Fig. 13. What impact do such advertisements have on the public mind? Do you think everyone reacts to printed material in the same way?

Fig. 13 – Advertisements at a railway station in England, a lithograph by Alfred Concanen, 1874.
Printed advertisements and notices were plastered on street walls, railway platforms and public buildings.

5.2 புதிய புதுமைகள்

18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள் அச்சானது உலோகத்தால் தயாரிக்கப்பட்டது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் போது அச்சுத் தொழில் நுட்பத்தில் தொடர்ச்சியான மேலும் பல புத்தாக்கங்கள் வந்தன. 19ஆம் நூற்றாண்டின் நியூ யார்க்கைச் சேர்ந்த எம்.ரிச்சர்ட் ஹூ மின்சாரத்தில் இயங்கும் கூம்பு வடிவ அச்சுகளை செம்மைப்படுத்தினார். இது மணிக்கு 8000 தாள்கள் அச்சடிக்கூடியது. செய்தித் தாள்களை அச்சிடுவதற்கு இவ்வியந்திரம் பயன்படுத்தப்பட்டது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஒரே நேரத்தில் ஆறு வண்ணங்களை அச்சிடக் கூடிய ஆப்செட் அச்சு வளர்ச்சியடைந்தது. 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து மின்சாரத்தில் இயங்கும் இயந்திரங்கள் அச்சுச் செயற்பாடுகளை வேகப்படுத்தின. அதன் பின்னர் பல வளர்ச்சிகளின் மரபு தொடர்ந்தது. காகிதத் தாள்களை வழங்கும் முறைகள் மேம்பட்டன. தாள்களின் தரம் மேம்பட்டது. தானியங்கு தாள் சுருள்கள் வண்ண பதிவேடுகளின் புகைப்பட்ட மின்னணு இயந்திரங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. பல்வேறு இயந்திரக் கூறுகளின் மேம்பாட்டு தனிப்பட்ட திரள்கள் அச்சு நூல்களின் தோற்றத்தை மாற்றியமைத்தன.

அச்சுகள், அச்சடிப்பவர்கள் தங்களுடைய உற்பத்தியை விற்பதற்கு தொடர்ந்து புதிய நுணுக்கங்களை மேம்படுத்தினர். 19ஆம் நூற்றாண்டின் இதழ்கள் முக்கியமான புதினங்களை தொடர்கதைகளாக வெளியிட்டன. இது ஒரு சிறந்த முறையில் புதினங்களை எழுத காரணமாக அமைந்தது. 1920ல் இங்கிலாந்தில் ஷில்லிங் தொடர்கள் என்று அழைக்கப்படும் மலிவான தொடர்களில் விற்கப்பட்டு பிரபலமாக விளங்கின. நூல் உறை அல்லது நூல் உள்ளுறை என்பவையும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் புத்தாக்கமாகும். 1930களில் ஏற்பட்ட பொருளாதார பெருமந்தத்தால் வெளியீட்டாளர்கள் நூல் வாங்குவதில் வீழ்ச்சி ஏற்படும் என அஞ்சினர். நூல் வாங்குவதை நீட்டிக்க மலிவான கையடக்க நூல்களை வெளியிட்டனர்.

செயல்

படம் 13ஐ பார்க்கவும். இது போன்ற விளம்பரங்கள், மக்களின் மனங்களின் மீது எவ்வாறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. அச்சு தகவல்களின் மீது அனைவரும் ஒரே விதமாக துவங்குவர் என நீங்கள் கருதுகிறீர்களா?

படம்.13 – 1874ல் இங்கிலாந்தில் இரயில் நிலையத்தில் ஆல்பிரட்கங்கணை என்பவரால் கல் மீது செதுக்கப்பட்ட விளம்பரங்கள்.
அச்சடித்த விளம்பரங்களை, குறிப்புகளை தெருவின் சுவர்கள், இரயில் நடைமேடைகள், பொதுக் கட்டிடங்களில் ஒட்டினர்.

6 India and the World of Print

Let us see when printing began in India and how ideas and information were written before the age of print.

6.1 Manuscripts Before the Age of Print

India had a very rich and old tradition of handwritten manuscripts – in Sanskrit, Arabic, Persian, as well as in various vernacular languages. Manuscripts were copied on palm leaves or on handmade paper. Pages were sometimes beautifully illustrated. They would be either pressed between wooden covers or sewn together to ensure preservation. Manuscripts continued to be produced till well after the introduction of print, down to the late nineteenth century.

Manuscripts, however, were highly expensive and fragile. They had to be handled carefully, and they could not be read easily as the

Fig. 14 – Pages from the **Gita Govinda** ***of Jayadeva, eighteenth century.***
This is a palm-leaf handwritten manuscript in accordion format.

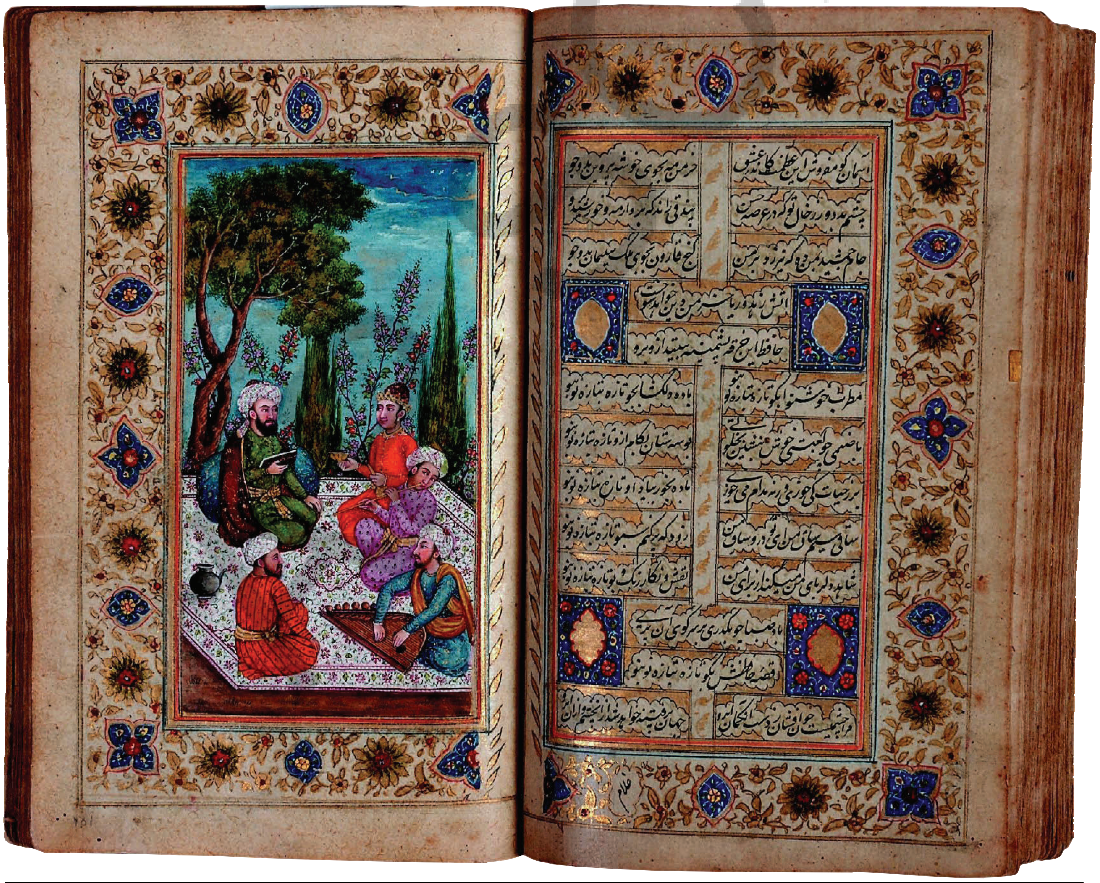

Fig. 15 – Pages from the **Diwan** ***of Hafiz, 1824.***
Hafiz was a fourteenth-century poet whose collected works are known as Diwan*. Notice the beautiful calligraphy and the elaborate illustration and design. Manuscripts like this continued to be produced for the rich even after the coming of the letterpress.*

6 இந்தியா – அச்சு உலகம்

இந்தியாவில் அச்சு எப்போது தொடங்கப்பட்டது. அச்சு யுகத்திற்கு முன் கருத்துகள் மற்றும் தகவல்கள் எவ்வாறு எழுதப்பட்டன என்பவை பற்றி காண்போம்.

6.1 அச்சு யுகத்திற்கு முன் கையெழுத்து பிரதிகள்

இந்தியாவில் சமஸ்கிருதம், அரேபிய, பெர்சிய மொழிகள் அதே போன்று பல்வேறு தாய் மொழிகளில் கையால் இயற்றப்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதிகளின் மிகவும் வளமான பண்டைய மரபு இருந்தது. கையெழுத்துப் பிரதிகள் ஓலைகளின் மீது அல்லது கையால் தயாரிக்கப்பட்ட காகிதத்தின் மீது நகல் எடுத்தனர். சில சமயங்களில் பக்கங்கள் அழகாக சித்தரிக்கப்பட்டன. இவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கு அட்டை உறைகளுக்கிடையே அமுத்தி வைத்து அல்லது இணைத்து தைத்து வைத்தனர். அச்சு தொடங்கப்பட்ட சில காலம் வரையிலும் கையெழுத்துப் பிரதிகள் தொடரப்பட்டன. இது 19ஆம் நூற்றாண்டு வரை இருந்து வந்தது.

படம்.*14*
18ஆம் நூற்றாண்டின் ஜெய தேவரின் கீதா கோவிந்தம் என்னும் நூலின் பக்கங்கள்.
இது அகார்டியன் படிவத்தில் ஓலைச் சுவட்டின் மீது எழுதப்பட்ட கையெழுத்து பிரதியாகும்.

ஆனால் கையெழுத்துப் பிரதிகள் மிகவும் அதிக விலை கொண்டவையாகவும் நெகிழும் தன்மை கொண்டவையாகவும் இருந்தன. இவற்றை எச்சரிக்கையாக பயன்படுத்த வேண்டும். அவை பல்வேறு முறைகளில் எழுதப்பட்டிருந்ததால்,

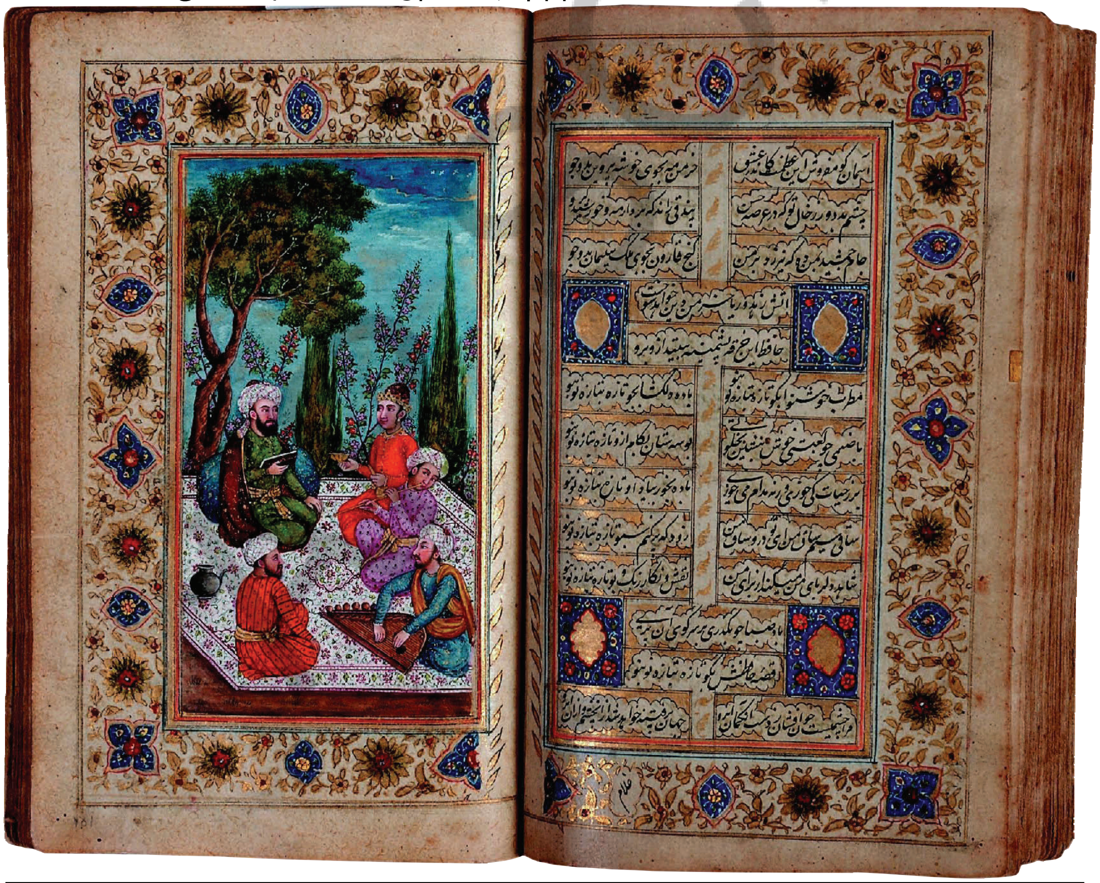

படம்.*15* – 1824ல் திவான் ஆஃப் ஹபீஜின் பக்கங்கள்
ஹபீஜ் 14ஆம் நூற்றாண்டின் கவிஞர். சேகரிக்கப்பட்ட அவரின் படைப்புகள் திவான் என அழைக்கப்பட்டன. அழகான எழுத்துவடிவங்களையும், விளக்கமான படவிளக்கங்களையும் வடிவமைப்புகளையும் உற்று நோக்கவும். இது போன்ற கையெழுத்துப் பிரததிகள், எழுத்து அச்சுகள் வந்த பின்னரும் செல்வந்தர்களுக்காக உற்பத்தி செய்யப்பட்டுக் கொண்டே இருந்தன.

script was written in different styles. So manuscripts were not widely used in everyday life. Even though pre-colonial Bengal had developed an extensive network of village primary schools, students very often did not read texts. They only learnt to write. Teachers dictated portions of texts from memory and students wrote them down. Many thus became literate without ever actually reading any kinds of texts.

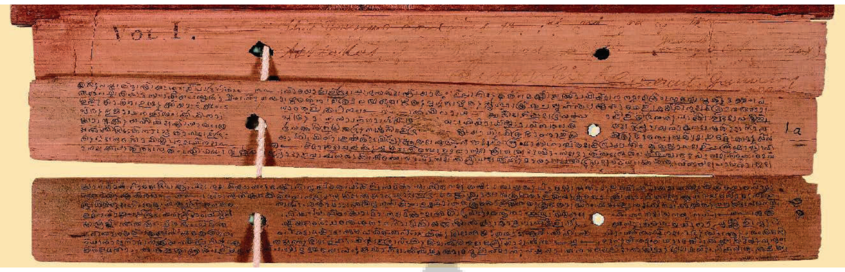

Fig. 16 – Pages from the Rigveda.
Handwritten manuscripts continued to be produced in India till much after the coming of print. This manuscript was produced in the eighteenth century in the Malayalam script.

6.2 Print Comes to India

The printing press first came to Goa with Portuguese missionaries in the mid-sixteenth century. Jesuit priests learnt Konkani and printed several tracts. By 1674, about 50 books had been printed in the Konkani and in Kanara languages. Catholic priests printed the first Tamil book in 1579 at Cochin, and in 1713 the first Malayalam book was printed by them. By 1710, Dutch Protestant missionaries had printed 32 Tamil texts, many of them translations of older works.

The English language press did not grow in India till quite late even though the English East India Company began to import presses from the late seventeenth century.

From 1780, James Augustus Hickey began to edit the *Bengal Gazette*, a weekly magazine that described itself as 'a commercial paper open to all, but influenced by none'. So it was private English enterprise, proud of its independence from colonial influence, that began English printing in India. Hickey published a lot of advertisements, including those that related to the import and sale of slaves. But he also published a lot of gossip about the Company's senior officials in India. Enraged by this, Governor-General Warren Hastings persecuted Hickey, and encouraged the publication of officially sanctioned newspapers that could counter the flow of information that damaged the image of the colonial government. By the close of the eighteenth century, a number of newspapers and journals appeared in print. There were Indians, too, who began to publish Indian newspapers. The first to appear was the weekly *Bengal Gazette*, brought out by Gangadhar Bhattacharya, who was close to Rammohun Roy.

Source C

As late as 1768, a William Bolts affixed a notice on a public building in Calcutta:

'To the Public: Mr. Bolts takes this method of informing the public that the want of a printing press in this city being of a great disadvantage in business … he is going to give the best encouragement to any … persons who are versed in the business of printing.'

Bolts, however, left for England soon after and nothing came of the promise.

Source

AP SCERT

படிப்பது எளிமையாக இல்லை. எனவே கையெழுத்துப் பிரதிகள் அன்றாட வாழ்வில் அதிகமாக பயன்படுத்தப்பட வில்லை. குடியேற்ற ஆட்சிக்கு முன் வங்காளத்தில் கிராம தொடக்கப் பள்ளிகளின் விரிவான வலைப்பின்னல் இருந்தது. மாணவர்கள் படிப்பதற்கு பாட நூல்கள் இல்லை. அவர்கள் எழுதுவதற்கு மட்டுமே கற்றுக் கொண்டனர். ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கு நினைவிலுள்ள பகுதிகளை வாய்மொழியாகக் கூறினர். மாணவர்கள் அவற்றை எழுதிக் கொண்டனர். இவ்வாறு உண்மையில் எவ்வித பாடநூல்களையும் படிக்காமலேயே பலர் எழுத்தறிவாளர்களாயினர்.

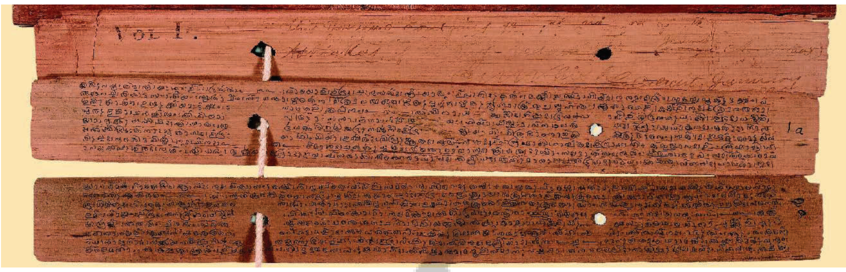

படம். *16* – ரிக் வேதத்திலிருந்து பக்கங்கள்
அச்சு வந்த பின்னரும் நீண்ட காலம்வரை இந்தியாவில் கையெழுத்துப் பிரதிகள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுக் கொண்டே இருந்தன. 18ஆம் நூற்றாண்டில் இந்த கையெழுத்துப் பிரதி மலையாள எழுத்து வடிவில் வடிவமைக்கப்பட்டது.

6.2 இந்தியாவிற்கு அச்சு வருகை

16ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் போர்ச்சுகீசிய கிறிஸ்தவ குழுக்கள் முதல் அச்சு இயந்திரத்தை கோவாவிற்கு கொண்டு வந்தன. கிறிஸ்தவ மத பிரச்சாரகர்கள் கொங்கணி மொழியைக் கற்றுக் கொண்டு பல்வேறு அம்சங்களை அச்சிட்டனர். 1674க்குள் கொங்கணி மற்றும் கன்னட மொழிகளில் சுமார் 50 நூல்கள் வெளியிட்டன. கத்தோலிக்க மதப் பிரச்சாரகர்கள் கொச்சியில் முதல் தமிழ் நூலை 1579லும் முதல் மலையாள நூலை 1713லும் அச்சிட்டனர். பிராடெஸ்டண்ட் கிறிஸ்தவ குழுக்கள் 32 தமிழ் நூல்களை அச்சிட்டனர். அவற்றில் பெரும் பகுதி பண்டைய நூல்களின் மொழியாக்கங்கள்.

17ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்து ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கம்பெனி அச்சு இயந்திங்களை இறக்குமதி செய்து கொண்டாலும் இந்தியாவில் ஆங்கில மொழி அச்சு வளர்ச்சியடையவில்லை.

1780லிருந்து ஜேம்ஸ் அகஸ்டஸ் ஹிக்கி ‘பெங்கால் கெஜட்’ என்னும் வார இதழுக்கு நிறுவனராக மாறினார். இவ்வணிக இதழ் அனைவருக்கும் கிடைக்கத் தொடங்கியது. யாருடைய செல்வாக்கிற்கும் அடிபணிய மாட்டேன் என அவர் கூறினார். எனவே இந்தியாவில் இது ஆங்கில அச்சினை தொடங்கிய தனியார் ஆங்கிலேய நிறுவனம் தான் குடியேற்ற ஆட்சியாளர்களின் செல்வாக்கிற்கு கீழ்படியாத சுதந்திரமான நிறுவனம் என அவ்வமைப்பு தன்னைத் தானே பெருமையாகக் கூறிக் கொண்டது. அடிமைகளின் இறக்குமதி விற்பனைக்குத் தொடர்பானவற்றுடன் சேர்த்து பல விளம்பரங்களை ஹிக்கி வெளியிட்டார். ஆனால் அவர் இந்தியாவில் கம்பெனி முதுநிலை அதிகாரிகளைப் பற்றி பல புகார்களை வெளியிட்டார். இதனால் கோபமடைந்த கவர்னர் ஜெனரல் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் இவர் மீது விசாரணை நடத்தினார். குடியேற்ற ஆட்சியின் மேன்மைக்கு களங்கம் ஏற்படுத்தி வந்த தகவல் வெள்ளோட்டத்தை எதிர்கொள்வதற்கு அதிகாரப்பூர்வமாக வெளியிடப்பட்ட வெளியீடுகளை ஊக்கப்படுத்தினார். 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள் பல செய்தித் தாள்கள் மற்றும் மாத இதழ்கள் புழக்கத்திற்கு வந்தன. இதில் இந்திய செய்தித்தாள்களின் வெளியீடுகளை தொடங்கிய இந்தியர்களும் இருந்தனர். இராஜாராம் மோகன்ராயின் நண்பரான கங்காதர பட்டாச்சாரியார் தொடங்கிய பெங்கால் கெஜட் வார இதழ் போன்றவற்றில் முதன்மையானதாகும்.

ஆதாரம் C

1768ஆம் ஆண்டிற்குள் வில்லியம் போல்ட்ஸ் கல்கத்தாவிலுள்ள ஒரு பொதுக் கட்டிடத்தின் மீது ஒரு குறிப்புத் தாளை ஒட்டினார்:
மக்களுக்கு : “இந்த நகரத்தில் அச்சகம் இல்லாமலிருப்பது மிகவும் இடையூராக உள்ளது என்னும் கருத்தை மக்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்கு திரு போல்ட்ஸ் இம்முறையை பின்பற்றினார். அச்சு வணிகத்தில் மிகுந்த திறமை உள்ளவர்கள் யாரேனும் இருந்தால் அவர்களுக்கு அவர் சிறந்த ஊக்கத்தைப் தரப்போகிறார்.” ஆனால் வாக்குறுதி நிறைவேறாமலேயே போல்ட் இங்கிலாந்திற்கு திரும்பிச் சென்றுவிட்டார்.

7 Religious Reform and Public Debates

From the early nineteenth century, as you know, there were intense debates around religious issues. Different groups confronted the changes happening within colonial society in different ways, and offered a variety of new interpretations of the beliefs of different religions. Some criticised existing practices and campaigned for reform, while others countered the arguments of reformers. These debates were carried out in public and in print. Printed tracts and newspapers not only spread the new ideas, but they shaped the nature of the debate. A wider public could now participate in these public discussions and express their views. New ideas emerged through these clashes of opinions.

This was a time of intense controversies between social and religious reformers and the Hindu orthodoxy over matters like widow immolation, monotheism, Brahmanical priesthood and idolatry. In Bengal, as the debate developed, tracts and newspapers proliferated, circulating a variety of arguments. To reach a wider audience, the ideas were printed in the everyday, spoken language of ordinary people. Rammohun Roy published the *Sambad Kaumudi* from 1821 and the Hindu orthodoxy commissioned the *Samachar Chandrika* to oppose his opinions. From 1822, two Persian newspapers were published, *Jam-i-Jahan Nama* and *Shamsul Akhbar*. In the same year, a Gujarati newspaper, the *Bombay Samachar*, made its appearance.

In north India, the ***ulama*** were deeply anxious about the collapse of Muslim dynasties. They feared that colonial rulers would encourage conversion, change the Muslim personal laws. To counter this, they used cheap lithographic presses, published Persian and Urdu translations of holy scriptures, and printed religious newspapers and tracts. The Deoband Seminary, founded in 1867, published thousands upon thousands of ***fatwas*** telling Muslim readers how to conduct themselves in their everyday lives, and explaining the meanings of Islamic doctrines. All through the nineteenth century, a number of Muslim sects and seminaries appeared, each with a different interpretation of faith, each keen on enlarging its following and countering the influence of its opponents. Urdu print helped them conduct these battles in public.

Among Hindus, too, print encouraged the reading of religious texts, especially in the vernacular languages. The first printed edition of

New words

Ulama – Legal scholars of Islam and the sharia (a body of Islamic law)

Fatwa – A legal pronouncement on Islamic law usually given by a mufti (legal scholar) to clarify issues on which the law is uncertain

AP SCERT

7 மத சீர்திருத்தங்கள் – வெளிப்படையான விவாதங்கள்

நீங்கள் அறிந்தது போல் 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து மதம் சார்ந்த சிக்கல்களின் மீது தீவிரமான விவாதங்கள் நடந்தன. குடியேற்ற சமுதாயத்தில் நடைபெறும் மாற்றங்களை பல்வேறு சமூகத்தினர் பல்வேறு வழிகளில் எதிர்கொண்டனர். பல்வேறு வகையான மத நம்பிக்கைகளுக்கு பல்வேறு வகையான புதிய விளக்கங்களை வழங்கின. சிலர் தற்போதைய முறைகளை விமர்சித்தனர். அவற்றின் சீர்திருத்தங்களுக்காக பிரச்சாரம் செய்தனர். மேலும் சிலர் சீர்திருத்தவாதிகளின் வாதங்களை எதிர்த்தனர். இவ்விவாதங்கள் பொதுவாகவும் அச்சுகள் வாயிலாகவும் நடந்தன. அச்சடிக்கப்பட்ட கையேடுகள், செய்தித் தாள்கள் புதிய கருத்துகளை பரப்பியதோடு மட்டுமின்றி விவாதங்களின் தன்மைக்கு வடிவத்தைத் தந்தன. பெருமளவிலான பொதுமக்கள் இவ்வெளிப்படையான விவாதங்களில் பங்கு கொண்டு தங்களுடைய கருத்துகளைத் தெரிவிக்கலாம். இக்கருத்துகள் தோன்றலாயின.

சதீசஹமனம் (உடன்கட்டை ஏறுதல்), கடவுள் ஒருவரே, பிராமண துறவு முறை மற்றும் சிலை வழிபாடு போன்ற கருத்துகள் மீது சமூக மத சீர்திருத்தவாதிகள் மற்றும் இந்து மரபினர்களுக்கிடையே நடைபெறும் தீவிர விவாதங்களின் நேரம் இது வங்காளத்தில் விரிவான விவாதங்களால் நடைபெறும் பல்வேறு வகையான விவாதங்கள், கையேடுகள் மற்றும் செய்தித்தாள்களின் வாயிலாக பரவின. எண்ணற்ற ரசிகர்களைச் சென்றடைவதற்கு அவர்கள் பேசும் வட்டார மொழியிலேயே அச்சிடப்பட்டன. இராஜாராம் மோகன் ராய் 1821 ல் 'சம்வாத கௌமுடி' எனும் நூலை வெளியிட்டார். சிலர் அவருடைய கருத்துகளை எதிர்ப்பதற்கு சமாச்சார சந்திரிகையைத் தொடங்கினர். 1822 முதல் 'ஜாம்-இ-ஜஹன்-நாமா', 'சம்சுல் அக்பர்' என்னும் இரண்டு பெர்சிய செய்தித்தாள்கள் வெளியிடப்பட்டன. அதே ஆண்டில் '**பம்பாய் சமாச்சார்**' என்னும் குஜராத்தி செய்தித் தாளும் வெளியிடப்பட்டது.

வட இந்தியாவில் உலேமாக்கள் முஸ்லிம் அரச மரபினரின் வீழ்ச்சி மீது பெரும் கவலை கொண்டனர். குடியேற்ற ஆட்சியினர். மதமாற்றத்தை ஊக்கப்படுத்துகின்றனர் என முஸ்லிம் தனிப்பட்ட சட்டங்களை மாற்றுவதாகவும் அவர்கள் அச்சம் கொண்டனர். இதை எதிர்கொள்வதற்கு அவர்கள் மலிவான கல் எழுத்து அச்சுகளைப் பயன்படுத்தினர். புனித நூல்களை பெர்சிய மற்றும் உருது மொழிகளில் மொழிபெயர்த்தனர் மற்றும் செய்தித்தாள்களையும் கையேடுகளையும் அச்சிட்டனர். 1867ல் நிறுவப்பட்ட தேவ்பந்த் மத பாடசாலை முஸ்லிம் வாசகர்களுக்கு அவர்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்தும் இஸ்லாம் கோட்பாடுகளின் பொருள்களை விளக்கியும் ஆயிரக்கணக்கான மதக் கட்டளைகளை வெளியிட்டது. 19ஆம் நூற்றாண்டு முழுவதும் பல முஸ்லிம் இனத்தவர்களின் மதப் பள்ளிகள் தோன்றின. ஒவ்வொன்றும் தம் மதத்திற்கு வேறுபட்ட விளக்கங்களைத் தந்தன. எதிரிகளின் செல்வாக்கை எதிர்கொண்டு தங்களுடைய தொண்டர்களை அதிகரித்து கொள்வதற்கு முயற்சித்தது. இந்த போர்களை வெளிப்படையாகநடத்துவதற்கு உருது அச்சடிப்பு அவர்களுக்கு உதவியது.

இந்துக்களிலும் மதநூல்களைப் படிப்பதற்கு அச்சு ஊக்கத்தை தந்தது. இது குறிப்பாக வட்டார மொழிகளில் நடந்தது.

புதிய சொற்கள்

உலேமா: இஸ்லாம் மற்றும் ஷரியாவின் அறநெறி அறிஞர்கள்

பத்வா: இஸ்லாமிய நீதி பற்றி தரப்படும் நீதி அறிவிப்பு. சட்டம் நிச்சயமற்றதாக இருக்கும் போது முப்தி (நீதி அறிஞர்)யால் தரப்படும் விளக்கம்.

the *Ramcharitmanas* of Tulsidas, a sixteenth-century text, came out from Calcutta in 1810. By the mid-nineteenth century, cheap lithographic editions flooded north Indian markets. From the 1880s, the Naval Kishore Press at Lucknow and the Shri Venkateshwar Press in Bombay published numerous religious texts in vernaculars. In their printed and portable form, these could be read easily by the faithful at any place and time. They could also be read out to large groups of illiterate men and women.

Religious texts, therefore, reached a very wide circle of people, encouraging discussions, debates and controversies within and among different religions.

Print did not only stimulate the publication of conflicting opinions amongst communities, but it also connected communities and people in different parts of India. Newspapers conveyed news from one place to another, creating pan-Indian identities.

Source D

Why Newspapers?

'Krishnaji Trimbuck Ranade inhabitant of Poona intends to *publish a Newspaper in the Marathi Language* with a view of affording useful information on every topic of local interest. It will be open for free discussion on subjects of general utility, scientific investigation and the speculations connected with the antiquities, statistics, curiosities, history and geography of the country and of the Deccan especially… the patronage and support of all interested in the diffusion of knowledge and Welfare of the People is earnestly solicited.'

Bombay Telegraph and Courier, 6 January 1849

'The task of the native newspapers and political associations is identical to the role of the Opposition in the House of Commons in Parliament in England. That is of critically examining government policy to suggest improvements, by removing those parts that will not be to the benefit of the people, and also by ensuring speedy implementation.

These associations ought to carefully study the particular issues, gather diverse relevant information on the nation as well as on what are the possible and desirable improvements, and this will surely earn it considerable influence.'

Native Opinion, 3 April 1870.

Source

AP SCERT

16ஆம் நூற்றாண்டின் நூலான துளசி தாசரின் முதல் படைப்பான 'இராமசரித மானஸ்' 1810ல் கல்கத்தாவில் வெளியிடப்பட்டது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் மலிவான கல் எழுத்து இதழ்கள் வட இந்திய சந்தையை நிரப்பிவிட்டன. 1880 முதல் லக்னோவின் நாவல் கிஷோர் அச்சகம் மற்றும் பம்பாயின் திருவேங்கடவன் அச்சகம் பல மத நூல்களை வட்டார மொழிகளில் வெளியிட்டன. இவற்றை மதத் தொண்டர்கள் எளிதாக கொண்டு சென்று எப்பகுதியிலாகிலும் எந்நேரத்திலேனும் எளிதாக படிக்கக் கூடிய வகையில் அதன் அச்சடிப்பு இருந்தது. இவற்றை எழுத்தறிவற்றவர்களான ஆண்பெண்களின் பெரிய சமூகங்களுக்கு படித்து கேட்கச் செய்யலாம்.

எனவே மதங்களுக்குள், மதங்களுக்கிடையில், வாதங்களையும் விவாதங்களையும் தூண்டி மத நூல்கள் பரவலான மக்கள் சமூகங்களுக்கு சென்றடைந்தன.

நூல் வெளியீட்டுக் குழுவினருக்கிடையே முரண்பாடான கருத்துகளை வெளியிடுவது மட்டுமின்றி இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதியிலுள்ள சமூகத்தினரையும் மக்களையும் அச்சு ஒருங்கிணைத்தது. செய்தித்தாள்கள் செய்திகளை ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரிடத்திற்கு சேர்ப்பதன் வாயிலாக அனைத்திந்திய அடையாளத்தை உருவாக்கியது..

ஆதாரம் *D*

செய்தித் தாள்கள் ஏன்?

பூனாவில் வாழ்ந்தவரான 'கிருஷ்ணாஜி திரயம்பக் ராணடே' உள்ளூரளவில் ஆவல் கொண்ட ஒவ்வொரு ஒவ்வொரு அம்சத்தின் மீது பயனுள்ள தகவலை வழங்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் மராத்தி மொழியில் செய்தித்தாள்களை வெளியிட வேண்டும் என்று கருதினார். இது குறிப்பாக தென்னிந்தியாவில் பொதுநலம், அறிவியல் ஆய்வு, பண்டைய அம்சங்களுடன் தொடர்புடைய கற்பனை பாடல்கள், புள்ளியியல், ஆவல்கள், வரலாறு மற்றும் புவியியல் ஆய்வுகளுக்கு தொடர்புடைய கருத்துகள் மீது சுதந்திரமான விவாதத்திற்கு வழிவகுத்தது. அறிவு பரவல் மற்றும் மக்கள் நலன்களின் மீது ஆர்வமிருந்த அனைவருக்கும் இதயப்பூர்வ ஊக்கம் மற்றும் ஆதரவு வழங்கப்பட்டது.

1849 ஜனவரி 6ல் பாம்பே டெலிகிராப் மற்றும் கொரியர்

நாட்டின் செய்தித் தாள்கள் மற்றும் அரசியல் சங்கங்களின் பணி இங்கிலாந்தின் பாராளுமன்றத்தில் வர்த்தக சபையில் எதிர் அணியுடன் சமமாக இருந்தது. அதாவது மேம்பாடுகளை குறிப்பிடுவதற்கு அரசாங்கத்தின் வழிமுறைகளை திறனாய்வு முறையில் உற்றுநோக்குதல், மக்களுக்கு நன்மை தராத பாகங்களை நீக்குதல், விரைவில் நடைமுறைக்கு வரும்படி செய்தல். இச்சங்கங்கள் இந்த தனிப்பட்ட பிரச்சனைகளை எச்சரிக்கையுடன் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். நாட்டிற்கு தொடர்புடைய பல்வேறு தகவல்களைச் சேகரிப்பதோடு சாத்தியமான விரும்பத்தக்க மேம்பாடுகளை அறிவுறுத்த வேண்டும். பின்னர் கணிசமான தாக்கத்தை உறுதியாக ஏற்படுத்த முடியும்.

உள்ளூர் கருத்து, ஏப்ரல் 3, 1870

APSCERT

8 New Forms of Publication

Printing created an appetite for new kinds of writing. As more and more people could now read, they wanted to see their own lives, experiences, emotions and relationships reflected in what they read. The novel, a literary firm which had developed in Europe, ideally catered to this need. It soon acquired distinctively Indian forms and styles. For readers, it opened up new worlds of experience, and gave a vivid sense of the diversity of human lives.

Other new literary forms also entered the world of reading – lyrics, short stories, essays about social and political matters. In different ways, they reinforced the new emphasis on human lives and intimate feelings, about the political and social rules that shaped such things.

By the end of the nineteenth century, a new visual culture was taking shape. With the setting up of an increasing number of printing presses, visual images could be easily reproduced in multiple copies. Painters like Raja Ravi Varma produced images for mass circulation. Poor wood engravers who made woodblocks set up shop near the letterpresses, and were employed by print shops. Cheap prints and calendars, easily available in the bazaar, could be bought even by the poor to decorate the walls of their homes or places of work. These prints began shaping popular ideas about modernity and tradition, religion and politics, and society and culture.

By the 1870s, caricatures and cartoons were being published in journals and newspapers, commenting on social and political issues. Some caricatures ridiculed the educated Indians' fascination with Western tastes and clothes, while others expressed the fear of social change. There were imperial caricatures lampooning nationalists, as well as nationalist cartoons criticising imperial rule.

Fig. 17 – Raja Ritudhwaj rescuing Princess Madalsa from the captivity of demons, print by Ravi Varma.
Raja Ravi Varma produced innumerable mythological paintings that were printed at the Ravi Varma Press.

APSCERT

8 வெளியீட்டின் புதிய வடிவங்கள்

அச்சு புதிய சிந்தனைகளுடன் கூடிய நூல்களை உருவாக்கியது. பெரும்பாலானவர்கள் தற்போது படிக்கலாயினர். அதில் அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த வாழ்க்கை, அனுபவங்கள், மனவெழுச்சிகள், உறவுகள் ஆகியவற்றை பிரதிபலிப்பதாக இருக்க வேண்டுமென விரும்பினர். ஐரோப்பாவில் வளர்ச்சியடைந்த 'இப்புதினம்' என்னும் இலக்கிய வடிவம் இத்தேவையை மிகவும் நிறைவு செய்தது. இது மிக விரைவிலேயே குறிப்பாக இந்திய வடிவத்தையும், முறையையும் ஆட்கொண்டது. இது வாசகர்களுக்கு அனுபவத்தின் புதிய உலகங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பளித்தது. மனித வாழ்வின் பன்மத்தை வெளிப்படுத்தியது.

இசைப்பாடல்கள், சிறு கதைகள், சமூக, அரசியல் கருத்துகள் பற்றிய கட்டுரைகள் போன்ற பிற புதிய இலக்கிய வடிவங்களும் படிக்கும் உலகில் புகுந்தன. அவற்றிற்கு ஆதாரமான மனித மதிப்புகள், நெருக்கமான உணர்வுகளை அழுத்திக் கூறுவதை வலியுறுத்திக் கூறின.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள் ஒரு புதிய காட்சி கலாச்சாரம் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. அச்சடிக்கும் அச்சகங்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் ஏற்படுத்தப்பட்டதால் காட்சி படங்களை அதிக எண்ணிக்கையின் மீள் அச்சடிப்பு செய்ய முடியும். ராஜா ரவிவர்மா போன்ற ஓவியர்கள் தங்களுடைய படங்களை விரிவான செல்வாக்கிற்காக வரைந்தனர். மரத்துண்டங்களை தயாரிக்கும் பெரிய மரவேலைப் பணியாளர்கள் அச்சகங்கள் உள்ள இடத்தில் கடைகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். அச்சக உரிமையாளர்கள் அவர்களை பணியமர்த்திக் கொண்டனர். மலிவான அச்சடிக்கும் கருவிகள், நாட்காட்டிகள் கடைவீதிகளில் எளிதில் கிடைக்கப் பெற்றன. ஏழைகளும் அவற்றை வாங்கிக்கொண்டு வீட்டுச் சுவர்களின் மீதும், வேலை செய்யுமிடங்களிலும் அலங்கரித்துக் கொண்டனர். இந்த அச்சடிக்கப்பட்ட கருவி நவீனத் தன்மை, பாரம்பரியம், மதம், அரசியல், சமுதாயம் மற்றும் கலாச்சாரத்திற்கு தொடர்பான மக்கள் ஆதரவு பெற்ற சிந்தனைகளை வடிவமைத்தன.

1870 களுக்குள் சமுதாய அரசியல் கருத்துகளின் மீது விளக்கமளித்து மாத இதழ்கள் செய்தித்தாள்களில் கேலிச்சித்திரங்கள், கார்ட்டூன்கள் வெளியிடப்பட்டன. சில கேலிச் சித்திரங்கள் இந்தியர்களுக்கு மேற்கத்திய சுவைகள் மற்றும் ஆடைகள் மீதுள்ள மோகத்தை ஏளனம் செய்தன. மேலும் சில சமுதாய மாற்றத்தின் மீது தங்களுடைய அச்சத்தை வெளிப்படுத்தின. தேசியவாதிகளை மிகவும் இழிவுபடுத்தும் எதேச்சதிகார கேலிச்சித்திரங்கள், அதேபோன்று எதேச்சதிகார ஆட்சியை விமர்சிக்கும் தேசியவாத கார்ட்டூன்களும் இருந்தன.

படம். *17-ரவிவர்மாவால் அச்சடிக்கப்பட்ட படம். இளவரசி மதாலசாவை, ராஜா ரிதுத்வஜ் ராட்சதர்களின் சிறையிலிருந்து மீட்டல்.*
ராஜா ரவிவர்மா எண்ணற்ற புராண படங்களை வரைந்தார். அவையனைத்தும் ராஜா ரவிவர்மா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டன.

8.1 Women and Print

Lives and feelings of women began to be written in particularly vivid and intense ways. Women's reading, therefore, increased enormously in middle-class homes. Liberal husbands and fathers began educating their womenfolk at home, and sent them to schools when women's schools were set up in the cities and towns after the mid-nineteenth century. Many journals began carrying writings by women, and explained why women should be educated. They also carried a syllabus and attached suitable reading matter which could be used for home-based schooling.

But not all families were liberal. Conservative Hindus believed that a literate girl would be widowed and Muslims feared that educated women would be corrupted by reading Urdu romances. Sometimes, rebel women defied such prohibition. We know the story of a girl in a conservative Muslim family of north India who secretly learnt to read and write in Urdu. Her family wanted her to read only the Arabic Quran which she did not understand. So she insisted on learning to read a language that was her own. In East Bengal, in the early nineteenth century, Rashsundari Debi, a young married girl in a very orthodox household, learnt to read in the secrecy of her kitchen. Later, she wrote her autobiography *Amar Jiban* which was published in 1876. It was the first full-length autobiography published in the Bengali language.

Since social reforms and novels had already created a great interest in women's lives and emotions, there was also an interest in what women would have to say about their own lives. From the 1860s, a few Bengali women like Kailashbashini Debi wrote books highlighting the experiences of women – about how women were imprisoned at home, kept in ignorance, forced to do hard domestic labour and treated unjustly by the very people they served. In the 1880s, in present-day Maharashtra, Tarabai Shinde and Pandita Ramabai wrote with passionate anger about the miserable lives of upper-caste Hindu women, especially widows. A woman in a Tamil novel expressed what reading meant to women who were so greatly confined by social regulations: 'For various reasons, my world is small … More than half my life's happiness has come from books …'

While Urdu, Tamil, Bengali and Marathi print culture had developed early, Hindi printing began seriously only from the 1870s. Soon, a large segment of it was devoted to the education of women. In

***Fig. 18** – **The cover page of** Indian Charivari.*
The Indian Charivari *was one of the many journals of caricature and satire published in the late nineteenth century.*
Notice that the imperial British figure is positioned right at the centre. He is authoritative and imperial; telling the natives what is to be done. The natives sit on either side of him, servile and submissive. The Indians are being shown a copy of Punch, *the British journal of cartoons and satire. You can almost hear the British master say – 'This is the model, produce Indian versions of it.'*

Source E

In 1926, Begum Rokeya Sakhawat Hossein, a noted educationist and literary figure, strongly condemned men for withholding education from women in the name of religion as she addressed the Bengal Women's Education Conference:

'The opponents of female education say that women will become unruly … Fie! They call themselves Muslims and yet go against the basic tenet of Islam which gives Women an equal right to education. If men are not led astray once educated, why should women?'

8.1 பெண்கள் – அச்சு இயந்திரம்

பெண்களின் வாழ்க்கை, அவர்களின் மனவெழுச்சிகளைப்பற்றி, தெளிவாக பல்வேறு வகைகளாக சந்தைகளில் நூல்கள் வரத் தொடங்கின. அதனால் நடுத்தர வகுப்பு குடும்பங்களில் பெண்கல்வி மிகவும் அதிகரித்தது. சுயேட்சைவாத கணவன்கள் மற்றும் தந்தையர் தங்கள் வீட்டுப் பெண்களுக்கு கல்வி கற்றுத்தர தொடங்கினர். மேலும் அவர்களை 19ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் பெண்களுக்கான பள்ளிகள் நகரங்களிலும், சிறு நகரங்களிலும் தொடங்கப்பட்ட போது பள்ளிக்கும் அனுப்பி வைத்தனர். பெண்களை ஏன் கல்வியாளர்களாக்க வேண்டும் என்பதை விவரித்து பெண்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளை பல்வேறு இதழ்கள் வெளியிடத் தொடங்கின. வீட்டில் படிப்பவர்களுக்கு பயன்படக்கூடிய பாடத்திட்டத்தையும் தகுந்த வாசிப்பு பொருட்களையும் இணைத்தன.

ஆனால் அனைத்து குடும்பங்களும் சுயேட்சையாக சிந்திக்கவில்லை. பெண்குழந்தைகள் கல்வியாளர்களானால் விதவைகளாவர் என்று பாரம்பரிய இந்துக்கள் நம்பினர். உருது காதல் இலக்கியங்களைப் படித்தால் படித்த பெண்கள் கெட்டுவிடுவர் என முஸ்லிம்கள் அச்சம் கொண்டனர். கிளர்ச்சி செய்த பெண்கள் சில சமயங்களில் அவ்வாறான தடையை எதிர்த்தனர். இரகசியமாக படிக்கவும் எழுதவும் கற்றறிந்த வட இந்திய பாரம்பரிய முஸ்லிம் குடும்ப பெண்ணின் கதை நமக்குத் தெரியும். அவளுக்கு புரியாத அரபு மொழியிலுள்ள குரானை மட்டுமே அவள் படிக்க வேண்டும் என அவளுடைய குடும்பத்தினர் விரும்பினர். ஆனால் அவள் தன் சொந்த மொழியை மட்டுமே படிக்க கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென பிடிவாதம் பிடித்தாள். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கிழக்கு வங்காளத்தில் பாரம்பரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ராஷ் சுந்தரி தேவி என்னும் ஒரு திருமணமான பெண் தன் சமையலறையில் இரகசியமாக படிக்கக் கற்றுக்கொண்டாள். அவள் **அமரஜீவி** என்னும் பெயரில் தன் சுயசரிதையை இயற்றினாள். அது 1876-ல் வெளியிடப்பட்டது. இது வங்காள மொழியில் வெளியிடப்பட்ட முதல் முழுமையான சுயசரிதை ஆகும்.

சமூக சீர்த்திருத்தங்கள், புதினங்கள் பெண்களின் வாழ்க்கையிலும் மனவெழுச்சிகளிலும் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தி இருந்தது. ஆனால் பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கையைப் பற்றி என்ன கூற நினைக்கிறார்கள் என்னும் மற்றொரு ஆர்வமும் இருந்தது. 1860 களிலிருந்து கைலாஷ் பாஷினி தேவி போன்ற சில வங்காள பெண்மணிகள், பெண்களின் அனுபவங்களை தெரிவித்து நூல்களை இயற்றினர். இதில் பெண்கள் வீட்டில் அடைக்கப்படுதல், அறியாமையில் வைக்கப்படுதல், கடினமான வீட்டு வேலைகளை செய்ய வைத்தல், அவர்கள் யாருக்காக வேலை செய்கிறார்களோ அவர்களாலேயே அநீதி இழைக்கப்படுதல் போன்றவற்றைப் பற்றி தெரிவித்து நூல்களை இயற்றினர். 1880 ஆம் பத்தாண்டில் தற்போதைய மகாராஷ்டிரத்தில் உயர்குடிப் பெண்கள், விதவைகளின் இழிவான வாழ்க்கைப் பற்றி தாராபாய் ஷிண்டே, பண்டித ரமாபாய் போன்றோர் நூல்களை இயற்றினர். சமுதாய கட்டுப்பாட்டில் அடைக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு கல்வியின் மதிப்பு என்ன என்பதை ஒரு பெண் தமிழ் புதினம் ஒன்றில் இவ்வாறு எழுதினார். 'பல்வேறு காரணங்களால் என் உலகம் மிகவும் சிறியது. அதில் பாதிக்கு மேல் ஆனந்தம் எனக்கு புத்தகம் வாயிலாக கிடைத்தது'.

உருது, தமிழ், வங்காளம் மற்றும் மராட்டி மொழிகளில் கலாச்சாரம் முன்பே வளர்ச்சி அடைந்துவிட்டது. ஆனால் இந்தி மரபு அச்சு 1870 லிருந்தே தொடங்கியது. ஆனால் மிக விரைவிலேயே அதன் பெரும்பாகம் பெண்கல்விக்கு ஒதுக்கப்பட்டது.

படம். 18 – இந்திய சரிவாரியின் அட்டைப் படம். *பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வெளியிடப்பட்ட கேலி மற்றும் பரிகாசத்துடன் தொடர்புடைய பல இதழ்களில் இந்தியாவின் சரிவாரியும் ஒன்று.*
எதேச்சாதிகார பிரிட்டிஷ் படம் சரியாக நடுவில் வைக்கப்பட்டுள்ளதை கவனிக்கவும். அவர் அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி எதேச்சாதிகார சிந்தனையுடன் உள்ளார். என்ன செய்ய வேண்டும் என உள்ளூர்வாசிகளிடம் கூறுகிறார். உள்ளூர்வாசிகள் அவருக்கு இருபுறமும் அடிமைகளாக மற்றும் அடக்க ஒடுக்கத்துடன் அமர்ந்துள்ளனர். பரிகாசம் மற்றும் கேலிக்கு தொடர்புடைய பிரிட்டிஷ் ஜர்னல் பஞ்ச் நகலை இந்தியர்களிடம் காட்டுகின்றார். பிரிட்டிஷ் அதிகாரி கூறுவதை நீங்கள் ஏறக்குறைய கேட்க இயலும் – 'இது மாதிரி மட்டுமே. இதுபோன்ற இந்திய வடிவங்களை உருவாக்குங்கள்.

ஆதாரம் E

1926-ல் பிரபல கல்வியாளர் மற்றும் இலக்கியவாதியான பேகம் ரோகியா ஷகாவத் ஹுசேன் வங்காள பெண்கல்வி மாநாட்டில் பேசும்போது மதத்தின் பெயரால் பெண்களுக்கு கல்வி மறுக்கப்படுவதற்காக ஆண்களைத் தீவிரமாக கண்டித்தார்.
இதனால் பெண்கள் கட்டுக்கடங்காதவர்களாக மாறிவிடுவர் என்று பெண்கல்வி எதிர்ப்பாளர்கள் கூறினர். அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே முஸ்லிம்கள் என்று அழைத்துக் கொண்டனர். பெண்களும் கல்வியாளர்களாகும் சமஉரிமை வழங்கும் இஸ்லாம் முக்கிய சூத்திரத்திற்கு இவர்கள் வேறுபட்ட முறையில் நடந்துக் கொள்வர். கல்வியாளர்களான ஆண்கள் தவறான பாதையில் செல்லும்போது கல்வியாளர்களான பெண்கள் எவ்வாறு தவறான வழி செல்வர்?

the early twentieth century, journals, written for and sometimes edited by women, became extremely popular. They discussed issues like women's education, widowhood, widow remarriage and the national movement. Some of them offered household and fashion lessons to women and brought entertainment through short stories and serialised novels.

In Punjab, too, a similar folk literature was widely printed from the early twentieth century. Ram Chaddha published the fast-selling *Istri Dharm Vichar* to teach women how to be obedient wives. The Khalsa Tract Society published cheap booklets with a similar message. Many of these were in the form of dialogues about the qualities of a good woman.

In Bengal, an entire area in central Calcutta – the Battala – was devoted to the printing of popular books. Here you could buy cheap editions of religious tracts and scriptures, as well as literature that was considered obscene and scandalous. By the late nineteenth century, a lot of these books were being profusely illustrated with woodcuts and coloured lithographs. Pedlars took the Battala publications to homes, enabling women to read them in their leisure time.

Fig. 19 – Ghor Kali (The End of the World), coloured woodcut, late nineteenth century.
The artist's vision of the destruction of proper family relations. Here the husband is totally dominated by his wife who is perched on his shoulder. He is cruel towards his mother, dragging her like an animal, by the noose.

Fig. 20 – An Indian couple, black and white woodcut.
The image shows the artist's fear that the cultural impact of the West has turned the family upside down. Notice that the man is playing the veena while the woman is smoking a hookah. The move towards women's education in the late nineteenth century created anxiety about the breakdown of traditional family roles.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பெண்களுக்காக சில சமயங்களில் பெண் நிறுவனர்களால் நடத்தப்படும் சில இதழ்கள் பெருமளவில் மக்கள் ஆதரவு பெற்றன. அவர்கள் பெண்கல்வி, விதவைநிலை, விதவை மறுமணம் மற்றும் தேசிய இயக்கம் போன்ற பிரச்சினைகள் மீது விவாதம் நடத்தினர். அவர்களில் சிலர் பெண்களுக்குத் தேவையான வீட்டு பராமரிப்பு மற்றும் நடப்பு நாகரீகம் தொடர்பான பாடங்களை வழங்கினர். சிறு கதைகள், தொடர் கதைகள், புதினங்கள் வாயிலாக பொழுதுபோக்கினை வழங்கினர்.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து பஞ்சாபிலும் இதுபோன்ற நாட்டுப்புற இலக்கியம் பரவலாக வெளியிடப்பட்டது. நன்கு விற்பனையான ராம் சட்டா வெளியிட்ட பெண் தர்ம விசாரில் பெண்கள் எவ்வாறு பணிவான மனைவியாக இருக்க வேண்டும் என்று போதித்தார். இதுபோன்ற அறிவுரைகளைக் கொண்டு கால்சா டிராக் கழகம் மலிவான சிறு நூல்களை வெளியிட்டது. இவற்றில் பல நூல்கள் பணிவான பெண்களின் பண்புகளை உரையாடல் வடிவில் விவரித்தன.

வங்காளத்தில் மத்திய கல்கத்தாவின் முழுப்பகுதியான 'பட்டாலா'வில் புகழ்மிக்க நூல் வெளியீடு நடந்தது. இங்கு மலிவு விலையில் நமக்கு மதத் தொடர்பான நூல்கள், ஆன்மீக இலக்கியம் கிடைக்கும். ஆபாசமான மற்றும் அவதூறாக கருதப்படும் இலக்கியமும் கிடைக்கும். 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள் இந்நூல்கள் மர அச்சுகள், கல் அச்சுகளால் அச்சிடப்பட்டு மிக அழகான படங்களுடன் வெளி வந்தன. சிறு வணிகர்கள் பட்டாலா பகுதியில் வெளியிடப்படும் வெளியீடுகளை வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்றனர். பெண்கள் ஓய்வு நேரத்தில் அவற்றை படிக்க முடிந்தது.

படம்.19–19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மரவெட்டு அச்சால் அச்சடிக்கப்பட்ட கோர காலி (உலகின் முடிவு).
சிறந்த குடும்ப உறவுகளின் அழிவு பற்றிய கலைஞரின் கண்ணோட்டம் இங்கு கணவரின் தோள்பட்டை மீது அமர்ந்திருக்கும் மனைவி முழுமையாக ஆதிக்கத்தை செலுத்துகிறாள். அவன் தன் அன்னையை விலங்கினைப் போல் உரியால் இழுத்து கொடூரமாக நடந்து கொள்கிறான்.

படம்.20–கருப்பு வெள்ளையுடன் மரவெட்டு அச்சினை கொண்டு வரையப்பட்ட இந்திய தம்பதியினர்.
மேற்கத்திய நாடுகளின் கலாச்சார தாக்கம் குடும்பத்தை தலைகீழாக்கியது என்னும் ஓவியரின் அச்சத்தை காட்டுகிறது. பெண் ஹுக்கா புகைத்துக் கொண்டிருக்கையில் ஆண் வீணை வாசித்து கொண்டிருப்பதை கவனிக்கவும். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பெண்கள் கல்வியாளர்களானால் பாரம்பரிய குடும்ப முறை பிளவுபட்டுவிடும் என்னும் அச்சத்துடன் கூடிய கவலையை ஏற்படுத்தியது.

Fig. 21** – **A European couple sitting on chairs, nineteenth-century woodcut.
The picture suggests traditional family roles. The Sahib holds a liquor bottle in his hand while the Memsahib plays the violin.

8.2 Print and the Poor People

Very cheap small books were brought to markets in nineteenth-century Madras towns and sold at crossroads, allowing poor people travelling to markets to buy them. Public libraries were set up from the early twentieth century, expanding the access to books. These libraries were located mostly in cities and towns, and at times in prosperous villages. For rich local patrons, setting up a library was a way of acquiring prestige.

From the late nineteenth century, issues of caste discrimination began to be written about in many printed tracts and essays. Jyotiba Phule, the Maratha pioneer of 'low caste' protest movements, wrote about the injustices of the caste system in his *Gulamgiri* (1871). In the twentieth century, B.R. Ambedkar in Maharashtra and E.V. Ramaswamy Naicker in Madras, better known as Periyar, wrote powerfully on caste and their writings were read by people all over India. Local protest movements and sects also created a lot of popular journals and tracts criticising ancient scriptures and envisioning a new and just future.

Workers in factories were too overworked and lacked the education to write much about their experiences. But Kashibaba, a Kanpur millworker, wrote and published *Chhote Aur Bade Ka Sawal* in 1938 to show the links between caste and class exploitation. The poems of another Kanpur millworker, who wrote under the name of Sudarshan Chakr between 1935 and 1955, were brought together and published in a collection called *Sacchi Kavitayan*. By the 1930s, Bangalore cotton millworkers set up libraries to educate themselves, following the example of Bombay workers. These were sponsored by social reformers who tried to restrict excessive drinking among them, to bring literacy and, sometimes, to propagate the message of nationalism.

Activity

Look at Figs. 19, 20 and 21 carefully.

- What comment are the artists making on the social changes taking place in society?
- What changes in society were taking place to provoke this reaction?
- Do you agree with the artist's view?

Fig. 22** – **Lakshminath Bezbaruah (1868–1938)

He was a doyen of modern Assamese literature. *Burhi Aair Sadhu (Grandma's Tales)* is among his notable works. He penned the popular song of Assam, 'O Mor Apunar Desh' (O' my beloved land).

AP SCERT

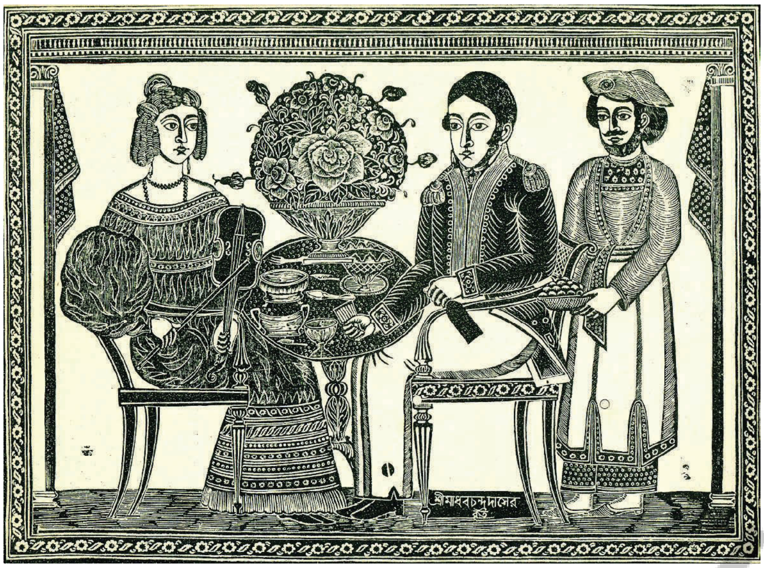

படம்.21-19 ஆம் நூற்றாண்டு மரவெட்டு படம். நாற்காலியில் அமர்ந்திருக்கும் ஐரோப்பிய தம்பதியினர்.
இப்படம் பாரம்பரிய குடும்ப உறவுகளின் பங்கினை காட்டுகிறது. சாஹிப் தன் கையில் மதுபாட்டிலை பிடித்திருக்க, மெம்ஷாஹிப் வயலின் வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

8.2 அச்சு இயந்திரமும், ஏழை மக்களும்

19ஆம் நூற்றாண்டின் மதராஸ் மாநில நகரங்களில் மிகவும் மலிவான நூல்கள் சந்தைக்கு கொண்டு வந்தனர். அவற்றை தெருவின் சந்திப்புகளில் விற்றனர். சந்தைக்கு வரும் ஏழை மக்களும் அதை வாங்குவர். 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து மக்கள் நூல்நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டதால் நூல்கள் கிடைப்பது அதிகரித்தது. இதுபோன்ற நூலகங்கள் அதிகளவில் நகரங்கள், சிறு நகரங்கள், மேலும் சில செல்வந்த கிராமங்களில் இருந்தன. செல்வந்தர்களான உள்ளூர் நன்கொடையாளர்கள் நூலகத்தை அமைப்பதை ஒரு பெருமையாகக் கருதுவர்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்து சாதிப்பிரிவு சிக்கல்கள் பற்றி பல அச்சடிக்கப்பட்ட கையேடுகளில் கட்டுரைகள் வரத் தொடங்கின. கீழ்ச்சாதி எதிர்ப்பு இயக்கங்களின் மராட்டிய முன்னோடியான ஜோதிபாபூலே தனது குலம்கிரியில்(1871) சாதி அமைப்பின் அநீதிகள் பற்றி எழுதினார். 20ஆம் நூற்றாண்டில் மகாராஷ்டிரத்தில் பி.ஆர்.அம்பேத்கரும் சென்னையில் பெரியார் என்று நன்கு அறியப்பட்ட ஈ.வெ.இராமசாமி நாயக்கர் ஆகியோர் சாதியின் மீது வலிமையாக நூல்களை எழுதினர். இந்தியாவில் மக்கள் அனைவரும் அவர்களுடைய நூல்களைப் படித்தனர். உள்ளூர் எதிர்ப்பு இயக்கங்கள் மற்றும் பிரிவு கள் போன்றவையும் பண்டைய நூல்களை விமர்சித்தும் ஒரு புதிய அறநெறி எதிர்காலத்தை வேண்டியும் புகழ்மிக்க பல இதழ்கள் மற்றும் கையேடுகள் வெளியிடப்பட்டன.

தொழிலகங்களில் தொழிலாளர்கள் அதிக நேரம் வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது. ஆனால் அவர்களுடைய அனுபவங்கள் பற்றி எழுதுவதற்கு ஏற்ற கல்வியறிவு அவர்களிடம் இல்லை. ஆனால் சாதி, இன கொள்கைகளுக்கிடையே உள்ள தொடர்பைக் காட்டி 1938-ல் காசிபாபா என்னும் கான்பூர் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளி 'சோட்டே ஔர் படே கா சவால்' (சிறியவர் மற்றும் பெரியவர்களுக்கான சவால்) என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார். 1935 மற்றும் 1955 இடைக்காலத்தில் சுதர்ஸன் சக்ரா என்னும் பெயரில் எழுதிய மற்றொரு கான்பூர் தொழிற்சாலை தொழிலாளியின் கவிதைகளை ஒன்று சேர்த்து "சச்சீ கவிதயே" என்னும் இதழில் வெளியிட்டனர். 1930ஆம் ஆண்டிற்குள் பம்பாய் தொழிலாளர்களை இலட்சியமாக கொண்டு தங்களைத் தாங்கள் கல்வியாளர்களாக்கிக் கொள்ள பெங்களூரு பருத்தி ஆலை தொழிலாளர்கள் நூலகங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். இவற்றிற்கு சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் நிதிகளை திரட்டினர். இச்சீர்திருத்தவாதிகள் தொழிலாளர்களில் அளவுக்கு மீறிய குடிப்பழக்கத்தை கட்டுப்படுத்துவதற்கும் எழுத்தறிவை கொண்டுவருவதற்கும் சில சமயங்களில் தேசியவாத செய்திகளை பிரச்சாரம் செய்வதற்கும் முயற்சி செய்தனர்.

செயல்

19, 20 மற்றும் 21 படங்களை கூர்ந்து கவனி.
- சமுதாயத்தில் நடைபெறும் சமுதாய மாற்றங்களின் மீது கலைஞர்கள் எவ்வகையான கருத்துகளைக் கூறினர்?
- இந்த எதிர்வினையை தூண்டுவதற்கு சமுதாயத்தில் எவ்வகையான மாற்றங்கள் நடைபெற்றன?
- நீங்கள் கலைஞர்களுடைய கருத்துகளை ஆதரிக்கிறீர்களா?

படம் 22 - லட்சுமி நாத் பெஜ்பாருவா (1868-1938)

இவர் நவீன அசாமி இலக்கியவாதியாவார். புர்ஹி ஆயர் சாது (பாட்டியின் கதைகள்) என்பது இவருடைய முக்கிய நூல்களில் ஒன்றாகும். இவர் 'ஓ மோர் அபனா தேஷ்' (ஓ என் அன்பு பூமி) என்னும் புகழ்மிக்க அசாமி பாடலை இயற்றினார்.

9 Print and Censorship

Before 1798, the colonial state under the East India Company was not too concerned with censorship. Strangely, its early measures to control printed matter were directed against Englishmen in India who were critical of Company misrule and hated the actions of particular Company officers. The Company was worried that such criticisms might be used by its critics in England to attack its trade monopoly in India.

By the 1820s, the Calcutta Supreme Court passed certain regulations to control press freedom and the Company began encouraging publication of newspapers that would celebrate Britsh rule. In 1835, faced with urgent petitions by editors of English and vernacular newspapers, Governor-General Bentinck agreed to revise press laws. Thomas Macaulay, a liberal colonial official, formulated new rules that restored the earlier freedoms.

After the revolt of 1857, the attitude to freedom of the press changed. Enraged Englishmen demanded a clamp down on the 'native' press. As vernacular newspapers became assertively nationalist, the colonial government began debating measures of stringent control. In 1878, the Vernacular Press Act was passed, modelled on the Irish Press Laws. It provided the government with extensive rights to censor reports and editorials in the vernacular press. From now on the government kept regular track of the vernacular newspapers published in different provinces. When a report was judged as seditious, the newspaper was warned, and if the warning was ignored, the press was liable to be seized and the printing machinery confiscated.

Despite repressive measures, nationalist newspapers grew in numbers in all parts of India. They reported on colonial misrule and encouraged nationalist activities. Attempts to throttle nationalist criticism provoked militant protest. This in turn led to a renewed cycle of persecution and protests. When Punjab revolutionaries were deported in 1907, Balgangadhar Tilak wrote with great sympathy about them in his *Kesari*. This led to his imprisonment in 1908, provoking in turn widespread protests all over India.

Box 4

Sometimes, the government found it hard to find candidates for editorship of loyalist papers. When Sanders, editor of the *Statesman* that had been founded in 1877, was approached, he asked rudely how much he would be paid for suffering the loss of freedom. The *Friend of India* refused a government subsidy, fearing that this would force it to be obedient to government commands.

Box 5

The power of the printed word is most often seen in the way governments seek to regulate and suppress print. The colonial government kept continuous track of all books and newspapers published in India and passed numerous laws to control the press.

During the First World War, under the Defence of India Rules, 22 newspapers had to furnish securities. Of these, 18 shut down rather than comply with government orders. The Sedition Committee Report under Rowlatt in 1919 further strengthened controls that led to imposition of penalties on various newspapers. At the outbreak of the Second World War, the Defence of India Act was passed, allowing censoring of reports of war-related topics. All reports about the Quit India movement came under its purview. In August 1942, about 90 newspapers were suppressed.

Source F

Gandhi said in 1922:
'Liberty of speech ... liberty of the press ... freedom of association. The Government of India is now seeking to crush the three powerful vehicles of expressing and cultivating public opinion. The fight for Swaraj, for Khilafat ... means a fight for this threatened freedom before all else ...'

Source

APSCERT

1798-க்கு முன் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் கீழிருந்த குடியேற்ற அரசு தணிக்கை முறை குறித்து அக்கறை செலுத்தவில்லை. விநோதமாக அதன் முந்தைய நடவடிக்கைகள் கம்பெனிகளின் விதிமுறைகளை மீறிய ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராகவும் கம்பெனி அலுவலர்களின் நடவடிக்கைகளை வெறுக்கும் அச்சடிக்கப்பட்ட கருத்துகளை எதிர்ப்பதாகவே இருந்தது. இந்தியாவில் வணிக ஏதேச்சதிகாரத்தை தாக்குவதற்கு இங்கிலாந்தின் விமர்சகர்கள் இதுபோன்ற விமர்சனங்களை பயன்படுத்தியது என்று கம்பெனி கவலையுற்றது.

1820-க்குள் கல்கத்தா உச்சநீதிமன்றம் அச்சு சுதந்திரத்தை கட்டுப்படுத்த சில விதிமுறைகளைக் கொண்டுவந்தது. கம்பெனி ஆங்கிலேய ஆட்சியைக் கொண்டாடும் செய்தித்தாள்களின் வெளியீட்டினை ஊக்கப்படுத்தியது. 1835-ல் ஆங்கில மற்றும் வட்டார மொழி செய்தித்தாள்களின் தொகுப்பாளர்கள் தந்த அவசர விண்ணப்பங்களை எதிர்கொள்ள அச்சு சட்டங்களை திருத்த கவர்னர் ஜெனரல் பெண்டிங் ஒப்புக் கொண்டார். தாராளமய குடியேற்ற அலுவலரான தாமஸ் மெக்காலே முந்தைய சுதந்திரங்களை மீட்பதற்காக புதிய விதிமுறைகளை வடிவமைத்தார்.

1857 புரட்சிக்கு பின் அச்சு சுதந்திர மனப்பான்மை மாறியது. சினம் கொண்ட ஆங்கிலேயர் உள்ளூர் அச்சின் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கக் கோரியது. வட்டார மொழி செய்தித்தாள்கள் உறுதியாக தேசியவாதமென்பதால் குடியேற்ற அரசாங்கம் கடுமையான கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென விவாதிக்க தொடங்கியது. 1878-ல் வட்டார மொழி அச்சு சட்டம் அயர்லாந்து அச்சு சட்டங்களை மாதிரியாகக் கொண்டு கொண்டுவரப்பட்டது. வட்டார அச்சின் அறிக்கைகள் மற்றும் தொகுப்புக் கட்டுரைகளை தணிக்கை செய்யும் உரிமையை அரசாங்கத்திற்கு விரிவான அளவில் இச்சட்டம் வழங்கியது. தற்போது முதல் பல்வேறு மாகாணங்களிலிருந்து வெளியிடப்படும் வட்டார மொழி செய்தித்தாள்களை சீரான பாதையில் அரசாங்கம் வைத்திருந்தது. ஓர் அறிக்கை கெட்டது என தீர்மானித்த போது அச்செய்தித்தாள் எச்சரிக்கப்பட்டது. அவ்வெச்சரிக்கை அலட்சியப்படுத்தப்பட்டால் அவ்வச்சு பறிமுதல் செய்யப்படுவதோடு அச்சு இயந்திரமும் அரசாங்கம் தன்னுடன் இணைத்து கொள்ளும்.

அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் இந்தியாவின் அனைத்து பகுதிகளிலிருந்தும் அதிக எண்ணிக்கையில் தேசிய செய்தித்தாள்கள் வளர்ந்தன. அவை குடியேற்ற கொடுங்கோலாட்சி பற்றி அறிக்கை வெளியிட்டன. மேலும் தேசியவாத நடவடிக்கைகளை ஊக்கப்படுத்தின. தேசிய விமர்சனத்தின் குரல்வளையை நெறிக்கும் முயற்சிகள் போர்குணமிக்க எதிர்ப்பினை தூண்டியது. மாறாக இத்துன்புறுத்தல் மற்றும் எதிர்ப்புகளின் சுழற்சியை புதுப்பித்தது. 1907-ல் பஞ்சாப் புரட்சியாளர்கள் நாடு கடத்தப்பட்டபோது பால கங்காதர திலகர் தன் கேசரி நாளிதழில் அவர்களைப் பற்றி மிகுந்த கருணையுடன் எழுதினார். இது 1908-ல் அவரை கைது செய்ய வழிவகுத்தது. இதனால் இந்தியா முழுவதும் பரவலான எதிர்ப்புகள் தோன்றியது.

கட்டம் *4*

சில சமயங்களில் அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கும் நாளிதழ்களுக்கு தொகுப்பாளர்கள் கிடைப்பது அரிதாகிவிட்டது. 1877-ல் இராஜதந்திரி-யை நிறுவியபோது அதன் நிறுவனரான சாண்டர்ஸை அணுகியபோது அவர் தன் சுதந்திரத்தை இழந்து துன்புறுவதற்கு எவ்வளவு தொகை தருவீர்கள் என கடுமையாக கேட்டார். 'இந்தியாவின் நண்பன்' என்னும் நாளிதழ் அரசாங்கத்தின் மானியத் தொகையை பெற, அரசாங்கத்தின் ஆணைகளுக்கு கீழ்படிந்து நடக்கும்படி கட்டாயப்படுத்துவர் என்னும் அச்சத்தால், வாங்க மறுத்தது.

கட்டம் *5*

அச்சிடப்பட்ட சொல்லின் ஆற்றல் பெரும்பாலும் அரசாங்கங்கள் அச்சுகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் அடக்குவதற்கும் முயற்சிக்கும் வகையில் காணப்பட்டது. குடியேற்ற அரசாங்கம் இந்தியாவில் வெளியிடப்படும் அனைத்து நூல்கள் மற்றும் செய்தித்தாள்களை தொடர்ந்து கண்காணித்து பத்திரிகைகளை கட்டுப்படுத்த பல சட்டங்களை இயற்றியது.

முதல் உலகப்போரின் போது இந்தியாவின் பாதுகாப்பு விதிகளின் கீழ் 22 செய்தித்தாள்கள் பத்திரங்களை வழங்க வேண்டியிருந்தது. இதில் 18 செய்தித்தாள்கள் அரசு உத்தரவுகளை பின்பற்றாததால் மூடப்பட்டன. 1919-ல் ரௌலட் சட்டத்தின் கீழ் தேசத்துரோகக் குழு அறிக்கை பல்வேறு செய்தித்தாள்கள் மீது அபராதம் விதிக்க வழிவகுத்த கட்டுப்பாடுகளை மேலும் வலுப்படுத்தியது. இரண்டாம் உலகப்போர் வெடித்தபோது போர் தொடர்பான தலைப்புகளின் அறிக்கைகளை தணிக்கை செய்ய அனுமதிக்கும் இந்தியாவின் பாதுகாப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் பற்றிய அனைத்து அறிக்கைகளும் அதன் வரம்பிற்குள் வந்தன. 1942, ஆகஸ்ட் மாதத்தில் சுமார் 90 செய்தித்தாள்கள் ஒடுக்கப்பட்டன.

ஆதாரம் F

1922 ல் காந்தி இவ்வாறு கூறினார்:

பேச்சு சுதந்திரம்.... பத்திரிகை சுதந்திரம்... சங்க சுதந்திரம்... இந்திய அரசு தற்போது பொதுமக்களின் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் மற்றும் வளர்ப்பதற்கான மூன்று ஆற்றல்மிக்க வழிமுறைகளை நசுக்க முயல்கிறது. சுதந்திரத்திற்கான போராட்டம், கிலாஃபத்துக்கான போராட்டம்.... எல்லாவற்றுக்கும் முன் இந்த அச்சுறுத்தப்பட்ட சுதந்திரத்திற்கான போராட்டம். மூலம்

Write in brief

1. Give reasons for the following:
   a) Woodblock print only came to Europe after 1295.
   b) Martin Luther was in favour of print and spoke out in praise of it.
   c) The Roman Catholic Church began keeping an Index of Prohibited books from the mid-sixteenth century.
   d) Gandhi said the fight for Swaraj is a fight for liberty of speech, liberty of the press, and freedom of association.
2. Write short notes to show what you know about:
   a) The Gutenberg Press
   b) Erasmus's idea of the printed book
   c) The Vernacular Press Act
3. What did the spread of print culture in nineteenth century India mean to:
   a) Women
   b) The poor
   c) Reformers

Write in brief

Discuss

1. Why did some people in eighteenth century Europe think that print culture would bring enlightenment and end despotism?
2. Why did some people fear the effect of easily available printed books? Choose one example from Europe and one from India.
3. What were the effects of the spread of print culture for poor people in nineteenth century India?
4. Explain how print culture assisted the growth of nationalism in India.

Discuss

Project

Find out more about the changes in print technology in the last 100 years. Write about the changes, explaining why they have taken place, what their consequences have been.

Project

AP SCERT

சுருக்கமாக எழுதவும்

1. கீழ்க்கண்டவற்றிற்கு காரணங்கள் தருக.
   a) மரத்துண்டு அச்சு 1295-க்கு பின்னரே இந்தியாவிற்கு வந்தது.
   b) மார்ட்டீன் லூதர் அச்சிற்கு சாதகமாக இருந்தார். அதைப்பற்றி புகழ்ந்து பேசினார்.
   c) 16ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் ரோமன் கத்தோலிக்க சர்ச் தடை செய்யப்பட்ட நூல்களின் பட்டியலை வைத்திருக்கத் தொடங்கியது.
   d) சுதந்திரப் போர் என்பது பேசுவதற்காக சுதந்திரப் போரையும், பத்திரிகை சுதந்திரத்தையும், சங்கத்திற்கான சுதந்திரத்தையும் குறிக்கும்.
2. கீழ்க்கண்டவற்றைப் பற்றி நீ அறிந்ததை சுருக்கமாக எழுது.
   a) கூட்டன்பர்க்கின் அச்சு இயந்திரம்
   b) அச்சடிக்கப்பட்ட நூலைக் குறித்து எராஸ்மஸின் கருத்து
   c) வட்டாரமொழி பத்திரிக்கை சட்டம்
3. 19ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் அச்சுக் கலாச்சாரத்தின் பரவலைப் பற்றி கீழ்க்கண்டவர்களின் கருத்து:
   a) பெண்கள்
   b) ஏழை மக்கள்
   c) சீர்த்திருத்தவாதிகள்

சுருக்கமாக எழுதவும்

கலந்துரையாடவும்

1. 18ஆம் நூற்றாண்டின் சில மக்கள் அச்சு கலாச்சாரம் அறிவை கொண்டுவந்து கொடுங்கோலாட்சியை முடிவுக்கு கொண்டு வந்தது என்று ஏன் கருதினர்?
2. எளிதில் கிடைத்த நூல்களின் விளைவால் சில மக்கள் ஏன் பயந்தனர்? ஐரோப்பாவிலிருந்து ஓர் எடுத்துக்காட்டும், இந்தியாவிலிருந்து ஓர் எடுத்துக்காட்டும் தருக.
3. 19ஆம் நூற்றாண்டு இந்தியாவில் ஏழை மக்களுக்கான அச்சு கலாச்சார பரவலின் விளைவுகள் யாவை?
4. அச்சு கலாச்சாரம் இந்தியாவில் தேசியவாதம் வளர எவ்வாறு துணைபுரிந்தது என்பதை விளக்குக.

கலந்துரையாடவும்

செயல்திட்டம்

கடந்த 100 ஆண்டுகளில் அச்சு தொழில்நுட்பத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றி அதிக தகவல்களைக் கண்டறியவும். அவை ஏன் நிகழ்ந்தன என்பதையும் அவற்றின் விளைவுகளையும் விளக்குக.

செயல்திட்டம்

AP SCERT

WORLD MAP

APSCERT

EUROPE MAP

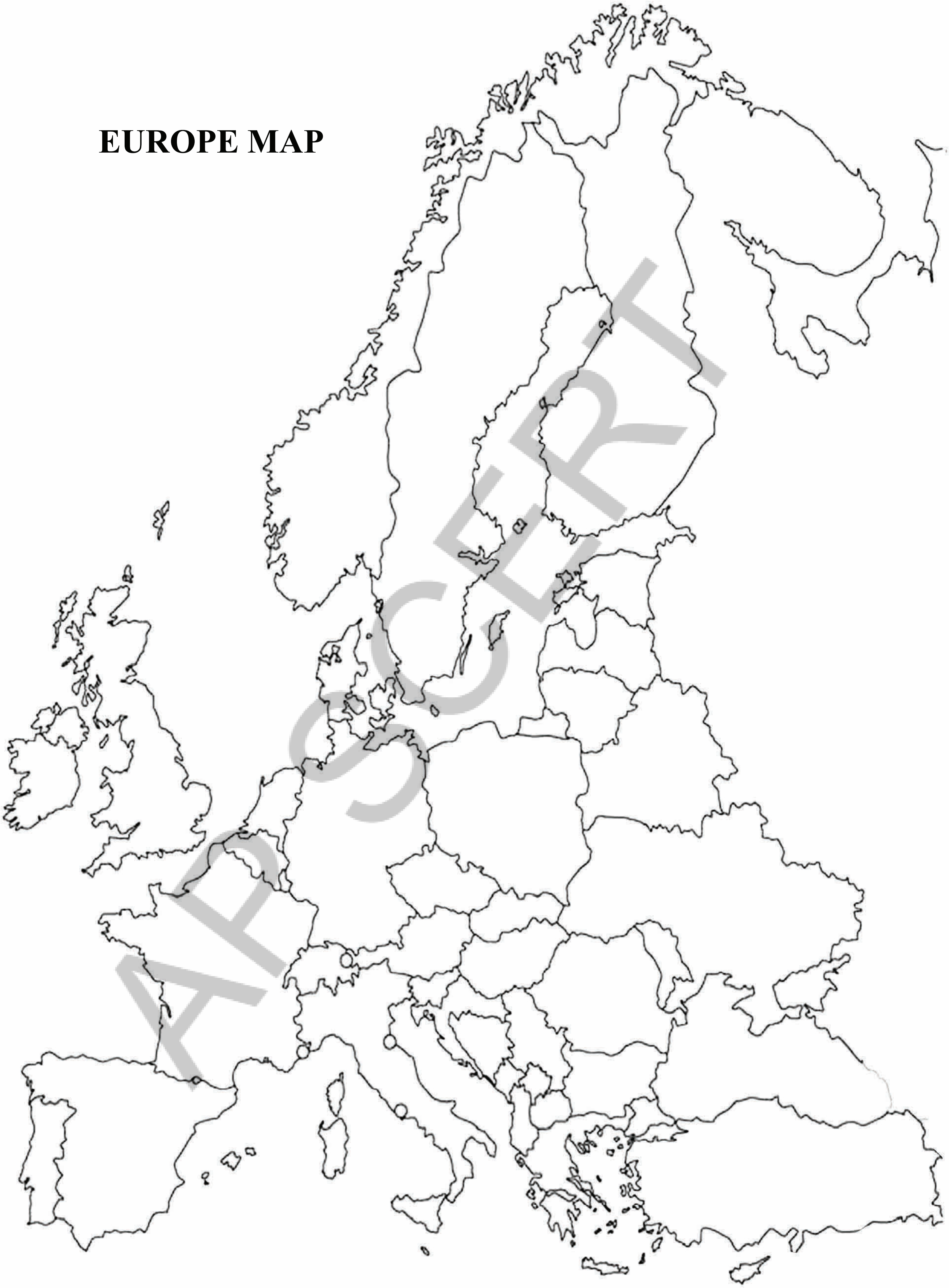
APSCERT

INDIA
States and Union Territories
TAJIKISTAN
AFGHANISTAN
PAKISTAN
LADAKH
Leh
Srinagar
JAMMU & KASHMIR
Jammu
HIMACHAL PRADESH
Shimla
PUNJAB
CHANDIGARH
Dehradun
UTTARAKHAND
HARYANA
DELHI
New Delhi
CHINA (TIBET)
NEPAL
SIKKIM
Gangtok
BHUTAN
ARUNACHAL PRADESH
Itanagar
Jaipur
RAJASTHAN
UTTAR PRADESH
Lucknow
BIHAR
Patna
Dispur
ASSAM
NAGALAND
Kohima
Shillong
MEGHALAYA
BANGLADESH
Imphal
MANIPUR
Agartala
TRIPURA
Aizawl
MIZORAM
MYANMAR (BURMA)
Gandhinagar
GUJARAT
Bhopal
MADHYA PRADESH
JHARKHAND
Ranchi
WEST BENGAL
Kolkata
CHHATTISGARH
Raipur
Bhuvaneswar
ODISHA
Daman
DADRA & NAGAR HAVELI AND DAMAN & DIU
MAHARASHTRA
Mumbai
BAY OF BENGAL
TELANGANA
Hyderabad
ARABIAN SEA
Amaravati
Yanam (Puducherry)
Panaji
GOA
ANDHRA PRADESH
KARNATAKA
Bengaluru
Chennai
Mahe (Puducherry)
PUDUCHERRY
LAKSHADWEEP (INDIA)
Kavaratti
KERALA
TAMIL NADU
Karaikal (Puducherry)
ANDAMAN & NICOBAR ISLANDS (INDIA)
Port Blair
International Boundary
State/UT Boundary
Country Capital
State/UT Capital
Thiruvananthapuram
SRI LANKA
INDIAN OCEAN

WORLD MAP
ARCTIC OCEAN
Greenland (Denmark)
Baffin Bay
Beaufort Sea
Arctic Circle
Alaska (USA)
Canada
Hudron Bay
Labrador Sea
Gulf of Alaska
NORTH PACIFIC OCEAN
United States of America
Tropic of Cancer
Mexico
Golf of Mexico
The Bahamas
Haiti
Casba
Jamaica
Bermuda (U.K.)
Dominican Reg.
Pourto Rica (U.K)
Antigue & Knica
Antigua and Berbuda
Caribbean Sea
El Eelwador
Nicaragua
Costa Rica
French Islands (U.S.)
Kirbati
Equator
Corombia
Ecuador
Galapagos (Ecuador)
Guyana
Brazil
Peru
Bolivin
Euruguay
Uruguay
Chila
Argentina
Franch Polynesia
Tropic of Capricorn
Easter (Chile)
SOUTH PACIFIC OCEAN
Falkland Islands (U.K.)
South Georgia (U.K.)
Weddell Sea
NORTH ATLANTIC OCEAN
SOUTH ATLANTIC OCEAN
Prime Meridian
W 0° E
Ian Muzen (Norway)
Isaland
Farze Islands (Newwavy)
Norwagian Sea
Srallanc (Norway)
Chers Jamf Iland
Lapoter Revolution
Korwyu Zenina
Kara Sea
Barents Sea
Lapter Sea
Ressiey
East Siberian Sea
Wrangel
Berio Sea
Russia
Norden
Finland
Norway
United Kingdom
Ireland
Denmark
Kytonia
Larvia
Belarna
Poland
Gemany
Ukraina
Fcancs
San Marina
Monaco
Antlantis
Spain
Portugal
Bulgarla
Turkey
Canary Islands (Spotu)
Monacea
Algeria
Libya
Egypt
Wested Safto
Matsrlania
Senagua
The Gambia
Sierra Leone
Liberia
Cabe Varde
Mali
Niger
Chad
Sudan
Nigeria
Ethimoa
Yemen
Oyesoni
Cáite
O'Ivatire
Soo Yiena and Principe
Arscinian (U.K.)
St Holsua (U.K.)
Zimslada (Brand)
Angela
Zambia
Tanzania
Borundi
Keyeholies
Camenea
Madagazar
Mayala (Se.)
Mauriilias
Bannum (Tc.)
Zambalbwe
Nawrtha
cEssetlni
South Sesotho
Africa
Black Sea
Caspian Sea
Aral Sea
Kazakhstan
Uzbekistan
Kyrgyzstan
Tajikistaa
Iraq
Iran
Jorean
Saudi Arabia
U.A.E.
Oman
Arabian Sea
Pakistan
India
Maldibes
Rhytan
Bangladess
Gay of Bengai
Myjannar
Mongolia
China
North Korea
South Korea
Japan
Gul of Okkomd
Tahvan
Philippine Sea
Vlalixam
Brunei
Meleysyu
Singapore
Indenesia
Timor-Lorce
Laiska
Andaman & Nicobar Sa (Isudes)
Cocos In (Auc.)
Christmas (Aux.)
INDIAN OCEAN
PACIFIC OCEAN
Northern Mariana Islands (U.S.)
Ginana (U.S.)
Federated States of Micconaina
Kincheti Islands
Kinbati
Pepua
Lorte
Golume
Naure
Calemum Islands
Tovalo
Wallis and Putana (To.)
Great Sea
Yanuatu
New Caledonia (Uy.)
Australia
Great Australian Blant
Tasman Sea
Tasmania
New Zaaland
South Island
SOUTHCAN OCEAN
Autarctic Circle
ANTARCTICA
AP SCERT

FUNDAMENTAL DUTIES

Fundamental duties: It shall be the duty of every citizen of India-

(a) to abide by the Constitution and respect its ideals and institutions, the National Flag and the National Anthem;

(b) to cherish and follow the noble ideals which inspired our national struggle for freedom;

(c) to uphold and protect the sovereignty, unity and integrity of India;

(d) to defend the country and render national service when called upon to do so;

(e) to promote harmony and the spirit of common brotherhood amongst all the people of India transcending religious, linguistic and regional or sectional diversities; to renounce practices derogatory to the dignity of women;

(f) to value and preserve the rich heritage of our composite culture;

(g) to protect and improve the natural environment including forests, lakes, rivers and wild life, and to have compassion for living creatures;

(h) to develop the scientific temper, humanism and the spirit of inquiry and reform;

(i) to safeguard public property and to abjure violence.

(j) to strive towards excellence in all spheres of individual and collective activity so that the nation constantly rises to higher levels of endeavour and achievement;

(k) who is a parent or guardian, to provide opportunities for education to his child or, as the case may be ward between the age of six and fourteen years;

- Constitution of India,
Part IV A (Article 51 A)

Right of Children to Free and Compulsory Education (RTE) Act, 2009

The RTE Act provides for the right of children to free and Compulsory Education to every child in the age group of 6 – 14 years which came into force from 1st April 2010 in Andhra Pradesh.

Important provisions of RTE Act

- Ensure availability of schools within the reach of the children.
- Improve School infrastructure facilities.
- Enroll children in the class appropriate to his / her age.
- Children have a right to receive special training in order to be at par with other children.
- Providing appropriate facilities for the education of children with special needs on par with other children.
- No child shall be liable to pay any kind of fee or charges or expenses which may prevent him or her from pursuing and completing the elementary education. No test for admitting the children in schools.
- No removal of name and repetition of the child in the same class.
- No child admitted in a school shall be held back in any class or expel from school till the completion of elementary education.
- No child shall be subjected to physical punishment or mental harassment.
- Admission shall not be denied or delayed on the ground that the transfer and other certificates have not been provided on time.
- Eligible candidates alone shall be appointed as teachers.
- The teaching learning process and evaluation procedures shall promote achievement of appropriate competencies.
- No board examinations shall be conducted to the children till the completion of elementary education.
- Children can continue in the schools even after 14 years until completion of elementary education.
- No discrimination and related practices towards children belonging to backward and marginalized communities.
- The curriculum and evaluation procedures must be in conformity with the values enshrined in the constitution and make the child free of fear and anxiety and help the child to express views freely.

AP SCERT